உ

கணபதி துணை

திருப்பெருந்துறைப் புராணம்

திருக்கைலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

இது

மேற்படி ஆதீனத்துத் தலைவர்களாகிய

ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரவர்கள்

செய்த

பேருதவியைக்கொண்டு

மேற்படி பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

தாம் நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரையுடன்

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பிரமாதீச ௵ ஆனிமீ

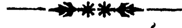
1913.

இரண்டாம்பதிப்பு.

விலை ரு. 1—0—0

உ

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

உ

கணபதிதுணை.

முகவுரை

திருச்சிற்றம்பலம்.

“இன்பம் பெருக்கி யிருளகற்றி யெஞ்ஞான்றுந்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியா—யன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையா னென்னுடைய சிந்தையே
யூரா கக்கொண்டா னுவந்து.”

[திருவாசகம், திருவெண்பா, கக.]

“நிற்றபெருந் தவத்தோர் வேள்வி நீங்கரும் பெருமை மிக்கோர்
மறுவிலா மூன்று நூறு மறையவர் விளங்கு மூதூ
ரிறையினின் மருங்க ணைந்தோ ரியாவரா யினும்பி றங்கப்
பிறிவிலா வமர ராக்கும் பெருந்துறை முந்தைப் பேரூர்.”

வேறு.

“அருந்தவர் சிந்தை செலுந்துறை வந்தணை யந்தணர் முந்தைமகம்
புரிந்துசெ யுந்துறை சந்தைப டிந்துறை புந்திக டந்தபதம்
தருந்துறை யிந்திரை வந்துறை யுந்துறை தொந்திகொ டந்திபடும்
பெருந்துறை யெந்தை பரிந்துகு ருந்திலி ருந்தபெ ருந்துறையே.”

[திருவால. உஎ, ஞானோப. கரு, கசு.]

“கருணைவெள்ளப்பெருங்கடனிறைந்துறைபெருந்துறை”

[திருவிளை. வாதவூ. ருச.]

“நோயடையார் மிடியடையார் நுண்ணியர்மே வியசபையில்
வாயடையார் தீயகுண மனையடையார் மாண்பில்லாச்
சேயடையா ரினும்பலவாந் தீங்கடையார் செறிதளிர்பூக்
காயடையார் தருந்தவனப் புராணமது கற்போரே.”

[பக்கம், உகரு, பாட்டு, ருக.]

* திருப்பெருந்துறை யென்பது, பாண்டிவளநாட்டில் † மிழலைக் கூற்றத்தில் வெள்ளாற்றின் தென்கரையில் உள்ளதும் பழையகிராமங்

* இதன் வடமொழிப்பெயர் ப்ருஹத்தீர்த்தமென்பது; இதன் காரணத்தை இந்நூற் பெருந்துறைப் படலத்தாலுணர்க. இது திருப்பெருந்துறைசை, துறைசை, பெருந்தை, எனத்தமிழ்நூல்களில் மருவிவழங்கும்.

† இது மிழலைநாடெனவும்வழங்கும். புறநானூறு உச-ஆம் செய்யுளிலும் மற்ற நூல்களிலும் கூறப்படும் மிழலைக்கூற்ற மென்பதும், பெருமிழலைக்

களாற் பாராட்டப்பெற்று மிகப்புராதனமாக விளங்குவதுமாகிய ஒரு சிவஸ்தலம். இதற்கு, அநாதிமூர்த்தஸ்தலம், ஆதிகைலாஸம் * ஆளுடையார் கோயில், ஆவுடையார் கோயில், உபதேசஸ்தலம், குருந்தவனம் அல்லது குருந்தவனம், சதுர்வேதபுரம், † சிவபுரம், ஞானபுரம், திரிமூர்த்திபுரம், தென்கைலை, தேசுவனம், பராசக்தி புரம், பவித்திரமாணிக்கம், பூலோக கைலாசம் அல்லது பூகைலாசம், யோகபீடபுரம், யோகவனம் முதலிய வேறு காரணத்திருநாமங்களும் உண்டு. இவற்றின் காரணங்களை இப்புத்தகத்தின் எ௬-ஆம் பக்க முதலியவற்றாலுணர்க. இவற்றுள் பெருந்துறை, ஆதிகைலாஸமென் னும் பெயர்களால் தேவார முதலியவற்றில் இத்தலம் விதந்து கூறப் பெறும். ஸ்காந்த முதலிய மஹாபுராணங்கள், மஹேதிஹாஸமாகிய சிவரஹஸ்யம், மணிவாக்கியசரித்திரம் அல்லது மணிவசன மாஹாத் மியம், ஸ்ரீ ஹாலாஸ்ய மாகாத்மியம் ஆகிய இவற்றுள்ளும், வேறுஸ்தல புராணங்களுள்ளும் உரிய இடங்களில் இத்தலத்தின் பெருமைகள் பெரிதும் பாராட்டப்படுகின்றன.

உருவம், அருவம், அருவுருவ மென்னும் மூவகைத் திருமேனி களுள்ளே சிவபெருமான், அம்பிகையும் தாமும் அருவத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி விளங்குவது இந்தத் திருப்பதியிலேயே. [பக். க, பா. ரு; பக். சஉ, பா. ௯௬ - அ; பக். சஅ, பா. ௬.]

பிரஹ்மா முதலியவர்களுக்கும் திருவாதவூரடிகளுக்கும் பரம சிவன் குருமூர்த்தியாய்க் காட்சிகொடுத்து உபதேசித் தருளினமை யாலும் திருவாதவூரடிகளைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுப் பாண்டியன்

துறும்பநாயனார் அவதரித்த பெருமிழலையென்பதோரூரைத் தன்பாற் பெற்று விளங்குவதாகிய மிழலைநாடும் "மிழலைநாட்டுப் பெருமிழலை" [பெரிய. பெருமிழலைக். க.], ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனா ரருளிச்செய்த, "மிழலைநாட்டு மிழலை வெண்ணிநாட்டு மிழலையே" என்னும் தேவாரத்துச் சுட்டப்பெற்ற மிழலைநாடும் இதுவே. "ஒழுக்கம் தருமம் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும், விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ் மிழலைநாடு" எனத் **திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்திலும்** இந்நாடு பாராட்டப் பெற்றுள்ளது. திருப்பெருந்துறைக்கோயில் சம்பந்தமான தமிழ்நூல்களி லும் பழைய பட்டயங்களிலும் பிறவற்றிலும் இந்தப்பெயர்கள் மிகுதியாகக் காணப்படும். இதன் சம்பந்தமாக மிழலைச்சதக மென்பதொரு நூலுமுண்டு.

* ஆளுடையார்கோயில் முதலிய இரண்டுபெயர்களும் பழைய தாம்பிரப் பட்டயங்களிற் காணப்படுகின்றன. சின்னஆளுடையார்கோயில் என ஒரு ஸ்தலம் இதற்கு வடக்கே (இராசாமடத்திற்கு அருகு) இருத்தலின், இது பெரிய ஆளுடையார்கோயிலெனவும் வழங்கும்.

† சிவபுரமென்னும்பெயரைத் திருவாசகத்திற் பரக்கக்காணலாம்.

முன்னிலையில் கருணைக்கடலாகிய எம்பெருமான் வேதமாகிய குதிரையின்மீது எழுந்தருளினமையாலும் அறுபத்துநான்கு மூர்த்தங்களுள், குருமூர்த்தத்திற்கும் அசுவாரூட மூர்த்தத்திற்கும்மூலமாகிய ஸ்தலம் இஃதென்று பெரியோர்கூறுவர்; தக்ஷனுடைய யாகத்தை அழித்த வீரபத்திரக்கடவுள், அந்தத் திருக்கோலத்துடன் அம்பிகையின்யோகத்தைப் பாதுகாப்பவராய் அம்பிகையின் ஸந்நிதியில் சிவாஞ்ஞையால் எழுந்தருளி, வழிபடுவோர்க்கு இஷ்ட சித்திகளை அளித்துக்கொண்டிருக்கின்றமையின், தக்ஷாத்துவாஸம்ஹாரமூர்த்திஸ்தலமென்றும் இதனைச்சொல்லுவதுண்டு.

இன்னும் ஷோடசாந்த ஸ்தலமென்றும் உலகமாகிய புருஷனுக்குத் துரியாதீத ஸ்தானமென்றும் காரணஸ்தலமென்றும் இதனைக் கூறுவர். [பக். எஉ, பா. அ, கூ.]

இத்தலத்தைக்கூறும் தேவாரமுதலியவைகள்வருமாறு:—

தேவாரம்.

பெருந்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கயிலாயமலையெடுத்தான்கரங்களோடு
சிரங்களுரநெரியக்கால்விரலாற்செற்றோன்
பயில்வாயபராய்த்துறைதென்பாலைத்துறை
பண்டெழுவர்தவத்துறைவெண்டுறைபைம்பொழிற்
குயிலாலந்துறைசோற்றுத்துறைபூந்துறை
பெருந்துறையுங்குரங்காடுதுறையினோடு
மயிலாடுதுறைகடம்பந்துறையாவடு
துறைமற்றுந்துறையனைத்தும்வணங்குவோமே.

(அடைவு திருத்தாண்டகம், கரு.)

ஆரூர்மூலட்டானமானைக்காவு
மாக்கூரிற்றளிநின்றியூர்மாடமானூர்
பேரூர்பிரமபுரம்பேராவூரும்
பெருந்துறைகாம்பீலிபிடவூர்பேணுங்
கூடார்குறுக்கைவீரட்டானமுங்
கோட்டூர்குடமூக்குக்கோழம்பமுங்
காரார்கழுக்குன்றுங்கானப்பேருங்
கயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

(க்ஷேத்திரக்கோவைத்திருத்தாண்டகம், உ.)

ஆதிகைலாஸம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆர்த்தவெனக்கன்பனீயேயென்று
மாதிக்கயிலாயனீயேயென்றுங்
கூர்த்தநடமாடிநீயேயென்றுங்
கோடிகாமேயகுழகாவென்றும்
பார்த்தற்கருள்செய்தாய்நீயேயென்றும்
பழையனூர்மேவியபண்பாவென்றுந்
தீர்த்தன்சிவலோகனீயேயென்று
நின்றநெய்த்தானுவென்னெஞ்சுளாயே.

அல்லாய்ப்பகலானாய்நீயேயென்று
மாதிக்கயிலாயனீயேயென்றுங்
கல்லாலமர்ந்தாயுநீயேயென்றுங்
காளத்திக்கற்பகமுநீயேயென்றுஞ்
சொல்லாய்ப்பொருளானாய்நீயேயென்றுஞ்
சோற்றுத்துறையுறைவாய்நீயேயென்றுஞ்
செல்வாய்த்திருவானாய்நீயேயென்று
நின்றநெய்த்தானுவென்னெஞ்சுளாயே.

[திருநெய்த்தானம், உ, ௩.]

திருவாசகம்.

“ திருவார்பெருந்துறைச்செல்வனுகிக்
கருவார்சோதியிற்கரந்தகள்ளமும்” [கீர்த்தி. ருச - ரு.]

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், க௦௪.

“ உருகு தலைச்சென்ற வுள்ளத்து மம்பலத் தும்மொளியே
பெருகு தலைச்சென்று நின்றேன் பெருந்துறை ”

திருப்புகழ்.

செருக்குமம்பல மிசைதனி லசைவுற
நடித்தசங்கரர் வழிவழி யடியவர்
திருக்குருந்தடி யருள்பெற வருளியகுருநாதர்.

[திருப்பரங்குன்றம், ௩.]

திருவாசகத்தில் இந்தஸ்தலமும் குருந்தவிருக்ஷமும் அங்கங்கே மிகப் பாராட்டப்பெற்றுள்ளனவென்பதும் சிவபுராணம், திருச்சதகம், திருப்பள்ளி யெழுச்சி, செத்திலாப்பத்து, அடைக்கலப்பத்து, ஆசைப்பத்து, அதிசயப்பத்து, புணர்ச்சிப்பத்து, வாழாப்பத்து, அருட்பத்து, பிரார்த்தனைப்பத்து, குழைத்தபத்து, உயிருண்ணிப்

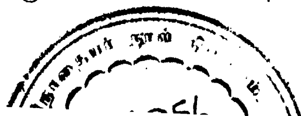
பத்து, திருப்பாண்டிப்பதிகம், திருவேசறவு, அற்புதப்பத்து, சென்னிப்பத்து, திருவார்த்தை, திருவெண்பா, பண்டாயநான்மறையென்னும்திருவாசகப்பகுதிகள் இந்தஸ்தலத்திலிருந்தே அருளிச்செய்யப்பெற்றனவென்பதும் யாவருக்குந்தெரிந்தனவேயாம்.

இதன் பழையவரலாற்றைத் தெரிவிக்கும் புராணங்கள் வடமொழியில் ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸ மாஹாத்மியம் பிருஹத்தீர்த்த மாஹாத்மியம், அஷ்டாத்தியாயி என மூன்றுஉள்ளன என்பர்.

தமிழில் இப்புராணத்தையன்றி இந்தஸ்தல ஸம்பந்தமாக வேறே பழையனவாக மூன்று புராணங்களும், திருப்பெருந்துறை யமகவந்தாதி, சிவயோகநாயகிபிள்ளைத்தமிழ் என இரண்டு பிரபந்தங்களும் உள்ளன. அவற்றுள்:—

முதலாவது திருப்பெருந்துறைப் பராணம்: இது திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப் பத்தாம்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ முன்வேலப்பதேசிகருடைய சிஷ்யராகிய ஸ்ரீ சாஸ்திரம் சாமிநாத முனிவரென்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. இதிலுள்ள சருக்கங்கள், ௩௩; செய்யுட்களின் தொகை, கஉ௭0. இந்நூல், தஞ்சாவூரில் முன்பு அரசு செலுத்திவந்த துளஜேந்திர மஹாராஜா அவர்கள் விருப்பத்தின்படி செய்யப்பெற்ற தென்பதும் ஷை சாமிநாத முனிவரால் திருப்பெருந்துறைக்கலம்பகமென ஒருபிரபந்தம் இப்புராணம் இயற்றுமுன் இயற்றப்பெற்றதென்பதும் இதன்பாயிரத்தால் தெரிகின்றன. இக்கலம்பகம் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை. உகூ00 - பாடலுள்ள திருவாவடுதுறைப்புராணமொன்றும் இவராற் செய்யப்பெற்றுள்ளது. அந்நூல் செய்தது, இதற்கு முந்தியோ பிந்தியோ யாதும் தெரிந்திலது.

இரண்டாவது ஆதிகைலாய மான்மியம்: இது, ஷை ஆதீனத்தில் கஉ-ஆம் பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த திருச்சிற்றம்பலதேசிகருடைய சிஷ்யராகிய ஸ்ரீ சுந்தரலிங்க முனிவரால் இயற்றப்பெற்றது. இது, "திருவளரும் பெருந்துறைசை மான்மியத்தைச் செந்தமிழாற் றிசைகள் போற்ற, வருஞ்தவு துறைசையில்வாழ் திருச்சிற்றம் பலக் குருவின் அடிமை மேலாய், மருவியஞா னப்பொருள்சொற் கல்வியின்ற னெல்லையுணர் மதுர வாக்கி, இருநிலத்தோர்க் கமுதெனச்சுந் தரலிங்க முனிவான்று ளியம்பி னுனே." என்னும் ஷை நூற் சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்கும். இதிலுள்ள சருக்கங்கள் ருகூ. செய்யுட்களின் தொகை, உ0அ0.

முகவுரை.

மூன்றாவது திருப்பெருந்துறைப் புராணம்: இஃது எட்டு அத்தியாயங்களையுடையது. இதிலுள்ள செய்யுட்கள் ௮௫௦. இது செய்யப்பட்ட காலம் சகாப்தம் ௧௫௫௦ என்பதுமட்டும் இதன்பாயிரத்தால் தெரிகின்றதேயன்றி வேறொன்றும் தெரிந்திலது.

இந்தத்திருப்பெருந்துறைப்புராணம் ௸ ஆதீனத்து மஹாவித்துவானாகிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. [பக். ௯.]

இப்புராணத்தில், முதலில் ௨ - செய்யுட்களடங்கிய கடவுள் வாழ்த்தும் அவையடக்கமும் சிறப்புப்பாயிரமும் பின்னர், திருநாட்டுப்படலம் முதலிய ௯௨-படல உறுப்புக்களும் அமைந்துள்ளன. இதன் செய்யுட்டொகை, ௧௯௫௯.

இந்நூலை ஆக்குவித்தவர் ௸ ஆதீனத்துச் சிஷ்யரும் அக்காலத்துத் திருப்பெருந்துறைக் கட்டளைப்பணிபுரிந்து வந்தவருமாகிய ஸ்ரீசுப்பிரமணியமுனிவரென்பவர். இவருடைய பெருமை முதலியன இந்நூல் அவையடக்கத்தின் முதலிலுள்ள இரண்டு செய்யுட்களாலும் இப்புத்தகம் ௨௧௯-ஆம் பக்கத்திலுள்ள "வாதவூரடிகளுக்கு" என்னும் பாடலாலும் நன்குவிளங்கும்.

நூலாசிரியர் பெயரைக்கேட்கவே இப்புராணத்தின் அருமை பெருமைகள் யாவருக்கும் சொல்லாமலே விளங்கும். ஆயினும் முக்கியமாகத் தெரிவிக்கவேண்டியவை சிலஉள. அவையாவன: ஆக்குவித்தோர், "நாட்டுச்சிறப்பு முதலியவற்றை வளம்பெற நீங்கள் அமைத்து, சாஸ்திரம் சாமிநாதமுனிவர் இயற்றியபுராணத்தின சொன்னடை பொருணடைகள்முதலியவற்றைப் பெரும்பாலும் தழுவியே இதனை இயற்றுக" என்றமையின், இந்நூல் அங்ஙனமே இயற்றப்பெற்றதென்பதும் பலபுராணங்களை இயற்றியபின்பே பிள்ளையவர்கள் இந்நூலை இயற்றினார்களாதலின், இதிலுள்ளபலவகையான சுவைகளும் அறிஞர்கள் அறிந்து இன்புறற்பாலனவென்பதுமே. முன்னொருகாலத்தில் இதிலுள்ள திருவாதவூரடிகளின் சரித்திரப்பகுதிகளுள் ஒன்றை யான்படித்துக்கொண்டிருக்கையில் உடனிருந்ததமிழ்க்கவிஞரொருவர் இதன்செய்யுட்களைப் பெரியபுராணச்செய்யுட்களென்றே எண்ணிப்பாராட்டிப் பின்பு தெரிந்து வியந்தனர்.

இப்புராணஸம்பந்தமாக மற்றும் தெரிவிக்கவேண்டியவற்றையெல்லாம் திருப்பெருந்துறைப்புராண ஆராய்ச்சியென ஒன்றுஎழுதி அதனைத் தனியே பின்னர் வெளியிடக் கருதியிருக்கிறேன்.

ஸ்தலவிநாயகர்களும் மற்றவிநாயகர்களும்.

(க.) ஆதபகணபதி அல்லது வெயிலுவந்த விநாயகர்: இவர் கனகசபைக்குமேற்கே அக்கினிதீர்த்தத்தின் தென்கரையில் எழுந்தருளியுள்ளார்; திருமேனியில் வெயில்படுவதே இவர் திருவுள்ளத்திற்கு உவப்பு; அதனால் இவருக்குக் கோயில்முதலியவற்றுள் யாதொன்றுமில்லை. ஆதவப்பிரியர் எனவும் நிழலுவவாக்குஞ்சரமெனவும் இவர் பெயர் வழங்கும். [ப. க, பா. உ; ப. கூஅ, பா. கூ; ப. எஅ, பா. உங; பா. கூஅ, பா. சஉ; ப. க00, பா. ருகூ; ப. க0கூ, பா. கரு; ப. கககு, பா. கூ; ப. கசரு, பா. ருங; ப. உசங, பா. ஙரு.]

(உ.) சோக்க விநாயகர்: கோயிலின் உட்பிராகாரத்தில் தென்மேற்கு மூலையில் இவர் திருவுருவமுள்ளது; ப. க, பா. ங; ப. உக, பா. ஙஎ.

(ங.) ஸம்ஸர்க்க விநாயகர்: இறைவனை மணஞ்செய்துகொள்ளுதற்பொருட்டு யோகஞ்செய்யவந்த அம்பிகையாற் பூசிக்கப்பெற்றவராதலின், இவர் இப்பெயர்பெற்றார். சேர்க்கை விநாயகரெனவும் இவர்பெயர் வழங்கும்; இவர் நிருதிமூலையிலுள்ளார். சொக்கவிநாயகரையும் இவரையும் ஒருவரேயென்று கூறுவதுமுண்டு.

(ச.) பள்ளிக்கூடப்பிள்ளையார்: அந்தணர் முந்நூற்றுவருடைய பிள்ளைகளுக்கு வேதாத்தியயனம் செய்வித்தற்கு வயோதிகப் பிராமணவடிவங்கொண்டுவந்த ஆளுடைய நாயகராற் பூசிக்கப்பெற்றவர் இவர்.

(ரு.) சக்திகணபதி=வல்லபகணபதி: இவர், தேவதீர்த்தத்தின் வடகரையிற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருப்பவர்.

(சூ.) முக்திவிநாயகர்: தியாகராஜ மண்டபத்தில் ஸ்ரீமஹாலிங்கமூர்த்திக்கு எதிரே எழுந்தருளியிருப்பவர் இவர்.

(எ.) ஆகண்டல விநாயகர்: இந்திரதீர்த்தத்தின் மேல்கரையிலுள்ளவர் இவர். (மடத்து முகப்பின் கீழ்பக்கம்.)

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள்: அச்வநாதர், ஆதிகைலாஸநாதர், ஆத்மநாதர், உபதேசஸ்தலநாயகர், உபாத்தியாயர், குருந்தவனேசர், ஜகத்குரு, சதுர்வேதபுரேசர், சிவபுரேசர், ஞானக்ஷேத்திரேசர், தக்ஷிணைகைலாஸநாதர், திரிமூர்த்திதேசிகர், திரிமூர்த்திபுரவாஸர்,

தேசுவனேசர், பரமஸ்வாமி, பராசக்திபுராவூஸர், பவித்திரமாணிக்க புரவாஸர், பெருந்துறைநாதர், மூந்நூற்ருருவர், (மூந்நூற்றுவரில் ஒருவர்), யோகபீடப்பதியினர், யோகவனேசர், ஆவுடையார், ஆளுடையார், விப்ரநாதரென்பன; ஆளுடைய பரமஸ்வாமியென்னும் பெயர், இத்தலத்திற்குரிய தாம்பிரப்பட்டயம் முதலியவற்றிற்காணப்படும்.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள்: சிவயோகாம்பிகை, சிவயோக நாயகி, சிவயோகம் பிரியாள், யோகம் பிரியாள், யோகநாயகி, ஆளுடைநாயகி, ஆளுடையாள் என்பன; இவற்றை இந்நூல் யோகபீடச் சிறப்புரைத்தபடல முதலியவற்றாலும் சிவயோக நாயகிபிள்ளைத் தமிழாலுமுணர்க.

பீடங்கள் உ.

(க.) பிரணவபீடம்: இது ஸ்வாமியின்பீடம். பக். ௭க, பா. உ

(உ.) யோகபீடம்: உலகத்திலுள்ளசக்தி பீடங்கள், ருO; அவற்றுள் சகூ - காரியபீடங்கள்; இஃது ஒன்றே காரணபீடம். பக். ௭க, பா. ௩; பக். ௭சு, பா. ரு - ௭.

ஸ்தல விருக்ஷம்: குருந்து; பரமாசாரியராகிய குருமூர்த்தி இதனடியில் தென்முகமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; பிரமதேவர்முதலியோரும் திருவாதவூரடிகளும் உபதேசம்பெற்றது இவ்விடத்தேதான். இந்த விருக்ஷம் சிவரூபமென்று நூல்களிற் பாராட்டப்பெறும். "குருந்தவன் காண்" என்னும் தேவாரமும் இதனை வலியுறுத்தும்.

ஆறு: இந்த ஸ்தலத்திற்குரிய நதி, வெள்ளாறு. இது சுவேதநதியென்று வடநூல்களுள் வழங்கும். இந்நூலுள் வெண்குடிநை, வெள்ளைநதி, சிதநதி எனக்கூறப்பெறும், [ப. ௭, பா. ச; ப. உ௩, பா. ௭; ப. உச, பா. கரு,] இதற்கு ஆனந்தவெள்ளாறென்று ஒரு பெயருண்டென்றும் திருவாசகத்துள்ள நசாங்கத்தில், "ஆனந்தங் காணுடையானாறு" எனச்சுட்டியது இந்நதியையேஎன்றும் இத்தலத் தமிழ்ப்புராணமுடையாரொருவர் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். "வெள்ளாற்றை, ஈனந்தீம் பானீப் பார்தோய்ந் தானந்த மெய்தலாலே, ஆனந்த வெள்ளா றென்று மறைகுவ தறிந்து ளோரே" என்ருர், இந்நூலுடையாரும்; பக். ௭O, பா. உரு.

[நவதீர்த்தங்கள்.]

மற்றத் தீர்த்தங்கள் : இறைவன் அருளால் இந்தஸ்தலத்தில் முன்னொருகாலத்தில் ௯௯-கோடி தீர்த்தங்கள் உண்டாயின வாதலின், பிருகத்தீர்த்தமென வடமொழியிலும் பெருந்துறையெனத் தமிழிலும் இத்தலம் பெயர்பெற்றதென நூல்கள் கூறினும் இந்தப்புராணத்திற் கூறப்படும் தீர்த்தங்கள் ஒன்பதே. இவை ஸ்ரீ ஆத்மநாதப் பெருமானுடைய நவந்தருபேதங்களாகப் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன; [பக். அச, பா. உ.] அவையாவன: பிரமதீர்த்தம் பிரஹ்மா, நாராயண தீர்த்தம் திருமால், உருத்திரதீர்த்தம் உருத்திரர், வாயுதீர்த்தம் மகேசுவரர், அசுரதீர்த்தம் சதாசிவம், தேவதீர்த்தம் நாதம், முனிவர்தீர்த்தம் விந்து, அக்கினிதீர்த்தம் சக்தி, ஆத்மகூபம் சிவம் என்பன. அவற்றுள்,

(க.) பிரமதீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தத்திற்கு மேற்கேயுள்ளது; இதன்கரையில் பிரஹ்மபீடமிருக்கின்றது; முதலியப்பர் என்னும் ஒரு தெய்வத்தின்சந்நிதி இதன்கரையிலுள்ளது. இது, வேததீர்த்தமெனவும் வழங்கும்.

(உ.) நாராயணதீர்த்தம், திருமாலாலுண்டாக்கப் பெற்றது; பள்ளிக்கூடப் பிள்ளையார்கோயிலுக்கு மேல்பாலுள்ளது; இதன் வடகரையில் ஸ்ரீ ஆதிகேசவப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; இது தொண்டர்குழியெனவழங்கும். [பக். ௧௧௩, பா. ௧௫.]

(௩.) உருத்திரதீர்த்தம், காலாக்கினி ருத்திரரால் உண்டாக்கப் பெற்றது; இது காலாக்கினி ருத்திரதீர்த்தமெனவும் சிவகங்கையெனவும் வழங்கும்; இது, வடக்கூரில் (வடக்குளூர்) ஆதிகைலாஸநாத ஸ்வாமிகோயிலின் வடக்கேயுள்ளது. [பக். ௧௧௫, பா. உ௩.]

(௪.) வாயுதீர்த்தம், திருக்கோயிலுக்கு வாயுமூலையிலுள்ளது; வாயுதேவனாலுண்டாக்கப்பெற்றது. [பக். அ௯, பா. ௪எ.]

(௫.) அசுரதீர்த்தம், ஸ்ரீ ஆத்மநாதர் உபாத்தியாயராக எழுந்தருளிய பள்ளிக்கூடத்திற்கு மேற்கேயுள்ளது; அசுரர்களால் உண்டாக்கப்பெற்றது. [பக். அ௯.]

(௬.) தேவதீர்த்தம், ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலுள்ளது; தேவர்கள் இடைவிடாமல் ஆடி இஷ்டசித்திகளைப்பெற்றுச் செல்லுதலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது. இதற்குரிய விருக்ஷம் கருநெல்லி; இத்தீர்த்தம் நெல்லியடியெனவழங்கும். [பக். அஎ.]

(எ.) முனிவர்தீர்த்தம், வடக்குவீதிக்குச் சமீபமாக உள்ளது : அகத்தியரால் உண்டாக்கப்பெற்றது. [பக். அஅ.]

(அ.) அக்கினிதீர்த்தம், திருக்கோயிலினுள் வெளிப்பிராகாரத்தில் தென்கிழக்கில் உள்ளது. [பக். அச.]

(௯.) ஆத்மகூபம், முதற்பிராகாரத்தில் குருந்தமூலத்தின் கிழக்கேயுள்ளது. ஸ்ரீ ஆத்மநாதருக்கு அபிஷேகஞ்செய்தற்பொருட்டுச் சிவயோகாம்பிகையால் இது நிருமிக்கப்பெற்றது. [பக். அச.]

இவற்றுள், ஆத்மகூபமும் அக்கினிதீர்த்தமும் திருக்கோயிலின் அகத்தும் மற்ற ஏழும் புறத்தும் உள்ளன ; [பக். ௧எ௯, பா. ௩.] ஆத்மகூபமல்லாதவை தடாகவடிவங்களாகவுள்ளன.

இவற்றையன்றி, இத்தலத்தில், மானவதீர்த்தம், காந்தர்வதீர்த்தம், இந்திரதீர்த்தம், பாராசரதீர்த்தம், சூரியதீர்த்தம், சந்திரதீர்த்தம், லக்ஷ்மிதீர்த்தம், ஸரஸ்வதிதீர்த்தம், பாண்டவதீர்த்தம், கௌதமதீர்த்தம், பக்ததீர்த்தம், வேததீர்த்தம் எனப் பலதீர்த்தங்கள், வாபீகூபதடாகவடிவங்களாக உள்ளனவென்று ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸமாஹாத்மியம் விளங்கத்தெரிவிக்கின்றது. மோய்யார்தடம்பொய்கை யென இத்தலத்தில் ஒருவிசேடதீர்த்தம் உண்டென்றும் தெரிகின்றது ; "மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக் கையாற்குடைந்து" (திருவாச. திருவெம். ௧௧), "திரைபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையைச் சேர்ந்தார்" [திருவால (உஎ) ௩௩], "மொய்யார்தடம்புக்கு" (சிவயோக. அம்புலி. ச) என்பவற்றால் இஃது அறியலாகும்.

தெய்வங்கள்.

ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸநாதர்: இவர் காலாக்கினிருத்திரரால் பூசிக்கப்பெற்றவர். இவர் திருக்கோயில், வடக்கூரிலுள்ளது. தீர்த்தம் சிவகங்கை. விருக்ஷம் மகிழ்.

ஸ்ரீ அசுவாரூடர்:—இவர் கனகஸபையில் தென்முகமாக எழுந்தருளியுள்ளார்.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் திருவுருவங்கள்.

மாணிக்கவாசகருடைய திருவுருவங்கள் இத்திருக்கோயிலின் அகத்தும் புறத்தும் பல அமைக்கப்பெற்றுள்ளன ; அவற்றுள், குருந்தமூலத்துள்ள திருவுருவம் அருண்மூலஸ்தானமென்றும்

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் மண்டபத்துள்ளது திருமூலஸ்தானமென்றும் வழங்கப்பெறும்.

மஹாலிங்கம்: இவர் பெரிய பிராகாரத்தில் தியாகராஜ மண்டபத்தின்மேற்கே திருமதிலில் ஆகாயவடிவமாக இருந்து, வழிபடப் பெற்று விளங்குகிறார்; கணநாதரென்றும் இவர்க்குப் பெயருண்டு. இவரை முனீசுவரரென்றும் முதலியப்பரென்றும் கூறுவது உண்டு. அடியிற்குறிப்பிட்ட ஒன்பது இடங்களில் கூ - கூறாகத்தங்கி இத்தலத்தைப் பாதுகாக்கின்றனரென்பர்:

க. இத்தலத்தின் மேற்குக் கம்வாய்க்கரை. (முதலியப்பர்).

உ. திருவீதியில் தென்மேற்குமூலை.

ந. மாரியம்மை கோயில்.

ச. பனைவயல் (கிராமக்) கம்வாய்க்கரை.

ரு. புண்ணியவயல் (கிராமக்) கம்வாய்க்கரை.

சு. காரவயல் (கிராமக்) கம்வாய்க்கரை.

எ. பழந்தாமரைக் (கிராமக்) கம்வாய்க்கரை.

அ. கருங்காட்டில் (ஒரு கிராமம்) ஐயனார் கோயில்.

கூ. ... ...

ஸ்ரீ ஆதிகேசவப்பெருமாள்: இவர் நாராயண தீர்த்தத்தின் வடகரையிலுள்ளார்.

முந்நூற்றுவர்: இவர்கள் ஸ்ரீ ஆத்மநாதரைப்பூசிக்கும் பெருமை வாய்ந்தவர்கள்; தில்லைவாழந்தணர்களைப் போன்று சிவபெருமானைத் தம்முள் ஒருவராகப்பெற்று, நூல்களில் துதிக்கப்படும் மேன்மை பெற்றவர்கள். [பக். ச.] இவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேதாத்தியயனம் செய்வித்தற்பொருட்டே ஸ்ரீ ஆத்மநாதர் விருத்தப்பிராமண வடிவங்கொண்டு எழுந்தருளிப் பாடசாலைவைத்துக் கற்பித்தருளினர். ஷை பாடசாலையிருந்த மண்டபமொன்று (பள்ளிக்கூடம்) இன்றும் காணப்படுகின்றது.

ஸபைகள்.

இத்திருக்கோயிலிலுள்ள ஸபைகள், கூ அவைவமாறு:—

(க.) ஆனந்தஸபை: இது கர்ப்பக்கிருகம்.

(உ.) சித்ஸபை: இது அர்த்தமண்டபம்.

(ங.) ஸத்ஸபை: இது, நிவேதனமண்டபம்; அமுது மண்டபமெனவும் வழங்கும்.

(ச.) தேவஸபை: இது யாவருமநின்று தரிசனம்பண்ணுகிற இடம்; ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகரைத் திருவிழாக்காலத்தில் எழுந்தருளச் செய்யும் ஸ்தானம் இதுவே. சுந்தரபாண்டியரென்பவரால் திருப்பணி செய்யப்பெற்றமையின், இது சுந்தரபாண்டிய மண்டபமென்றும் பெயர்பெறும். இதனை, "மேயவங்குரமாம்" [பக். கஅக, பா. ருஅ.] என்னும் செய்யுளாலுமுணர்க.

ரு. நிருத்தஸபை; இது உ-ஆம் பிராகாரத்திலுள்ள சந்நிதிமண்டபம். தில்லைமண்டபமென்றும் இது கூறப்படும். முன்னொரு காலத்தில் ஸ்வாமி சோழபாண்டியர்களுக்குச் சபாபதியாகக் காட்சிகொடுத்தமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது. இதில் பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதர்களின் திருவுருவங்களும் சங்கநிதி பத்மநிதிகளின் வடிவங்களுமுண்டு.

சு. கனகஸபை: இது ங-ஆம் பிராகாரத்துள்ள சந்நிதிமண்டபம். இதில் அசுவாரூடமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கின்றமையின், இது குதிரைஸ்வாமி மண்டபமெனவும் வழங்கும். ஜபிப்பவர்களுக்குப் பஞ்சாக்ஷரஜபஸித்தியைத் தருதல்பற்றி, இது பஞ்சாக்ஷரமண்டபமென்றும் கூறப்படும். இம்மண்டபத்தில் பாக்கற்களில் ஆறு அத்துவாக்கள் முறையாகச் செவ்வனே செய்விக்கப்பெற்றுள்ளன. மேற்படி மண்டபம், கலி ஙஎ00-ல் இயற்றப்பெற்றதென இதிலுள்ள சாஸனமொன்று தெரிவிக்கின்றது.

மண்டபங்கள்.

க. மாணிக்கவாசகர்மண்டபம்: இது கோபுரத்திற்கு வெளியேயுள்ளது.

உ. சுந்தரபாண்டியமண்டபம்: இது முதற்பிராகாரத்துள்ள ஸந்நிதிமண்டபம்; இப்புஸ்தகம் கஅக-ஆம் பக்கத்துள்ள ருஅ-ஆம் பாட்டைப்பார்க்க. இது தேவஸபையென்றும் வழங்கப்பெறும்.

ங. தில்லைமண்டபம்: இது நிருத்தசபை.

ச. தியாகராஜமண்டபம்: இது மூன்றும் பிராகாரத்தில் மேல் பக்கத்துள்ளது.

தீபங்கள்.

இந்தத் திருக்கோயிலில் இடப்படும் தீபவகைகள் விசேடப் பெயர்பெற்று விளங்குகின்றன. அவற்றுள்,

௧. நக்ஷத்திரமாலை: இதிலுள்ள தீபங்கள் இருபத்தேழு: சக்கரத்தில் ௨௪, மேலே ௩. இஃது, ஆனந்தஸபையில் மூலஸ்தானத்திற்குப் பின்னேயுள்ளது

௨, கலாதீபம்: இதிலுள்ள தீபங்கள்-௫; இது சித்ஸபையிலுள்ளது. (கலை, ௫).

௩. வர்ணதீபம்: இதில் உள்ள தீபங்கள் ௫௧; இது ஸதஸபையிலுள்ளது. வர்ணம்-அக்ஷரம்.

௪. தத்துவதீபம்: இதிலுள்ள தீபங்கள்-௩௬; இது தேவஸபையிலுள்ளது. தத்துவம், ௩௬

௫. புவனதீபம்: இதிலுள்ள தீபங்கள்-௨௨௪. இது தேவஸபையில் தத்துவதீபத்திற்கு முன்னேயுள்ளது. இதனைத் தீபமாலையென்றும் கூறுவர். புவனம், ௨௨௪

௬. பததீபம்: இதிலுள்ள தீபங்கள் ௮௧; இது குதிரைச் சேவகர்க்குப்பின் உள்ளது. பதம், ௮௧

ஸ்ரீ ஆத்மநாதருடைய திவ்யலீலைகளையும் ஸ்ரீவாதபுரீசர் உபதேசம் பெற்றமையையும் புலப்படுத்துவனவான ஊர்களும் இடங்களும் வேறு ஆதாரங்களும் பலவுள்ளன. அவற்றுள்,

ஊர்கள்.

ஆளுடையார்பட்டினம்: இது கீழ்கடற்கரையில் உள்ளதோர் ஊர். பண்டைக்காலத்தில் இது பெரிதான ஒருதுறைமுகமாக இருந்ததாம்.

பரிவீரமங்கலம்: ஸ்ரீ ஆளுடைநாதர் முதலில் குதிரைவீரராகத் தோன்றியருளிய இடம். இது, திருப்பெருந்துறைக்குத் தென்கிழக்கே உள்ளது.

நரிக்குடி: இப்பெயர் உள்ள ஊர்கள் மூன்று. ஒன்று இவ்வூர்க்குத் தெற்கே ௨ - நாழிகைவழித்தூரத்திலும் மற்றொன்று மேற்கே ௩ - நாழிகைவழித் தூரத்திலும், வேறொன்று மிழலைநாட்டிலுமுள்ளன. இவை, ஸ்ரீ ஆளுடைநாயகர் நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய

இடங்களென்பர். ஈற்றிலுள்ள நரிக்குடி, "மிழலைநாட்டு நரியெல்லா, மழைத்துத் தெருட்டி விளையாட வவனிமீது நனிவிளங்கத், தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென் றின்னுஞ் சொல்வர் சான்றோரே" எனத் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்துக் கூறப்பெற்றுள் ளது. [பக். அக, பா. கக]

எழுநூற்றுமங்கலம்: இவ்வூர் இத்தலத்திற்குத் தெற்கே உ - நாழிகை வழித்தூரத்திலுள்ளது; இஃது, எ00 - நரிகளை ஸ்ரீ ஆத்மநாதர் குதிரைகளாகச் செய்வித்த இடமென்பர்.

பாண்டிபாத்திரம்: இது, கோயிலுக்குரிய கிராமங்களுள் ஒன்று.

சிறுமருதூர்: இஃது இத்தலத்திற்குக் கிழக்கே உ - நாழிகை வழித்தூரத்திலுள்ளது; ஆத்மநாதரை வழிபட்ட ஸ்ரீ அகத்திய முனிவர் பிரதிஷ்டித்துப் பூசித்த சிவஸ்தலமொன்று இவ்வூரிலிருக் கின்றது; வெள்ளாற்றின் வடகரையிலுள்ளது. இதில் அகஸ்திய தீர்த்தமென ஒரு தீர்த்தமுமுண்டு.

ஆத்மநாதபுரம்: இத்தலத்திற்குத் தெற்கே ஒன்றரை நாழிகை வழித்தூரத்திலுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்: இஃது இத்தலத்தின் வடக்கே யுள்ளதொரு சிவஸ்தலம்; ஒட்டங்காட்டிற்கு அருகிலுள்ளது.

சின்னஆளுடையார்கோயில்: இஃது இத்தலத்திற்கு வடக்கே ராஜாமடத்திற்குத் தென்புறத்தில் உள்ளதொரு சிவஸ்தலம்; ஸ்வாமி திருநாமம் ஸ்ரீ ஆளுடையார் அல்லது ஆவுடையார். அம்பிகை திருநாமம் சிவயோகாம்பிகை. இதற்கு வடக்கே அக்கினியாறென்று பெயருள்ள ஒரு நதியுண்டு.

இடங்கள்.

முந்நூற்றொருவர்நந்தவனம். இது வெள்ளாற்றின் தென்கரை யில் உருத்திரதீர்த்தத்தின் வடகரையில் உள்ளதொரு நந்தவனம்; மிகப்பழமையானது. அந்தணர் முந்நூற்றுவர்க்குப் பண்டைக்காலத் திற் கொடுக்கப்பெற்றிருந்த நிலங்களுள், இது ஸ்ரீ ஆத்மநாதஸ்வாமி யின் பாகநிலமென்று சொல்லப்படும்.

மாவிடுதலை: இஃது ஒருவயல்: இவ்வூரிற் கிழக்கேயுள்ளது.

சேணம்பரிமா: இஃது ஒருவயல்; ஊருக்குக்கிழக்கேயுள்ளது.

மாணிக்கவாசகர்தோப்பு: இது, முதலில் மாணிக்கவாசகர் தங் கியவிடமெனக் கூறப்படும்.

கீழ்நீர்காட்டி: இது கைலாஸநாதஸ்வாமி கோயிலுக்குக் கிழக்கேயுள்ளதோரிடம். முந்நூற்றுவருடைய நிலங்களைத் தன்னுடையதென்றும் எவ்வளவு ஆழம்வெட்டினாலும் தண்ணீர் ஊறாதென்றும் வல்வழக்குப்பேசிய ஒருவன் கொள்கையைமறுத்து, முந்நூற்றுவருள் ஒருவராக எழுந்தருளிய ஸ்ரீ ஆத்மநாதர், "இந்த நிலங்களுள் எங்கே வெட்டினாலும் உடனே தண்ணீர்ஊறும்" என்று சொல்லிப் பாண்டியனுக்குமுன்னே வெட்டுவிக்க, உடனே நீரைக்காட்டிய இடம்; இவ்வரலாற்றை, இந்நூற் பெருந்துறைப் படலத்தாலுணர்க. இது, "பொருந்து தில்லை வனங்கடந்து போந்து வேந்தற் சேர்ந்தருளின், வருந்த வுடலந் தனிவிருத்த மறையோனாகி மறையோர்கட், கிரங்கியருங்கீழ் நீர்காட்டி யிரங்கன் மீட்ட பெருமானே, குருந்த வரம்பிற் கரந்தமறைக் கொழுந்தே செழும்பொற் றாள்போற்றி" (திருவால. ஞானோப. கசு) என்னும்பாட்டலாலும் விளங்குகின்றது.

இன்னும் இந்த ஸ்தலத்திலும் இதைச்சூழ்ந்துள்ள ஊர்களிலும் உள்ள வயல்களிற் பின்னேவரையப்பெற்ற பெயர்களுள்ளவை மிக அதிகமாக இருக்கின்றன.

க.	ஆவுடையான்.	சு.	பாண்டிப்பெரியான்.
உ.	குருந்தடி.	எ.	பெருந்துறை.
ங.	சிற்றம்பலவன்.	அ.	மாணிக்கவாசகன்.
ச.	சுந்தரபாண்டியன்.	கூ.	முந்நூற்றொருவன்.
ரு.	சொக்கன்.	க0.	யோகநாயகி.

பள்ளிக்கூடம்: இது திருப்பெருந்துறையிலிருந்து வடக்கூருக்குப்போகும் மார்க்கத்திற்குக் கிழக்கேயுள்ள ஒருமண்டபம். முந்நூற்றுவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு ஸ்ரீ ஆத்மநாதர் உபாத்தியாயராகத்தோன்றி வேதம் ஓதுவித்த இடம் இது. இதில் ஷ உபாத்தியாயவடிவமும் பிள்ளைகளின் வடிவங்களும் சிலாரூபமாக அமைந்துள்ளன. "அங்கண ருபாத்தியாய ராயமர் கழக மாகத் தங்கியவாங் கோர்தானம்" என்பர் இந்நூலுடையாரும் [பக். அகூ, பா. சரு,] 'ஆளுடைய பரமஸ்வாமியார் பள்ளிக்கூடம்' எனத் தாம்பிரப்பட்டயங்களிலும் இது சுட்டப்படுகின்றது.

இத்தலத்திற்குரிய மஹாராஷ்ட்ரசிகாக்கள்தோறும் முதலில்,

" [illegible]

[illegible] ,

ஸம்ஹ்ருத்ய ஸாவதி நிஸ்சயாந் ந்ருபதயே வாஜிவ்ரஜாந் தீர்த்வஜை:
ஸாகம் ஸ்ரீப நிராக்ருத்ய கிராணீ வாதூல ஸ்ரீநாமதி: ॥

என்னும் சுலோகம் வரையப்பெற்றுள்ளது. இதனாலும் ஸ்ரீ ஆத்ம நாதப்பெருமானுடைய திவ்யலீலைகள் புலனாகின்றன.

வழக்கங்கள்.

குருந்தமரத்தின் அடிமண்: கருங்குட்ட நோயுள்ளவர்கள் இம் மண்ணைப்பூசிக்கொண்டால் அந்நோய்தீரும்; இது, "முதுகுருந்தடியின்மண் பூசிக் கருங்குட்ட முற்றுந் துடைத்துவிடலாம்" (அம்புலி. ௪) என்னும் சிவயோகநாயகிபிள்ளைத் தமிழாலும் அறியலாகும்.

அம்பிகையின் அபிஷேகதீர்த்தம்: தரிசிப்பவர்களுக்கு அம்பிகை ஸந்நிதியில் இத்தீர்த்தம்கொடுத்தல் மரபு; உட்கொள்பவர்களுக்கு இது சிவஞானத்தை அளிக்கும்; இது, "கையார வபிடேக மாட்டுங் குமமஞ்சள் கமழ்மஞ்சனம்பருகிமேற், கருமும் மலக்கறைகள் கழுவியே சிவஞான கலையெலா நீவாரலாம்" (சிவயோக. அம்புலி. ௪) என்பதனாலும் அறியலாகும்.

நிவேத்னம்.

அன்ன நிவேதனம்:—சமைத்த பாத்திரங்களுடன் கொணர்ந்து ஸத்ஸபையிலுள்ள படைகல்லிற்கொட்டி மிகுதியாகப் புகையையெழுப்பும் அன்னத்தை ஸ்வாமிக்கு நிவேதனம்செய்வது இத்தல வழக்கம். இதனால் இது அமுதுமண்டபம் என்று வழங்கும். [பக். ௩௭, பா. ௧௧௬]

புழுங்கலரிசியன்னம், பாகற்காய்ப்புளிங்கறி, அரைக்கீரைச் சுண்டல் இவைகளின் நிவேதனம்:

முந்நூற்றுவர்களுக்குரிய நிலங்களை வேறொருவன் அபகரித்துக்கொண்டபொழுது அவை அவர்களுக்கே யுரியனவென்று ஸ்தாபித்தற்பொருட்டு அவர்களுடன் பாண்டியனுடைய ஸபைக்கு வழக்காட ஓரந்தணர் வடிவங்கொண்டு சென்ற ஸ்ரீ ஆத்மநாதர், தத்தம் வீடுகளிலிருந்து மேற்கூறிய வியஞ்சனங்களோடு அவர்கள் கொணர்ந்த கட்டமுதை வழியில் உவப்புடன் அமுதுசெய்தருளினமையின், இவைகள் நிவேதிக்கப்படுகின்றனவென்று சொல்வர். இது வீரவனப்புராணத்துள்ள பொதிசோறு நிவேதனம்செய்த படலத்தாலும் தெரிகின்றது.

இத்தலத்தில், திருநந்திதேவரும் ஸ்ரீசண்டேசரும் இல்லையாதலால், ஸ்வாமிதரிசனஞ்செய்ய விரும்பியவர்கள், உள்ளே செல்லும்போது ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் திருமுன் நின்று,

“ [illegible] ।
[illegible] ॥

என்னும் சுலோகத்தையும், தரிசித்துவிட்டு மீளும்போது அவர்முன் வந்து,

“ [illegible] ।
[illegible] ॥”

என்பதையும் விண்ணப்பித்தல் மரபு.

இந்நூலிலுள்ள துதிவகைகள்.

க. மாணிக்கவாசகர்துதிகள்: கடவுள் வாழ்த்திலன்றி ஒவ்வொருபடலத்தின் முதலினும் உள்ளன.

சிவஸ்துதி.

உ. அஷ்டகம்: இது பிரமதேவர்செய்த துதிகளாகவுள்ள எட்டுச் செய்யுட்களையுடையது. [பக். கoகூ - எ, பா. உக - அ.]

௩. திருமால்செய்ததுதி: [பக். கூ, பா. கூ - உ0.]

௪. காலாக்கினியுருத்திரர்செய்ததுதி: [பக். ககஎ, பா. கஅ - கூ.]

ரு. ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் செய்தனவாக உள்ளதுதி. [பக். கருகூ - எ; பா. எ0 - எகூ.]

சு. ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் முறையீடு. [பக். ககூக - உ, பா. கூ - எ.]

எ. சோமராஜன்செய்த துதி. [பக். கஎகூ - எ, பா. ரு0 - ருகூ.]

அ. அதர்மனும் இலக்குமியும் செய்ததுதி. [பக். உoகூ, பா. ச0 - சஉ.]

கூ. ஒருவேடன் செய்ததுதி. [பக். உ0எ, பா. கூ - எ.]

திருவாதவூரர் உபதேசம்பெற்ற

திருப்பெருந்துறை வேறொன்றன்று இந்தத்தலமே.

திருவாசகம்.

" தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணனந்தணனா யறைகூவி "

" தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டி "

[திருவம்மானை, க, கூ]

" தென்னன் பெருந்துறை யாளியன்று
காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித் தன்கழல் காட்டி "

[திருவார்த்தை, கூ.]

"தென்னன், பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கு மருந்து " [திருவெண்பா, ச.]

" தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ்
சிவபெருமான் " [திருவேசறவு, எ]

இங்கே காட்டிய அருமைத் திருவாக்குக்களிலுள்ள 'தென்னன் பெருந்துறை' என்றபகுதிகள், பாண்டிநாட்டிலுள்ள இந்தப் பெருந்துறையே திருவாதவூரர் உபதேசம்பெற்ற ஸ்தலமென்பதைத் தெரிவித்தல் காண்க.

'திருப்பெருந்துறை கடற்கரையிலுள்ள ஊரன்று; ஆதலால், திருவாதவூரர் உபதேசம்பெற்ற ஸ்தலம் வேறொன்றாக இருத்தல் வேண்டும்' என்பது ஒருசாரார் கொள்கை; இத்தலம் மிழலைக்கூற்றத்திலுள்ளதென்று முன்பு (முகவுரையின் முதற்பக்கம்) காட்டிய தக்க ஆதாரங்களால் தெரிதலாலும் மிழலைக்கூற்றம் நெய்தனிலத்தைச்சார்ந்ததேயென்பது அடியிற்குறித்த செய்யுளின் பகுதியால் வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்குதலாலும் இனி அவர்கள் அங்ஙனம் எண்ணாரென்று எண்ணுகிறேன்:

'நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்'
செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்
றெண்கடற்றிரை மிசைப்பாயுந்து
திண்டிமில் வன்பரதவர்
வெப்புடைய மட்டுண்டு
தண்குரவைச் சீர்தூங்குந்து
தூவற்கலித்த தேம்பாய்புன்னை

மெல்லினர்க் கண்ணி மிலேந்த மைந்த
ரெல்வளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து
வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானன்
முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளி
ரிரும்பனையின் குரும்பைநீரும்
பூங்கரும்பின் றீஞ்சாறு
மோங்குமணற் குவவுத்தாழைத்
தீநீரோ டுடன்விராஅய்
முந்நீ ருண்டு முந்நீர்ப் பாயுந்
தாங்கா வுறையு ணல்லூர் கெழீஇய
வோம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி
புனலம் புதவின் மிழலை.''

[புறநானூறு, உச]

இந்த ஸ்தலத்தின் ஸம்பந்தமான அரியவிஷயங்களை எனக்குப் பரமகிருபையோடு தெரிவித்தருளியவர்களும், சிவபக்தி அடியார் பக்திகளிலும் சிவஸ்தலங்களின் சரித்திர ஆராய்ச்சிகளிலும் ஒப்புயர்வற்று விளங்குபவர்களும், திருவாவடுதுறை யாதீனத்தில் இப்பொழுது எழுந்தருளியிருக்கும் பெருவள்ளலாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரவர்களால் பாதுகாக்கப்பெற்று வருபவர்களுள் ஒருவருமான தேதியூர் பிருஹ்மஸ்ரீ மஹாதேவசிவனவர்களுடைய திருவடித்தாமரைகளுக்கு அநேகவந்தனங்களை ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

தம்முடைய ஆசிரியர்களாகிய மேற்கூறிய ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரவர்களுடைய கட்டளைப்படியே திருப்பெருந்துறைக் கட்டளையை மேற்கொண்டு சிவதருமபரிபாலனத்தைப் பண்டைக் காலமுறைப்படியே மிகவும் செவ்வனேநடத்தி அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பெருமகிழ்ச்சியை விளைவித்துவரும் ஸ்ரீமத் சுந்தரலிங்க ஸ்வாமிகள், இப்புராணத்தை நான் ஆராய்ச்சிசெய்யுங்காலத்திலும் நான் சென்றிருந்தபொழுதும் எனக்கு அப்பொழுது அப்பொழுது வேண்டியவிஷயங்களை, மூன்றூற்றுவர் பரம்பரையினருள் ஒருவராகிய பிரஹ்மஸ்ரீ ஆத்மநாதநம்பியாரவர்கள் முதலியவர்களைக்கொண்டு தெரிவித்தும், பல இடங்களுக்குச் சென்று அரிய செய்திகளை எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்படி செய்வித்து ஆதரித்தும் இதனை விரைவில் வெளியிடும்படி என்னை அடிக்கடி தூண்டிக்கொண்டும் வந்தார்கள். இவர்களுடைய திறமையும் அன்புடைமையும் மிகப்பாராட்டற்பாலன.

இந்நூலைப்போலவே இந்தஸ்தல ஸம்பந்தமாகவுள்ள மற்ற நூல்களையும் வெளியிடும்படி இவர்கள் செய்வார்களாயின், தமிழ் நாட்டிற்குப் பேருபகாரமாக இருக்கும்.

இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளைப்பொறுத்துக்கொள்ளும் வண்ணம் விவேகிகளை வேண்டுகிறேன்.

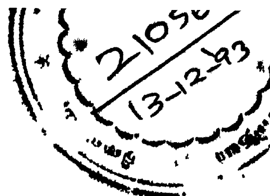
வெண்பா.

குருந்துறையுஞ் செல்வக் குருமணியே தெய்வப்
பெருந்துறையா யெங்கடவப் பேறே—மருந்தனைய
போரா யிரமுடைய பெம்மானே யன்பர்களுக்
காரா வமுதே யருள்.

சென்னை
6-7-1913.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

உ

கணபதி துணை.

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர் காப்பு.

மாமேவு புயனிறத்து மோட்டாமை முதுகொருகை வாங்கித் தற்குப்
பாமேவு மயிறிரண்டென் றருச்சிப்பார் கொள்ளாத படியென் பாதி
தாமேவு நந்தையகன் மார்பணிந்து புகழொன்றே தான்கைக் கொண்டு
நாமேவு கருணையின்வாழ் களிற்றுமுகப் பெருமானை நயந்து வாழ்வாம். (௧)

வெயிலுவந்தவிநாயகக்கடவுள்.

இலவுவந்த செவ்வாயெம் பெருமாட்டி பார்வையொடு மிருக்கு முன்னால்
சொலவுவந்த நம்பெருமான் பார்வையுமேற் றமர்சிறப்புத் தோற்றி யாங்குப்
பலவுவந்த பொழில்வளஞ்சால் குருந்துறையும் பெருந்துறையிற் பண்பு கூரு
நிலவுவந்த முடியனொடும் வெயிலுவந்த மெய்க்களிற்றை நினைந்து வாழ்வாம்.

சோக்கவிநாயகக்கடவுள்.

தக்கவினா யகன்மறையுட் பொருடேர்ந்துய்த் திடுதிபுன லோங்கு மாமே
கக்கவினா யகன்மகச்சா லையினெனுந்த தீசிமுதற் கணிப்பி லோர்கள்
புக்கவினா யகனமர்ந்து முதலானை யென்றெடுத்துப் போற்ற மேய
சொக்கவினா யகன்புகலு மிக்கவினா யகனையிற் றன்னா றென்னே. (௩)

ஆன்மநாதக்கடவுள்.

கார்பூத்த வண்டகம்பாய் முண்டகஞ்சார் நான்முகனுங் கவுத்து வப்போர்த்
தார்பூத்த வோர்பானு மார்பானுங் கைலாய சைலத் தானு
கார்பூத்த துதியெடுப்பக் குருந்துறையும் பெருந்துறையி னயர்ந்து மேவி
யார்பூத்த வருள்கொழிக்கு மான்மநா தக்கடவு ளடிதாழ்ந் துய்வாம். (௪)

சிவயோகாம்பிகையம்மை.

தூயவா மத்துருவ முருவமெலவை யெனினுமொரு தோன்றல் போன்றே
பாயவா னிலவணைப்பின் கனுமமர்வா னெனநெறித்த படியே போல
வாயவா தங்கடந்த வான்மநா த[illegible]வமர்தற் கேற்ப
மேயவா யசிவயோகாம்பிகை[illegible]மலர்த்தாள் மேவி வாழ்வாம். (௫)

சபாநாயகர்.

அளைப்புலித்தோன் மயிருகுப்பக் காற்புலித்தோன் மயிர்முகிழ்ப்ப வணியல்
வளைப்பகன்ற குலையவொரு பாம்புநிலை நின்றுநனி மகிழ மேக்குத் [பாம்பும்
திளைப்பயமா தலைஇக்கலைக் கிழக்கிளங்கன் னிகையின்பந் திளைப்ப நீர்சூழ்
தளைப்பயனு மணிமன்று ளடாகவிலு மொருமுதலைச் சரணஞ் சார்வாம். (௬)

சிவகாமியம்மை.

மாறுகரு தாதுமுகின் மழைபொழிவ தெனினுமுடல் வளமா மின்முன்
னூறுபல வாமிடையீ ளெதநுபோ லாதுவள முயிர்கண் மேவி
வீறுமணி மன்றுணட மென்றுமூ றறநோக்கி விளங்கா னந்தப்
பேறுபெறக் காட்டலெனு மருண்மழைபெய் பசுமுகிலைப் பேணி வாழ்வாம்.

குருந்தமூலப்பெருமான்.

கரியவனுங் கலத்தலறும் பாதமுவன் மனைவியுடல் கலப்பத் தோன்றிப்
பிரியமிக வெழுந்தருளி வந்துதிரு வாதவூர்ப் பெரியர் போற்றித்
துரியநிலை கடந்துசிவ போகமது வுண்டுகளி துன்ற நீழல்
விரியவுயர் குருந்தடியி லிருந்தருளும் பெருவாழ்வை விளம்பி வாழ்வாம். (௮)

குதிரைச்சேவகர்.

அரியமறை மேலாமென் றுரைப்பதனைக் கற்றவர்தா ளளவை யானே
தெரியவல ரல்லாதார் தெரிவர்கொலோ யாவர்களுந் தெரியு மாறு
பிரியமிகு மொருவருக்காத் தலைச்சாத்து முதலியவை பிறங்க நாளு
முரியவொரு பரியேறி யுலாயசே வகன்மலர்த்தா ளுள்ளத் துள்வாம். (௯)

வீரபத்திரக்கடவுள்.

மேயசிவ நிந்தைபுரி வெய்யவர்க்குப் புரிகழுவாய் வேறின் றன்னூர்
மாயவொறுத் திடலன்றி யென்னுமறைக் கிலக்கியமா வாள்கைக் கொண்டு
தீயுமகம் புரிதக்கன் சிரமறுத்துச் சேர்ந்தாருஞ் சிதையச் செய்த
நாயகமா விறல்வீர பத்திரநம் பணிவணங்கி நயந்து வாழ்வாம். (௧௦)

சோக்கவிநாயகக்கடவுள்.

அஞ்சொக்க நினைத்திடுவார் கருவிபிற வேண்டாவென் றறைத றேற்ற
நஞ்சொக்க வழன்றெழுமால் களிற்றைமுகத் திருபாலு நகுவெண் டிங்கட்
பிஞ்சொக்க வொளிர்கோட்டு ளொன்றுகொடு தருமமெலாம் பிறங்க மாட்டி
மஞ்சொக்க மதம்பொழிந்து வருசொக்க மால்களிற்றை வணங்கி வாழ்வாம்.

குமாரக்கடவுள்.

புரமுதல்வென் றுறுபுகழ்மாத் திரங்கொண்ட தந்தையினும் பொரு
மோர் யானை, புரணதவென் றதனுடுமூர் இயுங்கொண்டு மிகுசிறப்பை யுற்
முன்னோனும், பரவுறச்சூர் தடிந்தவற்றிரு டோங்குகே தனமொருகை பற்றும்
பெற்று, விரவுமல மருந்துறையும் பெருந்துறைக் குமாரனடி மேவி வாழ்வாம்.

திருநந்திதேவர். வேறு.

முத்தியை யடைவோர் ஞான முந்துற வடைதல் போலச்
சத்தியை யொருபால் வைத்த தலைவனை யடைவோர் முந்திப்
பத்தியை யியற்றித் தன்னை யடைதரப் பண்பார் யோக
சித்தியை யடைந்த நந்தி தேவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (௧௩)

அகத்தியமுனிவர். வேறு.

நெடுமை குறுமை யுயர்பிழிவை நிரலே யவற்றிற் கெதிர்மறையாப்
படுமென் மையினிற் செயவல்லான் பரவை யுண்டான் மிக்குயர்ந்து
விடுதென் றிசையைச் சமஞ்செயலால் வெற்பை யரத்து ளழுத்துதலாற்
கொடுவின் மாலைச் சிவஞ்செயலா லென்னு முனிதாள் குறிக்கொள்வாம். (௧௪)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வேறு.

பாலள வின்னு ணுண்டான் றெருறவியர்ப் பார்த்து வந்த
மாலள வின்னுண் கொள்ள வண்பாலோர் சிறுபோழ் துண்டான்
மேலள வுலகின் றுளை விமலனைக் கண்டு காட்டி
நூலள வொருநூல் சொற்ற நோன்மையாற் றொழுது வாழ்வாம். (௧௫)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

பாலிடை நஞ்சங் கண்டு பதைபதைத் தோடி யோர்பா
ஞாலிடை யவருண் பாக்கு நவன்றமா லயனுண் ஞானப்
பாலிடை நஞ்சங் கண்டு பதைப்பின்றித் தாமுண் டோர்பா
ஞாலிடை யவரே யென்னப் பொலியுநோன் மையர்தாள் போற்றி. (௧௬)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

வளைபல பலபெ யர்த்து மருவுபண் ணுண்மு யன்று
புளையறச் செறித்தோ ருந்தி கடந்தமால் புந்தி காலைத்
தளைகிழித் தெழுமோ ருந்தி தான்வழி விடமுன் பாடி
விளையலை யாறு மேய விமலர்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (௧௭)

திருவாதவூரர்.

இந்திய மொன்றற் காமண் ணிடந்துபண் ணுண்மு யலாறு
முந்திய பாதங் காணு முகுந்தனே மாற வைத்து
நந்திய சிரத்தப் பாத நகுகுருந் தடிமே வப்பெற்
றந்திய விற்மாப் புற்ற வொருவருக் கன்பு செய்வாம். (௧௮)

சண்டேசுரநாயனார். வேறு.

ஆத்திமுத லிடையில்லா வாத்திதனைத் தாபித்தே
யாத்திரளும் பாலாட்டி வழிபடுகா லடுபேவம்போல்
வாத்தியக்க மென்றறுப்பா னடியறுத்து விடைமேலா
லாத்தியொடு மாத்தனைக்கண் டமர்ந்தபிரான் பதம்பணிவாம். (௧௯)

அறுபத்துமூவர். வேறு.

புரிவினை புரிவோ னெய்தும் பயனது பொருந்த நல்கும்
பெரியவன் சைவ மன்றிப் பேசாமற் றுள்ள வென்று
தெரிதரு மனத்த ராகிச் செயற்கருஞ் செயன்மேற் கொண்டு
பரிவுறு பத்து மூவர் பாததா மரைகள் போற்றி. (௨௦)

சேக்கிழார்நாயனர்.

பரவுறு மடியார் மேன்மை பாடவல் லவரென் றெங்கள்
குரவரு ளொருவ ரன்பிற் குறிக்கொடு துதித்தல் கண்டுந்
தாமிகு சிறப்பு வாய்ந்த தன்மையார் சேக்கி ழாரைக்
கரவறத் துதியே மென்னிற் கடும்பிழை யாகு மன்றே. (௨௧)

முந்நூற்றுமறையவர்.

பிறைமுடிக் கணிந்த வெங்கள் பெருந்தகைப் பதியைத் தம்மோ
டறைதர வயன்மா லாதி யாவரு மஞ்ச நேர்ந்து
நிறையெம்மோ டொருவ னென்று நிகழ்த்துறத் துணிமுந் நூற்று
மறையவர் செம்பொற் பாத மரைமலர்க் கன்பு செய்வாம். (௨௨)

மற்றையடியார்கள்.

பெருந்துறை யான்ம நாதப் பெருந்தகை யால யத்துத்
திருந்துபல் பணிசெய் வோருந் தெளிபொருள் சிவமே யென்று
பொருந்திய மனத்த ரியாரும் புன்மையேன் மனத்து நீங்கா
திருந்துவெவ் விடைய காடி யெழாவகை யிருத்து வாரால். (௨௩)

பஞ்சாக்கரதேசிகர். வேறு.

அறைகடல்சூ ழுலகீரியா வருமுண்மை சொலக்கேண்மி னறமு யன்று
மறைமுதலா கியகலையோ திடல்வேண்டா வவையனைத்தும் வயங்கி நாளு
முறைதிருவா வடுதுறையெங் குருநமச்சி வாயன்பே ரொன்றே யோத
விறையிலிக பரமுத்தி யுண்டாகு மவைகொடுப்ப திவைமே லென்னே. (௨௪)

பின்வேலப்பதேசிகர்.

நந்தியெனு நம்முதலா சிரியனைமுனம் வழிபட்டு நயந்து பின்ன
ரந்திமதி புனைசடிலத் திறையைவழி படுதன்முறை யதுமா றுது
வந்திவணியா முறைவாமென் றுறைதல்போற் பெருந்துறையை மருவி மாசு
சிந்தியமர் துறைசைப்பின் வேலப்ப தேசிகன்றாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (௨௫)

அம்பலவாணதேசிகர்.

புண்ணியவா வடுதுறையிற் பொல்லாத பாவியேன் பொருட்டி யாரு, மெண்
ணியவம் பலவாண னெனுந்திருப்பேர் பூண்டதனுக் கியைய த்தோன்றித்,
திண்ணியமா மலமூலத் தொடுசிதைய வடிமுடியிற் செறித்தாட்கொண்டு,
கண்ணியபே ரின்பளித்தா னவற்கினியாற் றுதற்காய கைம்மா றென்னே, ()

சுப்பிரமணியதேசிகர்.

இருந்திருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய தேசிகற்றூழ் தினிய கூறிப்
பொருந்திதயத் திருத்தினே னுணவுதவு வேனென்று புகன்றங் காளே
வருந்திமுய லவுமெனது போதவினை வொழிந்ததந்தோ மற்றென் செய்கே
னருந்திறலா ரியன்பசிக்க வுண்பானென் றொருபழியு மடைந்த ளேனே. ()

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

அவையடக்கம்.

துன்னுவளம் பொலிகாசி மான்மியத்தை மொழிபெயர்த்துத் தோசன்ற நீயே, பன்னுகென யான்பாடக் கேட்டுவந்தோன் றறவொழுக்கப் பண்பான் மிக்கோன், மின்னுபெருந் துறைக்குரவன் கட்டளைமேற் கொடுங்கழும் விரதம் பூண்டோன், முன்னுபுகழ் மிகுதிருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய முனிவர் கோமான். (௧)

வேறு.

வலமலி யான்ம நாதர் மான்மிய மொழிபெ யர்த்து
நலமலி தமிழாற் பாடி நன்றுநீ தருதி யென்னப்
புலமலி வில்லே னேனும் புகன்றசொன் மறுக்க மாட்டே
னிலமலி புலவர் முன்பு நிகழ்த்திடு துணிபுற் றேனால். (௨)

இறியுறு மதுர வாக்குக் கேட்டுவப் பவனென் றுகாச்
சிறியநின் வாக்கும் கேட்டல் செய்யுங்கொ லென்னின் மேனி
முறிநிக ருமைய ணைக்க வுவக்குமெய் யொருவர் முந்தி
யெறிகலுமேற்ற தோர்ந்தே யிசைப்பதற் கிசைந்தேன் மன்னோ. (௩)

மலைவிலா வருளோ வன்றேல் வழுவிலா வியலோ நஞ்சொ
னிலையதென் றிறைசீர் பாடே னெடிதுநாள் கழித்தே னென்னி
னலைவினை யில்லை யாக வேறொன்று மூதவா தாகத்
தலைவிளக் கெரித்துய்ந் தார்தஞ் சரித்திரங் கேட்டி ருந்தும். (௪)

மணிமணி யாகத் தோன்றும் வார்த்தைகொள் செவிகெம் பாசப்
பிணியினேன் வறிய சொல்லும் பேணுது விடுமேல் வான
மணிமதி யன்றி யுற்கை யனைத்தையும் விலக்கும் வாவி
நணியதா மரைய லான்மற் றனைத்தையு நலியப் போக்கும். (௫)

மூவரு மிறைஞ்ச நின்ற முதலவ னான்ம காதன்
யாவரு மிறைஞ்ச நன்கேற் றினிதருள் சுரக்கு மென்னின்
மூவருந் துதிப்பக் கொண்ட முடிவிலின் பனைய பெம்மான்
யாவருந் துதிப்பக் கொள்வா னென்பதற் கிழுக்கொன் றுண்டோ. (௬)

மறையினும் விரிந்தாற் போல்வ தெர்கையென வகுத்தா ரந்த
முறைதவ றியதொ கைக்கு மொழிந்திலர் வேறு நாம
நிறைபெரும் புராணங் கூறு நெறியிஃ தென்று ருள்ளா
துறைதவ றறினும் வேறு பெயருளாத் திடவல் லாரோ. (௭)

முடியமெய்ஞ் ஞானந் தேர்ந்தார் முன்னவ னான்ம நாத
நெடியவன் புராணந் தன்னு ணிகழ்ந்தது குற்ற மேனு
மடியவ னவனு ணர்ந்த வுணருஞ்சித் தாத லாலே
கொடியதென் றென்மேற் குற்றங் கூறவுந் துணிவார் கொல்லோ. (௮)

வென்றசீ ரான்ம நாத ரெனும்பெயர் விழைந்தார் ஞான
நன்றிலா வெனைவி லக்கார் நாவலூ ரருக்கு வண்ணொ
யன்றருள் செய்தா ரென்று மருச்சனை பாட்டே யென்று
ரொன்றநின் பாட்டே யென்னு ருறுதியென் னிதன்மேல் வேண்டும். (௯)

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தென்பூத்த பழனமெலாங் கன்னலுஞ்செந் நெலுமுயர்ந்து சேணை ளாவும்
பொன்பூத்த பெருவளஞ்சால் பெருந்துறைமான் மியந்தமிழாற்புனைதல்செய்
கொன்பூத்த ஞானகலை முதற்பலவு மறிறபத்தேர் குணத்தான் மிக்கான் [தான்
மன்பூத்த சிராமலைவாழ் மீனாட்சி சுந்தரநா வலவ ரேறே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

திருநாட்டுப்படலம்.

~~~~~~~~~~~~~~

திருவாதவூரர் துதி.

இருவினை சிமிழ்க்க யாத்த லெய்திமேக் குங்கி ழக்கு
மருவவே றியுமி ழிர்தும் வருந்துபல் பவத்தி னுள்ளு
மொருபவ மேனு மெய்தா தாணர்த முற்று வாழ்வான்
றிருவளர் வாதவூரர் சேவடி சேர்ந்து ளோமே.* (௧)

நாட்டின் போதுவளம்.

மின்னிய வருள்சூற் கொண்டு மிளிர்சிவ யோக மாதோ
டன்னிய மில்லா வான்ம நாதர்தா மமரு மேன்மை
துன்னிய தலமுற் பல்ல தன்னகந் துவன்றக் கொண்டு
மன்னிய பாண்டி நாட்டின் வளஞ்சில கூற லுற்றும். (௨)

பெரும்படி யகத்தி னுள்ளார் பெருந்தவ நனிசெய் தேய
விரும்படி யடைதற் காய மெய்ச்சிவ லோக மன்பா
மரும்படி யொருவர்க் காக வழைக்குமுன் னெளிதாத் தன்பால்
வரும்படி தவஞ்செய் தன்றுன் மாப்புகழ்ப் பாண்டி நாடு. (௩)

புண்ணியக் குமரி யென்று பொருநையென் றுவா னொரு
நண்ணிய வையை யென்று நயக்கும்வெண் குடிஞை யென்று
வண்ணிய வீரி ரண்டு மறமுத னான்கு மாகப்
பண்ணிய தவத்த தன்றோ பண்புசால் பாண்டி நாடு. (௪)

வலனுடை வருண னேவ வருகடல் வறப்ப வென்ற
வலமரா முகிலை வென்ற வடிமுடி யுடைய தாய
குலநக ரொன்று போலக் கோணமா மதில்சூழ் வள்மைப்
பலநக ருடைய தம்மா பலர்புகழ் பாண்டி நாடு. (௫)

கம்பந்தங் காது நீத்த கரியமான் முதலோ ரேத்த
வம்பந்த மாக்குங் கொங்கை யானையை வயங்கோர் குன்றி
னம்பந்த மறுப்பான் வேட்ப நயந்தரு தெய்வ நாட்டுச்
சம்பந்தம் பெற்ற தன்றோ தனைபுகழ் பாண்டி நாடு. (௬)

எந்தநன் னூர் தன்னை நோக்குவா னியங்கு மேக
மந்தநன் னூட்டு மாறி னடிப்பிணிப் புறுமென் றஞ்சி
முந்தநன் கமைய நோக்கிப் பொழிதர முற்று மேன்மைச்
சந்தமா தவஞ்செய் தன்று தவாப்புகழ்ப் பாண்டி நாடு. (௭)

---

* திருவாதவூரர்துதி, இப்படியே இந்நூலுள் ஒவ்வொருபடலத்தின் முதலிலும் கூறப்படும்.
~~~~~~~~~~~~~~

மருவுட லின்ப மேவ மணங்கெழு கறிய சார்ந்து
மொருவரும் வாசக் காலு முத்வுவ தன்றி யான்மாப்
பெருகுற மின்ப மேவப் பிறங்குநீர் தமிழு நல்கும்
பருவரை யுடைய தம்மா பலர்புகழ் பாண்டி நாடு. (அ)

புண்ணிய வெண்ணீ றூய பொருவருங் கவசம் பூண்டு
பண்ணிய பத்தி வைராக் கியமெனும் படைகை யேந்தி
யெண்ணிய சரியை யாதிச் சேனைநான் கெழுப்ப ரப்பித்
திண்ணிய சனனத் தெவ்வைச் செறுவது பாண்டி நாடு. (கூ)

மறையுணர் புலவர் பொன்செய் வணிகர்மன் னவரே போல
நிறைபெரும் புகழ்வே ளாளர் நெருங்கப்பட் டொருகே டின்றி
முறைவினை யுடைத்தா யம்பொன் முகக்குமா கரம்பல் கொண்டு
குறையறப் பொலிவ தம்மா தொற்கையார் பாண்டி நாடு. (க0)

மறையொலி யொருபா லாக வயங்குமா கமபு ராணத்
துறையொலி யொருபா லாகத் தோன்றிய பாண்டி நாட்டின்
முறையொலி பொ துவிற் சில்ல மொழிதரப் புக்கென் சொற்று
மறையொலி படுகொண் மூவின் வளஞ்சில வறைய லுற்றும். (கக)

மழைவளம். வேறு.

சுருப்ப லங்கலெம் பிரானமர் சுருதிசூழ் வெள்ளிப்
பொருப்ப மைந்ததோ ருருக்கொடு கொண்டன்மீப் போய்நீங்
குருப்ப வாழிநீர் கவர்ந்தொளி ரிந்திர நீலப்
பருப்ப தத்துருக் கொண்டுமீண் டனபுவி பரவ. (கஉ)

மீண்ட கார்மழை நம்மையூர் திறலுடை வேந்தன்
கூண்ட சேனையோ டமர்த்துழி யவன்குலாஞ் சென்னி
யாண்ட மாமுடி சிதர்தரச் சிதர்த்தரும் புகழா
னீண்ட நாட்டின்முற் பொழிவது தகுமென நினைந்து. (கஙு)

உருப்ப மோவுறப் பொழிதிறங் கற்றநா முள்ளத்
தருப்ப மோப்பிடு தண்டமிழ் சிதளச் சந்தம்
விருப்ப மேவுதண் மாருத மேவிய பொதியப்
பருப்ப தத்தடை வேமுறை யாமெனப் படர்ந்து. (கச)

வேலை நேர்சிற வடிநா யகன்றிரு மேனி
மாலை யாந்துழாய் காறிய வுரிமறைத் தாங்குச்
சோலை சூழ்தர நின்றவான் பொதியத்தின் றேற்ற
மேலை வானரு முணர்தரா விதகளி மறைத்து. (கடு)

கடிய கற்பகாட் டெம்மிறைக் கிளையவன் கலக்குந்
தொடிய கைம்மட மகளுடற் குருப்பமே துறுத்த
கொடிய வேனிலாங் கோளராக் குலைகுலைந் தின்றே
முடிய வாற்றுவரீ மெனல்பொர மின்னுபு முழங்கி. (௧௬)

பருவ மாறனுட் கொடுமுது வேனிலாம் பருவம்
வெருவ வொவ்வொரு திவலைகண் முந்துற வீழ்த்தித்
திருவ மேவிய பெருந்துறை யகத்தமர் செம்மல்
பொருவ வொன்றுமி லருண்மழை பொழிந்தெனப் பொழிந்த. (௧௭)

ஆங்கு மேவிய முகில்புன லடிக்கடி பருகிப்
பாங்கு மேவுற நால்வகை நிலமெலாம் பரந்து
தேங்கு மாமழை பொழிந்தன வள்ளியர் திறம்போல்
வீங்கு வேனில்போய் வேறிடம் புக்கொளித் தீன்றே. (௧௮)

பெருமை மேயநம் புனலெலாங் குடங்கையிற் பெய்தோ
ரருமை யின்றியுண் டவணம ரிடமிதென் றழன்று
கருமை யாழிமா மலயமேற் கவிழ்திறங் காட்டும்
பொருமை மாமுகின் மீளவு மாவயிற் புகுதல். (௧௯)

பகையை வெல்வது கருதிவா ரிதிமிசைப் படர்ந்து
தகையு றுதுற நெருக்கவு முடைதராத் தவத்தின்
மிகையு ணர்ந்துவெள் கியதென விளர்த்தன மேக
மகைசெய் வேனில்வெந் தீயொடு கோபத்தீ யவித்தே. (௨௦)

வரைம லிந்தன வருவிகள் கலுழிகள் வனஞ்சார்
தரைம லிந்தன வேரிகா லோடைவான் றடங்க
ணிரைம லிந்தன தண்பணை நெய்தன்மிக் கூறித்
திரைம லிந்தன சிறுமணற் கேணியெத் திசையும். (௨௧)

கயிர வப்பகை யுருமறைத் தெழுந்தபல் காருஞ்
செயிர றப்பொழி மழைபரந் தெங்கணுஞ் செறியப்
பயிர்ப ரப்புநா னிலமொரீஇ யூட்டினம் பாறிற்
றுயிர்வ ரக்குற ளுச்சிதைந் தோடவெ தொத்தே. (௨௨)

மழைபொ ழிந்தநீ ரெங்கணும் பரந்துசென் மாட்சி
பிழைசெய் வேனில்வெப் பொழிந்ததோ பெருநில மடந்தை
யுழையெங் காயினு முள்ளதோ வென்றுளத் தமைய
விழையுஞ் சோதனை புரிகுவான் மீச்செலல் கடுக்கும். (௨௩)

பொங்கு மாமுகி லிடையறப் பொழிந்தநீர் வெள்ள
மெங்கு மொப்பகன் இயங்கியு மூட்கொளா வியல்பாற்
றங்கு மேதினிக் கினிமிகை யென்பது தகக்கொண்
டங்கு நின்றுவான் கடலகத் தடுத்ததை யன்றே. (உ௫)

போற்ற வாமுட லூழது பவித்திடும் பொழுதே
யேற்ற மாகவா காமிய மீட்டுறு முயிர்போ
லாற்ற மாமழை பொழிந்தநீர் தேங்கவு மவாவி
யூற்ற மார்நதிப் புனல்கொளு மேரிக ளுலப்பில். (உ௬)

வாரி வாய்க்கொடு மழைபுனல் பொழியுமென் றறிந்துஞ்
சீரி யோர்களவ் வாரியைப் புகழ்திறஞ் செய்யார்
காரி பாகர்தம் பெருந்துறைத் தளிப்பணி நருதார்
மூரி வேம்புடை யான்பணி யென்றெவர் மொழிவார். (உ௭)

அலங்கு ஞாயிறு தோன்றலு மிருளழிந் தாங்கு
நலங்கொள் காலையு மாலையுந் தவிர்ந்தநண் பகலி
லிலங்கு மாறுதித் தியாவர்க்கு மினிவெதுப் பியற்றும்
பொலங்கொள் பாலகா ருதித்தலு மழிந்துபோ யிற்றே. (உ௮)

மசய காரியப் பொருள்களை மடந்தையோர் புறத்து
நாய ஞர்கொளக் கொடுத்தவர் நவிலொணு வின்ப
மாய வான்பயன் பெறுதல்போ லுவர்க்குநீ ராழி
மேய கார்முகிற் குதவிப்பின் கவர்ந்தது விழைநீர். (உ௯)

விழைந லத்தகார்க் காலமா கியபெரு வேந்தன்
றழைய மண்ணிறுத் தமைக்கமை தவாப்பட மாடங்
கழைகொண் மால்வரை யதன்புறத் திடைவிசி கயிறு
பிழைமி லாமணி கொழித்திழி யருவியின் பெருக்கம். (உ௰)

ஏவ்வு யிர்க்குமா தாரமா மழைவர வெதிர்ந்து
செவ்வி சான்மயி லகவின கோகிலந் திகைத்த
வெளவி யம்பெருக் கவுணியர் வரவெதிர்ந் தளவில்
சைவ ரேத்திட வமணரா தியர்திகை தகைபோல். (௩௰)

சந்த மால்வரைப் பாண்டிநன் னாட்டிடைத் தவாம
லிந்த வாறுபெய் மழைவள மியாரெடுத் திசைப்பார்
நந்த வாகிய வைந்திணை வளத்தினு நயப்ப
முந்த வாங்குறிஞ் சித்திணை வளஞ்சில மொழிவாம். (௩௧)

குறிஞ்சி.

வரைப யந்தவண் மகவெனப் படன்மயி லூர்தல்
வரைய மைந்தமான் மகட்புணர் விழைமதி யான்போல்
வரையெ றிந்தனெ னெனத்தவ நிலைநின்று வயக்கி
வரைகள் சேயிடங் கொளப்பொலிந் தோங்குவ மாதோ. (௩உ)

அருவி யார்தரு சாரல்வாய்ப் பஃறரு வமைய
மருவி மென்மலர் தோற்றுவ வேண்முடி வைப்பான்
வெருவி வண்டுக ளுருவிதம் விலக்குவ வேங்கை
பொருவில் சண்பக மற்றவை சூழ்தரப் புணர்ந்தே. (௩௩)

புனைம ணித்தொகை வரன்றின ரோரிடைப் போகட்
டினைவி லாத்தினை வளநனி போற்றுவ ரெயினர்
நினைத ருந்தரந் தெரிதரார் பாற்படி னிகரி
லனைய தாமுயர் பிழிபிழி புயர்பென வாமால். (௩௪)

நிறுவ நற்குழற் கொடிச்சியர் கவண்மணி நிறுவித்
துறுகு ரற்கொள்புள் ளிரிதரச் சுழற்றுபோ தொருகா
லறுதி றத்தினைத் தொழிதர மணியவண் வீழு
மறுகு பாம்பினைச் சுழற்றவாய் மணியுதிர்ந் தென்ன. (௩௫)

ஓங்கு சாரலிற் றவழ்மதிப் பிறைவழுக் குற்றுத்
தேங்கு நீர்ச்சுனை யகம்விழ நவ்வென்று சினைமேற்
பாங்கு வாழ்குரங் கொன்றதன் மேலுறப் பார்த்தோ
ரீங்கு நின்பெயர் குரங்கியென் பஃதுமெய் யென்பார். (௩௬)

எவ்வ மில்லராய்ப் பெற்றது கொண்டுவப் பெய்தல்
செவ்வி யோர்கட னெனவுறெளித் தாங்குறு செவ்வி
நவ்வி நோக்குடைக் குறத்தியர் நயந்தடை யுடுப்பா
ரொவ்வ தில்லெனப் புன்றினை புனிகிழங் குண்பார். (௩௭)

மேய வெண்பிறைக் கோட்டுடை தேத்தடை விடுக்கும்
பாய வின்மது வருவியா னையின்கடாம் பரப்புற்
றூய செம்மையால் வெண்மையாற் கருமையா லன்றித்
தோய யாவரும் பகுத்துணர் தரத்தரோ சொல்லின். (௩அ)

மந்தி முன்செலப் பெரும்பலாப் பழச்சுளை வவ்வி
யுந்தி யுள்ளிடைக் கடுவன்பின் புகவுண ராம
லந்தின் மற்றொன்று புகவெளி வந்துடன் றமர்க்கு
முந்தி மாதவாய்க் கவியிரண் டமர்த்தவோர் முறைபோல். (௩௯)

கயமு னிக்குலம் பிணைத்தனர் வட்டமாய்க் கணமே
வியவ றைத்தலைத் தினைக்குரல் பரப்புபு மிதிப்ப
வயம றச்சிலை யெயின்குடி விடமுகின் மருண்டு
பயமி குத்தொரு சிறைப்புகூஉ வுருமொலி பரப்பும். (௪0)

கடமை பன்றிமான் முதலிய மிருகவூன் கவர்ந்து
சுடர்கொ ளுந்தழற் காய்ச்சுபு தேனிற்றோய்த் தருந்து
மடமை யென்னெனக் கிராதரை யிகழவா யுண்டோ
படவ ராவணி காளத்தி யார்செயல் பார்த்தும். (௪௧)

கொடியி டைக்கொடிச் சியர்முலைக் கோட்டினுக் குடைந்தே
நொடிய மால்வரைக் கோடுக ணீனிற முகிலான்
முடிய மூடப்பட் டொளித்திடு மூரிமா லியானை
வடிய கோடுகள் விளர்த்திடு முணியகம் பரித்தும். (௪௨)

பிண்டி யந்தளிர் வாடுறல் கண்டுளம் பிணங்கி
யண்டி யாரமென் னறுந்தளிர் கொய்துதம் மங்கைக்
கொண்டி ரங்கிநீர் கொண்மினென் றிரந்திடக் கொள்வார்
மண்டி யெங்கணுங் காவல்செய் புனங்களே வயங்கும். (௪௩)

உறும்ப லாயிர யோனிதோ றுதித்தன வாய
வெறும்ப லாவுயி ரியாவும்வாழ் திசைகுறித் திறைஞ்சுங்
குறும்ப லாவுடைக் குன்றமொன் றுடையது குறிஞ்சி
தெறும்ப லாயிர வாயினுன் செப்பலு மாமோ. (௪௪)

வான மேவிய வாழ்க்கையர் புளிஞராய் வந்து
தான மெங்கணும் விராவுறுந் தடங்கொடுங் குன்ற
மேன நாடொணுர் ஞாலமுற் காட்டியாங் கிருப்பின்
மான மாருமக் குறிஞ்சியின் றவத்தையார் வகுப்பார். (௪௫)

இகல வாவுதோட் கூருயிர் குடித்தவெம் மிறைவன்
சகல யோனியு மின்புற யானைதோ டழுவி
யகல மார்பரங் குன்றிடை யமருமேற் குறிஞ்சி
புகல வல்லரியார் முல்லையின் வளஞ்சில புகல்வாம். (௪௬)

முல்லை.

மானு ருத்தபுத் தான்முனம் வாளியா லெனினு
மானு ருத்தழூஉம் வாஞ்சைய னுதலி னவனுன்
மானு ருத்தழை விப்பதை யெண்ணுபு மாலை
மானு ருத்தகான் றெய்வமாக் கொண்டது மாதோ. (௪௭)

மாய வண்வனங் காத்திட வதிதலின் மயக்க
மாயுதெய்திடா வண்ணமாங் கமருவ வனமீப்
பாய கார்முகி லவன்வடி வொப்புமை படர்ந்து
நேய மோடவட் பயிலுவ பெயலொடு நிலவி. (உ௮)

பரவு தேரசைந் தாடுமோ லைகளெனப் பல்பூ
விரவு தொத்துக டேக்கிய மதலைகூ விளஞ்சார்ந்
துரவு மேவியோ திமமுறு தோங்கிடு திறத்தா
லரவு பூண்பவன் சடைவன மவ்வன மாமால். (உ௯)

மூவ கைத்தொழி லுளுமிடைத் தொழின்முயன் றூற்றுந்
தேவன் மேவலி னிடையரோ யாவயிற் செறிவார்
மேவ வானிலாத் தோழமும் விசைத்தெழு கன்றிற்
காவ தாகிய தீவுமாங் காங்குறப் பரப்பி. (௩௦)

சாயு நுண்ணிடை யாய்ச்சியர் தளிர்க்கைமத் திட்டுத்
தோயும் வெண்டயி ருடைத்திடு துழனியாற் றுள்ளி
யேயு மோர்புதல் புகுமுயல் கலயத்தா னினப்பால்
பாயு மோதையா லயல்புகு நிலையிலார் பண்பின். (௩௧)

முருகு வார்குழ லாய்ச்சியர் முளிபடூஉத் தோய்ந்த
பெருகு நின்றுகொள் வெண்ணெயைப் பிறங்கழ லேற்ற
வுருகு காலெழு மணங்குலா வலினுறு மாங்கு
வெருகு சூழ்வன யந்திரம் புனைந்தவெள் ளேற்றின். (௩௨)

இனித்த வேய்ங்குழ லோதையு மேறுபூண் மணியும்
பனித்த மாலையு மௌவல்வண் டேதலும் பசுங்கார்
குனித்த வில்லொடு தோன்றலுங் கோகிலத் தொழிப்புந்
தனித்த மங்கைய ரிருக்கைசாய் கூற்றெனுந் தகைய. (௩௩)

தொறுவி மார்மொழி பயின்றிடக் கோகிலத் தொகையு
மறுவில் வாணகை யரும்பிட வயங்கிய தளவு
நிறுவு வார்குழல் கனிந்திட நேயுஞ்சார் களவு
மிறுதி யில்வனத் திறுதியில் லனவென விளையும். (௩௪)

கோடு கூரிய கொழுவிடைப் புறம்பொலி யிமிற்குங்
கூடு மாய்ச்சியர் கலம்பொலி குடம்புரை முலைக்கு
நாடு திண்டிறன் மதனுடைக் குறும்பொறை காடர்
நீடு தோளிணை யுயர்ந்தவொத் தனவென நிலவும். (௩௫)

என்னுஞ் சாண்மையு மவனையுந துவனையு மிறுங்கும்
கொள்ளு முற்கமுங் கோத்திர வமுங்கொழும் புல்லுந்
தள்ளு நீர்மையின் றிடந்தொறும் பொலிவன தவாமே
எள்ளு மால்வரை காணக ணண்ணிய வென்ன. (௪௬)

தூய கூவிளங் குருந்துவண் கடுக்கைபைந் தூர்வை
மேய வானிலைந் தோடுகோன் யாற்றறல் விரைமிக்
காய முல்லையின் களம்பழ முதலமை தலினுன்
மாய வன்சிவார்ச் சனைசெய வகுத்தமை போலும். (௪௭)

போற்று மாயவன் மேனியின் கருமையைப் புகழ்கோ
சாற்று பூவையிற் றழைத்தபூக் கருமையைப் புகழ்கோ
வாற்று மாய்ச்சிய ரணிகுழற் கருமையைப் புகழ்கோ
தேற்று செங்கதிர்க் கிரணமுங் காரெனச் செய்யும். (௪௮)

கானப் பேரருங் கடிக்குழ லங்கைய ரோடுந்
தானப் பேரர சாதியர் தவாதுவந் திறைஞ்சி
வானப் பேர்முடி யாயென மருதருள் வழங்குங்
கானப் பேருறத் தவம்புரிந் ததுகமழ் புறவம். (௪௯)

அல்லை வென்றிகொள் கந்தரச் சுந்தரத் தண்ண
லெல்லை யில்லதாம் பேரருள் சுரந்தினி திருக்குந்
தொல்லை வைப்பென லாயவா டானையுந் துவன்ற
முல்லை மாதவஞ் செய்ததேற் பிறிதெவன் மொழிவாம். (௫௦)

வேதம் யாவையும் பிரணவப் பொருளெனல் விளக்கப்
போத நாயகன் மதலையை யுவந்தமர் புத்து
ரேதந் தீரக்கொண் டமர்வனத் தியல்பினென் னுரைத்தாஞ்
சீத மார்வய னிலவளத் தினுஞ்சில தெரிப்பாம். (௫௧)

மருதம். வேறு.

அருமணி வைரம் வாரி யகருவுஞ் சந்துஞ் சாய்த்துக்
கருமதக் களிற்றுக் கோடு கையரிக் கொண்டு விண்டோ
யொருவரை நின்றுங் கல்லென் றிழிந்துறப் பரந்து வாரிப்
பெருவயி றகங்கு ழம்பப் பெருகுறும் பொருநை யாறு. (௫௨)

பிறைமுடிக் கணிந்த வெலுங்கள் பெருந்தகைச் சுந்த ரேசர்
நிறைதலில் குழிவ யிற்றுக் குறட்குநீர் நசைத ணிக்க
முறைமுன மழைத்த வாறின் றழைத்தனர் மொழியின் மண்ணு
மற்றதரு மிதனுலென்ன லவ்வையும் பெருகா நிற்கும். (௫௩)

கங்கையின் பெருக்கோ தெய்வக் காவிரிப் பெருக்கோ வன்றிச்
செங்கையி னுடல் கொண்டார் திருவருட் பெருக்கோ வெற்பன்
மங்கைதன் னருட்பெ ருக்கோ மற்றிஃ தெதற்கொப் பென்னச்
சங்கையின் றுய்ப்ப ரந்து பெருகுறுந் தனிவெள் ளாறு. (௬௪)

பெருகிய நதிநீர் வெள்ளம் பெருமத கூடு சென்று
மருவிய வேரி புக்காங் குறுமத கூடு சென்றுந்
திருவியல் கழனி யெங்குஞ் செறிந்துபல் லுயிர்க டோறு
மொருபரம் பரன்வி யாபித் துறுதிறங் காட்டிற் றன்றே. (௬௫)

அளப்பரு முயிர்கள் செய்யு மன்பினுக் கேற்ப யாரு
மளப்பரு மான்ம நாத ரருணிறைந் தென்ன நாட்டு
ளளப்பருங் கழனி கொள்கைக் கியைதர வாற்று வந்த
வளப்பருநீர்நிறைந்த தார்த்தனர் களம ரெல்லாம். (௬௬)

சாதியின் றமையா தானஞ் சாதிசெய் வினையென் றோர்ந்தாங்
கோதிய பழையர் பாற்போய் வாய்க்கடை வழிய வுண்டு
மோதிய மூவ ருள்ளு முழுப்பல விராம னென்னக்
காதிய வலந்தோண் மேற்கொண் டெழுந்தனர் களம ரெல்லாம். (௬௭)

நுகநடு வேர்க்கால் சேர நோன்மையிற் பொருத்தி நத்தந்
தகமிளிர் கருங்க டாக்க டாழ்வுயர் பொழியப் பூட்டி
மிகமிளிர் தரவி டக்கை மேழிபற் றுபுவ லக்கை
யகமொரு முட்கோல் வாங்கி யார்த்துழு தனரான் மள்ளர். (௬௮)

புரத்தல்செய் பவனில் லாய புடவிமெய் வடுவ னைத்தும்
பரத்தல்செய் யாமற் செய்கை பாங்கெனக் கருதி யாங்கான்
குரத்தமுன் னோர்க டக்கு முறுவிளாப் படைச்சான் மாய்க்குந்
தரத்தது பின்னோர் பின்னுஞ் சார்வவத் தகைய மாதோ. (௬௯)

குறிகொளும் பகட்டு நாஞ்சிற் கொழுமுகங் கிழித்துச் செல்லச்
செறிபசும் புற்க ளாதி யாவையுஞ் சிதைந்து மாய்ந்தே
முறிதரு மூழ்த்த லெய்த முடியவு மாறி மாறி
நெறியுழு தொழின்மு யன்றார் நெடும்பணை யெலாஞ்சே றாக. (௭௰)

தழைதரல் புரிப னைக்கியாந் தழைதரன் முறையே யென்று
குழைதரு தழைக ளாய்ந்து கொடுவந்து நனிப ரப்பி
விழைதர மிதித்தல் செய்து மேயகங் கரிந்து யர்த்திப்
பழையதி தகருத் தேய்த்த பான்மைய தெனச்செய் தாரே. (௭௧)

கரம்புகா ணரிய தாக்கி மேடவல் கழியு மாறு
பரம்புமேற் றிடத்தி யூர்ந்து பாறிய தோட நாளில்
வரம்புறு வரம்பில் செய்யும் வாழ்கவென் றிறையை வாழ்த்தி
நிரம்புநென் முளைவி தைத்தார் நிரப்பெறு முளைசி தைத்தார். (௭௨)

கலங்கனீர் தெளிதல் கண்டு கவிழ்த்திளம் பருவச் சேயி
னலங்கிளர் பசியு ணர்ந்து பாலூட்டு நற்றாய் மான
விலங்குறு மள்ளர் நன்னீர் வேண்டிய காலத் துய்ப்பக்
குலங்கிளர் முளைக ளெல்லாங் கூழென வளர்ந்த வன்றே. (௭௩)

ஊறுநீர் பருவ நோக்கி நாறெலா முறப்ப றித்துச்
சேறுநீர் முளையின் மோதி முடிசெய்தோ ரிடச்ச ரக்கை
வேறுவே றிடத்தி னுய்க்கும் வாணிகர் விழைய மள்ளர்
மாறுநீர் பணைக டோறு மதித்தனர் சுமந்துய்த் தாரால். (௭௪)

ஆய்பிழி மாந்தி மீன்க ளளவும்வெற் றிடமின் றென்ன
வேய்புரை திரடோ ளாற்றுக் காலாட்டி மார்வி ராவிச்
சாய்தர நாறு நட்டார் சாய்வொழித் திடுந மக்குத்
தோய்தரா திதுவென் றம்ம நிமிர்ந்தன தோகை காட்டி. (௭௫)

முளைவிளர்த் தப்பாற் பச்சென் றுயதோர் முறைமை போலத்
தளைதொறு நாறு வெள்ளென் றுய்த்தனி பசப்பிற் றங்கக்
களைவருந் தவத்திற் கூறுக் காமமா தியசார்ந் தென்ன
விளைசரோ ருகமுன் னுய பற்பல மிடைந்த வன்றே. (௭௬)

களைகளை பருவ மென்று கடைசியர் தம்மைக் கூவித்
தளைதொறு மள்ள ருய்ப்பச் சார்ந்துவெள் ளோதி மங்கள்
விளைநடை கற்பா னெண்ணி விழைந்துபின் றொடர வாங்காங்
தளைபல களைக ளெல்லாங் கொல்லுவா னமைந்தா ரன்றே. (௭௭)

பேருற வுற்ற போதுஞ் சிறுபகை யேனும் பேணார்
சீருற வுயர்ந்தோ ரல்லார் செத்தவ ரென்றன் மெய்யே
யோருமா லுந்தி யாயு முழத்திய ருறப்பு நள்ளாச்
சாருமோர் பகையான் மாண்டு சாய்ந்தவம் புயங்க ளெல்லாம். (௭௮)

நகமெனுந் தோட்டி யாலே நக்கவெள் ளாம்ப லெல்லாந்
தகவொறுத் தனர்கை யேவாற் றுமலை பலவுங் கொன்று
நகமிர் புல்லின் மேலா லங்கிரி யெடுத்து வைத்துட்
புகடர்த் தனர்மற் றின்னும் புரிந்தவைக் களவுண் டாமோ. (௭௯)

திருநாட்டுப்படலம்.

நெடியபுண் டரீக மங்கோ கனகநீ லோற்ப லஞ்சூழ்
கடியரக் காம்பல் வள்ளை முதற்களை யின்ற யாவுங்
கொடியவென் றொருபேர் பெற்றுக் கடைசியர் கொல்லப் பட்ட
படியிலெவ் வுயிர்க்குந் தீதே கொடியன வெனும்பேர் பற்றல். (௮௰)

சிலமலர் குழலில் வேய்ந்தார் சிலமலர் கழுத்திற் சேர்த்தார்
சிலமலர் கையிற் கொண்டார் சிலமலர் மோந்தெ றிந்தார்
சிலமலர் வாயின் வைத்தார் சிலமலர் வரப்பி னுய்த்தார்
சிலமலர் கான்மி தித்தார் தாரதரந் தெரிந்தா ரானோர். (௮௧)

விண்ணமை பவர்க்கூ றுஞ்சூ ராதியர் விளிந்தாற் போல
மண்ணமை பயிர்க்கூ றுய களையெலா மாய்ந்த பின்ன
ரெண்ணமை யுலோப மில்லா ரிரும்புகழ் பணைத்தாற் போலக்
கண்ணகன் கழனி யெல்லாம் பணைத்தன கழுகொ லென்ன. (௮௨)

இளங்கருக் கொடுமு திர்ந்து வயிரகெட் டீட்டிப் போலுந்
துளங்கருந் தோற்றங் காட்டி வெளிப்படூஉத் துவன்றி நின்ற
வளம்படு கதிர்க ளெல்லா மதிவிடு கதிர்வி ராவி
யுளங்கொளக் கனத்துச் சாய்ந்த வுயிரெலா நிமிர மாதோ. (௮௩)

கொல்லரம் பயின்ற தாய கொடும்பிறை யிரும்பு கைக்கொண்
டொல்லெனக் கழனி தோறு முழவர்க ளொருங்கு புக்குச்
சொல்லெனப் பட்ட வெல்லாந் தூரகத் தரிந்து சாய்த்தார்
வல்லையின் வரிந்து சென்னி வைத்தனர் களத்துச் சேர்ப்பார். (௮௪)

பாகசா தனன்சி னந்து பருப்பத மனைத்துந் தள்ளி
மேகவா கனத்தைக் கூவி மிதித்திட விடுத்தன் மான
மோகமார் செற்போர் தள்ளி மொய்கடாப் பிணையல் செய்து
வேகமா மிதிக்கச் செய்தார் வெவ்வலிக் களமர் மாதோ. (௮௫)

ஊர்தரு மிறைவன் மெய்வே றுயிர்வேறு படுத்தன் மானச்
சார்தரு கடாவை வேறு நெல்வேறு சமைக்கக் கண்டு
போர்தரு திண்டோண் மள்ளர் பொருந்திய பலால நீக்கி
யார்தரு நெற்கு வித்துத் தூற்றின ரளவை செய்வார். (௮௬)

கொற்றவ னாறி லொன்று கொளக்கொடுத் தறங்க ளெல்லா
மற்றமின் றுகத் தொன்று தொடுமுறை யமைய நீக்கி
மற்றதை வாரித் தத்த மனைவயி னுய்க்கு மார்ப்புக்
கற்றவர் புகழ்வின் னுடு காதலை யொத்தச் செய்யும். (௮௭)

கழைவடி சாறு காய்ச்சிக் கட்டிகொள் வாரு மிஞ்சி
விழையரி சனமுன் னாய வேறுபல் வளங்கொள் வாரும்
புழைமணப் பொதுமா தோடு புதுப்புன லாடு வாரு
முழைவிழிக் கிழத்தி மார்த மூடலை யுணர்த்து வாரும். (௮௮)

இறைபுரி யாட லெட்டெட் டியற்றுவா னேற்றமாக
முறைமையி னெவர்க்கு முந்தி முளைத்தவைப் பாய மூதூர்
நிறைசிவ லோக மென்ன நிகழ்திரு வால வாய்தன்
னிறைகெழு மருதத் துள்ள தெனினினிச் சொல்ல லென்னே. (௮௯)

மாவணை மேனிப் பொன்போல் வாளுகிர்க் குறிக போலத்
தேவணை மாலாக் கொண்டா ரேற்றினி தமரு மூதூர்
பூவணை மென்ப தந்த மருதத்தே புணரு மென்னி
னாவணைச் செம்மை யாரு ளியரவரே நயக்கி லாதார். (௯௦)

ஆடக மிளிரும் வையை யருகிற்சை வந்தா பித்த
வேடகங் கொண்ட தாய வேடக மாப்ப னூர்முற்
கூடகங் கொண்ட மெங்பால் வளத்தெவன் குறித்துச் சொற்று
நாடக நிகழு நெய்தல் வளஞ்சில நவில லுற்றும். (௯௧)

நெய்தல்.

மழைவளஞ் சுரந்து விண்ணு மண்ணும்வாழ் தரச்செய் கொண்மூ
விழைதரு முணவு நல்கு மேன்மைமிக் குடைய தாகிப்
பழையமா நதிகட் கெல்லாம் பதியெனப் பட்ட வாரி
யுழையுறப் பெற்ற நெய்த லோம்புவன் வருண னானும். (௯௨)

பொருசுறு மருப்பொன் றூன்றிப் புன்னையம் போது சூட்டிப்
பெருகமீ னுணவு நல்கிப் பேணுபு வணங்கூர் தோறும்
வெருவறக் கோட்டி னின்றும் வெளிப்பட வருணன் றோன்றித்
திருவமப் பரதர்க் கீயுஞ் சிலைத்தல்வான் செவிடு செய்யும். (௯௩)

இரும்பினைத் திரித்தா லன்ன விருங்கருங் கோட்டுப் புன்னை
யரும்புகொள் குடுமி பற்றி யந்துகிர்க் கொடிவ ளைப்பக்
கருங்கடற் றிரையெப் போது மறைவது கண்டு மாங்கே
விரும்பியல் குவவி லாபம் விளைவதை யறிகி லேமால். (௯௪)

இடர்தப வாரி மேய விருஞ்சுற வாதி மீனை
மடர்வலை வீசிக் கோற லன்றியுந் தூண்டி லிட்டுப்
படருறக் கோறற் காகப் பரதவ ரமைத்தாற் போலுந்
தொடர்புடைப் பகன்றை யெங்கு மரும்புக டோற்றுங் காட்சி. (௯௫)

இறையவன் சினக்கு மாறொன் றியற்றியா மிழிந்தா மேனு
மறைகட லுவக்கு மாறொன் றாற்றிமிக் குயர்வா மென்று
முறையுற வெண்ணித் தாழை மொய்பல புலவு மாறக்
குறையறப் பூத்தெண் டிக்குங் கொளப்படும் வாசம் வீசும். (௯௬)

தளிர்படு பிண்டி வைப்புந் தவாக்கொடி முல்லை வைப்பு
மொளிர்செழுங் கமல மாம்பூ வுற்றதண் மருத வைப்பு
மிளிருண வாக்கா நீலம் விராயதே யாக்கு மென்று
குளிர்திரை நெய்தல் வைப்பிற் குடிகொளுங் காகப் புள்ளு. (௯௭)

திரையெடுத் தெறியுஞ் சங்குஞ் செழுந்துகிர்த் திரளும் விண்மீன்
புரையொளி முத்து மற்றும் பொருந்துவ வனைத்துங் கொள்வான்
கரையகஞ் செறியும் வண்ணா கங்கள்பொற் பொதிய விழ்க்குந்
தரையிது கண்டும் புன்மை யடைமொழி சாற்ற லென்னே. (௯௮)

ஓரொலிக் குவமை சொல்லி னுலகஞ்சூழ் பார்த்த வாழி
யாரொலி யுரைப்பர் கற்ற வறிவுடை யவர்க ளியாரும்
பாரொலி நிகழு நாவாய் பற்பல படைத்த லாலே
பேரொலி யுடைய தென்று பேணுபு மதித்தார் போலும். (௯௯)

நல்லவை நல்ல செய்யு நாட்டவர் மதிக்க நாளு
மல்லவை யல்ல செய்யு மென்பதை யறிந்தா மன்றே
பல்லமுண் டகம்புன் னாகம் பானனல் வாசம் வீசு
முல்லமுன் னாய பன்மீ னுற்றதீ வாசம் வீசும். (௪00)

நல்லது தீய தோடு நண்ணுறிற் றீய தாகன்
கல்லது நல்ல தோடே யணுகுறி னல்ல தாகு
மொல்லுநன் னீல மீன்சார்ந் துறுபுலா னாறு மீனும்
புல்லுநீ லஞ்சார்ந் தேநன் மணநாறு மிகுபு ணர்ப்பால். (௪0௧)

மழைவளம் வேண்டி நிற்கு மருநிலத் தவர்போ லாது
விழைவள நமக்கீதென்று வெயில்வளம் வேண்டி நிற்குந்
தழைதொழி லுமணர் தம்மாற் றாரப்படு முப்பி னோங்கல்
பிணியற வெவரும் வேண்டும் பெருஞ்சுவை யாயிற் றம்மா. (௪0௨)

உருவள மிரண்டி னாலு முறப்பெரி யவரே யேனும்
பருவரல் கண்டுஞ் சற்றும் பயன்படா ரவ்வி ரண்டு
மருவிய சிறிய ரேனும் பயன்படு வாரு முண்டாற்
பொருதிரைக் கடல்சிற் றூற்றற் கேணியாற் பொருந்த வோர்ந்தாம். (௪0௩)

சிலைவலி யிராமற் குற்ற பாதகந் தீர்த்த மேன்மை
நிலைமரு விராமே சஞ்சீர் நிலாக்தனுக் கோடி யோடு
மலைவற வைக செய்தன் மாதவஞ் செய்த தென்னிற்
கலைவலீ ரனைய செய்த னிலப்புகழ் களையப் போமோ. (௧௦௫)

வளையிரு சிறகு மாய்த்தான் வானக வாழ்க்கை மேவிக்
களையறு மகிழ்ச்சி யெய்தக் கைமல ரொருவே றொட்ட
விளைகமழ் கடப்பந் தண்டார் மேலவன் செந்தில்வைப்புந்
திளையெறி செய்தன் மேய தெனினினிச் செப்ப லென்னே. (௧௦௬)

கனியருள் சுரக்குந் தீர்த்த நலமெலாந் தன்பாற் கொண்ட
புனிதமல் கியபே ராழி பொருந்திய செய்தன் மேன்மை
தனிலெவ னுரைத்தாய் கொற்றி தனியர சிருக்கப் பெற்ற
கனியழற் சுரமாம் பாலை யினுஞ்சில கரைவா மன்றே. (௧௦௬)

பாலை. வேறு.

பாலை யென்பது நானில மருங்கினும் பரல்கூர்
மாலை வன்றிட ரேமுது வேனில்வாய் மாலை
காலை தீர்ந்துவெங் கதிர்சுடு கடும்பக லாய
வேலை வெப்பமிக் காய்கிணைப் பினுஞ்சுடும் விறற்றே. (௧௦௭)

ஈந்து மேய்சிறு குரம்பையாங் காங்குற வியைத்துப்
போந்து வாழ்குவர் மறத்திய ரோடுபுள் ளுவர்கள்
காந்து வெஞ்சின விந்தைதா டொழுந்தொறுங் கடும்போர்
நீந்து வன்றிற லளித்திடப் பெற்றநீர் மையராய். (௧௦௮)

சுரநி லத்தமர் தரினுமா றலைத்திடு தொழிலாற்
பரவு நானிலப் பொருள்களு மிறுக்கர்கைப் பற்றி
யுரவு மேவுற நுகருவர் கல்லுண வுண்டு
விரவு மென்புறு வுயர்தல்கண் ணேரக்கியும் விடாரால். (௧௦௯)

கொடுமை யாளரே யாயினுங் கூடுபே காரப்
படுவ துண்டுகொச் சுரத்தா னெல்லியாற் பலவா
யிடுகே னிக்கள விலைவிளைப் பாடல மதுவாற்
றொடுவே றுங்கிணற் றகநிறைத் துறுவதச் சுரமே. (௧௧௦)

இந்த நாடுகோப் பவன்றிர யோனமிசை யிவர்க
பந்த முண்மைதேர்ந் தாங்கின் வேம்புகள் பரவு
மந்த நாயகன் சிவக்குறி யவாவுலோர்ந் தறியச்
சந்து மார்கனி கிளையெலாந் தந்ததரப் பழுக்கும். (௧௧௧)

எருவை பேட்டிற்குச் சிறகரால் வெயின்மறைத் தியங்கிப்
பொருள்க ருத்துறப் போமவர் செலவுழுங் குவிக்குந்
தெரிய வாவயி னியங்குவான் சென்றகெட் டாரக்கள்
புளிமு றுக்குடைந் தாலெனப் புராணுவ போகா. (௧௧௨)

இலங்கை மாநகர் வாழ்நருள் வீடண னென்னத்
துலங்கு மாவயிற் கன்னிகா ரம்பல துவன்றி
கலங்கொள் காதலர் பின்றொடர் நங்கையர் வருந்தா
தலங்கு சீறடி யின்புறப் பஞ்சிக ளமைக்கும். (௧௧௩)

ஓங்கு நம்பெய ரிங்கில முற்றதென் றுறந்து
வீங்கு பாலைக ளாவயிற் பழுப்பன மேன்மே
லாங்கு மேவியக் கனியுணின் வெளிப்படா ததர
நீங்கு ருழலோட் டத்தொடும் பொருந்துத னிசமே. (௧௧௪)

இன்ன பாலைவெந் தழலெனக் கொதிப்பினு மிகழார்
முன்ன மாலைய னுடிய தெதையென முன்னி
னன்ன பாலைசால் வளத்திலென் னறைந்தன மறைவாஞ்
சொன்ன நானிலத் தைந்திணை மயக்கமாந் தொடர்பும். (௧௧௫)

திணைமயக்கம்.

வரைகொள் பாகன்மேற் படர்தரு கறிக்கொடி வாவி
விரைகொண் முல்லைநீள் குருந்தின்மேற் படர்தர மேவிப்
புரைகொண் மஞ்ஞைகான் வாரண மெதிர்புரிந் தியங்குங்
கரைகொள் கூத்தியர் கயிற்றெறி ரெதிர்நடப் பதுபோல். (௧௧௬)

மேய வான்குழக் கன்றுண லொழிந்தபின் வீடுபோ
லாய தோரவ லகம்புக வவ்வவ லகத்தே
பாய மாமரு தக்கத லிக்கனி பலவுந்
தோய வீழ்வது கண்டுல கெடுத்தின்னுஞ் சொல்லும். (௧௧௭)

செய்ய முண்டகச் செய்வள ரோதிமச் சேவன்
மெய்யி னெய்தன்முண் டகத்துறு மகரந்தம் விராவுத
லைய லார்பெடை புதுக்கடித் தன்மைதேர்ந் தூட
லைய மற்றஃ தடிக்கடி தான்பணிந் தணையும். (௧௧௮)

அலையு றும்பவ ழக்கொடி செழும்பணை யகத்து
நிலைபெ றும்வய லைக்கொடி நெடிபடு முல்லை
மலைவில் பூவையைத் தழுவுவ மாலைமா மகளு
மூலைவில் பூமக ளுந்தழீஇ யுவப்பதை யொக்கும். (௧௧௯)

கடலெ திர்ந்திடு தாளமென் கரும்பெறி தாள
மிடல்கொள் வேழவெண் மருப்பெறி தாளமான் மிளிர்பல்
லிடல்செய் முத்தமற் றிவைமணு கத்தல ரியைய
வடைண்ம றத்தியர் வாரியோர் கறையிலிட் டவைப்பார். (௧௨௦)

கன்ன ரிவ்வள மலிதரு குலத்திணை நான்கு
மன்ன வெவ்வகைக் குடிகளு மரபுளி வைகச்
சொன்ன மேயெனத் துலங்கிடும் வழுதிநாட் டெறுசீ
ரென்ன சொற்றன நகர்வளத் திறுஞ்சில விசைப்பாம். (௧௨௧)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௨௮.

திருநகரப்படலம்.

பேசரும் வளத்தான் மிக்குப் பிறங்குறு வானங் காப்போன்
றேசமை வாழ்க்கை வேண்டேஞ் செய்பதா மனமே லண்ணல்
வீசரும் வாழ்க்கை வேண்டேம் விண்டுவின் வாழ்க்கை வேண்டேம்
வாசகப் பெருமான் செம்பொன் மலரடி வாழ்க்கை யோமே. (௧)

வேறு.

நிலமெ லாம்புகழ் நெடுநகர் பலவுளு நினைத்த
பலமெ லாந்தரு நகரமுஞ் சிலவவை பரவ
வலமெ லாம்பொலிந் துயர்ந்ததொன் றேயென வயங்கு
நலமெ லாம்பொலி நாம்புகழ் பெருந்துறை நகரம். (௨)

கூட்ட வல்லது பல்வகைக் குடியையுங் கூட்டி
யூட்ட வல்லது பலவகைப் போகமு மூட்டிக்
காட்ட வல்லது புண்ணியப் பொருளினைக் காட்டி
நாட்ட வல்லது கயிலையிற் பெருந்துறை நகரம். (௩)

நீடு வானவர் குழாத்தொடு திகழ்மக வானுங்
கூடு முண்டகா சனத்தனுங் கொண்டன்மே னியனும்
பாடு மெல்லையி னிறைஞ்சியுய் புக்கனர் பரவ
நாடு மான்மியம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம். (௪)

அறிய வானவ ரியாவரும் வீதிதோ றணைந்து
செறிய வீழ்ந்துவீழ்ந் தடிக்கடி பணிந்தெழு திறத்தான்
முறிய கற்பக நாறுறு முண்டகத் தோடு
நறிய பைந்துழாய் நாறுறும் பெருந்துறை நகரம். (௫)

ஒளிகு லாம்பல விமானமு மதப்பெருக் குண்ணு
வளிகு லாங்கவுள் வெள்ளைவா ரணமும்வெள் ளனமுங்
களிகு லாங்கலு ழனும்புற நகர்த்தலை காப்ப
நளிகு லாம்வளம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம். (௬)

மதிசெய் வெள்ளிய மாடமு மாடமேன் மதியுந்
துதிசெய் வாலிய கொடிகளுஞ் சூழமுத் தார
நிதிசெய் மாலையும் படைத்தமைக் கேற்பநீள் வெள்ளை
நதியு மோர்புறம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம். (எ)

மறைக ளாகமந் தோற்றலாற் பரமன்வாய் மானுங்
குறைத ராவொளி யாலகித் தியமுறுங் குணத்தான்
முறையி னியாவரும் வணங்கலான் முதலவன் போலு
நறைவி ராவிய பொழில்சுலாம் பெருந்துறை நகரம். (அ)

ஆய விந்நகர் வளமெலா நோக்கிமிக் காசை
மேய தன்மையா லாசைமா நகரென்றும் வெறுக்கை
பாய தன்மையால் வெறுக்கைமா நகரென்றும் பகர்வார்
சேய மார்புல மையர்நிறை பொன்னக ரினையே. (௯)

எந்த மாநக ரெங்கணும் புகவியங் கிடுவா
ரந்த மார்சிறு துறையதைப் பற்றுவ ரிதனை
நந்த வெய்துநர் பெருந்துறை நயந்தகா ரணத்தா
லந்த மில்லதோர் பெருந்துறை யென்றதா லிஃதும். (௧௦)

குரவு பூண்பவ ரியாவரோ யாயினுங் கொன்றைப்
புரவு வேணிய னேயெனப் பாவனை புரிவா
ரரவு சூடவ னேகுர வேற்றினி தமரும்
பரவு மாநகர்க் குவமையு முண்டுகொல் பார்மேல். (௧௧)

மதிமி லைச்சிய சடாடவிக் கடவுளை மதியிற்
கதிவி ருப்பமை யடியவர் சூழ்வது கடுப்பப்
பொதிவ ளத்தமை திருப்பெருந் துறைநகர்ப் புறத்தே
துதிவி ருப்பமை யிளந்தளி ரிரும்பொழில் சூழும். (௧௨)

மணிநி றத்தவன் மார்பமே லையமம் மார்பி
னணிக வுத்துவ மணிதிருப் பெருந்துறை யாகும்
பணிசெ யம்மணி சூழ்தரு பைந்துழாய்ப் படலை
திணிம திற்றிரு நகரிது சூழ்திகழ் சோலை. (௧௩)

ஆய சோலையின் மங்கைய ரம்மனை யாட்டப்
பாய வானர மதுகண்டு மாங்கனி பறித்துத்
தோய விண்ணக மெறிதரச் சுரரவை பற்ற
நேய மாரிவை மீடரா தென்னென நினையும். (௧௪)

பொங்கர் சூழ்பசுங் கமுகின்மேற் றுவுவ புனாநீர்
மங்கு றச்செழுந் திரையலின் கொழுந்துமாத் திரமோ
பங்க மொன்றறப் பன்மலர் வாருபு பரவக்
கொங்கு கொண்டெழு சிதநதித் திரையலின் கொழுந்தும். (௧௫)

சோலை வாய்நிலா மிலாங்கலித் தலையுமஞ் சுரும்பார்
மாலை மாதரார் மார்பமுந் தாங்குவ குரும்பை
பால வாமொன்று சிறுமையின் மறைப்புணும் பருமை
யேல வொன்றஃ தண்ணுமால் வேற்றுமை யிதுவே. (௧௬)

வாவி வாளைதாய் வலிமுக மச்சுற வியற்ற
மேவி மற்றது தென்னையின் பழக்குலை மிதிப்ப
வோவி யப்பழ மாவிவீழ்ந் ததனையச் சுறுத்துந்
தாவி யாவரு மிடர்க்கிடர் செய்வது தகவே. (௧௭)

நெடிய கந்தியஞ் சூழல்வாய் நிலவுவெள் ளாற்றுக்
கடிய வெண்டிரை வளைப்பவீழ் பழம்பசுங் கதலி
முடிய வாங்குலைக் கூனக மோதுதல் முன்னாள்
வடியி ராகவன் வில்லுண்டை கூனுறன் மானும். (௧௮)

தெங்கு சேர்பொழின் மாயவ னிற்பது சிவனுந்
தங்கு செவ்விய தேத்தடை சக்கரம் போலு
மங்கு வெண்பிறை யொருபுறத் துறல்வளை யாகும்
பொங்கு செங்கதிர் நவேறல் கவுத்துவம் புரையும். (௧௯)

நந்த னங்களி னுல்வுகை மலர்தரு நந்தி
மந்த மாருத மேற்றமர் தரக்கரு வண்ட
ரந்த மில்லென வீழுத லமரர்தே மென்று
முந்த வந்தவு ணர்கள்பொர மொய்ப்பது புரையும். (௨௦)

மன்னு மேன்மைசா றிருப்பெருந் துறைப்பெரு வளத்துண்
முன்னு சிற்சில பொதுமையின் மொழிந்தன மப்பாற்
றன்னு மூவகை நகருளும் படைபல துதைந்து
மின்னு கின்றதா கியபுற நகர்வளம் விரிப்பாம். (உக)

புறநகர்.

யானைக்கூடம்.

கோடு கொண்டன மணியுடை யனமதங் குலவு
நீடு பேரரு வியவுருப் பெரியன நிலவு
மாடு வன்மைய வரைபொரூஉம் யானைநின் றிடுவ
வீடு சான்றியங் கிடுவன வேற்றுமை யிதுவே. (உஉ)

கறைய டிப்புகர் முகவரை நின்றிடு கம்ப
வுறைதெ றித்திடு மதப்பெருக் குவட்டெடுத் திடலா
னிறையு மற்றது மூவகை யெனப்படு நிகழ்பாற்
பிறையு ணர்ச்சியர் வாரியென் றிட்டனர் பெயரே. (உங)

ஒரும ருப்புநால் வாய்க்கரி போகிய தண்ட
மருவு றக்கறை யடிச்சுவ டுறுவமற் றவற்றுட்
பெருகு றக்கடா நிறைதலாற் பெட்டளி யுண்ப
வொருக லக்கள்பன் மறையவர் கூடியுண் பதுபோல். (உச)

கறைகொள் காற்றொடர் கைத்தொட ரன்றியுங் கால்பன்
முறையெ ழுஞ்செவி யடித்தொட ரெதற்கென மொழிய
நிறைக டாம்பொழி குஞ்சர மியங்குறு நிலத்திற்
குறைவி லாக்கருங் கோலஞ்செய் தெனவவை குலவும். (உரு)

எதிர மேவிய மருவலர் மருவல ரென்னக்
கதிர்கொள் வானகக் கால்கொடு கயங்குற மிதித்தும்
பிதிர்செய் தீகிரி யாணமோ வாப்பெருந் தும்பி
யதிர யாத்தகூ டம்பல வயங்குவ வாங்கே. (உசு)

குதிரைப்பந்தி.

பரியெ னப்பலர் வேண்டலிற் பரியெனு மொருபேர்
தெரித ரப்பெறு குதிரைக டம்முருச் சிவணு
மரிபு ணர்ச்சிமெய் வடிப்பரா விதமுளத் தமைத்தே
யிரித லற்றிடத் தோய்ந்துந்தோ யாவித மியங்கும். (உஎ)

பரிக்கு ழாங்கடன் முழக்கமீ ரிடத்தினும் பரவும்
விரிக்கு நெட்டலை கவிழ்தலை மற்றவை வீசுக்
தெரிக்கு முத்தினம் விலாழியிற் சிதருறை யெனினு
மரிக்கு மோர்வட வைப்பெயர் முரணுடைத் தன்றே. (உஅ)

சிறையி லாமலே பறந்துசொக் கெனும்பெயர் தேற்று
மறையில் பூப்பின்றி முளைத்தபா டலப்பெயர் வயக்கு
நிறையி லக்கண மேவியுஞ் சோரப்பேர் நிலவு
மறையு ளுதமே லெழுந்தகத் தகப்பெய ராக்கும். (௨௯)

எங்க டம்முரு வாதிநா லெடுத்திட விளைத்த
திங்கள் சூடிமற் றதன்மிசைச் சிவணவா லளைய
வங்கண் மாலையான் மறைக்குமே லானென்ப ரதனு
னங்கள் வான்புகழ் பெரிதென சவிறல்பேரன் முழங்கும். (௩௦)

பகைத்த மன்னவர் மணிமுடி மிசைக்குரம் பதிக்கு
முகைக்கும் வீரர்க்கு வெற்றியே நாடொறு முய்க்குந்
திகைத்த தன்மையில் வாம்பரி பற்பல செறித்த
நகைத்த மந்திர மாவயினெண்ணில நண்ணும். (௩௧)

தேர் நிலை.

அம்பொன் செய்தகா லதன்மிசை வயிரஞ்செ யச்சா
ணும்ப ரொண்பது மரகதஞ்செய் பரப்புதன் மிசையே
நம்பு நீலக்கான் மிசையொளிர் மேதக நயந்த
பம்பு தேரெலாம் பூதமைந் தடுக்கிய படியாம். (௩௨)

வெற்ற மேபொரு ளெனக்கொண்டு விளங்குமே தகவாற்
கொற்ற மார்சயந் தனமென வொருபெயர் கூறிக்
கற்ற நாவலர் புகழுந்தேர்க் காற்கடப் பதனுக்
குற்ற காற்கடப் போரணக் காற்கடப் பொவ்வா. (௩௩)

அருக்க னென்பவ னுடொறு மாழ்கட லாழ்த
றிருக்கு றுவொரு செலவன்றி மீடலுந் தெரிந்த
பெருக்க மாருமிப் புறநகர்த் தேரெனப் பிறங்கு
முருக்கு லாவுதேர் பெருவொரு காணத்தா லன்றோ. (௩௪)

விண்ணி ழித்திடு முடியுமோர் வியாளமு நடுங்க
மண்ணி ழித்திடு மடியுங்கொ ளிர்நகர் மணித்தே
ரெண்ணி ழித்திடும் படிசெலுந் தன்மையெய்த் தன்றோ
கண்ணி ழித்திடு நுதலிதேர் நிலையுற்ற கடனே. (௩௫)

அடரு மாற்றல ரெதிர்ப்படி னுகவத் தன்னூர்
குடரு மூளையுஞ் சோரியுங் கொழுவும்வன் னரம்பின்
றொடரு மென்புமற் றுள்ளவுந் துவையலே யாகப்
படருங் கால்வலித் தேர்நிலை யாவயிற் பலவால். (௩௬)

வீரரிருக்கை.

கண்ணி மைத்திடார் வேலெதிர் கன்றமே விடினுங்
கண்ணி முன்வைத்த கால்பின்வை யாக்கழல் வீரர்
கண்ணி வப்புறு தும்பைசூ டுதல்கண் மேனுங்
கண்ணி வாகையே சூடலென் றும்மவர் கற்றோன். (௩எ)

ஆசை யெட்டினு நிறாஉம்பிர தாயத்தி னமைந்தார்
மாசை சேர்வது வரினுயிர் பொருளென வையார்
தேசை யார்கழ லார்பகை யெதிர்சினங் கழலா
ரீசை பாலின னிளமுளை யெனத்தகு மியல்பார். (௩அ)

சிலைவ ணக்குமு னெதிர்ப்படு மாற்றலர் திண்டோண்
மலைவ ணக்குவர் வாள்கொடு வீசுமுன் மாற்று
ரலைக டற்புவி யவர்கொள வீசுவ ரனையர்
நிலையு டைத்திற லிற்றென நிகழ்த்துவா ரெவரே. (௩௯)

இனைய வீரர்த மேவலா ளருமிகல் யானை
துனைவ யப்பரி சயந்தனக் கருவிதோற் றூகரு
முனைய வாயுதஞ் செய்நரு மாய்ப்பலர் முற்றி
நினைய மேவிய விருக்கைக ளாவயி னெருங்கும். (௪0)

வருவ செல்வன கரிபரி முழக்கமு மணித்தேர்
தருவ தாகிய முழக்கமும் பகனெடுஞ் சலதி
யொருவ மிக்கெழும் புறநகர் வளஞ்சில வுரைத்தாம்
பொருவ தொன்றிலா விடைநகர் வளஞ்சில புகல்வாம். (௪௧)

இடைநகர். வேறு.

தொகுபொன் மாடமுஞ் சுடர்செய் கூடமுந்
தருபல் சோலையுந் தடநன் மாலையும்
புகுந ரியாவரும் பொருந்த நோக்குபு
நகுசு வர்க்கமு நாக மென்பரால். (௪௨)

பற்ற வாநளி படருஞ் சோலைவாய்க்
கற்ற மங்கையர் கைதொட் டாட்டத்தோ
மற்ற மாதரா ரூச லாடியாங்
குற்ற மைந்தரா யூச லாட்டுவார். (௪௩)

மாட மேலிவர் மங்கை மார்கைசற்
றோட நீட்டிமே னுற்ற கற்பகப்
பாட வாங்கனி பறிப்ப ரிம்மையே
பீட வாமறு மையும்பெற் றாரரோ. (௪௪)

பலவின் மாடமேற் பனிக்கை நீர்நிறை
தலமெ னுகபச் சுரபி தாவிடு
மூலவு தேவுரு வுற்ற போதினு
மலம றுதெனின் மயக்கந் தீருமோ. (சுரு)

கொடிய மாடமேற் கூடு வார்திற
நெடிய வானவர் நிரம்ப நோக்கியுட்
படிய வோரமுக் காறு பற்றலா
லடிய தாமக வாக்க நீத்தனர். (சுக)

முகைசெய் கூந்தலார் முறிசெய் கைகளாற்
றகைசெய் பந்தெடுத் தறைத ரக்கொங்கை
யுகைசெய் தொண்டுகி னோக்கு மோரிடர்
பகைசெய் வார்க்குறித் பார்ப்பு றுரெவர். (சுஎ)

தைய லார்முக்கு சரிகொ லோவெனுக்
கைய தாமதி காலை மைந்தர்கள்
செய்ய மாடமேற் சேர்ப்பக் கண்ணிடு
மைய ளாவலான் மறுவென் றுயதே. (சுஅ)

கோல மாதரைக் கூடும் வாஞ்சையுட்
கோல மைந்தர்மேன் மாடங் கூடவைங்
கோலன் றேர்மிசைக் கொண்டு மென்றதக்
கோல னுய்ப்புகுங் குறுங்க ணூடரோ. (சுகூ)

இலக்க மாயபா சவலி டிக்கும்போ
துலக்கை தாக்கலா லுதிர்வ மாங்கனி
நலக்க வொன்றனை நண்ணுங் காலையொன்
றலக்க ணிங்குற வடைத லுண்டரோ. (௭0)

வஞ்சி யங்கலார் மாட மீமிசைக்
கஞ்சி யார்துகில் கமழ வூட்டிய
வஞ்செ ழும்புகை யடைத லாலன்றே
மஞ்சு வான்புகை வண்ண மென்பரால். (௭க)

முல்லை மாதரார் மூலைக்குத் தோற்றன்றே
வொல்லை யம்புய முறுக்கு டைந்திடும்
புல்லு றுதபங் கம்பு ரிந்திடிற்
சொல்லு மீதொன்றே பல்ல துன்னுமே (௭உ)

பிணைய னார்முலை பிறங்கு கைத்தழீஇ
யிணையு மைந்தர்த மார்ப மூழ்துவ
துணையி லாத்தமிழ் முனிகை தொட்டபோ
திணையி லாவவா யழுந்த லென்னவே. (௩௩)

துங்க மைந்தர்தஞ் சிகையிற் றோகைமார்
பங்க யப்பதச் சுவடு பாய்தலா
லங்க நான்மறை யாய்ந்த வேதியர்
தங்கண் மைந்தரெச் சாதி யாருமே. (௩௪)

ஆவி வாயினி தாடு மாதரா
ரேவி னும்விழி யிருளை மாறெனத்
தூவி யோதிமந் தொடர்ந்து செல்லுவா
ரோவில் பேதைமை யொழிக்க வல்லரோ. (௩௫)

மங்கை மாதரார் வாரி சம்பொருஉஞ்
செங்கை மேவுவ கிள்ளை தேருங்கா
லங்கை யாவடி வந்த லார்தடங்
கொங்கை யுந்தக மேவல் கூடுமே (௩௬)

நீடு தோள்வலி நிலைஇய மைந்தர்கள்
பாடு மாதரைப் பரிந்து வேட்டொளி
யோடு பேர்மறு கூடு லாவுத
னாடு மிந்திர னறுமொ றுப்பனால் (௩௭)

காவ ணத்திடைக் கதலி யாத்துமென்
பூவ ணத்தொடை புனைதல் செய்தபே
ராவ ணத்தெழில் கேட்ட டைந்தவர்
மாவ ணத்தவா னுலகம் வஞ்சியார். (௩௮)

மண்டு தீஞ்சுவை வாய்ந்த சிற்றுணாக்
கண்டு நேருறுக் கனியு மற்றவுங்
கொண்டு போமெனக் கூறுந்தேமமு
துண்டு ளார்க்கும்வா யூற்றுண் டாக்குமே.

நயம மைந்தசொன் னங்கை மார்முலை
யியலு மைந்தர்க ளியாவ ராயினும்
புயநெ ருங்குறப் புரியும் வீதிக்கு
நியம மென்றபேர் நீதி யாங்கொலோ. (௪0)

கடையு றப்படா வளங்க ளிந்நிலை
மிடைக ளர்ச்சிறப் பென்னு மாத்தனை
மடையும் விண்ணுல கதனை யென்றுபு
மிடையு முண்ணகர் வளமும் விள்ளுவாம். (௬௧)

அகநகர். வேறு.

அ க ழி.

போழ்ந்தவண் குசைநுனி யனைய புந்தியர்
தாழ்ந்தபல் கலைகளு முணர்ந்த சான்றவர்
வீழ்ந்தநண் புலமையர் மிளிர்க ருத்தினு
மாழ்ந்தது சூழ்ந்தபே ரகழி யென்பவே. (௬௨)

எண்ணிய டடலெலா மிந்த வண்ணமாப்
பண்ணிய வெனவிதிக் குணர்த்தும் பான்மைகொண்
டண்ணிய சிவபிரா னமைத்த வாழியா
நண்ணிய பெருந்துறை நகர்க்கி டங்கரோ. (௬௩)

வாரியு ளொளித்தமை நாகம் வண்டமி
ழாரியன் குடிக்குந்தெவ் வறியு மேயென்று
பேரிய லரணமாப் பிறங்கிப் பாம்புரி
சேரிய நினைக்குமேற் செப்ப லின்னுமென். (௬௪)

ஒருகடல் கண்டமேற் றுள்ள வாரியுந்
திருநகர்ச் சேர்த்தறி வாஞ்சை தீர்ந்தனஞ்
சுருதிசொ லிந்நகர் சூழ்கி டங்கெனுங்
கருதருங் கடலினைக் கண்ட பின்னரே. (௬௫)

வெளியுற மணவர லிந்த மாதிலீ
களிகரா முள்ளுறக் காணும் பேருதெ
தெளிநல மகம்புறந் தீய தேற்றமை
யளிநலப் புத்தர்மா றுய மைந்ததே. (௬௬)

ம தி ல்.

மும்மதில் வானவர் முனிய மேயதா
லம்மதி லிறைவனு லழலப் பட்டவென்
றிம்மதின் மற்றவர் விரும்ப வெய்தியற்
றெம்மதி லிதற்கிணை யென்னக் காக்குமே (௬௭)

கொடியது கொடியது கோனை நாஞ்சில்சா
னெடியதென் பாரகெக் கன்று நீள்பொற்றிக்
கடியதா லொருபொருள் கண்ணிற் கண்டன
முடியதொன் றனைவிழி முகர்ந்த தில்லையால். (௬௮)

உயர்மதி துயர்மதி லென்று னாக்குமிப்
பெயர்மதி லிதுமற்றைப் பெரும திற்கெலா
மூயர்மதி ரூன்விதி யண்டத் தூச்சியாம்
பெயரதி துயர்திறம் பெற்ற தில்லையால் (௬௯)

பொறியடக் குபுபகைப் புலங்க டந்தகஞ்
செறிதர வுயர்பொருட் சிவமி யாவரு
மறிதர வுயர்தலா லனைய மாமதி
னெறியமை முனிவரர் நிலைமை காட்டுமே. (௭௦)

கதிர்மதி முதலவாக் கரையுங் கோளெலா
மதிர்வற வழங்குதற் காய கொச்சிவாய்
முதிர்பகைக் கஞ்சபு மூடு ரூப்புத
வுதிர்தலி லாத்திறத் துற்ற வென்றுமே. (௭௧)

பரத்தையர்வீதி.

இராப்பக லெனுநிணை விழைச்சி யற்றலால்
விராய்த்தழு வுநரிவ ரெனுத மெய்ம்மையா
லராப்படக் கடிதடக் கணிகை யர்கலா
ரொராப்பெருஞ் சேரிமற் றம்பூர் சேரியே. (௭௨)

அடிநிலங் கூடில வணியல் வாடில
நெடியகண் ணுடில நிற்ப வோவியங்
கடிமனைச் சுவர்ப்புறங் கணிகை யர்கலார்
படிநல நகைஇச்சுரர் படர்க்த தொக்குமே. (௭௩)

நகைக்குறி நகக்குறி நயந்த ணைத்திடல்
வகைப்பய னறுசுவை யமுத மார்திட
றகைதிற முருதுகை தட்ட லாதிய
முகைத்தவோ வியக்தெரி மாண்பின் முற்றுவ. (௭௪)

பாடலாற் சிலர்பொருள் கருவி யம்பரின்
ருடலாற் சிலர்பொரு ளலர்வி னோதத்தி
னீடலாற் சிலர்பொரு ணேயம் போல்விராய்க்
கூடலாற் சிலர்பொருள் கொள்ளை கொள்வரே. (௭௫)

முன்னவர் கலப்பினு மூரி நீர்ப்புவி
மன்னவர் கலப்பினும் வணிகர் கூடினும்
பின்னவர் கலப்பினும் பெட்டின் பாக்குவா
ரென்னவ ருக்குமின் பாக்கு மீசன்போல். (௭௬)

முன்னிய வெச்சில்யா வருமு கத்தலால்
வன்னியும் பொதுமட வாரு மொத்தன
ரென்னினு மிருவரு மீயும் வெப்பத்தான்
றன்னிடி னீங்கிடிற் சுடுதல் வேற்றுமை. (எஎ)

கணிகையர் பொதுநலங் கருத்தி லெள்ளுநர்
தணிவறி தாகிய தருமமெள்ளுவா
ரணிதரு மூருணி யறலை யெள்ளுவர்
பிணிதவிர் முத்தியின் பழமுட் பேணலார். (எஅ)

வெள்ளணி செவ்வணி மேவி மற்றவ
ரொள்ளணி வீதிவா யுலாவு மங்கையர்
தள்ளரு மலர்பெருந் தவத்திற் பூந்தளி
விள்ளரு மங்கையர் விராய தொக்குமே. (எகூ)

கலையழுக் குறுமையாற் சிவிறி கைவிடா
நிலைதிறத் துடம்பின்வே ரெழாத நீர்மையான்
மலைமலர் வாடுறா வண்ணஞ் சூடலா
லலைகடற் புவியகத் தரம்பை மார்களே. (அ0)

இப்புவி யரம்பைய ரென்ற தென்னெனிற்
றப்பில்பூ சுரரெனு மொழியுந் தப்பதா
மொப்பரும் பரத்தைய ருறையுஞ் சேரியி
னப்பெரு வளந்தெரிந் தளகை தோற்றதே. (அக)

வேளாளர்வீதி.

கரைபொரு நதிகளுட் கங்கை மேலதவ்
வுரைபெறு நதிகுலத் துதித்த வேதவாற்
றரைபுகழ் தூய்மைமுன் னுய சார்ந்தசீர்
வரைவில்வே ளாளர்தந் தெருக்கள் மல்குவ. (அஉ)

தினகரன் முனமிருள் செறிவ தாயினு
முனகரு ணல்லருள் முயங்கு மாயினு
மனகமெய்ச் சுகுணவே ளாண்மை மாக்கட
மினமனை யிடைப்பசி யில்லை யில்லையே. (அங)

அருமருந் தனையவே ளாள ரோம்புவர்
வருவிருந் திலரெனில் வாட்டந் தீர்வரோ
கருமுகில் வேண்டிய காலம் பெய்வதை
யொருவுறி னுய்குவ துலக மெங்ஙனம். (அச)

மின்னிய புலமையர் மேவி னுடொறு
மன்னிய பொருட்கவி மாலை சூடுவர்
துன்னிய வுற்பலத் தொடையின் வாட்டமுள்
ளுன்னியத் திறத்தர்மற் றெதையு வப்பரே. (அ௫)

கொடையொடு முகமனுங் குறிக்கொள் சீலநன்
னடையொடு ஞானமு நக்க வுற்பலத்
தொடையொடு செந்தமிழ்த் தொடையு நாடொறு
முடையவர் தெருவள முரைக்க முற்றுமே. (அ௬)

வைசியர்வீதி.

கணிதமில் வயிரமுங் கமல ராகமு
மணிமணித் தரளமு மவிர்கோ மேதமுந்
தணிவில்வித் துருமமுந் தாம்ப ரம்பலால்
வணிகர்த நெடுந்தெரு வலன விந்ததேம். (அ௭)

எதுபுகூஉ வினவினு மினஞ்சுட் டாமலே
யதுதர வல்லவ ரிம்மி யாயினு
முதுகணக் கிடையொழி யாமு யற்சியர்
கதுவுதல் விடுதலுட் கணித்துச் செய்வரால். (அ௮)

கொள்ளுநாட் கொள்ளலுங் கொண்ட யாவையுந்
தள்ளுநாட் டள்ளலுந் தெரிந்த தன்மைய
ரள்ளுநா ளுவப்பதி னவைதம் பானின்றும்
விள்ளுநா ளுவப்பது மிக்க தாமன்றே. (அ௯)

நிறையுயிர் புணர்தர முன்ன நின்றதாங்
குறையுயி ரொழிதரல் குறித்துக் கற்பவ
ருறைதரு நந்தொழி லொத்த தாமென
மறைதலி லாப்பெரு மகிழ்ச்சி பூப்பரே. (௯௰)

ஒருபுணர்க் கிரண்டுமூன் றுற்ற காலையுங்
கருதுறு தோன்றலி லுவத்தல் கைக்கொள்வா
ரருநிதிக் கிழவனி னுதுந் தாளினுற்
றிருவெனு மவர்தெருச் செப்ப முற்றுமோ. (௯௧)

அரசர்வீதி.

மருவல ரொடுசமர் வலியச் செய்தவர்
திருவுறக் கவர்ந்துவிண் செல்ல வுய்த்துமண்
ணொருசில ரைத்தடித் தாண்டின் புய்த்திடும்
பெருமனிற் பொலிபவர் தெருப்பி றங்குவ. (௯௨)

மகபதி யமர்த்தகான் மந்றிம் மன்னர்பாற்
றகவடைக் கலம்புக றகவெ ளுச்சில
நகமடைந் தெனப்பொலிந் துயர்நன் மாளிகை
யிகவரு மன்னர்த மியல்பென் சொல்லுகேன். (கூ௩)

வண்டெதாட் டிமுனம் வண்டு தொட்டிடா
மண்டுதார் தரியலர் மார்பிற் சூட்டவான்
கண்டுநேர் மொழியவர் கண்டு கொள்வரே
லண்டமெற் றவர்திற லறையப் போவதோ. (கூ௪)

அரியுகைப் பவளைத்த மம்பு யங்கொடு
கரியுகைத் திடுதலுங் கலினம் பூண்டவாம்
பரியுகைத் திடுதலு முருளை பாய்பரிக்
கிரியுகைத் திடுதலும் வல்லர் கேடிலார். (கூ௫)

ஆடலும் பாடலு மனுப வித்திரா
வூடலுங் கூடலு மொருங்கு துய்த்துநைந்
தோடலும் வாடலு முருப்ப கைத்திற
நாடலு முளார்திற நவில முற்றுமோ. (கூ௬)

மறையவர்வீதி.

மிகுமறை யங்கமோ டுணர்ந்த மேன்மையாற்
றகுமறைக் கொடியொரு கையிற் றாங்கினோர்
நகுமறைப் பொருளுற நயந்த சிந்தையார்
தொகுமறை யவர்தெருச் சொல்ல நின்றதே. (கூ௭)

தவமறை யவர்மகச் சாலை வாலெரீஇக்
குவலயம் பயிலுமா கூட்டி யூட்டலா
லிவர்தரு பெரும்புக ழிந்தி ராதிய
ரவரையும் பூசுர ராக்கி னாரரோ. (கூ௮)

முதல்வழி சார்பெனு மூன்று நூல்களு
மிதமுறத் தங்களெஞ் சிருக்கு மென்பதைச்
சுதமின்முந் நூல்களுந் தோயப் பூணலாற்
கதமறக் காட்டுவர் கரிசின் முன்னவர். (கூகூ)

விற்படை வாட்படை யாதி வேறுள
கொற்படை சுமப்பவ ரியாருங் கும்பிடப்
பொற்படை மந்திர மென்று போற்றிடுஞ்
சொற்படை சுமந்தனர் துன்ன லாரற. (௪00)

அதிதியர் பசித்தழ லவித்துக் கற்பெனும்
பொதிதழல் வளர்த்திடும் பொன்னங் கொம்பனார்
மதிநுதற் பார்ப்பன மடந்தை மார்செறி
துதிமறை யவர்தெருச் சொல்லத் தீருமே. (கoக)

ஆதிசைவர் மாளிகைகள்.

மறையுட னாகம முணர்ந்த மாட்சியர்
பொறையொடா னமர்த்தப ரார்த்தம் போற்றுவா
ரறைபெரும் புகழ்மிகு மாதி சைவர்வாழ்
நிறைவள மாளிகை நிலாமொர் சாரெலாம். (கo௨)

வைதிகசந்நியாசிகள் மடங்கள்.

மறைமுடிப் பொருளுணர்ந் தவர்ம யக்கமோ
ரிறையுமில் லவர்பகை யெறிம ழுப்பொரூஉங்
குறைவிறன் டியாத்தவெண் கோவ ணத்தின
ருறைதிரு மடங்களு முள்ள வாங்கொர்சார். (கoங)

சைவாசாரியர்களிருக்கை.

மேவரும் பக்குவம் விரும்பி நோக்குபு
மூவகைத் தீக்கையு முறையி னாற்றிமுன்
னேவருஞ் சரியைமுன் னியங்க வுய்த்துயர்
பாவனஞ் செய்பவ ரிருக்கை யும்பல. (கoச)

சைவசந்நியாசிகள்மடங்கள்.

பதிபசு பாசத்தின் பகுப்பு ணர்ந்தற
முதிர்தர வுருவமுன் மூன்று முற்றரு
ளொதிருறக் கண்டுமே லின்ப மார்சைவ
மதிமுனி வரருறை மடங்க ளும்பல. (கoரு)

கல்விச்சாலையும் பிறவும்.

இலக்கண விலக்கிய மெலாமு ணர்த்துவார்
கலக்கமில் கழகமுங் கவிமுன் னூல்வரு
முலக்கரும் வாதஞ்செய் துறையி டங்களும்
விலக்கரு மற்றவு மேய வோர்புறம். (கoசு)

அன்னசத்திரம்.

மூரிவரு முல்லைவெண் முகைய மூரலுந்
தெரிசெழும் பொன்னிறப் பருப்புந் தீஞ்சுவை
யிரிதராக் கருனையும் பாகு மேனவும்
பரிவொடூ மூட்டுசத் திரமும் பல்லவே. (கoள)

தண்ணீர்ப்பந்தர்.

தினகர னெழுமுனீர் தெவ்வி மோரளா
யினநிறை தோறுமுப் பிலிகு சங்கலந்
தினலுற வாக்கியோர் கனியு மொப்பகல்
கனபுனற் பந்தரு மனந்த முண்டரோ. (கoஅ)

திருக்கோயில்.

தூயபல் வளப்பெருந் துறைசெம் பொற்றக
டாயது பற்பன்மா ளிகைய தன்கணே
மேயபன் மணிநடு வுறவி ளங்கிடு
நாயக மாமணி நம்பி ரான்றளி. (கoகூ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் மண்டபம்.

சிகரமுன் மேயதோர் தெய்வ மண்டபங்
ககனமார் விச்சுவ கன்ம னேயடைந்
தகலறப் புரிந்ததென் றோத லாமலா
லகனிலத் தாக்குந ரரியர் போலுமே. (ககo)

கோடிய கொடுங்கையுங் குலவு தூண்டொறு
நீடிய விம்பமு நிகரி னுண்டொழில்
கூடிய யாவுமுட் குறித்து நோக்கினு
மாடிய சேடனு மறைய வல்லனோ. (ககக)

திருக்கோபுரம்.

யானள வுரைப்பதற் கெளிய தாகுமோ
வானள வுயர்ந்தபொன் மணிசெய் கோபுர
மீனள வோங்குபு மேலும் போங்கொடிக்
கானள வதேநெடுங் ககனந் தாங்குமால். (ககஉ)

திருமதில்.

மதில்கடந் தவனென வயங்கு மையனிம்
மதில்கட வானென வழங்க வோங்குபொன்
மதில்பல கதிரவன் மதிமுற் கோள்கணம்
மதிலென நாடொறும் வைக வைகுமே. (ககங)

குதிரைச்சேவகர்மண்டபம்.

ஒருபரிச் சேவக னாய வுத்தமன்
மருவுமற் புதப்பெரு மணிசெய் மண்டபந்
திருவமிக் கோங்குறு தெய்வ காட்டினு
மருமைய தெனிற்பிறி தறைவ தென்னையே. (ககச)

குருந்தவிருட்சம்.

மறைமுத லாகமம் புராணம் வங்கவ
முறைதரு புராணமந் திரங்க ளொண்கிளை
யறையிலே யரும்பலர் வாசத் தேனர்தாக்
குறைதவிர் ஞானமாக் குருந்த நிற்குமே. (கசுகூ)

குருந்தமூலச்சபை.

செழுமலர்க் குருந்தமேற் கவித்தல் செய்திடப்
பழுதில்பொற் றகடுறப் பரப்பு மோர்சபை
யெழுதரு மறைமுடிக் கெட்டு ருவொரு
முழுமுத லுருவென முன்ன மேவுமே. (சுகக)

சிவயோகாம்பிகைகோயில்.

ஒள்ளிய வருந்தவ யோக நாயகி
வள்ளிய வருவென வயங்கு மோர்தளித்
தெள்ளிய பொன்மயச் சிகர மாதிய
கள்ளிய கவர்தரு நயனம் யாவையும். (சுகஎ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்கோயில்.

மன்னிய மாணிக்க வாச கப்பிரான்
றன்னிய பெருந்தளித் தொக்க பன்மணி
மின்னிய விளங்குதல் விழைந்து நோக்கிமிக்
குன்னிய கதிர்வெதுப் புற்றி யங்குமால். (சுகஅ)

படைகற்புகை.

ஆயபொற் படைகளின் றூவி மேலெழூஉ
வாயிலின் வெளிப்படல் வழுதி முன்னைநா
ளேயகொண் டலைச்சிறை யிட்டு விட்டிடத்
தாயது செலுமொரு தன்மை தேற்றுமே. (சுகசு)

ஒலிவகை.

மகதியாழ் முனிவரன் வடித்த வீணையி
னிகரிலா வொலிமறை நிகழ்த்து பேரொலி
குறையிலாத் தமிழ்மறை குலாய பேரொலி
முறையறு காலமு முழங்கு கின்றவே. (சுஉ0)

இன்னவாம் பெருவள மியைந்த கோயிலு
ளுன்னரும் பெருந்தவ யோக மாதெனு
மன்னமென் னடையொடு மான்ம நாயகர்
கன்னலத் தருணெறி நடாத்தி வைகுவார். (சுஉக)

மறுவறு பெருந்துறை வளமெ லாஞ்சொல
வுறுநசை யொருவிதத் தோதித் தீர்த்தன
மறுபகை யுந்தவிர்ந் தையர் வாழ்தரப்
பெறுவன நைமிச வளமும் பேசுவாம். (கஉஉ)

திருநகரப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் உ௲ம்.

நைமிசப்படலம்.

மந்தி ரிப்பவர் மனத்துளாய் மற்றவ ருறுகன்
மந்தி ரிப்பவ ரின்னும்வான் பேரரு ணனிசு
மந்தி ரிப்பவ ராகிந்தத் துய்ப்பவர் வழுதி
மந்தி ரிப்பவ ரவரெமைப் புரப்பவர் மன்றே. (க)

மந்தி யாயிர கோடிவீழ் பசுந்துழாய் மார்ப
னுந்தி யாகிய தாமரை முளைத்தெழு மொருவன்
முந்தி யாரையும் படைத்தநா ளிடைத்தவா முயற்சிப்
புந்தி யாதிய விடங்களிற் றோன்றிய புனிதர். (உ)

அனையர் தம்வழித் தோன்றிய பற்பல வறிஞர்
நினைய வல்லமற் றவரரு ணிரம்பிய நெறிசால்
வினையம் வல்லவ ராயபன் முனிவரு மேவித்
துனைய வோரிடைக் குழுமியுள் ளத்திது சூழ்வார். (ங)

வந்தி டத்துமை மணாளன்மிக் காரருள் வழங்க
வெந்தி டத்துநா மிருந்தருந் தவஞ்செய வியலு
மந்தி டத்திடை யூறுறா தென்றெடுத் தறைய
நந்தி டத்தவன் மதலையை நண்ணுவா மென்று. (ச)

தண்ணந் தாமரைக் கிழவனை யடைந்தனர் தாழ்ந்தார்
வண்ணம் பொன்னினும் வயங்குவா யருந்தவம் வயக்க
வெண்ண மெங்களுக் கதற்கியை தேமிதென் றிசைப்பாய்
வெண்ணந் தேர்ந்தியோ னறிதரா னருளொடு விராவி. (ரு)

என்ற புண்ணிய முனிவர்சொ லஞ்செவி யேற்று
நன்றெ னின்கொடி யுயர்த்தியோ னுள்ளத்து நாடி
முன்ற யங்கொரு தருப்பையை நேமியா முடித்து
சென்ற லங்கிட விவர்க்கிடங் காட்டெனச் செப்பி. (சு)

உருட்டி விட்டன னீதரு ளாழிதங் கிடமே
தெருட்டி நின்றநீர் தவஞ்செயு மிடமெனச் செப்ப
வருட்டி றங்குறித் தஞ்சலி செய்தன ரவனி
வருட்டி யேகுமவ் வளைவழி மாதவர் சென்றார். (௭)

சென்ற நேமிவெண் டிரையெறி கங்கையந் தீரத்
தொன்ற மேவிய வுதக்குறு மொருவனந் துற்று
நன்ற மைந்திடத் தங்கிய தாதலா னாளும்
வென்ற வவ்வன நைமிச நாமமே வியதால். (௮)

மன்னு மாதவர் தவத்தினுக் கூறுவா ளவுணர்
துன்னு மாசெயி னவர்தலை துணித்திடற் பொருட்டு
மின்னு மாமணி மார்பினான் விடுத்தசக் கரம்போ
லுன்னு நான்முகன் விடுத்தசக் கரமவ ணுறையும். (௯)

அகைக்கும் வெம்பொறி யாகிய பகையைந்து மடக்கி
நகைக்கு முண்மையா கியபெருஞ் செய்யகோ னடத்தி
முகைக்கு மாதவ வரசவ ணமர்ந்துமூ வுலகு
முகைக்கு நேமியொத் ததுமல ரோனுய்த்த நேமி. (௧௦)

வான யாறுதோய் தலின்மதி தவழ்தலின் மதலைக்
கான மேவலின் வில்லுவங் கமழ்தலிற் கண்ணொன்
றான நெற்றியான் சடாடவி நைமிச வடவி
யேன மான்மகன் காண்பதொன் றெய்தில தொன்றே. (௧௧)

இருக்கு மேவிய வலக்கைமா முனிவர்வெண் றினைவைத்
தருக்கு மேயமா றொருபுறத் துரிஞுபு தவிர்க்க
மருக்கு லாமல ரிடக்கையா லவரதை வருட
விருக்கு மோருரு வெய்தினோர் திடத்தழா லேய்க்கும். (௧௨)

உரைக்குஞ் சீதள மவ்வன முறப்பரப் புதலால்
விரைக்குந் தார்முடி வானவ ரொடுதின மிளிர்தா
மரைக்கு நாயகன் சருக்கொள மேவுவன் குறுத
கிரைக்கு நாயக னேயெனத் தோன்றுவ னிரம்ப. (௧௩)

கனிசெய் மாதவப் பெருமைய ரார்தழ லுப்பட்
கனிவி னுள்ளல வமர்ந்துளங் கலங்குறு திருத்தில்
பனிய டர்ப்பவன் வெப்பமுட் புகாவகை பாற்றித்
தனிவ யக்குமவ் வனந்தரு தண்மையா லன்றே. (௧௪)

பெருகு மாதவர் புரிமக குண்டத்துப் பெருந்தீ
யருகு நீர்கவைக் கொழுந்தெழீஇச் சுடுதலி னந்தோ
வுருகு நம்முல கெனச்சுர ருள்ளஞ்சி யன்றோ
கருது மாமுகில் வானயா றடியுறக் கண்டார். (கசு)

யோக மாதவர் பலர்சூழீஇ னிமுயன் றுஞற்றும்
யாக சாலையி னெழும்புகை யிடைப்படிந் தன்றோ
மேக சாலங்கள் கறுத்தன மற்றவை விராவ
வாக மெங்கணுங் கறுத்ததா லுவர்க்கட லம்மா. (கரு)

நாத மேலவ னடிக்கலப் புறுவது நயந்தா
ரோத மேவுறு ரடிசிலெப் போதுநீத் திருத்தல்
போத வாம்பலர் விளாவுயர் நாவல்பூங் கதலி
சூத மாதிய தருங்கனிச் சுவையுணர்ந் தன்றே. (கஎ)

கண்ட பேர்சுத ரிசனமா னமக்கெனக் கரையத்
தண்ட வாத்தளி ரிலைமலர் காய்கனி தழையக்
கொண்ட மேன்மைய தஃதுணர்ந் தேகுல மலர்மே
லண்ட னேமிதன் பெயரியை யவட்டவிர்ந் தன்றே. (கஅ)

ஒளிக்கு மாறொரு முனிவரன் வையவு முறந்து
களிக்குந் தானவ ரலைக்கவு மொருவன்கைக் கவர்ந்து
தெளிக்கு மாநில நிறுவவும் படாத்திரு வனத்தை
யளிக்கும் வன்மையி லாதயாம் புகழுதற் காமோ. (கக)

இன்ன நைமிசப் பெருவன வாழ்க்கைய ரின்னு
மன்ன மேனமு முணர்தரா னலங்குவெண் ணீறும்
பன்ன வாம்புகழ்க் கண்மணி மாலையும் பரிப்பார்
சொன்ன வைந்தெழுத் தோதுவ தலறற்பிற சொல்லார். (உ௦)

சதம கத்திறை வாழ்பத மறுஞ்சத தளஞ்சா
ரிதம லர்ப்பொருட் டிறைபதங் கொடும்பகை யெறியுங்
கதமி குத்தசக் கரத்தவன் பதமெலாம் வமன
பதமெ னக்கருத் துறநினைப் பவரருட் பவரே. (உக)

இன்ப மெய்தினு மெதிர்மறை யெய்தினு நமக்கு
முன்ப வைமைத்தன வீமுட லூழென முன்னும்
வன்ப மைந்தவர் வரைபொரு குணத்தவர் வயங்கு
நன்ப யச்சுர தேனுவிற் பயன்படு நலத்தார். (உஉ)

கொடியகா லெழுஉக் குலவரை யொன்றன்மே லொன்று
படிய வீழ்தர வெறியினும் பரவையே யெழுந்து
முடிய மூடினும் பூதமைந் தடுக்கிய முறைமை
மடிய மேவினுந் தந்நிலை மடிதரா வலியார். (௨௩)

மன்னு சங்கரன் மான்மியப் புகழ்ச்சிர வணத்தார்
பன்னு மற்றவ னருட்குறி பூசிக்கும் பண்பார்
துன்னு மாநிக மாகம வுணர்ச்சியிற் றேலார்
பின்னு மிப்பவஞ் சத்தியல் பொழித்துயர் பெரியார். (௨௪)

மாத வத்துயர் சவுனக னகத்தியன் வசிட்டன்
கோத மன்சுதீக் கண்ணன்போ தாயனன் குசுரு
காதல் விந்துசாண் டில்லியன் சருச்சரன் கபிலன்
சாத நீர்புகழ் விச்சுவா மித்திரன் சங்கன். (௨௫)

ஆணி மாண்டவி யன்கருக் கன்னர பத்தன்
பாணி னிப்பெய ரான்பரா சரன்பயி லவனே
கோணி ரண்டோ லினன்பிர சண்டன்குச் சகனே
மாணி ரப்பியன் புருசுண்டி புலத்தியன் வச்சன். (௨௬)

கிருதன் பார்க்கவன் றிரணனு மாக்கினி கிரீசன்
றிருதன் சம்புச தானந்தன் சனகன்மா தேவன்
பிருகு ரோமசன் சனந்தன்மா தேசனே பிருங்கி
வருப ரத்துவா சன்புல கன்வாம தேவன். (௨௭)

அத்தி கூசுமாண் டன்றத்தாத் திரேயனங் கிரசு
முத்தி சால்சனற் குமாரன்ரு லப்பியன் முற்க
னத்தி ரிப்பெய ரான்சுனப் புச்சனே யசிதன்
சித்தி சாலக மருடணன் புகழ்ச்சுனச் சேபன். (௨௮)

இலகி தன்வசு காத்தியா யனனிரும் பகவன்
வலசு கன்றதீ சிப்பெய ராளிமார்க் கண்ட
னலச ஞதன்கண் ணுவன்விபண் டகனகு சாதன்
மலமி லாபத்தம் பன்கிரி சரன்றுரு வாசன். (௨௯)

கற்கி சந்திர சூடன்கா சிபனருட் காணன்
முற்க லன்சம தக்கினி சரபங்கன் முழங்கு
நற்க லைச்சிருங் கன்சுனன் புசுண்டனு ரதன்சீ
ரொற்க மில்சிலா தன்றூம பானனென் சுதன்மன். (௩௦)

பதுமன் சிருப மணியன்சா தாதபன் பரவு
மூதபு லத்தசா பாலிபப் புருமொழி சுமந்து
சதுமு கன்சொலுக் கிரவீரி யன்றவு மியனே
விதுமு டிக்கன்பு சால்கவுண் டின்னிய மேலோன். (௩௧)

அரித கன்சவு ப்ரிபருப் பதனரு ளமைந்து
பிரிய மார்தரு மாசுவி லாயனன் பிறங்கி
விரியுஞ் சிர்ச்சுன கன்குணக் காலவன் மேன்மை
திரித ராததே வலன்றிர ணவிந்துமுற் செய்யோர். (௩௨)

சிறந்த வோரிடைக் குழீஇயினர் திகழிம வரைத்தோன்
றறந்த வாக்தொடி பங்கின ருளத்தருள் கூர
வுறந்த வாறிரண் டாண்டள வுஞற்றுமோ ரியாக
மறந்த பப்புரி வதற்குபக் கிரமித்தார் மன்னோ. (௩௩)

விதிய மைந்தபுண் ணியமகச் சாலையின் மிக்க
துதிய மைந்தபன் னியர்மகார் துவன்றுமா ணாக்க
ரதிவி ருப்பினிற் றத்தமக் கியல்பணி யாற்ற
மதியின் மிக்கவர் மனுப்புகன் றழல்வளர்த் திடுகால். (௩௪)

முன்னு மாதவர் தங்குழாத் திற்கொரு முகமாப்
பன்னு பேரருட் சவுனக முனிமுகம் பாரா
மன்னு மாநில வனைப்பினி லளவின்மான் மியத்த
வின்னு மாலய னுணர்தரான் றளிபல வென்ப. (௩௫)

அனைய மாத்தளி யருவுரு வுபயமென் றறையு
மினைய மூன்றனு ளுருவமு முபயமு மெய்திப்
புனைய நன்றமை தலம்பல வுள்ளன புந்தி
நினைய போக்கியுங் கேட்டிமியா நிரம்பின மூவகை. (௩௬)

ஆதி யோதிய வருபமாய்ப் பரசிவ மமருஞ்
சோதி யார்தல மின்றள வுணர்ந்திலந் தோன்றுங்
கோதி லாயஃ தளதில தென்பதுங் கூறியே
மோதி னின்னல துணர்த்திடு வார்பிற ருளரோ. (௩௭)

என்று கூறலுஞ் சவுனக னப்பொழு தெண்ணி
நன்று கூறினீர் நானுமோர் தருகதை யுடையே
னின்று தேற்றுவார் சூதனை யன்றிமற் றியாரே
யன்று நீரவ னுற்றெளி வாமென வறைய. (௩௮)

அந்த வேலையீ ரொன்பது புராணமு மளவாச்
சந்த வோருருக் கொண்டுவெண் ணீற்றொளி தயங்கப்
பந்த மேவிய கண்மணி மாலிகை பரித்து
நந்த வைந்தெழுத் துளம்பதி தரநடந் தென்ன. (நக)

இரவின் முன்செலல் பகலெனிற் பின்செல வியைந்தார்
வரவு போக்கிலா னமக்கிவ னேயென மதித்தார்
புரவு பூண்டவன் வாழ்க்கையோர் பொருளெனப் போற்றார்
கரவு தீர்ந்தமா ணாக்கர்தாந் தொடருபு கலப்ப. (சo)

அருள மைந்திடு நாட்டமும் விகசித மாய
பொருள மைந்திடு வதனமும் புண்ணியம் பொலிந்து
தெருள மைந்திடு சிந்தையும் வடிவமுஞ் சிறப்ப
மருள மைந்திடாச் சூதமா முனிவரன் வந்தான். (சக)

வந்த சூதனை மழைவர வெதிர்கொளு மயிலிற்
சந்த மேயபொன் வைப்பினை யெதிர்கொளுந் தணியாப்
பந்த மார்வறி ஞனிற்குரு வெதிர்கொளும் பழநா
ளந்த வோர்நரி லருந்தவ ரெதிர்கொள நயந்தார். (சஉ)

இருக்கை நின்றெழீஇ யாடினர் பாடின ரெதிர்சென
றிருக்கை யோதினர் பணிந்தன ரியம்பினர் முகமன்
றிருக்கை நீத்தவ ரழைத்துவந் தாதனஞ் சேர்த்துத்
திருக்கை யாலருக் கியமுதற் செய்வன செய்தார். (சங)

நின்ற காலையி னீயிசொல் லீறுநே ரிருக்க
வென்ற தோர்ந்திரு மருங்கினு முவப்புட னிருந்தா
ரன்ற வேலையிற் சவுனகன் கைதொழு தறைவா
னன்ற வூமக மொன்றுநாந் தொடங்கின நயப்ப. (சச)

ஆய வேலையெற் பார்த்துறு வரலொலா மமல
நாய னூரரு வாயமர் நற்றல முளதோ
மேய பாரிடை யில்லதோ சொல்லென வினவத்
தூய நிற்கொடு தெரிதர லாமெனச் சொற்றேன். (சரு)

நீயு மப்பொழு தெய்தினை யாமெலா நெடுநா
ளாயு மாதவ மாற்றின மாலென வறிந்தாம்
பாயு மால்விடைப் பகவனே யனையநீ பரிவுற்
றேயு மெங்களுக் கிசைத்திடல் வேண்டுமென் றிரந்தான். (சசு)

உரைவி ளுவிரு செவிக்கணு மமுதமூற் றியது
புரைய வேறலும் புந்தியு ளுவப்புமீப் பொங்க
நரைகொ ளேற்றின னருள்கொலிவ் வினுவென நயந்து
கரையு ளத்துற நெடும்பொழு தெண்ணுபு கண்டு. (சஎ)

இருக ரங்களுங் குவித்தனன் கண்கணீ ரிறைப்ப
மருவு மன்புளந் ததும்பிட வாய்மலர்ந் தருள்வான்
பொருவி லீர்வினு வியதல முளதொன்று புதிதன்
றொருவு றுதுளத் துறுத்துமின் பெருந்துறை யதன்பேர். (சஅ)

இந்த மாத்தலம் வேதவே தாந்தங்க ளெல்லா
முந்த வோதிடு மருபமா யமர்ந்துநம் முன்னேன்
பந்த மோக்கமாங் கருளுவ னதன்றிறம் பகர்வா
ரிந்த மாநிலத் தில்லையெப் புவனத்து மிலையால். (சகூ)

அரிய வித்தல மான்மியங் காந்தத்தி னூர்க்குந்
தெரிய மேவிய வுருத்திர சங்கிதை செப்பும்
விரிய வோர்பவு டிகமுமுற் றுரைக்கு மெய்த் தவத்தீர்
பிரிய மேவிய மந்தண மாமது பேசின். (ருo)

முதுபு கழ்த்தவ முனிவிர்காண் முழங்குமிப் புராண
மிதுவ லாக்குநா மொருவர்க்கு முரைத்தில மெனினுஞ்
சதும றைப்பொரு ளுணர்ந்தநுங் களுக்குறச் சாற்று
வதுசி றப்பென மனமெழு மாதலால் வகுப்பாம். (ருக)

பாங்கு மாதவர் பற்பலர் குழீஇத்தவம் பயில
வோங்கு நைமிசச் சிறப்பினிற் சிறிதெடுத் துரைத்தாம்
வீங்கு சீர்கெழு புராணத்தின் மிஎரிர்வர லாற்றை
யீங்கு நாமினி யாவருந் தெரிதர விசைப்பாம். (ருஉ)

நைமிசப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ருருஉ.

புராணவரலாற்றுப்படலம்

நண்ணிய மூகை பேச நல்லரு ளாட்டம் வைத்த
புண்ணிய வாத வூரர் பொன்னடி சென்னி சேர்த்தா
மெண்ணிய விப்பு ராண மொன்றுகொ லெல்லாம் பாடத்
தண்ணிய வாக்கு முன்னு யாவையுந் தருவ ரன்றே. (க)

வெள்ளிய வுருவம் வாய்ந்து வெள்ளிய வருவி போர்த்து
வெள்ளிய மதியந் தாங்கி வெள்ளிய படிக மேனி
வெள்ளிய நீறு பூசி வெள்ளிய பிறைகு டோர்பால்
வெள்ளிய முறுவ லாளோர் வெள்ளிய கைலைக் குன்றில். (உ)

இனிதம ரந்தி வண்ணத் தெம்பிரான் பாதம் போற்றிப்
பனிமதி முகத்த ளாய பருப்பத ராசன் செல்வி
கனிவொடு மருப மாய்நீ கலந்தமர் தலமற் றியாது
நனிநசை யுடையேன் கேட்க நயந்தருள் புரிதி யென்றாள். (ந)

என்றலு முவகை பொங்க விரும்பெருந் துறையென் றோதி
யன்றதன் சிறப்பு முற்று மமைதர வருளிச் செய்தா
னன்றமை யுமையா ளோடு நந்தியெம் பிரானு நோற்கும்
வென்றியம் புலிக்கா லண்ணன் மைந்தனும் விருப்பிற் றேர்ந்தார். (ச)

ஆயமா தவத்து நந்தி யண்ணறன் னடிகள் போற்றும்
தூயசீர்ச் சனற்கு மாறற் குரைத்தன னனைய தோன்றன்
மேயதன் னடிகள் போற்றும் வியாதனுக் குரைத்தா னன்னு
னேயமோ டெனக்கு ரைத்தா னிகழுமோர் வகையா லின்னும். (ரு)

மலைமக ளோடு நந்தி வானவன் கேட்ட காலத்
தலைவற வொருங்கு கேட்ட வடபுலிக் காலோன் மைந்த
னிலையுப மன்னி யப்பேர் நிகழ்மழ முனிவன் சிந்தித்
துலைவிலற் புதத்த ஞயாங் குரைந்தான்பன் முனிவ ரோமே. (சு)

உறைதரு நாளு ளோர்நா ளுயர்சிதம் பரத்திற் றொல்லை
மறைமுத் றந்தை காணப் புரியுமா நடனங் கண்பா
னிறைபெரு வாஞ்சை மேவ நிறைந்தபன் முனிவ ரோடேங்
குறைதவிர் தில்லை மூதூர் குறுகின னெடுஞ்சீ ரன்னான். (எ)

தெரிபெருந் தளியுட் புக்குச் சிவகங்கை தன்னீர் தோய்ந்து
பரிதரு சபையோர் சென்று பயில்பரா மாகந் தக்கூத்
தரியவற் புதத்த தென்னு வமைதரத் தரிசித் தேத்திப்
பிரியமிக் கவன்றன் றந்தை யடிகளும் பேணிப் போற்றி. (அ)

செழுமுனி வரருஞ் சூழத் தெய்வத சபையென் றோதும்
வழுவறு மாயி ரக்கான் மண்டப நாப்ப ணெய்திக்
கொழுமணி பீடத் தேறி யிருந்தனன் குற்றந் தீர்ப்பான்
முழுதுல களந்த மாயோன் முடியடி வைத்த மூர்த்தி. (௯)

இந்தவா றிருக்குந் தெய்வ வியலுப மன்னி யப்போச்
சந்தமா முனிவன் பாத தாமரை வணங்கிப் போற்றி
நந்தவா தரவு பொங்கி நயப்புறக் கனிவு தோன்ற
வந்தண்மா முனிவ ரெல்லா முமைதர வினவ லுற்றார். (௧0)

மருவருங் கயிலா யத்து மருவுநாட் டென்பா லேயோர்
பொருவருஞ் சோதி தோன்றப் பொருக்கென வெழுந்து கும்பிட்
டொருவரும் புளகம் பொங்க விருவிழி யுறைப்ப நின்றாய்
வெருவரு முளத்தி னேமீ தென்னென வினைத லோடும். (௧௧)

தூயமா தவத்தா லால சுந்தரர் தென்பாற் றோன்றி
நேயவா தரவிற் றெண்டத் தொகையரு ளிரம்பப் பாடித்
தாயனா பாங்கர் மீள்வா ரென்றவர் சரித மெல்லாந்
தோயநீ யருளிச் செய்தாய் சொல்லிய விரிவினாலே. (௧௨)

காழிநா டைய ராய கவுணிய ராமூர் வந்த
வாழிநா வரைய ராதி யறுபத்து மூவர் மாண்பு
மாழிசூ ழுலகு போற்றுந் திராவிட வேத மாய
வூழிநா யகனு வக்க வுற்றதே வாரச் சீரும். (௧௩)

மற்றதுந் தெரிந்தே மின்னும் வாசக வேதச் சீருஞ்
சொற்றவர் சீரு மன்னார் வழியடேத் தூய மேன்மை
பெற்றமாத் தலத்தின் சீரும் பேசுகென் றுரைத்த லோடேங்
கற்றவர் புகழு மந்த முனிவரன் களிப்புத் தூங்க. (௧௪)

அருளமை யான்ம நாதர் சிறப்புமற் றவர்வி ராய
பொருளமை தலச்சி றப்பும் பொங்கழற் புனற்சி றப்புந்
தெருளமை மறையோன் மாயோன் றிறனுருத் திரப்பே ரண்ணல்
வெருளமை யாது போற்றி மிக்கபே றுறுசி றப்பும். (௧௫)

மற்றவர் போற்றி வேண்டும் வரமெலாம் பெறுசி றப்பு
மற்றமில் வாதவூர ரவதாரம் புரிசி றப்புங்
கற்றவர் புகழ மைச்சாய்க் காரியம் புரிசி றப்பு
முற்றவெம் பரிமாக் கொள்ளப் பொருளுட னுறுசி றப்பும். (கசு)

பெருந்துறை யடைந்து ஞான வடிவமாய்ப் பிறங்கித் தெய்வக்
குருந்துறை குரவற் போற்றி யுபதேசங் கொள்சி றப்பு
மிருந்துறை யெவர்க்கு மாய வாசக மெடுத்தி யம்பி
யருந்துறை யல்லாப் புத்த ராறழித் திடுசி றப்பும். (கஎ)

பூரண வடிவ மாகிப் பொலிந்தினி தமர்சி றப்பு
நாரணன் முதலோ ரேத்த விழாக்கொண்ட நகுசி றப்பு
மாரண விசேட மாய வாசகத் தருஞ்சி றப்பு
மேரண வெடுத்து ரைத்தா னியாவரு மின்ப மெய்த. (கஅ)

தெருளுப மனிய வள்ளல் சிவகண முனிவர்க் கிவ்வா
றருளுப தேசஞ் செய்தா னனையருட் டௌமி யப்பேர்
மருடபு முனிசிந் தித்து மாற்றருந் தலைமை பெற்று
னிருடப முனாக டந்த நீதமே லுரைப்பா மன்றே. (கக)

மருடரு மலர்து மிக்கும் வன்மைமே வியபு ராணத்
தருடரு வரலாற் றைத்தேர் தரவெடுத் தறைந்தா மப்பாற்
பொருடரு கல்வி கேள்விப் புண்ணிய முனிவீர் தேர்மின்
றெருட்டரு புகழ்ப்பு ராணச் சிறப்பினை யுரைப்பா மன்றே. (உ0)

புராணவரலாற்றுப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ருஉ.

புராணச்சிறப்புரைத்தபடலம்.

எந்தப் பிறப்புங் கொடியதென விம்மா நிலத்தி லெல்லாரு
முந்தப் புகல்வ ரதனிற்க வாத வூரெம் முழுமுதலைச்
சந்தப் பனுவல் கொடுதுதிக்கச் சாந்த பிறப்பெப் பிறப்போமற்
றந்தப் பிறப்பைப் பல்காலு மன்பிற் றொழுதஞ் சலிசெய்வாம். (க)

அருவா யுருவா யருவுருவா யாதி யாய்நித் தியமாயின்
புருவாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தாய்மற் றென்றாய்ப் பலவாய் நிர்க்குணமாய்க்
கருவாய்ச் சருவ வியாபகமாய்க் கண்ணாய்க் கண்ணுட் கருமணியாய்
மருவாய் மலராய் மணியொளியாய் வயங்கு மான்ம நாதசிவம். (௨)

மூல மலமாஞ் சகசமல மொழியா நின்ற வியாபகமே
யேல வமைந்த வியாப்பியமே யென்னு மிரண்டு மாகாது
சால வியாத்தி யாய்ப்பிணிக்கத் தழுவிக் கிடந்த வுயிரனைத்துங்
கோல வின்பம் பெறவாதி சிருட்டி யாற்றக் குறித்தநாள். (௩)

எல்லா வுயிரு முயுநிமித்த மிலிங்க மூர்த்தி யாய்த்தலமாய்ச்
சொல்லா நின்ற தீர்த்தமாய்த் துவன்ற வுலகெங் கணுமாயிற்
றல்லா மலநோய் மருந்தாய வனைய தலங்க ளாமுன்னே
நல்லா தரவி னருபமாய் நயந்தீ திந்தப் பெருந்துறையை. (௪)

எங்கு மரூப வியாபகமா யிவைவ தெனினு முடம்பனைத்துந்
தங்கு நறும்பான் மூலத்தோற்றுந் தகைபோ லான்ம நாதசிவம்
பொங்கு வளஞ்சால் பெருந்துறைக்கட் டோற்றும் புகலிவ் வேதுவினாற்
கொங்கு மலிபூம் பொழிலதுகா ரணமாத் தலமாக் கூறுவார். (௫)

இதுகா ரணப்பேர் பெற்றதனா லெல்லாத் தலமுங் காரியமா
முதுபா ரிடைப்பேர் பெறுமுனிவீர் மொழிந்த தன்மை யெத்தலத்து
மதுவார் கழுநீர் மாலிகைதோள் வயங்க வொளிர்கா ரணகுருவாய்ச்
சதுமா மறையத் தலத்தன்றி யமரா நிற்குந் தனிமுதலே. (௬)

அன்ன தலத்தின் மான்மியமுற் றறையா நிற்கும் புராணமுமுன்
முன்ன வருளுங் காரணபு ராண மென்று மொழிந்திவோ
ரென்ன புராணத் தினுஞ்சிறந்த வீது கரும ஞானமெனச்
சொன்ன காண்ட மாய்ப்பொதுமற் றுண்மை யென்றுஞ் சொலப்படுமால். ()

இன்னு மியலுந் தந்திரமே யியம்பா நின்ற மந்திரமே
மன்னு முபதே சம்மேயென் றுரைக்குங் கலைமூ வகையுமாம்
பன்னு மிவற்றுள் வாதவூர்ப் பனவர் பெற்ற துபதேச
முன்னு மிரண்டு மேனோர்பெற் றனவென் றுணர்மி னுணர்வுடையீர். (௮)

ஞான முண்மை யுபதேச கலையோ டொன்று நலத்தினவா
வேன விரண்டு மற்றுமுள் விரண்டு கலையோ டொன்றுவன.
வான வினையப் பெருஞ்சிறப்பா ளவாப் புராணங் களிற்சிறந்து
கான விதழி புனைவாருக் குவகை செயுமுட் கருதிடுவீர். (௯)

புரூரவா தவமியற்றியடைந்த படலம்.

சத்தி பதியும் பரிபாகந் தங்கப் பிறந்த வெறுத்தின்ப
முத்தி விரும்பு மவரேயிப் புராணங் கேட்கு முறைமையினர்
சித்தி யமைந்த புராணத்தின் சிறப்புச் சொற்றாந் தவமியற்றிப்
பத்தி யமைந்த் புரூரவா வடைந்த பரிசு பாவோம். (௪0)

புராணச்சிறப்புரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௯௨.

புரூரவா தவமியற்றியடைந்தபடலம்.

ஒருவாத மலக்குரம்பை யேகாமென் றுரைப்பாரும்
பெருவாத வாருகதம் பிடகமுதற் பெட்பாரும்
வெருவாதத் தோபகுதி மேன்முத்தி யென்பாருந்
திருவாத வூராடி சிந்திக்குந் தரத்தரோ. (௧)

கண்ணின்மணி நமக்கென்று கலைமகளா லவாவுநரு
மெண்ணினளப் பரியவளா மியல்பமைந்த மாநகரம்
விண்ணினம ராவதிதன் னிலைவழீஇ வீழ்ந்தவரி
மண்ணினமர்ந் திருந்தென்ன வயங்குறுமத் தினநகரம். (௨)

அந்தவள நகர்புரப்பா னந்தவள நீறணிவா
னந்தவள வெனுங்களத்தா னந்தவளக் கருங்காம
முந்தவளத் தரும்பென்ன முயங்கரிளை வடிவழக
னெந்தவளக் கருமொவ்வா தெனப்பொலியு மிரும்படையான். (௩)

கலைபலவுங் கற்றவர்க்கோர் கண்ணுய கல்வியினு
னிலையெனவா யுரைத்தல்பெற ரெனக்கொடுக்குங் கரதலத்தா
னலைகடல்சூழ் நெடும்புடவி யனைத்துமொரு குடைநிழற்றிப்
புலைமிடிவே றறக்களைந்து போக்கியெழும் விறல்வீரன். (௪)

உரைப்பார்வா யுரைப்பவைதன் புகழேயாம் படியுயர்ந்தோன்
றரைப்பால்வா ழுயிர்க்கன்றித் தரியலரே யாருர்க்கும்
வினைப்பால்வன் கற்பகத்தார் மிலைச்சவான் கொடுத்தவப்பான்
றிளைப்பான்மால் விழிவளரத் திசையுருட்டு நேமியினான். (௫)

ஒருபுடைவெவ் வராக்கொளினு மொருபுடையா லுலகனைத்துங்
கருதிருடீர் தரவிளக்குங் கடவுண்மதிக் குலத்துதித்தா
னிருநிலத்தி னுயிர்வருத்தந் தன்வருத்த மெனக்கொண்டே
பொருதளித்திட் டவையுவப்ப வுவப்பெய்து மிப்புர்த்தியினன். (௬)

எண்ணியபல் பரசமயக் களைகடலை யெடாதிடர்ந்து
கண்ணியவண் பெருஞ்சைவப் பயிர்வளர்க்குங் காட்சியினான்
றண்ணியதிப் பியகுணத்தான் றத்துவமா நெறிநிற்பான்
புண்ணியமே வடிவென்னும் புரூரவா வெனும்பெயரான். (எ)

ஆன்றபல பெருங்கேள்வி யமைச்சர்புரோ கிதராதி
யேன்றவர சுரிமையுடைச் சுற்றத்தா ரெலாஞ்சூழத்
தோன்றமதிக் குடைநிழற்றித் துன்னலர்வெம் பகைமுருக்கித்
தேன்றதும்பு வாகைகொளீஇச் செய்யகோ னடாத்திடுவோன். (அ)

குணநிறைந்த பேரழகின் கொள்கலமா மனையவிருந்
தணவரிய தன்னேவற் றலைநிற்கு மைந்தர்களு
மணவரிய விருந்தினரு மொக்கலா யமைந்தாரு
மணமலியன் பொடுதழுவ வாழுநாள் களுளொருநாள். (கூ)

அள்ளல்வயற் பெருந்துறைவாழ் மான்மகா தப்பெருமான்
விள்ளலமை யாதவருண் மேவுபரி பாகமுறத்
தள்ளலமை யாச்சுற்றந் தனைநீங்க விடைகொடுத்தே
யெள்ளலமை யாததனி யிடத்திருந்தி தெண்ணுவான். (க௦)

நீரிலெழு மொக்குளே நிகர்க்குமிள மைப்பருவ
நீரிலெழுந் திரைபோலு நிரம்பவெழுந் துடைசெல்வ
நீரிலெழு தெழுத்தினையே நிகரவழி தருமுடம்பின்
நீரிலமை பெருவாழ்க்கை யென்னென்று நிகழ்த்திடுவோம். (கக)

குடருமெலும் புங்கொழுவுங் குருதியுமீ ருளுந்தசையுந்
தொடருநரம் பும்போர்த்த தோலுமூ னையும்வழும்பு
மடருமுவர் நீருமனி யருவருக்கும் பவ்வீயும்
படருமுடை லியும்பொருளா நினைப்பரோ பண்புடையோர். (கஉ)

இயக்கமிரண் டொழித்திடுகோ லெவ்வளவின் பவ்வளவே
முயக்கமிகு மங்கையர்த மோகத்தால் வருமின்பம்
நயக்கவிது கருதாது நாளுமவர்த் தோய்ந்துவத்தல்
வியக்குமின் பெனல்வன்றி பவ்வீவீழ்ந் துவத்தல்பொலும். (கங)

மிதவையிலேனுக் கமைத்துழலு மீன்கொலைஞன் போற்கவரும்
பதமிதெனப் பார்த்துழலும் பாழ்ங்கூற்றுண் மையினுலெவ்
விதமுமுடம் பொழியுமதன் மேற்புரிவ தொன்றுமிலை
யிதமகித மேயுயிர்க்குத் துணையாக வெய்திடுமே. (கச)

புண்ணியமே லிடிற்சுவர்க்கம் புக்களந்த காளமர்ந்தே
யண்ணியபோ கங்களிப்ப வனுபவித்து மதுநீர்ந்தா
லெண்ணியபா தகமிகையா லிரவுரவ மாதியுற்றே
யண்ணியவெவ் வியபோக மனுபவிக்கும் பதைபதைப்ப. (கரு)

இந்தவித முழலுமுயிர் சுகமுறுவ தெக்கால
மந்தமினஞ் சிவபெருமா னருள்பிதியப் பாகமரீஇப்
பந்தமறுத் துண்மைநெறி பற்றிடுவ தெக்காலஞ்
சந்தமிகு மின்பமுத்தி சார்ந்துய்வ தெக்காலம். (கசு)

வெள்ளியகீ றுறப்பூசி மேதகுகண் மணிபூண்டே
யுள்ளியவஞ் செழுத்தினரா யுண்மைநெறி யியங்கடியார்
வள்ளியமா மலர்ப்பாத மரீஇப்பணிசெய் தொழுகினுற்
றெள்ளியஞா னசிரியற் சேர்ந்தனைத்தும் பெறலாகும். (கஎ)

இந்தவர சாட்சியினே ரணுத்துணையு மின்பமிலை
சந்தமுறு தவநெறியே சார்வேனென் றுளந்துணிந்து
கந்தமலர் மாலைமுடி காதலன்சென் னியிற்கவித்து
முந்தவமை யரசுரிமை முழுதுமவன் வயமாக்கி. (கஅ)

வேண்டுபொருள் கைக்கொண்டு விடையுங்கொண் டியாரிடத்துந்
தாண்டுபரி மன்னர்பிரான் றலங்கள்பல சேவித்து
நீண்டுகெளிப் பெழுவருவா னிறைபுவனத் துயிரடைந்து
மாண்டுகெதி பெறுகாசி வளநகரம் வந்தடைந்தான். (ககூ)

ஆனந்த வனத்தடைந்தாங் கவிலுவப் பினனாகி
யானந்த முத்துயிர்க்க வாலோனிங் கடைந்தவித
ஞானந்தஞ் செருக்கொழிந்த தென்றரவிந் தங்கவனீ
ரானந்தந் துறைக்கங்கை யாற்றினிடைப் படிந்தெழுந்து. (உ0)

தொழுதார்க்கே யருள்சுரக்குந் துண்டியா னையைத்தொழுது
கழுதார்க்குங் காட்டகத்துக் கலப்புறினுங் கனிந்துகனிந்
தழுதார்க்கு முன்னிற்கு மகிலநா யகன்கழல்வண்
டெழுதார்க்குந் தளத்தடங்க ணுமையம்மை பதம்போற்றி. (உக)

காலவயி ரவப்பெருமான் கழலிணைகை யாற்றொழுது
தாலநிகழ் பெருங்கீர்த்தித் தண்டபா ணியைவணங்கி
மாலமையாப் பெருமுத்தி மண்டபத்தியா னையும்போற்றிச்
சீலமிகு மன்னர்பிரான் சென்றனன்மற் றுங்கொருசார். (உஉ)

சென்றவிடத் தெதிர்தோன்றுந் திருமடத்திற் போய்ப்புக்கா
னன்றமையத் தான்புரிந்த நற்றவத்தின் பெரும்பயனை
யன்றமையக் கண்டான்போ லானந்தம் பொங்கியெழுந்
தன்றலைமைக் குலகுருவாந் தவமுனியை யெதிர்கண்டான். (௨௩)

வளமாருஞ் சிதம்பரத்தில் வண்புலிக்கான் முனிமைந்தன்
களமாருஞ் சிந்தைகொளாக் காதலுப முன்னியன்பாற்
றளமாரு மலர்த்தடஞ்சார் பெருந்துறைமான் மியமுழுது
முளமாரும் படியுணர்ந்தாங் குணர்த்திருக்குஞ் சிந்தையனை. (௨௪)

வெள்ளியகுப் பாயமென வெண்ணீறு சண்ணித்த
வொள்ளியமே னியிற்றிரிபுண் டரம்பொலிய வொளிர்வானைத்
தெள்ளியகண் மணிமாலை சிரங்கரமார் பாதியுறப்
புள்ளியதோ லாதனமேல் வீற்றிருக்கும் புண்ணியனை. (௨௫)

காண்டல்பர சிவகோசங் கேட்டலவ னருட்காதை
வேண்டலவ னருட்பேறு வேறின்றென் றிருப்பானைத்
தூண்டல்செயா மணிவிளக்கின் றோற்றமே றுறுவானைக்
கீண்டல்செய்மால் கிடையாத்தாள் கிடைத்தமைந்த மனத்தானை. (௨௬)

கண்டபேர வசனாகிக் கைகடலை மேற்குவிய
மண்டுபுனல் விழிவார மயிர்ப்புளக முடல்போர்ப்ப
விண்டமொழி தழுதழுப்ப விம்மிநில மிசைவீழ்ந்தா
னண்டமுடி யவர்க்கருளு மன்னமுனி வானோக்கி. (௨௭)

மன்னாநீ யெழுகவென வாய்மலர்ந்து வாழ்த்துதலு
முன்னானான் செய்ததவ மொழியுளவன் றென்றெழுந்தான்
றன்னாத ரவுசிறப்ப நீறளித்தான் றகவேற்று
நன்னமம் புகன்றணிந்தா னன்முனிவ னிருக்கென்றான். (௨௮)

என்றமொழி மருதொருசா ரிருந்தமதிக் குலவேந்த
னன்றமையு முகநோக்கி நன்முனிவ னுரைசெய்வா
னொன்றலைமின் னரசாதி பரிணமத் தாற்றனவோ
வின்றெமக்கோ துகவெனமின் னருளினினி யனவென்றான். (௨௯)

இனியனவென் றுரைத்தவனை யிருங்கருணை யொடுநோக்கி
முனிவானும் பால்வந்த தருமமெழுவுன் மொழிதியெனப்
பனிமதியக் குலவேந்த னெழுந்துபணிந் தனனாயப்
புனிதமுனி வரற்கொருசா ரிருந்துபுக லுவதானான் (௩௦)

அரசுரிமைச் செயல்புரியு மதனிலெனக் காசையிலை
விரகுபல பிறப்பாலு மேவுதுயர்க் கஞ்சினேன்
பரசுசுக முத்தியுறப் பேராசை பதித்தனடர்ந்தேன்
வரக்குணக் குன்றேயென் மனத்துளதின் னுமுண்டால். (௩௧)

காரியமா மூலகெந்தக் காரணமின் றுதித்ததுபே
ராரியகன் றூக்கியளித் தழித்துமறைத் தருள்புரியுஞ்
சீரியகா யகனியல்பென் சிறந்தகா ரணகுருவா
யோரியவெத் தலத்தமர்வா னுரைத்தருள வேண்டுமால். (௩௨)

இத்தனையுந் தெரிந்துமுத்தி யெய்துவான் சரணடைந்த
பித்தனையெள் ளாதருள வேண்டுமெனப் பின்னுமெழுந்
தத்தனையன் பருக்கன்ப னுயவனைத் தூயவனை
முத்தனையா னைப்பணிந்து முன்னிருந்த விடத்திருந்தான். (௩௩)

இருந்தமதிக் குலவேந்த னியல்பனைத்து முணர்ந்தெண்ணித்
திருந்தவிரு வினையொப்புச் செறிந்தபெருங் காரணத்தாற்
பொருந்தமல பரிபாகம் புணர்ந்ததா லெனக்கருதி
யருந்தவன்சாம் பவதீக்கை யாற்றினனவ் வரசனுக்கே. (௩௪)

கரமலரோன் றுறவெடுத்துக் கடல்புடைசூழ் புவியாண்ட
புரவலனன் னுதல்விளங்கப் புண்ணியசாந் தம்புனைந்து
பரவுதன தருகிருத்திப் பவளவாய் மலர்ந்தருள்வா
னுரவுமிகு மழமுனிபா லுபதேசம் பெற்றுயர்ந்தோன். (௩௫)

வெருவாத மலபந்தம் வீட்டுதற்காத் தவுமியனைப்
பெருவாய்மைப் புரூரவா வடைந்ததிறம் பேசினு
மருவாரு மலர்ப்பொய்கை வாய்ந்ததிருப் பெருந்துறைவா
முருவான்ம நாயகர்த மநாதிமூர்த் தம்புகல்வாம். (௩௬)

புரூரவா தவுமியனையடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௬.

ஆன்மநாதர்.

அநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்தபடலம்.

வெருவாத புரசமயக் குறும்பெறிந்து சைவமென விளம்பா நிற்கும்
பெருவாய்மை யரசோங்கப் புவியிடைவே தாகமங்கள் பிறங்கச் செய்தே
யொருகாலு குறுந்துறையும் பெருந்துறையு முணர்ந்த வுததிசூழும்
திருவாத வூரடிகள் சீரடிப்போ தும்மலமுஞ் சிந்திப் போமே. (௧)

அரசகே ளாகமஞ்சொ லகாதிமூர்த் தத்தனைமுன் பஹைவா மெங்கும்
விரசுபசுக் களுக்கெல்லாம் பதியாகித் தனிமுதலாம் விமல மாகி
யுருவருவ மருவுருவ மில்லாதா யுணர்வினுக்கோ ருணர்வாய் நித்த
மருவுபரி பூரணமாய்ப் பராபரமா யுயிர்க்குயிராய் வயங்கு மொன்றே. (௨)

வாக்குமனோ தீதகோ சரமாய வப்பொருடான் மலத்தைப் பற்றிப்
போக்குவர வுற்றுழலு மெவ்வுயிர்க்கு மிரங்கியின்பம் புணர்த்த வேண்டித்
தேக்கருளா லைந்தொழிலுஞ் செய்யுமதற் கைந்தொழிலாஞ் செயலுந் துன்பம்
போக்கநினைத் திமெறிவு முதன்மையும்வே றொருவர்தரப் புணர்ந்த வன்றே.

இயல்பேயா மதற்குமே லொன்றுமிலை முடிவிலதே யெவையு நாச
மயமாகப் புரிந்துயிரை மலத்தொடுக்கி மலபாகம் வருதற் காப்பின்
வியனுகுஞ் சூக்குமசிட் டியைவிதித்துத் தூலசிட்டி விதித்தற் காக
வயன்மாலைப் படைத்தவரா லசுத்தமா யையைப்பிறப்பித் தளிக்கப்பண்ணி.

துதிமேய வுருத்திரனை மகேச்சுரரைச் சதாசிவனைச் சுத்த மாயைக்
கதிகார ராக்கியவ ரதிற்றூல கிருத்தியங்க ளாக்கச் செய்து
மதிமேவு மெல்லாக்கா ரியங்களுக்குங் காரணமாய் மன்னித் தானே
பதியாகி நிற்குமஃ திச்சையினுற் கொளுமுருவின் பான்மை கூறில். (௬)

ஆதிதொறு மாதிதொறு மிச்சாஞா னக்கிரியை யாகி மூன்று
பேதமுற வளர்பரா சத்தியையே சுயம்புருவாப் பேணி நின்று
சோதிவடி வாய்வாக்கு நான்கினையும் விந்துவினிற் றோன்றச் செய்து
மேதகவி னவற்றுதித்த வக்கரத்தைச் சொற்பதமா விரித்துப் பின்னர். (௯)

போதமிகு வேதமா கமமங்க மிருதிபல பொருளுங் காட்டும்
பேதபுரா ணங்கலைகண் மந்திரதந் திரங்களெலாம் பிறங்கப் பேசி
நீதமிகு மவைபொதுவுஞ் சிறப்புமாம் படிமுறையி னிறுவிப் பின்னர்த்
தீதணுகாக் கன்மகாண் டமுஞான காண்டமுமாய்த் தெரிவித் தெங்கும். (எ)

திருவாச ஞளுமுல கினுக்காணைத் திருமுகங்கள் செலுத்தி யச்சொன்
மருவுநெறி நடப்பவருக் கின்பமுமந் நெறிநடவா மடமை யார்க்கு
வெருவுபல துன்பமுமே வுறவிதித்தல் போலிரண்டா விளம்பு காண்டத்
தருமநன்னூல் வழிநடப்போர் நடவார்க ளுறும்பயனுஞ் சாற்றிப் பின்னர்.(அ)

காரணகா ரியகுருவாய்த் திருமேனி கொண்டுயிர்கள் கதிவி ராவச்
சீரணுகு முபதேசஞ் செய்வானவ் வுபதேசச் செயல்கடாமு
மோரணுகு சமயமுடன் விசேடநிரு வாணமென வெடுத்துக்கூறுந்
தாரணியி லொருமூன்முச் சாற்றுவரத் திக்கைநெறி சார்வோர் தாமும். (௯)

கருதுதிரி மலத்திலொரு மலமுடைய விஞ்ஞான கலர்களென்றும்
பெருகுமிரு மலமுடைய பிரளயா கலர்களென்றும் பிரித ராமே
மருவியமும் மலமுடைச்ச கலர்களென்று மூவகையாய் மன்னு மிந்தப்
பொருவருபல் லுயிர்களுக்குப் பக்குவமு நால்வகையாப் பொருந்து மன்றே.(௰)

மந்ததர மென்றுமந்த மென்றுந்தீ விரதரமென் றும்மா செல்லா
மந்தமுற வருமதிதீ விரமென்றும் பெயராமற் றவைக்கு வாழைப்
பந்தமுறு தண்டேசு விறகுலர்ந்த விறகிருந்தைப் பண்பா மென்றே
நந்தலிலந் நால்வகைப்பக் குவங்களுக்கு முவமான நவில்வார் வல்லோர்.

வேறு.

இன்ன நான்கு வகைப்பாக மியைந்தோர் கதியெய் துதற்குரித்தாய்
மன்னு மினிய மார்க்கமுநால் வகைக ளாகு மவைபசரி
துன்னு கிரியை கிரியைசிவ யோக ஞான மெனவுரைப்ப
ரன்ன வகையும் பொதுவுண்மை யென்ன விரண்டா மவையுரைப்பாம்.(௧௨)

உலக போகந் தனக்காசை யுற்றுப் புரிதல் பொதுவாகு
மலகி லதனை வமனபத மாக மதித்துப் பரசிவனுக்
கிலகு மாசை யொடுமியற்று மினிய தொழிலே யுண்மையாம்
பலபோ கமுந்தாழ் வுயர்வாகப் பரம னீவன் பலமிரண்டுள். (௧௩)

உண்மைச் சரியை முதன்முடித்தோ ருயர்சா லோகா தியையடைவர்
வண்மைப் பொதவுற் றோர்களஃ தீணையாம் பதத்தில் வதிவாரத்
திண்மைப் பலன்கள் பெறுமுயிர்க்குச் செககா ரணனுஞ் சிவன்குருவாய்த்
தண்மைக் குணமெய் யுபதேசஞ் சாற்றும் வகையுஞ் சாற்றுவாம். (௧௪)

இயல்பு பொதுவுண் மையதாயெவ் வுயிர்க்கு மியையு மவ்விரண்டி
லயலின் மருவு குணம்பொதுவா மமல வுண்மை தன்னியல்பா
மயல்செய் பொதுவி னுறுமுயிர்க்கு வருகா ரியதே சிகனுகிப்
பயன்மே வமல வுயிருடலாய்ப் புதிந்து செய்வ னுபதேசம். (௧௫)

தனதா மியல்பிற் சாருயிர்க்குச் சத்தி யெனுந்த னியல்புருக்கொண்
டினிதா கியகா ரணகுருவா யியம்பி யிடுவ னுபதேச
முனரா முரைத்த மகாமாயை முழுதும் புகித மாதலினுற்
கனிவோ டதில்வாழ் விஞ்ஞான் கலரே பிரள யாகலரே. (௧௬)

ஆய விவரு ளொருவர்தமக் கறிவுக் கறிவா யொருமலந்தீர்த்
தேய வருள்வன் மற்றொருவர்க் கியைய முக்க ணுற்புயங்கூர்
பாய மழுமான் கொளகண்டம் பதித்து விடையின் மேற்றோன்றித்
தோய வமர்ந்த விருமலமுந் தூரத் தேக வருளுவனல். (௧௭)

அசுத்த மாயைத் தனுவிடங்கொண் டமருஞ் சகலர்க் கவரேபோல்
விசுத்த கருணைத் திருவுருத்தி பகமாய் மேவி விரும்பிமுன்னின்
றிசித்துக் காந்த மிரும்பைவலித் திடுமா போல விழுத்தானி
வசித்துப் பிடித்து சிறீஇயிருளா மருளும் வெளியு மறமாற்றி. (௧௮)

நோக்காற் பரிசத் தால்வாக்கா னுவல்பா வனையான் மிகுநூலா
லாக்குஞ் சிவயோ கப்பயில்வா லருள்சே ரினிய வவுத்திரியாற்
றீக்கை புரிந்து பரிபாகஞ் செய்தவ் வுயிரைத் தானாக்கி
வாக்கு மனத்துக் கெட்டாத்தன் மலர்ச்சே வடிக்கீழ் வைத்திடுவன். (௧௯)

இன்ன வாறு காரியகா ரணதே சிகரா யியலியல்பின்
மன்னு மினிய சதாசிவமே மகேச மோகல் லுருத்திரமே
யென்னு மிவைகா ரியவடிவா யிலகு மநாதி மூர்த்தமொன்றே
முன்னு பரம காரணதே சிகரா மவர்சீர் மொழிவாங்கேன். (௨௦)

காண்டற் கரிதா கியபரிபூ ரணவா னந்தக் கடலாகிப்
பூண்டெவ் விடத்து மவரேயெப் பொருளு மாகி நிறைதரவும்
பாண்டி நாடே பழம்பதியாப் பகரு மநாதி மூர்த்தவிடை
மீண்டு மருவும் பெருந்துறையா லெவருங் காணும் படிகாட்டி. (௨௧)

இனிதாஞ் சிவநீர்த் தங்கணவர் தருபே தங்க ளுறவியைத்துத்
தனது கருணை யாமருளே தழைத்த குருந்தா யிடவதன்பா
லனுதற் கரிய கோயிலொன்று காட்டி யோகாம் பிகையினொடும்
புனித வான்மி நாதரெனப் புவியேழ் போற்ற வீற்றிருப்பார். (௨௨)

அவரே யெவர்க்குங் காரணதே சிகரென் றறிதி யுலகெங்கு
மவரே யமர்கா ரியகுருவா யமர்ந்து விளையா டுவரென்று
மவரே யநாதி மூர்த்தரென்று மநாதி மூர்த்தத் தலந்தீர்த்த
மவர்சே ரிடத்தே யமையுமென்று மறையு நிகமா கமமனைத்தும். (௨௩)

இருள்சேர் மலஞ்சேர்ந் தெவ்வுயிரு மிடர்ப்ப டாம லெடுத்தாளு
மருள்சே ரான்ம நாயகர்த மநாதி மூர்த்தச் செயலுரைத்தாம்
வெருள்சே ராம லெவ்வுயிரும் புரந்து வீடு விரும்பினோய்
தெருள்சே ரருட்ச தாசிவமூர்த் தத்தின் றிறனுஞ் செப்புவாம். (௨௪)

ஆன்மநாதரநாதிமூர்த்தச் செயலுரைத்த படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௨௨.

சதாசிவமூர்த்தமுறைத்தபடலம்.

கல்லரு நடுங்கப் புலிங்கமும் புகையு நகவிரு விழியினுந் தோற்றி
வெல்லரும் பகட்டு மிசைவரு மியமன் விறற்றடி யடிமுடிக் கொள்வா
ரல்லருஞ் சுவண நகர்நிலை வழுக்கி யவனியில் வீழ்ந்தமர்ந் தன்ன
சொல்லரு மொளிசால் வாதவூ ரடிக டுணையடி முடிக்கொளா தவரே. (௧)

எவைக்குங்கா ரணமா மனாதிமூர்த் தத்தி னியலுமா யிரத்திலொன் றாக
நிவப்புறு பரையே யாதியே விருப்பே நிகழ்தரு ஞானமே தொழிலே
யுவப்புறு சிவதத் துவத்துறச் சத்தி யுதித்தல்போ லொன்றினொன் றுதித்துத்
தவத்தினுக் குரியோர் தொழுதயு நிமித்தஞ் சதாசிவ மைந்தையுந் தருமால்.

திகழ்பரா சத்தி யிடத்தினிற் சிவச தாக்கியர் திருந்துமா தியினிற்
புகழ்மிகு மமூர்த்தி சதாக்கியர் மிக்க புநிதவிச் சாசத்தி யிடத்தின்
மகிழ்தரு மூர்த்தி சதாக்கிய ரறிவின் மன்னுகத் துருசதாக் கியரோ
ரிகழ்வுறுக் கிரியா சத்தியிற் கரும சதாக்கிய ரினிதுதித் திடுவார். (௩)

பத்திலொன் றாயச் சத்திக டொறுமுற் பவித்தமற் றவருருப் பகரிற்
சுத்தமா கியநற் பராபரம் பரஞ்சூக் குமந்தூல சூக்குமந் தூலம்
வைத்தவைந் திலிங்க மாய்விளங் கிடுவர் மன்னுமவ் விலிங்கங்கொள் வடிவும்
புத்தியி னுறக்கேள் சிவசதாக் கியர்தாம் புகழ்மிகு சுத்தமே வடிவாய். (௪)

அந்தமி லாத வதிகசூக் குமமா யளந்தறி வொண்ணிலா வொளியா
யுந்துமா காய மின்னென வளர்ந்தெவ் வுலகமும் வியாபித்து நிற்பர்
கந்தலி லமூர்த்தி சதாக்கியர் சோதிக் கதிர்கோடி தோன்றுதூண் போன்று
நந்தலி லொளியு ளறிவதற் கரிய நகுதிரு மேனிகொண் டமர்வார். (௫)

மூர்த்தியா கியநற் சதாக்கிய ரிச்சை முதிர்குணத் தெர்டுங்கலை யோடு
மாத்தமா யியைந்தக் கினிப்பிழம் பிலிங்க மாகியுச் சியினொரு முகமுங்
கூர்த்தமுக் கணனு முடையராய்ச் சிறந்த கொள்கையுற் றிருப்பர்கத் துருவுஞ்
சீர்த்திகொண் ஞானத் துதித்தலா லத்த ரெனுந்திரு நாமமொன் றுற்று. (௬)

சீலமா கியநற் குணமுறும் படிகத் தேசுடை யிலிங்கமா யதன்மே
லைமை முகங்க ளைப்பணிற் றுலங்க நயனம்பன் னிரண்டுடை யவராய்ச்
சூலமொண் மழுவா ளபயகால் வலக்கை சுமந்திடத் தரித்திட காற்கைக்
கோலகா கம்பா சம்மொளிர் கண்டை கோதிலா வரதநன் கமைத்து. (௭)

அ

சீரணு வியகல் விலக்கணத் தோடு சிறந்துவீற் றிருப்பாரற் கருமப்
பேரணு வியமெய்ச் சதாக்கியர் தாமும் பிறங்குறு கிரியையி னுதித்த
காரண மதனு ளுதமே வடிவாய்க் கவின்ற பீடத்தின் மேலாற்
பேருத லிலாத தொழிலமர் பிணட காயராய்ப் பிறங்குருக் கொண்டு. (௮)

முன்புரைத் திட்ட சதாக்கிய நான்கு முதிர்நாத மாய்வந்து கூட
வன்புற வொன்றாய்த் திரண்டரு வுருவ மரிசியீ சானந்தற் புருட
மின்புற மகோரம் வாமதே வஞ்சீ ரிலகிய சத்தியோ சாதம்
வன்பமை யைந்து முகங்களா யிலங்க மாட்சியிற் றெரித்துவீற் றிருப்பார். ()

இந்தகற் கரும சதாக்கியர் வடிவ மியம்புறிற் சகளநிட் களமா
முந்தநிற் சகளம் பரவிந்து நாத கலைகளு முடிவிலா வபர
விந்துநா தத்தின் கலைகளுஞ் சதநி கலைகளும் விராய்முப்பத் தெட்டாய்ப்
பந்தமுற் றுருவாய் மருவுநிட் கள்முன் பகர்ந்தவைஞ் சத்தியே யாமரில். (௧௦)

சத்தியா கியநிட் களவெளி யதனிற் சகளமிந் திரதனுப் போலுஞ்
சுத்தமா கியதர்ப் பணநிழல் போலுந் தோன்றிடு முத்தியை விழைந்தோர்
சித்தமா கியபங் கயத்தினி லிவரைத் தெளிதரு படிகான் னிறமும
வித்துரு மச்செஞ் சடைமுதன் முடியும் விளங்குமா னனங்களோ ரைந்தும்.

மூவைந்து விழியு மீரைந்து கரமு முண்டக மலர்ப்பத மிரண்டுந்
தாவிலாச் சூலம் பரசுவாள் குலிசந் தயங்கப யம்பொலி வலமும்
வாவுபன் னகம்பா சாங்குசங் கண்டை வரதமே வியவிடப் புறமு
மேவிடச் சகலா பரணமுற் றவராய் மிகுமிலக் கணமுடை யவராய். (௧௨)

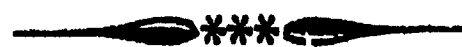
சந்தன மொளிகூ ராடைபூ மாலை தரித்துநீள் கையுகிர் விளங்கச்
சிந்தையுண் மகிழ்புன் னகையொடுஞ் சாந்த குணத்தொடுந் திகழ்தரத் தியா
தந்தமி லாதே"யகத்தினும் புறத்து மருச்சனை புரிவர்மற் றவர்க்குப் [னித்
பந்தமா கியமும் மலத்தொடர் பறுத்துப் பரகதி யருளுவ ரென்றும். (௧௩)

இப்படி. யடியா ரிருதயந் தோறு மிருப்பது போலவெஞ் ஞான்று
மொப்பறு சிவலோ கத்தின்வீற் றிருப்ப ருவர்செய லுரைத்தன மப்பாற்
செப்பருங் குணத்தி னுலகெலாஞ் செங்கோல் செலுத்திடு வேந்தர்தம் வேந்தே
தப்பறு வடுத்தார்க் கருண்மகேச் சுரர்தந் திறத்தையுஞ் சாற்றுதுங் கேண்மோ.

சதாசிவமூர்த்தமுரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௩௬.

மகேச்சுரமூர்த்தமுரைத்தபடலம்.

பதுமமல ரிருப்பாயும் பாற்கடன்மேற் கிடப்பாயும் பகரக் கேண்மின்
விதுமுடியா கமஞ்சகல ரென்றுநுமைப் புகலுதலால் விழைந்தெந் நாளுஞ்
சதுமறைசூழ் வாதவூ ரடிகணிகர்த் தனமெனவுட் சற்று மெண்ணீர்
புதுமையுற வெண்ணிலபக் குவயாமு மெண்ணுவதிற் புகரோன் றின்றே. (க)

காரியகா ரணவுருவாஞ் சதாசிவரிற் றோன்றிமிகு கருணையோடும்
பாரிலமர் வெள்ளிவே தண்டமே யெந்நாளும் பதியா வாழு
மேருறுநன் மகேச்சுரர்தம் பெருமையையா மறிந்தமட்டு மியம்பு வோங்கேள்
போருறுவேற் புரவலவென் றினியதவு மியமுனிவர் புகல்வா ரானார். (உ)

நவந்தருபே தங்கடோறு மேகனாய் நடித்திடல் லான்ம நாத
சிவன்றிகழுஞ் சதாசிவரின் மகேச்சுரராய்த் திகழ்ந்தெழுந்து சிறப்பி னிந்தப்
புவனமுழு துயுநிமித்தம் பொருந்திருபத் தைந்துருவிற் புணர்ந்து நின்றிவ்
வவனிமிசை விளையாடு மற்புதந்தேர்ந் தியாவரெடுத் தறைய வல்லார். (௩)

புண்ணியர்க ளறிவதலாற் புன்மையறி வுடையோர்கள் புந்திக் கென்று
மெண்ணியறிந் திடலரிதா மியாவரா யினுந்துணிந்திவ் வுலகு தன்னி
லுண்ணிறைந்த வன்பினொடு மோருருவை நினைந்திடிற்பல் லூழி காலம்
பண்ணுதவப் பலனங்கை நெல்லியென வக்கணமே பலிக்கு மன்றே. (௪)

அன்பர்நிமித் தம்புகழ்சால் சிதம்பரமுற் புடவியிடத் தழிவி லாத
வின்பவுரு வாய்ப்பொலியு மாலயத்துஞ் சிவலோகத் திடத்துந் தோன்றி
மின்பரவு பேரொளியின் விளங்குமகா கயிலாய மிசைவாழ் கின்ற
நன்புகழ்சேர் மகேச்சுரனை நல்லோர்க டியானிக்கு நலமுங் கேளாய். (௫)

கோடிசூ ரியப்பிரபைத் திருவுருவு மைம்முகமுங் குழைகள் பத்து
நாடூமு வைந்துதிரு நயனமுமீ ரைங்கரத்தி னலஞ்சேர் சத்தி
நீடுதிரி சூலம்வேல் கட்டுவாங் கம்வரத நிறைந்து நாதங்
கூடுதம ருகங்கனிமா தளம்பாம்பு செபமாலை குளிர்நீ லப்பூ. (௬)

இவையுடைய ராத்தியா னித்தறிவ ரவருள்ளத் திரக்க மேவித்
தவமலிபல் லுயிர்களுக்கும் வீடருளத் தமதாதி சத்தி தன்னா
லவமனுக்குந் திரோபவமாந் தொழில்புரிந்தா ணவமலநோ யகற்று பாக்குப்
பலமுறுநற் சுவர்க்கமுநீ ணிரயமுமே மருந்தாகப் பண்ணி மேலால். (௭)

பண்டிதஞ்செய் வைத்தியராய்ப் பிணிதீர்த்தப் பலன்கொடுப்பர் பலனீ தற்கா
வெண்டிசையிற் கொண்டவுரு வெண்ணரிதா யிடினுமவற் றினிதாய் மேலாய்க்
கொண்டுவிளை யாடுமொரு குறியிருபத் தைந்தாமக் குறிகொண் டெங்கு
மண்டர்பிரா னுவந்தாடும் விளையாட லொவ்வொன்று வறையக் கேணீ. (அ)

வேறு.

மந்திரவா ரியன்மனையை மதியாது புணர்பிழையா
லிந்திரனு தியருடற்ற வினைத்தபய மெனும்பொழுது
வந்திரவோ னடிமையென வெடுத்துமுடி வைத்திடலாற்
சந்திரசே கரரெனும்பேர் தாங்கினர் சங்கரனுர். (௯)

பத்தர்தொழுங் கேதாரப் பதியிலுமை தவம்புரிந்து
சுத்தமுனி வரனெனையுஞ் சூழ்ந்துதொழும் படியின்னே
யொத்தநின்மே னியிற்பாதி யுதவுகென வுதவுதலா
லத்தநா ரீச்சுரரென் றாயினர் தாயனுர். (௧௦)

அளிப்பவர்காப் பவர்சென்னி யடங்கவறுத் தறக்கோத்து
வெளிப்படமா லிகையாக்கி விழித்தியா னுலகனைத்து
மொளிப்பவழற் றபுநடன முமைகாண வியற்றுதலாற்
றெளிப்பாட ராசரெனச் சிறந்தாரொப் பிறந்தாரே. (௧௧)

மெலியாத பனிவரையில் விமலையுதித் துறப்புரியு
மொலியாரு மருந்தவங்கண் டுவேளைமணம் புணர்ந்துலகு
சலியாது பெரும்போகந் தவப்பயில நல்குதலாற்
கலியாண சுந்தரரா யினர்கனற்கட் பெருமானுர். (௧௨)

மிக்கவர்கா மெனுமுனிவர் மிடைதாரு வனத்துமக்குத்
தக்கவர்கா மெனவனையர் தையலார் நிலைகுலைவுற்
றுக்கவரா கப்பயிக்க முறவடைத லாற்பயிக்கம்
புக்கவரா யினர்சரணம் புக்கவரைப் புரப்பவரே. (௧௩)

ஆயவுல கழிவுறுகா லறக்கடவுண் மேவுவதோ
மேயவிது நமக்குமென விடையுருவங் கொண்டடைந்து
தூயமல ரடிபோற்றத் துவன்றார்தி யாகென்றே
யேயவிதன் மேற்கொளலா லிடபவா கனராஞர். (௧௪)

தனையடையு முனிவருக்கா னிழற்றங்கி மறைமுடிவாந்
தனையுணர்த்தி யமருநாட் டண்டுழாய் மாலேவத்
தனையுணரா னுய்க்கருப்புத் தனுவளைத்தோர் கணைவிடுவே
டனையெரித்த லாற்காம தகனரா யினரம்மா. (௧௫)

பாலமுனி தமைப்பூசை பண்ணியமர் திறங்குறியா
தேலமுனி வொபோச மெறிந்தடற்றும் யமன்வெருவி
மாலவகன் மார்புதைத்து மாய்த்ததிறத் தாற்கால
காலரெனும் படியானோர் காலமெலாங் கடந்தவரே. (௧௬)

மேருவொரு சிலையாக வெய்யவரா நாணாகக்
காருருமால் கணையாகக் கைக்கொடுசென் றேவிண்ணும்
பாருமுவப் புறப்புரமூன் றெரித்தருளும் பான்மையினால்
யாருமவ ரைத்திரிபு ராந்தகரென் றிசைப்பாரால். (௧௭)

கன்னிவினோ தத்தின்முகக் கண்புதைத்து விடுத்தநாட்
டுன்னிவிர லுகுவேர்வை தொடுகடல்கு மூலகழிக்க
முன்னியதென் றமரர்கடு நடுங்கவதை முடிக்கொளலான்
மன்னியமா மறையுரைத்து வயக்கிடுங்கங் காதரப்பேர். (௧௮)

தீயவழற் கொழுந்தெழுந்து சேணளக்க மகம்புரிந்து
பாயமுனிக் கணம்பிறப்பித் தேவவினை இப் படர்கரியை
யாயவிறற் சிங்கமென வடர்ந்துரித்த காரணத்தாற்
றூயவரை யானையுரித் தவரெனச்சொல் லுவரின்னும். (௧௯)

நங்கார மொழிந்துசிறு விதிசிறியோர் தமைநயந்து
பங்கார வுதவேனென் றுரைத்துமகம் பண்ணுங்கா
லுங்காரத் தொடுதோன்றி யுதையழித்த லால்யாக
சங்கார ராயினார் சங்கரநா மந்தரித்தார். (௨௦)

பாலிடத்தா னெய்போலப் பரந்ததனைப் பசியவிலை
யாலிடத்தான் றொழுதுதொழு தன்புருகி யருந்தவத்தான்
மேலிடத்தான் றோன்றியிடம் விராவவுமைத் திடுதிறத்தான்
மாலிடத்தா னென்றொருபேர் மறையிடத்தான் றாங்கினான். (௨௧)

தராதலமீ தருச்சுனன்செய் தவநிலையி லொருகேழல்
விராவுதல்கண் டொருவேட வேடமரீஇ யிகன்றவனங்
கிராமலெடுத் தெறிந்தடிபட் டிரங்கியருள் செய்தலினாற்
கிராதவடி வத்தரெனக் கிளப்பனவா லென்றாலும். (௨௨)

சங்கார காலமெலாந் தழலாக விழித்துவெளிச்
சிங்கார பீடமிசைச் சிருட்டிதிதி செயுமவர்தம்
பங்கான முழுவெலும்பு பரித்தமருங் காரணத்தாற்
கங்காள நாதரெனக் கற்றுணர்ந்தோ ரெடுத்துரைப்பார். (௨௩)

வரசாத மலிசேய்னுல் வளம்பதியாற் றூரடியே
விரசாத ணமாக்கொடுமை விழைந்துபா லாட்டல்கண்டும்
பரசாத வினைத்தடிந்தார் பாலுவந்து தண்டீசப்
பிரசாத ரெனுநாமம் பெற்றார்சத் தியோசாதர். (௨௪)

அண்டர்மக பதிமலர்மே லயனெடுமா லாதியராக்
தொண்டர்முறை யிடற்கிரங்கிச் சுடுவிடமுண் டருடிறத்தால்
வண்டரிசைத் திடுகொன்றை மாலைவே ணியர்நீல
கண்டரெனும் பெயர்பெற்றார் கைகுவித்தியா வருமிறைஞ்ச. (௨௫)

எக்கரவு மில்லானு யிணர்த்துழாய் மானுவா
லக்கரமோ ரைந்தோதி யடியிற்கண் ணப்பியன்பு
மிக்கரவோ வெனநேமி விழைந்தளித்த காரணத்தாற்
சக்கரதா னேசரெனு மொருதிருப்பேர் தாங்கினார். (௨௬)

நோக்கந்த மெய்தாமே றாக்கருந்தீ யாய்நிமிர்ந்தா
ராக்கந்தம் பாலாவா னனைத்துயிருந் தொழுதுய்யக்
காக்கந்தக் குழலுமையாள் கந்தரொடு மமர்தலிற்சோ
மாக்கந்த ரெனுநாமம் பெற்றுவயங் கினரன்றே. (௨௭)

மதிக்கருள்கூர் தும்பிமுக வல்லசுரன் றனைமாட்டித்
துதிக்கருளோ ரிடத்தேத்தத் துவன்றுபுகர் முகத்ததயா
நிதிக்கருள்கூர் தலினுலகெங் கணுநிறைந்தார் நீடுகண
பதிக்கருள்வா ரென்றுநிக மாகமங்க ளினும்பகரும். (௨௮)

போதனெடு மாலொருகாற் புண்ணியநா யகர்தம்மோ
டாதலுறு மொருவரெனு மகந்தைகெட வொருகான்மெய்ம்
மோதவிரு பாலவரை முளைப்பித்த தாலேக
பாதவுருத் திரரென்று பகருவா ரொருநாமம். (௨௯)

அகாரமுருப் பலவாய வக்கரத்தோ றுறுதலென
விகாரமறப் பல்லுயிர்க ளிடத்தும்வியா பகமாகி
யுகாமையுறப் பெரும்போக முதவுதிறத் தாலென்றுஞ்
சுகாசனத்த ரெனும்பெயருந் தோன்றவுரைத் திடுமறையே. (௩௦)

ஒன்றுசிவா லயங்கடொறு முதீசியெதிர் திசைநோக்கி
யென்றுமியல் பதியொடுயிர் கலத்தலிது போலென்று
நன்குருசின் முத்திரைக்கை கூறநயந் தமர்தலினு
வென்றலின்மே லாசிரிய ரென்றுரைக்கு மருமறையே. (௩௧)

பாயமல ரிருப்பானும் பரவைமிசைக் கிடப்பானுஞ்
சேயபத வையும்விலங்கு மாய்த்தேடித் திகைத்திடுகோ
னேயமிக வோரிலிங்க நின்றுவெளிப் படுதலினன்
மேயவிலிங் கோற்பவரென் றுரைத்தருளும் வேதமெலாம். (௩௨)

துணைத்தெழுந்த முலையுமையா யேபசு வாய்மதுர
மிணைத்தெழுந்த பாலாட்ட வெளிப்பட்டவ் வுருவிரித்துப்
பணைத்தெழுந்த களிப்பினொடு மணைத்திடலாற் பரமர்தமக்
கணைத்தெழுந்த நாயகரென் றொருபெயரா யினதம்மா. (௩௩)

இந்தவித மோரிருபத் தைந்துருக்கொண் டினிதியன்று
பந்தமுயிர் களுக்கொழிக்கும் பண்புகூர் மகேச்சுரர்தா
நந்தமது பெருந்துறையி னுடுகுருந் தடிவாழு
மந்தமில நாதிமூர்த் தத்தான்ம நாயகரே. (௩௪

ஆதிசத்தி யாலுயிர்க ளத்தனையுந் திரோபவித்துச்
சோதிமுத்தி யெளிதுய்க்கு மகேச்சுரர்தந் திறஞ்சொற்றுங்
கோதியற்ற லொழிந்தவுயி ரெவையுமுளங் குறித்தருளு
நீதியுற்ற வுருத்திரசீ கண்டரரு ணிலையுரைப்பாம். (௩௫)

மகேச்சுரமூர்த்தமுறைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம ௭௪௪.

உருத்திரமூர்த்தமுறைத்தபடலம்.

வெள்ளியபங் கயக்கிழத்தி விம்மியிறு மார்தமுலை வீக்கர் தாக்கத் [ரார்
துள்ளியவெண் டோள்வரையான் வரைந்தவெழுத் தற்றபயன் றோன்றவோ
நள்ளியநந் திருவாத வூரடிகள் வாய்மலர நம்மா னேருற்
றௌள்ளியகை யால்வரைந்த பலவெழுத்து ளோரெழுத்தை யோர்ந்துளாரே.

வாரிபுடை சூழ்புடவி நடுநிற்கு மாமேரு வரைக்கோர் பாங்கர்
மூரிநெடுங் கைலைமகா கைலையது காரியமா மொழிய நிற்கு
மேரியலு மகேசரரு ளேதுவுருத் திரராங்க ணிருந்து வாழ்வார்
சீரியநான் முகனெடுமா லிந்திரனு தியர்நிதமுஞ் சேவித் தேத்த. (௨)

அவரேபல் லுலகினுக்குஞ் சங்கார காரணரா யசல மீன்ற
துவர்வாயி னுமையவனு யகராய்ப்பல் லுருத்திரர்க்கோர் தோன்ற லாராய்
நவமேய தலங்டொறு மிறையவராய் விழைவாதி நலங்கொண் டென்றுந்
தவமேய வுயிர்க்கெல்லாந் தக்கபலன் கொடுத்தருளுந் தலைவ ரவார் (௩)

சுத்தவித்தைக் கதிபராய் மாலயனு தியரோவற் றொழில்கள் செய்ய
வித்தியா ராயமர்வர்களிக் தடியர்தியா னத்திலுறு நிலைமை கூறின்
மத்தமறு கொக்கிதழி மதியரவு நதிசடைமேல் வைத்து நாலு
கைத்தலத்து மான்மழுவு மபயவர தமுநீலக் களமுங் காட்டி. (ச)

பைங்கணு மையிளேறும் படர்கேழற் கோடுகேடும் பாம்பும் விண்ணோ
ரங்கமா லையும்புயத்தி லணிந்துபுலி யதளுடுத்த வழகு தோன்றச்
சங்கணிந்த குழைதோன்றக் கருணைமுகப் புன்முறுவ றயங்கித் தோன்றக்
கொங்கமையுங் குளிர்ந்தமலர்ப் பதந்தோன்ற நின்றுகதி கொடுப்ப ரன்றே.

ஆதிபூ கயிலாயப் பெருந்துறைப்பைங் குருந்தினம ரான்ம நாத
ரோதியவிச் சுத்தவித்தைக் கிறைமையுருத் திராரகி யுருத்தி ரப்பல்
பேதமெலாம் பண்டத்துமிகு சங்காரத் தொழிலருளும் பெருமை தன்னைச்
சீதமதிக் குலவேந்தர் வேந்தனே யாமுனக்குச் செப்பக் கேண்மோ. (சு)

வேறு.

சிவஞ்சத்தி சிறக்குஞ் சதாக்கிய மகேசந் திகழ்சுத்த வித்தையோ டைந்துந்
துவந்துவ மான்ம நாயகர் தமக்குச் சுதந்திர வடிவமா தலினு
லெவர்புரி தொழிலு மவர்புரி தொழிலா மிதற்குவே றையமொன் றுண்டோ
நவந்தரு விதத்து மேகநா யகனே நடிப்பனென் றுகமஞ் சொலலால். (எ)

சுத்தமா யையினு மசுத்தமா யையினுந் தோன்றிய வண்டத்தின் றொகைக
ளித்தனை யெனவெண் ணுதலரி தாமா லியலுறு மைந்தொழி லியல்பும்
வைத்தனர் பலவா வவற்றிலிவ் வண்ட மாய்ந்துபின் னுதித்திடுங் கால
நித்தரா கியசங் காரநா யகர்முன் னிகழ்த்திய விலிங்கத்திற் றோன்றி. (அ)

ஒருசதா சிவராய் மகேச்சுர ராய்முற் றொழித்திடப் படுமுருத் திரரா
யிருவித மெனுமுன் பின்னென லொழிந்தே யெவ்வுரு வேண்டினு மியைந்து
மருவதி கார்க் கயிலையின் மேவி வயங்குமைம் முகப்பிரே ரகத்தாற்
பருவதி கார வைவரைப் படைத்துப் பஞ்சபூ தத்தினு நிறுவி. (கூ)

மந்திரம் பதம்வன் னம்புவ னந்தத் துவங்கலை யாறெண வகுத்துத்
தந்திரம் புகலத் துவாவயன் முதலோர் தாமுறப் பகிர்ந்தளித் தவருக்
குந்துமைந் தொழிலி லொவ்வொன்றே மிகுமா றுதவியவ் வைவர்க டம்மி
னந்தபூ மிசையோ னுரண னீங்க நலமிகு மற்றைமூ வரையும். (க0)

சமைதம தினமாக் கொண்டயன் மாலைத் தாம்புக லேவல்செய் வாரா
வமைவுசெய் தயனுற் றிசைபுரப் பவனா யமரனை வித்தியா தரனைக்
கமைமுனி வரிரைக் கதரியக் கனைக்கந் தருவர்சித் தர்கள்கரு டர்களைச்
சமைபெறு யாழ்க்கிம் புருடர்கின் னரரைத் துவன்றுவிஞ்சையர்மருத்துவரை.

ஈரெழு மனுவை சுவக்கிர களாமீ தெழுமுடிக் கணங்களைக் கடலைப்
பாருறு மலையை நதிகளை வனத்தைப் பறவையை நரர்களை மற்று
மூருவ திருப்ப தியாவையும் படைக்க வுதவிசெய் தவையெலாம் புரக்கத்
தாருறு தழாயச் சுதற்கருள் புரிந்து சக்கரப் படையுநன் கருளி. (கஉ)

ஆணவ மயக்கா லிருவர்செய் தொழிலு ளறம்பிறழ் தொழினடவாம
னீணிலங் கீழ்மே லெண்டிசை முழுது நினைந்தகாத் திடுவதற் காகப் [பர்
பேணுருத் திரப்பேர்ச் சிவகண நாதப் பெருக்கையும் படைத்தங்கங் கமைப்
மாணுமக் கணத்துத் தொகையினுட் சிறிது வகுத்திடக் கேட்டிமன் னவனே.

வேறு.

சோதி யாயருட் சுயம்பிர காசமாய்ச் சுடர்க்கயி லையின்மேவு
மாதி காரண ராமுருத் திரர்தமி லாயிரத தொருகூறு
நீதி சேரநா சிருதரைப் படைத்தபி னிகழநா தரைமேலா
வோத நந்தரை வியோமரூ பரைவியா பகரையு முதிப்பித்து. (கச)

அருவி யாபக ரிற்பிரிந் தவரெனு மாடகே சுரர்க்கென்று
மருவு மோரெழு பாதலம் புரந்திடு மாண்புநல் கியபின்றைப்
பெருவி யோமரூ பரிற்பிரிந் தவரெனப் பேசுகூர் மாண்டர்க்கு
வெருவு மாநர கனைத்தையும் புரந்திடும் வெற்றிசா ரெழினல்கி. (கரு)

அனந்த ரிற்பிரி வானகா லாக்கினி யுருத்திரர் தமககன்பிற்
கனந்த ரும்பிர மாண்டத்தின் வளமெலாங் கடிவதற் கருணல்கி
யினம்பொ ருந்தநா தரிற்பிரி வானவா தாரசத் தியையென்று
மனங்க ளித்திலே சாகவண் டங்களைத் தாங்கென வரநல்கி. (கசு)

எண்ணி லாவயி ரவர்களைத் தம்மிடத் திருந்துதித் திடப்பண்ணி
நண்ணு கேத்திர தீர்த்தங்காத் திடலெனு நயக்குமோர் தொழிலீந்து
வண்ண நன்னுதற் கண்ணிடை வீரரை வரவழைத் தவர்மெய்யிற்
றிண்ண மாம்பல பூதகோ டிகள்வரச் செய்துசே வகராக்கி. (கஎ)

ஐய னூர்த்மை யரியெனு மோகினி யரிவையின் வரப்பண்ணிச்
செய்ய நேமியுஞ் சூலமும் பாய்பரித் திரளும்வெண கயமாவும்
வெய்ய பல்படைப் பூதரும் பெற்றுநீ மிக்கவுக் கிரத்தோடும்
வைய கத்தமர் பதியறம் வளர்த்திடென் றன்பொடு வரநல்கி. (கஅ)

மான்ம முப்பெறு கரத்தரா யிடபவா கனத்தராய்ச் சடைதாங்கிக்
கான்ம லிந்தபூங் கொன்றையு மரவமுங் கடவுட்கண் மணித்தாரும்
யான்ம லிந்தவெண் ணீறுமெய் யுறப்பெறு மீசர்பன் னொருபேர்கள்
வான்ம லிந்தகீ ழுத்தர மூலையில் வசித்திடும் படிசெய்து. (கசு)

வேறு.

தனது சத்தியி னுற்றகூ ருச்சத்த மாத
ரினிய பத்திர காளியி டாகினி துர்க்கை
வனமு றுங்கவு மாரிசண் டிகைபக வதியே
கணப டைக்கலத் தொடும்வரு மாகடைக் கணித்து. (உ0)

கோடி கோடிபல் கோடியா யிகுறட் பூதம்
பாடி யெங்கணு மாடிடப் பரப்பியெம் பரம
னேட லர்ந்தபைந் தருப்பொலி கயிலையி லிருந்து
நீடு மைந்தொழில் புரிவனத் தொழில்செயு நெறியால். (உக)

காளி லேபசு புண்ணிய மிகுந்தநன் னலஞ்சார்ந்
தாரு மாசிவ புண்ணிய மபுத்திபுத் தியுனுற்
றூளி நற்பொதுச் சிறப்பிரு வகையில்வர் துறவன்
காணு லாமிருண் மலத்தினைப் பயப்பயக் கழித்து. (உஉ)

பாக மேவிய வுயிர்கள்புன் சமயத்திற் பதியா
தியோக நாயகி தலைவனுட் சமயத்தி னுறுதித்
தாக மாய்க்குரு வருள்பெற நாடிடேக் தாகம்
போக மீதுறிற் பொதுவகைத் தீக்கைகள் புரிந்தும். (உங)

முத்தி யேபெறு வோமெனத் தாகமுண் முதிர்ந்து
பத்தி மேவுயிர்க் குண்மைத்தீக் கைகள்பண்பிற் செய்துங்
குத்தி ரம்மிலாத் தலந்தொறுங் காரிய குருவா
யொத்தி ருந்திரு முத்தியன் பளவறிந் துதவி. (உச)

துலங்கு காரண குருவுரு வாய்ப்பெருந் துறையு
ளிலங்கு நற்றிருச் செழுமலர்க் குருந்தடி யிருந்தே
புலன்கொ ளும்படி ஞானநோக் காலருள் புரிந்து
நலன்பொ ருந்துபே ரன்பினுற் பெறுமின்ப நலத்தை. (உரு)

அனுதி மூர்த்தரா மான்மநா யகரினி தருள்செய்
தினுத வன்பவக் கடலுறு முயிர்களை யெடுத்து
மனுதி தானந்த வருட்பெருங் கடலினுண் மடுத்துப்
பினுத ரம்பெறு பேரின்பப் போகம்வீ சிடுவார். (உசா)

திருப்பெ ருந்துறைக் குருந்தில்வாழ் சிவனையே சிறந்த
கருத்தி னுன்மிகுங் காரண குருவெனக் கழறு
மருத்த மென்கொலோ வென்றுநீ கேட்டிடி லரச
பொருத்த மாயுனக் கறிந்திடும் வகையிங்குப் புகல்வாம். (உஎ)

கேளை னத்தவு மியர்சொல்வார் கேவல சகல
நீள வுத்தையிற் படுமுயிர்த் துன்பெலா நீக்கிக்
கோளி லாதநற் சுத்தத்தி லிருத்தமுன் குருவா
வாளு நற்சிவ லிங்கமாச் சங்கம மாக. (௨௮)

ஆதி யிற்பர சிவன்கொளு முருவமுன் றவற்று
ணீதி சேர்சிவ லிங்கமுஞ் சங்கம நிறைவும்
போத மேவுகா ரியகுரு வாயருள் புரியும்
பேத மற்றகா ரணகுருத் தன்மையைப் பேசின். (௨௯)

தலந்தொ றுந்திகழ் தாபர சங்கம மாகி
மலங்க ணீக்கிட மாப்பெரும் பூசைகொண் டிருந்து
கலங்க லீவதல் லாற்றனிக் கோயினற் குருவுக்
கிலங்கு மத்தலத் திராமையாற் காரிய வியல்பே. (௩0)

ஆத லாலிவர் காரண குருவென்ப தறிதி
காத லாலுருத் திரர்பெருஞ் சிறப்பினைக் கரைந்தா
மோத லாலுள நினைத்தலாற் றீண்டலா லுறுநோய்
வீத லாலுயர் வெள்ளிய நதிப்புகழ் விரிப்பாம். (௩௧)

உருத்திரமூர்த்தமுரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௱௨.

வெள்ளாற்றுப்படலம்.

கடுவலிப் பாசம் வீசி யுயிரொலாங் கவர்ந்து கொள்ளு
மடுதிறற் கூற்றஞ் சீற்றத் தடிபிடி யெனுஞ்சொற் கேளார்
கொடுமலத் தாற்றல் குன்றி முதலொடுங் குலையக் கொன்ற
வடுவினம் வாதவூரர் வாசகத் தொருசொற் கேட்டார். (௧)

படுவளி மிதப்பக் கொண்ட பாண்டிநா டாளும் வேந்தன்
வடுவறு குணத்தான் மிக்கான் மதிக்குலத் துதித்த தக்கான்
றொடுகழற் காலா னெல்லாப் புரவலர் தொகைக்கு மேலான்
கெடுதலில் சீர்ச்சு வேத கேதுவென் றுரைக்கும் பேரான். (௨)

தூயவெண் ணீறு பூசித் துலங்குகண் மணிகள் பூண்டு
நேயமைந் தெழுத்து மெண்ணி நிருமலன் பதம்பூ சிப்பா
னுயபஃ றலங்க டோறு மணைந்தவைத் துறச்சே விப்பான்
பாயபஃ றமருஞ் சூழ வெழுந்தனன் பகர்நன் னாளில். (௩)

தழுவுதன் னாட்டி லுள்ள தலமெலாஞ் சென்று சென்று
வழுவற வாங்காங் குள்ள தீர்த்தமு மாடி னாடித்
தொழுதுளங் களிக்கும் வேந்தன் றொக்கமா தவத்தின் பேற்றா
லுழுவலன் புடையோ னாகிப் பெருந்துறை யுற்றா னன்றே. (௪)

மிக்கினி த[illegible]ந்து ளார்தம் வெம்பவக் காடு தீத்தற்
கக்கினி யாயே மன்னு மக்கினி தீர்த்த மாடி
நக்கினி யாச்சோ மூன்று மெரித்தார்நல் லருள்செய் பாக்குப்
புக்கினி வெயிலு வந்தார்ப் போற்றுது மென்று போந்தான். (௫)

மாதவப் பிரிய மென்ன வயங்குநீ றாதி மெய்யம்
மாதவத் தலங்க வங்கை மலர்குவித் துளத்து வேறெண்
ணாதவத் திறம்போய் மாய வன்புமிக் கோங்க நேர்வந்
தாதவப் பிரியர் பாத மடைந்துதாழ்ந் தெழுந்து போற்றி. (௬)

அருந்தவ முனிவ ராலு மாரண னெடுமா லாலும்
பெருந்தலை மறைகளாலு மளந்தின்னும் பேச வொண்ணா
திருந்தசெஞ் சுடரா யெங்கு மிருப்பினும் விசேட மாகக்
குருந்தடி யமரும் வாழ்வைக் கண்டிடும் பிட்டா னன்றே. (௭)

ஏகநா யகியை யன்பர்க் கிருவினை யறுத்தின் புய்க்கு
மோகநா யகியை யண்ட முழுதுமா யினுமெம் மாற்கோர்
பாகநா யகியைப் பாகம் பண்ணியெம் மையுமாட் கொண்ட
யோகநா யகியைக் கண்ணுற் றுருகுபு பணிந்தா னன்றே. (௮)

எழுவுறழ் தடந்தோள் வேந்த னிரிதரா திந்த வண்ணஞ்
செழுமலர்க் குருந்த மேய சிவபரஞ் சுடரை யோக
முழுமுதல் வினையைப்பூ சித்து முனிவிலத் தலத்து வாழ்நாட்
கெழுவொரு நதியி லாமை யெண்ணுபு கிலேசங் கொண்டான். (௯)

தலம்பல வினுமே லாமித் தலந்தனி லருள்சா தீர்த்தக்
குலம்பல விருக்கு மேனுங் குலத்திழிந் தாரு மூழ்கி
நலம்பர மாக வெய்த நதியிலா திருத்த னன்றோ
நிலம்பர விமோ றொன்று நிருமித்தல் வேண்டு மென்று. (௧௦)

கருகுருந் தடிவா ழான்ம நாதர்தந் திருமுன் சென்று
நெகுமனங் கனியக் கண்க ணீருகுத் திடநேர் தாழ்ந்து
கருபால் லுடையா யென்னைக் கைக்கொளென் றெழுந்து நின்று
புகுமுகம் புரியு மாறு போற்றினா னீது வேண்டும். (௧௧)

வெள்ளாற்றுப்படலம்.

கங்கையோர் பத்துஞ் சென்னி யொருசடைக் கரக்கச் செய்தாய்
மங்கையோர் பங்கா விந்த மாப்பெருந் தலத்தி யார்க்கு
மங்கையா மலக மென்ன வருள்செய்மா நதியொன் றின்றே
சங்கையி லாது மேவத் தந்தரு டாரா யென்னின். (கஉ)

அடியனேன் கண்ணீ ரேபல் லாறுகப் பெருகா நிற்கு
முடிவிலந் நீரு மோலிச் சடையெலா முகக்கு மாறு
நெடியதோர் வேலை யுண்டா மதுநிகழ் வதற்கு முன்னே
கொடியனேன் கவலை தீரக் கொடுத்தியோ ராற்றை யென்றான். (கங)

என்றலு மான்ம நாத னிரங்கியா காய வாக்கா
னன்றருள் செய்வார் மன்னு நயந்தொரு சைய மெய்தி
நின்றருந் தவஞ்செய் வாயே னினைத்தவா முடித்து மென்று
ரன்றது கேட்ட வேந்த னடங்கரு மகிழ்ச்சி யெய்தி (கச)

சையமால் வரையை யெய்தித் தவாவரு ளான்ம நாதர்
செய்யதா மரைத்தா ளுள்ளஞ் செறிதரச் செறித்து நின்று
மெய்யவா மன்ன ரேறு மெய்யவா வாது வாட்டி
வெய்யவா தவமுன் யாவு மேவுறத் தவம்பு ரிந்தான் (கரு)

அருந்தவஞ் செயுஞ்சு வேத கேதுமன் னன்பு நோக்கிக்
குருந்தடி யமரு மையர் கோலமா மறையோ ராகிப்
பொருந்தமற் றவன்முன் செல்லப் பொருக்கெனக் கண்டு தாழ்ந்தான்
வருந்தலை பன்னு ளுஞ்செய் மாதவ மகிழ்ந்தே மென்றார். (கசு)

என்றவ னெதிரோர் தீர்த்த மினிதினுண் டாக்கி யீது
நன்றிரு பாக மாகிக் காவிரி நாப்ப ணாகச்
சென்றிரு பாலு மோடித் தில்லையின் வடக்கோர் கூறாய்
மன்றநா மகிழுந் தெய்வப் பெருந்துறை வடக்கோர் கூறாய். (கஎ)

ஓடுபு பரவை சாரு முரைத்தவிக் குடிலை நாம
நாடுநின் பெயர்முற் சொல்லா னுனிலம் புகல்வ தாக
வாடோர் நம்பே ரின்பத் தாடு ராகக் காட்சி
கூடுநர் நமது காட்சி கூடு ராக வின்னும். (கஅ)

இருபகுப் பாயி யங்கு மிந்நதி யிரண்டு பாலும்
பொருவரு வளங்க ளெல்லாம் பூப்பண வாக மூழ்கி
யொருவருஞ் சிராத்தஞ் செய்வோ ருலப்பிலா ளாற்ற மூர்த்தி
வெருவுறும் பிதிரர் தம்மைக் கரையேற்றி விடுவா ராக. (கக)

ஆயவன் கயாச்சி ராத்த மாயிர மேனு நின்பேர்
மேயகன் னுஜ்ச்சி ராத்த மொன்றினை யெல்லா வாக
தாயமற் றிதனைக் கண்டார் தொட்டாருட் கொண்டா ரியாரும்
பாயகம் மூலகஞ் சேரும் புண்ணியப் புரல ராக. (உ0)

உலகுப கார மாக வொருகுருந் தடியின் மேவு
மலகினம் மிருள்கு றித்தே யலகினுண் முயன்று நோற்று
வலனுடை யிவ்வ ரங்கண் மாட்சியிற் பெற்ற நீயு
மிலகுகம் மடிக்க லப்பி னெய்தியின் புறுவா யாக. (உக)

என்றுபல் வரமு நல்கி மறைந்தன ரெங்க ளைய
ரன்றெதி ரமைந்த தீர்த்த மலையெறிந் திருபா லாகி
வென்றுமேம் படுகா வேரிக் கிருபாலும் விராவி யோடிச்
சென்றுவான் பரவை தோய்ந்து திருந்துமா நதியா யிற்றே. (உஉ)

அதிசயம் பயப்பப் பொன்னித் தென்றிசை யவாவிச் செல்லு
நதிவழி வந்து மன்ன னருபெருந் துறைக்கு நீசி
மதியமை துறையின் மூழ்கி வயங்குவெண் ணீறு பூசிப்
பதியெனு மான்ம காதரப் பணிந்துள மூவந்தா னன்றே. (உ௩)

அற்றைநா ளாதி யாக வமரரே முதல்யா வோருங்
கற்றைவார் சடையா ரன்று கட்டளை யிட்ட வாய்மைப்
பற்றையா தரித்து மன்னன் பெரும்புக ழையும்பா ராட்டி
விற்றையா றிற்கு நாமம் வெள்ளாறென் றிசைத்தா ரன்றே. (உ௪)

வானந்த மலைவி ராவ மாப்பெருக் கெடுத்து நேருங்
கானந்த முறப்பெ யர்த்துக் கடுத்துமேல் வரும்வெள் ளாற்றை
யீனர்தம் பாவிப் போர்தோய்ந் தானந்த மெய்த லாலே
யானந்த வெள்ளா றென்று மறைகுவ ரறிந்து ளோரே. (உ௫)

மணிபல தொழித்து வாரி வரையகில் சந்து ருட்டிக்
கனிதமின் மலர்ப ரப்பிக் கடுகுபு வருவெள் ளாற்றி
னணிகெழு மஞ்ச னங்கொண் டான்மநா யகரை யாட்டுந்
துணிவினர் பெறுமப் பேற்றை யாமேயோ சொல்ல வல்லேம். (உ௬)

பொருவருஞ் சுவேத கேது மன்னவன் புரிந்த நோன்பால்
வருபெருந் திரைவெள் ளாற்றின் மாட்சியை யெடுத்துச் சொற்று
மிருவரு முணரா வைய நினிதம ரிடமாய்ப் பாவர்
மருவரும் பெருந்து றைச்சீர் விசேடமும் வகுப்பா மன்றே. (உ௭)

வெள்ளாற்றுப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௨௬.

பெருந்துறைவிசேடப்படலம்.

பாய மாமலர்க் கற்பக நீழல்வாழ் பவன்பதம் விழையார்கன்
காய தாமரை மலர்மிசை யிருப்பவனரும்பதம் விழையாரின்
பேய நாடொறும் பாம்பணைக் கிடப்பவ னிரும்பதம் விழையார்வான்
றோய வாவிசூழ் வாதவூர்த் தம்பிரான் றுணைப்பதம் விழைந்தாரே. (க)

அநாதி முத்தனு மான்மாா யகப்பிரா னைத்தொழி லினிதாற்ற
வநாதி யேசெழும் பிரணவ பீடமா வவாயமர் திறத்தானு
மனாதி மேற்பனா குண்டலி வடிவமா மன்னிய திறத்தானு
மனாதி யொப்பவ நாதிமூர்த் தத்தல மறைபெருந் துறையென்னும். (உ)

மேய மேன்மைசால் பிரணவ நாதகல் விந்துவக் கரமற்று
மாய மாமறை யாகம மாதிய வனைத்துநூற் பொருளெல்லாந்
தூய யோகநற் பீடமாக் கொபேனா தோன்றமே வுதலாலே
பாய சீர்த்தியத் தலமொன்றே யுலகெலாம் பரித்துமே விமேம்மா. (ங)

விரிய வெப்புவ னங்களும் வாழ்பவர் விண்ணவர் விண்ணுளி
யரிய தாமரை மேலவன் மாலவ னளப்பிலா முனிவோர்க
டெரிய வந்தவர் திறைஞ்சபு நினைபொரு டிருத்தகக் கொளக்கொண்ட
பெரிய தாயபண் டாரமொத் ததுதிருப் பெருந்துறைத் தலமம்மா. (ச)

திருவ மல்கிய திறத்தினுற் றிருமக டிருவகல் குறுகல்வி
மருவ மல்கிய திறத்தினுற் கலைமகண் மாண்புசான் மெய்ஞ்ஞான
வுருவ மல்கிய திறத்தினுற் பராபனா யொத்தனுற் றவர்க்கின்ப
மிருவ மல்கிய கருணைசால் பெருந்துறை யெனுந்திருத் தலமம்மா. (ரு)

உயிர கத்தமர்ந் தான்மாா யகரெனு மொருபெயர் பெற்றோராங்
கயிர்த பப்பிர சன்னமா யமர்தலி னனைத்துயிர் களும்போலுஞ்
செயிர றுத்தடைந் தார்க்கன்பு செறித்தலாற் றிருவாத வூரண்ணல்
கயிர வத்திரு வாய்மலர் வார்த்தையுங் கடுக்குமத் தலமம்மா. (சு)

சரியை வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலாற் றவிர்தரா தினிதாற்றுங்
கிரியை வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலாற் கிளர்பெருஞ் சிவயோகம்
தெரிய வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலாற் றிருந்திய சிவஞானம்
புரிய வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலா லான்மாா யகர்போலும். (எ)

வே று.

வரவு ருத்திர நாயகர் மன்னிய கயிலை
பரவு சீர்ப்பெருந் துவாதசாந் தத்தலம் பண்பின்
விரவு மான்மகா யகரம ரித்தலம் விளம்பிற்
கரவு தீர்தரு சோடசாந் தம்மெனக் கரைவார். (அ)

இன்னு மப்பெருங் கயிலையை யுலகமென் றிசைக்கு
மன்னு மாபுரு டனுக்குற விசுத்தியா மதித்துப்
பன்னு நான்மறை திருப்பெருந் துறையெனும் பதிதா
னுன்னு மாதுரி யாதீத மாலென வுரைக்கும். (கூ)

சகள ரூபமாங் கயிலைமுன் னெவ்வகைத் தலத்து
மகள ரூபமாந் திருப்பெருந் துறைப்பதி யதிக
நிகள மாகிய பந்தநீத் திஎ்பமா நிறைவொப்
புகள மாவறப் புணர்த்திடு திறத்தினாற் பொலியும். (௧௦)

இந்த மாத்தலந் தனக்குயர் வொப்பதொன் றில்லை
யந்த மாதியு முளதென வுரைவது மில்லை
யெந்த நாளுந்த னியல்பினிற் றவிர்தலு மில்லை
யுந்த மேவினோ ருட்பிறப் புறுதலு மில்லை. (௧௧)

கங்கை யாறுசூழ் காசியா தியதலங் கலப்புற்
றங்கை யாமல கம்பொர வாற்றுபுண் ணியங்கள்
சங்கை தீருமா மேருவே யெனினுமித் தலத்து
மங்கை பாகர்முன் புரியணுத் துணையுமா னுவால். (௧௨)

ஒருபெ ருந்துறைத் திருவிழாச் சேவிக்க வுறுவார்
மருவு தற்கிடங் கொடுத்தவ ருணப்பதம் வழங்குந்
திருவ மிக்கவர் திருமடஞ் சமைத்தவர் தெய்வப்
பொருவில் சீர்த்தியு மவர்பெறும் பேறுமியார் புகல்வார். (௧௩)

நந்த னப்பணி யியற்றுநர் நறுமலர் பறித்துப்
பந்த முற்றிடத் தொடுத்தணி பவர்தளிப் பரவ
முந்த நெய்விளக் கிடுபவர் பிறபணி முடிப்போ
ரெந்த வானருங் கீழ்ப்பட மேற்படு மியல்பார். (௧௪)

அன்ன தானநன் காற்றினும் பிறிதறஞ் செயினு
மன்ன வற்பமு மேருவாய்ப் பெருத்திடு மரபாற்
சொன்ன வத்தலத் தடைந்தன ராற்றிடத் துணிவா
ரென்ன வேறுபஃ றலத்துமெய் தாரறி யியல்பார். (௧௫)

வே று.

நலமலி யித்த லத்தி னுமங்கே ளநாதி மூர்த்தத்
தலமருள் வடிவ மாய பெருந்துறை சான்றோ ரியாருஞ்
சொலவொளி மயமாய் மேய சிவபுரந் தோன்றெஞ் ஞான்றுங்
இலமில தாய ஞான கேத்திர மின்னுங் கேளாய். (கசு)

மன்னிய புகழ்க்கு ருந்த வனம்யோக வனமெஞ் ஞான்று
மின்னிய புகழான் மிக்க தென்கயி லாய மேன்மை
பன்னிய வொருநால் வேத புரம்பவித் திரமா ணிக்கந்
துன்னிய யோக பீடப் பதியின்னுஞ் சொல்வ துண்டால். (கஎ)

பராசத்தி புரமெய்ஞ் ஞானந் தவமெனப் பகரி ரண்டும்
விராவுற்று நிறைந்த தேசு வனம்விளங் காதிக் கைலை
யொராவற்பி னொளிர்மும் மூர்த்தி புரமுப தேச மூது
ரிராவற்றநாம மின்னும் பலவவை யியம்பப் போமோ. (கஅ)

பெயரிவைக் கேதுப் பின்பு பேசலாற் றெரிய லாகு
முயர்தலப் பெருமை சொற்று மொருதரஞ் சொலினுஞ் சன்மத்
துயராறுத் தின்ப வாரி தோய்த்திடுங் கருணை மூர்த்தி
மயலறு பெயருஞ் சற்றே வகுத்துரை யாடக் கேண்மோ. (கக)

பெருந்துறைவிசேடப்படலமுற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் ருசஅ.

மூர்த்திநாமவிசேடமுரைத்தபடலம்.

மறைபுகல் சரியை யாதி வயங்குநாற் பாதம் பற்றி
முறைமையி னொழுகல் வெஃகார் முதுவள வாத வூரெம்
மிறையிரு பாதம் பற்றி யியங்குதல் வெஃகி னோரோர்
குறையில ரடுத்து ளார்தங் குறைவினை முடிப்ப ரன்றே. (க)

நலமலி யநாதி மூர்த்தி நயத்தலா லநாதி மூர்த்தத்
தலமென்ப ரநாதி மூர்த்தத் தலேசனென் றொருநா மம்பெற்
றிலகுவ னிறைவன் முன்ன மெதிர்வழக் காடி வெட்டு
கிலவடு வகத்தி னின்று நீரெழு நீர்மை தன்னால். (உ)

பெருந்துறை யென்றோர் நாமம் பெற்றது சிவபி ரானும்
பெருந்துறை யீச னென்னப் பெரியவ ரெடுத்துச் சொல்வர்
திருந்துற நன்மை நல்கிச் சிவபுர மாய தாங்குத்
திருத்துற வமர்த லாலே சிவபுரே சப்பேர் பெற்றான். (ங)

ஞானநல் குதலான் ஞான கேத்திர மெனும்பேர் நண்ணிற்
றீனமி றலமு ஞான கேத்திரே சப்பேர் பெற்றான்
வானவர் பிரானுங் குந்த மரீஇக்குருந் தவன மாயிற்
றானநா யகன்கு ருந்த வனேசனென் றறையப் பெற்றான். (௪)

பரைசிவ யோகஞ் செய்தல் பற்றியோ கவன மென்ன
வுரைசெய்வ ரிறைவன் றானும் யோகவ னேச னானா
னிரைவட கைலை நோக்கித் தென்கயி லாய மென்பார்
கரையிலாப் பெருமா னுந்தென் கயிலாய நாத னானான். (௫)

பிரமனால் வேத மேற்கப் பேசுத லானால் வேத
புரமிறை யவனால் வேத புரேசனென் றொருபேர் பெற்றான்
வரபவித் திரமா யந்த மணிப்பெயர் பூண்ட தானத்
தரன்பவித் திரமா ணிக்க வாசனென் றறையப் பெற்றான். (௬)

துதிபுரி யோக பீடந் துன்னலால் யோக பீடப்
பதியரன் யோக பீடப் பதியவ னெனும்பேர் பெற்றான்
மதிபரா தவஞ்செ யாற்றாற் பராசத்தி புரமாய் மன்னு
நிதிநிகர் பிரானு மந்தப் புரவாச னெனநி கழ்ந்தான். (௭)

வனமறை யொளியாற் றேசு வனமெனு மொருபேர் பெற்ற
தனகநா யகனுந் தேசு வனேசனென் றறையப் பெற்றான்
மனமுறு நிட்க ளஞ்சார் வலத்தாதிக் கைலை யென்பர்
பனவர்நா யகனு மந்தக் கைலையம் பரம னானான். (௮)

அரன்முதன் மூவர் போற்ற லாற்றிரி மூர்த்தி நாமப்
புரமிறை யவன்மும் மூர்த்தி புரவாச னெனும்பேர் பெற்றான்
வரவுப தேசஞ் செய்யும் வலத்துப தேச மூதூர்
கரவிலா னுபதே சப்பேர் நகரக்கா வலப்பேர் பெற்றான். (௯)

எரிபுரை சடையி னானோன் றிரிந்தமுந் நூற்றி னானோ
டுரிமையி னளாவி முந்நூற் றொருவரென் றொருபேர் பெற்றார்
தெரிதரு சதாசி வாதி யையவருந் தியானஞ் செய்து
பரிவொடு துதிக்கு நீராற் பரமசு வாமி யானார். (௧௦)

சகமெலாம் வணங்கக் கண்டு தக்கவா றுபதே சித்துச்
சகருரு வெனும்பேர் பெற்றார் விப்பிரர் தமக்கி ரங்கி
நகவழக் குரைத்து வென்று நாயகத் தன்மை மேவி
நகுவில்லைக் கொண்ட வையர் விப்பிர நாத ரானார் (௧௧)

அருமறை யவரா யத்தி யயனஞ்செய் வித்த லாலே
யொருவருஞ் சத்த சாத ரூபாத்தியா யருமா னூர்மேல்
வருதிறல் வழுதி முன்னு வாம்பரி யுகைக்கு மாண்பாற்
சுருதிசொ லுண்மை யாரச் சுவநாத ரெனும்பேர் பெற்றார். (கஉ)

அயன்முத லொருமூ வர்க்கு மருளுப தேசஞ் செய்த
செயன்மரு வலின்மூம் மூர்த்தி தேசிக ரெனும்பேர் பெற்றார்
பயனமை யான்ம நாதர் நாமங்கள் பகரி னின்னும்
வியனுள வாகுங் கண்டு விளம்பிட வல்லா ரியாரே. (கங)

இத்திருப் பெயரு ளொன்றை மறவாம லியம்பு வோரு
முத்தம மருவ மைந்தர்க் கிட்டுற வழைக்கின் றோருஞ்
சத்தறி வின்ப ரூபத் தனிமுத லொடுக லக்கு
முத்தரே யாவ ரின்னு மொழியவும் வேண்டுங் கொல்லோ. (கச)

அன்னிய மில்லா வான்ம நாயக ரருணு மங்கலை
முன்னிய வெடுத்துச் சொற்று மூவுல குய்யு மாறு
மன்னிய மலையான் மங்கை வந்தள வளாவு மேன்மை
துன்னிய யோக பீடச் சிறப்பினைச் சொல்ல லுற்றாம். (கரு)

மூர்த்திநாமவிசேடமுரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆக்த்திருவிருத்தம்-௫சுங.

யோகபீடச்சிறப்புரைத்தபடலம்.

ஞாலமிசைப் பயிலுவன சற்றேனு முணராது ககுசு வேதக்
கோலவுருக் கொண்டவனி முழுதிடந்து பாதலத்துக் குறுகி யழுங்குஞ்
சாலமுயன் றனமந்தோ வெனவெடுமா றளர்வெய்தத் தரணி மேலச்
சிலமல ரடிப்பயிலத் தெரிவாத வூராடி சிந்தித் துய்வாம். (க)

தோற்றுமதி யுங்கலையு மலருநறு மணமுமொன்றாய்த் தோன்று மாபோற்
றேற்றுதிரு வருளான்ம நாதரியூற் குணமாகிச் செல்வ மாகிச்
சாற்றிலய போகவதி காரமெலாஞ் செய்யுமொரு சத்தி யாகிப்
போற்றுமறை யாகமபு ராணவிதி காசமுதற் பொருளு லாகி. (உ)

தளைமுதலா மைம்பூத வடிவாகி யவற்றுறுதத் துவங்க ளாகி
யுளைசெயுஞ்செல் காலநிகழ் காலமெதிர் காலமெனு மொருமூன் றாகி
விளையவரு பரிதிமுத லொளியாகித் திசையாய்க்கீழ் மேலு மாகி
யளவில்பல்லா யிரகோடி யண்டமா யவையீன்ற மாதா வாகி. (ங)

எள்ளுக்கு ளெய்யிருக்கு மியல்பேபோ லெங்குநிறைந் திருந்து போகம்[ன்பு
கொள்ளுமுயிர்க் குறிப்பனைத்து முணர்ந்தவர்க் காதிபலன் கொடுத்துப் பி
மெள்ளமெள்ள வபுத்திபுத்தி பொதுமூன்றிற் சிவதரும மிகுவித் தண்மை
தெள்ளுசிவ சரியைமுதற் புண்ணியத்தா லனைத்துயிருஞ் சிவத்திற் சேர்த்து.

தளைபுகழ்கா ரியரூப சத்திவடி வாயெல்லாத் தலத்து மேவு
முளைசிறந்த பெருமானுக் கிடப்புறமும் வலப்புறமு முற்று மேவிப்
புளையிலுயிர்க் கருள்செய்வா ளொளாம்பான் பீடத்துப் பொலிவா ளாகி
வளைவற்று ளுற்பத்தொன் பான்பீடங் காரியமா வயங்கக் கொண்டு. (௬)

தவமலியும் பெருந்துறையிற் காரணசத் தியின்வடிவர் தானே யாகி
யுவமையிலாத் துரியபதத் தொளியேகா ரணயோக பீட மாக
நவமொடதிற் சிவயோக நாயகியென் றொருகருணை நாமத் தோடுஞ்
சிவபரா சத்தியென்றும் வீற்றிருப்ப ளப்பீடச் சிறப்புங் கேண்மோ. (௭)

ஓங்கார மெழுகோடி மந்திரத்தின் வடிவினையு முட்கொண் டென்று
நீங்காத வடிப்பீட மாயிருப்ப வதன்மேலா னிலவு பீடம்
பாங்கான நால்வேதா கமமங்க முதலாம்பல் கலைக ளெல்லாந் [மோ.
தாங்கோசை கொண்டமுப்பத் தெண்கலையா மவற்றின்பேர் சாற்றக் கேண்

நிவர்த்திபிர திட்டைவித்தை சாந்திசாந் தியாதீத நிலைமை வாய்ந்த
வுவப்புறுகல் லபரவிந்து கலையைந்தா மொளிரபர நாதந் தன்னுட்
பேட்சிவளி ரிந்திகைதீ பிகையுரோ சிகையினொடு துலங்கி யேயுற்
பவித்துயர்மோ சிகைவளரு மூர்த்துவகா மினிகலைகள் பகரு மைந்தாம். (௮)

தலையமைசூக் குமைசூக் குமையமிர்தை மிருதைவியா பினிதா மாய
கலைகள்பர விந்துகலை யாகவுளை பரநாத கலையு மைந்தா
நிலைவியா பினிவியோம ரூபையனந் தையனு தைநி கழ்த்து
முலைவிலநா திருதையென வொளிர்நாத விந்திரண்டு மொருநாற் கூற்றில். ()

மதியிருபா னொடுக்கு மைபைசந்தி மத்திமைமை கரியஞ் சோதி
யதிவாமை சேட்டைரவுத் திரிசயைநல் விசயையப ராசி தையோர்
பதிவடிவப் பிராமிமுத லெழுமாத ராம்பதினென் கலைக ளோடுந்
திதிமுப்பத தெண்கலையும் பொற்பதுமா சனமாகத் திகழ வாங்கு. (௧0)

சிரொன்று மினியகாற் பத்துமுக்கோ ணத்தமருஞ் செல்வி யாகிப்
பேரின்ப முதவுபிர மக்கிழத்தி யாயிருப்பள் பிறைசேர் சென்னிக்
காரொன்று கறைமிடற்று ரெவ்வுருக்கொள் ளினுமவர்கா தலியாய் வாசத்
தாரொன்று குழலுமையாள் முதலான சத்திகளாய்த் தயங்கி யென்றும். ()

சிவன்புரியா டலுக்கேற்குந் திருக்கோலங் கொண்டிலகத் தரிசித் துய்ய
வுவந்துவிளை யாடலினி தாற்றுவளிச் சிவயோக வுமையா டானே
யவம்புரியுந் தக்கன்மக ளெனறவிர்க்க வரைக்குமக ளாகி யந்த
சிவந்தவரை நின்றுபெருந் துறையடைந்து தவம்புரிந்த நீர்மை சொல்வாம்.

வேறு.

பெருவிதி பயந்த சிறுவிதி யென்பான் பிறங்குறச் செய்தமா தவத்தி
னிருமையி னண்ட பகிரண்ட மனைத்து மீன்றதா யேயொரு மகளாய்
மருவினன் கமர்நாட் பரம்பரன் மணந்து வண்கயி லாயத்தை யடையத்
திருகுசா லனைய சிறுவிதி கொடிய தீயவா ணவமலச் செருக்கால். (கங)

மருகரு ளொருவ னாகவெவ் வுலகும் வழுத்துமா தேவனை நினைந்தே
பெருகரு ணந்தி யனுமையும் வேண்டான் பிறங்குவான் கயிலையின் மேலா
லொருகருங் கண்ட னுமையொடு மமரு மோலக்க முற்றன னங்குத்
திருகரு நமைக்கண் டெழுந்திலா னிந்தச் சிவனெனச் சினந்தனன் மீண்டு.

ஒருமக மியற்றித் தாமத குணத்த னொருவனை விலக்கிமற் றுள்ளார்
சருநனி நுகரக் கொடுப்பனென் றெழுந்து சாலையொன் றியற்றின னங்குப்
பொருதழல் வளர்க்க விமலைமா தேவன் பொன்னடி சென்னியிற் சேர்த்துத்
திருவிலி பாற்போய்த் திருத்துவ னென்று சேர்ந்தன ளவன்மகச் சாலை.(கசு)

கனிமனத் தமர ரெண்ணிலன் முயன்றங் கனவினுங் காணரு முதல்வி
தனியொரு தன்பா லெளிவரல் கண்டுந் தானவ மதித்தன னிருந்தான்
முனிவொருங் கடைந்து புரிமகங் கெடுமா மொழிந்துயோ கத்தழல் புகுந்து
பனிவரை மகவாய்ப் படர்ந்தன ளதுசெய் பண்படாற் றவம்பழு தாமோ.

வரையிறை மனைவி மேனைபா ராட்டி வளர்த்திட வுயிரெலாம் வளர்ப்பாள்
புரையற வளர்ந்தம் மனைகழுங் காதி புரிகுழன் மகளிரோ டாடி
விரைமலர் குற்றுச் சிற்சிறுள் கழிய விமலனை மணப்பது கருதித்
திரையமு தனையா டவஞ்செயல் குறித்தா டிவவியாழ் நாரத னடைந்தான்.

கனிமனத் தடைந்த மகதியாழ் முனிவன் கௌரிதன் றாண்மல ரிறைஞ்சிப்
பனிமலர்க் குழலா யுலகெலாம் பயந்த பாவைகே டிருவுளத் தமைத்த
முனிவருங் கரும மியாதென வினவ மொய்குழல் வெண்ணிற முனிவா
தனிமுத லடைந்து மணஞ்செயற் காய தவம்புரிந் திடுதிறங் குறித்தேன்.

அதுபுரி வதற்கா மிடமெது வாமென் றுய்ந்திருந் தனனெலா முணர்ந்த
முதுபுகழ் முனிவா முன்னுபு நீயே மொழியென மீறவலும் வணங்கிச்
சதுமுகன் முதலா முயிரெலா மீன்ற தையனிற் குணர்த்துவ னியானே!—
கதுமென வினவ நிறத்தினுற் புகல்வேன் கருத்துற விருத்தெனப் புகல்வான்

குளிர்புனற்பொருனைப்பாண்டிநன்னாட்டிற்குருந்துறைபெருந்துறையென்றோ
ரொளிர்பெருந் தலமுண் டத்தலப் பெருமை யுணர்த்துத லியாவர்க்குமொல்
களிர்மலர் மிசையோ னாதிமூ வருக்கு மயந்தருள் புரிந்ததா னறுமாந் [லா
தளிரியன் மேனி யன்னையத் தலமே தவஞ்செயத் தகுதல மென்றான். (உ0)

எனமுனி மொழியக் கேட்டமாத் திரத்தே யெம்பிராட் டிக்கழன் மெழுகின்
மனமனி யுருகக் கண்கணீர் வார மதிப்பரு முவகைமீக் கூர
வனவர தமும்பாண் டியவள நன்னா டாற்றுமா தவப்பய னடையக்
கனகமா மதில்சூழ் பெருந்துறை யடையுங் கருத்துறக் கொண்டன ளன்றே.

தந்தைதா யியையும் படிமொழிந் தெழுந்து தடவிமா னத்தின்மேற்கொண்டு
சிந்தைகூ ரளவில் பரிசனஞ் சூழத் தெய்வதுந் துமிபல வியம்ப
வந்தையின் முனிவ ராமுழக் கெடுப்ப வமரர்கள் பூமழை பொழிய
கிந்தையி றெய்வப் பெருந்துறை யடைந்தா ணினைதரா திருதயத் தடையாள்.

மருவியசெம்பொன்விமானநின்றிழிந்துமலர்க்கரஞ்சென்னிமேற்குவித்துத்
திருவிய ளியுட் புகுந்தழ லுமத் தீர்த்தகன் காடிநீ றணிந்து
குருவிய னயன மணித்தொடை பூண்டு கோதிலைந் தெழுத்தளங் குறித்தே
பொருவிய லாத வாதவப் பிரியப் புகர்முகக் களிற்றினைக் கண்டு. (உ௩)

தளிவலஞ் சூழ்ந்து தம்பிரான் வடிவந் தானெனுங் குருந்தினை யருச்சித்
தொளிவள ரான்ம நாயகர் திருமு னுற்றன்பு மிகப்பணிந் தெழுந்து
களிகொள மலர்க்கை தலைமிசைக் குவித்துக் காரண நிதவான் பொருளே
தெளியநா னின்னை மணப்பது வேட்டேன் றிருவருள் புரியென நிற்ப. (உ௪)

மறைமுதற் பொருளுள் ளிரங்கியா காய வாணியா லருள்செயு மணங்கே
கறையறு மணியு மதனிடத் தொளியுங் கலந்தென நீயுமோர் நாமு
முறைகுவ ழெனினு நீபுரி தவங்கண் டுனைமணந் திடுவதற் குள்ள
நிறைதரு விருப்பங் கொடுநினை வாலை யாம்படி நினைத்தன மன்றே. (உ௫)

நினைத்தவா றாகி யித்தலத் தடைந்தாய் நிட்களஞ் சகளநிட் களத்தோ
டனைத்தவாஞ் சகள மெனுமொரு மூன்று ளரும்பெறல் யோகா யகியே
முனைத்தநிட் களமாஞ் சகளநீ யிரண்டு முயங்கிய தியோகபீ டங்கா
ணனைத்ததா மனைய பீடமே லமர்ந்து நவின்றநிட் களத்தொடுங் கலந்து.()

மாதவம் புரிமோ புரியுநீ யுணரும் வண்ணநாங் காட்சிதந் தருளித்
திதற நினைந்த விதமுடித் திடுவாஞ் சேறியென் றருள்செயக் கேட்டுக் [தா
காதலங் கடலு ளமுழ்ந்திமே லெழுவாள் கடிப்பத்தாழ்ந் தனள்விரைந் தெழுந்
தேதலங் கமையா யோகபீ டத்தை யுற்றமர்ந் தருந்தவம் புரிவாள். (உ௭)

வேறு.

சூந்த ளக்கருங் கூந்தல் சடிலமாக்
கந்த ரத்தணி கண்டிகை யாரமாச்
சுந்த ரத்திரு நீறு துதைந்தது
சந்தி ரக்கலை போலத் தயங்கிட. (உஅ)

சிற்றி டைக்கொடி தாங்குதல் சீரையாப்
பொற்று லைக்குழை பூண்டது சங்கமா
மற்றொ ரொப்பிலா மாதுமை கோயிலு
ளுற்ற போதந்த யோகபீ டத்தமர். (உகூ)

கருணை நாயகி காதலொ டேந்தழீஇப்
பெருகு நீரொடு நீருறு பெற்றிபோ
லொருவி லோருரு வுற்றவ ளோடொன்றாய்
மருவி னுள்யோக பீடத்தின் மாதவம். (௩0)

ஒருப தம்மடித் தோர்பத மூசிமேன்
மருவ வூன்றி மலர்க்கை யிரண்டையுங்
குரும ணிச்சடை மீது குவித்துமூக்
குருவ நன்னுதி மீதுகண் ணுற்றிட. (௩க)

அவாவொ டெங்கும் பகத்திறல் வாயுவை
யுவாம தித்தலத் தொன்ற வொடுக்கியே
சிவாய மந்திர நாவிற் செபித்துமேற்
றுவாத சாந்தத்திற் சோதியுந் தானுமாய். (௩உ)

ஏக போகமா யெங்கும் வியாபக
மாகி யின்ப வதீத சுகத்தொடு
மோக மாய்க்குருந் தத்துறை மூர்த்தியைப்
பாக வுட்கொடு பண்ணினன் மாதவம். (௩௩)

அந்த வேலையெம் மையன் குரோதனைச்
சந்த மாருமை செய்தவங் காத்திநீ
யெந்த வைப்புமுய் பாலகென் றியம்பலு
நந்த மற்றவ னுர்கயக் தானைதை. (௩௪)

செய்யு மேன்மைத் தவத்தின் செயலுணர்க்
தைய னங்கவட் கற்புத மாம்படி
துய்ய வெள்விடை மீமிசைத் தோன்றினின்
றய்ய யோகத் தியானத்து ணர்த்துவான். (௩௫)

உன்றன் மாதவங் கண்டிங் குவப்பொடு
மன்றல் செய்திட வந்தனம் யாமென
வின்றி தென்கொலென் றெண்ணி விழித்தனு
மன்று மேவிம யாசலத் தங்கனோர். (௩௬)

யோக பீடத்திங் குற்ற வுருவொடுந்
தாக மோடங்ஙன் றங்கிடக் கண்டனே
னேக நாதனு முன்பிட பத்தின்மேற்
போக மேவுருக் காட்சி புரிந்தனன். (௩௭)

கண்டு நானொ டெழுந்துகை கூப்பிந
லண்டர் கோன்மணஞ் செய்வதற் காமெழிற்
கொண்ட கோலமுட் கொண்டொரு கோயிலு
ளொண்டொ டிக்கையு மையோ யிருத்தலும். (௩௮)

இமைய மன்னனு மேனையு மியாவரு
முமையங் குற்ற வதிசய முண்ணினார்
தமைத ராமகிழ் வுற்ற வமைதியிற்
சமைய வாவயி னியாவருஞ் சாருவார். (௩௯)

புண்ட ரீகனு மாலும்புத் தேவிரு
மண்ட லச்சடை மாதவ ரியாவருங்
கொண்டன் மேயவே தண்டக் குழாங்களு
மெண்டி சைக்கண காதரு மெய்தினர். (௪0)

அற்பு தத்தொடு மண்ணன்முன் போய்த்தொழ
வெற்பு நாதனை நோக்கிவின் னோரெலாம்
பொற்பு மேவுநின் பூவையை யண்ணல்வேட்
டிற்பு குந்தின மின்றெனா வோதலும். (௪௧)

மயன்வி தித்த மணப்பெரு மண்டபத்
துயர்ம ணப்பொலி வுற்ற வுமையைமெய்ப்
பயன்கொள் வெற்பன் பரமற்கு நன்மணச்
சயமு றப்புனற் றூரா யளித்தனன். (௪௨)

துதிம ணம்புரி தோகையொ டும்பரன்
கதிகொண் மால்விடை யேறிக் கயிலையுற்
றதிக மாம்விளை யாட்டி னமர்ந்தனன்
பதியு மன்பர் துதித்துப் பரவவே. (௪௩)

அம்மை யோகசன் காற்றிய பீடத்தின்
வெம்மை தீர்சிறப் போதினம் வேந்தனே
யெம்மை யாளிறை யேவலி னுலடை
செம்மை வீரன் றிறமும் விளம்புவாம். (சச)

யோகபீடச்சிறப்புரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சு0எ.

வீரபத்திரப்படலம்.

யாவரும் புகழ்சி வானு பவமெவ்வா றிருக்கு மென்னின்
மேவரு முருவொன் றற்றுப் பெருந்துறைக் கோயின் மேவித்
தாவரும் பூசை யோடு சாறுங்கொண் டடைந்தோர்க் கெல்லா
மோவருஞ் சோறு நல்கி யுவந்துவீற் றிருக்கு மன்றே. (க)

சிறுவிதி யென்பான் செய்த தீமகச் சாலை யெய்தி
மறுவறு முமையாள் சீறித் திருவுரு மறைத்த பின்னர்த்
தெறுவலிக் குறுந்தாட் பூதச் சேனையோ னெற்றி நாப்ப
ணுறுவிழி திறந்தா னங்கின் றுதித்தனன் வீர னென்பான். (உ)

சடைமுடி யண்டத் துச்சி தடவரப் புயந்தி காந்த
முடைபட நெருங்கக் கண்க ளுலப்பரும் புலிங்கங் கொட்ட
மிடைபுகைப் படலம் வாயில் வெளிப்படப் பிறையுந் தஞ்சென்
றடைதரு மெயிறு தோன்ற வாரழற் சுவாலை வீங்க. (ந)

பலகைவாள் வைரம் வைவேல் படுதழற் கணிச்சி சூல
மிலகுசக் கரந்து ரோண மங்குசம் பாச மின்னுங்
குலவுவன் றண்டந் திண்டோ மாமுதற் குலவ வேந்திக்
கலகமொன் றேற்று மிக்குங் கைப்பல பொலியா நிற்க. (ச)

கொண்டமே னியிலுண் டாய குறுவியர்ப் பிடைச்ச னித்த
புண்டவா வெயிற்றுப் பேழ்வாய்ப் பூதவே தாளக் கூட்ட
மண்டரு நடுங்க வோரெண் ணுயிர கோடி சூழத்
தொண்டர்தம் பெருமான் முன்பு தொழுதெழுந் திதனைச் சொல்வான். (ரு)

எழுகடல் குடிக்கோ மேரு வரைபெயர்த் தெடுத்து மற்றை
முழுவரை யெலாந்து ளாக மோதுபு முடிக்கோ மாலைச்
செழுமல ரோனைக் கையாற் பிசைந்துபொட் டிடுகோ செந்தீ
யொழுகவெங் கணும்வி ழிக்கோ வுறுதரை கவிழ்த்தல் செய்கோ. (சு)

திகைக்கடாக் களிற்றை யொன்றுச் சேர்த்துவால் பிடித்த டிக்கோ
முகைக்குமண் டங்க ளாய முழுதுங்கைக் கொண்டு பந்தி
னுகைக்குமோ ராடல் செய்கோ பற்பல வுரைப்ப தென்னீ
நகைக்கெலா முணவு செய்கோ வருளென நவின்று நின்றான். (எ)

மோகமார் மூடத் தக்கன் முதல்யாரு நமக்கு நல்கும்
பாகமின் றென்று கூறிப் பண்ணுவான் மகமன் னான்பா
லேகிநீ பாக முண்டோ வில்லையோ வெனக்கே டிய
னாகிய வவன்ம றுக்கி னடர்த்துவா வென்றா னையன். (அ)

இபெணி யீதுதா னோவென் றெயிறெலா மிலங்க நக்குக்
கொடுவலிப் பூதஞ் சூழக் குறுகினன் யாக சாலை
விடுதல்செய் யாம னான்கு வாயிலுங் காவன் மேவத்
தொடுகழற் காலான் வைத்துத் தன்னனை வுட்புக் கானால். (௯)

வீரனுட் புகுத லோடும் வெம்புலிப் போத்துக் கண்டு
சோருமான் குழாங்க ளென்னத் துண்ணென நடுங்கி வீழ்ந்தார்
யாருமற் றனைய வேலை யழிதகைத் தக்கன் முன்போ
யோருமெம் பெருமான் பாக முண்டுகொ லிலைகொ லென்றான். (௧௦)

இலையென மொழியா னுண்டென் றியம்பிடா னிருப்ப வன்றான்
றலையற வாளால் வெட்டித் தழல்படு குண்டத் திட்டு
நிலைகுலைத் தோடு மெச்சன் றலையையு நேரே வெட்டி
யலைபுரிந் தனன்மற் றுள்ள வமரர்கள் பலரு மாய. (௧௧)

சிறுவிதி மனைவி முன்னாச் செறிந்தபன் மாதர் தம்பாற்
குறுகுபு முன்போ யம்மை கோபத்தில் வருபெண் டெய்வ
நறுவிரைக் குழல்வார் காது நாசிவன் முலைமுன் னாகச்
செறுவலி கொண்டு கொய்து தெறுசின மொழித்த தன்றே. (௧௨)

கொடுவலிச் சுழனுஞ் செங்கட் குறியதாட் பூத மெல்லாங்
கடுகிமற் றமர மாதர் கலையனை யறநெ கிழ்த்துப்
பமுலைக் குவடு பற்றித் தழீஇத்தழீஇப் பருகி வாய்நீர்
விடுதலற் றிருந்த காம விடாய்தவிர்த் திருந்த வன்றே. (௧௩)

உடையசெய்க் குடம னைத்து முருட்டிப் பொரியைச் சிந்தி
மிடைதரக் குவித்த வோம விறகெலா மொன்று செய்து
புடைமகக் குழியி லிட்டு நீரனீர் புகட்டிப் போக்கி
நடைமழச் சிறுபூ தஞ்செய் குறும்பினை நவில்வா ரியாரே. (௧௪)

இவ்வண்ணங் கோபத் தியை யரதத்தி யோடு மாய்த்துச்
செவ்வண்ண மேனி வீர னின்றனன் சிவனை யுள்ளி
யவ்வண்ணம் போல வெங்கு மாயவ னதனை யோர்ந்து
கவ்வண்ண மறுப்பா னுங்குத் தோன்றின னவெள் ளேற்றின். (கரு)

விடைமிசை யமலற் கண்டு தாழ்ந்தெழூஉ வீர னிற்ப
வுடையவ னிரங்கி யாரு முயிரடைக் தெழுமா செய்தி
சடையவ வெனலு மையன் சாற்றிய வாறெ ழுப்ப
கடைதளர்ந் தெழுந்தெல் லாரு நாணொடும் பிரானைத் தாழ்ந்தார். (கசு)

தாழ்ந்தெழுந் தொதுங்கி நிற்குந் தண்மழாய் முகுந்த னுதிப்
போழ்ந்தசிந் தையனா னோக்கிப் பொய்மனத் தக்கன் வார்த்தை
வீழ்ந்தநீர் பட்ட பாடு விரிப்பதென் சிவத்து ரோகத்
தாழ்ந்தமை திரு மாகம் பெருந்துறை யடைமி னென்றான். (கஎ)

என்றுரைத் தவரைப் போக்கி வீரனோ டியில்வெள் ளேற்றுக்
குன்றுகைத் தொருவே தண்டல் குறிவீற் றிருந்தா னம்மை
தென்றிசைச் செல்லுங் காலைச் சேறிநீ காவற் கென்று
நன்றிசைத் திடலால் வீர பத்திர நம்பன் போந்தே. (கஅ)

அம்மைசந் நிதியி னின்றே காவல்செய் தமரா நின்றான்
செம்மைகொ ளவற்றாழ்ந் திட்ட சித்திகள் பெறுவா ரியாரு
நம்மையாள் பவன்சொற் பற்றி காரணன் முதலோர் ஞால
மும்மையேத் தாங்க ணெய்தி முருக்கினார் சிவத்து ரோகம். (கசு)

பகலருந் திறல்சால் வீர பத்திரப் பெருமான் றோற்றத்
திகலருஞ் சிறப்பு மம்மை சந்நிதி யியைந்த வாறு
முகலருங் களிப்பிற் சொற்று மொளிர்பெருந் துறையி லொன்று
தகவருந் தீர்த்த மேன்மை யனைத்தையுஞ் சாற்று வாமால். (உ0)

வீரபத்திரப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சுஉஎ.

தீர்த்தப்படலம்.

அயனரிதாழ் தில்லைமு வாயிரரு மையரே
பயனமையும் வாசகத்தின் வாச்சியநீர் பகருமென •
மயன்மருவாச் சபைநேரே மாஇச்சுட்டி யுணர்த்தினு
ரியன்மருவு செஞ்சாண மெய்ம்மனு குயிர்க்காணம். (க)

சிவதீர்த்தம்.

நலமாரும் பெருந்துறையி னவதீர்த்த நானுமுள
வலமாருஞ் சிவமாதி மலரவனீ ருக்கனாயுங்
குலமாரு நவபேத மவையெனக்கூ றுவரறிந்தோர்
சலமாரு மதில்பொடித்தா ரனாதியே சமைத்தனரால். (உ)

ஆயநவ தீர்த்தத்து ளமலமாஞ் சிவதீர்த்த
மேயசபைக் கீசான விதிக்கிலுமை தளிவாயிற்
பாயவெதி ரொருகூவப் படிவமா வினிதமரும்
தோயமதில் வானவருந் துளைந்தாட லரிதாகும். (ங)

அன்னசிவ தீர்த்தத்தி லொருதிவலை யருந்திடுவோர்
முன்னமமை மலமாறைய கன்மமுத லறமுருக்கிப்
பன்னமல ரணையான்முற் பல்லோரு நறுமுறுப்ப
நன்னலமார் சிவக்கலப்பு நண்ணியனு பவித்தமர்வார். (ச)

மலையரையன் மகள்யோகம் பயிலுதற்கு மருவியநா
ளலைவரிய வத்தீர்த்தத் ததிவிருப்பங் கொடுபுவனத்
தலைவனைத்தாழ்ந் தொருதிவலை தலைமிசைக்கொண் டவர்சன்ம
நிலைகுலையும் படிவரந்தா வெனக்கொண்டு நிறுவினாள். (ரு)

எண்ணரிய மகத்துவஞ்சால் சிவதீர்த்த மேனையநீர்
நண்ணரிய புகழான்ம நாதகூ பப்பெயர்பெற்
றண்ணரிய வபிடேக மாட்டுதற்கே பாங்காகுங்
கண்ணரிய வதன்பெருமை கட்டுரைக்க வல்லவரியார். (சு)

அக்கினிதீர்த்தம்.

ஆதிநா யகன்கோயிற் றென்மேற்கி லருளுருவப்
பூதிநா யகன்றழற்கண் பொருந்நோக் குறப்பாய்ந்த
கோதிலாத் தழ்லெழுபா தலமுருவக் குதித்தெழுந்த
தீதிலாப் புனற்பெயரக் கினிதீர்த்த மெனப்புகல்வார். (எ)

ஆயதனை யறிஞர்சத்தி தீர்த்தமென வறைதருவார்
பாயவதன் மகத்துவத்தை யாமேயோ பகர்தருவோந்
தோயமதைத் தொடிற்பருகிற் றுளைந்தாடி னேக்குறினு
னேயமினைத் திடிற்றகவி னியல்பயனை யளப்பவரார். (அ)

திருந்தபுகழ் மலரயன்புத் திரனான சுவாயம்பு
பொருந்துதவத் தாற்பிறந்த புத்திரரோ ரிருவருள்
வருந்துதலி லொருவனு மம்பிரிய வர்த்தனனு
மிருந்திறல்சான் மற்றொருவன் பெயருமினி யறையக்கேள். (க)

சத்தான குணமுடையான் றண்ணளிக்கா ரமானன்
முத்தானைக் களிற்றரசர் முடிதேய்க்கு மொய்கழலான்
கொத்தான மலர்க்குழலார் மடலெழுதுங் குலக்காம
னுத்தான பாதனென வொருபெயர்பெற் றவனம்மா. (௧௦)

அன்னவனியா வரும்புகழு மரும்புதல்வற் பெற்றெடுக்கு
முன்னமுடை யவனாகி மூரிநீ ரவனியிடத்
தென்னதலஞ் சிறந்ததல மெனவினா வித்தெளிந்து
பின்னமற வந்தடைந்தான் பெருந்துறையாஞ் சிவபுரத்தை. (௧௧)

வந்தவனப் பெருந்துறையின் வளமுழுது நனிநோக்கி
யிந்தவளத் தலமொன்றே புவிப்பயனா விருந்ததல
மந்தமிலா விஃதடைந்தேற் காகாத தென்னென்று
சந்தமுற ழிகமகிழ்ந்து தவஞ்செய்யக் கருதினான். (௧௨)

ஒள்ளியதண் புனலாயு மக்கினிப்பே ரொழியாது
வள்ளியதீர்த் தம்படிந்து வயங்கியவெண் ணீறணிந்தே
நள்ளியகண் மணிமாலை புனைந்துநயந் தைந்தெழுத்து
முள்ளியசிந் தையனாகி யொண்மலர்க்கை குவித்தெழுந்தான். (௧௩)

மிக்கவரா யினிதமரும் வெயிலுவந்தார் தமைப்போற்றிச்
சொக்கவிநா யகர்பதமுந் தொழுதுகுருந் தினைவணங்கித்
தக்கவரேத் திடுமான்ம நாதர்முனஞ் சார்ந்திறைஞ்சி
யக்கமணி யாஞ்சிவயோ காம்பிகைபா தமும்பரவி. (௧௪)

எண்ணியகா ரியமுடிக்க வேண்டுமென வெடுத்தியம்பித்
தண்ணியவா ரழற்றீர்த்தத் தடங்கரையி லடைந்தமர்ந்து
புண்ணியவா ரருளான்ம நாதர்தாள் புந்திகொடு
நண்ணியநா ளுண்டளவு நயந்துயோ கத்தமர்ந்தான். (௧௫)

உண்ணுமே யோகிருக்கு முத்தான பாதனனு
ரெண்ணுமே யொழிவார்கொ லடியவருக் கெளியவர்தாந்
தண்ணுமேற் றோன்றுத சடைமுடியோ டயன்முயன்று
பண்ணுமே னியினெதிர்ந்தார் பார்த்தனுட னமரெதிர்ந்தார். (௧௬)

அண்ணலடைந் தமைதெரிந்துத் தானப்த னெழுந்துபணிந்
தெண்ணலினி யென்னேயென் றிருகைகுவித் தெதிர்நிற்க
வுண்ணல்விட மாக்கொண்டா ருயர்மேரு முடியமர்ந்து
நண்ணலமை கோளியக்கு மகவளித்தோ நடவென்றார். (௧௭)

சொல்லமுடி யாமகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டு தொழுதுபோய்
வல்லதன திருக்கைமரீஇத் தருவனு மகப்பெற்று
நல்லமக மேருமுடி நண்ணவைத்துக் கோவியக்கு
மொல்லமைதி தெரிந்தவந்தா னுத்தான பதனென்பான். (௧௮)

இன்னுமொரு கதையுரைப்பா மெறிதிரைநீ ரிருந்தடந்து
மன்னுதகட் டகட்டெடு வாளைமீன் வெருடபோய்வான்
றுன்னுசெழுங் கற்பகத்தின் கழுத்தொடிக்குஞ் சூழ்வளஞ்சால்
பன்னுபெரு விதர்ப்பமெனும் பைதிரத்து ளொருநகரம். (௧௯)

கனகமதில் புடையுடுத்த காம்பிலி நகர்க்கொருசா
ரனகமலி விபுலமெனு மந்தணர்சே ரியிலுள்ளான்
றினகரமண் டலம்பொருவுந் தேசுசா லொருமறையோன்
முனகரிய தொழில்விசுவம் பரனென்ன மொழிபெயரான். (௨௰)

அன்னவனுக் கிருவர்மனை வியுருள்ளா ராங்கவருண்
முன்னவள்பேர் கனகையொரு முளையுடையாள் முளையில்லாள்
பின்னவண்மற் றவடியரம் பெயர்ப்பதற்கம் மறையவன்று
னன்னரறம் பலமுயல்வான் றீர்த்தமெலா நணிப்படிவான். (௨௧)

அதுதெரிமூத் தவணெஞ்சத் தழுக்காறு நனிபூண்டே
யிதுபுரியு முயற்சியெனி னிளையாளுக் கொருமகவு
கதுமெனத்தோன் றிடுக்தோன்றி னமதுகா தலன்செல்வங்
குதுகலம தறவிரண்டு கூறுஇக் குறைபடுமால். (௨௨)

முற்றியவென் றுயரமெலா முதலோடு முடிப்பனெனப்
பற்றியநஞ் சணலூட்டிப் பாதகிகொன் றுடவனைச்
செற்றியபா தகம்வருத்தத் தேயமெலா முழிதந்து
மற்றியலோர் வனமடைந்து வன்றியா லுயிர்மாண்டாள். (௨௩)

கோலத்தா லுயிர்மாய்ந்தாள் குனுங்குருவ மொன்றடைந்து
சூலத்தாற் பொலியங்கைத் தோன்றலா ரானையினுன்
ஞாலத்தா ரீர்கிழலை நண்ணுமே கவன்றலைவரன்
புலத்தார் விழிப்பெருமான் பெருந்துறையோர் பாங்கடைந்தாள். (௨௪)

ஆயவிடத் தொருவிருக்க மேலமர்ந்தா ளக்காலை
யேயமிகு புறுவொன்று கிரைதாயம் பெடைக்கொழிப்பான்
பாயவழற் றடம்படிந்து பறந்துமே லெழீஇச்சிறகத்
தாயபுனற் றிவலைவொன்று மோர்வெழிபேட் டடைவின்றும். (௨௫)

சோர்தருபேய் மகளுடம்பிற் றோய்ந்தாவி வருகின்லிச்
சார்தருபா தகமனைத்துந் தவிர்ந்துதே வுருவாகி
நீர்தருசெஞ் சடையாளர் செங்கயிலைப் பதியடைந்தாள்
சேர்தருமா தேவியணி தலைக்கொண்டின் பெய்தினளால். (உ௬)

அருவளத்தக் கனிதீர்த்தம் படிந்தவாண் கபோதகம்பெண்
புருவுடம்பின் விழுத்தியப்பு ரிவனையிற்போக் கொருதிவலை
மருமயற்பே யுடல்படியத் தேவுருவம் வந்ததெனி
னிருமலரத் தடப்பெருமை யெம்மனோர் சொலற்கெளிதோ. (உ௭)

தேவதீர்த்தம். வேறு.

தண்ணிய வான்ம நாதர் சந்நிதி யவாசித் திக்கி
னண்ணிய செல்விக் காவு ணயந்தமர் தருமோர் தீர்த்தம்
புண்ணிய வானோ ரியாரும் போந்துபேசர் தாடு லாலே
யெண்ணிய தேவ தீர்த்த மென்பரா லதற்கு நாமம். (உ௮)

அன்னதை நாத தீர்த்த மென்றறி வுடையோர் சொல்வார்
பொன்னவிர் கமலம் பூத்த புனலதிற் படிவோ ரியாரும்
பன்னரு மிம்மை யோடு மறுமையும் பண்பிற் றுய்த்து
மின்னவிர் சடையான் பாத மேவிவீற் றிருப்ப ரீற்றில். (உ௯)

தென்றிசைக் கடற்றீ ரத்திற் செல்வமுங் கல்வி யுஞ்சேர்ந்
தொன்றிய வளத்தா னுறு மோங்கரி மந்தி ரப்பேர்
துன்றிய புரமொன் றுண்டு சுரகர் வாழ்க்கை யோரு
நன்றிய லாங்கு மேவ நண்ணுவர் வேட்கை மாதோ. (௩0)

அந்தநற் புரத்தி லெம்மா னாலய மொன்றுண் டென்று
நந்தமக் கருளு மீச னுமமோ மந்தி ரேசன்
பிந்தவி லருள்சா லம்மை பிரமநா யகியென் பேரான்
பந்தமி லிருவ ருக்கும் பண்ணினர் திருவி ழாவே. (௩௧)

சாறுசெய் தினத்து ளோர்நாட் டையலோ டைய னூர்தி
யேறுகொண் டலங்கா ரஞ்சா ரெழிற்றிரு வீதி யெய்திப்
பேறுதங் கடியார்க் கெல்லாம் பெறற்கருங் காட்சி நல்கிக்
கூறுதன் கோயி லுள்ளாற் குறுகிவீற் றிருந்தா னன்றே. (௩௨)

இருள்செறி கால மாக விற்புரு கட்வை தேருந்
தெருளின்மித் திரனென் பானோர் மறையவன் சிகரிக் கப்பாற்
பொருளிலை யென்க்க ழித்த தியத்துட் பொருந்து மொன்றை
மருளுறக் கழியிற் சோத்து வழிக்கொடு நடந்து போனான். (௩௩)

அன்னவன் முன்பு செல்லச் சிலர்தொடர்ந் தகத்துட் போவான்
மின்னரு தீப நோக்கி விரைதரத் தொடர்ந்து சென்றூர்
சொன்னவச் சிவால யத்தெண் ணெய்கவர் துரோக மேவ
வென்னரும் வறுமை மூடப் பட்டிறந் தளற்றி லாழ்ந்து. (௩௪)

நெடிதுநாள் கழிந்த பின்றை நிலத்திழி பிறப்பி னுற்றூர்
கொடியமற் றிதற்கு மூல மெனங்கூறு மித்தி ரன்றூன்
றடிதரா நிரப்பு மூடித் தரையிற்பன் னுளு ழன்று
கடியவெந் நோய்க்கோட் பட்டுக் காலனூ ரடைந்தா னன்றே. (௩௫)

ஆவயி னிரய மெல்லா மளப்பிலு ளனுப வித்து
மேவருங் கிருமி யாதி வேறுவே றுதித்து மாய்ந்து
பாவமன் னுமலி யாகிப் பல்லிடத் துழலுங் காலை
யோவரும் பெருந்து றைப்பாற் பிதிர்வன முற்றூ னன்றே. (௩௬)

சுடுவனச் சாம்பர் வீழ்ந்து புரளலுந் தூய ஞானம்
வடுவறச் சிறிதுண் டாக மற்றந்த வலியி னுலே
படுமலர்த் தேவ தீர்த்தம் படிந்துபா தகந்த டிந்து
கொடுமலக் குறும்பு மாய்த்துக் கூடுபே ரின்ப முற்றூன். (௩௭)

அறத்தினை வேண்டி னுலு மளப்பரும் பொருள்க ளாய
திறத்தினை வேண்டி னுலுந் திகழ்தரு மின்ப மென்னு
நிறத்தினை வேண்டி னுலு நிகழுமிம் மூன்ற னுக்கும்
புறத்தினை வேண்டி னுலும் பொலியகல் கிடுமேத் தீர்த்தம். (௩௮)

முனிவர்தீர்த்தம்.

உமைமண வாளன் கோயி லுத்தர திசையின் கண்ணே
யமைசிறப் புடைய வீதிக் கருகொரு தீர்த்த முண்டாற்
கமைமுனி வர்ர்க ளாடிக் களித்தருந் தவஞ்செய் நீராற்
சமைதரு முனிவர் தீர்த்த மென்பனூர் தலைமை சான்றோர். (௩௯)

இன்னுமற் றதனை விள்து தீர்த்தமென் றெடுத்துச் சொல்வார்
பன்னுமற் றங்கீ ராடிற் பாதக மனைத்து மாயுந்
துன்னரும் மலக்கி ழங்குந் தொட்டெறி வன்மை மேவு
மின்னுமஞ் சடையான் பாதக் கலப்புமே விடுவ துண்மை. (௪௦)

கொழிதமிழ் மணக்குஞ் செவ்வாய்க் குறுமுனி வரனெங் கோமான்
பழிதபு பொதிய மேவும் படிவழி யியங்குங் காலைக்
கழிதவத் துருவா சன்றன் காதல ரிருவ ராய
வழிதகைக் கொடுவோ தாவி வில்வல னடுத்து மேவி. (௪௧)

வஞ்சகத் தூட்டல் கண்டு மற்றவர் தமைநீ ருக்கி
நெஞ்சகத் துறுவன் மைந்த ரிவரென நினைந்து நாளு
மஞ்சகத் தொழித ராத பெருந்துறை மருங்கு வந்து
தஞ்சகக் கழுவா யாற்றத் தமிழ்முனி வரனி னைந்தான். (சஉ)

தண்ணிய முனிவர் தீர்த்தஞ் சார்ந்துசங் கற்பங் கூறிப்
புண்ணிய முனிவ ருடிப் போர்த்திய பழிய னைத்து
மண்ணிய விசேடம் பெற்றான் மற்றுமத் தீர்த்த மாடி
யெண்ணிய பேறு பெற்றா ரெண்ணிலா ருலகி லம்மா. (சங)

அகத்திய முனிவன் பின்னு மமைந்தவெள் ளாற்றின் மூழ்கி
மகத்துவ மிகும்வெள் ளாற்றின் வடகரை யிலிங்க நட்டுத்
தகத்திகழ் பூசை செய்து தன்பெயர் நிறுவிப் போனு
னிகத்தியல் போக மாதி யெய்துவா ரதுபூ சிப்பார். (சச)

அசுரதீர்த்தம்.

அங்கணா ருபாத்தி யாய ராயமர் கழக மாகத்
தங்கிய வாங்கோர் தானந் தனக்குப்பச் சிமதிக் கின்கட்
பொங்குமோர் தீர்த்த முண்டாற் புகரற வசுரர் தோய்ந்து
பங்கமில் வரங்கள் பெற்றா ராதலாற் பரரி னுள்ளோர். (சரு)

வலிதரு மசுர தீர்த்த மெனும்பெயர் வழங்கா நிற்பர்
சலிதரு தரமி லாத சதாசிவ தீர்த்த மென்றும்
பொலிதரு புலவர் சொல்வா ரங்கதிற் புகுந்து மூழ்கின்
மெலிதரும் பாவ மெல்லாம் வீட்டின்ப மெய்து மன்றே. (சசு)

வாயுதீர்த்தம்.

மருவிய குருந்தி னுக்கு வாயுமூ லையிலோர் தீர்த்தம்
வெருவற வாயு மூழ்கி வயிற்றுநோய் வீட்டி வாழ்ந்தா
ளொருவிலத் திற்றால் வாயு தீர்த்தமென் றோயா நிற்பர்
திருவினர் மகேச தீர்த்த மென்னவுஞ் செப்பு வாரால். (சஎ)

உரைத்தவண் புனலா றின்னு மூரைக்கவேண் டியவோர் மூன்று
திரைத்தடம் பின்பு சொல்வாந் திருப்பெருந் துறைய கத்து
வரைத்தடந் தோட்கு ராதி யாவரு மடிய மாட்டிப்
புரைத்தசீர்க் குமாரன் வந்து பொருந்திய திறமுஞ் சொல்வாம். (சஅ)

தீர்த்தப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கூஎகு.

குமாரர்வருகைப்படலம்.

அதமுத வுதமுத லென்ற றைந்திடா
திதமுத லெனத்துணி,யியல்பு நல்கிடு
முதமுத னூலென மொழியும் வாசகப்
புதமுதன் மலரடி புந்தி மன்னுமால். (க)

ஒருசிறு விதிமகச் சாலை யுற்றவன்
றருதக ரூனுணச் சமைந்த வானவர்
வெருவறக் கடையெலா மேனி கொண்டெனப்
பெருவலிச் சூர்முத லோர்பி றந்தனர். (உ)

எண்ணினு ளருந்தவ மியற்றி கெற்றித்தீக்
கண்ணினன் பால்வர மனைத்துங் கைக்கொண்டா
ரண்ணுபே ரண்டமா யிரத்தெட் டாளுவா
ரிலா மருள்சிறி தேனு முற்றிலார். (ங)

அன்னவ ரலைத்திட வலையின் வாய்த்துரும்
பென்னவா னவரெலா மலைத லெய்ந்தனர்
சொன்னமா தேவர்க்குத் துரோகஞ் செய்பய
னின்னதோ வின்னமு மெய்து மென்பரால். (ச)

ஆலவாய்க் கரும்பென வவுண ராலுடை
மாலயன் முதலிய வானு ளோரெலாம்
வேலைநஞ் செழுத்தமைக் காத்த வித்தகன்
சோலைசூழ் திருப்பெருந் துறைவந் தெய்தினர். (ரு)

அய்யனே யபயம்வெவ் வரிண மேந்திய
கய்யனே யபயம்வெங் காலற் செற்றகாற்
செய்யனே யபயமா தவத்தர் சிந்தைவாழ்
மெய்யனே யபயமியா மெலிவு மேவினேம். (சு)

முத்தனே யோலமெம் முதல்வி கொண்டரு
ளத்தனே யோலம்வின் னவாம்பெ ருந்துறைக்
கத்தனே யோலமெங் களைக ணாகிய
நித்தனே யோலமென் றிறைஞ்சி நின்றனர்· (எ)

ஆயவக் காலையி லான்ம நாயகர்
சேயமுற் றவர்முகம் பார்த்து நீரெலாங்
காயமேற் போம்வட கயிலை யண்ணுமின்
பாயநும் பகைதபு பான்மை மேவவே. (௮)

என்றலும் வடகயி லாய மெய்தினா
ரன்றலி னந்தியெம் மண்ணலு றுடொழூஉ
மன்றமர் பிரானுக்கெம் வரவு செப்பென்று
ரொன்றவ னனுஞைபெற் றுள்பு கச்செய்தான். (௯)

உருத்திர மூர்த்தியை யுவந்து கண்டனர்
கருத்தமை த்ரவடிக் கடிப ணிந்தனர்
பருத்தெழு மகிழ்ச்சியிற் குடந்தம் பட்டனர்
திருத்தக வவர்முக நோக்கிச் செப்புவான். (௧௦)

ஒன்றுநீ ரஞ்சலி ரும்பர் காள்வளங்
குன்றுறுப் பெருந்துறை கூடி மேவலா
லன்றுநும் பகையெலா மழிவ தாகுமா
லின்றுநா மதற்குவே றியற்ற லுண்டெனா. (௧௧)

ஆறுமா முகங்கள்கொண் டமர்ந்துட் டாதுவை
வீறுவா னுதற்கணில் வெளிப்ப டுத்திடக்
கூறுகா லழறலைச் சுமந்து கொண்டுபோய்த்
தேறுமா கங்கையிற் செலுத்தக் கங்கையும். (௧௨)

மறுவறு பெருஞ்சர வணைத்தி னுய்த்திட
வறுபொறி களுமறு குழந்தை யாகியோங்
குறுதினத் துமையவ ளொன்று செய்தொரீஇ
பெறுகழி லைக்கிரி பிறங்க வுய்த்தலும். (௧௩)

ஆறுமா முகத்தவ னாய நம்பிரான்
வீறுசெய் தம்பிய ரொடும்வி ராவியே
மாறுதீர் பெருவிளை யாட்டின் மன்னுத
றேறுமா லயன்முதற் றேவர் கூடுபு. (௧௪)

மறைமுத லடித்தலம் வீழ்ந்து வாழ்த்தியே
முறையிட் டிரங்கிய முக்க ணாயக
னிறைப்தி னொருவனா நிகழ்தன் சத்தியை
யறைபடை யாகச்செய் தங்கை நல்குபு. (௧௫)

இன்னும்வேண் டுவவெலா மினிதி னீந்திவட்
டுன்னும்வா னவர்பகை தொலைத்து வாவென
மின்னுதம் பியரொடும் பூத ரோடுமேய்
மன்னுதா ரகனுயிர் மடிய மாய்த்தபின் (௧௬)

வழியமர் தலமெலாம் வழுத்தி யாவரு
மொழியலை வாயிடை யுமர்ந்து சூழ்ந்துபொன்
பழியவு ணர்கணிலை பகர வோர்ந்தட
லொழிவரு மிளவல்கு ரூருற் றெய்யென. (௧௭)

மீண்டபி னியாவரு மேவிப் பின்வர
மாண்டசீர் வீரமா மகேந்தி ரம்புகுந்
தாண்டவ ணவுணர்த மனிக மாய்தரத்
தூண்டடு படையெலாந் தூண்டல் செய்யுநாள். (௧௮)

அரிமுகத் தவுணனே யாதி யாகிய
வெரிமுகத் தவரெலா மிறந்து போம்படி
தெரிபடை செலுத்திமேற் றிகழுஞ் சட்டியி
லுரியகு ராயமா வுடல்பி ளந்தனன். (௧௯)

கோழியு மயிலுமாக் குலவ னேக்கியாங்
கூழிகா ணிருங்கொடி யூர்தி யாக்குபு
வாழிவா னவர்சிறை விடுத்தொர் மால்வரைச்
சூழியா னையின்பிடி தோள்பு ணர்ந்தரோ. (௨௦)

எலும்வா னகங்குடி யேற்றி மாமறை
நாலுமோர் பெருந்துறை நண்ணி யப்பரை
யாலுமே தகவுசா லன்பிற் போற்றிட
மாலுமா திலாரொடும் வந்த னன்னரோ. (௨௧)

அம்மையப் பரைத்தொழு தடிவ ணங்குபு
வெம்மையில் பெருங்களி மேவு சிந்தையான்
கொம்மையொண் மயின்மிசைக் கொண்டு கோபுரச்
செம்மைசே ருத்தர திசையீ சானத்தில். (௨௨)

வடதிசை நோக்குபு மகிழ்ந்து வைகினு
னுடனடைந் தவரெலா மொருங்கு நோக்கியாங்
கிடமிகு பெருந்துறைக் குமார வென்றுள
மடனிகு மன்பொடு வணங்கி வாழ்த்தினர். (௨௩)

கூறிய பெருந்துறைக் குமாரர் சேவடி
நாறிய மலர்பறித் தணியு நல்லவ
ரேறிய சனனபா தகமெ லாமிரித்
தூறிய சிவானந்தத் துவந்து மன்னுவார். (௨௪)

கொடிமதிற் பெருந்துறைக் குமாரர் வந்தவா
றொடிவற வுரைத்தன மோங்கற் றேளினாய்
கடிதலில் பெருந்துறை யெனற்குக் காரணம்
படியற விளம்புவாம் பண்பிற் கேட்டியால். (௨௫)

குமாரர்வருகைப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௭௦௦.

பெருந்துறைப்படலம்.

கதிரழல் கண்ணே மெய்யே கஞ்சமே லிருப்பான் பாகே
யதிர்வலைக் கரனம் பேறில் லேயினு மாவதாக
வெதிரில்வான் பரமா காரென் றியற்றமி ழுண்மை சொற்ற
முதிர்புகழ் வாத வூரெம் முதல்வரே யெமையாட் கொண்டார். (௧)

இறையவ னொருமா தேவ னேயெனத் துணிந்த நீரார்
மறைமுழு வதுமு ணர்ந்து வைதிகத் துறையி னின்றார்
குறையற வங்க மாதி யாவுமுட் கொண்ட சீலர்
பொறையுரு வமைமூந் நூறு மறையவர் புகழான் மிக்கார். (௨)

ஆற்றறீத் தொழிலே யின்னு மறைபசுக் கொலையே யேனு
மேற்றலோர் பழியு மில்லா ரியாவருந் தொழும்பே றுற்றார்
சாற்றலென் னெம்பி ரானைத் தங்களு ளொருவ னாகப்
போற்றல்கொண் டிவப்பா ரென்னி னியாமேயோ புகழ வல்லேம். (௩)

தங்களு ளொருவ னாகத் தம்பிரான் றன்னைப் பெற்ற
துங்கமார் கதையென் னென்னிற் சொல்லுவா மன்ன கேண்மோ
திங்களங் குலத்த னைய செழியர்கோ மகனொ ருத்தன்
பங்கமி லான்ம நாதர் பணிசெயற் குரிமை யாய்ந்து. (௪)

கங்கைசூழ் காசி நின்றுங் கற்றமூந் நூறு வாய்மைத்
துங்கமா ம்மறையோர் தம்மை வருவித்தான் றோலா மேன்மை
யங்கவர் பாண்டி நாட்டி லவிழ்மலர்க் குருந்த நாளுந்
தங்கிய வனத்தை மேவச் சுகுணபாண் டியனுஞ் சார்ந்தான்.

வழுதியர் பெருமாற் காக்கங் கூறினர் மறையோ ரெல்லாந்
தொழுதன னிருக்கை நல்கித் தூயபொற் கலிங்க மூன்றா
ளுழுகொளித் தட்ட மேலா லெண்ணின ளுருங்கு வைத்துச்
செழுமுகத் தொவ்வொன் றாகச் சிறப்புறக் கொடுத்தா னன்றே. (௬)

எஞ்சிய தொன்றேற் பாரிங் கில்லாத குறையென் னென்றான்
விஞ்சிய புகழார் தம்மை மேதகப் பலகா லெண்ணி
யஞ்சிய மனத்த ராகி யையமுற் றொருவர்க் காணேந்
துஞ்சிய புகழா யென்ன செய்குவாஞ் சொற்றி யென்றார். (௭)

வழுதியு மறைவ லாரு மயங்கின ரிருக்குங் காலை
யெழுதரு மறைக டேறா விறையவன் குருந்தி னின்று
முழுமறை யவனுத் தோன்றிப் பூழியன் முன்ன ரெய்திச்
செழுமுந் நூற் றுவரெம் மோடென் றுரைத்தன ரியக்கந் தீர்த்தார். (௮)

இழுதையர் தமைச்சா ராதா மெஞ்ஞான்று மிவனை நீங்கேந்
தழுவுவ மெனநீ றள்ளி வழுதிதன் னுதலிற் சாத்திப்
பழுதறு மாக்கங் கூறிப் பரவுபொற் கலையு மேற்றுத்
தொழுதகு மறையோர் கூட்டத் தொருவராத் துன்னி னரால். (௯)

மதிநலம் பொலிமுந் நூற்று வருளிவ ரொருவ ரென்றே
யதிசயம் பயப்ப வான்ம நாதருக் கறைந்தா ரோர்பேர்
திதிபுரி தென்னர் கோமான் மறையவர் செய்யு மன்புந்
துதியிறை யவர்தாஞ் செய்யு மருளுஞ்சீர் தூக்கி நின்றான். (௧௦)

மின்னகு வேலான் செம்பொன் மாளிகை வெவ்வே றாக்கி
யன்னவர்க் குதவி யவ்வூர் மானிய மாக நல்கி
யின்னமும் வேண்டுஞ் செல்வ மியாவையு நிரப்பிப் பின்னர்த்
தன்னக ரடைந்தா னான்ம நாதர்தா டலைமேற் கொண்டே. (௧௧)

ஓதிய மறையோர் தம்மு ளொருவரா யான்ம நாத
ராதியில் வந்த வாறீ தறைந்தன மப்பாற் கேண்மோ
சோதியை யான்ம நாதச் சுயம்புவை யருச்சித் தேத்திப்
போதியன் மறைவ லானும் புகழ்மறை யவர்கள் வாழ்நாள். (௧௨)

எண்ணிய மறையோ ரெல்லா மிராப்பக லன்பு பொங்கப்
புண்ணிய வான்ம நாதர் பூசனை முயலு மாற்றா
லண்ணிய சிறுவர்க் கத்தி யயனஞ்செய் விப்ப தற்கோர்
தண்ணியர் வேறி லாமைத் தளர்வுளத் தடைந்தா ரன்றே. (௧௩)

இருமூது குரவர் கோயிற் பணிவிடை கமக்கெஞ் ஞான்று
மொருவரும் வேலை யாகு மொருபெரும் பேறு பெற்றோம்
வெருவறு சிறார்க்கு வேதம் பயில்விப்பார் வேறு காணேந்
திருவரு ளுணரே மென்று சிந்தைசெய் திருக்குங் காலை. (௧௪)

மான்றசிந் தையராய் வந்து மாலயன் முதலி யோர்க
டோன்றநின் றிரத்தல் செய்யச் சுழிவிட மமுதாக் கொண்டார்
சான்றமா மறையோ ருள்ளத் தளர்வினை யொழியார் கொல்லோ
வான்றதா மேயு பாத்தி யாயராய் வெளிக்கொள் வாரால். (௧௫)

எங்கணும் வியாபித் துள்ள வழகெனப் பட்ட வெல்லா
மங்கணூற் றொருவி ருத்த வடிவமா யமைந்த தென்னத்
திங்கணன் கமரா நின்ற செஞ்சடை யான்ம நாதர்
கங்கணுன் கினன்வேண் டாவோர் கிழவுருக் கைக்கொண் டாரால். (௧௬)

மன்னிய நுமையீன் வேணு வனத்திடைப் பெற்ற தேயோ
வன்னிய மில்லாப் பாசு ரதனிடைப் பெற்ற தேயோ
மின்னிய வின்னு மெங்குப் பெற்றதோ விளம்பீ ரென்னத்
துன்னிய வேணுத் தண்டஞ் சுடரொரு கரங்கொண் டேன்றி. (௧௭)

அரைக்கலை முடியி னின்று மரைக்கலை யாய தென்னப்
புரைத்தவெண் கலிங்கம் பின்பு போக்குகோ வணத்தி னோடு
வரைத்தமுன் கொய்செ ருக்கு மடித்தெடேச் செருகி மேலா
லுரைக்குமே கலைவி ளங்க வுடுத்தது சரியக் காட்டி. (௧௮)

எவ்வுருக் கொண்ட போது மிதுவிடே மெனக்கொண் டாங்குச்
செவ்விய நுதலின் மெய்யிற் செறிந்தவுத் தூள னத்தோ
டவ்விய மனுக்கு நீற்றுப் புண்டர மழகு செய்து
கவ்விய தாய வெள்ளிக் குப்பாயக் கட்டிற் றேன்ற. (௧௯)

மதியமுந் தொழுக்கி யாங்கு வயங்குமுப் புரிநூற் கிட்ட
பொதிதரு முறைகொ லென்னப் பொற்றமேற் கலிங்கஞ் சாத்தித்
துதியபாற் கடலி னுப்பட் டோன்றிய மொக்குண் மேலோர்
பொதியபுண் டரீகஞ் சார்ந்தாற் போனரை முடிபின் னுல. (௨௦)

திருத்தகக் கொண்டு மெய்யிற் சிவமணங் கமழ்வ தோர்ந்து
பருத்தகார் வண்டி னங்கள் பற்பல வந்து வீழ்ந்தாங்
கருத்தநான் மறைக ளேத்த வவிருங்கண் மணிகள் பல்ல
பொருத்தமார் சென்னி யாதி யிடமெலாம் பொலியா நிற்ப. (௨௧)

வளையுருத் திரிந்து வேறோர் வளையுருக் கொண்ட தென்னக்
களையவிர் செவியிற் செம்பொற் குண்டலங் கவினச் சேர்த்தே
யிளைமதுத் துழாயி னுன்க ணெலும்பது பிணங்கா நிற்கத்
தளைபவித் திரமோ ரங்கை விரற்றலைத் தயங்கப் பூண்டு. (௨௨)

எழுதுதற் கரிய தாகி யியைந்ததோர் பாதக் காப்புச்
செழுமல ரடியிற் சேரத் திகழ்வலக் கண்ணின் வெப்பந்
தழுவுதன் மறைக்கு மாறோர் தடங்கரங் கவிகை தாங்க
முழுமுத லவரிவ் வாறோர் முதுவடி வுற்று ரன்றே. (௨௩)

தளர்நடை தனக்கு மோராற் றலைச்செயுந் தண்ட மென்று
கிளருல குரைத்த றேற்றக் கேடிலஃ தூன்றிக் கொண்டு
விளர்குடை நிழலி யங்கி வேதிய ரவைமுன் னாக
வளரொளி மறையோர் வந்தார் வாய்சிவ சிவவென் றார்ப்ப. (௨௪)

வந்தமா மறையோர் தம்மை யிருந்தமா மறையோர் கண்டு
முந்தரே ரெழுந்து சென்று முகமலர்ந் தினிது போற்றிச்
சந்தமா ரர் தமதி ருக்கை கொடுவந்து தாழ்ந்தி ருத்தி
யெந்தை யாரிருந்தும் போந்தீ ரையரே யியம்பு மென்றார். (௨௫)

எங்குநா மிருப்போ மூரென் றிசைப்பதொன் றில்லை யேனுந்
தங்குவாஞ் சிவபு ரத்துந் தவாதவன் பினர்த மாட்டு
நங்குநீர் மறைவல் லீர காதர்க்கோ ரிடமு முண்டோ
பொங்குநூல் சிறுவ ருக்குப் போதித்தல் வல்லே மென்றார். (௨௬)

ஐயரிம் மாற்றங் கூற வந்தண ராகி யுள்ள
செய்யருண் மிகம கிழ்ந்து சிறுவர்போ தனையில் வல்ல
மெய்யரே லோரி ருக்கு விளம்புவீ ரென்றார் நாலெண்
கையர்கா ணுதார் செவ்வாய் மலர்ந்தனர் கருணை செய்வார். (௨௭)

வன்னமே பதமே யாரும் வகுத்துரை கிரம மேமேற்
சொன்னவான் சடையி ருக்கே தூயபஞ் சாதி யேமற்
றுன்னரும் பிறவே யெல்லா மூதாத்தமுற் சுரத்தி னோடு
மன்னவெத் திறங்க ளுங்கார் மழையெனப் பொழிந்தா ரன்றே. (௨௮)

அந்தகா ளுணைத்தா ரிங்கா ளறைவதோ ரருமைத் தாமோ
பந்தமா மறவி யாதி யுயிர்க்குணம் பரித்து ளாரோ
சந்தமா ரனைத்துங் கேட்டுச் சதுமறை வல்லா ரென்றே
யந்தமா மறையோ ரெல்லா கவிலொணு வுவகை பூத்தார். (௨௯)

சிறுவரீங் குள்ளார்க் கத்தி யயன்ஞ்செய் வித்தல் வேண்டு
மறுவுறு நமக்கென் வேண்டும் வருத்துனை செய்வீ ரென்னப்
பெறுவதும் பிரிய மல்லாற் பிறிதெவ னமக்கு வேண்டு
முறுபசிக் கன்னந் தம்பி னுதுவொன்றே போது மென்முர். (௬௰)

அன்னதே லைய ரேயெம் மகந்தொறு மொவ்வோர் நாளா
வின்னமு தருந்து வீரென் றிசைத்தன ரிசைந்தா ராகிச்
சொன்னபன் மகாரைக் கூட்டித் தூயவோ ரிடத்த மர்ந்து
நன்னலம் பெருக வோது வித்தலை நடாத்த லுற்றார். (௬௧)

தொழுகுலத் தவர்சி ருர்மேற் றூயதாங் கருணை நாட்டம்
பழுதறு முபாத்தி யாயர் செலுத்துபு பாடஞ் சொல்லச்
செழுமதிப் பிறைபோற் கல்வி தினந்தொறும் வளர்த னோக்கி
யெழுதரு முவகை பொங்க விருபிறப் பாளர் வாழ்நாள். (௬௨)

மன்னிய மதுரை மேய வரதுங்க வழுதி யூழற்
றுன்னிய சுவர்க்க முற்ற னுவன்மகன் கௌமா ரன்றான்
மின்னிய மவுலி சூடி மேதினி புரக்கு நாளிற்
றுன்னிய குறும்பர் தங்க டோன்றலா கியலுண் டாக்கன். (௬௩)

கலையுணர் வழுதியாய கௌமார னட்புப் பெற்று
நிலையுரி மையும்பெற் றானாய் நிகழ்பவன் கொடிய தீமை
யலைசெயற் கஞ்சா னெங்க ளான்மநா யகரைப் போற்றுந்
தலைமையர் தண்ர்தம் பூமி தனைக்கவ ரெண்ணங் கொண்டான். (௬௪)

தன்னுடை நகர்க்க டுத்த நகரமாத் தங்க லாலே
மன்னுடை மறையோர் வைகுஞ் சிவபுர வளப்பார் முற்று
மென்னுடை நிலமா மென்றே யெண்ணுது கவர்ந்து கொண்டான்
முன்னுடை வழுதி நல்கு முறிவிலா வணத்தி னோடும். (௬௫)

பரம்பர வீன்ம நாதர் பணிவிடை செய்வா ரென்று
நிரம்பமை மறையோ ரென்று நெஞ்சத்துச் சற்று மெண்ணு
வரம்பறு கொடியோ னெல்லாங் கவர்ந்தனன் மறையோ ரெல்லா
முரம்பயில் செயலொன் றில்லா ரொய்யென வாட்ட முற்றார். (௬௬)

வழுதியோ விளைய னன்னுன் மாட்டதி நட்புப் பெற்றான்
பழுதுசெய் குறும்பர் தோன்றற் பாதகம் புரிலுண் டாக்க
[illegible]ழுதரும் புகழான் முன்னு ளியைதர நமக்க ளித்த
வதுங் கவர்ந்தா னியாஞ்செய் முறையிஃ தென்று தேரேம். (௬௭)

மறையவர் நிலமென் றோதா வணமுங்கைக் கொண்டா னுட்சி
முறைதன தாகச் செய்தான் முற்றிய வயலார் காட்சித்
துறையையுந் தவிர்ப்பா னென்ன செய்யலாந் துணிபென் னேயெம்
மிறையவ ரான்ம நாதர் திருவுள மென்றோ வென்பார். (௬௮)

மறைவழி யியற்றுஞ் சந்தி வந்தனை தவிர்ந்த வோமோ
குறைபசி யென்ற டைந்த குணத்தரை விலக்கி னோமோ
வறைபர தனங்கொண் டோமோ வான்மநா யகர்தம் பத்தித்
துறையினிற் றப்பி னோமோ சூழ்ந்ததித் தீமை யென்பார். (௬௯)

அய்யரே யெம்மை யாளு மான்மநா யகரே மேனிச்
செய்யரே யென்றுந் தீராச் செல்வரே மழுமா னேந்துங்
கையரே காலற்காய்ந்த காலரே யெக்காலத்து
மெய்யரே யெளியே மென்னோ பிழைத்தனம் விளம்பீ ரென்பார். (௭0)

வழுதியர் நாண மக்கு வருவாயோர் குறையின் றாகத்
தொழுதத வியவி தத்தாற் றுயரறத் துய்த்தல் செய்து
பழுதற வான்ம நாதர் பணிவிடை செய்து வந்தோ
முழுவதுங் கவர்ந்தான் பாவி முன்னியென் னுவ தென்பார். (௭௧)

உயிர்முழு துவந்து காக்கு மொருத்தியோ காம்பி கைத்தாய்
செயிரற நம்மைக் காத்தல் செய்யாது விடுமோ வென்பார்
கயிரவப் பகைவி டேக்கு மாதவங் களிப்பிற் கொண்டார்
பயிர்நிலங் கவர்ந்தான் றீங்கும் பரித்தவந் தனரோ வென்பார். (௭௨)

அந்தணர் தம்மு ளியாமு மொருவரென் றன்று வந்து
சந்தன வெற்ப னல்குஞ் சன்மான மும்பெற் றுள்ளார்
நந்தமை யாளர தெங்கு நடந்தனர் கொல்லோ வென்பா
ரிந்தவுண் ணம்பல் லோரு மிரக்கமுற் றிதுது ணிந்தார். (௭௩)

செழியன்மற் றிளைய னாக விருக்கினுஞ் செழிய னுக்குக்
கழியுநட் பாள னாக விருக்கினுங் கடிய பாவி
யொழிவிலச் செழியன் முன்போ யுற்றதை யுரைப்போ மாயின்
வழிவிடுந் தெய்வ மென்று மறையவ ரொருப்பட் டாரே. (௭௪)

அன்னதோர் பொழுது பாத்தி யாயரா விருக்கு மையர்
பன்னகா பரணர் கூடற் பதிவயி னடைந்து தென்னன்
முன்னர்நீ ருரைப்ப தென்னே மொழியினு மறிய வென்றூர்
தன்னுளும் வஞ்ச மில்லார் சாற்றிட லுற்று ரன்றே. (௭௫)

அரசனுக் காக்கங் கூறி யருகுசென் றிருந்து கொண்டு
பரசுமின் மறைய ருத்தம் பகர்துமென் ருெருவர் சொற்ருர்
விரசுப நிடத மெல்லாம் விரித்தெடுத் துரைப்போ மந்த
வரசுகு ணத்தோ னுய மன்முனென் ருெருவர் சொற்ருர். (சசு)

ஒருவரா கமங்க ளெல்லா முணர்த்துதுந் தெரிய வென்று
ரொருவரா கமசா ரத்தை யுணர்த்திடி னுவக்கு மென்று
ரொருவர்நஞ் சத்த நூலா னுலகெலா முவக்கு மென்று
ரொருவர்மீ மாஞ்சை யுள்ளு முத்தர முரைப்போ மென்ருர். (சஎ)

ஒருவர்நஞ் சிவபுரத்தின் மான்மிய முரைப்போ மென்று
ரொருவரக் கினிதீர்த் தத்தின் பெருவள முரைப்போ மென்று
ரொருவர்நம் மான்ம நாத ருண்மையை யுரைப்போ மென்று
ரொருவர்யோ காம்பி கைத்தாய் மகத்துவ முரைப்போ மென்ருர். (சஅ)

ஒருவர்பல் புராணத் துள்ள வுண்மையைத் தெரிப்போ மென்று
ரொருவர்பல் லிதிகா சங்க ளுள்ளன வுரைப்போ மென்று
ரொருவர்நன் மிருதி யெல்லா மொழிவற வுரைப்போ மென்று
ரொருவர்மற் றிவற்று ளென்னே நியாயம்யா முரைப்போ மென்ருர். (சகூ)

ஒருவர்மந் திரநன் னூலி னுள்ளவை யுரைப்போ மென்று
ரொருவர்காற் பத்து முக்கோ ணத்தியல் புரைப்போ மென்று
ரொருவர்நீ றளித்த லோடாக் கழுமினி துரைப்போ மென்று
ரொருவர்நா மங்க ளாதி பவந்தெனை வுரைப்போ மென்ருர். (ருo)

இவ்வித முரைத்தல் கேட்டே யிளநகை வாயிற் ருேன்றச்
செவ்விய மறையீ ரியாமும் வருதல்சித் தித்தோ மென்று
ரவ்விய மில்லீ ரத்தி யயனஞ்செய் வித்தல் வல்லீர்
கவ்விய நீருங் கூடிற் காரிய சித்தி யென்ருர். (ருக)

என்றுரை யாடி யாரு மிணர்மலர்க் குருந்த மூல
மொன்றுற வடைந்து போற்றி யுவப்புறு மனுவை பெற்றுத்
துன்றுமின் சுவையான் மிக்க தோட்கோப்புப் பொரிசோ றேந்தி
யன்றலின் மதுரை நோக்கி யடைதர வழிக்கொண் டாரால். (ருஉ)

தண்டமொன் ருெருகை யூன்றித் தளர்கைக் கிகலுண் டாக்கிப்
பண்டரி யுணராப் பாதம் பார்மக ளுடம்பு தோயக்
கண்டவ ரதிச யித்துக் கனிந்துநெஞ் சுருகா நிற்க
வண்டர்நா யகரோ யாய வையருந் தொடர்ந்து சென்ருர். (ருந)

வழிப்படு தலங்க டோறும் வழிபடு நியமத் தோரா
யிழிப்பருந் தீர்த்த மாடி யிலிங்கா யகரைப் போற்றிக்
கழிப்பரும் பொதிசோ றுண்டு தண்ணீரும் பருகிக் காதல்
செழிப்புற வன்று பார்ப்பார் சேரியிற் றங்கிப் போவார். (௫௪)

மலைவனங் கலுழி பண்ணை வரம்பில கடந்து சென்று
கலையென வாடல் செய்த கண்ணுதன் மீதுரை சார்ந்தாங்
குலைவரும் விமானக் கோயி லுட்புகூஉப் பணிந்து போற்றித்
தலைமறை யவர்க ளியாரும் பாண்டிய னவைமுன் சார்வார். (௫௫)

பாதகக் கொடியோன் செய்த படிறொழித் தருள்வீ ராயின்
மோதகத் தொடுதெங் கங்காய் முந்நூறு முந்நூ றாக
வாதவப் பிரிய ரேகீ ரமுதுசெய் திடுவீ ரென்று
போதகத் தலைமை யாளர் புகன்றனர் போற்றிப் போவார். (௫௬)

செழியர்தம் பெருமான் கோயிற் கடைத்தலை சென்று நின்றே
யொழிவருங் காவ லோர்ப்பார்த் துரைமினெம் வரவை யுங்கள்
பழிதபு மரசற் கெனலுற்றார் நீவிர்யார் பகர்மி னென்னக்
கழிவளச் சிவபு ரத்து மறையவர் காணு மென்றார். (௫௭)

காவல ரரசன் முன்போய்க் கைகுவித் திறைஞ்சி நின்று
மேவலர் புரங்கள் செற்றார் சிவபுர மேவி வாழும்
பாவலர் சீர்த்தி மிக்க பனவர்க ளின்னைக் காணு
மாவல ராகி வந்து கடைத்தலை யடைந்தா ரென்றார். (௫௮)

மேயவந் தணர்க ணம்முன் விரவுமா விடுக்க வென்றூ
ரயபொற் கடைகாப் பாள ரந்தணர் முன்ன ரெய்தி
நேயநம் மரசன் முன்னா நீவிர்சென் றடைமி னென்னப்
பாயபன் மறையுந் தேறும் பனவரோ டுடைந்தா ரியாரும். (௫௯)

தென்னவன் முன்னீ ரெய்தித் திருத்தகு மாக்கங் கூறி
நன்னுத னீறு சாத்த நயந்துளங் கனிந்து போற்றி
யன்னவ னிருக்கை நல்க வினவரு மிருந்தா ருங்கள்
பன்னரு மொழுக்க மெல்லா மூறின்றிப் படர்வ தேயோ. (௬0)

குறையிலை யாகி வாழ்தல் கூடுங்கொ லெனவி னுவ
விறைவநின் றுணை யாலெங் கெழினெவன் ஞாயி றென்று
முறைமைமயி னிருந்தோம் வந்து முளைத்ததோ ரிடையூ றைய
வறையுமற் றதுவி னுவி னதிசயம் விளைக்கு மென்றார். (௬௧)

அன்னதென் னெனவி னாவி னான்மா யகர காதி
முன்னவர் பணிசெய் பாக்குன் முன்னவ ரெமக்கு விட்ட
நன்னில மனைத்து நின்னை நட்டலுண் டாக்கன் கொண்டா
னின்னதே யிண்டயூ றன்பா லிசைத்திட வந்தோ மென்றார். (௬௨)

இவர்மறை யனைத்தும் வல்லா ரிவருப நிடதம் வல்லா
ரிவர்நலா கமங்கள் வல்லா ரிவர்புரா ணங்கள் வல்லா
ரிவர்வியா கரணம் வல்லா ரிவர்தருக் கத்தின் வல்லா
ரிவரிதி காசம் வல்லா ரென்றுமீ ளவுமு ரைத்தார். (௬௩)

எல்லாம்வல் லவரென் றாலு மெடுத்தவிவ் வழக்கிற் கென்னும்
பொல்லாவென் நிலங்க வர்ந்தா னெனப்புகன் றுள்ளீ ருங்கள்
சொல்லார்நன் னிலமென் றற்கா வணந்தொட ராட்சி மற்று
நல்லார்தங் காட்சி மூன்று ளொன்றேனு நாட்டு மென்றான். (௬௪)

மூன்றனு ளொன்றை நாட்டு மென்றிறை மொழியக் கேட்டார்
தோன்றவொவ் வொன்றில் வல்லே மென்றமை துணியு மாறு
சான்றவவ் வரசன் முன்னா விளக்கிடச் சமைந்தார் கேட்ட
மீன்றவிர் கொடியா னென்னா மிவையென நகைத்து விண்டான். (௬௫)

ஆளுகை யவன தாயிற் றமைமுறி யையுங்க வர்ந்தா
னீளுறு மயலார் காட்சி யுண்டவர் நேரே சொல்லார்
கோளுறு குறும்பர் தோன்றல் கொல்லுவா னெனவுள் ளஞ்சி
வாளுயர் மன்ன ரேறே யென்செய வல்லோ மென்றார். (௬௬)

என்றலுங் குறும்பர் தோன்றா லிம்மறை யவர்தம் பூமி
யொன்றநீ கவர்ந்த துண்டோ வில்லையோ வுரைத்தி யென்றான்
மன்றமற் றவன்கும் பிட்டு மன்னவா மறையோ ரென்பார்
முன்றம தென்பா ராயின் முயலுக்குங் கோடுண் டென்றான். (௬௭)

இந்தவர் றிசைப்பா யாயி னெனதுபா ரென்ப தற்கு.
முந்தவா தாரம் யாது மொழியெனத் தொன்று தொட்டு
நந்தவா ளுதலா தாரம் வேறிலை நவிறற் கென்று
னந்தமா நிலத்திற் குள்ள வடையாள முரைத்தி யென்றான் (௬௮)

இருபனை யளவ கழ்ந்த போதுநீ ரூறு தந்தப்
பெருநில மென்றா லுங்க ணிலமெனிற் பெருமை மிக்கீர்
மருவடை யாளஞ் சொல்வீ ரென்றலு மறையோ ரெல்லா
தெருயா லுற்றா ரையர் தெரியயாஞ் சொல்லே மென்றார். (௬௯)

மண்டொடு கருவி கொண்டு வெட்டிடின் வெட்டு வாயி
லெண்படு குமிழி தோன்று மென்றுரை யெடுத்துச் சொற்றார்
திண்படு மனனுண் டாக்கன் சிந்தையு ளுவப்புக் கொண்டா
னன்புசான் மறையோ ரெல்லா ரகங்குபு சாம்பு கின்றார். (எ0

நெடுகோணங் கிருகந் தோறு நிரம்பவுண் டிருந்த விந்தத்
தடுமாறு மறையோ னென்ன சாற்றினா னந்தோ விச்சொல்
வடுவாகும் வெட்டு வாய்நீர் காட்டிட வல்லான் கொல்லோ
படுமாறென் னென்று சிந்தை பதைபதைத் திருந்தா ரன்றே. (எக)

உண்மைகொ லைய ரேநீ ருரைத்ததென் றரசன் கேட்ப
வுண்மையே யுண்மை யேமற் றுண்மையே யென்றார் மீட்டு
முண்மையே யெனிலுண் டாக்கா வுளுற்றவ தென்னை யென்று
னுண்மையே யவர்பா ரேயென் றுரைத்தன னுலைத லில்லான். (எஉ)

மொழியுமந் தணர்கா ணீவிர் முன்செல்வீ ரென்று போக்கிப்
பழியிலான் பரிமேற் கொண்டு பரிசனத் தொடுபின் சென்றான்
கொழிகளிப் புடையா னாய குறும்பனுங் கூடச் சென்றான்
வழியெலாங் கடந்தி யாருஞ் சிவபுர மருவி னாரால். (எந)

நன்னலம் பயக்கு மான்ம நாதனைத் தொழுது போற்றி
மன்னனோ ரிடத்து மேவி மறையவர் தம்முன் மூத்தீர்
சொன்னவா காட்டு மென்றான் றுதிகவு மார மன்னு
வின்னபோ தகழ்தற் காய கருவியிங் கிலையே யென்றார். .(எச)

கருவியா யிரத்தின் மேலுங் காண்வர வரவ மைத்தான்
வெருவின்மற் றவனைக் கொண்டே வெட்டுவித் திடுதி யென்றார்
பொருவிலா வெங்க ளையர் புரவலன் றலைய சைத்தாங்
கொருவிலுண் டாக்கா னைக்கொண் டோரிடத் தகழ்வா யென்றான். (எரு)

அன்னவன் கருவி கைக்கொண் டவலொரீஇ மேடு நோக்கிப்
பன்னருங் களிப்பி னோடு மகழ்தரப் படருங் காலை
முன்னவ ரறுபத் தாறு மொழிகோடி நீர்த்த மெல்லா
மன்னவாங் குள்ளங் கொண்டார் கிளைத்தவா மரீஇய யாவும். .(எசு)

ஓரிடத் தொருகோட் டின்றி வாங்கலு முறுநீர் தோன்றிக்
காரிடர் மறையோர் நீங்க வவன்முகங் கலங்க மோதிற்
றோரிட நோக்கிப் பின்னும் வெட்டினா னங்கு மிக்க
காரியர் தனக்குண் டாக வெழுந்தது கடுகி நீத்தம். (எஎ)

உறபுனல் வெட்டுந் தோறு முறவெழுந் தவன்மு கத்தி
னுறவித மறையா நிற்கப் பற்பல்கா லுறத்து டைத்தே
யறுதியில் லாது பின்னும் வெட்டுந்தோ றவ்வா றாக
வறுதியுற் றதுபா ரென்றன் றனமு திறம்போன் றன்றே. (எஅ)

ஒழிதரான் வெட்டுந் தோறு முறபுனல் பெருகி யெங்கும்
வழிதரப் பரவ லாலே பெருந்துறை யெனும்பேர் வாய்ந்த
தழிவிலங் காரங் கண்டோ ரியாவரு மதிச யித்தார்
பிழிமலர் வேப்பந் தாரான் பேருவப் புடைய னானன். (எக)

அந்தண ரெலாந்தி கைத்தா ரமரர்பூ மாரி தூர்த்தார்
சந்தன மலய வெற்பன் மறையவர் தம்மை நோக்கி
யிந்தவா றறிவித் தாரை யிங்கழைத் திடுமி னென்றான்
முந்தமற் றவர்கள் சென்று முண்டக மலர்த்தாள் போற்றி. (அ0)

மன்னவ னழைத்தா னுங்கு வருவது வேண்டு மென்ன
அன்னவன் பாலெ மக்கிங் காவதென் னென்று கூறி
முன்னரு மொருகு ருந்த மூலத்துட் போயொ ளித்தார்
தன்னமு முணர்த ராவந் தனருளந் திகைத்தா ரன்றே. (அக)

உறவதி சயம்வி ளைத்தே யொருகுருந் தத்தொ ளித்த
வறவுறு ரான்ம நாத ரேயென வறிந்தார் நம்பான்
மறமறப் பன்னுண் மேவி மனைதொறு முண்டி ருந்த
பெறலரும் பேறுந் தேர்ந்தோ மெனப்பெரி துவந்தா ரன்றே. (அஉ)

பெருவிறல் வழுதி முன்போய்ப் பெருவழக் காடி வென்ற
வொருவர்நம் மான்ம நாத ரொளித்தனர் குருந்தி லென்று
மருவுற வுரைப்ப வன்னுன் மலர்க்கரஞ் சென்னி கூப்பிப்
பொருவிலார் செயலோ வென்று புந்தியி னுவகை பூத்தான். (அங)

பாயதன் னுரிமை யெல்லாம் பறித்தனன் மிகச்சி னந்து
தீயனுண் டாக்கன் றன்னைச் சிறைக்களம் புகச்செ லுத்தி
நேயவந் தனருக் கந்தச் சிவபிர நிலத்தி னோடு
மேயபற் பலவு நல்கி விருப்பொடு போற்றி விட்டான். (அச)

தன்னவைக் களத்தி லெய்தித் தகவழக் காடி வென்ற
முன்னவர் தமக்காமாறு மொழிபல வுளமு கல்கிப்
பொன்னடி தொழுது யோகாம் பிகையையும் போற்றிச் செய்ய
கன்னலுங் கழனிக் கூடற் பதிகவு மாறன் புக்கான். (அரு)

மறையவர் பலருந் தங்கண் மறைமுத லாட லுன்னிக்
குறையறு செல்வந் துய்த்துக் கோயிலி னகத்துச் செய்யு
நிறைபணி தலைமேற் கொண்டு நிரம்புவா னவர்வ யிற்றி
னுறைபசி யவித்து வாழ்ந்தா ரொள்ளழற் கருமத் தாலே. (அக)

பொருசினக் கடுங்கண் யானைப் புரவல புகழான் மிக்க
பெருவளச் சிவபு ரந்தான் பெருந்துறை யெனும்பேர் பெற்ற
தொருவற வெடுத்துச் சொற்று முபதேச மலரோன் பெற்ற
வருமைசா றிறமு ரைப்பா மற்புதம் பயப்பக் கேண்மோ. (அஎ)

பெருந்துறைப்படலமுற்றிற்று

ஆக்த்திருவிருத்தம் எஅஎ.

பிரமனுபதேசப்படலம்.

சீரடி யாள்செய் நிந்தையில் வெந்தை திருத்தக நாடொறு முண்டார்
பாரடி யுள்ளாக் கியகெடு மால்கொள் பாகமுள் ளார்க்குமீ னவனு
லோரடி கொடுப்பித் தார்கெடு மால்கொள் பாகமில் லேற்கொரு தாமே
யீரடி கொடுத்தார் ஞாயிறெங் கெழினு மெவனென விருப்பனியா னினியே.

திரிபுவ னத்தும் வாழ்பவர் மூன்றுச் செப்புகா லத்தொடு வாழ்வர்
தெரிதரு மவற்றுட் கிருதக மொன்று திகழ்கிரு தாகிரு தகமொன்
றுரியகி ருதக மென்பதொன் றுதி யுரைத்தகா லத்தள வையினி
னரியரா மனுக்க ளொருபதி னல்வ ரழிவரென் றுரைக்குமெந் நூலும். (உ)

ஒருபதி னல்வ ரழிகிரு தகத்திற் குரைத்திடு மளவையா தென்னி
னிருசகத் திரமா மீரிரண் டேகமென் றியம்புவ ரிவையொரு நாளா
மருவுமிந் நாளோர் பதினைந்தோர் பக்க மதியிரு பக்கமா றயனங்
கருதிரண் டாண்டைம் பஃதொரு பரார்த்தங் களையிரு பரார்த்தமு மொழியின்

விதியவன் றபுமிந் நாட்பெயர் கிருதா கிருதக மெனவிளம் பிடுவார்
மதியிது பிரமப் பிரளய மாகு மலரவர் கோடியோ சிறப்பிற்
றதிமுகுந் தனுக்கோர் நாளந்நாட் கணக்கிற் றொக்கநூ றுண்டள வொழியிற்
றிதிபுரி யவையா னிறப்பனந் நாள கிருதக மென்றுசெப் பிடுவார். (ச)

சறுவசங் கார மாவதந் நாளே சாற்றுமுக் காலத்திற் றோற்ற
முறுவன வெவ்வைய மொழிப்பவன் காலாக் கினியுருத் திரனெடித் துயினா
மறுவொழித் திடுவான் கேவலத் தொடுக்கி மறுவலுஞ் சிருட்டியா திகளைப்
பெறும்வகை விடுப்ப னவனெவ னென்னிற் பெருந்துறை யான்மகா யகனே.

உரைத்தவிவ் வண்ணந் தோற்றமுற் றொடுங்கு மும்பர்கள் பலருளெவ் விட்த்
விரைத்தபைந் துளவோ னுந்தியி லுதித்த விதியொரு கற்பத்தி னுகைக்கு [தும்
கரைத்தருண் டையினு னருள்பெறல் கருதி காளிலத் தெத்தலம் புகலென்
றிரைத்தசிந் தையிேனா டெங்கனுந் திருவி யெய்த்தன னுகியே வருவான். ()

அடைதரு தொழிலை வெறுத்தவ னுகி யானந்த முத்தியை யடைவா
னுடைதிரை யொழியாக் குணகடற் கரையூ யுறுவழி யாவியங் கிவோன்
படைபரித் துயர்தோட் பாண்டியன் புரக்கும் பைதிரம் புக்கன னேக்கத்
தடையற மேல்பா லிரண்டுகோ வதத்திற் றங்குமோ ரடவியைக் கண்டான். ()

கண்டவவ் வடவி பேரொளி மயமாக் கட்புலப் படுதலு முவந்து
கொண்டவா தரத்தின் விரைந்துவந் தாங்குக் குறுகலு மவ்வுழி மறைந்த
தண்டமூ டுருவு மொளிமறைந் ததுகம் மபக்குவத் தாலெனக் கலங்கிப்
பண்டவா வின்சொற் கலைமகண் மணுளன் பதைபதைத் தவனியில் வீழ்ந்தான்.

அய்யகோ வைய கோவெனக் கதறி யலரவ னிரங்குத னேக்கிச் [விய
செய்யமே னியில்வெண் ணீற்றொளி விளங்கத் திருவரை வெண்டுகில் பொ
வையமா தரிக்குங் கண்மணி விளங்க வண்குழை யிருசெவி யுறவோர்
கையமெய்ஞ் ஞானப் புத்தகத் தொடுமோர் கையிற்சின் முத்திரை கவின.(கூ)

வேதபா துகைமேற் கொண்டெமை யாளும் வித்தகர் பெருந்துறை யான்ம
காதர்தாங் காட்சி கொடுத்தனர் கண்ட நான்முக னவர்முனஞ் சென்று
காதர மடைநா னுரொரு நீயார் கவினுறப் பொலியுமிவ் வனமா
ராதரம் பயப்பத் தோன்றிய வொளியா ரறைதர வேண்டுமென் றிரந்தான்.()

அன்னபோ தனையான் முதுகுதை வந்தெம் மான்மநா யகர்பெருங் கருணை
துன்னமா மையினின் றவனைவே ருக்கித் தோன்றுநீ சிருட்டிசெய் பவனியா
முன்னமே யுள்ள வான்மநா யகரிம் முளியிலா வனங்குருந் தவன
மென்னவோ துவர்பூ லோககை லாய மென்றுமோர் பெயரெடுத் துரைப்பார்.

ஒளியுரு வாகி யண்டமூ டுருவி யுனக்கெதிர் நின்றதும் யாமே
தெளியென நவின்று சாம்பவ தீக்கை செய்தெழுத் தைந்துமுன் னவின்றுங்
களிவளர் சமய தீக்கையாற் சரீர மடங்கலுஞ் சுத்திசெய் தருளிக்
களிவிசே டத்தாற் பிரமமந் திரத்தைக் கனிவொடு மருள்செயக் கணித்து. ()

அழல்விழி நோக்கி யேழுபா தலக்கீ ழமைந்ததன் பாததீர்த் தத்தைக்
கழலுரு தெழுப்பி முன்னமே வைத்த கடுந்தழற் றீர்த்தத்துண் மேல்பா
லுழறவிர் இணற்று நீர்மலர் மிசையோ னுவப்புட னுடிடப் பண்ணி
யெழுதுறு சிறப்பி னினியதா யிலங்கு பிரமகா யத்திரி யிசைத்து. (கரு)

தத்துவ ஞான மார்க்கமே சாரத் தவாக்கரு ணையிற்பின்பு மூண்மைச்
சுத்தவைந் தெழுத்தைத் துகளற நவின்று தோன்றுமித் தலத்துநின் வாழ்நா
ளொத்தவோர் வருடந் தவம்புரிந் தனையே யுளங்கரு தியதளிப் போமென்
றத்தனுர் மறைந்தார் மறைதலு மலரோ னங்ஙனந் தவஞ்செயல் குறித்தான்.

அல்லியங் கமல மளப்பறப் பூத்தே யலங்குறு சிறப்பமை சேர்ந்தார்க்
கொல்லியம் புனலுக் கழற்றிசை யமருங் குடவயிற் றுதவ மூவக்கு
நல்லிளங் களிற்றை வணங்கிநீ ராட்டி நறியமோ தகமுத லூட்டிக்
கல்லிய வினையா னல்வரம் பெற்றுக் களாந்தவத் தீர்த்தத்தின் மேல்பால். ()

தவம்புரி சாலை யினிதுறச் சமைத்துத் தனக்குப தேசஞ்செய் பரம
சிவன்றிரு மேனி காணுத லவாவித் தியானஞ்செய் தசைவற விருந்தா [ன்றி
னுவந்துமுன் னுரைத்த நாள்கழிந் ததற்பி னுமையொடும் விடைமிசைத் தோ
நிவந்தபல் கணமுஞ் சூழ்தரக் காட்சி கொடுத்தன னின்மலப் பெருமான். ()

சடையிளம் பிறையுங் கங்கையு நெடுமா றங்கையு மானொடு மழுவு
மிடையற வில்லாச் செங்கையு நெற்றி யிலங்குமுப் புண்டர நீறு
முடைட்யென முயங்கு பெரும்புலித் தோலு முரகமா கியமணிப் பூணுந் [ன்.
தடையில்கூற் றுயிருண் டொளிகெழு தாளுந் தயங்கநேர் கண்டன னெழுந்தா

எழுந்தனன் குழைந்து விழுந்தனன் மீட்டு மெழுந்தனன் றிருமுன நின்று, செழுந்தகை மலர்க்கை சென்னிமேற் கூப்பிச் சிந்தைநெக் குருக வெண் கண்ணுங், கொழுந்துவிட் டோங்கு மருவிநீர் பொழியக் குறிக்கொளாச் சிறியனேற் கிருகாற், றெழுந்தகைக் காட்சி கொடுத்தருள் பெருமை சொற்றிடுந் தரத்ததோ வென்பான். (கஅ)

பனிமழை வெயிலால் வருந்துபு பன்னாள் படர்புனல் காலுணக் கொண்டு
முனிவவற் றமைத்தும் புதலொடு மிலதை மொய்த்தபுற் றெழவத னுப்பட்
டனிமர மெழுந்து வானளாய் நிற்பத் தம்முரு வதனுளா வமர்ந்து
மினியமா தவஞ்செய் பவர்க்கருங் காட்சி யெளியதோ சிறியனேற் கென்பான்.

எண்ணிலா மறையும் வந்திய ராக விருப்பினு மெண்ணிலா வடியா
ருண்ணிலா வன்பிற் றுதிநனி புரிவ துலகெலா மாய்வளோந் திடினுந்
தண்ணிலா மௌலி வேணியா யடியேன் சாற்றிடுந் துதியுமோர் சார
மண்ணிலா தெனினுங் கொள்ளுதல் கடனென் றட்டகம் புகலுவ தானுன்.()

வேறு.

சத்து ரூபசொ ரூப நிர்க்குண தற்ப ரச்சுக வற்புத
சித்து ரூபது ரிய மேற்படு சிற்ப ரச்சிவ போகமு
நித்தி யத்தனி யின்ப சாகர நின்ம லப்பத முத்தியு
மத்த சுத்தவ நாதி முத்தந லான்ம நாதவெம் மையநீ. (உக)

இம்ப ரேத்திடு சத்தி பேதமி ஸ்சந்த நிட்கள பேதமும்
தம்பு மாய்த்திகழ் சகள நிட்கள தன்மை மேவுத டத்தமு
மும்பர் போற்றுச தாசி வாதிப வுத்த யுத்தர்கள் பேதமு
மம்ப ரந்தபெ ருந்து றைச்சிவ வான்ம நாதவெம் மையநீ. (உஉ)

ஏரி ணங்கும கேசு ரப்பிர வுத்த ரெண்ணதி காரமுங்
கூரி ணங்கயில் கொள்ளு ருத்திர கோடி யீசர்கள் வாசமு
நார ணன்கொள்வை குந்த மேயநன் னலமுஞ் சத்திய வுலகமு
மார ணம்புகழ் சிவபு ரப்பர வான்ம நாதவெம் மையநீ. (உங)

மாக முற்றபு ரந்த ரன்பெறு வாழ்வும் வானவர் வாழ்க்கையும்
பாக முற்றிரு நான்கு திக்கும் பரித்து ளாரமை யிட்டமு
மோக மற்றவ நேக சித்தர்கண் முனிவு பெற்றுள சித்தியு
மாக மச்சது வேத மாபுர வான்ம நாதவெம் மையநீ. (உச)

சோர்ந்தி டாவலி கொண்ட சந்திர சூரி யர்க்குறு சோதியுஞ்
சார்ந்த சேய்புத னரசன் வெள்ளிச னிக்கி ணங்குகு ணங்களுஞ்
சேர்ந்த சத்தமு கிற்றி றங்களுந் திகழு டுக்கண ராசியு
மார்ந்த ஞர்தவ னத்து மேவுந லான்ம நாதவெம் மையநீ. (உரு)

வழிப டுங்கலை கற்ற பன்னக மன்ன வனசுர பாரமு
மெழில்கொ ளேழுல கேழ்ச முத்திர மெண்ப ருப்பத நிலைகளுந்
தழிய மைந்தபல் கோடி யண்டமுந் தாங்கு தாபர மாவது
மழிவில் பூகயி லாய மேயந லான்ம நாத வெம் மையநீ. (உசா)

படிக்கு மாகம வேத சாத்திரப் பல்க லைப்பொரு ளாவது
முடிக்கு நால்வகை நடைக ளாற்பெறு முத்தி யின்பமு திர்ச்சியுங்
கடக்கொ ளுப்பவ சாக ரக்கரை காணு தற்கொரு மிதவையு
மடக்கொ ளுதெழு தேசு சால்வன வான்ம நாதவெம் மையநீ. (உஎ)

ஓர்பொ ருந்தெழு கோடி மந்திர தேசு மிக்கவோங் காரமு
மேர்ப ரித்தபஞ் சாக்க ரப்பொரு ளாகி யெங்குமி ருப்பது
மோர்தி றத்தமை பிரம மந்திர வுறுதி யோடுமெற் றுள்ளவு
மார்ப ரச்சிவ கேத்தி ரப்புர வான்ம நாதவெம் மையநீ. (உஅ)

இன்ன நற்றுதி யட்ட கம்புகன் றேத்து மின்னிசை கேட்டனர்
சென்னி கம்பித மாக வுள்ளமு வந்து செங்கம லத்தனுக்
குன்ன முற்புரி வினைக ளியாவுமொ ழித்து நல்லரு ளுதவியே
நன்ன யத்தினெ டுத்த மெய்ப்பய னண்ணு மாறுபெ ருத்தினர். (உகூ)

வேறு.

எண்ணியகா ரியமுடிந்த தென்றுவிதி மிகமகிழ்ந்தா
னண்ணியநா யகர்மறைந்தார் நான்முகனும் வெருக்கொண்டே
யண்ணியமுன் கண்டவிடத் தணுகிநோக் கினனியாருங்
கண்ணியலைபங் குருந்தொன்றே கண்டுதொழு தின்புற்றான். (௩௦)

குருந்துருவப் பெருமானார் விடைகொண்டு கோகனகத்
திருந்துலகம் படைப்பானோ திமத்திவர்ந்து கண்களுக்கு
விருந்துசெய்தன் னுலகடைந்து வெண்கமலப் பெண்ணோடும்
பெருந்துறையா ரடிக்கமலம் பேணிவாழ்ந் திருந்தனனே. (௩௧)

தனக்கமைத்த நாண்முழுதுந் தான்புரியும் படைப்பியற்றி
மனக்கினிய பெருமானா ருபதேச மறவானாய்ச்
சினக்கடுமை முதலொழிந்த சீவன்முத்த னாயீற்றிற்
கனக்கருங்கண் டனைக்கூடிப் பரமுத்த னாய்க்களித்தான். (௩௨)

எழுநாவோன் புனலகமேற் கியைந்தகிணற் றுருவாநீர்
முழுதாய மறைத்தீர்த்த மெனமொழிவ ரதின்மூழ்கிச்
செழுவேத முழுதுணர்ந்து வாதரா யணன்றிகழ்ந்தான்
பழுதாரா வதன்மேல்பாற் பண்ணினனவ் விதியொருநீர், (௩௩)

தீயவெலாந் தவிர்பிரம தீர்த்தத்துக் குடைந்தாடி
மேயசெபந் தபந்தானஞ் சிராத்தம்விதிப் படிச்செய்வோ
ராயவர்தாம் பெறும்பேற்றை யாமேயோ வறையவல்லோம்
பாயதலை யரவிறையும் பகரமாட் டானென்னின். (௩௪)

மருத்தவிரா மலர்வாவி மருங்குடுத்து வளமோங்கும்
விருத்தபுரி யெனுநகரில் விருத்தேச ராலயத்திற்
பொருத்தமுறப் பணிசெய்து போற்றிவரும் விருப்புடையான்
றருத்தகையந் நகர்வாழ்வான் சம்புவெனு மொருமறையோன். (௩௫)

அந்தமறை யவனொருநாண் மதிமதிவா ரத்தமையப்
பந்தமறு திருவிளக்குப் பணிசெய்ய வொருகிண்ண
நந்தகறு விளையான நெய்கொண்டு நயந்தேகிச்
சந்தவிருத் தேசர்திருச் சந்நிதியிற் போய்ப்புக்கான். (௩௬)

புக்கவன்பஃ றகழிதொறும் பொருந்தவாக் குபுதிரியிட்
டக்கணிமா லையருவக்கச் சுடர்பொருத்தி யவிர்தரக்கண்
டுக்கவினை யவனாகி யுவந்துபணிந் துறத்துதித்துத்
தக்கமனை யகம்புகுந்தான் கலசமுந்தன் கைக்கொண்டே. (௩௭)

மட்டியலுங் கொன்றையார் மாத்தளிபோய் வருகின்னைத்
தொட்டியசெய் சிறிதுணரா னிருந்தனனவ் வொருமறையோ
னெட்டியலு மூர்த்தியார் பொருள்கவர்ந்தா னெனுந்தோடங்
கிட்டியதோ ரணுத்துணையா யினுங்கேடு பயக்குமே. (௩௮)

அளந்தநாள் கழிந்திறந்தா னந்தகனூ ரிடைப்புகுந்தா
னுளந்தவாத் துயர்பெருக வுறுநரகெ லாந்துளைந்தான்
கிளர்ந்தபா தகசேடங் கெழுவலாற் கடலுடுத்து
வளர்ந்தவாப் புவியகத்தும் வந்துபுழு வாச்சனித்தான். (௩௯)

அந்தவுருப் பலநீங்கி யழகியப வானியொடு
சந்தமிகுங் காவேரி சங்கமமாம் பதரிவனத்
துந்தவொரு மண்டூகத் துருக்கொண்டா னக்காலை
முந்தவொரு கிழப்பருந்து முன்னியதைக் கவர்ந்ததால். (௪௦)

உண்ணமுடி யாமனனி தூரமுறப் பறக்குங்கா
லெண்ணமுனம் புரியறத்தா லேற்றமாம் பெருந்துறைக்கட்
செண்ணமலர் நிறைபிரம தீர்த்தநேர் செலுங்காலை
யண்ணவிளைத் ததுபருந்தாங் கப்புனல்வீழ்ந் ததுதவளை. (௪௧)

அந்தநெடும் புனல்வீழ்ந்த வச்சமயத் தொருபாம்பு
முந்தவிழுங் கியததனை முயங்குறுபூ ணாக்கொண்டு
கந்தமலர் விண்பொழியக் கணஞ்செலுத்தும் விமானமிசைச்
சந்தமறை யவனிவர்ந்து தண்கயிலா யம்புகுந்தான். (௪௨)

தெரியாது கவர்ந்தபொருள் சிறியதினுஞ் சிறியததன்
பரிகார மிதுவென்னிற் றெரிந்துகவர் பாதகத்தோர்
விரிவாய நரகமெலாம் விதியாயு ளுளமட்டுஞ்
சரியாது துளைந்தாலுந் துயர்நீங்குந் தரத்தரோ. (௪௩)

செறிபூமொய்த் தெழுபிரம தீர்த்தத்தின் பெருஞ்சிறப்போ
டறிவேதற் குபதேச மானதுரைத் தாமிதுமுற்
குறிஞான காண்டமெனக் கூறுவார் திருமால்வந்
தெறிபாசத் தகனுக வருள்பெற்ற தியம்புவாம். (௪௪)

பிரமனுபதேசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௮௩௧.

திருமாலுபதேசப்படலம்.

*தென்றிசை கொள்ளுங் கொள்கை சென்னிநாட் ளொதலத்து
ளொன்றிசை யன்பெ ழூச்சி யுற்றவைம் பெயரி னுப்ப
ணின்றிசை யெழுத்தால் வேத னிருமித்த வெழுத்தை மாய்ப்பான்
றன்றிசை பவஞ்ச நீர்மே லெழுத்தெனத் துணிந்து ளோமே. (க)

தளர்விலா வனந்த கோடி சருவசங் கார காலத்
தளவிலாக் களேப ரங்கங் காளமா விராதி மூர்த்தர்
வளர்புயத் தணிய மாய்ந்த மாயவ ரன்றிப் பின்போர்
விளர்தபு மாதி காலத் தயன்பெறு விண்டு வென்போன். (உ)

தன்றிருப் பதும நாபி தனில்வரும் பிரமர் கோடி
பொன்றிடு கால மட்டும் பொலிதரப் புவன மெல்லா
நன்றுறத் திதிசெய் தன்ன நாளெலாங் கழித்துக் கங்கு
றன்றிய விரவு முற்றுந் துயில்கொளீஇ விடிந்த பின்றை. (ங)

பொருந்துகண் விழித்துப் பார்க்கும் போதுதன் புண்டரீக
வருந்திரு நாபி மீதோ ரந்தணன் றோன்றி மேலா
வருந்தலச் சிவபு ரத்தின் மாதவ மியற்றி யின்பந்
திருந்துமெய்ஞ் ஞானத் தோடு சிருட்டியும் விடாது பெற்று. (ச)

சத்திய வுலக மேவித் தாமரைத் தவிசி லேறிப்
பத்தெனப் பமூ டம்பு பலித்திடத் தனக்கு நல்கிச்
சித்தமெய்ப் பொருள்சால் சிவன் மூத்தனுய்த் திகழக் கண்டு
புத்திரி னவன்பால் மேவிப் புயனிறத் தண்ணல் கேட்பான். (ரு)

மைந்தனும் பிரம விர்த்த வாழ்வுனக் கார்கொ டுத்தார்
புந்திசெய் துரைத்தி யென்னப் புயனிறத் தவனை நோக்கித்
தந்தையாய் நீயெ னக்கு யான்றந்தை யாயு னக்கு
வந்திட வருளு முக்கண் வள்ளலார் தந்த தென்றான். (சு)

நன்றுரை செய்தா யென்று நளினயோ னியையுவந்தே
யுன்றனக் கருள்பு ரிந்த வுத்தமத் தலம்யா தென்னத்
தென்றிசைப் பெருந்து றைக்கேத் திரமென்று செப்பக் கேட்டாங்
கின்றுநான் சென்றுன் போல வின்னருள் பெறுவே னென்றான். (எ)

* தென்றிசை - அவாசி; கொள்கை - மதம்; தலத்துளொன்று - ஆவூர்; அன்பு-ஈரம்; எழுச்சி-எர்வு; இவற்றின் இடையேயுள்ள எழுத்துக்கள் வாத

வாகமை யுனது வேத வாக்கருளென்று பெற்றுத்
தாகமோ டாதி மூர்த்தத் தலமென விளங்கா நிற்கும்
பூகயி லாய ஞான புரமடைந் திரவோன் மேய
சேகரர் நுதற்கண் ணூற்செய் தீர்த்தநீ ரன்பிற் றோய்ந்து. (அ)

வெள்ளிய நீறு மேலோர் விரும்புகண் மணிதன் மேனி
தொள்ளிய வணிந்து நீழ லுவவாக்குஞ் சரத்தைப் போற்றி
வள்ளிய பீட மேவும் யோகநா யகியை வாழ்த்தி
நள்ளிய மால்கு ருந்த மூலத்தி னயர்ந்து வந்து. (௯)

அட்டாங்க பஞ்சாங் கத்தோ டவனிமேற் பணிந்து போற்றி
யெட்டான மூர்த்தி யேயெண் குணத்தனே யிமையோர் வாழ்வே
சிட்டான வான்ம நாத தேசிகா சிவனே காவென்
றட்டாகம் பெருக வையு மூரிமைகண் டுவந்து நாதன். (௧0)

குருந்தமர் கோலங் கண்டு கொள்ளுஞா னக்க னல்கிப்
பொருந்திய சமயா சாரப் பொருள்பெறு விசேட தீக்கை
புரிந்தருள் செய்து நீநற் பத்தியோ டுத்த ரத்தி
லிருந்தபிப் பிலத்தின் கீழ்ச்சென் றிருந்தவ மியற்றின் வந்து. (௧௧)

வேண்டிய வரங்க ளெல்லா மிகமகிழ்ந் தருள்வோம் போவென்
றாண்டவன் புகலக் கேட்டே யாவயின் மகிழ்ச்சி யோடு
நீண்டசெஞ் சடையார் பாத நெஞ்சுற நினைந்து கொண்டு
மாண்டகு மரசின் பாற்போய் மாதவம் புரிய லுற்றான். (௧௨)

அஞ்செழுத் தோங்கா ரத்தோ டன்பொடு சபித்து நெஞ்சக்
கஞ்சமீ தான்ம நாய கனையிரீஇப் புலங்கண் மாற்றித்
துஞ்சலோ டுணவி லாது சுகாசன மிசையி ருந்து
விஞ்சுநல் யோக மாய மெய்த்தவஞ் செய்ய லுற்றான். (௧௩)

நீலவெற் பசையா தொன்று நிலமிசை யிருத்தல் போல
மாலமை யோகத் தன்மை மலர்க்குருந் திறைவ னோர்ந்து
சாலவு மகிழ்ந்தம் மாயோன் றவம்புரி வைப்ப டைந்து
மேலெலாங் குளிர்ச்சி பொங்க மென்கையாற் றடவும் போது. (௧௪)

அமிழ்தசி தளக டற்க ணழுந்திமே லெழுவான் போலுட்
டமிழுற வுணர்ந்தெ ழுந்து சரோருக நோக்கா னேக்கி
யிமிழ்குயின் மொழியாள் பாகன் குருவடி வியையக் கண்டால்
கெமிதயத் துற்ற கோல மிதுவென விறைஞ்சிச் சொல்வான். (௧௫)

வேறு.

பரனே கணங்கண் முதல்வா புரங்கொல் பகைவா புயங்க மணிவரய்
வரனே சிவந்த வடிவா துலங்கு மழுமா னமர்ந்து பிரியாக்
கரனே கரந்தை சிரமாலை கொன்றை கமழார்பொ ருந்து சடையா
யரனே குருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (கசு)

இமையாரொ டியானு நனியஞ்ச வேலை யெழுநஞ்ச முண்ட திறலாய்
சுமையாது மின்றி வருகாலன் மாள விலுறநீள் கமழ்ந்த சரணு
வுமையாண் மணந்த மணவாள தந்தி யுரிபோர்வை கொண்ட வொருவா
வமைவார் குருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (கஎ)

தொழுநேயம் விஞ்சி யறமேய வன்பர் துயர்தீர நின்ற சுடரே
தழன்மாழ்கு கின்ற திருமேனி கொண்ட தருவேதெ ருண்ட குருவே
பழகார ணங்கண் மிகுமாக மங்கள் பலநூலி னுஞ்சொன் முதலே
யழகார்கு ருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (கஅ)

பொருமார னங்க மனன்மூழ்கி வெந்து பொடியாக வென்ற விழியாய்
வருமோர் விலங்கி னுரியாடை கொண்ட வரதாவி லங்கை நகரா
னொருபாத கன்றன் வலிபோய டங்க வொருதாண கங்கொ டடர்வோ
யருமாகு ருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (கக)

பெண்ணாத ரஞ்செ யொருபாக வங்கி பிணையேந்தி சண்ட னெனுமுக்
கண்ணாவி ருண்ட களநாத வன்பர் கருதுள்ள மோவ ரியசெவ்
வண்ணம துப்பெய் துறவாசம் வீசு மதலைத்தொ டைக்கு ரியனே
யண்ணாகு ருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (௨0)

வேறு.

இவ்வண மாவன் மிகத்துதி செய்திட வெழிண்மேய
மைவள நீல மிடற்றிறை போக்கரு மகிழ்வெய்தி
யுய்வகை பெற்றிடு பஞ்ச தசாக்கரி யுபதேசந்
திவ்விய மாவருள் செய்து வினைப்பகை தீர்த்திட்டு. (௨க)

எவரையும் வெற்றிகொ ளுந்திற முந்திரு வெஞ்சத்தி
யவமினி றத்தக லாமலி ருக்கவு மழகார்ந்த
புவனமெ லாந்திதி யாணைந டாத்தவும் பொருவில்லாத்
தவமிகை யாலுறு மாதவ னென்றோர்த னிப்பேரும். (௨௨)

சிந்தையி லன்பொடு தம்மை நினைந்திடு செயலுந்தந்
தந்தமி லின்பநி றைந்தமர் வாழ்க்கையு மருணாநஞ்
சந்திர சேகர காதர்ம றைந்துயர் சதுவேத
மந்திர மாநகர் மேவிய மர்ந்தனர் மாயோன்பின். (௨௩)

ஈசனு னுக்கிர கித்தசெல் வத்தொடுமிதமேவ
வாசக ரூன்றவ மாற்றிய தேத்தொர ருங்கோயின்
மாசமை யாதவை ருர்தவி டத்திலும் வளமேவத்
தேசமை யும்படி செய்தமர் வுற்றூன் றிருவோடும். (உ௫)

வேறு.

மாயவன் றவஞ்செய் தேத்து வைஙிய தீர்த்தீ நாரு
ராயண தீர்த்த மென்ப ரறிந்தவ ரதனிற் றோய்வார்
பாயமுப் பகையுஞ் செற்ற பண்பினு லுயர்மெய்ஞ் ஞான
மேயவ ராகி யெல்லா வினைகளும் வீட்டி வாழ்வார். (உ௬)

கரைபொரு மணிமுத் தாற்றங் கரைக்கணோர் நகர முண்டா
லுரைபெறு குடிக ளுன்கு மங்கள் ரொருங்கு வாழும்
வரைவில்சும் பத்தி ஞேடு வைணவ வணிகனீக்குழ்
தரைவெறுத் திடவுள் ளான்கே சவனென்பா னவ்வூர் வாழ்வான். (உ௭)

அனையவன் கொடிய பாவக் குழிசியா யறிஞ ராகி
யினையவுள் ளவராய்ச் சைவ நெறிநிற்கு மேலோர் தம்மைத்
துனையநிந் திப்பான் சைவ துரோகத்திற் றலைநின் றுள்ளான்
புனையவாஞ் சிவால யத்துப் பொருளெலாங் கரவிற் கொள்வான். (உ௮)

தீயமா பாவி யிந்தச் செய்கையி னெழுகு நாளின்
மேய்சம் பத்த னைத்தும் வீந்தன சுவாச காச
மாயதிப் பிணிமுன் னுன வடர்ந்தன வமைத்த வாழ்நா
டேயவிவ் வுலக நீத்துத் நிரய முலகத் துற்றான். (உ௯)

ஆங்குவெந் நிரய மெல்லா மளப்பின லனுப வித்துக்
கோங்கிள முலையாள் பாக னுலயப் பொருட்கோ ளாய
தீங்கினின் றிதே லாலச் சேடமுங் கழிப்பான் மண்மே
லேங்குவெம் புலையர் சேரி யிடையொரு ஞமலி யானான். (௩௰)

இழிதரு ஞமலி யானோன் பெரும்பசி யெழுந்து பற்றி
யொழிவற வருத்த வெய்ய புலையரு மொருங்கு மொத்த
வழிவுறீஇ யாங்கு நின்று மடுத்ததோர் வேடச் சேரி
செழியின ஞங்குச் சற்றான் கிடைத்துயி ரோம்பு நாளில். (௩௰)

அனையவெஞ் சேரி வாழ்க ரடவியொன் றடுத்த வேட்ட
வினைசெய துணிந்தார் மேவும் வெய்யராய்க் குலங்க ளோடு
துனையமற் றிதுவுஞ் சேர்ந்து சொல்லொணு விடுக்க ணுற்றுக்
கனைகுரன் மிருகம் வாழுங் காட்டகத் துற்ற தன்றே. (௩க)

செறியுமக் காட்டோர் கேழல் சினந்திதை முடுக்க வோடி
நெறிபல கடந்தெய்த் தேகா நீளவிட் டுலக மெல்லா
மறிபெருந் துறைக்கண் ணேகா ராயண தீர்த்தக் கோட்டு
முறிவுற வந்தந் நீரின் முயங்குற வீழ்ந்த தன்றே. (௩௨)

வராகமு மொக்க வீழ மாய்ந்தன விரண்டு மப்போ
தராவணி கைலை யெம்மான் கணங்களை யனுப்ப வாங்கு
விராவிய கணங்க டெய்வ வுருச்செய்து விமானத் தேற்றிப்
புராதனக் கைலை யுய்ப்பப் பொள்ளெனப் போகுங் காலை. (௩௩)

நன்றியின் றிழிந்த தீய நாயுரு வொழித்த தேவன்
பன்றியி னுருவ நீத்த பண்ணவன் முகத்தை நோக்கி
யொன்றிய நமக்கச் சென்ம மொழிந்துயர் புற்ற தெவ்வா
றின்றியா னுணரு மாறிங் கியம்புவாய் கொல்லோ வென்றான். (௩௪)

தெரிந்தனன் புகல்வே னென்று செப்புவான் வராக தேவன்
விரிந்தநீர்த் தரங்க மார்கா விரிப்பெருந் தீரத் தோர்பாற்
புரிந்தபல் வளமார்த் தாண்ட புரமென்றோர் நகருண் டாங்குப்
பரிந்தபன் மறையோ ருள்ளோர் பனவன்யான் பாவி யானேன். (௩௫)

தினநசைஇ யோடி யோடிச் சிராத்தபோ சனமே செய்வேன்
கணிகர் கண்டன் கோயிற் பொருளெலாங் கரவிற் கொள்வான்
மனனமர்ந் தொருநாட் கஞ்ச பாத்திர மொன்று வவ்வித்
தனபதி யனைய நின்கைத் தந்தன னீயுங் கொண்டாய். (௩௬)

அந்தவே துவினா லியான்செத் தளவினா னரகந் துய்த்து
முந்தவெங் கேழ லாகி முட்பயில் காட்டு ழன்றேன்
றந்தது மன்றி மேலற்ற வணிகனுந் தகவி னீயு
நந்தவெர் நிரயத் தாழ்ந்து நாயுரு வானா யன்றே. (௩௭)

இருவரு மநேக கால மெரிபுணா லன்பர் துய்த்துப்
பொருவரும் பெருந்து றைக்கட் பொருந்துநா ராய ணப்பே
ரொருவருந் தீர்த்தத் தாழ்ந்தவ் வுருத்துறந் திவ்வா றானோம்
வெருவருங் கைலை சார்வா மினியென விளம்பி னானால். (௩௮)

எண்ணருங் கோடி கால மிருந்தவ மியற்றி னானு
நண்ணருங் கயிலா யத்து நாயும்பன் றியுமா யுள்ளா
திண்ணரு முருவ நீத்தார் சார்ந்துவாழ்ந் திருந்தா ரென்னிற்
பண்ணரு மரிதீர்த் தத்தின் பெருமையார் பகர வல்லார். (௩௯)

வாசித்த மலர்த்தார் மார்ப மன்னவ திருமால் வந்து
பூசித்த வண்ணஞ் சொற்றும் புந்தியு ணினைப்பார் பாவ
மோசித்த கருணைக் காலாக் கினியுருத் திரர்தா முற்றி
நேசித்த திறத்துப் பூசை நிகழ்த்திய திறமுஞ் சொல்வாம். (௪0)

திருமாலுபதேசப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அ௭க.

காலாக்கினியுருத்திருபதேசப்படலம்.

*புதல்வியே சேய்மை தனக்கெதிர் மறையே பொருந்தவெள் ளிலைபுணர் கமுகே, யிதங்கில் கிளியே திரட்சியே செவ்வா யென்றுரை செயுநில மகனே, முதல்விநம் மிறைமே னியிற்கொளும் பங்கே முகத்தலங் காரமாங் கண்ணே, சுதமிலிவ் வெண்பேர் நாப்பணெட் டெழுத்தெட் டெழுத்தெனிற் றோற்றமு முண்டே. (க)

வேறு.

சங்கார காலமரி யயன்வாழ் வைப்புந் தருவுலகுந் திசைப்பாலர் தங்கு வைப்பும், பொங்கோத வுததிவரை புவிமற் றியாவும் பொடியாக்கி வெள்ளியநீ றெடுத்துப் பூசிச், சிங்கார வுருவமாய் நிற்குங் காலச் செந்தழற்பே ருருத்திரரா சிரியற் கண்டு, பொங்கார்வத் தொடும்பூசித் தருள்கொள் வான்றம் போனூற்றெட் டுருத்திரர்கள் புடையிற் சூழ. (உ)

செஞ்சடா மகுடம்விரிந் தொளிர நாகச் செம்மணிக்கங் கணம்விளங் கச் செறிபூங் குல்லை, கஞ்சநா றியபஞ்ச வடிவி ளங்கக் கரும்பன்றிக் கோடார மை யோடு துங்க, விஞ்சுதலை மாலையெலும் பணிகு லாவ வேன்மழுவா ணேமிதண்டு சூலந் தோட்டி, யஞ்சரோ ருகக்கையமை தரச்சி லம்பொள் ளாடியலம்ப் முக்கண்ணும் விராவி நிற்க. (ங)

நெடுங்கழுத்துங் குறுந்தாளும் பருத்த கையு நீள்ஞ்கிரும் பிறையெயிறு நான்ற வாயு, மொடுங்கலில்பூங் கித்தலையுங் குழிந்த கண்ணு முயர்மார்பும் பெருவயிறு மொன்னு ரஞ்சுங். கொடுங்கொலைச்சூ லமுங்கபா லமும்வி ளங்கக் குழையசைய வுடைதுவளக் குதித்துத் துள்ளி, யடுங்கனத்தி னிடிமுழக்கு மஞ்சப்பாடி யாடியெண்ணி லாப்பூதப படைக ளெய்த. (௪)

---

* புதல்வி - குமாரி; சேய்மைதனக்கு எதிர்மறை - அணிமை; வெள்ளிலை புணர்கமுகு - பாக்கு; கிளி - சுகம்; திரட்சி - கவான்; நிலமகன் - குசன்; பங்கு - பாகம்; கண் - பார்வை; இப்பெயர்களினிடையேயுள்ள எழுத்துக்கள் மாணிக்கவாசகர்.

துந்துபிகா ளம்பூரி மணிசே கண்டி துடிமுரசு பம்பைசின்னந் தடாரி பேரி, மொந்தைகல்ல வடந்தக்கை முழவு வீணை முருமுேதற் பல்லியமு மியம்பா நிற்கச், சுந்தரவெள் விடைக்கொடிமுன் போத மற்றுஞ் சொல்லாத சின்னமெலாந் துவன்றி மொய்ப்பக், கொந்தலர்பூம் பொழில்புடைசூழ் சிவபுரத்தைக் குறுகியங்கண் முன்னமைந்த கோல நீங்கி. (௫)

சாந்தகுணத் தவவுருவங் கொண்டு நீறு தரித்துருத்தி ராக்கமணி தலை தோண் மார்பு, வாய்ந்தகரத் திடைமருவப் பூண்டு குந்த வனத்திலுக்கு மாறளிக்கும் வடகீழ்த் திக்கி, லேய்ந்துவளர் மகிழ்வனத்திற் சாலை செய்தாங் கிருந்துபஞ்சாக் கரசெபத்தோ டிடைவி டாமற், பாந்தளணி பெருந்துறைச்சிற் பரன்றனெஞ்சிற் பதித்துமிகு தவஞ்சிலநாட் பண்ணுங் காலை. (௬)

சதுவேத புரமேவு மான்ம நாதர் தவம்புரிசீ லத்தலைமகா லாக்கி னிப்பேர், முதுவாய்மை யுருத்திரருக் கருள்வா யென்று முந்துபுதம் பெருங்கருணை யுந்த லாலே, கதிமேய விடையேறி யொருபால் யோகக் கன்னியமர்ந் திடச்சடைமேற் கலைவெண் டிங்க, ணதிபோகி தலைமாலை கொன்றை தும்பை நக்கடு விளந்தூர்வை யெருக்க ளாவ. (௭)

திருவிறிரு முகக்கருணை யொழுகச் செவ்வாய்ச் சிறுமுறுவ லொளிரமிளிர் வனைத்தோ டாட, வரியரவும் புரிநூலு மிதழித் தாரு மணிகெழு பொற்பணிபலவு மார்பின் மின்னக், கரியவிடத் திருநீல கண்ட மியாருங் கைகுவிக்கும் படிவிளங்கக் காங்க ளான்குந், தெரிமறிமான் மழுவபய வரதந் தாங்கத் திண்புலித்தோ றிருவரைமேற் செறிந்து நால. (௮)

வேதமுருத் திரிந்தபரி புரம்பொற் றூண்மேல் வீழ்ந்தலற மலரவன் மால் விண்ணோ ரேத்தப், பேதமிலா முனிவரர்கிம் புருடர் சித்தர் பிறங்குநா ரதர்முதலோர் புகழ்ந்து பாடச், சீதமதிக் குடைகவிப்பப் பதங்க ரெங்குஞ் சிறந்தவொளி விளக்கெடுப்பத் திசைகாப் பாளர், போதமணி யடைப்பைமுதற் பலவுந் தாங்கிப் போதநறுங் கற்பகம்பூ மாரி பெய்ய. (௯)

கணநாதர் தொண்டரெலா மிருகை கூப்பக் கனிந்துரைக்கு மரவொளியேழ் கடலிற் பொங்க, மணநாறு மிளந்தென்றல் வந்து லாவ மாமுகில்கள் விதானமிட மகிழ்ந்து நந்தி, குணமார்கட் டியங்கூற வெயிலு வந்த குஞ்சரமாமுகக்கன்றுங் குமரவேளுந், தணவாமூ டிகமயின்மே லிவர்ந்து முன்போ தரவெளியே வழியாகச் சார்ந்து வந்து. (௧௦)

மகிழ்வனத்திற் றவம்புரியு முருத்தி ரேசர் மனமகிழுந் திருக்காட்சி வழங்குங் காலை, நெகிழ்தருகண் மலர்குளிரக் கண்டெழுந்து நிலமீது வீழ்ந்திறைஞ்சி நீகர்த ராவன், புகிழியவிழ்த் தெனவளர வாடிப் பாடிப் பொலிந்திருகண் மழைபொழியப் புளகம் போர்ப்ப, முகிழுறகை செஞ்சடா முடிமேற் செல்ல முன்னின்று தோத்திரங்கண் மொழிவ தானார். (௧௧)

அடிநடுவீ றொன்றுமிலா முதலே போற்றி யகண்டபூ ரணஞான வமுதே போற்றி, முடிவில்வெளி யெனநிறைந்த வெளியே போற்றி முத்திக்கு வித்தாய வொளியே போற்றி, வடிவெழுத லரியபெரும் பொருளே போற்றி மறைமுடிவு மெட்டாத மணியே போற்றி, கடியெனவன் பினர்வேண்ட கடிப்பாய் போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (௧௨)

காதமரும் வண்சங்கக் குழையாய் போற்றி கைலாய மலைமேய கடலே போற்றி, சீதமதிக் கொழுந்தணிந்த சடையாய் போற்றி, திரிபுரமூ வெரிழமுன் சிரித்தாய் போற்றி, பாதமலர் கொடுகாலனை யுதைத்தாய் போற்றி பங்கயத்தோன் றலையரிந்த பரனே போற்றி, நாதவுரு வேதவுரு வானாய் போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (௧௩)

தேனமரும் கொன்றைமலர்த் தாராய் போற்றி சித்தசனை யழற்குணவு செய்தாய் போற்றி, மானமர்செய் மழுவிருகை பொறுத்தாய் போற்றி வரிசிலையா மர்மேரு வளைத்தாய் போற்றி, போனகமா விடமுண்டும் பொலிவாய் போற்றி பொற்பொதுவி னின்றுநடம் புரிவாய் போற்றி, ஞானவொளி யாய் விளங்கு சுடரே போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (௧௪)

இச்சையின்றிப் பிச்சைகொண்ட விறைவா போற்றி யேழுலகுங் கடந்து நின்ற வெளியே போற்றி, கச்சையென வரவசைத்த கடவுள் போற்றி கதிகெழுவெள் விடைவருமுக் கண்ணா போற்றி, பச்சையொடும் பவளநிறம் படைத்தாய் போற்றி பசுபதியா மநாதிமுத்தப் பரனே போற்றி, நச்சையமுதாக்கியன்பர்ப் புரப்பாய் போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி.()

ஓமவழற் கிறையோமுட் பொருளே போற்றி யோகநா யகிபுணருத் தமனே போற்றி, தாமரைக்க ணொன்றணிந்த சரணா போற்றி சக்கரமால் வேண்டவரு டலைவா போற்றி, மாமனென விமாசலத்தை மகிழ்வாய் போற்றி மலைமகளை மணம்புணர்ந்த மணியே போற்றி, நாமவெழுத் தைந்துணாத்துங் ககா வா போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (௧௬)

வேறு.

இப்படிநற் றுதிபுரியு மிசைகேட்டு மனமகிழ்ந்து
செப்புமழ லுருத்திரர்க்குத் திருநோக்காற் றீக்கைபுரிந்
தற்புதச்ச டாக்கரத்தோ டகோரவுருத் திரமனுவு
மொப்புயர்வொன் றில்லாத வுபதேசஞ் செய்தருளி. (௧௭)

ஐந்தமையுந் தொழிலினடு வாயதொழி லுனக்குமுனர்
தந்ததவர்த் தித்திருக்கச் சகலவர முங்கொடுத்தோ
மெந்தமருட் பதத்திலுதித் திறுசெய்ரா ளொடுங்குதலா
லுந்தனக்கு மலமாயை யொடுக்கமிலை யென்றுணர்தி. (௧௮)

நீயோகம் பேதமென நிகழ்த்துதலொன் றிலையுனக்குத்
தாயான திரோதவருட் சத்தியே யுன்கோப
மாயாத பேர்கடமோ குணமென்ப ரத்தனையும்
வீயாத பல்லுயிர்கண் மேவுமலம் விடுப்பதற்கா. (௧௯)

களிம்பகற்றப் பொன்சுடுவோர் கணக்கெனநீ கொண்டதுவாம்
விளம்புமல மற்றவுயிர் மேற்கருணை யுனக்குமுண்டா
மளந்தறியா மலவுயிர்கட் கதிகாரி நீயேயாந்
துளங்கலிலாச் சங்காரத் தொழிலொடுவாழ்ந் திருசுகத்தே. (௨௰)

நச்சும்வர மினியுனக்கு நம்பால்வேண் டுவதுண்டே
லச்சமற வுரைத்தியென வஞ்சலித்தென் னுளத்துன்றாள்
வைச்சிருக்கும் வரம்வேண்டு மஃதன்றி மாண்புடையாய்
நிச்சயமா வினுமொன்று வேண்டுமது நிகழ்த்துவன்கேள். (௨௧)

அடியனேன் றவம்புரிந்த வித்தானத் தடிகேளென்
கொடிதாரச் சிவலிங்க வுருவாதல் வேண்டுமைய
விடியவோர் சிவகங்கை யெனப்புகறீர்த் தமும்வேண்டுங்
கடியபூ வாதிகொண்டியான் கனிந்தருச்சித் திடல்வேண்டும். (௨௨)

நலம்பொலியுங் கயிலாய நாதனென வொருதிருப்பேர்
நிலம்பொலியும் படியடிகே ணீபூண்டு கொளல்வேண்டும்
வலம்பொலியு முனைக்கண்டு வணங்கிவாழ்த் துநரெல்லாம்
பலம்பொலியும் யாவையுநன் கனுபவிக்கும் படிவேண்டும். (௨௩)

இந்தவர மருளுகென விலிங்கமுந்தீர்த் தமுமாங்குச்
சந்தமுறத் தோற்றிமறைந் தொருகுருந்த வனஞ்சார்ந்தா
ரந்தமிலாப் பெருங்கருணை யான்மநா யகரிப்பாற்
கந்தமல ராதிகொடு பூசிக்குங் கடன்பூண்டார். (௨௪)

வளைத்தபுகழ்ச் சிவகங்கைப் புனலாடி மகிழடியின்
முளைத்தவொரு சிவக்கொழுந்தை யத்தீர்த்த முகந்தாட்டி
விளைத்தமது மலர்சூட்டி விரும்புநிவே தனமூட்டித்
திளைத்தமகிழ்ச் சியிற்றூப தீபமுங்கோட் டினர்மாதோ. (௨௫)

பிரியாம லுடன்வந்த பெருங்கணநா யகர்மலர்மா
தரியாதி வானவர்க ளாராயு முனிவரர்க
ளரியாராஞ் சித்தர்முத லோரதுபெருந் தவத்தரெலாஞ்
சரியாத வன்பினராய்த் தாந்தொழுது பூசித்தார். (௨௬)

ஏத்துதிரு மகிழடிக்கீ ழிவ்வண்ணம் பூசித்துச்
சோத்துனடி யோமென்று குருந்தடியும் போய்த்தொழுது
வாய்த்தவுருத் திரரண்ட முகட்டினிற்போய் வாழ்ந்திருந்தார்
சாய்த்தவினை மற்றோருந் தத்தமிடம் போயமர்ந்தார். (உ௭)

விரைத்தமலர் மகிழடியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானை
யுரைத்தவிதிப் படிபூசை யுபகரணத் தியற்றுநரும்
புரைத்ததுதி புரிகுநரும் புந்தியுற நினைக்குநருந்
திரைத்தவினைக் கடல்கடந்து சிவலோகத் தின்புறுவார். (உ௮)

மதியுதய மதிவார மதிகதிரை யாரக்கவர்நா
ளதிபலஞ்செய் பிரதோட மாதியவாய்ப் பூசிப்போர்
துதிகயிலை புகுவர்சிவ கங்கையுறத் தோய்வாரும்
ப்திகருணைக் கிலக்காகிப் பரலோகத் தின்புறுவார். (உ௯)

கனசவுராட் டிரதேயக் காளிந்திக் கரைவில்வ
வனமெனுங்கேத் திரம்வில்வ வனநாத ரெனப்புகலு
மனகருள ரவரமரு மாலயத்திற் பணிபுரிவான்
றனமுனெவற் றினும்வாஞ்சை சற்றேனு மில்லாதான். (௩0)

அந்தணரி டையேற்கு மையத்தாற் பசியொழிப்பான்
பந்தமென லணுகாத படியொழுகும் படிமத்தான்
சிந்தலிலாச் சிவநேயஞ் செறிபண்டா ரம்பொருவான்
வெந்தமடி போலமர்வான் விருபாக்க னெனும்பெயரான். (௩க)

அன்னவன்றன் சீலமுழு தறிந்தந்நா டினிதோம்பு
மன்னவனோர் வரவழைத்து மறையவர்தங் குலமணியே
நன்னயமார் வில்வவன நாயகர்கோ யிலையோம்ப
வென்னருநின் போலாகா ரென்றுசிறப் புறத்துதித்து. (௩உ)

அன்னத்ளி முழுதோம்பு மதிகார நடத்திவரா
னின்னதெனக் கொடுத்தனம்யா னேர்ந்துகரங் கோடியென
மன்னவன்பல் காலிரப்ப மறுத்தனன்மற் றமைச்சர்முனே
ரென்னருஞ்சொல் வார்த்தையினு லேற்றுமீண் டனன்மாதோ. (௩௩)

கதிருதய மெழுமுனமைங் கன்னலெனத் துயிலுணர்ந்து
பிதிர்தலின்மெய்ச் சுசியாற்றிப் பிறங்கியவெண் ணீறணிந்து
மதியமையுந் தலத்தடைந்து மலசலநீத் தருநூல்சொல்
விதியமையுங் கோன்மென்று மென்றுமிழ்ந்து தூயவனாய். (௩௪)

தளிமூன்று மிலக்குமிதீர்த் தம்படிந்து நீறணிந்து
களிசெயுங்கண் மணிபூண் டைந் தெழுத்துமுளத் துறக்கணித்தே
தெளிதருமா லயம்புகுந்து வில்வவனச் சிற்பரனை
யெளியவர்பங் காங்காருண் ணியவதியைப் பூசித்து. (௩௫)

தழையவதி காரஞ்செய் தானத்தி லினிதமர்ந்து
விழையவரு சிவத்துவிசர் முதலோரை விளித்துமனங்
குழையவவர் முகநோக்கிக் குறைவினா வுபுமுடித்துப்
பிழையமையா விதநடத்தும் பெருந்தொழிலிற் றலைநின்றான். (௩௬)

பொறையொன்று திருமனத்தான் வில்வவனப் புராதனராம்
பிறையொன்று சடையார்த மாலயத்துப் பேணுதொழிற்
குறையொன்றும் வாராது நடாத்துபுகொள் பொருளிலள
விறையொன்றுங் கொளானீறே யேற்றைய மேற்றுண்பான். (௩௭)

சிலர்பாற்போய்ப் பாற்பசுக்க டெவ்வுபுசேர்த் தனன்றளிக்காச்
சிலர்பாற்போய் நந்தவனஞ் செயநிலஞ்சேர்த் தனன்கவர்ந்து
சிலர்பாற்போய்ச் சோலைவளஞ் செறிதரக்கைக் கொடுவிட்டான்
சிலர்பாற்போய்க் கொண்டுவிளை நிலமேன்மே லுஞ்செறித்தான். (௩௮)

நிலங்கொள் விரூபாக்கன் சிறந்தவதி காரத்திற்
காலங்கொள் பூசையினாற் கருதுபல விழாவினா
லாலங்கொண் மிடற்றாருக் கமுதாகுஞ் சிறப்பினாற்
கோலங்கொ ளொன்றாலுங் குறையிலையென் றிறைமகிழ்ந்தான். (௩௯)

மிக்கமகிழ் மேவுதலால் விரூபாக்கன் றனையழைத்துத்
தக்கமணிப் பணிகாம்பு தரணிபுகழ் நேத்திரங்க
டொக்கபல்பாத் திரம்விளைநன் னிலமாதி தன்னூர்
நக்கழலாக் கினர்க்கென்றே யிறைகொடுத்து நலஞ்செய்தான். (௪௦)

இந்தவித மொழுகுநா ளெங்குஞ்சென் றையமெடீஇப்
பந்தமற வுண்ணும்விரூ பாக்கனுக்கு மூப்புவர
நந்தவுட லந்தளர்ந்து நரம்பெலும்பு வெளிப்பட்டுச்
சந்தமுற நடக்குநடை தடுமாறக் கோல்கொண்டான். (௪௧)

உணவொழியத் தளர்காலை யுமாபதியா லயத்துள்ளா
லணவுசிவத் துவிசனத்தி யயனஞ்செய் வான்கரணன்
பணமலிகோ சங்காப்பான் பாகஞ்செய் வானாகத்
தணவருமை வருங்கூடி விரூபாக்கன் றனைச்சார்ந்தார். (௪௨)

ஐயரே மூப்பினு லலசினீ ரலேந்தமுது
செய்முடி யாதினிமேற் சிகரிமடத் திடையமர்ந்தா
லுய்யாவ மொவ்வொருநாட் கொவ்வொருவ ராக்கொணர்ந்து
வெய்யதா வமுதுசெய விரும்பியுத வுவமென்ருர். (௪௩)

ஆயவிரு பாக்கனுமற் றவ்வார்த்தை தனக்கிசைந்து
பாயமடத் தமர்ந்தான்மேற் பண்ணியவை வருமிக்க
வேயமுட னெவ்வொருநாட் கொவ்வொருவ ராங்கிரம்பத்
தூயவமு தளித்துவந்தார் தொலேந்தனவிப் படிப்பன்னுள். (௪௪)

சோறுசுமந் தலுத்தாரித் தொழினமக்கே லாதென்று
மாறுபடு மனத்தாராய் மற்றொருநா ளவன்பால்வந்
தூறுதவிர் தரயாங்க ளுதவுவதி லொருநாள்போ
லேறுதவத் தீர்நடக்க வருத்தமுறு மாலின்னும். (௪௫)

ஆறிப்போஞ் சமைத்தவெலா மதுநுகரி ஞேயின்மை
மாறிப்போம் பிணிவந்து மூப்பினிடை வருத்துமேல்
வீறிப்போம் பெருந்தவத்தீர் மேன்மேலு மபராத
மேறிப்போ மெங்களுக்கொன் றியம்புதல்கொள் வீரென்ருர். (௪௬)

நீர்தேடி வைத்தவிளே நிலமுழுதுந் துரோணமலர்
கார்போலு மெனவெண்ணெ னனிவிளேயுங் கமழ்சோலே
யேர்சாலின் கனிகாய்மற் றினுமுதவும் பசுக்களெலாம்
பார்சோர்ப் பால்பொழியும் பாயமடைப் பள்ளியிடை. (௪௭)

ஒருவனேவைத் தெண்ணியவா றடப்புரிவித் துண்பதுவே
பெருநலனென் ருர்கேட்ட விருபாக்க னதுபேணி
வெருவலிலா முன்புரிதீ வினையினு லுட்பட்டான்
மருவியமற் றவர்போனுர் மதிவழிச்செய் துண்டிருந்தான். (௪௮)

சின்னுளிப் படியுண்டு தீராநோய்க் கோட்பட்டு
முன்னுவெவ் துயரழுந்தி முதுமறையோ னிறந்தொழிந்தான்
றன்னுமக் கடுங்கூற்றின் றமர்கொடுபோய்த் தீவிடமு
மன்னுவெவ் நிரயமெலாம் புகுத்திவருத் தினர்மாதோ. (௪௯)

எண்ணினு னிரயமெலா மனுப்வித்து மீருகாக்
கண்ணில்பா தகத்தாலே காவிரிநாட் டொருகிளியூர்ட
புண்ணில்வாய் வைத்துழலும் புலேயர்சே ரியினுழனுய்ப்
பெண்ணிலோர் பெண்ணுயாய்ப் பிறந்தனன்வா தனேப்படுவோன். (௫௰)

புலையர்மனை யுட்புகுந்து புலாற்பாண்டம் வாய்வைத்து
நிலைகுலைய வவர்மொத்த நெடுந்தூரங் குலாத்தகன்றே
யுலைவுமிக விவ்வண்ண முழிதருநாட் கருக்கொள்ள
வலைமுனவி லைவர்களு மடிந்துபற ழாயுதித்தார். (௩௧)

முவெல்பற ழாயுதித்த வறுவருளு முதுமறையோன்
வவெவமையு மிழிசென்ம நூறெடுத்து மாய்ந்துமாய்ந்
திடுகுமொரு புலைச்சேரி யிடைப்புலைய னாய்ப்பிறந்தான்
கடுமுதலை யாய்ச்சிவகங் கையிற்பிறந்தா னவர்களும். (௩௨)

புலையுருக்கொண் டவனெடோட் போகாத துயரமுழந்
தலைபுனை டகன்றதென்று டணையவரு காலவளவா
விலைமலர்செற் றியகுருந்த வனநோக்கி யெய்துவான்
மலைவின்முனல் வினைதழுவ மகிழ்வனத்தி னிடைப்புகுந்தான். (௩௩)

முதுவேனில் வருத்தமுற மூச்செறிந்து வருபுலையன்
சதுவேத புரவடகீழ்த் தங்குமகிழ் வனத்தருகு
மதுவேயு மலர்ப்பொய்கைச் சிவகங்கை வந்துவீழ்ந்
திதுவேகம் முயிர்காப்ப தென்றுதுளை தருகாலை. (௩௪)

ஐந்துபொறி யலைப்பதுபோ லைந்துமுதலையும்பற்றி
நைந்துசித றிடவுறப்பு நலியவவ னுயிர்மாய்ந்தான்
வந்துபர சிவனருளாற் கணநாதர் மானமிசை
கந்துசுர வுருநல்கி யேற்றிநடந் தனரம்மா. (௩௫)

மானமிசைச் சென்றவவன் வண்கயிலா யம்புகுந்தாங்
கீனமில்பல் போகமுந்துய்த் தினிதிருந்தான் சிவகங்கை
யானதடத் துதித்தசிறப் பான்முதலை யானவருந்
தானவுல கடைந்தாங்குத் தவிர்போகந் துய்த்திருந்தார். (௩௬)

இரும்புலைய னானு மெண்ணாது படிந்தாலும்
பெரும்புவன மேத்துகயி லாயபதம் பெறக்கொடுத்த
தரும்புமலர்ச் சிவகங்கை யம்மட்டோ முதலைகட்குஞ்
சுரும்படையாக் கற்பகப்பூஞ் சோலையுல களித்ததால். (௩௭)

பத்தியுட னடைந்தொருவர் பகரும்விதிப் படிமூழ்கிச்
சுத்திதரு நீறணிந்து தூய்தாங்கண் மணிபுனைந்து
சத்தியனைந் தெழுத்தெண்ணி மகிழடியார் தமைப்போற்றின்
முத்தியடை குவரென்றே மொழியவும்வேண் டுவதேயோ. (௩௮)

போதவுருத் திரரடைந்து போற்றுதிற மெய்த்துணைத்தா
மோதவளம் புவியுவப்ப வொள்ளியசெந் தமிழ்பொலியப்
பாதகங்கள் பறந்தோடப் பரசமயந் தமோற
வாதாக ரடிகளவ தரித்ததிறம் வகுத்துரைப்பாம். (௫௧)

காலாக்கினியுருத்திரருபதேசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௯௦.

திருவாதவூரர் திருவவதாரப்படலம்.

முடியார்கொன் பெருமானும் வாதவூர் முனிவரரு
மடியாரு மாண்டானு மாயமுறை யினரவரைக்
கடியாரா யடைதருவார் கலந்துநுக ரின்பத்தோர்
படியாரே யெனினவருக் கென்னமுறை பகர்வதியாம். (௧)

வளைவளைய நடுப்பொலியு மாநிலமா மடக்கொடிக்குப்
புனையிரு முகமாகும் பூழியர்கோ மான்றிருநா
இளைசெயுமம் முகக்கண்ணா யொளிர்தருங்கா விரியினுநீர்
களையறமே லெழும்வையைக் கரையுளதாம் வாதவூர். (௨)

இழைகாட்டு நுண்ணிடையா ரெழில்காட்டும் பொழிலெங்குங்
குழைகாட்டு நறுஞ்சுதங் குயில்காட்டு மயில்காட்டுந்
தழைகாட்டு மற்றுமுள தடைஞ்சினைகள் வயலனைத்துங்
கழைகாட்டும் பொய்கைமின்னார் கண்காட்டுங் கயல்காட்டும். (௩)

கடுத்துவரு புனல்வையைக் கரையுயரக் கடிதலைக
ளெடுத்தெறியு மணியஞ்சி யிரிந்தோடு மோட்டெருமை
யடுத்தொருவா வியிற்பாய வாங்குவரால் முட்டிடப்பால்
விடுத்துமிதந் திடுமொருபால் வெள்ளமிதந் திடுமால்போல். (௪)

வேலியென மிடைகரும்பி னடுப்பாகம் விளைகதிர்ச்செஞ்
சாலியறை தரச்சூசி தூக்குளைத்த தண்டலைத்தாய்
வாலியசா ரெழுகவிடப் பெருகியது மடையுடைத்துக்
கோலியவெங் கும்பரவுங் குறிக்குமொரு கடலேபோல். (௫)

மழைபொழிவ தெனநாளு மதுப்பொழிவ மலர்ச்சோலை
தழையுமுகிற் கொடியென்னத் துகிற்கொடிதங் குவகொச்சி
விழையுமலை மாறுபடுஞ் சோறுபடும் வியன்மாடங்
கழைவின்மத னெனப்பொலிவார் வனப்பொலிவார் கழன்மைந்தர். (௬)

இழைமணிமங் கையர்நடையு மிட்டிடையு மொருபிடியே
குழைநிகர்வ தஞ்செவ்வாய்க் கொழும்பாட்டும் வள்ளையே
மழைநிகராம் பான்முன்கை மருவியொலிப் பனவண்டே
விழைவுறுமா லையுமுள்ளம் விரும்புமா லையுங்கற்பே. (எ)

இருள்காட்டுங் கரியகுழ லெரிமணிப்பூண் கிழக்குதயப்
பொருள்காட்டு மறையோர்முற் புந்திசெய்நால் வரும்புனைந்த
மருள்காட்டுந் தரமுணரா மாநீறு மதிக்கிரணத்
தெருள்காட்டு மெனினிரவுந் தினகரனு மதியுமிகை. (அ)

ஊடலெடுத் தெறிமுத்த மொள்வயிர மாணிக்கங்
கூடல்கொள்வீ திகளுவர்நீர் கூடாத கடலொக்கும்
வாடலின்மா லையுஞ்சாந்து மான்மதமு முறல்கொள்வா
ருடலமை தரப்பரப்ப னயந்தவா வணம்பொருவும். (கூ)

வேதகனி முழங்கொலிக்கு மிக்கவா கமமாம்பல்
பேதகனி முழங்கொலிக்கும் பெருமகனா ரியவொலிக்குங்
கீதகனி முழங்கொலிக்குங் கெழுகளிறு திகளொலிக்கு
மோதகனி முழங்குமொலி யொவ்வாதா லொவ்வாதால். (க0)

வாதவூர் மறையொழுக்க மல்லான்மற் றொன்றுமரு
வாதவூ ரடைந்தாரை மலக்குரம்பை யகத்தினிரு
வாதவூர் சிவானந்த வாரியிடை யழுத்தலொரு
வாதவூ ரெனப்புகலும் வார்த்தைவா னிடத்துமுள. (கக)

ஒளிகெழுதற் குறுபெயர்கொண் டுலகமெலாம் வழங்குமொரு
வளியுதவ லிரண்டெனவுண் மதித்துதவல் கற்றென்ன
வளிமருவ விம்மைமறு மையுமடைந்தார்க் களித்துவக்குந்
தெளிமருவு பன்மறையோர் செறிந்ததிரு வாதவூர். (கஉ)

சோணாடு தலைசிறப்பத் துதைபிரம புரமெனவும்
வேணாடும் வனப்புடையார் மிடைந்ததிரு நரோட்டின்
வாணாடு நாவலூர் வளர்திருவா மூரெனவு
நாணாடு மதிவழியோ னுட்டுளதவ் வாதவூர். (கங)

புத்தர்முதற் பல்சமயப் பொய்க்குழிவீழ்ந் துழல்கின்ற
மத்தர்நினை தோறுநினை தோறும்வாய் வெரீஇத்தாழ
வத்தர்தொழும் பியற்றியாங்க ணினைதோறு மகமகிழ்ந்து
முத்தரினுங் களித்துயர முளைத்துளதவ் வாதவூர். (கச)

சிறவாத நெறியகற்றிச் சிறந்தநெறி யினைநிறுத்தி
மறவாத வன்புகொடு மண்ணொடுவோன் றுதித்துய்யப்
பிறவாத நெறியடைந்த பெருந்தகைமு னவதரித்த
வறவாத ஊர்ப்புகழை யாமேயோ வறைகிற்பேம். (௧௫)

இந்நகக ரகம்வாழு மிருபிறப்போர் தங்குழுவு
ளந்தமிலாப் புகழ்பெறுமா மாத்தியர்தங் குலத்துதித்தார்
சந்தமிகு மறையொழுக்கந் தலைநின்ற பெருங்குணத்தார்
பந்தமகற் றிடுஞ்சைவப் பற்றுவழி வழியமைந்தார். (௧௬)

தன்னமுமா சில்லாதார் சம்புபா தாசிருத
ரென்னகவி னமத்தா ரெல்லாருந் தொழப்பொலிவா
ரன்னவரில் லறக்கிழமை யமைந்தொழுகு கடன்பூண்டார்
மின்னவிருஞ் சிவஞான வதியெனும்பேர் மேவினார். (௧௭)

இத்தகைய மனையாரோ டியைந்துவாழ் தருமறையோ
ருத்தமர்வெம் பரசமயக் குறும்பொழிக்கு மொருமதலை
யத்தரரு ளாற்பெறுவா னாதரித்த கருத்தினராய்ச்
சித்தமொரு வார்தினமுஞ் சிவாலயத்தில் வழிபடுவார். (௧௮)

கதிருதய மெழுமுனமைங் கடிகையெனத் துயிலொருவி
யதிர்புனலின் முழுகுபுநீ றணிந்துவிழி மணிபூண்டு
சதிருறுமைந் தெழுத்தெண்ணித் தழைதருநந் தனம்புகுந்து
பிதிர்தலிலா மலர்குற்றுப் பிறங்குதொடை தொடுத்தணிந்தும். (௧௯)

ஆனநறு நெய்வாக்கித் திருவிளக்கு நனியமைத்து
மோனவடி யவர்க்காணின் முந்துபுசென் றுபசரித்து
மானவமு தூட்டியுமவ் வாதவூ ரிறைவர்விழா
வீனமறச் சிறப்பித்து மினும்பலசெய் தியற்றுநாள். (௨0)

அடுந்திறஞ்சார் பிடகநெறி யதுமுத்தி யென்றுமேற்
படுந்திறமொன் றேனுமுணரா தபாதகரடர்ந்து
விடுந்திறமில் வேதநெறி யறமாற்றி வெய்யபெருங்
கொடுந்துயர நெறியமைத்தார் குலவுதமிழ் நாடனைத்தும். (௨௧)

அதுதெரிமா முனிவரரு மமரருமற் றவர்க்கிறையுஞ்
சதுமுகனு நெடுமாலுந் தாங்கரிய கவலையராய்
முதுபுகழ்சா றிருக்கயிலை முன்னுபுகந் திறைவணங்கிக்
கதுமெனயா மிறைவன்பொற் கழறொழுவந் தனமென்றார். (௨௨)

கந்திபுகுத் திடப்புகுந்து நம்பெருமான் கழல்வணங்கிப்
பந்தியினின் றனர்வந்த கருமமெவன் பகர்மினென
வந்திமதி முடித்தபிரா னருளுதலு மாறெழுது
மூந்திமொழி குவன்பிடகர் முயன்றுசெய்தி வினையனைத்தும். (உங)

நிரைக்கடல்சூ ழுலகமெலாஞ் சீவரப்போர் வையரடர்ந்து
வரைக்கரும்வை திகசைவ மார்க்கமொழித் தனரதனு
னுரைக்கருந்திக் கருமமிலை யும்பர்பசித் தனர்மெலிந்தா
ரரைக்கலைதிக் காகவுளா யடியேங்கள் செய்வதெவன். (உச)

என்றுகுழைந் திஃதடியேம் விண்ணப்ப மென்றிசைப்பக்
குன்றுகவித் தவன்முதலீர் கொடியசாக் கியர்வலியை
வென்றுகலை குதுநீவிர் போதிரென விடைகொடுத்து
மன்றுகடிப் பவனவர்கோன் மாற்றன்மனங் கொண்டிருந்தான். (உரு)

அதுகருதி யமர்தருநா ளாயிரவர் கணநாதர்
சதுமறையும் புகழ்நாலாஞ் சந்திபதிந் தவர்குழுமிப்
புதுமதிய முடித்தபிரான் பொன்னடிதாழ்ந் தனரெழுந்தார்
முதுபுகழா கமத்தன்மை மொழிந்தருள வேண்டுமென. (உசு)

இரந்தருளத் திருவுள்ள மிரங்கியிது பெறவேண்டின்
வரந்தருமுத் தரகோச மங்கையிடை நீவிரெலாம்
பரந்துசெலீஇ நமைத்தொழுது பணிவிடைசெய் திருப்பீரேற்
புரந்தருணு மாங்கருள்வோம் போமினென விடைகொடுத்தார். (உஎ)

அடிபணிந்து கணநாத ராயிரரு மங்கின்று
படிபுகழும் பெருவளஞ்சால் பாண்டிநாட் டகம்புகுந்து
கொடிமதிலுத் தரகோச மங்கையிடைக் குறுகினூர்
முடிவில்பர மானந்தக் கடற்றலையு முதுக்குறைவார். (உஅ)

வலனமையுத் தரகோச மங்கைபுகுந் தவர்தீர்த்தக்
குலமுழுதும் படிந்தாடிக் கோமளவெண் ணீறணிந்து
நலமருவு மைந்தெழுத்து நன்கமைய மனத்தெண்ணிப்
புலனமையுந் தம்பிரான் றிருமுன்னர்ப் போய்ப்பணிந்தார். (உகூ)

இரவுபக லிவ்வாறு தொழுதுருகி யிருக்குமவர்
கரவுதவிர் செயல்கண்டு கண்ணுதலு மகன்கருணை
விரவுமுளத் தொருமறையோர் வேடங்கொண் டாங்குற்றான்
வரவுதெரிந் தாயிரரு மலரடிக்கீழ்ப் பணிந்தெழுந்தார். (ஙo)

எழுகணநா யகர்தமையோ ரிடத்திருத்தித் தானுமிருந்
தழுப்மரம் பசியவிய வொழுக்குதேங் கொன்றையினன்
முழுவலுடை மற்றவர்தம் முகநோக்கி யாகமத்தின்
செழுமயமா முண்மைசொல வுபக்கிரமஞ் செயல்குறித்தான். (௩௧)

அப்போது முப்பத்து முக்கோடி யமரர்களுங்
கைப்போது குவித்தருகிற் கலந்துசூழ்ந் தனர்போத
வெப்போது கொடுந்தொழிலின் விராமிரட்டி யவுணர்களுந்
துப்போது தூரத்தே சூழ்ந்துசே வித்துவர. (௩௨)

அரம்பையுருப் பசிதிலோத் தமையாதி யரமாதர்
வரம்பயிலு முழவாதி மாண்புதழீஇ யெதிர்நடிப்பப்
பரம்புபலர் வெண்கவரி யெடுத்திருபக் கமும்வீச
நிரம்புவளர் மிசைமதிபோ னிகழொருவெண் குடைநிழற்ற. (௩௩)

கொழுங்கதலித் தடலையெனக் கொடிக்காடு முன்போதச்
செழுந்தாளத் தாலிசைத்த சிவிறிபல வளியெழுப்ப
வொழுங்குறுதண் டமுங்கோணற் றண்டமுமுன் னுறநடப்ப
வழுங்கலிலா வொலியன்முத லாம்விருதா வளிசெறிய. (௩௪)

சங்கநிதி பதுமநிதி தயங்குசிந்தா மணியளவாத்
துங்கவளம் பொலிகாம தேனுமுதற் சொலுமனைத்தும்
பங்கமற வெழுகடைக்கட் பார்வையெதிர் நோக்கிவர
வங்கனகத் தருவைந்து மமையநிழ லல்கிவர. (௩௫)

வெள்ளியமா மலைமேலோர் மின்னலொடோர் கருமேகம்
வள்ளியசெந் தாமரையா யிரம்பூத்து வைகுதல்போற்
றெள்ளியவெள் யானையின்மேற் றிகழ்புலோ மசையினொடு
முள்ளியவா யிரங்கண்மலர்த் துறவராக் கம்புகல. (௩௬)

வெளியாய நடவையிடை விளங்கவரு மிந்திரனைக்
களியாய கருத்தினொடுங் கண்டுவெர்தொல் லையின்மறந்தார்
தெளியாய கணநாத ராயிரருட் சேரொருவர்
வளியாய் வுணவுணும்பூண் மாதேவ னஃதுணர்ந்து. (௩௭)

திருவாத வூரினிடைத் தினந்தோறும் பணிவிடைசெ
யொருவர்த தவமறையோ ருள்ளியகா ரியமுடிய
வெருவாத தேரரெலாம் வேரற்றா ரென்றுமுகில்
பொருவாத மேனியன்முற் புலவரெலா மகிழ்தூங்க. (௩௮)

உண்மையுரைத் திடாமே யுபக்கிரமஞ் செயுங்காலை
வண்மையிது வெனவேறோர் விடயத்து மனமுய்த்தாய்
தண்மையின்மற் றிதனுலித் தரணியிலோர் பிறப்புற்றே
யண்மையினச் செல்வமனு பவித்துனமை யடைகென்றான். (௩௯)

என்றுசொல நடுநடுங்கி யென்செய்கே னெனக்கதறு
நன்றுதெரி கணநாதர் முகநோக்கி நம்பெருமா
னென்றும்வெரு வலைகாமே யுன்றலைமே லடிசூட்டிக்
கொன்றுமல மின்பநிலை கொளச்செய்வோ மெனப்புகன்றான். (௪0)

விடைகொண்டு பரமனருண் மேற்கொண்ட கணநாத
ருடைகொண்ட கடன்மடந்தை யுவப்பெய்த வாதவூர்
நடைகொண்ட சம்புபா தாசிருதர் நன்மனையா
லடைகொண்ட திருவயிற்றி னங்குரிக்குங் கருவானார். (௪௧)

கற்றதிரு மறையவர்தங் காதலியார் பாற்கருப்ப
முற்றதிறங் குறிப்பினு லுணர்ந்துபிரா னருள்போற்றி
மற்றதிடை யூறடையா வண்ணமுற மாமறைநூல்
சொற்றசடங் குகளனைத்துந் துகளறச்செய் தனர்முடித்தார். (௪௨)

மதியமொரு பதுஞ்செல்ல மாமறைநூ றலையெடுப்ப
விதியமையு மாகமங்கண் மேன்மேலுங் களிசிறப்பத்
துதியமைபு ராணமெலாந் தொக்கொருங்கு கூத்தாடத்
திதியமைபன் மொழியுள்ளுந் திராவிடமிக் குவப்பெய்த. (௪௩)

சதுவிதமாம் பாதங்க டனித்தனியுண் மகிழ்ச்சிபெறக்
குதுகலித்து வைதிகமுஞ் சைவமுமேன் மேற்குலவப்
புதுமலர்க்கற் பகநாடு பொழிந்துதுயர் கழிந்திருப்ப
வதுபொருண்மற் றிதுபொருளென் பாருளத்து மையமற. (௪௪)

அருகாத பரசமய மத்தனையுந் தமோற
வுருகாத கன்மனமு முடைத்துநெகிழ்ந் தொருங்குருகக்
கருகாத பொய்யுரைவாய் களுமெய்ம்மை சொலத்தொடங்கப்
பெருகாத நதியனைத்தும் பெருவெள்ளங் கொடுபெருக. (௪௫)

கனவகத்து மறமறியார் களுமதனிற் றலைநிற்ப
மனமொழிமெய் யொருமூன்று மியாவருமா றுறாக
வனகபர சிவபத்தி யடியேமைப் போல்வார்க்கு
நினைந்துணியா தியிற்சிறப்பக் காப்பாற்றுஞ் செயறழைப்ப. (௪௬)

வெய்யவன்முற் கோளனைத்தும் விரோதமிலா நிலைநிற்க
வையகமெல் லாம்பரந்து மந்தமா ருதமுலவக்
கையமையாக் குறும்பனைத்துங் களைந்துலகம் புரப்பவர்தஞ்
செய்யநெடுங் கோல்பொலியத் திருவவதா ரஞ்செய்தார். (சஎ)

தந்தையா ரதுகண்டு தாவாத மகிழ்சிறப்புற்
றெந்தையார் திருவருளா லியைந்ததெனப் பாராட்டி
நிந்தையார் பரசமய நீறுபட்ட தெனத்துணிந்து
முந்தையார் சூதவினை முதலியன முடிப்பாரால். (சஅ)

ஒருநாம மேனுமிலா வுத்தமருக் கெண்ணிறந்து
வருநாம மெடுத்தோத வல்லாரா யெல்லார்க்குங்
கருநாம மொழித்தருளக் கடவார்க்குக் கடவாத
திருநாமந் திருவாத வூரரெனச் செப்பினார். (சகூ)

ஈசானர் முதலாக வியம்புபதி னொருவரையு
மாசான நனிசெய்து மழவிடையூ ருகிவரு
மாசான பலவகற்றி யருளுவீ ரெனப்போற்றித்
தேசான பெருங்கருணை செழித்திடக்காப் பியற்றினார். (ருo)

பரசமயர் வாயிலிடப் பற்றியெடுப் பவர்போலக்
கரமலரோ ரிரண்டனையுங் காசினியின் மிசைப்பதியா
வரமுழந்தா ளொன்றெடுத்து வயங்குதிரு முகமெடுத்துத்
திரமுறுபொற் குழையாடச் செங்கீரை யாடினார். (ருக)

விரவுகருங் கன்மனமும் வெந்தழல்வெண் ணெயினுருக
வுரவுடைய ரியாவோரு மூவப்புறத்தா லசைத்திடவோ
ரரவுமணித் தொட்டின்மிசைக் கிடக்கவரு ளுமயிற்கிடத்திப்
பரவுபல ருள்ளுருகித் தாலசைப்பப் பரிந்துவந்தார். (ருஉ)

திருவாத வூரினமர் செஞ்சடையோன் கருமிடற்றூர்
பொருவாத கடாவிலும் போதிலடிப் போதின்வலைந்
தொருவாத சிலம்பிணெஞ்லிக் கொப்பத்தாக் குதல்பொருவத்
தருவாத வூரர்கையாற் சப்பாணி கொட்டினார். (ருங)

வித்தமெனப் பாராட்டி மேயவிரு முதுகுரவர்
சித்தமுவந் திடப்பிணங்குஞ் செயன்மார்க்கத் தகப்பட்டுத்
தத்தமனம் புண்படுவோர் தாம்விருப்புற் றுறிற்பவஞ்ச
முத்தமளித் தருளுவார் முத்தமளித் தருளினார். (ருச)

அருகர்பவுத் தரையாதி யாஞ்சமயர் தமொற்றம்
பெருகவினி தவதரித்தாய் பெருமான்ற னருட்பேறே
திருகமையாக் குணவாமாத் தியர்குலசிந் தாமணியே
வருகவரு கெனவழைப்ப வந்துதழீஇ யுவப்பிப்பார். (௫௫)

மூகைவா யாம்பன்மலர்த் தலினொத்தாய் முதற்குரவ
னொகைகூ ரருள்பெறலா லொவ்வாய்வங் குலையேற்பாம்
பிணைசா ணட்புறுவா யில்லையே லிறப்புறுவா
யாணைகயா லம்புலிநீ யாடவா வெனவுவப்பார். (௫௬)

வெருக்கழலத் தமையடைந்தார் மேவியபல் சிற்றிலெலா
மருக்கமழுந் திருவடியாற் சிதைத்தல்வயக் கியதென்னப்
பெருக்கமிகு புழுதியெலாம் பிறங்குறுசிற் றடிபடியத்
தெருக்கடொறும் பேதையர்செய் சிற்றில்சிதைத் தருளினார். (௫௭)

விரவுபர சமயமெனும் விடவரவுக் கிடிமுழக்கா
வரவுமிகு சைவமெனு மயில்களுக்கு முகின்முழக்கா
வுரவுகெழு வழுதிபகை யும்பல்களுக் கரிமுழக்காப்
பரவுகுணில் கொண்டுசிறு பறைமுழக்கி யருளினார். (௫௮)

சேயவிளம் பரிதியினுந் திகழுமிளங் குழவியா
ராயவரி மருத்தனனா மடல்வழுதிக் கமைச்சாகிப்
பாயவவ னேமிதிசை திசையுருளப் பண்ணுதல்போ
லேயமணி புலபதித்த வெழிற்சிறுதே ருருட்டினார். (௫௯)

முகையனைத்து மலர்காலை முன்னவன்பொன் னடிக்காக்கிப்
பகையனைத்து மறமாற்றிப் பரமசிவ நெறிவளர்த்து
நகையனைத்துந் திரண்டென்ன நகப்பொலிந்து நால்வேதச்
சிகையனைத்துந் தெரிவார்க்கோர் சிகையனமத்தார் திருநாளில். (௬௦)

மறையாதி யெக்கலையும் வயங்குமுதல் வழிசார்பென்
றறைவார்கண் மூவகையா யத்தகைய முந்நூ லூ
னிறைவாய மனத்தரென நேர்தெரிப்பார் போலமறை
முறையாலே திருமார்பின் முந்நூலுங் கப்புரிந்தார். (௬௧)

பிறையெனநா டொறும்வளர்ந்து பிறங்கியா வோருமெடுத்
தறைப்பினா றகவையுள்ளா லாரணமே யாகமமே
நிறைதருபு ராணமே நிகழ்த்திமெற் றுளவனைத்துங்
குறையறக்கற் றுணர்ந்தாரெங் குடிமுழுது மடிமைகொள்வார். (௬௨)

திருவமிகு குடிப்பிறந்த செயலானு மதர்வணநா
லொருவவுணர்ந் தவரல்ல ருதனாலுங் கரிபரிதேர்
மருவவுகைத் தலுந்தெரிந்தார் தெரியாத வகையாதே
பருவமுறு வெயக்குமருள் பாலிக்கும் பெருந்தகையார். (௬௩)

வேதமுத லெக்கலையு மேதினியி லுணர்வார்தம்
போதமொரு சங்கையுறிற் றிருவாத வூர்புகுந்து
காதவெனத் தொழுதேத்தி நவின்றுதெளிந் தேகுவரேற்
சாதமிவர் கல்வினிலை யெவரளக்கத் தக்காரே. (௬௪)

போதமார் தரப்பொலியும் புரூரவா மன்னவனே
வாதவூ ரிறையவர்தா மவதரித்த மாண்புரைத்தா
மேதமார் மறையவர்சூழ் வியன்மதுரைப் பாண்டியன்பா
லேதமோ வமைச்சரா யியலுமுறை யெடுத்துரைப்பாம். (௬௫)

திருவாதவூரர் திருவவதாரப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௫.

அமைச்சுரிமைபூண்டபடலம்.

அட்டொழித் தருளு மைய ராரரு டலைமேற் கொண்டு
மட்டொழி யாது பெய்யு மலர்க்குழன் முகை செவ்வாய்க்
கட்டொழித் தவரே நந்தங் கட்டொழித் திடுவா ரென்று
விட்டொழி யாம லன்னோர் விரைமலர்ப் பதம்பூண் டேமால். (௧)

எதிரினம் மிறைகு லத்து முதலிலங் கிரதந் தோற்றுங்
கதிர்பொரு திலைத்துக் கூனுங் கைக்கொடு நரைத்து வானத்
ததிர்வுற வியங்குந் தாங்க லறமென மாட முன்னாற்
பிதிர்வறத் தீங்கி யுய்க்கும் பெரும்புகழ் மதுரை மூதூர். (௨)

இருந்தவர் துதிமு ழக்கு மிகற்கரி பரிமு ழக்கும்
பொருந்தவிண் ணவர்கள் வந்து போதலிற் படுமு ழக்குந்
திருந்தமற் றெழுமு ழக்குஞ் செயிரறத் துஞ்சும் போது
மருந்தமிழ் முழக்கந் துஞ்சா தாலவா யென்னு மூதூர். (௩)

விழவொலி கண்ப டாது வீதியின் மிஞிறும் வண்டு
முழவொலி கண்ப டாது தொங்கலி லுவக்குஞ் செவ்வாய்
மழவொலி கண்ப டாது மாடத்தி லரங்கந் தோறு
முழவொலி கண்ப டாது முத்திசண் படுக்குங் கூடல். (௪)

திகழ்பெரும் பாண்டி நாட்டின் றிருமுக் மாகி யென்றாம்
புகழ்மிகு மனைய கூடல் புரப்பவ னூறுற் றூனு
நிகழ்தரு தண்மை நீங்கா நிலாமதிக் குலத்து வந்தா
னகழ்மறத் தினன்கு லேச னருந்தவத் துதித்த தீரான். (ரு)

அருளுரு வாய செல்வி யங்கயற் கண்ணி யோடுந்
தெருளுற வமருஞ் சுந்த ரேசர்தந் திருத்தாட் கன்பும்
பொருள்பெறு தமிழு மோவாப் புகழுநன் னீதி யாவு
மருளறத் தவஞ்செய் தீன்ற மகவுபோல் வளர்க்க வல்லான். (சு)

எங்கணும் வியாபித் துள்ளா னிவனென வறியா ராகித்
தங்களுள் வேறு வேறு பிதற்றுவார் தவாநாண் கொள்ள
வங்கையிற் பிரம்பு கொண்டே யறிவிக்கு மறிவான் மிக்கான்
கங்கையிற் பொலியுந் தூய்மை கருத்துறத் திருத்தி னானல். (எ)

திரிபற வனைத்து நூலுந் தெரிந்தவன் பகைவர் தம்மைப்
புரிசினக் களிற்றிற் சிங்கம் புகுந்தெனப் புடைக்கு மாற்றா
லரிமருத் தனனெ னும்பேர் பெற்றவ னவனி யெல்லாம்
பரிவறச் செங்கோ லுய்த்துப் பண்பொடு வாழு நாளில். (அ)

அறிவுடை மாந்தர் சில்லோ ரடுத்தன ரொருநா ளன்னார்
நெறிவர வுவப்பி னேற்று நிலவிய நந்நாட் டேனுங்
குறிகெழு பிறநாட் டேனுங் குலவதி சயமென் னென்றான்
செறிமலர்த் தொடைய லாயீ தென்றவர் செப்ப லுற்றார். (கூ)

இந்தமா நகர்க்க டுத்த விரும்பொழில் வாத வூரி
லந்தமா தியினம் பெம்மா னருட்பெருந் திறத்தி னாலே
வந்தவா றுரு மாமாத் தியமறை யவர்கு லத்தின்
முந்தீவா தரித்து தித்தா ரொருவர்யா மொழிவ தென்னே. (க0)

அவர்பெயர் வாத வூர ரகவையீ ரெட்டுற் றார்மற்
றவரதி மதிநுட் பத்தைக் கல்வியை யளப்பா ரியாவ
ரவர்திற முலக மூன்றும் வேட்பதா யமைந்த தைய
வவர்திற மொருநீ காணத் தக்கதென் றறைந்து போனார். (கக)

சான்றவர் வார்த்தை கேட்ட தார்த்தடம் புயக்கோ மாற
னான்றவ ரவரைக் காணு மதிவிருப் புடைய னாகி
யேன்றவர் சிலரை விட்டா னெய்தியாங் கவர ழைப்ப
மான்றவர் கருதா வையர் வழுதிமுன் னடைந்தா ரன்றே. (கஉ)

இளங்கதி ருதய மேயென் றிசைதிரு மேனிப் பண்புங்
களங்கமின் மதியர் தோன்றிற் றெனுங்கவின் முகமுங் காம
ருளங்கெழு செய்ய வாயு மொள்ளிய கருணைக் கண்ணும்
வளங்கெழு மார்புந் தோளு மனங்களி பயப்பக் கண்டான். (௧௩)

மறைமுதற் கலைக ளெல்லா மாண்புற வினவுந் தோறுங்
குறைதவிர் விடைகொ டுக்கக் கொற்றவ னுவகை பூத்து
நிறையெது வினவி னானு நிகழ்த்திடு மிவர்க்கின் றாதி
யறைகுதிர் பிரம ராய ரென்றமைச் சனைப்பார்த் தோதி. (௧௪)

ஊனிட ரகற்றுங் கல்வி யொருங்குணர்ந் திருந்த வையர்
மானிட ரல்லர் மற்றை வானவர் தம்முள் யாரோ
கானிட நட்ட மாடுங் கடவுட னருளோ பன்னு
ஞானிட மறச்சூழ்ந் தாலுந் துணிவதில் லெனந யந்தான். (௧௫)

கற்றமற் றிவனை யுள்ளான் சருவிக ளில்லா னேனு
மற்றமின் றாக வுள்ளா னவைமிக வுள்ளா னேனுஞ்
செற்றமில் லிவனை யில்லா னில்லானெத் திறத்தி லேனும்
பொற்றயற் றிவனைக் கொள்கை பொருளெனப் புலத்தி னயந்தான். (௧௬)

பழுதற நமக்குக் கண்ணாய்க் கவசமாய்ப் பாது காக்கு
முழுதுண ரமைச்சி ருங்க டமக்கெலா முதன்மை யாகச்
செழுமறைப் பிரம ராயர் தமைச்செய்தோஞ் செய்தோ மென்றான்
வழுதியவ் வமைச்ச ரெல்லா மகிழ்ந்தன மகிழ்ந்தோ மென்றார். (௧௭)

மிக்கதுங் குறைந்த துஞ்சீர் தூக்கிடும் விறல்சால் வேந்தன்
றக்கது செய்தா னென்னாத் தத்தமி லமைச்சர் சொற்றார்
புக்கது நமக்கோர் செல்வ மெனமற்றோ ருவகை பூத்தா
ரக்கது பூண்டெம் மான்செ யருளென வையு மேற்றார். (௧௮)

வழுதியர் பெருமா னிந்நாள் வாதவூ ரரைய மைப்பித்
தெழுதருங் கல்வி யாராய்ந் தினியவோர் பேர்பு னைந்து
தொழுதகு முதல மைச்சின் பாரமுஞ் சூட்டி னான்
முழுதுல குய்ய வென்று மொழிந்தன வுலக மெல்லாம். (௧௯)

பெருவிலைச் செம்பொ னாடை பிறங்குருப் பாயந் தேசு
தருதலைச் சாத்து மாயோன் றாளும்வெஃ குத்த ரீய
மருமணி மதாணி யாழி யாரமொண் கடகம் பொன்னாண்
டிருமணிக் குழைமுன் மற்றுஞ் செயிரற வழங்கிப் பின்னர். (௨௰)

மழைமதக் களிறு பாய்மா வாவுமான் பூண்ட பொற்றே
ரிழைமணிச் சிவிகை மற்றும் வருதினிக் கியல நல்கிக்
குழையுடற் கவரி வெற்றிக் கொடிகுடை யால வட்டந்
தழைதரு மொலிய லாதிச் சம்பத்தும் பெருக நல்கி. (உக)

குடமுழா முருடு மொந்தை கொக்கரை தடாரி பேரி
படகமுற் பலவு நல்கிப் பசும்பொழி றுறையுள் செங்கோ
லிடனற விளங்கி ராம மெண்ணில நல்கிச் சிந்துந்
தொடலையு நல்கி மற்றுந் தொகுசிறப் பனைத்துஞ் செய்தான். (உஉ)

பெருஞ்சிறப் பனைத்தும் பெற்று ஞாயிற்றிற் பிறங்கா நின்ற
வருந்தவப் பிரம ராய ரரிமருத் தனனுந் தென்னன்
றரும்புற விடைபெற் றெல்லாச் சம்பத்தும் புறத்தே சூழ
விருஞ்சிவி கையின்மேற் கொண்டாங் கியமெலா மியம்பப் போனார். (உங)

எரிமணி யிமைக்கு நொச்சி யிந்திர விமானக் கோயிற்
பரிவொடு புகுந்து சோம சுந்தரர் பாதம் போற்றிப்
புரிகருங் கூந்தற் செவ்வா யங்கயற் கண்ணி பொற்றா
ளுரிமையிற் போற்றி நீறேற் றுவந்தனர் மீண்டா ரன்றே. (உச)

இருமுது குரவ ராய விருந்தவ ரரச னல்கப்
பொருவரு மமைச்சின் பாரம் புதல்வனார் பூண்ட தோர்ந்து
வெருவரும் பரமார்க் கங்கள் வெல்லுதற் கிதுவுந் தானோர்
கருவியா யிருக்கு மென்று கருதின ருவகை பூத்தார். (உரு)

நிறைகுடந் தீப முன்னு நெருங்குமங் கலங்க ளேந்திப்
பிறைநுதன் மடவார் நேரப் பிறழ்குபல் லியமு மார்ப்ப
மறையவர் வாழ்த்து மல்க வளமலி யுறையுள் புக்கார்
கறைமலி நாயே னெஞ்சுங் காணியாப் புக்க வையர். (உசு)

அவரவ ரிருக்கை செல்ல வனைவர்க்கும் விடைகொ டுத்துப்
பவர்படு சடில மோலிப் பண்ணவற் கன்ப ரோடுங்
கவர்மன மில்லா வையர் கலந்தன ரமுது கொண்டு
தவர்புக ழமைச்சின் பாரந் தரித்ததற் காய தோர்வார். (உஎ)

மறுதின முறையு ணின்றும் வழுதியர் பெருமாற் காண
வுறுபெருஞ் சிறப்பி னோடு மூர்தியேற் கொண்டு போந்து
தெறுவலி யவனைக் கண்டு திகழுந்தம் மிருக்கை மேவி
நறுமுறு பகைவ ரச்ச நண்ணுமா றெண்ணு வாரால். (உஅ)

* பெருவெளி மேல்பா லாகப் பெருங்கடல் கீழ்பா லாக
வொருவரும் புனல்சால் வெள்ளா றுத்தர மாகத் தெற்குப்
பொருவருங் குமரி யாகப் போர்த்தான் கெல்லை யுள்ளு
மருவிய குடிக ளெல்கு மிறைப்பொருள் வருவாய் தேர்ந்தும். (உகூ)

பொலிதர வெய்து முல்கு பொருளுடை வருவாய் தேர்ந்தும்
வலிமரு வலர ளக்கு மாண்பொருள் வருவாய் தேர்ந்து
மெலிவிலா கரங்க ளெல்கு மிகுபொருள் வருவாய் தேர்ந்து
நலிவற வநாதர் நல்கு நகுபொருள் வருவாய் தேர்ந்தும். (௩0)

இன்னமு தருத்துஞ் சாலை யினியநீர் வாக்குஞ் சாலை
நன்னலம் பயக்குங் கோயி லுறெங் கல்விச் சாலை
சொன்னமற் றறப்பு றத்து வழிச்செலுந் தொகையு நாளும்
பன்னரும் படைக்கு நல்குந் தொகையும்பார்த் துறம நித்தும். (௩க)

பல்வகை வரவு தம்முட் பல்வகைச் செலவும் போக
வொல்வகை யெச்ச மாகிப் பண்டாரத் துறையப் போகு
நல்வகைப் பொருளி ருப்பிவ் வளவென நன்கு தேர்ந்துஞ்
சொல்வகை வல்ல வைய ரரசனுக் குறுதி சூழ்வார். (௩உ)

ஒருவினை தொடங்குங் காலை யுறுபொருள் படையி ரண்டவ்
வருவினை தொடங்குங் கால மதுதொடங் குபாய மற்று
மருவிடை யூறு நீக்கி முடித்திடு வண்ண மாகப்
பொருவரு மங்க மைந்தும் பொருந்தவா ராய்ச்சி செய்வார். (௩௩)

வினைபுரி திறத்தெஞ் ஞான்று மேவகை விலாமை நாளும்
புனைகுடி காத்த னீதி நூல்களைப் பொருந்த வாய்ந்து
நினைவிதி விலக்குற் றோர்த னிகழ்த்திய வைந்த னோடு
மினையவுங் கைக்கொண் டுள்ளார் முயற்சியை யிகவா ரென்றும். (௩ச)

பொருதொழி னேர்ந்த காலைப் பொருதிடு பகைஞர்க் கோகை
தருதுணை யாயி னோரைப் பிரித்தலுந் தம்மைச் சார்ந்தார்
மருவலர்ச் சாரா தின்சொல் கொடையினல் வசமாக் கலும்
வெருவறப் பொருத்த வேண்டிற் பொருத்தலு மிகத்தேர்ந் துள்ளார். (௩௫)

காரியஞ் செய்கை யொன்று பலவித மாகக் காணி
னேரிய வவற்று ளாவ தொப்பவா ராய்ந்து தேர்வார்
சீரிய வதுசெய் போது பலிப்பது நாடிச் செய்வார்
வீரியம் பெறப்பி ரித்தல் பொருத்தலில் வேட்பச் சொல்வார். (௩௬)

* பெருவழியென்றும்பாடம்.

அறிந்துசொற் றிடவல் லார்த மறிவையுஞ் சிதைத்துத் தானு
மறிந்திட லில்லா வேனு மரசனுக் குறுதி யொன்றே
யறிந்தறைந் திடுதல் வல்லா ரரசனுள் வெருண்ட போது
மறிந்தவர் தமக்கூ றெண்ணு தரசனுக் கூறு தீர்த்தல். (௩௭)

பலவுரைத் திடலென் முன்னூட் பகைவரா யுள்ளார் யாரு
விலகுறு தரசன் பாங்கர் மேவினர் கட்புப் பூண்டார்
வலமிகு செங்கோல் செல்லாத் தீப்த்து வாழ்கின் றூரு
நிலவரும் பொருள்வி டுத்து நேசிப்ப வியற்றி வாழ்நாள். (௩௮)

அழிபொரு ளுணர்வு மென்று மழிவதின் றாகி யின்பங்
கொழிபொரு ளுணர்வும் போதின் மணமென மனத்துட் கூடப்
பழிபடு மிம்மை யாசை பந்தமா மறுமை யாசை
யொழிதர வெச்ச மாகி யுள்ளது பெறுதல் வேட்பார். (௩௯)

படிமுழு வதும ளந்த பைந்துழாய்ப் படலை மார்பன்
படிமுழு வதுமில் லென்னும் படியொரு கேழ லாகிப்
படிமுழு வதுமி டந்துங் காணொணுப் பதும பாதம்
படிமுழு வதுங்கொண் டாடும் பத்திகொண் டுணர வேண்டின். (௪0)

வேறு.

கறையடி முதலா வுறவியீ றாகக் கரைபல யோனியிற் பிழைத்து
நிறைதரு மக்கட் பிறப்புறல் வேண்டு நிகழ்தரு மப்பிறப் புள்ளுங்
குறைவறு மாயுட் டாய்வயிற் கருவாக் கூடுறல் வேண்டுமெற் றதனு
ளுறைகொடுங் கிருமிச் செருமுத லாக வுரைப்பவை பிழைத்திடல் வேண்டும்.

ஒருபது மதியஞ் சென்றவக் காலத் துறுதுயர் பிழைத்துமண் மேலால்
வருதிறம் வேண்டும் வந்தவக் காலும் வருடங்தோ றடைதுயர் பிழைத்துப்
பெருகிய காலே மலம்பசற் பசிநீத் திரைபிறங் கிருளிவை பிழைத்தும்
வெருவற வெழுங்கா விளமுலை மடவார் விழிக்கடை யெனும்வலை பிழைத்தும்.

கலையெனப் புகலும் வாரிதி பிழைத்துங் காமரு திருவெனப் பட்ட
நிலையுறு செல்லற் பிழைத்துநல் குரவா நிகழ்பெருங் கொடுவிடம் பிழைத்து
மலைசெய்புல் வரம்பாம் பலதுறை பிழைத்து மாதரங் கூரமா மேருச்
சிலையுடைப் பெருமா னுளனென நினையுஞ் சித்தமுண் டாகுதல் வேண்டும்.

கடவுண்மற் றொருவ னுளனெனுஞ் சித்தங் காதலிற் றோன்றிய பொழுதே
மடனமை சுற்ற முழுமையுங் கூடி வாய்திறந் தசற்றிடு தாமன்று
திடமிலீ தென்று நாத்திகர் பலருஞ் செறிந்தனர் பிதற்றுவ ரின்னு
மிடனமை விரதம் பரமெனப் புகல்வ ரிவரையும் பிழைத்திடல் வேண்டும்.()

உரைசெயூ றனைத்துங் கடப்பினுங் கரும மூயிரிறை யுண்டெனப் புகற
றிரைசெய்நீர் ஞாலத் தில்வழக் காகுந் திருந்துட லலாதுயி ருண்டோ
வரைசெய்பூண் முலையா ரொடுகலந் துவக்க வாய்த்திடு மின்பமே யின்பம்
புரைசெய்மற் றோர்கள் புன்மையிற் புகலும் புகழ்ச்சியென் றுருவ தின்னும்.

இளமுலை மடவா ரொடுபெரி யங்கத் தியைத்தவைந் தமளிமே லிவர்ந்து
வளமிகு விரைசால் பாகடை மென்று மருங்குறு கலையற நெகிழ்த்தாங்
குளநெகக் கலச முலைமுகம் வருடி யுவப்பவா யூறன்மிக் குண்ணுந்
தளர்வறு புணர்வே யின்பென வுரைப்பான் சாற்றுலோ காயதன் மன்றோ. ()

பகரவீ காரக் குழியிடை யழுந்தும் பன்றிமற் றதைவியந் திடல்போற்
சிகரமா முலையார் மயலகத் தழுந்துஞ் சிதடர்மற் றதைவியந் திடுவார்
புகரவாந் தோனெய்த் தோரென்பு நிணமுட் பொருந்திய மூளையே மச்சை
விகரமாஞ் சிதநீ ரிவைதிரண் டசுத்த மேயது சுத்தமெவ் விதத்தால். (௪௭)

இறைகொலை யிலன்மற் றவனலா னுயிரி லியையுமைங் கந்தமு மவிவே,
நிறைபெறு முத்தி யெனப்பவுத் தன்சொ னெறிகொளா ரறிவுடை யவர்தா,
மறைவறத் தோன்றும் பொழுதுதாய்க் கொலைசார் வழுவின னிறந்தொழி
காலத், தறைதரு முத்தி பெறுநரியா ரென்னி னதற்கொரு விடையிலா
மையினுல். (௪அ)

தலைமயிர் பறித்துப் பாயுடை யுடுத்தித் தழைசுமந் துடல்வருத் திடலே
நிலைதவம் பழைய கருமமுண் டொழியி னிலவிய பொன்னெயில் வட்ட
மலைவற வமர்வா னருகமர்ந் திடலே மாண்புறு முத்தியென் றுரைப்பா
ரலைதர வத்தி நாத்தியென் றுரைத்த லமைந்தநூல் கொடுபெயி ல்மணர். ()

உடம்பினை வருத்த லேதவ மென்னி னுறைகழித் தொளிறுவா ளேந்தி
யடம்படச் சேதித் திடுதலுந் தவமா மடருமுற் கருமமுண் டொழிவுற்
றிடம்பட வமைந்த பொன்னெயில் வட்டத் தெய்துதல் கூவத்துட் படிந்த
கடம்படிந் தொருவ ரொடாமன்மே லெழுமோர் காரியம் போலுமான் மாநீதா.

நிகழ்தரு மாயா வாதத்தோர் பேத னிரீச்சுர சாங்கிய னென்றே
யிகழ்வருஞ் சுத்த னுயிர்திரி குணமு மிரிதலே முத்தியென் றிசைப்பன்
புகழ்தரு சுத்த னெனின்மறைப் புண்ணுன் பொலிதரு பிரகிரு தியினுற்
றிகழ்தரு முத்தி பெற்றுளா னெனினுஞ் சேர்ப்பதற் கோரிறை வேண்டும்.()

புரிவினை முடிவின் ஞானமொன் றுண்டாய்ப் பொருந்து றுமாதொழிற் பட்
யிரிதர வவைகற் போலுயிர் கிடத்த லெனல்பிர வாகரன் முத்தி [டே
தெரிவினை மறுமைப் பயன்றரா தொழியா சிலையென வுயிர்கிடந் திட்டாற்
பரியுமவ் விடத்தோர் பேறிலா மையினுற் பழிபடு மூத்தியே யாமால். (௫உ)

குளிகைதாக் குதலுங் காளிதஞ் செம்பு குலைந்துபொன் னுணவா போல
வொளியருள் வலியான் மலங்கெடன் முத்தி யென்னவோ துவன்பேத வாதி
தெளியுமா தமங்க ணித்திய மெனலாற் செறிமலங் காளிதம் போல
விளிதரா தென்றும் பேறுமே பெறுவான் மேவுத லெங்ஙன மாமால். (கஉ)

புழுவினை வேட்டு வாளிசெய் திடல்போற் பொருந்துயி ரினையரு ளெடுத்து
வழுவறு மாயா சரீரமே யாக்க மற்றது நித்திய மாகிப்
பழுதற விருக்கை முத்தியென் றுரைப்பான் பகர்தரு சிவசம வாதி
முழுதுமா மதுசா ரூபமே யன்றி முத்தியென் றுரைத்தலு மாமோ. (கச)

நிருமல வெளியை முகின்மறைத் தாங்கு நிலாவிய சுத்தமா யிருக்கு
மொருபிர மத்தை மறைத்திடு மாயா வுபாதியவ் வேதுவி னாலே [போ
பெருகிய சீவான் மாவெனப் படுங்கால் பெருவெளி யுதிப்பப்போ முகில்
லொருவறி வுதிப்ப வுபாதிபேர் முத்தி யுதுவென்ப ணுண்மாயா வாதி. (கரு)

இந்தச்சீ வான்மா வினுக்குள் தாகி யிலங்கிய விவேகஞா னந்தான்
முந்தத்தா னேயுள் ளஃதெனின் மாயா மோகத்தான் மூடப்பட் டிடாது
னந்தப்பின் புள்ள தாய்தென் றெடுத்து நவின்றிடி னிலதுள தாகா
தெந்தப்பான் மையினு விதனையு முத்தி யென்றெடுத் திசைப்பர்மற் றவரே.

பாயமா யாவா தத்திற்பாற் கரியன் பரமொன்றே பவஞ்சமா யுயிராய்
மேயமா நிகழு ஞானமாம் பொழுதே நிறைபரஞ் சார்ந்துயி ரழியு
மாயதே முத்தி யென்பன்வான் பிரம மாகாது பவஞ்சமோ டான்மா
தூயவான் மாக்கெட் டிடுதலிற் பெறுவான் சொல்லுதற் கியாருளர் மாதோ.

மேயசங் கிராந்த வாதியென் றுரைப்பான் விமலனார் திருவருள் பதிந்து
தேயமிக் கமைந்த பசுகர ணம்போய்ச் சிவகர ணங்களாய்க் காட்டத்
தாயவக் கினிபோ லொன்றுபட் டிடுத லாவதே முத்தியென் றுரைப்பான்
தூயவக் கினியுங் காட்டமு மொன்றாத் தொக்குமின் றிடுதிற மின்றே. (கஅ)

ஆதியாங் கடவு ளாய்வழி பாட்டி னமைந்தபல் லுயிரையு மழியாச்
சோதிவை குண்டத் திருத்துமா லென்று சொல்லுவர் பாஞ்சராத் திரர்தா
நீதிவை குண்டத் திருத்தவ னென்று நிகழ்த்துத னிற்கவவ் வாதிக்
கோதிய வந்த முறைமெனின் முத்தி யுண்மையை யுரைக்கவேண் டுவதோ. ()

இயம்பிய வினைமுற் பல்லவுந் திருத்தி யில்லன வுள்ளது வாகி
நயம்படு முத்தி புணர்தரல் வேண்டு நாடிது நன்குணர்த் திவோர்
வியம்படு புவனத் தெவரெனத் தெரிவான் விடாதுகல் லாரடை தோறும்
பயம்பட வினவி யுள்ளது பெறுத பண்பினை ராய்த்தளர்ந் தமர்வார். (கூ)

பொதுமையிற் புகலும் வேதமுஞ் சிறப்பிற் புகலுமா கமங்களுந் தெள்ளி
முதுதவப் பெரியோ ராய்ந்தமர்ந் தனர்தா முறையுற நடாத்தமைச் சியலென்
பதகுறை யுறாமற் புரூரவா வேந்தே பகர்ந்தன மந்திரி யாய [பாம்.
புதுமைமற் றவரே பெருந்துறை மருவப் போந்தகா தையுமெடுத் துரைப்

அமைச்சுரிமைபூண்டபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கo௩சு.

திருப்பெருந்துறையடைந்தபடலம்.

திருவா சகத்திற் கொருமுதல்வா செல்வா செல்வர் பேரேறே
தருவா சகத்து மென்முறைகே ளென்று புல்லர் தமைத்தாழ்ந்து
மருவா சகத்து மிசக்கொண்டு மாழாந் தலைந்து மறையாதி
யொருவா சகத்து முருகாதார் திருவா சகத்து ளுருகாரே. (க)

வெளிமுன் னுருவெட் டாய்ச்சிவமுன் னுருவொன் பானாய் விளங்கிடுபே
ரொளியஞ் சரண மிரவுபக லொழியா துள்ளத் திருத்தலொடு
மளிதுன் றியதார்ப் புயவழுதி யமைச்சின் றொழிலும் வழுவாமற்
றெளிவொன் றியபல் கலையில்வலார் சிறப்ப நடாத்தி வருநாளில். (உ)

இந்த வுலக போகவெறுப் பெய்திற் றென்ப தெவனமரர்
முந்த வணங்க விண்முழுதாண் முதல்வன் மலர்மே லவன்றிருமா
னந்த வமையும் போகமெலா நாடா வமன பதமாகச்
சந்த மருவு மொருநாலாஞ் சத்தி பதிந்த தையர்பால். (ங)

சத்தி பதிந்த மாத்திரத்தே தக்கோர் புகழ்மந் திரியார்க்கு
முத்தி விருப்ப மேன்மேலு மூளா நிற்க வதுநல்குஞ்
சித்தி யமைந்த வாசிரியற் றேடித் தேடி வருந்துவார்
பத்தி யமைந்தோ ருருக்கொண்டு பயின்று லன்ன பான்மையார். (ச)

ஞானா சிரிய னென்றுவரு நம்முள் ளுறையுஞ் சங்கையிலா
மானா விருப்பின் விருய்வினு யறையத் தெளிவ தெப்போது
மானா வவன்பே ரருட்கிலக்காய் வயக்கி யடிக்கீழ் வைப்பதென்று
தேனா தரிக்குஞ் சிவானந்தந் திளைத்தின் புறலென் றெனநினைப்பார். (ரு)

பொருப்பா லென்றுஞ் சுமைபரித்தோன் போகட் டிடவெண் ணுதல்போது
நெருப்பால் வளையப் படுமொருவ னீங்க நினைக்கு ம்துபோலுங்
கருப்பா லுறுத்தும் பிரபஞ்சக் கலப்பின் வீடு கருதுவார்
திருப்பா லுறவ தென்றென்று தெரிந்து தெரிந்து முயலுவார். (சு)

வேறு.

அருள்பெற வணிய ராய வன்புரு வாத வூரர்
பொருள்பெறு மொருநாள் வில்லும் புலியுந்தங் கொடியு யர்த்தார்
தெருள்பெறு மற்றை மன்ன ரியாவருந் திரண்டு சூழ
மருளற விருக்கும் பாண்டி மன்னவ னவையிற் புக்கார். (எ)

புக்கவர் வழுதிக் கென்றும் புரிவது போல வன்றுந்
தக்கது செய்தன் ஞன்கை காட்டிய தவிச மர்ந்தார்
மிக்கவ ரிவர்தஞ் சூழ்ச்சி வியாழமு மடையா னென்று
தொக்கமன் னவரெல் லாருந் துதித்தன ரமைச்ச ஞரை. (அ)

அதுபொழு தத்தில் வாவு மடபரித் தொகுதி பேணு
முதுதொழி லாளர் வேம்பன் முன்புவந் தடியில் வீழ்ந்து
கதுமென வெழுந்து நின்று காதுறக் குடந்தம் பட்டாங்
கிதுசெய்வின் ணப்ப மென்றே யினையன புகற லுற்றார். (கூ)

சிறந்தவாம் பரிகண் மேய நிரைபொரு மிலாயத் துள்ளா
விறந்தவாம் பரிகள் போக வெஞ்சிய பரிக ளுள்ளும்
விறந்தமூப் படைந்த பல்ல மேயநோ யடைந்த பல்ல
மறந்தவா வேலாய் நல்ல தரிதென வருத்தா ரன்றே. (க0)

இவரிஃ துரைத்த லோடு மிரும்புலி யுயர்த்த வேந்துந்
தவர்கொடி யுயர்த்த வேந்துந் தண்மதிக் குலத்து வேந்தே
யுவர்படு குணக டற்பா லுறுதுறை யனைத்தும் வந்த
வவரவர் தேயத் துள்ள வடபரி யனைத்து மென்றார். (கக)

என்றலும் வாத வூரர் திருமுக மிறைவ னோக்கி
யொன்றலம் பண்டா ரத்தில் வேண்டுவ வொருங்கு கொண்டு
கன்றல்செய் தாடு நாடுங் கடந்துகீழ் கடற்க ரைக்கட்
சென்றுவாம் பரிக ளெல்லாஞ் செலுத்திர் சிறப்ப வென்றான். (கஉ)

விடையது பெற்றெ ழுந்து மீனவன் பண்டா ரத்தி
லடைதரு புதவ னைத்துந் திறந்தன ராங்குட் புக்கு
மிடைதர வேழு கோடி பசும்பொருள் மிதப்பக் கொண்டு
கடைமுனம் போல டைத்துக் கயலிலச் சினைபொ றித்து. (கங)

வெளிவந்து நெடுங்க மூத்தல் வெரிந்மிசைப் பொதிசெய் தேற்றித்
தெளிவந்த காவலாள ரோர்முன் செல்ல வேவி
யொளிவந்த கோவி லுள்புக் கும்பர்நா யகனை யேத்தி
யளிவந்த சிந்தை யாளர் செல்லுதற் கமைந்தா ரன்றே. (கச)

மேயபாற் கடலெ ழுந்த வெண்டிரை நாப்ப ணுள்ளாற்
றூயமா மதிவி ளங்குந் தோற்றமே யென்ன முத்தத்
தாயவான் சிவிகை நாப்ப ணலங்குற வமர்ந்தார் மேனிப்
பாயநீற் றொளிவி ராவ வென்னுளத் தமரும் பண்பார். (கரு)

குழையொளி மதாணி மின்னுக் கொளுந்தலைச் சாத்தி யாரும்
விழைமணிக் கடகமாதி விளங்கிளந் கதிரைச் செய்யத்
தழைமணிச் சிவிகை மார்பிற் றங்குமுத் தார மற்றும்
பிழையற வொளிகால் வீசிப் பெருமதி யுதயஞ் செய்ய. (கசு)

சல்லரி முருடு மொந்தை தகுணிச்சங் குடமு ழாவே
கல்லவ டஞ்சின் னங்கா களம்பேரி பீலி தாரை
மல்லலம் பம்பை வண்கொக் கரைமற்று முள்ள வாய
பல்லவுங் கடலு டைந்த பான்மையி னியம்பா நிற்க. (கஎ)

குடைகொடி யால வட்டங் கோணுறுத் தண்டஞ் கோண
லடைதரு தண்டம் பிச்ச மவிர்மணித் தோர ணங்கண்
மிடைதரு மொலிய லாதி மேவவா வளிக ளெல்லா
முடைகட லுதிக்கும் வெய்யோ ளொளியற மறைத்துச் செல்ல. (கஅ)

இடியுள முட்க வார்க்கு முழக்கின வெழிலி மாண்பு
மடிதரப் பொழியா நிற்கு மதத்தின புடவி யஞ்சு
மடியின பெருங்கா லஞ்சு மஞ்செவி யினவெஞ் ஞான்றும்
படிதுழாங் கைய வெங்கும் பரந்துகுஞ் சரங்கள் செல்ல. (கசு)

நிலமக ளுடலந் தோய்ந்துந் தோய்வில வெனநேர் போகும்
வலமிகு கதிய மாற்றார் மணிமுடி யுறுகு ரத்த
கலகல வார்க்குந் தார கழிதாராக் கடிவா ளத்த
பலபல வாக மொய்த்த பரித்திர ளொருங்கு செல்ல. (உ0)

கிரியெனப் பெயர்தோற் றத்த கீண்டுவான் மேற்சென் மேல
பரிபல முழங்கப் பூண்ட பார்கிழித் தோடுங் கால
வரிவயப் போத்து நேரு மடங்கலார்க் கசனி யேற்றிற்
றெரிதர முழக்கஞ் செய்யுந் தேர்பல செல்லா நிற்க. (உக)

படைபல மின்னுக் காட்டப் பரிசைமா மேகங் காட்ட
வுடைதிரை யுட்கத் தோன்று மொலியுரு மொலியைக் காட்ட
மிடையுட லொழுகும் வேர்வை மிகுமழை பொழிதல் காட்ட
வுடையவும் வான மேவந் தடர்ந்தென வீரர் செல்ல. (உஉ)

பரிமிசை யிவர்ந்து ளாரும் பாய்மதம் பொழிக போலக்
கரிமிசை யிவர்ந்து ளாருங் காற்றெனச் செல்லும் பொற்றேர்க்
கிரிமிசை யிவர்ந்து ளாரு மாய்க்கிளர் வீரர் காளு
மரிமிசை யிவர்ந்து ளான்சிற் றடிமுடிக் கொடேகும் போத. (௨௩)

எண்ணிய தெண்ணி யாங்கே யெய்துதல் குறித்துப் பெம்மான்
மண்ணிய மணியே நேரும் வாலருள் செலுத்தச் செல்லும்
புண்ணியர் தாமி வர்ந்த சிவிகையைப் பொறுக்கப் பெற்றார்
நண்ணிய வியங்கா நிற்ப வியங்கினார் நாடு வாழ்த்த. (௨௪)

புண்ணிய வாத வூரர் பொங்கெழின் மதுரை மூதூர்
நண்ணிய கோட்டை வாய்தல் கடந்தனர் நண்ணுங் காலை
யெண்ணிய குமர வேளுக் கிருப்பிட மாகி யாருங்
கண்ணிய வுயர்கு றிஞ்சித் திணைசென்று கலந்தா ரன்றே. (௨௫)

ஆசக மில்லா வைய ராரரு ளிரம்பப் பெற்று
வாசக மென்னுந் தேறல் வழங்குதல் காட்டி யாங்குப்
பேசுப விறாலு மேலூர் பிறைக்கோட்டி னாலு டைந்து
வீசுபல் லருவி யாக விடுவன சுவையந் தீந்தேன். (௨௬)

இவரளப் பரிய செம்பொன் கொண்டன ரெய்து நின்றார்
கவர்மன மில்லா ராகிக் கண்ணுதற் சார்பி னின்றா
ரவர்கொளக் கொடுப்ப வன்னார் கையேற்ப தறிவித் தாங்குப்
பவர்படா துயருங் காந்தள் பரவுற மலர்ந்த வெங்கும். (௨௭)

ஆணவ மலமென் றோது மடுசினக் களிற்றை நாளு
மேணமை யருளென் றோது மிகற்றோட்டி கொண்டி யாருங்
காணவென் றுள்ளார் நம்மை யென்செயக் கடவ ரென்று
நாணமுட் டிடப்ப வஞ்சி யிரிவன குமா லியானை. (௨௮)

நன்புல மறையோ ரென்று நானிலம் புகழப் பட்டா
ரன்பொரு வடிவ மாகி யாரருள் பெற்ற போதே
யென்பெலா முருகா நிற்க விருவிழி பொழிதல் காட்டும்
வன்புல வரைக ளெங்கு மருதிழி யருவி யீட்டம். (௨௯)

இனையன நிகழா நின்ற விரும்பெருங் குறிஞ்சி நீந்திப்
புனைகட லணிகத் தோடு புண்ணிய வாத வூரர்
நனைமலர்க் கடுக்கை யாதி நலந்திகழ் தருக்க ளென்றித்
துனைநிகர் வளத்தான் மிக்குத் தவலரு நாடு சார்ந்தார். (௩௰)

எண்ணரும் பொருள்கைக் கொண்டு வாதவூ ரிறைவர் செல்வா
ரெண்ணருங் குதிரை கொள்வா ரெய்துவ வொருங்கிங் கென்றே
யெண்ணரும் புகழ்சால் வேம்ப னெண்ணிய தென்னு மென்றே
யெண்ணருந் தளிவ மெல்லா நகைத்தன விடங்க ளெங்கும். (ருக)

இவரிடை யிருந்த நம்பேர் பெற்றதொன் றிரிந்து போய
திவர்வா வுணர்ந்த காமிங் கெதிர்ப்புட லொல்லா தென்று
தவர்பயில் காட்டி னூடு தங்கிய மான்க ளெல்லாந்
தவர்விடு கணையெ திர்ந்த தன்மையிற் றாவி யோடும். (ருஉ)

வாசக நவிலுங் காலை வயங்கிய தமைச்சி றப்பித்
தாசற நவிலு நன்றி யறிந்தன மகிழ்ந் தேயப்பப்
பாசடைத் தருக்க டோறும் பயில்செழுங் குழைப்பான் மேவிக்
கூசமொன் றின்றிச் செங்கட் கோகிலந் தொழிக்கு மாலோ. (ருங)

மேயமற் றிவர்பெம் மான்பால் விடாவிருப் புடையா ரென்ப
தாயவெவ் வுலகுந் தேற்றற் கமைந்தவோர் சான்று போன்ற
பாயபுற் கறிக்கக் கல்லாப் பச்சிளங் கன்றை நீத்து
மேயமை யாம லெங்குங் கதறுபு விராய சேதா. (ருச)

அந்தமில் புகழான் மிக்கா ரடைந்தன ரமபா லென்று
கந்தமென் மலர்க ளேவி வழிபடு கான நீங்கி
முந்தவுள் ளனதா யாசை முதலிய வொருங்கு மாய்த்த
பந்தமில் லவர்ம னம்போற் பகையறு பாலை சார்ந்தார். (ருரு)

சுழல்கின்ற குறை மோதத் தூங்குகோங் கிலவின் பஞ்சி
யுழல்கின்ற தன்மைத் தாகி யொய்யெனப் பறக்குந் தோற்றங்
கழல்கின்ற காமத் தையர் கருதிவா தாடு காலத்
தழல்கின்ற சினவெம் புத்த ரலைதிறங் காட்டிற் றம்மா. (ருசா)

வெடியவான் முதுவா யோரி விராயெதிர் பயிலுங் காட்சி
நெடியவாம் புரவி கொள்ள நிதியங்கொண் டணைவீ ரேனுங்
கடியகா னணவோ மன்றிக் கடும்பரி யணையா வென்று
படியவரந் தன்மை காட்டும் படியென லாயிற் றன்றே. (ருஎ)

நேயமா வந்த ணீர்நுந் நிகழ்வினைக் காடு முற்றுந்
தூயதாம் பெருந்து றைக்கட் சுடுதலெவ் வாறு கூடீர்
தீயவாந் தழற்கொ ழுந்தாய்ச் சிவணுமென் னிடத்தலை தொல்லும்
பாயதூற் றருகி தேர்ந்தி ரெனப்பகம் புலவெந் தீயே. (ருஅ)

நயப்பெரும் புகழ்சா லெங்க ளுவினுக் கரசர் முன்னாள்
வியப்பரு மமணரா யவீணர்தங் கலப்பு நீங்கி
யுயப்படுஞ் சைவஞ் சார்ந்த தொப்பவெம் பாலை நீங்கிக்
கயப்பிலா மருதஞ் சார்ந்தார் கருதவென் னுளத்துஞ் சார்ந்தார். (ருகூ)

தனியனு யமரு ஞானு சாரியற் றேடிச் செல்வீ
ரினியவ னெதிர்வா னும்மை யெதிர்ப்படுங் காலத் தெம்மை
முனியலா காமை வேண்டு மெனல்பொர முழங்கி வண்டா
னணியலர் கழுநீர் வாவி நயப்பவெவ் விடத்து மல்கும். (சு0)

புறவிரு ளகலத் தோன்றும் பொங்கொளி ஞாயி றென்ன
வுறவக விருள கற்று மொருஞான பானு வெய்தத்
திறமுறுஞ் சைவ ரியாருந் திருமுக மலர்வ தேய்ப்ப
நறவெழ மலர்ச்சி காட்டி நக்கபங் கேரு கங்கள். (சுக)

மாரவே ளங்கை மேவி வரிசிலை யாகி யேவு
மாரம்பா மலர வைத்து மருச்சனை மலராக் கொண்ட
வீரர்தா மணைந்தார் காண வெள்குது மெனவ ளைந்தாங்
கீரமார் சுவைத்தண் டெல்லா மிடந்தொறும் வளைந்து நின்ற. (சுஉ)

கருபுகழ் வழுதி நாடு நாடுமக் கிரியாய்த் தொன்னூற்
புருமுறை நடாத்த லாலே பொழிதரு முகின்மற் றியாவு
மிருவிழை வுற்று மன்ன மேன்மையார் தமைவ ணங்கத்
தருமென வணங்தல் போலத் தலைவணங் கினசெஞ் சாலி. (சுங)

நீறணி வேணிப் பெம்மா னிருமல வுமையா ளோடும்
பேறணி யன்பர் நெஞ்சப் பிறங்குபோ தமர்த லேய்ப்ப
வீறணி புண்ட ரீக மிசைப்பேட் டோடன்ன மேய
சேறணி மருதர் தீர்ந்து திரையெறி நெய்தல் சார்ந்தார். (சுச)

அரசிய லமைச்சின் மேயு மதிற்சிறு பற்று மின்றிப்
பரசமே வியநம் மையர் திறமெனப் பரந்த வாரி
விரசழல் கொழுந்து கொள்ள மேவுவர் நீருட் டோய்ந்து
முரவவுப் புறைத்த லின்றிப் பயிலுவ வுளமீ னெல்லாம். (சுரு)

மலிதரு புகழான் மிக்க வாதவூ ரடிக ளானு
மொலிதரு சுத்த முற்று ருற்றன ரிங்கி லத்திற்
பொலிதரு புலவ னைத்தும் போக்குவா மென்று தாழை
கலிதரப் பூத்து நூற்றுக் காவதம் வாசம் வீசும். (சுசு)

கரிமுதற் படைக ளோடுங் காணவிக் கிலத்தி யங்கும்
பெரியவ ரிதற்கோர் பாங்கர்ப் பெருந்துறை மருங்கு வந்தார்
தெரியுமவ் வெல்லை வந்து சேர்தலு நெக்கு நெக்குப்
பரிவுள முருகிற் றிரண்டைப் படுமெழு கினும்வி னாந்தே. (௪௭)

பொறுக்கலா காத பாரம் பொறுத்தவ னிறக்கி யாங்குக்
குறுக்கலா காத வாதை யாவையுங் குலைந்து போக
வெறுக்கலா காத வின்ப மேவிய திரண்டு கண்ணு
மறுக்கலா காத வாரி பொழிந்தன வருவி மான. (௪௮)

இந்திய மைந்த னுக்கு மினியன வெய்தா நிற்கச்
சந்திய றோளுங் கண்ணுந் துடித்தன தகவ லத்தே
நந்திய விவற்றா லென்னை யாள்பவ னயந்து வைகு
முந்திய விடமீ தென்றே முன்னின ருவப்புக் கொள்வார். (௪௯)

சிவிகைநின் றிழிந்தா ரிந்தத் தேமடைந் தார்தஞ் சென்ம
மவிகைசெய் திடுத லாகு மாதலா லமர்வா மென்றார்
குவிகைய ராகிப் பக்க நின்றவர் குறித்த வாறே
கவிகையீர் செய்வ தென்று காரியஞ் செய்ய லுற்றார். (௫௦)

கரிபரி யிரதஞ் சூழ நிறுத்தியக் கடையி னுள்ளால்
வரிகழல் வீரர் சூழ்ந்து வைகிட விருக்கை செய்து
தெரிதர வதனுக் குள்ளாற் றிகழ்பட மாடஞ் செய்து
புரியுடை முந்நூன் மார்பர் பொருந்திநன் கமரச் செய்தார். (௫௧)

அணிபட மாடத் துள்ளா லமர்பவர் வேத நான்குந்
துணிபொரு ளான்ம நாதர் துணையடி வணங்க வெண்ணிக்
கணிதமில் சனங்க ளோடுங் கைகுவித் தெழுந்து வல்லே
மணிமதிற் கோயில் புக்கார் வாரழற் றீர்த்தந் தோய்ந்தார். (௫௨)

நீறுகண் மணிபு னைந்து நிழலுவ வாத வைங்கை
யாறுசெய் தான மோனப் பிள்ளையை யடிவ ணங்கி
யேறுவந் தேறு மான்ம நாதர்தந் திருமு னெய்திப்
பேறுவந் தளிப்பா யென்று பேசுபு வணங்கி னாரால். (௫௩)

வெள்ளிய நீறு வாங்கி விளங்கநெற் றியிற்பு னைந்தே
யொள்ளிய கருணைத் தாயாம் யோகநா யகிமுன் சென்று
வள்ளிய வன்பு பொங்க மனநெகிழ்ந் துடையத் தாழ்ந்து
தெள்ளிய கருணை பெற்றுச் சென்றனர் சுற்றஞ் சூழ்ந்தே. (௫௪)

பரிசன முன்னும் பின்னும் படர்தர வந்து தாழ்ந்து
தரிசனஞ் செய்து செல்வார் தமையறிந் தாங்க னுள்ள
புரிமறை யுணர்மூன் றூறு பூசுரர் களுந்தொ டர்ந்தார்
வரிகழலரச மைச்சர் தமக்கிது வகுக்க லுற்றூர். (ருரு)

இத்தல மாதி மூர்த்தத் தலமிதி லடைந்து போற்றி
முத்தலம் படைப்போன் முன்னு மூவரும் பேறு பெற்றூர்
கைத்தல நெல்லி யென்னப் பலந்தரும் கருதி னூவு
மெத்தல மிதனுக் கொப்பென் றெடுத்துரை யாட வல்லேம். (ருசு)

என்றுபற் பலவு மைாத்துத் தொடர்தரு மினைய ரோடு
நன்றுதம் மிருக்கை யெய்தி நகவவர்க் கிருக்கை நல்கிக்
குன்றுத லில்லாச் செம்பொன் கோடிசன் மானஞ் செய்து
பொன்றுத லில்லா வன்பிற் போக்கினர் தனிய மர்ந்தார். (ருஎ)

மறையவர் போன பின்பு மஞ்சனஞ் செய்து கொண்டு
பிறைமுடிப் பெருமான் பூசை பேணுபு பிறங்கச் செய்து
நிறைசுவை யமுத முண்டு நிலவவாய் பூசிப் பின்றை
யறையயர் வுயிர்த்த மர்ந்தா ரடியனேன் மனத்த மர்ந்தார். (ருஅ)

வழியியங் குதலால் வெப்பம் வாதலூ ரடிகட் காய
தழியுநா மறையே மென்னி லரும்பழி யாகு மென்று
பழியறத் தன்னு ளோர்ந்தோர் பசும்பொழில் புகுந்து ளான்போற்
கொழிகதிர்ச் செல்வ னேடிக் குடகட லழுவம் புக்கான். (ருக)

தாவர மாகி யுள்ள சைவந்தா பிக்க வல்லார்
மேவர வோரூர் நின்றும் வேறோரூ ரடைந்தா லென்ன
மாவர வொளியோன் றென்பா லொரீஇவட பாலிற் சாரச்
சீவரப் போர்வை யென்னச் செக்கர்வா னெழுந்த தன்றே. (சுo)

ஒருங்குவா தாட வல்லா ரொருவரு மில்லை யென்று
நெருங்குபல் பவுத்த ராய நிறையிலார் வளைந்தாற் போல
மருங்குகு ரியனு மில்லை மதியிலை யுடுவு மில்லென்
றிருங்கடல் சூழ்வைப் பெங்கு மிறுத்தன வந்த காரம். (சுக)

இரவுமே விட்ட டந்தோ வென்செய்வா ருலகத் துள்ளார்
கரவுமே விடுமே யென்று கண்ணோட்ட டனிய டைந்து
பரவுசெய் மதிக்கு முன்னம் போயுப கரிப்போ மென்று
தரவுகூர் தாமு ளைத்த தாரகைக் கணங்க ளெல்லாம். (சுஉ)

இவைகொலோ நமையி ரிக்கு மெண்ணுமை யொன்று செய்த
னவையடா ததுவோ வென்று நத்தமெண் ணுற்ற காலைச்
செவையுறு வதுபொ ருளுய்ச் செழுமதி யுதயஞ் செய்தான்
குவையுறு வருமல் லம்ம கொடிசெடி யகத்தொ துங்க. (கரு)

இன்னண நிகழுங் காலை யிரவுசெய் கடன்கண் முற்றி
நன்னலத் தமுது செய்து நருபுக ழமைச்ச ஞர்தா
மின்னகு மமளி மேலான் மேவினு ரான்ம நாத
ருன்னரு மருளா லாங்கோர் சிறுதுயி லுற்று ரன்றே. (கசு)

கனவிடை யான்ம நாதர் கதிர்க்குமேர் ருருவந் தாங்கி
யனகமார் குருந்த நீழ லமரவும் விடாது சூழ்ந்து
வினவுமா ணுக்கர் பல்லோர் மேவவுந் தாமெ திர்ந்து
மனநெகு மாறு மேன்மேல் வணங்கவுங் கண்டா ரன்றே. (கஎ)

அருந்தவத் தினரிவ் வாறு கண்டமு தழுதி ரங்கிப்
பொருந்தமுன் காணுக் காட்சி கண்டனம் பொய்யா காது
திருந்தமற் றவனே யென்னை யாட்கொளுந் திறத்தோ னென்று
வருந்தலற் றிருந்தார் வெய்யோன் வருதலை நோக்கி மாதோ. (கஅ)

சீதநீர் வளத்தான் மிக்க திருப்பெருந் துறையை நாடி
வாதவூ ரடிகள் வந்து சார்ந்தமை வகுத்துச் சொற்றும்
போதநா யகனே யான பொங்கொளிக் குரவற் கண்டு
காதலி னுபதே சம்பெற் றிடுதிறங் களைய லுற்றும். (கசு)

திருப்பெருந்துறையடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ககஉரு.

உபதேசப்படலம்.

பரம்பரன் செவ்வாய்ப் பாடல் பந்தத்தை நல்க லோடு
நிரம்புமுத் தியையு நல்கு நிகழ்திரு வாத வூரர்
வரந்தழை செவ்வாய்ப் பாடன் மயக்கறுத் தெந்த ஞான்று
முரம்பெறு முத்தி யொன்றே நல்கிடி னுரைப்ப தென்னே. (க)

கதிரவன் வரவு நோக்கிக் கண்டுயி லாம லையு
ரதிர்புன லிருகண் வார வழுதழு திரங்குங் காலை
முதிரருட் குரவன் காட்சி முந்துபு தானுங் காண
வெதிரற வருவான் போலவ் வினன்குணக் குதயஞ் செய்தான். (உ)

சிவப்பிர காசந் தோன்றுஞ் செயிரறு காலத் தேமுன்
னவப்பிர காச மாகி யமைந்தன மாய்ந்தாற் போலத்
தவப்பிர காசஞ் செய்த சந்திர னுடுக்க ளெல்லா
மெவப்பிர காச மெய்திற் றென்றுபோய் மாய்ந்த வன்றே. (ரு)

கருமல மென்னப் பேசுங் காரிருட் டடைவுற் றுங்குப்
பொருமிருள் வலையப் பட்டுப் போதற்றே மதுபோய் மாள
வொருகதி ருதித்த தூசெறன் றுளதுகொ லினியென் றையர்
திருமுக மலர்ந்த தென்னச் செய்யதா மரைம லர்ந்த. (சு)

ஒள்ளிய வாத வூர ருபதேசம் பெறுவா ரின்று
தள்ளிய நமக்கென் றுங்கொ லெனப்பர சமய ரெல்லாந்
துள்ளிய வாய்கு வித்த தோற்றம்போ லோடை யெல்லாந்
தெள்ளிய வாம்ப லாதி செய்யவாய் குவிந்த வன்றே. (எ)

இன்னண நிகழுங் காலை யெங்களை யாளு மையர்
சொன்னதங் கரும மாற்ற வெழுந்தொரு துறைக்கட் சென்று
ரன்னவர் வருமு ஞன்ம ராதரா ரியராய்ப் பல்லோர்
துன்னவொண் குருந்த நீழ லமர்திறஞ் சொல்ல லுற்றும். (அ)

கதிரொரு கோடி யொன்றாய்த் திரண்டெழு காட்சி யென்ன
முதிரொளி மேனி காட்ட மூவுல கத்து மொய்த்த
பிதிர்தலி வழுகெ லாம்ப் பிறங்குருக் கொண்ட தென்ன
வதிர்மறைக் கப்பா லாரோ ரந்தண வடிவங் கொண்டார். (எ)

வீழ்சிக ழிகைக்கு மேலான் மிலேச்சிய வுருத்தி ராக்கத்
தாழ்வட மிலங்க நெற்றி தடம்புய நிறமுற் பாவம்
போழ்திரு நீற்றி னோடக் கண்மணி பொலிய வுந்தி
யாழ்திரு வரையில் வெண்கோ சள்ளொளி நிலவு வீச. (அ)

துலங்குமிவ் வுருக்கொண் முன்னந் துதைமுடி மதியொ ழுக்கு
மிலங்கமு தொருவு றும விளைந்தென மூந்நூல் பொற்ப
வலங்கிள ரிருசெ விக்கண் வளைக்குழை பிணங்கா நிற்ப
நலங்கிளர் பொன்செய் வேற்றக் குழைமரீஇ நயப்பத் தூங்க. (கூ)

வந்துபைங் குருந்த நீழல் யோகவா சனம்வ லத்தா
னந்துறக் கிழ மைத்தாங் கிடத்தாண்மே னகவ ளைத்து
முந்துமுத் தரியம் யோக பட்டத்தின் முயங்கப் பூண்டு
கந்துசெய் கூற்ற முட்கக் கருதவ னுகை நோக்கி. (௧௦)

தெருளிர வுரவத் துள்ள சிவஞ்ஞான போதந் தாங்கி
யருளிடக் கரங்க வித்து ஞானமுத் திரைய மைந்த
பொருள்வலக் கைவி ளங்கப் புன்னகை முகத்த ரும்ப
மருளற வீற்றி ருந்தார் மாலயன் றேடிக் காணர். (கக)

இவர்நிலை யின்ன தாக வொருவரி லீரைஞ் ஞூற்று
ருவரிலா மனத்தார் முன்சொ லுத்தர கோச மங்கைத்
தவர்சொறே மிருந்தா ரெல்லா மானிட ராகிச் சார்ந்து
கவரிலார் வணங்கு வைகி யாற்றலுங் கழறி யுய்வாம். (கஉ)

வேதநூ லுரைப்பார் சில்லோ ருணர்த்தவை விளக்க மிக்குப்
போதமாம் படிப குத்துப் பொருளுணர்த் திடுவார் சில்லோ
ராதரம் பயப்பக் கன்ம காண்டத்தை யறைவார் சில்லோர்
மேதக வமைந்த ஞான காண்டமே விரிப்பார் சில்லோர். (கங)

உரைத்ததன் சென்னி யாய வுபநிட முரைப்பார் சில்லோர்
வரைத்தவிப் பொருளை நிற்கச் சிறப்பென வகுக்கப் பட்ட
விரைத்தவா கமங்கண் மேலு மேலுமோ திடுவார் சில்லோ
ரிரைத்தமற் றவற்றி னுள்ளு முண்மையேற் றிசைப்பார் சில்லோர். (கச)

பரசம யத்தின் றேடம் பகுத்தெடுத் துரைப்பார் சில்லோர்
தர்மிகு சைவ மொன்றே சான்றதென் றிசைப்பார் சில்லோர்
விரவது வுளுஞ்சித் தாந்த சைவமே விட்ட காலை
யுரனறு மென்பார் சில்லோ ருண்மையென் றுரைப்பர் சில்லோர். (கரு)

சரியையே முதலு னூலுந் தனித்தனி யோதி யோதி
விரிதரு பொருளு மாய்ந்து மேதகப் புகல்வார் சில்லோர்
தெரிதரு புராண மெல்லாந் தெரிந்தெடுத் திசைப்பர் சில்லோர்
பரிதரு முபபு ராணந் தனித்தனி பகர்வார் சில்லோர். (கசு)

உடைவெண்கோ வணமே கீளே யுணவுகைப் பலியே யொண்கண்
படையக லிடமே சாந்தங் பரிப்பது தெய்வ நீறே
மிடைகல னுருத்தி ராக்க மாலையே வேறு வேண்டா
நடையினர் தனித்தி ருக்கை நயந்தவ ரானார் சில்லோர். (கஎ)

திருவிய றங்க ளுள்ளாற் றிகழ்ஞான பானு விற்கு,
மருவிய வுதய மத்த மயமென்ப தின்மை யாலே
கருவிய விருளு மில்லார் காண்டகு பகலு மில்லா
ரருளிய லென்னுந் தானத் தமர்ந்துவாழ் கின்றார் சில்லோர். (கஅ)

ஆடுவேர் சிலர்கை கொட்டி யாடுதற் கிசையா வண்ணம்
பாடுவர் சிலருன் மத்தர் பாலர்பை சாசர் போல
நீடுவர் சிலர்கை கூப்பி நேருறத் தொழுவார் சில்லோர்
கூடுவர் சிலர்நி னைந்து குழைந்துனைந் தழுவார் சில்லோர். (கக)

இத்தகை யடியா ராகு மொருவரி லிளைஞ் ஞாறு
வித்தகர் விருப்பிற் சூழ நமெிளிர்குருந்தி னீழ
அத்தம ரமரும் காட்சி யொளிர்தாரா கணங்கள் சூழ
முத்தவெண் மதிய நாப்பண் முயங்கிய தோற்றங் காட்டும். (உ0)

வழிபடு காலவ ருக்கா வடகிழ லமர்ந்த காட்சி
மொழிபடு வாத வூர்மா முனிவரற் காகப் பைந்தேன்
கொழிபடு மலர்க்கு ருந்தக் கொழுநிழன் மேவ வோவென்
றொழிபடு திறமில் காட்சி யுறுவர ருவகை பூத்தார். (உக)

அழகிய துறைக்கட் சென்று நாவயிற் கரும முற்றி
மழவிளங் கன்றை நாடி மனம்பதைத் தணையாப் போன்று
குழகர்தங் கோயில் வாயில் குறுகினர் நெடுங்க ணீர்த
வழவகன் மார்பின் மேனி மயிர்ச்சிலிர்ப் பொருங்கு மேவ. (உஉ)

நெஞ்சநெக் குருகா நிற்க நேர்பணிந் தெழுந்துள் புக்கார்
வஞ்சமி லான்ம நாதர் சந்நிதி வந்து கூடிக்
கஞ்சமென் கரங்கள் கூப்பிக் கரைந்துயோ காம்பி கைத்தாய்
செஞ்சரண் டொழுது சூழ்ந்து சென்றனர் திகைத்து நின்றார். (உங)

நின்றுள மதித்த லோடு நெடியமா லயன்முன் னோனோர்
சென்றுசென் றணுகுந் தோறுஞ் சேயனாய்ச் சிந்திப் போருக்
கன்றவர் சிந்தை யுள்ளே யணியனாய்ச் சுடரோர் மூன்றும்
வென்றுமிக் கொளிவிட் டோங்கு சோதியை விளங்கக் கண்டார். (உச)

மறைமுழு மையுமென் கோவம் மாமறைச் சென்னி யென்கோ
நிறைபெருந் தொண்ட ராணர் நெஞ்சகக் கோயி லுன்கோ
நறைசெயிக் குருந்த நீழ லுயனா ருறைவ ரேலோர்
குறைவிலா விறையா தென்று குறித்துளங் கூறு கிற்பேம். (உரு)

பைங்கள்வார் குருந்த நீழ லென்னனும் பார்த்த தில்லை
கங்கணன் குடைய தேவுங் காணும்மா தவமுன் னாரனே
செங்கண்மா லிடந்துங் காணத் திருவடி மலர்மண் டோய
வெங்குளே யாள வென்றே வெழுந்தரு ளியுளிங் கென்பார். (உசு)

வெள்ளிய நீற்றி னோடு வெள்ளிய முறுவ லாயெங்
கொள்ளிய வமைந்த மூல மலம்விளர்த் திடக்கு மைக்குந்
தெள்ளிய மேனித் தேசே சிந்தையுட் டேசு செய்யு
மள்ளியத் தொழித்தற் கெண்ணி னடியர்தங் குழுவே சாலும். (உஎ)

பொருகலிற் கனவிற் கண்ட வண்ணமே நிரம்ப வின்று
கருதுதற் கரிய காட்சி நனவிலுங் கண்டே மீது
பெருகொளி யமர ரேனுங் கனவிலும் பெறுவ ரோவென்
றுருகுவர் நெக்கு நெக்கு ளுடைவரோ வியம்போ னிற்பர். (உஅ)

மறையவ ராகி யிங்கண் வைகுவார் காந்த மொத்தார்
பொறையவ ரருணோர் நின்று பொருத்திடு வாரை யொத்த
திறையுமன் பில்லா நாயேன் மனமிரும் பொத்த தென்றாற்
குறையவ னுய்யுங் காலங் குறுகிய தென்று வப்பார். (உகூ)

இவ்வண்ண மெண்ணி மற்று மெண்ணுவ தொன்று மில்லை
செவ்வண்ண விவரே நம்மை யாட்கொள றேற்றந் தீரா
நவ்வண்ண மவ்வண் ணம்போய் நசித்தவென் றோடிச் சென்றே
யவ்வண்ண மாயி னார்த மடிவண்ண மலர்க்கீழ் வீழ்ந்தார். (ஙo)

வீழ்ந்தவ ரெழுந்தி ராமல் வீழ்ந்தவா கிடப்ப நோக்கி
யாழ்ந்தவான் கருணைச் சோதி யெழுகவென் றருள நேர்ந்து
வாழ்ந்தனேன் வாழ்ந்த னேனென் றெழுந்திரு மலர்க்கை கூப்பித்
தாழ்ந்தடி மலரின் பாங்கர்ச் சார்ந்துளைந் துருகி நின்றார். (ஙக)

ஆயவப் பொழுதாங் குள்ள வடியவ ரொருங்கு கூடித்
தூயதம் பெருமான் செம்பொற் றுணைப்பதந் தொழுது வாழ்த்தி
நேயமிக் கணைந்து ளாரை யாட்கொள னெறியே யாகு
நாயனே யென்று வேண்ட நகைமுகக் கருணை பூத்தார். (ஙஉ)

கண்ணிய காலம் வேண்டேங் கனவிய துணர்தல் வேண்டேம்
புண்ணியர் திரண்டு வந்தநற் போன்றமற் றிவர்பொ ருட்டியா
மெண்ணிய தெண்ணி யாங்கே முடித்துமின் றிரவே யென்றார்
தண்ணிய வடியா ரெல்லாந் தாழ்ந்தர முழக்கஞ் செய்தார். (ஙங)

ஐந்தொழி னடாத்துந் தேமா யான்மகா யகர்வீ ளங்கு
மைந்தெழிற் சபைக்குப் பின்னர் வண்குருந் தடியொன் றேயவ்
வைந்தொழி லுங்க டந்த வநுக்கிர கத்தே மென்ற
மைந்தடி யவர்பல் லோரு மதித்தன ரலங்க ரிப்பார். (ஙச)

விரிமலர்க் குருந்தஞ் சூழ வெண்பளிங் குன்ற மப்போ
தரிபளிங் கெடுத்தோர் வேதி யாக்கிமற் றதற்கு மேலாப்
புரிசெய்காற் றூணி றீஇமேற் போகட லனைத்தும் போகட்
டெரியபைம் பொன்ப ரப்பி யொருசபை விளங்கச் செய்தார். (ஙரு)

தேசிக னமருந் தான மென்பதுதேற்றி யாங்குத்
தேசிக மமரா நின்ற செம்பட்டு விதானஞ் செய்து
கோசிகப் பிரியர் வைப்பா மிதுவெனல் குறிப்பிப் பார்போற்
கோசிகங் கொய்தெ டுத்துச் சூழவுங் குலவத் தூக்கி. (ஙசு)

அரும்புவெண் டரள மாலை யலங்காற் புறத்துந் தூக்கி
விரும்புகப் புரச்சாந் தத்தால் வேதிமே லிடத்தை நீவி
வரும்புது ஞாயி றென்ன மணிவிளக் கனந்த மேற்றி
யிரும்புனுங் கனைய மற்று மியல்புற வலங்க ரித்தார். (ஙஎ)

செய்யசீ ரடியார் கூடி யின்னன செய்யும் வேலை
வையமுற் றுய்ய வந்த வாதவூ ரடிகண் முத்தித்
தையலைப் புணருங் காலஞ் சார்தரே யுறுத லன்றி
வெய்யயா முறல்கூ டாதென் பானில்வெய் யோனொ ழிந்தான். (ஙஅ)

கதிரவன் மறைத லோடுங் காரிருள் வான ளாய
ததிர்தா வுடுக்க ளாங்காங் கரும்பின வவைக்கு நாப்பட்
பிதிர்தலில் கலைகள் வீசிப் பிறங்கினன் மதிநீ லப்பட்
டெதிர்வின்முத் துறநட் டுஞ்ச மியைந்தமேற் கட்டி மானும். (ஙகு)

பூவினுட் சிறந்தா மேனும் பொழுதுபோ குற்ற காலை
மேவுநந் தமக்கென் னுமென் றரவிந்த மொருங்கு வீந்த
தேவினுட் சிறந்தார் பாதஞ் சிவனுவம் யாமே யென்று
வாவியுட் பொலிந்த மூந்தி மாண்டசெங் கழுநீ ரெல்லாம். (சo)

அளிகிளை ரந்தி யாதி யத்தயா மத்தின் காறுந்
தளியமை பணிசெய் வாருந் தகச்செய்து கழிந்த பின்றைத்
தெளிகிளர் மூன்றாம் யாமந் தீர்ந்தது காலாம் யாம
மொளிகெழத் தோன்றிற் றுங்கண் வாதவூ ரருமுற் றூரால். (சக)

கனிமலர்க் குருந்தி னீழ லக்கவூ சனத்தின் மேலாற்
றனிமுத றென்பா லேக்கி முன்புபோற் சார்ந்தி ருந்து
புனிதமிக் கமைந்து வந்த வாதவூர்ப் புலமை யோனைக்
கனிவுற வெதிரி ருத்திக் கனிந்துபக் கிரமஞ் செய்வார். (சஉ)

உபதேசப்படலம்.

அருள்கொடு மனுமுன் னுமா றத்துவா வையுஞ்சோ தித்து
வெருள்கொடு பழைத்து நீங்க வவற்றினை வேறு செய்து
தெருள்கொடு பயிலா நிற்குஞ் செவ்விய திருநோக் கத்தான்
மருள்கொடு மறைத்து நின்ற மாமலஞ் சிதைய நோக்கி. (சங)

கரமலர் சென்னி சூட்டி மாயையுங் கருமந் தானும்
விரவுறு வண்ணம் போக்கி விளங்குபொற் கலையர்ன் மூடி
யுரமிகு ஞக்க பஞ்சாக் கரவுப தேசஞ் செய்து
வரமிகு முயிர்தா மாகும் வண்ணம்பா வனையி யற்றி. (சச)

ஊத்தொடு முயிரை வவ்வி யுற்றதோர் பிரம நாடி
வளப்பெரு நெறியே போய்த்து வாதசாந் தத்தின் மேலா
லளப்பரு மிருப குப்பற் றுணர்ந்தந் துய்க்க வுய்த்துக்
கொளப்படு மொருபற் றின்றிக் கோதிலா வொருதா மாக்கி. (சரு)

உடல்பொரு ளாவி மூன்று மொழுக்குநீ ரொடுகை வர்ந்து
விடலரும் விருப்பிற் பாத பூசனை விளைத்தி யென்ன
மடலவிழ் கழுநீர் சாந்த மான்மத மாதி யாய
கெடலில்பல் பொருளுங் கொண்டு நேழ்கிளர் தரப்பூ சித்து. (சசு)

மறைபுகன் முகம னெல்லா மரபுளி முடித்த பின்னர்
நிறையருட் குரவர் தாட்கீழ் சேர்பணிந் தெழுவார் சென்னிக்
குறைவிறம் பாதஞ் சூட்டிக் குறிக்கொளு நுதலின் மீது
கறையில்வெண் ணீறு சாத்திக் கழுநீர்மா லையுந்த ரித்தார். (சஎ)

ஆரிய னடிப்பூ மாலை யணிமுடி புனையப் பெற்ற
சீரிய வாத வூரர் செவ்விய வான்ம நாத
ரேரியற் கருணை யோகாம் பிகையிவர் பதம்ப ணிந்து
மூரியம் பரம ஞான மூர்த்தியா யமர்ந்தா ரன்றே. (சஅ)

—நுண் மாறு மாறு போதரு மென்னைப் போல
மறவிரு ளாய தீய வகவிருண் மாது மாறே
யறவுரு விவர்வாய் நின்றோ ரருங்கதி ருதிக்கு மென்று
திறமுறத் தெரிக்க வந்தான் போற்றின கரனெ ழுந்தான். (சக)

தினகர னுதயங் கண்டு திருவருள் பெற்ற வீவயர்
மனநெக வெழுந்து போந்தக் கினிப்புனன் மருவி யாடி
முனகர்கொள் ளாத நீறு கண்மணி முயங்கத் தாங்கி
யனகவா ரியன்பொற் றாட்கீழ்ப் பணிந்தெழுந் தருகு நின்றார். (நிo)

வேறு.

நின்றமையும் வாதவூர் முனிவரனை யருளேறுக்கா னிரம்ப நோக்கி
நன்றமைய நேரிருத்திச் சிவஞான போதமெனு நன்னூல் கைக்கொண்
டின்றமைய வுலகோப காரமாக் கைக்கொண்மி னென்று நல்கி
யன்றமைய வதனகத்துப் பொருளனைத்துந் தொகுத்தருளி னறைவ தானூர்.

புறமகமா மதத்துழன்றும் புகல்வருணுச் சிரமநிலை போற்றி நின்று
மறமிருதி மறைபகரு மாற்றுவழு வாதுமக மனைத்துஞ் செய்து
முறவுயரும் வேதாந்தப் பொருடேர்ந்து முற்றியபி னுணர்வான் மிக்கோர்
நிறமருவு பெருஞ்சைவ நெறித்தீக்கைக் கிழமையுறு நேய ராவார். (௬௨)

புரிதருமத் தீக்கைபல திறனுகு நோக்கூறு புகற லெண்ணல்
விரிதருமா லியோகமவுத் திரியெனவே ழிவற்றீற்று விளம்புந் தீக்கை
பரிதருமா றமைகிரியை ஞானமொரோ வொன்றேமூப் பால தாகு
முரிதருமா றமைசமய விசேடநிரு வாணமென வுனுற்ற லானே. (௬௩)

எண்ணியவித் தீக்கையடைந் தவர்நம்மைச் சேர்தவமீ ரிரண்டே யாகு
மண்ணியவண் சரியையெனக் கிரியையென யோகமென வமல மாக
நண்ணியமெய்ஞ் ஞானமென வவைகொடுத்த னம்முலக நண்ண லாதிக்
கண்ணியநம் மொடுகலத்த லீறாக நாற்றிறனுங் கனைந்த நான்குள். (௬௪)

அறிவுருநா மமர்கோயி லலகிடுதன் மெழுகன்மல ரடவி மேவிச்
செறிமலர்குற் றெண்ணிறொடை செய்தணிதல் விளக்கமிகத் தீப மேற்றன்
முறிவினம தடியரைநா மெனக்கருதிப் பணிபுரிதன் முதலாந் தாத
நெறியமைய்ஞ் சரியையினை யாற்றுவா ரெம்முலக நிலவி வாழ்வார். (௬௫)

தூயமக நெறிக்காகும் விசேடமெய்திப் பூசைசெயச் சொற்ற கொண்டே
யாயதிற லாதார சத்திமுதற் சத்தியெனு மம்பு யத்து
மாயமிலா தனமுதலாப் பாவித்தா வாகித்தா வரண மாதி
யேய்வியற் றுபுதீயோம் பிடுகிரியைப் புத்திரரெம் மருகி ருப்பர். (௬௬)

இயமாதி யெட்டுறுப்பி னியல்படைந்தே யிருவளியி னியக்க மோப்பி
வயமாரு நடுகோடி யுறப்பயின்று ருதார மரீஇய வோர்ந்து
நயமாக மதிவரைப்பி னெய்தியமு தருந்தியொளிர் நம்மோ டொன்றும்
வியமாய சகமார்க்க யோகுழப்போ ரெம்முருவ மேவி வாழ்வார். (௬௭)

பழியிலவை முற்றியருள் பதிந்துவினை யொப்பெய்தும் பருவத் தியாமே
கழிமகிழ்விற் றோற்றமுறீஇ நிருவாணத் தத்துவாக் கழலப் போக்கி
யழிவிலரு ளுறுக்குமெழுத் தைந்தாவின் றைம்பாச மகற்றி யின்ப
மொழிவரிதா வுய்த்திடுதல் சன்மார்க்க மென்பதலீ துரைக்க லுற்றும். (௬௮)

உருவருவங் குறிகுணங்கள் கட்டுவீ டொரீஇயனைத்து முயிர்க்கு நல்கி
மருவியுடன் றொழிற்படுத்துப் புலன்கொளுவி வீடுதவு மாட்சித் தாகி
நிருமலமா யழிவறநின் றோங்கொளியாய் நனிவிளங்கி நிகழும் வேதத்
தொருமுதலாம் பதியொன்றே யன்னதுநா மேவுயிரி னுண்மை கூறின். (௫௯)

அரிபளிங்கிற் பற்றியவை தாமாய்ச்சத் தசத்தும்பாத் தறிசத் தாகித்
தெரிவசிப்ப வருநிறைவாய் மூவகையெண் ணிலவாய்நித் தியமாய் நாளும்
பரியிருளு மொளியுமலாக் கண்ணியல்பா யுறுநம்மாற் பகருஞ் சுத்தி
விரியவமைந் தின்பமொன்றே யுறுவனசிற் றுணர்வினவாம் வெம்பா சந்தான்.

ஒன்றுயெண் ணருமாற்ற லுடைத்தாய்நித் தியமாய்ச்செம் புறுமா சொப்பா
தொன்றாய்நம் மருளினு னீங்குவதிக் கருமலத்தின் றொடர்ச்சி நீங்க [ய்த்
நன்றாய தனுவாதி தருமாயை யுணவாக நவிலுங் கன்ம
மென்றாய மூன்றொடுமா யேயநிகழ் திரோதாயி யிரண்டுங் கூட்ட. (௬௧)

ஆயமல மைந்தாகு மவற்றினொடு பழவினையு மாண வத்தின்
மேயவொரு முதனுநமக் கில்லையான் மாவிற்கே விரியுமாயை
யேயகன்ம நமதருளல் லாமலா விக்கென்று மியங்கா வாகுந்
தாயமல பந்தவுயிர்க் கிப்பந்தம் பொருத்தலப்பந் தந்தீர்த் தற்கே. (௬௨)

மாசுகழித் திடப்புடைவைக் குவரூட்டு திறம்போலும் வைய மாதி
வீசுப்டைப் பளிப்பழிப்பு மறைப்பதுநீக் குதலாய வினையோ ரைந்துந்
தேசுமலர் மிசையுறைவான் முதலியவை வகைகொடுநாஞ் செயவு மோர்நா
மேசுவிகா ரம்பண்டயே மவிகார வியல்பினுக்கோ ரீறின் றாமால். (௬௩)

விடமரவை யெவன்செய்யுந் தீயினைச்சூ டெவன்செயுமிவ் விதமே போல
வடருநெடு மாயையெம துடைமையா யினுமயக்க மாற்றா தெம்மைத்
தொடர்தருமிந் திரஞாலம் புரிபவனை மயக்குவதோ தொடங்கான் மாவை
யிடர்செய்மல மயக்காதேன் மாயையுங்கண் மூமயக்கா விரிந்து போகும். ()

தெளிசிவமா யகாமு நமைநீங்கா வருளாஞ்சத் தி|மான் மாவுந்
களிதிரோ தாயியும்பிற் பமோமுற் பமேலத்தின் கருமை தேய
வளிகெழுநஞ் சத்திகலப் புறுங்கலப்பப் புண்ணியமே லாகு மாக
வுளிமலவா கமும்பிறக்குஞ் சத்திபதி தரும்பின்வினை யொப்பு மேவும். (௬௫)

அன்னதுசார் தரமலமென் றறைந்ததிரோ தாயியருளாயே நிற்கு
மன்னவது ஞான்மூல மலத்தொலைவ தல்லாமன் மற்றொன் றுண்டோ
சொன்னவெம திச்சைமுதன் மூன்றுமுயி ரிச்சைமுதற் றொக்க மூன்றும்
புண்ணவிளக் கம்புரிந்து வியாப்பியமாக் குபுமேலாய்ப் படரு மன்றே. (௬௬)

அருளினைமை யுந்தனையு மறிந்தவுயிர் கதிரோகெண் ணணைர்தாற் போலத்
தெருளினைம துள்ளடங்கி யாணந்த மொன்றுமே நிலையா நிற்கு
மருளில்யான் முதலென்ற லருளின்யான் முதலென்றன் மாறி மாறாப்
பொருளினருண் முதலென்ற லிலமூர்த்த றவிர்ந்தெம்மைப் புணர்தன் முத்தி.

முன்னமே யழிந்ததுசஞ் சிதமேறு வினையுளதேன் முற்றா தாகுஞ்
சொன்னவா ரருளினுன் வாதலைமெய் யியங்களவுந் தோன்றா நிற்கு
மன்னதுமஞ் செழுத்தைவிதிப் படிகணிக்கப் போகமையா லயமுன் மூன்றிற்
பின்னமற வழிபடுதல் சிவன்முத்தி பரமுத்திப் பேறு மீண்டே. (கஅ)

என்றுதிரு வாய்மலர்ந்து தொகுத்துரைத்த வனைத்தும்விரித் தியம்பிற் றாக
நன்றுபலித் திடுகவென நகைமுகத்தி னருளூட்ட நல்க லோடும்
வென்றுமிளிர் திருவாத வூர்முனிவர் மனங்கரைந்து மெய்பொ டிப்பத்
துன்றுமல ரடியின்முடி தோய்தரவீழ்ந் தெழுந்துநின்று துதிப்ப தானார். ()

வேறு.

தொழுபவ ரொருபாற் றுதிப்பவ ரொருபாற் றுதித்துள நெக்குநெக் குருகி, யழுபவ ரொருபா லிவரெலா நிற்க வடியனேன் றனைப்பிடித் தாண் டாய், பழுதினின் கருணைத் திறத்தையென் புகல்கோ பாண்டிநா டியற்றிய தவத்தாற், கொழுமலர்ச் சோலைத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந் தருள் பரனே. (எ0)

உள்ளுதோ றிழிபை யுள்ளுபு பவஞ்சத் துழிதரூஉ வொதுங்கிய வெனக்கு
மள்ளுதோ றன்பூ றாக்கையொன் றருளி யாண்டுகொண் டனையிது தகுமே
விள்ளுதோ றப்பா லாய்ப்பொலிந் தோங்கும் விமலனே விமலமார் சிந்தை
கொள்ளுதோ றுவக்குந் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே.

வழிவழி யடிமை யுவர்திலேன் மலடு மலர்க்கரங் கன்றிடக் கறந்து [மோ
கழிதுய ரடைந்து கிடக்கின்ற வெனையுங் கண்டுகொண் டாண்டதெத் திற
மொழிதடு மாற நெஞ்சநெக் குருக முனிவறத் தொடர்பவர் முதலே னே.
கொழிமலர்ப் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பர

ஏலவே யொருப்பட் டெற்றைக்கும் பாழுக் கிறைத்தொரு பயனுமில் லேனைச்
சீலமா முனிவர் திருக்குழாத் தோடுஞ் சேர்த்துநீ யாண்டது தகுமே
காலகா லாகங் காளவே தாள கணம்புடை சூழ்தர நடிப்பாய்
கோலமார் செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே. ()

கனிவிள விருக்கக் காய்கவர்ந் துண்ட கள்வனு மென்னையும் பற்றி
முனிவரு முனிவர் கூட்டத்து ளொருசார் முனிவறக் கூடுமா றளித்தாய்
புனிதமென் கனியே புந்தியூ றமுதே பொங்குமா னந்தவான் பெருக்கே
குனிகொடி மாடத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே. ()

சவைப்படு மவனித் துயிலுணக் கொள்ளார் தொழுத்தையேன் றனைவலிந் திழு
தவையிலா னந்த வமுதமூட் டினையா னைகவினைத் திமெடி யேற்குந் [த்து
கவையழ லடைந்த மெழுகென வுருகக் கற்றநற் றவருளத் துணையே [னே.
குவைமலர்ப் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பர

திருநெடு மாலன் றொருகரு மாவாய்த் திண்புவி பாதல மிடப்புற்
றொருவற முயன்றுங் காணரு மலர்த்தா ளுத்தையேன் றலைக்கெளி தாமோ
வருமணி விளக்கே யானந்தப் பிழம்பே யளிகனிந் தெழுசுவைக் கனியே
குருமணி மாடத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே.(எக)

அண்டரு முனிவர் கணங்களு மற்றை யவர்களு நறுமுறப் படைய
வண்டரு மலர்த்தா ளென்கருந் தலைக்கு மணிமுடி யாயதற் புதமே
பண்டரு மொழியாள் பங்கவோ மேலாம் பரமவோ பரவியெஞ் ஞான்றுங்
கொண்டலின் முழவார் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே.

என்னைநா னறியே னையகோ பகலோ டிரவெனப் படுவது மறியேன்
முன்னைநான் செய்த தவமெவ னென்னை முழுமதோன் மத்தனுக் கினையா
லன்னையே யப்பா வொப்பிலா மணியே யடியவர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பே
கொன்னைமா மதில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே.

செம்மையொன் றில்லாச் சிறியனேன் கவலை தீர்தர யோகநா யகியா
மம்மையோ டெழுந்து வந்தினி தாண்டா யான்மநா யகவதற் கடியே [கோ
ளிம்மையே செயுங்கைம் மாறெவன் மறுமை யேனுமொன் றில்லையென் செய்
கொம்மைமா மதில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே.

இன்னணந் துதிக்கும் வாதவூர் முனிவ ரிருந்துதி திருச்செவி யேற்று
முன்னவர் மலர்ப்பைங் குருந்தடி யமர்ந்தார் முனிவிலாப் பேரருள் பொங்க
மன்னநன் மணியே வார்த்தையாய்த் திரண்டு வருமொரு காரணக் குறியா
லன்னமா ணிக்க வாசக ரெனும்பே ராகவின் றுதியென் றறைந்தார். (அ0)

அதுசெவி யேற்று நெஞ்சநெக் குருகி யடிக்கடி தாண்மிசைப் பணிந்தே
யிதுபெறுந் தரத்த னேவடி நாயே னெரிமணிப் பொலன்றவி சொன்று
கதுமென ஞமலிக் கிடுவது மியல்போ கடையன்பா லெக்குணங் கண்டாய்
மதுமலர்க் கழுநீர் மாலிகைத் தடந்தோள் வள்ளலே யெனப்பணிந் தெழுந்தார்.

அடியனேன் கொரணர்ந்த செம்பொருண் முழுது மையநின் னுலயத் திறுக்கு
முடிவினின் னிடப்பால் வீற்றிருந் தருள்வாண் முனிவிலா தமர்திருத் தளிக்குங்
கடிவினின் னடியர் குழாத்திற்கு மாகக் கைக்கொளல் வேண்டுமென் றிரப்ப
நெடியமா லின்னு முணர்தரா ரதற்கு நேர்ந்தன ராயருள் செய்தார். (அ௨)

வேண்டுவோர் வேண்டு வதனையே நல்கும் விமலனூர் திருவருள் பெற்றுத்
தாண்டுவாம் புரவி கொளக்கொடு வந்த சாற்றரும் பெரும்பொரு ளெல்லா
மீண்டுமா தளிநண் பணிசெய வல்லா ரியாவருங் கொள்கவென் றிறைத்துப்
பாண்டுநீற் றொளியெம் மண்ணலார் கோயிற் பணிசெயு முயற்சிய ராஞர். ()

உருக்கிவார்த் தன்ன தூணமு நெடிதா யோடுபு திகழ்கொடுங் கையுந்
தருக்கிமே லெழல்போற் றலெய்டுப் பமைந்த தம்பவிம் பங்களு மழகு
பெருக்கியோர் படித்தா யிடந்தொறு மலமர்ந்து பிறங்குமுத் தாங்களு மாசு
கருக்கிவார் பலகை பரப்பிய தென்னக் கவினுறப் பாவுபல் கல்லும். (அச)

இவைமுத லமைத்துக் குருந்தகன் னீழ லிருந்தபொற் சபைமுதற் புதுக்கிக்
குவைமலர்க் குழல்யோ காம்பிகை யமருங் கோயிலும் புதுக்கிமற் றிவைசூழ்
நவையின்மண் டபமு நகுதிரு மதிலு நக்கபொன் செய்தகோ புரமுஞ்
செவையுறச் செய்து முடித்தன்ர ழற்போர்த் தீர்த்தத்தின் படிகளு ம்மைத்தார்.

புனிதராய்த் தொண்டு புரியும்மூன் றூறு பூசுரர்க் கிருக்கையுஞ் சைவ
முனிவ ருறையத் தக்கமா மடமு முனிவிலா லயப்பணிக் குரிய
வினியரா யுள்ள மற்றைய ரமரு மிருக்கையு மினிதுற வமைத்துப்
பனிமலர்ப் பொழிலு நந்தன வனமும் பலவிளை நிலங்களு மாக்கி. (அசு)

எஞ்சிய பொருளை யாலயத் துள்ளா லியைத்திடு மொருகரு வூலந்
துஞ்சிய விருத்தி யான்மகா யகர்தக் தொக்கவைப் பாலிஃ தெவரு
மஞ்சிய காவல் வீரபத் திரரே யன்னதுங் காக்கவென் றோதி
விஞ்சிய புகழெம் வாதவூ ரடிகள் வேறிடத் தமர்ந்துயோ கிருந்தார். (அஎ)

ஆயவக் காலைப் பாண்டியன் றமரா யடைந்தவர் யாவருங் கூடி
மேயமற் றிவரென் செய்தன ரந்தோ வேந்தர்தம் பொருள்விட மன்றோ
தூயநற் புரவி கொண்டதெங் கெனினென் சொல்லுவார் மிகத்தெரி யிவரே
பாயவித் தகாத தொழிறலைநின் றீற் பரிப்பவு ரார்மனு நீதி. (அஅ)

என்றுரைந் துருகிச் சென்றவ ரடிதாழ்ந் தியாவரு மெழுந்துகை குவித்து
நன்றுசெய் தில்லீ ரையரே யரசர் நகுபொரு ளமைனிலுங் கொடிதால்
வென்றுமேம் பயெல் குதிரைகொள் ளுவதெவ் விதமெனப் பன்முறை விளம்ப
வொன்றுமாங் குணரா திருந்தன ரனையா ருரைப்பதிற் பயனிலை யென்றா. ()

மீண்டுதம் மிருக்கை புக்கன ரின்றே வேந்தனுக் கறிவியோ மென்னி
னீண்டுமிக் குற்ற நம்மதே யாமென் றெண்ணுபு வாதவூ ரமைச்சர்
தாண்டுவெம் பரிமாக் கொளக்கொடு வந்த தனமெலாம் வேறுறப் போக்கித்
தூண்டுமோ னத்தி லிருப்பரென் றெழுதித் தூதுபோக் கினார சனுக்கே. ()

சென்றது துவர்வெங் காலினுங் கடித்து சென்றபாண் டியனவைப் புகுந்து
நன்றவாய் வணங்கி முடங்கன்முன் வைப்ப நகைமுடி வேந்தனு மதனை
யொன்றவோர்ந் துரையென் றொருவனை யேவ வுவனிரு கைகுவித் தேந்தி
வென்றசீ ரமைச்சர் தஞ்செய லனைத்தும் விரித்துரை செய்தனன் மாதோ.()

பழிதப வரசர் காரிய நடாத்தும் பண்புசால் வாதவூ ரமைச்சர்
செழிபொருண் முழுதும் வேறுவே றாகச் செலவுசெய் தாரெனல் கேட்டுக்
கழிசினம் பெருகக் கண்சிவப் பேறக் கடுமொழி யுடையவ னாகி
யொழிவரு மற்றை யமைச்சரை நோக்கி யுறத்துடி துடித்திவை பகர்வான்.()

வாதவூ ரமைச்சர் செய்கையிற் றென்னின் மற்றினி யாரைநம் பிடலா
மேதமே யொருவர் தம்மைநம் பிடுகை யெனவவர் நாணமுற் றகன்றார்
போதவங் குள்ளா ரியாவரும் விலகிப் போயினு ரச்சமேற் கொண்டே
காதர முறமற் றொருவனின் றனைக் கடிதொரு முடங்கறீட் டென்றான். ()

வழுதியர் பெருமா னெழுதிய முடங்கல் வாதவூ ரமைச்சர்கண் காண்க
முழுநிதிக் குவையோ டெய்தினி ரதற்கு மொய்பரி கொண்டிலீ ரெனினச்
செழுவயப் பரியோ டெய்தலா மின்றேற் செம்பொனோ டெய்தலா மொன்று
தழுவிலீ ரெனின்மேல் வருவது நமக்குச் சாற்றவும் வேண்டுமோ கொல்லோ.

என்றெடுத் தெழுதிக் கயலிலச் சினையு மிட்டொரு தூதனைக் கொடுத்துச்
சென்றுநீ வாத வூரர்பாற் சேர்த்துத் திருமுகென் றுரைத்தன னுரைப்ப
வன்றவன் றொழுது வாங்குபு காலே யாமிவன் காலென விரைந்து [டான்.
மன்றலங் குருந்தப் பெருந்துறை யடைந்தான் வாதவூ ரமைச்சரைக் கண்

திருமுகங் கொடுத்தான் வாங்கிமுற் றுணர்ந்த சிவானந்தச் செல்வராங் கெழுந்து, குருமணி முன்போய்ப் பணிந்துகை தலைமேற் குவித்தெதிர் நின் றெனை யாண்ட, வொருபாஞ் சுடரே பாண்டிய னோலை யுய்த்தனன் கடுஞ் சினத் தினனாய், வருமிதற் கடியே னென்செய்கோ வென்ன வள்ளலார் வாய் மலர்ந் தருள்வார். (கூ)

ஒன்றுமஞ் சற்க வாவணி மூலத் துறுபரி யனைத்துங்கொண் டணைவா
நன்றவை காண வழுதியர் பெருமா னனியுள மகிழ்தரு மின்னும்
வென்றமை பரிகட் கிலாயமும் பிறவும் விசாலமா வமைத்திடல் வேண்டு
மென்றுரைத் திடுமுற் சிறப்பொடு மதுரைக் கேகுமின் னேயென் வுரைத்தார்.

உரைத்தசொற் றலைமேற் கொடுபணிந் தைய ரொய்யென வான்மகா யகரை
விரைத்தபூங் குழல்யோ காம்பிகைத் தாயை மேவுபு தாழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்து
புரைத்தபொன் மாட மாளிகை சூழ்ந்து புந்தியை யாவயி னிறுவி
யிரைத்தபல் லியமு மியம்பத்தன் படைதன் னியவிடத் தடைந்தனர் மன்னோ.

பரிகரி முதலாம் படைகடங் கிடத்துப் படர்ந்தாம் வாதவூ ரையர்
தெரிதர வினைத்துத் திருக்கணு ளேக்கிச் சேனைகா வலரையு நோக்கி
விரிபுகழ் மதுரை மீனவன் முன்ன மேவுவா மியாமின்னே நீருந்
தெரிதர விரைவி னெழுகென வெடுத்துச் செப்பினர் போக்கொருப் பட்டார்.

பொருதொழிற் பகைஞ ருடறுவைத் தெழுவேற் புரூரவா மன்னவ ரேறே
கருமலச் செருக்கு வாதவூ ரையர் காமரு பெருந்துறை நகர்சார்ந்
தொருவிரல் லுபதே சம்பெறு திறத்தை யுரைத்தன மதுரையை யடைந்து
வெருவரும் பரிகள்செலுத்திமீனவன்பால்விடைபெற்றதிறனுமேலுரைப்பாம்.

உ ப தே ச ப் ப ட ல மு ற் றி ற் று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௨௨௩.

மதுரையையடைந்து விடை பெற்றபடலம்.

துளிவளர் கண்ணீர் மல்கத் தொழுதகை தலைமே லேற
வளிவளர் குருந்த நீழ லடைந்துப தேசம் பெற்றே
யொளிவளர் மூர்த்தி யாகி யுலைக்குமுப் பாழும் போக்கித்
தெளிவளர் முழுப்பாழ் பெற்ற செல்வரைச் சிந்தித் துய்வாம். (௧)

குடைகொடிக் காடு மல்கக் குஞ்சர முழக்கம் பொங்க
வடைபரி மாவு தேரு மார்த்தன முன்பின் போத
விடைவெளி யின்றி வீர ரெங்கணு நெருங்கிச் செல்ல
வுடையவ ரன்ப ரம்பொற் சிவிகையூர்ந் தூடு சென்றார். (௨)

திரையம ருலகுங் கொற்றி செறிந்தம ருலகுங் கான
நிரையம ருலகும் வானந் தடவிட நீண்டு போய
வரையம ருலகு மோடை மடுக்குளம் பழன் மாதிப்
புரையம ருலகு நீத்துப் பொருக்கென மதுரை சார்ந்தார். (௩)

செங்கன கத்தாற் செய்த திருப்பெருங் கோயி லுட்புக்
கெங்கணு மொளிப ரப்பு மிந்திர விமானத் துள்ளா
லங்கயற் கண்ணி யோடு மமர்ந்தவர் பாதம் போற்றி
மங்கள வழுதி கோயி லடைந்தனர் வாத வூரர். (௪)

மீனவர் பிரானை முன்னங் காணுமா கண்டார் மேன்மே
லானபே ருவப்ப னாகி யளவளா யிருக்கை நல்கி
மானமா வருமோ பொன்னே வந்ததோ வெனவி னவத்
தேனிவர் மொழிய மைச்ச ரின்னன செப்ப லுற்றார். (௫)

கொண்டுபோம் பொன்னை லீமாக் கொடுவரு வார்க்கே யீர்தேன்
கண்டுபா ரிரவி சிங்கங் கண்டுசென் மதிமூ லத்தில்
வண்டுசா ருரா யீண்டு வரும்பரி யனைத்தும் வேரு
வண்டுநீ ரோடை மற்று மந்திர மமைக்க வென்ருர். (௬)

என்றது முண்மை யன்றி யியம்பிடார் வேருன் றென்று
கன்றலின் மனத்த ளுகிக் கவுரிய னுவகை பூத்தான்
மூன்றமர் வரைந்த தேற்ற முறைநீக்குள நாணம் பூண்டா
னன்றமை மெய்ம்மை கூறி னியாவரே நயக்கி லாதார். (௭)

ஆவணி மூல நாளு மணித்தாக வணையா நிற்கு
மாவணி காண்பா மென்னு மருப்பெரு மகிழ்ச்சி பூத்துக்
கோவணி செம்பொ னுடை குருமணிப் பதக்க நல்கிச்
சேவணி கொடியா ரன்பர் தமைச்செலச் செலுத்தி னைல். (௮)

சொழுதிவண் டுளர்ந்து பைந்தேன் கூட்டுணு மலங்கற் றிண்டோள்
வழுதிபால் வரிசை பெற்று மாமணிச் சிவிகை யேறி
யெழுதியா வரும்ப டிக்கு மிரும்புகழ் வாத வூரர்
பழுதிறம் மிருக்கை புக்கார் பரவுமெம் முளத்தும் புக்கார். (௯)

இசைபடு மூல முன்ரு ளென்னுமிந் திரனுண் மேவ
வசைபடு மொருவன் றென்னர் மன்னவன் முன்ன ரெய்திக்
குலசைபடு பரிக ளுனா யெய்துதல் கூடுங் கொல்லோ
நசைபடு மொழியே சொன்னுர் நயம்பட வமைச்ச ரென்ருன். (௧0)

அன்னவ னச்சொற் கூற வரிமருத் தனனுந் தென்னர்
மன்னவன் மனந்தி ரிந்து வன்கணுர் சிலரைக் கூவிச்
சொன்னசொற் பிழைத்த வாத வூரரைத் தொடர்ந்து பற்றிப்
பன்னரும் பாடி காவற் படுத்திப்பொன் வாங்கு மென்ருன். (௧௧)

வரைசெய்தோள் வழுதி யிவ்வா றுரைத்தலும் வன்க ணுள
ருரைசெய்நம் மடிக டம்மை யுரைத்தவப் படியே செய்தார்
திரைசெய்நீர் ஞாலங் காணத் தேசிக னுகி யாண்டார்
புரைசெய்கன் மலர்ப்பொற் பாதம் போற்றினர் துதிக்க லுற்ருர். (௧௨)

வேறு.

பஞ்சாதி மறைபகர்ந்த பரமவோ பைங்குலைநெற்
செஞ்சாதி விளைபழனப் பெருந்துறைமா தேவவோ
நஞ்சாதி யுண்டயன்மா யனைப்புரந்த நம்பவோ
வஞ்சாதி யென்றளித்தாய் கைவிடுத லழகேயோ. (௧௩)

விடையேனை முகிலூரும் பெருந்துறைவாழ் விமலவோ
வடையேனை யடைக்கலமென் றையையோ பெரும்பொய்யே
யுடையேனைக் கிறிசற்று முடையேனை நாயான
கடையேனை யாட்கொண்டுங் கைவிடுதல் அழகேயோ. (கச)

எண்ணுவோ வரும்வளஞ்சால் பெருந்துறைவா ழீசவோ
வண்ணுவோ வரியயனு மணுகரிய வொருபாகம்
பெண்ணுவோ கழைகுழைத்தான் பிறங்குடல நீறாக்குங்
கண்ணுவோ வாட்கொண்டுங் கைவிடுதல் அழகேயோ. (கரு)

மைவிடா விழியுமையாள் வாமத்தாய் வளச்சாலி
செய்விடாப் பெருவளஞ்சால் பெருந்துறைவாழ் செல்வத்தாய்
பைவிடாப் பூணணிவாய் பற்றின்றிக் கலந்தாரைக்
கைவிடா யடியேனைக் கைவிடுதல் அழகேயோ. (கசு)

திருவடிசூட் டிடப்பெற்றுஞ் செம்மையிலாத் தென்றிசைக்கோன்
பொருவவே ளுயினேன் புகல்வதெவன் பெருந்துறையா
யருவருக்கும் பிரபஞ்சத் தலையாமே யடைந்தார்தங்
கருவறுப்பாய் நாயேனைக் கைவிடுதல் அழகேயோ. (கஎ)

வேறு.

என்றுநைந் திரங்கு மோதை யிருசெவி யேற லோடு
மன்றுபைங் குருந்த நீழ லாண்டவர் தரியா ராகிக்
கன்றிரங் கோதை கேட்ட கறவைபோற் பதைப தைத்துத்
துன்றுதங் கணத்தி னோரைப் பார்த்திது சொல்ல லுற்றார். (கஅ)

மூலநா ளின்று மேய தன்பரை முடிக்கோ மாறன்
சாலவுந் முனியா முன்னர்த் தாம்பரி செலுத்தல் வேண்டு
ஞாலமீ துள்ள வாய நரியெலா மொருங்கு சேர்த்துக்
கோலவாங் குதிரை யாக்கிக் கொண்டுபின் னீவிர் யாரும். (கக)

வாம்பரி மள்ள ராகி மற்றுமப் பரிமேற் கொண்டே
தேம்புத லின்றிச் சென்மின் செழுமறைப் பரிமேற் கொண்டு
தோம்படா நாமு நாப்பட் டோன்றுவோ மென்ன லோடு
மாம்பரி சென்றெல் லோரு மவ்வண்ண மமைந்தா ரன்றே. (௨௦)

நரிகளைப் பரிக ளாக்கி நாபெல் கணத்தி னோரும்
பரியுகைத் திடுவோ ராகிப் பூர்ந்தமை பார்த்தெம் மையர்
தெரிமறைப் புரவி மேலாற் றிகழ்தலைச் சாத்து முன்னு
விரிதரப் புனைந்து தாமோர் வீரராய் நடுவட் போவார். (௨க)

கூற்றுருக் கொண்டா லன்ன கொலைமைய கொடிய தாய
காற்றுருக் கொண்டா லன்ன கடுப்பின வடவைத் தீயே
ஏற்றுருக் கொண்டா லன்ன விழியின வசனி யாய
வேற்றுருக் கொண்டா லன்ன முழக்கின விவுளி யெல்லாம். (உ௨)

ஒள்ளிய கரிய பல்ல வுறுசிவப் புற்ற பல்ல
தெள்ளிய பொன்னி றத்திற் சிவணிமேற் றூய பல்ல
வெள்ளிய நிறத்த பல்ல மிச்சிரம் வாய்ந்த பல்ல
புள்ளிய பஞ்ச வன்னம் பொலிதர வடைந்த பல்ல. (உ௩)

வல்லிய முட்கப் பாய்வ மல்லர்நெஞ் சுட்கப் பாய்வ
சொல்லிய முயல்க ளெல்லாந் தோற்றன வுட்கப் பாய்வ
கொல்லிய வெழுந்த கூற்றிற் கொழுவிடை யுட்கப் பாய்வ
புல்லிய மற்று முள்ள கதியவிண் போதப் பாய்வ. (உ௪)

வெய்யவாள் கொடுமு கத்து வெட்டினு மெதிர்த்துச் செல்வ
வையமே லுள்ள கோட்டை மதிலெலாந் தாண்டிச் செல்வ
மெய்யவாய்த் துறந்தோ ருள்ளின் விரைந்தொரு நெறியே செல்வ
செய்யபோர்க் களத்து மாற்றார் திருமுடி யிடறிச் செல்வ. (உ௫)

நிரையெழு குதிரைக் கூட்ட நிமிர்ந்தடி வைக்குந் தோறும்
வரைபரல் பட்ட கான மரந்துகள் பட்ட பண்ணைத்
தரைமுழு வதும்வெம் பாலைத் தரையெனப் பட்ட தாளா
லுரைசெய்வ தென்னை மேல்விண் ணுலகுமண் ணுலகா யிற்றே. (உ௬)

அடுபரிக் கூட்ட மிவ்வா றணைந்தொரு மதுரை சூழ்போ
யுடுவொடு மதிலுந் தாண்டி யுள்வயிற் புக்க சில்ல
நெடுமதில் வாயி லூடு நெருக்குபு புகுந்த சில்ல
கொடுவரி யெனமேற் றாவி மாடமேற் குதித்த சில்ல. (உ௭)

தளியக் வீதி யுள்ளுந் தளிப்புற வீதி யுள்ளுங்
களிகிளர் திருத்தே ரோடுங் காமரு வீதி யுள்ளும்
வெளியொடு முடுக்க ருள்ளு மிகுகடை வீதி யுள்ளுந்
தெளிதரு சதுக்கத் துள்ளுஞ் சிலைத்தெழு குதிரைக் கூட்டம். (உ௮)

மறையவ ராதி நால்வர் மாளிகை வாயின் முன்னு
மறைபுறக் குடிக ளானு ரமருமில் வாயின் முன்னுங்
குறைவின்மற் றிடங்க ளெங்குங் குதிரையாய் நிரம்ப லாலே
நிறைபெரு மயக்கம் பூண்டார் நெடுநகர் மாந்தர் யாரும். (உ௯)

சனமியங் காத வண்ணந் தார்ப்பரி தனைத லோடு
மனமயங் குற்றுச் சில்லோர் மாறன்முன் னோடிச் சொற்று
ரனகமிக் குள்ள தூய வமைச்சருக் கலக்கண் செய்தோ
மென்னினர் தென்செய் தோமென் றிரங்குபு பதைத்தான் வேந்தன். (௩0)

சிறந்தவர் தம்மை யேவிச் சிவிகையி னேற்றி யெம்மு
னறந்தவா வாத வூரெம் மமைச்சரைக் கொணர்மி னென்னப்
பறந்தவர் சென்றவ் வாறு கொணர்தலும் பரிந்து நோக்கி
யுறந்தவென் றீமை கொள்ளீ ரென்றுப சரித்தா னன்றே. (௩க)

முன்னநீ ருரைத்த வாறே மூலநா ளின்றே வந்து
பன்னருங் குதிரை யெல்லாம் பரந்தன நகர மெங்கு
மின்னவை யியக்க வல்ல தலைவரா ரியம்பு மென்று
னன்னதா யறியேன் யானு மென்றன னறிந்த நீரார். (௩உ)

அரிமருத் தனனு ளின்றே யறிதரல் விழைந்தே னென்னப்
பரியுகைத் திடுசில் லோரைப் பார்த்துங்க டலைவர் தம்மைத்
தெரிதரக் காட்டு மென்று தெரிந்தமர் திரியார் கூறக்
கரியுரி போர்த்த வீரர் கமெம்பரி யுகைத்துச் செல்வார். (௩௩)

சுட்டுதற் கரிய சோதி சூழ்பரிப் பாகர் சுட்டப்
பட்டுநேர் வருத னோக்கிப் பாண்டியன் பதைத்தெ ழுந்து
கட்டுவிட் டிலகு சோதி யிதுவெனக் கைகு வித்தா
னெட்டுவிட் டிடாப்பெ ருந்த னுள்ளமு முருகி நின்றான். (௩௪)

மறுவலு மெம்பி ரான்செய் மாயையா லென்னே யிந்தத்
தெறுபரி மேல்வந் தாற்கண் டெழுந்தனன் செங்கை கூப்பி
முறுவலொன் னலர்க்குன் டாக வென்றுள முன்னி முன்னி
யறுதியி னுணம் பூப்ப வெழுந்தவா றமைந்து நின்றான். (௩௫)

இருடபு மமைச்சர் நம்பால் டாரத்தி லெடுத்துச் சென்ற
பொருளள வைக்கு மேலாப் போந்தன பரியென் றெண்ணித்
தெருடர விவையெ லாமெத் தேயத்து நின்று வந்த
வருள்கெழு மமைச்ச ரேயா னறிதரல் வேட்டே னென்றான். (௩௬)

என்றுரை யாடு முன்ன ரெழுதரும் பரிமா மேலா
ரொன்றுரை யுடைக் கேண்மோ வுரவுநீர் ஞாலங் காப்போய்
நன்றுரை வாத வூரர் நமக்குத வியசெம் பொன்னு
லின்றுரை கடந்த வாசி யித்தனை யுங்கொ ணர்ந்தோம். (௩எ)

இவையிவை யிவ்வித் தேய மிவ்வயிவை யிவ்வி யல்ல
விவைபகல் விசயங் கொள்ளு மிவையிரா விசயங் கொள்ளு
மிவையிரு போதுங் கொள்ளு மிவைபெற லரிய யார்க்கு
மிவையெலாந் தெரிதி யாலென் றியைதர வெடுத்துக் கூறி. (௩௮)

இன்னவாம் பரிய னைத்து மின்றுநீ கொள்ளிற் பாண்டி
மன்னவா நினவே நாளை வருபவைக் குடம்பு டேம்யாஞ்
சொன்னவா துணிபே யென்று தின்னெனக் கயிறு மாறிப்
பன்னவாம் பரிநீத் தெல்லாப் பரிகளுங் கொடுத்தா ரன்றே. (௩௯)

பொருந்துறு மிலாயஞ் சேர்த்துப் போக்கதங் கணங்க ளோடும்
பெருந்துறை வந்து சேர்ந்தார் பெருமறைப் பரிமேற் சென்று
ளருந்தமி ழாளி யாருக் குவகைசெய் தமரிற் போக்கி
யிருந்தனன் றென்னர் கோமா னெண்ணருங் களிப்பின் மூழ்கி. (௪௦)

வேறு.

வாதவூ ரடிகண் முன்னிலை யாக வழுதியர் பெருந்தகை யன்பாஞ்
சாதநீர் துளைதல் கருதியோ வந்தி தனக்கருள் செய்வது குறித்தோ
வேதவாம் புரவி மேற்கொடு வந்த வித்தக ரற்றைநா ளிரவே
போதவாம் பரியா யினவெலா நரியாய்ப் போதர நினைத்தனர் மன்னோ. (௪௧)

அரையிராப் பொழுது நண்ணலும் பரியா யினவெலா நரிகளாய்க் குழுமி
விரைதரச் சூழு மென்னமா மாய மிடைகுறுங் காட்டிடைப் பயில்யா
முரைபரி யாகி மனித்தரைச் சுமந்தா மொருசிறைப் புகுந்துங்கட் டுண்டாம்
புரைபடு கடலை முற்கங்கொள் ளுண்டாம் புகர்படு மோநஞ்சா திக்கே. (௪௨)

கொத்தைநா கந்தோ நினைக்கவா யூறுங் கோதிலா நந்தென்று பெறவோ[சம்
மித்தைதயன் றியுஞெண் டிலைகொலோ வென்று மிடுவணப் பிணநுகர் பெருஞ்
பித்தையென் றடைவோம் பண்ணிய தவத்தாற் பண்டுருப் பெற்றனம் வள்ளி
யத்தைசேய் வழிக்கோன் றமர்தெரி தருமூ னகறலே கருமமென் றெழுந்து.

ஓடின சில்ல தாவின சில்ல வூளையிட் டேறின சில்ல
நாடின வாய்முற் குதிரையுண் டுத்து நகக்கடித் திழுத்தன சில்ல
கூடின குடரைப் பறித்தன சில்ல குருதியை நக்கின சில்ல
வீடின முனமுள் ளவைகளு மெனவி டாதூறு புரிந்தன சில்ல. (௪௪)

தெருவெலா மிகலன் சதுக்கத்து மூளன் சிறமுடுக் கரும்பல வொண்டன்
மருவிய மாட மனைத்துங்கோ மாயு வாவியங் கரையெலா மேர்ரி
பெருமுழ வதிரு மரங்கத்துஞ் சம்பு பேசமெங் கணுஞ்சிரு காலன்
கருதுமுற் பகலிற் பரியென மலிந்த கருதிராப் பொழுதிடை நரியே. (௪௫)

நகருளார் விழித்தா ரலக்கண்மிக் குற்று நடுங்கினு ரனையருட் சில்லோ
ரிகல்வலி மாறன் கண்படை கொள்ளு மிடம்புகுந் தனர்முறை யிட்டார்
பகல்வரு பரியெ லாநரி யாகிப் பரவியூ ரிழைத்திடு மென்ப [டான்.
நகறா வுணர்ந்தான் மிகத்துடி துடித்தா னமைச்சர்மே லதிசினங் கொண்

வஞ்சமிக் கியற்று மமைச்சனைப் பற்றி வன்சிறைப் படுத்தியா வோரு [தார்
மஞ்சமிக் கொறுத்தெம் பொருளெலாங் கவர்மி னென்றன னவரது செய்
நெஞ்சநெக் குருகிக் குருந்தடி யிருந்த நிமலனை நினைந்தன ரிருந்தார்
தஞ்சமுற் றவர்க்காப் பெருந்துறை வையைத் தடாநதி பெருகிட நினைந்தார்.

புட்விமுற் றகழ்ந்து பாதலம் புகுத்தப் போந்தநீ ரனவையை பெருகித்
தட்வியன் கரைகண் முழுமையு முடைத்துச் சார்ந்தது வெள்ளமா நகரு
ளிடவிய வீதி யெங்கணும் வெள்ள மிரும்பொன்மா ளிகையெலாம் வெள்ள
மடவியர் பயிலு மரங்கெலாம் வெள்ள மற்றெங்கும் வெள்ளமா கியதால்.(சஅ

மகவினை யெடுப்பார் மாடமே லிவர்வார் மற்றிதுஞ் சாயுமே யென்பார்
தகவினை யமைந்த மன்னவ னீதி தவறின னெனப் புகல்வார்
நகவினை நடாத்து மமைச்சனை யொறுக்க நயந்ததால் விளைந்ததீ தென்பார்
பகவினை யொறுக்குஞ் சொக்கநா யகர்க்கும் பாங்குகொ லித்திற மென்பார்.

வளமலி கூட லின்னண மறுக வாதவூ ரமைச்சனைச் சிறைவைத்
தளவற விருந்தார் தந்தமர்க் காப்பா ராய்ந்தகை விட்டன ரகன்றூர்
களமினெஞ் செங்க ளடிகளா ரிதுவுங் கண்ணுத லாரரு ளென்றே
யுளமுறக் குறித்தா ரும்பர்கோன் கோயி லுற்றன ரியோகமுற் றிருந்தார். ()

தினகா னுதிக்கு முன்னரே செழியன் செழுமணி முகப்பிடை வந்து
கனமிகு மமைச்ச ராதிய ராய காரியம் பார்ப்பவர்க் கூவி
வனமலை பெயர்த்து வருபுனல் வையை வண்கரை முழுவது முயரச்
சனமுழு மைக்கு மளந்துவிட் டடைக்குந் தகுதிசெய் வீரெனப் பணித்தான்.

புத்தியென் றமைச்ச ராதிய ரெழுந்து பொருக்கெனக் குடிமுழு தெழுதி[தார்
யொத்தியல் குடிகட் கொவ்வொரு கோலென் றறவளந் தடைக்குமா விடுத்
பத்தியிற் பலாலம் பரப்புவார் சில்லோர் பரிகிறத் தூபுதழை பரப்பிப்
பொத்திய மண்ணைச் சொரிகுவார் சில்லோர் போக்கற மிழுவார் சில்லோர்.

வெட்டுவர் சில்லோர் வெட்டுமண் கூடை மிதப்புறக் கொண்டுபோ யுடைப்பிற், கொட்டுவர் சில்லோர் கொட்டிய மண்ணுற் குறியுடைப் பொழிதாத் திண்டோ, டட்டுவர் சில்லோர் தகைப்பரு முனிவு தலைக்கொள லன்னை யென் றிறைஞ்சிக், கிட்டுவர் சில்லோர் பாம்புக ளுருட்டிக் கிடத்திநீர் கிறத்துவர் சில்லோர். (ருடு)

இவ்விதங் கரைமுற் றடைபடுங் காலை யிலகுமம் மதுரைமா நகர்வாழ்
செவ்விய ளொருத்தி நரைத்தமூ தாட்டி திங்களா பிரந்தொழு துள்ளா
ளவ்விய மின்றிப் பிட்டுவிற் றுண்பா ளதுசெவைப் பிட்டினை முன்னே
சவ்விய வன்பிற் கண்ணுதற் கருத்திக் கரிசறப் பின்புவிற் றிடுவாள். (கச)

வந்தியென் றுரைக்கும் பெயரினு டனக்கு வரைந்தகோ லளவடைத் திடுமாண்
முந்தியெங் கணுகா டியும்பெறு கில்லாண் மூனியுமே யரசனென் றஞ்சி
நந்திய துயரத் தழுந்தவா டினமு நகப்படைப் பதுகிவே தனங்கொ
ளந்தியொண் ணிறத்தெம் பிரானடி சிந்தித் தாவலித் திரங்கிடுங் காலை. (கரு)

பழங்கலை யுணரார் பழங்கலை யொன்று பற்றுபு திருவரை சூழ்ந்து [துச்.
குழங்கலை யிண்டை நிகர்சுமை யடைமேற் கூடையொன் றுறம்படி கவிழ்த்
சழங்கலை யுறுமற் சமைத்தமண் வெட்டி தாரணி தோண்மிசைக் கிடத்தி
முழங்கலு வையைக் கரையடை யாளாய் முந்தினுர் முந்தரா யுள்ளார். (கசு)

அடியவன் மனைமுன் புகுந்தனர் கூலி யமைதரக் கொடுத்தொரு வேலை
தடிதரா தென்பாற் கொள்ளுந ருளரோ சாற்றிட லாமென வினவ
வடிதராக் கவலை யழுந்துவா ளிந்த வார்த்தைகேட் டனுமுவந் தெழுந்தாள்[ள்.
படியவாம் வையைக் கரையெனக் களந்த பங்கடைப் பாய்கொலோ வென்று

என்றலுங் கூலி யாதுநீ தருவா யென்றனர் வெந்தைதா னிடுவே
ஞென்றமற் றதனை யேற்றுநீ வேலை யொருங்குசெய் திடுகென வுரைத்தாள்
பின்றலில் கூலி யதுவெனி னின்னே பெரும்பசி தீர்தரக் கொடுத்தா
னன்றமை தரவுண் டினிப்பொரீஇ வேலை நவிற்றிடு வேனென் னின்றார். (கஅ)

தெள்ளிய பொழுதி லட்டசிற் றுண்டி சிக்கடை பொதிதப வுடையா [ள்
வள்ளிமற் றதனிற் கலப்பவுங் கலந்தே யருந்தப்பா வெனக்கொளார்க் கிட்டா
வெள்ளிவெள் விடையார் துகில்விரித் தேற்று விரைந்தர வெடுத்துவாய்ப் பெ
நள்ளிய வினையா ளன்பொடு சேர்த்து நயந்தின ரமுதுசெய் திடுவார். [ய்து

சுடுதலிற் கதுப்பி னுெதுக்குவா ரென்ன சுவையிதிப் பிட்டெனப் பகர்வார்
விடுதலி லிஃதிட் டவட்குநா மியற்றும் வேலைமற் றிதுகொலோ வென்பா
ரடுதலிற் பொலிமற் றிதுபர சிவனுக் கர்ப்பண மாமெனப் புகழ்வார்
தடுவரி விருப்பி னமுதுண்டு வேலைத் தலைப்புகு வேனெனப் போந்தார். (௩0)

சென்றவர் யானே வந்தியா ளென்று தெரிதரக் கணக்கிடைக் குறிப்பித்
தொன்றமற் றவ்வூக் களந்தபங் கெதுவென் றுறவினு யிதுவென்னத் தெரிந்து
நின்றவர் வியப்ப வெட்டுவார் வெட்டி நிரம்பிய கூடைமண் கொடுபோ
யன்றலின் வேற்றுப் பங்கிடைக் கொட்டி யடைபடக் கண்டுவேர் திடுவார். ()

விரைதர வந்தி பங்கினுங் கொட்டி வெள்ளநீர் கரைத்திடக் கண்டு
புரையுற கரைப்பார் மீளவுஞ் சுமந்து போகட்டுப் போகட்டுப் பார்ப்பார்
கரைபட லின்றிக் கரைபட லுணர்ந்து கையுறக் கொட்டுபு குதிப்பார் [ப்பார்.
புரையுற வேற்றுப் பங்கடை கரையும் பொருக்கெனக் கனாதல்கண்டுவெப்

வேலையித் திறஞ்செய் திளைத்தவர் போன்று மீளவும் வந்திபாற் சென்று
மாலையெம் மன்னாய் நினக்களந் திட்ட வன்கரை யடைபடு கின்ற
தாலைய மின்றே கனிபசித் தடைந்தே னட்டபிட் டிடுகென்றா ரினிய
பாலைமிக் கடைந்தாண் மறுவலு மிடமுன் பான்மையி னேற்றனர் நடந்தார்.

தலையுறா வேலைத் தலைமரீஇ யாங்கோர் சாரிருந் தமுதுசெய் திடுவார்
கலைபுரிந் தெதிர்ப்பட் டவர்க்குநன் கருளி நாடவர் வேலையுந் தவிர்ப்பார்
பலையுறா தவரு மிவர்வழிச் சேறல் பார்த்ததி காரிகள் புடைப்ப
வலையுறா தொருங்கு மகிழுவா ரிவ்வா றுடியங் குறப்பயில் காலை. (கசச)

வந்தியான் வந்தி யாளெனக் கணக்கில் வரைவித்தான் கூலியுங் கொண்டான்
சிந்தியான் வேலைத் திறமனுத் துணையுஞ் செப்புநம் வார்த்தையு மேலான்
புந்தியா னளத்தற் கரியவ னென்னப் பொலிகுவா னியாவனோ வினைய
னந்தியா மெவன்செய் குவதென மருண்டார் நாடுமவ் வினைத்தலை நின்றார்.()

அதுபொழு தரிமர்த் தனத்திறல் வழுதி யடைகரை நோக்குவா னுன்ற
முதுமதி யமைச்ச ராதிய ரோடு முன்னினு னடைபட்ட துணர்ந்து
குதுகல முற்றா னுடைப்புமா றுத கொள்கையோ ரிடத்திடைக் கண்டே
யிதுகரை படாத தென்னென வெகுண்டா னிதற்குரி யவனெவ னென்றான்.

வழுதிதன் சினங்கண் டஞ்சின ரெவரும் வந்திதன் பங்கது வடைப்பா [ளான்
னெழுதுவித் தொருவ னடைந்தனன் வேலை யியற்றில னிசைப்பதுங் கொள்
பழுதின்மற் றவன்றன் வடிவினை நோக்கிப் பயந்தன மடிக்கவு மடிகேண்
முழுதுமுன் மத்த னெனநின்றா னென்று மொழிந்தனரொருவனேர்வணங்கி.

அன்னவன் யாவ னெனவயன் மாலா லருமறை யாலளந் தறியா
முன்னவன் றனைக்கை தொட்டிழுத் தரசன் முன்னுற நிறுத்தினர் சில்லோர்
பின்னவன் றனைப்பார்த் தேடகிற் களந்த பெருங்கரை யடைத்திலை யென்றம்
மன்னவன் வினவப் பராமுகஞ் செய்து வள்ளலார் நிற்பது கண்டு. (கசஅ)

ஒருகையிற் பிரம்பு வாங்கின னோக்கி யொய்யென வெரிநிடைப் புடைத்தான்
மருவுமப் பிரம்பி னடியடித் தவனும் வழுதிதன் முதுகிடைப் பட்ட
திருமைமற் றவன்பன் னியர்க்கெலாம் பட்ட திளஞ்சிறார் தமக்கெலாம் பட்ட
தருமதி யமைச்சர் தமக்கெலாம் பட்ட பட்டதாங் குள்ளவர் பலர்க்கும்.(கசக)

அரியயன் மகவா னமரர்பன் முனிவ ரவுணரி ராக்கதர் சித்தர்
கரிகிம் புருடர் வித்தியா தரரோரான் கருடர்சா ரணருர கேசர் [குந்
விரிசுருத் தவரெண் வசுக்கண்மற் றியார்க்கும் விலங்குபுண் முதலிய வுயிர்க்
தரிகரு வுயிர்க்கும் பட்டதெவ் விடத்துந் தாம்வியா பித்துள்ளார் தழும்பு. (எ0)

பொருக்கென வாங்கோர் கூடைமண் ணெடுத்துப் போகட்டுக் கரையுடைப் பொழித்துத், திருக்குறன் னுதலின் மறைத்தவர் மறைந்தார் செழியர்கோ னுயிரங் கூடை, நெருக்கிமே லிடினு நிரம்புறு வுடைப்போர் கூடையா னிரம்பிய திறனுஞ், சருக்கரை யளாம்பிட் டளித்தவள் விமானர் தழீஇமிசை யுலகுபோந் திறனும். (எக)

தானடி பட்ட திறனுமாங் குள்ள தன்றம ராயினர் பலரும்
யானடி பட்டேன் யானடி பட்டே னெனப்பதை பதைத்திடு திறனு
மேனடி பட்டா மேனடி பட்டா மெனநக ரிரங்கிடு திறனுங்
கானடி பட்ட கிம்பமா லிகையான் கருதினன் மயங்கிடு காலை. (எஉ)

வள்ளலா காய வாணியால் வழுதி மன்னவ வாதவூ ரமைச்ச
ரெள்ளலா காநின் பொருளெலா நமக்கே யீந்தன ரஃதுண ராயா
யுள்ளலா காத வினைசெய்தாய் நரியை யுறும்பரி யாக்கிமாற் றினம்பின் [ராம்.
கொள்ளலாத் தீங்கு பினுஞ்செய்தா யந்தோ குறிக்கொளா வதுபொறுக் கலா

வெள்ளநீர் பெருக்கி யலக்கணுற் றுபுமேல் விட்டா வன்புநம் பாலே
யுள்ளவன் பொருட்டா ளாகிமண் சுமந்தே யுனதுகைப் பிரம்படி யேற்றோம்
பள்ளநீ ருலகில் வாதவூ ரமைச்சன் பரிந்துனக் குறுதியே செய்தான்
கள்ளமி லவனிச் சையின்வழி யியங்கக் கைகுவித் தியக்குதி யென்றார். (எச)

என்றசொற் செவியி லேறலும் பிழைத்தே னென்செய்தே னென்றழு திரங்கி, நன்றமை வழுதி யடிக்கடி தொழுது நாயனார் பேரரு ணினைந்து, கன்றலி லமைச்சர் முன்புபோய்ப் பணிந்து கைகுவித் தெழுந்துநின் றடிகேள், புன்றரத் தடியேன் செய்பிழை யனைத்தும் பொறுத்திடி னுய்வனென் றிரந்தான். (எரு)

மன்னவர் மன்ன கேண்மதி நின்னை மற்றுநான் சார்ந்தகா ரணத்தான்
முன்னவ ரருள்பெற் றுய்ந்தன னீயென் பிழைத்தனை மொழிதியா லென்றத்
தென்னவர் கேர்முன் கோவணங் கீளிற் செறிதரப் புனைந்தன ரெழுந்த [ன்.
ரென்னவர் களுங்கண் டிரங்கநல் லமைச்ச ரிறையவன் பணிந்தனன் விடுத்தா

வாதவூ ரிறைவர் மதுரையை யடைந்து வழுதியர் பிரான்விடை பெற்றுப், போதமேற் பொலியத் துறவுபூண் டெழுந்த புண்ணியக் கதைதொகுத் துரைத்தாஞ், சீதநீர்ப் பழனப் பெருந்துறை முதலாத் திருத்தல மனைத்துங்கண் டிறைஞ்சி, யோதவார் தில்லை புகுந்துபுத் தரைவென் றோங்கொளி கலந்தவா றுரைப்பாம். (எஎ)

மதுரையையடைந்து விடைபெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கரு00.

தில்லையையடைந்தபடலம்.

ஆரருள் வடிவ மாய வன்னையார் திருக்கண் சாத்தச்
சீரரு ளம்ப லத்திற் றிருநட நவிலு வாரே
பேரரு ளொடுகை யேடு பிடித்தெழு திட்டப ணித்தார்
காரரு ளடியா ரோடு நமையெழு தவும்ப ணிப்பார். (௧)

யாவருங் காணு மாறே துறவுகொண் டெழுந்த வையர்
தாவருஞ் சுந்த ரேசர் சந்நிதி முன்னந் தாழ்ந்து
மேவரும் பெருந்து றைப்பான் மேவினர் குருந்த நீழ
லோவருங் குரவற் காணா ரொய்யெனப் பதைத்து வீழ்ந்தார். (௨)

அழுதழு தரற்றி யேங்கி யையகோ வைய கோவிப்
பழுதுறு பாவி யேனைத் தனிவிட்டுப் பாதம் பற்றித்
தொழுதுயு மடியா ரோடு மெங்கொளித் தனையோ சோரு
மிழுதையேற் கிரங்கா வண்ண மென்னையென் பிழைத்தே னென்பார். (௩)

பிறைமுடிக் கணிந்த வேணிப் பிஞ்ஞக ரன்பு சாலாக்
குறையுடை யாரும் பாடிற் கொண்டருள் சுரத்த லெண்ணி
மறைபுகழ் நமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்துக் கொண்டு
முறைபெரு கன்பு பொங்க வாசக மொழிய லுற்றார். (௪)

அண்ணல்வந் தருளை நல்கு மற்புத மறியே னென்று
மெண்ணரு மதிச யங்கண் டாமென்று மெனது நெஞ்சந்
திண்ணறக் குழைத்தா யென்றுஞ் சென்னிமன் னுந்தா ளென்று
மொண்ணல னின்னைக் காண்ட லுறவாசைப் பட்டே னென்றும். (௫)

உய்தரேன் வாழே னென்று முன்னடைக் கலமே யென்றுஞ்
செய்வதொன் றறியே னாயேன் செத்திலே னாவா வென்றும்
பொய்யமை யாத நின்றாள் புணருநா ளெந்நா ளென்று
மெய்துமா றழைக்கி னீய தெந்தவென் றருளா யென்றும். (௬)

திகழ்திரு வார்த்தை யெண்ணந் திருப்பள்ளி யெழுச்சி யாதி
நிகழிவை பலவும் பாடி நெஞ்சநெக் குருகி நிற்கப்
புகழ்பர னடியார் சூழ்ந்து போற்றவெள் விடைமேற் றோன்றி
யிகழ்வரு மழனீர் நாப்ப ணழலெழ வெண்ணி னாரால். (௭)

மற்றதி லியாரு மூழ்கு மாகடைக் கணித்தா ரன்னர்
சொற்றவா முழுகி யன்பிற் சூழ்கண நாத ராகிப்
பொற்றமே லுலகிற் புக்கார் வாதவூர்ப் புனிதர் தம்மை
யுற்றதில் லையினீ வாவென் றுரைத்தனர் மறைந்தா ரன்றே. (அ)

தில்லைவா வென்று ரென்னே திருவுள மென்றி ரங்கி
யொல்லைதாழ்ந் தெழுந்து மெய்தா னரும்பியென் றுறவெ டுத்து
வல்லையோர் சதகம் பாடி விடைபெற்று வணங்கிப் போந்தார்
கொல்லையா னுகைப்பார் மேய வுத்தர கோச மங்கை. (கூ)

விருப்புற வாங்கு நீத்தல் விண்ணப்ப மருளிச் செய்யக்
குருப்பொலி சடையா ராண்ட குருந்தமர் வடிவங் காட்ட
வருப்புயர் காதல் பொங்க வடிபணிந் தாங்கு நின்று
மருப்பயின் மலர்நீர்ப் பாண்டி மருஉந்தலு மெலாஞ்சே வித்து. (கய)

சென்னிநன் னூடு புக்குத் திருவிடை மருதூர் தாழ்ந்து
மன்னியம் பிகையோர் பாகர் மகிழ்ந்தம ராரூ ரெய்தி
யின்னியற் புலம் லோதி யிருங்கழு மலத்தைச் சார்ந்து
பன்னிய புகழ்ப்பி டித்த பத்தரு ளிச்செய் தாரால். (கக)

அணிகிளர் சென்னி நாட்டி லாவடு துறையா னைக்கா
மணிகிள ரீங்கோய் வெற்பு வாஞ்சிய மறைக்கா டாதிக்
கணிகிளர் தலங்க ளெல்லாங் கண்டுகண் டிறைஞ்சிப் போற்றித்
துணிகிளர் பெண்ணை சூழு நடுநாடு தொழப்புக் காரால். (கஉ)

முதுகிரி வெண்ணெய் நல்லூர் மொய்புக ழதிகை நாளும்
பதுமமே விருப்பான் போற்றும் பாதிரிப் புலியூ ராதி
கதுமெனக் கண்டு போற்றிக் கைகுவித் திறைஞ்சிச் சென்றார்
புதுமதி முடித்தா ரேயாய்ப் பொலியண்ணா மலையின் மாதோ. (கங)

ஆவயிற் றிருவெம் பாவை யம்மானை யருளிச் செய்து
தூவயிற் சூலத் தார்முற் றோற்றிய கோலங் காட்ட
நாவயிற் புகழ்ந்து போற்றி நலமலி தொண்டை நாட்டிற்
சேவயிற் பொலிவார் மன்னுந் திருவேகாம் பரம்ப ணிந்து. (கச)

காமரு மந்நாட் டுள்ள காளத்தி யாதி யாய
தேமருங் கொன்றை யார்தந் தலமெலாஞ் சென்று போற்றிப்
பூமருங் கழுக்குன் றத்திற் புகுந்தருட் குரவன் கோலந்
தாமரும் படிநேர் கண்டு தண்டமிழ் மணக்கப் பாடி. (கரு)

ஆண்டவர் தில்லை வாவென் றருளிய தம்பி னேர்ந்து
பூண்டபல் கானுங் குன்றும் பொருபுன லதியு நீத்துச்
சேண்டவப் பொலியா நிற்குந் திருச்சிற்றம் பலம்பு குந்து
காண்டல்பெற் றடங்கா வன்பிற் கண்டபத் தருளிச் செய்து. (கசு)

திருக்குலாப் பத்துங் கோயிற் றிருப்பதி கம்மி ரண்டு
மருக்குலா மகவன் மூன்றும் வண்பொற்சுண் ணந்தெள் ளேண
மிருக்குலா வுந்தி யார்தோ ணோக்கம்பூ வல்லி யின்னுங்
குருக்குலாந் திருப்பொன் னூசல் கோத்தும்பி யன்னைப் பத்து. (கஎ)

கூவிய குயிற்பத் தச்சப் பத்துக்கோ தறுத சாங்க
மேவிய விவைகள் பாடி விடாதான் னடனம் போற்றிப்
பாவிய பலரும் போற்றப் பண்புசா லத்த லத்தே
பூவியல் பன்ன சாலை யொன்றுநிற் போந்தி ருப்பார். (கஅ)

ஆயவக் காலைத் தில்லை யம்பல நின்றும் போந்த
தூயவ ரொருவர் சொல்லாற் றண்ணெனுங் கலக முற்றுப்
பாயவீ ழத்தி லுள்ள பவுத்தர்கள் பல்லோ ரோடு
மேயவா சிரியன் வந்தான் வேந்தனுங் கூட மேவ. (ககூ)

வந்தவன் புலியூர் நாப்பண் மலர்செறி பள்ளி யுள்ளான்
முந்தவெங் கழாக்கால் வைத்த முறையென வமர்ந்து கொண்டே
யிந்தவம் பலத்தி னுள்ளா விருத்துவேன் போதி மேய
வுந்தமி லாநந் தேவை யென்றறைந் துறக்கு றைப்பான். (உ0)

பொங்குவண் டில்லை மேய பூசுர ரதுபொ றாரா
யங்கவ னெதிர்போய்ச் சேற்றி லமையவிட் டெறிகற் போலத்
தங்குபல் வாய்மை சொற்றுந் தகாவுரை வருத னோக்கி
யிங்குநாய்க் கெதிர்கு ரைப்பா ரிலையென விலகி னூரால். (உக)

விலகிய வந்த ணாளர் வெவ்விய பவுத்தர் செய்யுங்
கலகமு மவர்சார் புள்ள காவலன் வரவுந் தீட்டி
யலர்புகழ் மன்று ளீயிங் கணைதரி னன்று மென்று
ளிலையொடு முடங்க லுய்த்தார் சென்னிமேற் கொண்டு சென்னி. (உஉ)

மறுதின மாங்கு மேவி மறையவர் தம்மைப் போற்றிக்
குறுமுய லகன்வெரீ இன்று குயிற்றுவான் னடமும் போற்றி ;
வெறுவிய பவுத்தர் செய்யுங் கலகமும் விளங்கக் கேட்டுத்
திருவுமகா தேவ ருள்ளார் செவ்வியீர் கவலீ ரென்றான். (உங)

ஆயவவ் விரவே செம்பொ னம்பலத் தாடு மையர்
தூயுமு வாயி ரர்க்குந் தனித்தனி கனவிற் றோன்றி
மாயமி லாமா ணிக்க வாசகர் சார்பு கொண்டாற்
றீயவிப் பவுத்தர் தம்மை வெல்வீரென் றருளிச் செய்தார். (உ௪)

அந்தண ரொருங்கு கூடி யையர்தா மருளிச் செய்த
சந்தவின் மொழியுட் கொண்டு நயந்திறை யவனுக்குங் கூறி
முந்தவங் கடைந்தார் ஞான முதல்வனைக் கண்டார் நீவிர்
நொந்தயர்ந் தடைந்த தென்னோ நவலுவீர் கடிதி னென்றார். (உ௫)

நெறிதவ றீழ தேய நின்றும்பல் பவுத்தர் தங்கள்
குறியர சோடும் போந்து குலவுநம் புலியூர்த் தங்கி
யறிவுரு நம்பி ரானை யகற்றியம் பலத்திற் போதி
செறிபவன் றனைத்தா பித்தல் செப்பினு ருழனு கின்றார். (உ௬)

அன்னவர் கலக மெம்மா லறிந்துநீர் நன்று டாளு
மன்னனு மிங்கு வந்து மருவினு னனையார் முன்போய்
நென்னனு முரைத்தோஞ் சில்ல நேரல ரெறிந்து சொற்றார்
பின்னர்யா மென்செய் வோநம் பிரானையே யெண்ணி நொந்தோம். (உ௭)

ஆடுதல் வல்ல வைய ரருளினெங் கனவிற் றோன்றி
வாடுத லொழிமி னீவிர் மாணிக்க வாச கப்பேர்
நீடுத லுள்ளார் சார்பு நேர்பெறி னவரால் வெற்றி
கூடுதல் பெறுவீ ரென்றா ரவ்வுரை கூற வந்தோம். (உ௮)

என்றன ரிவர்மா ணிக்க வாசக ரென்ப தோரா
ரன்றெமை யாண்டா ரன்றி யாரறிந் தனரென் றுய்ந்து
நின்றமை யவரே யிந்த நான்மறை யவரெ லாமெண்
ணின்றவுண் ணினைந்தெ ழுந்தா ரவரொடு மொப்பி லாதார். (உ௯)

வந்துபொன் னம்ப லத்தை வலஞ்செய்து தொழுதுட் புக்கு
நந்துபல் லுலகு மேத்த நடஞ்செய்வா ரனுளைப் பெற்று
முந்துதாழ்ந் தெழுசோ ரேட்டு முதுபுகழ் மன்ன ரோடு
முந்துமோர் மண்ட பம்புக் குறைந்தனர் வாத வூரர். (௩0)

புண்ணிய நீறு பூசாப் புலையரை நோ்பா ரோமென்
றெண்ணிய வாத வூர ரெழினியு ளினித மர்ந்து
திண்ணிய பவுத்த ரெல்லாஞ் சோவிங் கழைமி னென்ன
நண்ணிய சிலர்போய் வாதஞ் செய்யநண் ணுதிர்நீ ரென்றார். (௩௧)

சிலரஃ துரைத்த லோடு சீவரப் போர்வை யாளர்
பலருமற் றவருண் மேலாப் பகர்தரு குரவ னோடு
மலர்கண்மண் டபத்து வந்தா ரவர்வழி யிறையும் போந்தான்
மலர்புகழ் வாத ஊரர் வாதமே னடாத்த லுற்றார். (௫௨)

தெரிகலைப் புத்த ரேறே சிறுநரி யரியோ டேற்கும்
பரிசெனச் சைவர் தம்பால் வாதஞ்செய் பயன்மேற் கொண்டா
யரியநுங் கடவு ளாவா னெனையன்மற் றண்டயா நின்ற
விரிதரு மின்ப முத்தி யெனைத்துமேல் விளம்பு கென்றார். (௫௩)

தருமமாம் பிடக மோதிச் சாற்றுபல் யோனி தோறு
மருவிய பிறப்புற் றெல்லா வுயிர்க்குமாண் புறுதி செய்து
பருவர லெங்கு மோவப் பரதுக்க துக்கி யாகி
வருகொலை யொழிந்து போதி வாழ்பவன் கடவு ளாவான். (௫௪)

உருவம்வே தனைகு றிப்புப் பாவனை யொடுவிஞ் ஞான
மருவுமைங் கந்தங் கூடி யுணர்வுண்டாய் மாய்தல் பந்தங்
கருதுமக் கந்தம் பொன்றன் முத்தியிக் காமர் ஞானம்
வெருவருந் தவத்த ரல்லாற் பெறுவரோ வீண ரென்றான். (௫௫)

அறமுள தென்று நன்னூ லறைந்தன னிறைவ னென்றா
யுறவுற வுணர்வு தோன்றிக் கணத்திடை யொழியு மென்றாய்
திறமிகு பொருளுஞ் சொல்லுந் தேடுமு னுணர்வு மாயும்
பெறலரு நன்னூல் சொற்ற பெற்றியெத் திறத்திற் சொற்றி. (௫௬)

ஓதுபல் யோனி தோறு முதித்தெங்க ளிறைவன் றானே
தீதுசா ராது யிர்க்குச் செறிவிப்ப னுறுதி யென்றாய்
போதுபல் லுயிர்க்கு மாலைப் போக்குற நினைந்தோர் தாமே
மீதுபன் மாலை யேற்ற லொத்தது மிகவு நன்றே. (௫௭)

இறைபர துக்க துக்கி யென்றனை கணவந் தீர்ந்த
பிறைநுத லியர்தந் துக்கம் பேசருங் கண்ணி குத்திக்
குறைகொள்வார் துக்க நின்பே ரிறைதுக்க மென்று கோடி
யறையொரு கரமுன் கூடி யருளிய தழகிற் றாமே. (௫௮)

கொலையிலா னிறைவ னென்று கூறினை பிறக்கும் போதே
மலைவிறாய் வயிறு கீண்டு வந்தவ னறவ னன்றோ
புலையொழித் துணர்தி யின்னும் புலிமுத லாய காலை
கொலைதரு புல்லோ வுண்டா னிறைபல புத்த ரேறே. (௫௯)

திருந்துமைங் கந்தத் தோடு தேகமுங் கெட்ட காலைப்
பொருந்துநன் முத்தி யென்று புகன்றது பிடக மென்றாய்
வருந்தலி லிறைவ னுக்கு வடிவமின் றரசி னீழ
லிருந்தவோர் வடிவம் பந்தத் தேய்ந்ததோ மதியி லாதாய். (௪௦)

அழிதரிற் கந்த மைந்து முத்தியென் றறைந்தா யைந்து
மழிதரின் முத்தி பெற்றா ராரெனக் கடாவுங் காலை
யழிதரு மைந்தி னுண்டா முணர்வென வறையி னைந்து
மழிதர லிலையா முத்தி யாவது மிலையே யென்றார். (௪௧)

இவையுரைத் திடுகொற் சீறி யெரிசினங் கொண்டெல் லாரு
நவைசொல முயன்றார் ஞான நாதர்நா மகளை நோக்கிச்
செவையிலார் வாக்குஞ் சேர்வாய் சீரிய திதுவே யாழீய்
குவையென வன்று ணீங்கக் கொள்கைநீத் தூம ரானார். (௪௨)

பரியவர் சார்பி னின்ற பார்த்திப னீன்ற செல்வப்
புரிகுழ லுற்ற மூகை போக்கிய சமய மேயோர்
திரிபிலாச் சமய மந்தத் தெய்வமே தெய்வம் யானு
முரியன்மற் றதற்கே யென்றா னொய்யெனப் புத்த ரெல்லாம். (௪௩)

இறையவன் கைவி டாமை யெண்ணிமந் திரங்க ளெல்லா
மறைதப வுரைத்துப் புத்தா காவென வணங்கிப் பார்த்தார்
சிறைகொளிம் மூகை செவ்வாய் திறப்பதிங் கில்லை யிந்தத்
தறையிலிச் சமய மும்போ யிற்றெனச் சலித்தி ருந்தார். (௪௪)

அதுபொழு தார்த்தார் வேந்த னன்றதிச் சமய வாற்றல்
கதுமென மூகை யிந்தக் கன்னிகை யொழிவ ளாயி
னேதுபுரி தண்ட நுங்கட் கென்றனன் செக்கி லிட்டுக்
குதுகல நுமக்குண் டாகத் திரியென்றார் கொள்கை தீர்ந்தார். (௪௫)

வாதவூ ரிறைவர் முன்போய் வணங்கியிம் மூகை தீர்த்துச்
சாதமாஞ் சைவ மேன்மை சாதிக்க வேண்டு மென்னப்
போதநா யகரு மந்துப் பொற்கொடி வதன நோக்கி
யேதமே வாத நீறு கொடுத்திவை வினவ லுற்றார். (௪௬)

அறிவிலாப் புத்தர் முன்ன மறைசிவ நிந்தை யெல்லாஞ்
செறிதர வினவ வந்தச் செழுங்கொடி விடைகொடுத்தாண்
மறிதர மூகை தீர்ந்த வாதெரீஇ மகிழ்ந்தார் யாரு
முறிவிலாச் சாழ லாவவ் வினவிடை மொழிந்தா ளையர். (௪௭)

வாய்தமெ மாறி யந்த மடமையர் சொற்றூ வாறே
பாய்பெருஞ் செக்கி லிட்டுத் திரித்தனன் பல்லோர் தம்மைத்
தோய்புனற் பொன்னி நாடன் சூனுருப் புத்த ரெல்லாந்
தீயத ளுப்பண் மேவச் சிவரப் போர்வை வீசி. (௪௯)

வெண்டுகில் புனைந்தப் போதே வெண்ணீறு மணிந்து சைவ
வண்டுறை புகுந்தா ரீழ மன்னனுஞ் சைவ னானான்
மண்டுமென் போங்க வாத வூரனை வணங்கி யப்பாற்
றெண்டுகொண் டாடு மையர் சேவடி துதிக்க லுற்றான். (௫௰)

வேறு.

மணிவள ரொளியே மலர்வளர் மணமே வான்வளர் வாயுவே யென்னத்
துணிவள ரத்து விதம்பொலி சுடரே தூயவா னந்தவான் பெருக்கே [ளே
கணிவளர் கடுக்கை மதிநதி சடையிற் கலப்புறக் கொண்டவொண் பொரு
யணிவள ரமுதே யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௫௰)

மண்ணிய மணியே மாசிலா முத்தே வான்பெருஞ் சுவையுடைக் கனியே
கண்ணிய முக்கட் காமரு கரும்பே கற்பனை கடந்தமா முதலே
யெண்ணிய வெண்ணி யாங்கடி யவரே யெய்தகன் கருளருட் கடலே
யண்ணிய திருச்சிற் றம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௫க)

தலைவரு முதலே தற்பரப் பொருளே சம்புசங் கரமகா தேவ
கிலைவரு தேவே ஞாதரு ஞான ஞேயம்வே றெனப்பகுப் பாரு
மலைவரு மலையில் லென்றுனைப் பாரு மருவுதற் கரியசெஞ் சோதி
யலைவரு மமுதே யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௫௨)

மருளறத் துமித்து வழுத்துமெய் யடியார் வாழ்தர வாழ்விக்கு முதலே
யிருண்மலத் தழுந்து மவருக்கப் பரிசே யெய்துறத் கரந்தமா மணியே
தெருளிடத் தொளியே செழுஞ்சுவைக் கனியே தெய்வவான் கற்பக தருவே
யருளுருப் பெரியா யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௫௩)

செம்மையொன் றின்றிச் சிறியரோ டிணங்குஞ் சித்தைய றென்றுங்கா ணரியாய், கொம்மைவெள் விடையாய் கொண்டதோ லுடையாய் கூரிய முவிலைப் படையாய், மும்மைமா வுலகு மேத்திடப் பொலிவாய் முன்னிய முன்னியாங் களிப்பா, யம்மைகண் காண வம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௫௪)

இடையறு வன்பு செய்பவ ருள்ளத் தெற்றைக்கு மொளிர்மணி விளக்கே
முடையறு வுடம்பு பொருளென மதியா முத்தர்தஞ் சித்தத்துட் டேனே
கடையறு மறையின் முடியமர் பொருளே காமரு பாதியில் லாதா
யடையறுப் பொழில்சூ ழம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௫௫)

உறத்திரு வருளா லிறகுறப் பற்றி யுள்ளுவா ருள்ளொளிர் விளக்கே
கறப்பயில் கடுக்கை நதிமதி யரவு கருதலை மாலையென் பணிந்தாய்
சிறப்பொடு பூசை செய்துய வெங்குந் திருத்தல மாதிமூன் றுறு
யறப்பெருங் கடலே யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (கசு)

பொழிசுவைக் கனியே பொங்குமா ரமுதே போதவா னந்தமெய்ப் பொரு
வழிவழி யடிமை செய்பவ ரெய்ப்பில் வைப்புமா நிதியெனு மலையே [ளே
கழிவனப் புடைய வுமையொரு பாகக் கடவுளே கடவுள ரேறே
யழிவிலாச் சோதி யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (கஎ)

இருவினை சிமிழ்க்க யாத்தலுண் டுழலா தினியமை யாண்டருண் முதலே
பொருவருஞ் சுடரே புண்ணியப் பொருளே பொங்கொளி ஞாயிறே மலருண்
மருவெனப் பொலிவாய் மாணிக்கக் கூத்தா மதிநில வூறிக்குஞ்செஞ்சடையா
யருள்பழுத் தொழுகு மம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (கஅ

குணங்கிளர் கடலே கோமளக் கொழுந்தே கொண்டன்மே னியனயன் முதலோர், வணங்குபொற் பாத மாணிக்க மலையே வரும்பவ மாற்றுமோர் மருந்தே, யிணங்குதீங் கனியே யெய்தரும் பொருளே யெற்றைக்கு மினிய தீம் பாகே, யணங்குகண் காண வம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே.()

வேறு.

இவ்வண்ணந் துதித்தல் செய்த வீழநா டாளு மன்னன்
செவ்வண்ண மருவுஞ் சைவ சிகாமணி யாகி வாழ்ந்தா
னவ்வண்ண முதல்வன் பொற்றா ளடைந்தமற் றையசொல் லாரு
மிவ்வண்ண மேயுய் வண்ண மெனறுணிந் துய்ந்தா ரன்றே. (சுo)

அவரவ ரிருக்கை மேவ வவரவர் தம்மைப் போக்கித்
துவரிதழ்க் கன்னி காணச் சுந்தர நடன மாடும்
பவர்படு சடையான் முன்போய்ப் பணிந்தருள் பெற்றுத் தாமே
யிவர்செழும் பன்ன சாலை யிருந்தனர் வாதவூரர். (சுக)

ஆயவர் நாளிற் செம்பொ னம்பலத் தாடு மைய
ரேயமா மறையோ ராகி யேடெழுத் தாணி கொண்டு
பாயமற் றவர்முன் சென்றார் பனவரே நீர்யா ரென்ன
மாயமில் பாண்டி நாட்டுப் பெருந்துறை வதிவோ மென்றார். (சுஉ)

வந்தகா ரியமென் னென்ன வாதவூ ரிறைவ ரேநீர்
பந்தநீத் துலக முய்யும் படியினி தருளிச் செய்த
சந்தவா சகம்வ ணார்ந்து போதற்குச் சமைந்து வந்தே
னந்தயா நிதியே யின்றே நயந்தருள் செய்வீ ரென்றார். (சுங)

என்றலு நமச்சி வாய முதலினி தமையக் கூறி
கன்றமை படையெ ழுச்சி நருபடை யாட்சி யச்சோ
வொன்றநின் றுலாவு றும்பத் தொத்தயாத் திரைப்பத் தோதிப்
பொன்றலி லெலாமு டித்தார் பூசுரர் பின்னுஞ் சொல்வார். (௬௪)

இயம்பிய வனைத்து மைய ரேயினி தெழுதிக் கொண்டே
னயம்படு கோவை யொன்று நவின்றிட வேண்டு மென்ன
வயம்படு மவரு முள்ள மகிழ்ந்தனர் பாடப் பாடச்
சயம்படு மறையோர் தாமும் வரைந்தனர் சலித்த லின்றி. (௬௫)

முற்றிய பின்மா ணிக்க வாசகர் மொழிந்த வாறே
பற்றிய வெழுதி னேனம் பலவாணன் கையெ ழுத்தென்
றொற்றிய தனது பேரு முலகறி தரவ வரைந்து
மற்றிய லேடு காப்புச் செய்துகைக் கொடும றைந்தார். (௬௬)

மறைந்தவர் போத வாதவூரருண் மயங்கி மன்று
ணிறைந்தவர் கொல்லோ வென்று நெஞ்சநெக் குருக வெங்கு
முறைந்தவர் மன்றுண் மேவி யுவந்தய னரிமுன் னோர்க்கு
யறைந்தனர் நம்பா லன்பன் பாடிய தறிதி ரென்று. (௬௭)

பின்னர்மைக் காப்புச் செய்து பிறங்குபுத் தகஞ்சேமித்து
கன்னரைத் தெழுத்தி னுமப் படிமிசை நயக்க வைத்தா
ரன்னதை மறுநாண் மூவா யிரருமாங் கமையக் கண்டு
தென்னவற் புதமென் றங்கை யேந்தினர் தலைமேற் கொண்டார். (௬௮)

திருமுறை யதைய விழ்த்துச் சிறப்புற வாதி யந்த
மொருமுறை நோக்கி னர்க ளுலகெலா முய்ய வாடும்
பெருமுறை யவர்தி ருக்கை யெழுத்தெனல் பிறங்கக் கண்டா
ரருமுறை யனையா ருற்ற மகிழ்ச்சியா ரளக்க வல்லார். (௬௯)

ஓங்குபொற் சிவிகை மேலா லொய்யென முறையை யேற்றித்
தேங்குபல் லியமு ழங்கத் திருவாத வூரார் முன்போ
யீங்கிது நமது பாட லெழுதினர் நம்மா னென்
றாங்குவைத் தஞ்ச லித்தா ரழுதழு தவருங் கண்டார். (௭௦)

முறையிதன் பொருளை யாங்க ளறியுமா மொழிவீ ரென்ன
விறைவளர் சபைமுன் சொல்வா மென்றவ ரோடுமாங் கெய்தி
நிறைபெரு நடஞ்செய் வாரே நிகழ்பொரு ளென்னக் காட்டி
மறைமுடி பெனுமுட் புக்கு மறைந்தனர் வாத வூரர். (௭௧)

ஒளிமய மாகத் தோன்ற வும்பர்பூ மழை பெய்தா
ரளிவள ரந்த ணாள ரனைவரு மஞ்ச லித்தார்
வளிவள ருலகி லானி மகஞ்சிறப் புற்ற தெங்குந்
தெளிவளர் சைவ மோங்கிச் சிறப்புற்று வாழ்ந்த தன்றே. (எஉ)

வாதவூ ரிறைவர் தில்லை மாநக ரடைந்த டைந்த
போதவா னந்தஞ் சொற்றும் புரூரவ மன்ன ரேறே
வோதவாம் பெருந்து றைக்க ணுற்றுன்ம நாத னாத்தாழ்ந்
தீதமை தரவுட் கோடி யெனமுனி விடைகொ டுத்தான். (எங)

திலலையயடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கஙஎங.

புரூரவன் பெருந்துறையடைந்து திருவிழாச்செய்தபடலம்.

தூய மணிவா சகரெனலிற் சுத்த மாயா காரியமுன்
னாய வசுத்த மாயாகா ரியமு மாக வமைந்ததனு
னேய மருவு தொண்டர்முன நிகழு நேய மருவாத
தீய வினையுஞ் சேர்த்துவப்பார் திகழு மனைய பெயர்படைத்தார். (க)

சாந்த குணத்துத் தவமியனூர் விடைபெற் றெழுந்து தண்பொதியில்
வேந்தன் புரக்கு நன்னாடு மேவு வாவிப் பெருந்துறையுட்
சார்ந்து நகர வளமுழுதுந் தன்கண் விடுத்து கனிநோக்கி
யார்ந்து நினைக்க முடியாதென் றீடங்கா மகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டான். (உ)

மேய குரவன் சொற்றதினும் விசேட மாக விருந்ததிந்
தூய தலமென் றுவப்புற்றுச் சுகுண புரூர வாமன்ன
னாய தளிக்குப் புறத்தேழு மகத்தோ ரிரண்டு மாயமைந்த
பாய பெருந்தீர்த் தம்படிந்து பாங்கார் திருவெண் ணீறணிந்து. (ங)

கண்ணின் மணிமா லிகைபுனைந்து கருதைந் தெழுத்து முளங்கணித்து
மண்ணி னிழிவொன் றுவவாத மதமால் களிற்றி னடிபோற்றிப்
பண்ணின் மொழியோ காம்பிகைத்தாய் பாகங் கொண்ட பெருவாழ்வை
நண்ணி னகலா தொளிரான்ம நாத நாம வருட்கடலை. (ச)

கண்டு தொழுது சிவயோகக் கன்னி திருமுன் சென்றிறைஞ்சி
வண்டு படியு மலர்க்குருந்த மாமூ லமுங்கண் டினிதேத்தித்
தொண்டு புரிவார்க் கேயருளுந் தூய ருருவ முள்ளிருத்தி
விண்டு நிகர்மன் னவன்றனக்கோ ரிடமுண் டாக்கி வீற்றிருந்தான். (௬)

இருந்த மன்ன னித்தலந்தா னெண்ணி லாமான் மியத்ததாற்
பொருந்த விதற்குத் திருவிழாப் பொலிவி லாத திறமென்னோ
திருந்த வடைந்த வொருநாமே செய்வித் திறைஞ்சு வோமென்று
வருந்த வாச்சீர்ப் புரூரவா துயின்றான் மற்றை யவன்கனவில். (௭)

குருந்த நிழலா ரொருமறையோர் கோலங் கொண்டு நேர்தோன்றிப்
பொருந்த நமக்கு விழாச்செய்தல் புந்தி கொண்டா யதுதவிர்தி
பருந்த வாவு வேன்மன்ன பரிவி னம்மைப் பாடிவையத்
திருந்த வைத்த வாதவூர்ச் செம்ம லார்க்கத் தியற்றுவாய். (௮)

உற்ற யோக நாயகித னுளிசால் கோயிற் கெதிர்முகமாச்
சொற்ற சொக்க விநாயகர்தங் கீழ்பாற் றுலங்கு வடமுகமாப்
பொற்ற கோயி லொன்றமைத்துப் பொலிய வனையர் திருவுருவ
மற்ற மறக்கண் டதிற்றாபித் தாண்டிற் கிருகால் விழாச்செய்தி. (௯)

விடைவே தண்ட முதலாநாம் விரும்பு மூர்த்தி யெலாஞ்செய்வித்
தடைவே யவர்க்காக் குதியினுந்தண் டீச பதமீங் கருளினூந்
தொடையார் புயத்தா யிதுவேமற் றெமக்குஞ் சொலும்யோ காம்பிகைக்குங்
கடையா காத வுவப்புறுத்து மறியென் றுரைத்துக் கரந்தனரால். (௧௦)

என்று கருணைப் பெருமானு ரியம்பி மறைய வுடன்விழித்து
நன்று சிறியே னினைத்ததுவு நம்மான் கருணை யிருந்ததுமென்
றென்று பலகாற் பாராட்டி யினியார் பலர்க்கு மெடுத்தியம்பிக்
குன்று குழைத்தா ரியம்பியவா றூற்றுந் துணிபே குறிக்கொண்டான். (௧௦)

சினவின் மேரு வரையாகச் செய்த பெருமான் கருணையினாற்
கனவி லுரைத்த தானத்தே கனக மயத்தோர் தளியாக்கி
நனவி லெமக்கு வந்தருளு நல்லார் தமது திருவுருவந்
தனவில் விளங்கும் படிசமைத்தத் தளியிற் றாபித் தனனுளில். (௧௧)

ஆய்ந்த கருணை பொழிவிழியு மழகு பொலியுந் திருமுகமு
மேய்ந்த முறுவற் செவ்வாயு மிலையப் பொலியுங் குழைக்காதும்
வாய்ந்த வரைசெய் தடந்தோளு மார்பு மலர்க்கை களுமெம்முட்
டோய்ந்த துணைத்தாள் களுங்கண்டு தொழுது தொழுதய்ந் தவிதலகம். ()

வாத வூரர் வாசகமே வையத் தவர்தஞ் செவிகவரு
மேத மருவா மலரடியே யெந்த ஞான்று மனங்கவருஞ்
சீத மருவு செயலொன்றே தெளியச் செயலெ லாங்கவரும்
போத மருவுந் திருமேனிப் பொற்பே விழியெ லாங்கவரும். (கங)

உதிக்குங் குணப்ர விளங்கதிரு மொவ்வா வென்னு மணிமகுட
மதிக்கும் வயிரங் கால்யாத்த வாகு வலய மணிசெய்குழை
பதிக்கு மதாணி வெண்டாள மாலை வயிரம் பயில்கடகந்
திதிக்குந் தண்டை சிலம்புமுதற் றிருவா பரணம் பலசமைத்து. (கச)

குடையுங் கொடியு மொலியல்களுங் கோலுத் தண்டங் களுங்கோண
லடையுந் தண்டங் களுஞ்சிவிறி யால வட்டங் கவரிகளு
மிடையு மகர தோரணமும் விருதா வளிமற் றுளபலவு
மிடையு மதனு மீறமிலா விறைவ னுவப்ப வணிசெய்து. (கரு)

பரியுங் கனக சிவிகையுஞ்செம் பங்கிக் குறுந்தாட் பூதமும்வெங்
கரியு மிமிலேற் றிடபமுமொண் காமர் பழுத்த கயிலாய
கிரியுங் கனக மணித்தேருங் கிளக்கு மிவைமுன் னூர்தியெலாந்
தெரியும் பிரபை கொழுந்துவிடச் செய்து செய்து முடித்தனனால். (கசு)

பலவா நிறத்த நேத்திரமும் பைம்பொ னிழைசா லம்பரமு
நலமார் முத்த மணிகோத்து நகுமா றியற்று கலிங்கமும்பன்
னிலமார் பரிவட் டம்பலவு நீடு பிறவும் வருவித்துப்
புலமார் பஃறே யங்களுக்கும் பொருந்த முடங்கல் போக்குவான். (கஎ)

திருந்து குருந்தப் பெருந்துறையிற் றிகழ்மா ணிக்க வாசகர்க்குப்
பொருந்து மிதுன மதியமைந்து போந்து திகழுத் தரநாளில்
வருந்து தவிர்க்குந் தரிசனமா மற்றந் நாண்முற் பத்தாநாள்
விருந்து விழிக்காம் விழாவினுக்கி ரம மிதனை விழைந்துணர்க. (கஅ)

வந்து தரிசித் தெண்ணியவை யனைத்தும் பெறலா மெனவரைந்து
முந்து முடங்க லொடுதூது போக்க முனிவின் றரசரெலா
நந்து மகிழ்ச்சி யொடுமேற்று நண்ணு பரிச னங்களொடு
மிந்து தவழிற் பெருந்துறைவந் தெய்தி னார்க ணனியீண்டி. (ககூ)

வந்த வரசர் புரூரவா மன்னன் றனைக்கண் டடிபணிந்து
சந்த மருவும் பெருங்காத றழைத்து நிற்பப் புரூரவனு
மந்த மில்லாப் பேருவகை யமைய முகமன் பலகூறி
முந்த மருவு மவரவர்க்குத் தக்க விருக்கை முறைகொடுத்தான் (உ௦)

தெளிமா ணிக்க வாசகர்தந் திருநா ளின்று முதலென்று
களிகூர் வளமைப் பெருந்துறையில் வாணர் பலருங் கடைப்பிடிமின்
வளிசான் மறுகு மணிமாட மாதி வயங்க வலங்கரிமி
னொளிசார் தபவென் றறிவித்தா னொலிமிக் குறுமா முரசத்தால். (௨௧)

வாத வூரர் பெருமாற்கு வயங்கு திருநா ளெனக்கேட்டுச்
சீத வயல்சூழ் பெருந்துறையிற் றிருந்த வாழு மவரெல்லா
மோத முடியாப் பேருவகை யுற்றுப் பலவுஞ் சேகரித்துக்
காதன் மருவ வலங்கார முழுதுங் கவின வாற்றுவார். (௨௨)

வான மறைக்குங் காவணமிட் டதன்கீழ் வயங்குஞ் செம்பட்டா
லான விதானம் பொருந்துறயாத் தருசூழ் தாக்கொய் துகிறூக்கிக்
கான மெனச்செங் கழுக்கரும்பு கதலி கமுகு கால்யாத்து
மான விளநீர்க் குலைபலவா வயங்கத் தூக்கி யலங்கரித்தார். (௨௩)

வேதி யனைத்து நறும்பனிநீர் விராய சாந்தங் கொடுமெழுகி
யோதி முடியா முத்தமிடித் திற்ற பொடிக்கோ லம்புனையாச்
சோதி மணிப்பொற் சுடரமைத்துத் தூநீர் நிறைபொற் கும்பநிரீஇப்
போதி யலுமா தொடுத்தநறும் பொற்பூ மாலை கொடுபுனைந்தார். (௨௪)

முன்ன மணிந்த கலன்வெறுப்பார் முனிவில் புதிய கலன்பொறுப்பார்
மன்ன நவவண் கலையுடுப்பார் மலர்கள் கொய்து தொடைதொடுப்பா
ரன்ன நடையார் தமைச்சிறப்பித் தழகு பார்த்து நயந்தெரிவார்
சொன்ன மகளிர் நடம்புரிய நோக்கி மகிழ்விற் றுளைதருவார். (௨௫)

தெருவிற் புழுதி முழுதடங்கத் திருந்து பனிநீ ரிறைத்திடுவார்
பொருவிற் காமன் சமழ்ப்பெய்தத் தம்மைப் புனைந்து வெளிபயில்வார்
திருவிற் கொடுபோய் விருந்தினரைச் சிறப்ப வூட்டி யுபசரிப்பார்
மருவிற் பொலியுந் தொடைபுனைந்து வண்பாக் கிலையு நல்கிடுவார். (௨௬)

தங்க ளுறவா யுள்ளாரைத் தரிசித் திடுமா வரவழைப்பா
ரெங்க டவத்தான் மிகப்பெரிதா லிந்த விழாநோக் குறுமென்பா
ருங்க டவத்துக் கொப்பிலையென் றுற்றோர் நகரத் தனைப்புகழ்வார்
திங்க டவழு மாடமெலாந் திகழப் பலகொண் டலங்கரிப்பார் (௨௭)

கரிய குழல்யோ காம்பிகைக்குங் கருணை யான்ம நாதருக்குந்
தெரிய விழாச்செய் வதுகுறித்தான் செங்கோன் மன்ன னவன்கனவில்
விரிய மலர்செய் குருந்தநிழன் மேவி யவரே யெழுந்தருளிப்
பிரியம் வாத வூரருக்குப் பிறங்கச் செயலென் றூரென்பார். (௨௮)

செய்ய தமிழ்நாட் டுள்ளார்கள் யாருஞ் செறிந்தார் திருநாண்முன்
வைய முழுதுஞ் செறியுமினி வைகற் கிடம்போ தாதென்பார்
வெய்ய நகரின் புறமனைத்து மிடைந்த படமா டங்களென்பார்
மைய வாவு சோலையெலாம் வகுக்க வேண்டு மிடமென்பார். (உக)

இந்த வண்ண நகர்வாழ்வா ரியாருந் திருநா ளெதிர்பார்த்துச்
சந்த மலியும் பேருவகை தழையப் பொலிந்து பயில்காலை
யந்த மருவா விழாக்கொளுநா ளணுகிய தாக வதுமனங்கொண்
டெந்த வரச னுபக்கிரமஞ் செய்வீர் மறையீ ருறவென்றான். (நூ0)

வேறு.

அறைகழ லரச னுரைத்தசொ லுளங்கொண் டாதிசை வருமறை யோரு
நறைகமழ் கமல மலர்புரை யிடக்கை ஞானபோ தகமொரு வலக்கை
முறைதெரி ஞான முத்திரை பதித்து முழுப்பிர சன்னமாய் நிற்கு
மிறைதிரு விழாவை நடாத்துத றுணிந்தா ரேதுபுரி குவதென வாய்ந்தார். ()

ஒலிகெழு கழற்கான் மன்னவ ரேறே யொள்ளிய வாதவூ ரடிகள்
வலிகெழு விழாவை நடத்துக வென்றாய் வயங்குமுற் சவம்பல விதமாம்
பலிகெழு மவற்று ளெதனையாந் துணிந்து பண்ணுத லுரைத்திரீ யென்றார்
கலிகெழு கடல்சூழ் புடவியாள் பவனுங் கருத்துற விருத்தியஃ துணர்வான்.

மறையவர் வினவுக் கெவ்விடை கொடுப்போம் வயங்குற முன்னைநாட் டவத்
னிறைதவு மியன்பா லிஃதுண ராதே னினைப்பதி லுவதென் னென்று [தா
கறைதப வெண்ணி யிருக்குமக் காலைக் கருதிலம் மன்னவ னெடுநாட்
குறையறப் புரிந்த பெருந்தவ முருவங் கொண்டனை திடுதிறம் போன்று. ()

தூயமா ணிக்க வாசகர் திருநாள் சூழ்கட லுலகெலா முய்தற்
காயகா ரணமா நடத்துகின் றாரென் றறைமொழி யஞ்செவி யேற்று
நேயமோ டதுகண் டிடுதிற நிரம்ப நினைந்துமா ணவர்குழாஞ் சூழத்
தாயனு னெங்க டமிழ்முனி யாங்குச் சார்ந்தன னரசது கண்டான். (நூஅ)

பதைபதைத் தெழுந்து விரைந்துமுன் சென்று பாததா மரைமிசைப் பணிந்
புதையிருள் கிழிக்குங் கதிர்வா வெதிரம் போருகந் தகமுக மலர்ந்தான் [தான்
சுதைநிக ராசி மொழிந்திநீ றளிக்கத் தூமலர்க் கைவிரித் தேலா [தான்.
வதைநுத லணிந்து மீளவும் பணிந்தா னலங்குதன் னிருக்கைகொண் டணைந்

தூயவிட் டமிட் டிருத்தினன் பூசை தொடங்குபு செய்துமுற் றியபின்
மேயவம் முனிவ னிருக்கென விருந்து விண்ணப்ப மொன்றுள தென்று
ணுயமற் றஃதென் னெனத்தவ மியர்பே ரருளினு லடியனித் தலத்துப்
பாயபல் சிறப்பு முணர்ந்தன னீங்குப் படர்ந்தனன் றரிசனஞ் செய்தேன். ()

விழாவது நடத்தற் கெண்ணினேன் வேத விந்தகர் கனவிடைத் தோன்றிக்
கழாமணி யனைய வாதவூ ரருக்கே கருதிய தாற்றென்று காந்தார்
தொழாவடி யேனு கமஞ்சொலும் பலவுட் டுணிந்தெது செயலென மதித்தேன்
வழாநிலை முனிவா நின்வர வெதிர்ந்தேன் மற்றஃ தருள்செய்நீ யென்றான். ()

புண்ணிய மளாவும் புரூரவா மன்னன் புகன்றிது கேட்டிட வளவாத்
திண்ணிய புகழ்சால் செந்தமிழ் முணக்குஞ் செய்ய்வாய்க் குறுமுனியுரைப்பா
கண்ணிய பரம னுயிரெலா முய்யக் கரிசில்வே தாகமம் வகுத்தா [ன்
றெண்ணிய வவற்றாற் புரிகிரி யையுமோ ரிருவகை யென்மனூர் புலவோர். ()

வேதமார்க் கமெனும் வைதிகக் கிரியை மிளிர்சுவர்க் காதியாம் போகம்
போதகல் குபுபின் சனனமுண் டாக்கும் பொருந்திய வாகம மார்க்கத்
தாதரச் சைவக் கிரியைதா னிட்ட சித்தியு மமையுமோக் கமுந்தந்
தேதவெம் பிறவி யுறுவகை செய்யு மாதலா லிஃதொன்றே விசேடம். (௩௧)

பரசிவ னுரைத்த வாகமப் படியே பண்ணுதீக் கையும்பல விதமாம்
விரவுநோக் காதி யவுத்திரி யீறு விளம்புவ ரீறிரு வகையாம்
வாமிகு குண்ட மண்டல மாதி வகுத்துமா ணுக்கன்வெம் பாசத் [பேர்,
தாணறவெழுத்தைந் துணர்த்திடு தீக்கைக் குரைப்பராற் கிரியையென் றொரு

அறைதரு குண்ட மண்டல மாதி யனைத்தையும் வெளிப்படை யின்றி
முறைமையிற் குரவன் மானத மாக முடித்துமா ணுக்கன்வெம் பாசப்
பொறைதவிர் தீக்கை ஞானமென் றுரைப்பர் போற்றிய விப்பெருந் தீக்கை
நிறைதரு விசேட மிவையலா டங் தவர்க ணிமலன்று டகவடைந் திடுவார். ()

ஆயவித் தீக்கைக் கருகரல் லாதா ரபக்குவர் விடரிழி குலத்து
மேயவர் சைவா சாரநிந் தித்து விட்டவெம் பாதகக் கொடியோர்
தீயமற் றிவரும் பறவைபல் விலங்கு செறிதரு முதலிய வுயிருந்
தூயநற் கதியிற் புகும்வகை யியற்றுஞ் சுந்தரத் தீக்கையொன் றுளதால். ()

எண்ணுமற் றதன்பேர் சாம்பவ தீக்கை யெனப்படு மண்டலம் வன்னி
நண்ணுவண் பலிநா யகர்மகேச் சுரரே நகுகட மத்திர தேவ
ரொண்ணுமற் றிவ்வா றெண்ணுபு செயலா மொளிரிதே யுற்சவ மாகுங்
கண்ணுமற் றதுமைங் கிருத்தியப் பெயராற் கவின்பெறுங் காவல ரேறே. ()

தளைபுக ழனுஞை யங்குரம் வாத்து சாந்திவெள் ளிடபயா கஞ்சேர்க்
களைதரு பேரி தாடன மாதி காமரு சிருட்டியே யாகும்
புளையிறே வதாவா கனம்யாத்தி ராதா னம்புகல் வாகனோற் சவமே
வளாதுவ சாரோ கணஞ்சந்தி யாவா கனமுதற் றிதியென வகுப்பார். (௩௬)

பலிபுன லாட லத்திர யாகம் பகர்யர்காங் குரங்கண யாக
வெலிவில்காப் பணித லாதிசங் காரம் விழைபுனற் கருமங்கா ளராக
கலிலிலா வவரோ கணமுதன் மறைப்பா ராபே தேசஞ்செந் தமிழாற்
பொலிமறைப் பூஜை குரவனுற் சவமுற் புகலனுக் கிரகமென் றுரைப்பார். ()

சொற்றவிவ் விதத்தா லுற்சவ மைந்து தொழிலெனப் புகலுவ துணர்தி
கற்றமன் னவவிவ் வுற்சவந் தீக்ஷை கைக்கொளா ராதியர் பொருட்டென்
றற்றமின் ருமுன் னுரைத்தன மெனினு மவுத்திரி யாதிபெற் றரும்
பொற்றமெய்ஞ் ஞான யோகருங் கண்டு போற்றிடப் படுவதென் றுணர்வாய்.

ஆயவித் தகைய வுற்சவ சேவை யன்புறச் செய்பவர் பரம
னேயமிக் கவரா யிகம்பர மோக்க நிலவுறப் பெற்றுவாழ் தருவார்
மாயவ னாதித் தேவரும் வந்து வந்துசே விப்பர்யா மிங்கு
மேயது மிதற்கே திருவிழச் சேவை விழைதரார் பிறப்புமெப் பிறப்பே.(௬எ)

மருவுசா கலியம் பாவனஞ் சாந்த மாங்கலி யம்மென நான்காம் [தல்
பொருவிலுற் சவந்து வசமுயர்த் துதன்முற் புனற்கொடை யளவுஞ்செய் திடு
வெருவில்சா கலியந் துவசமேற் றமல் விழைபுனற் கொடைவரை யியற்ற
லொருவில்பா வனவுற் சவமென வுரைப்ப ருமாபதி யாகம முணர்ந்தார். ()

விழைதரு துவசா ரோகணங் காலை விழவுமில் லாமலே மாலைத், தழை விழா மட்டு நடத்துதல் சாந்தந் தரணிவந் துதயமாங் காலைக், குழைவிழா மட்டு நடத்தன்மாங் கலியங் குறிக்கொள முதற்சொல்சா கலிய, மழைமதம் பொழிபுங் களிற்றினு யொன்பான் வகைப்படு மென்பகற் றுணர்ந்தோர். ()

சவுரஞ்சாந் திரஞ்சா வித்திரங் கவுமா ரந்தைவீ கந்தழை பவுசம், பவுதிகங் கணஞ்சை வம்மென முறையே யிருபத்தேழ்பதினேழுபதினொந்,துவமையில் பதின்மூன் றென்பதே ழைந்தா மொருமூன்றொன் றியற்றுநா ளொன், றுந், தவமுளார் புகழு மாகமஞ் சிறந்த தவுமிய முனிவன்மா ணாக்கர். (௯௦)

பன்னிய விவைவண் கொடிமிசை யேற்றிப் பலியிட்டு நடத்துவ தொன்று
துன்னிய விரண்டு மின்றியாற் றுதலு மொன்றுசொல் கொடிமரம் பதியா
மன்னிய படமே பசுவலை கயிறு வளைதரு பாசமா தலினு
லுன்னிய திரிப தார்த்தமாந் துவசா ரோகணத் தொடுசெயுற் சவமே. (௯க)

உத்தம மாகு முனைத்தபல் வகையு ளோங்குறை வீவுற் சவத்ந்த
வித்தகக் கொடியேற் றுபெலி யிட்டு விழைதரப் புரிதியென் றுரைத்தான்
முத்தமிழ் முனிவன் புரூரவா வெழுந்து முன்பணிந் தனனுளங் கொண்டு[ர்.
சத்தமை மறையோர் தமக்கெலா முனைத்தான் றக்கதென் றேற்றிது செய்வா

பின்னரு மலய முனிவர னுரைப்பான் பிறங்குறை விகமெனுந் திருநாட்
கென்னரு மொன்பா னுளென வுரைத்தா ரெனினும்பத் தும்பதி னெ
முன்னரு நாளு மாமென வமைத்தார் மொழிந்தமற் றிதுகடைப் பிடித்துத்
துன்னரும்விழாவைநடத்தலாமென்றுன்சொற்றதுத்தமமெனத்துணிந்தார்.

எழுபரித் தேரோன் மிதுனரா சியிற்செ லேற்றமா மதிமுத லுளின்
முழுதுண ராதி சைவனுங் கௌரவன் மூந்துகா லையின்மயிர் களைந்து
கெழுதகு கழுவா யேனவு மாற்றிக் கிளக்குமா லையினுநீ ராடி
வழுவறு நியமம் பற்றுபு சந்தி வந்தனை யாற்றிநீ றணிந்து. (டுச)

பூதசுத் தியினோ டந்தரி யாக பூசைசெய் துறப்பவித் திரனாய்
மேதகு சிரத்தை மீமிசைப் பொங்க மேதினி வளம்படு நிமித்த
மாதரந் தருசா றுபக்கிரமஞ்செய் ததுநிறை வேறுமா றனுஞை
காதரந் தபப்பெற் றெண்மஙி வார்த்தைக் கடவுளா மைப்படி யிறக்கி.(டுடு)

அந்தமில் கருணைக் கணேசனைப் போற்றி யான்மநா யகர்சிவ யோகச்
சந்தமா தேவி குருந்தடி யமரா சாரியர் திருநட நவில்வார் [குருக
கந்தவே ளனுஞை யொருங்குபெற் றெழுந்து கடையனேன் மனமுநெக்
மூர்த்தவா சகநன் கருளினா ரமரு மொய்யொளி யாலய மடைந்து. (டுசு)

மன்னிய துவார வானவர் பூசை வணகருப பாவர ணதநுற
பன்னிய பூசை யியற்றுபு பஞ்சா தனம்பஞ்சா வரணநற் பூசை
நன்னிய மத்தி னியற்றுபு நியாசா திகணயந் தாகமப் படிசெய்
துன்னிய வாத்து சாந்தியப் பாற்செய் தறமிருத் திகைகவர்ந் ததன்மேல். ()

மேயவங் குரமாம் படிபல வித்தும் வித்திய பின்புறா லுணர்ந்த
தூயவா ரியன்றன் முன்வலக் கரத்துச் சுடர்ந்தபொற் காப்புநா ணணிந்தா
னுயபின் மறுநாட் பரணியிற் காலை யான்மநா யகர்திரு முன்னர்ப்
பாயசுந் தரபாண் டியனியற் றிய்தாய்ப் பரவிய மணிசெய்மண் டபத்தில். ()

மன்னிய சாந்தி செய்தநம் பெருமான் மாணிக்க வாசக வள்ளல்
பன்னிய சிறப்பி னுங்கெழுந் தருளப் பண்ணினு னயதோர் காலைத்
துன்னிய மலரோன் மாயவன் முதலாஞ் சுரர்களு மகத்தியன் முதலா
முன்னிய முனிவ ரியாவரு மற்ற யாவரு மாங்குமொய்த் தனரால். (டுக)

ஆயகா ரணரா மான்மநா யகஙா யாங்கொரு வைதிக மறையோன்
பாயபே ரன்பி னேத்திரஞ் சாத்திப் பாங்குசால் பூசனை செய்து
தூயசாந் தலர்மா லிகைபரி கலமுற் சொல்பரி வட்டத்தோ டடைந்து
வயனுர் கொளச்செய் துடன்கருப் பூர நகுசுடர் விளக்கமேந் தியபின். (சுo

முந்திருக் காதி யாவையு மெழுதார் மொழிந்தரு ளம்பல வாணர்
தந்திருக் கையா லெழுதிய வருமை சாறிருக் கோவையார் மறையை
நந்திருக் காதி யாவையு மொழிய நக்கபொற் பீடமே லேற்றி
யந்திருக் கார யாவருங் காண வழகிய பூசைசெய் ததன்பின். (௬௧)

பெருந்துறைக் குருந்த நீழல்வீற் றிருக்கும் பெருங்கரு ணாநிதி யார்நன்
முருந்துறழ் மூரல் யோகநா யகிசேர் மூலகா ரணரொணு மூத்த
ரருந்தமிழ் வாத வூரரை நோக்கி யருளினு காயவா ணியினுற்
றிருந்தவீ துரைப்பா ராவயிற் செறிந்த தேவர்மு னியாவருங் கேட்ப. (௬௨)

வேதவே தாந்தம் விளம்புமித் தலத்து மேயயா மூலவ ராவேம்
போதமே யுருவாய்ப் போந்தநீ ரெவரும் புகழ்தரு மூர்சவ ராவீ
ரோதவாஞ் சோமாக் கந்தர்முன் னாக வுற்றந மங்கிச மெல்லாஞ்
சீதமார் குணநீ ரொருவரே யடையத் திருவருள் புரிந்தன மதனால். (௬௩)

நாமினி துகைக்கு மூர்திக ளனைத்து நகவுமக் குதவின நமக்குத்
தாமினி தாகப் புரியபி டேக நிவேதனஞ் சாத்துபூ மாலை
யாமினி பகலாம் படியணி மணிப்பூ ணிவைமுதற் சிறப்பிப்போர் பவத்தோம்
போமினி யவர்பா னுமிடப் பாகம் பொருந்தினு ளொடுநனி மகிழ்வேம். (௬௪)

ஆயிர நமக்குச் செய்வ தினம்பா லன்புசெய் நுமக்கொன் றுசெய்வார்
பாயிர மறையு மளப்பதற் கரிதாம் பயன்பெற நாநனி கொடுப்போ
மேயமற் றுமக்குச் செய்பணி யெமக்கு விழைந்துசெய் பணியினும் விசேட
மாயதென் னென்னிற் புதல்வர்மாட் டியற்று மன்புதந் தையர்க்குவப் பாமால்.

மன்னிய நுமக்கு நிகழுமுற் சவத்தில் வயங்குறச் சத்திர மமைத்துப்
புன்னிய வன்ன தானஞ்செய் தோர்க்கும் பருகநீர் வாக்கிடு வோர்க்குந்
துன்னிய மற்றைத் தானஞ்செய வோர்க்குஞ் சுராதிபன் பதமுத லாக
மின்னிய வெல்லையு நல்குவோ மீற்று விளங்குநம் பதங்களுங் கொடுப்போம்.

உம்மைநா மாக வுளங்கொடு வழிபா டுஞற்றுவா ரொருபொழு தினுநா
மம்மையோ டகலா தமர்திருக் காசி யாதியில் வசித்திடு பேறுஞ்
செம்மைசேர் கங்கை முதனதித் தீரஞ் செய்தகோ தானமுற் பேறும் [யமே.
வெம்மைதீர் தரப்பெற் றுவப்பரொன் றனர்தம்விரும்பு நும்விழாச்செய்புண்ணி

நும்மைநந் தமக்கு வேறென நினைக்கு நுவலொணுக் கொடியபா தகத்தோ
ரிம்மையெவ் வளவு திருவிருந் தாலு மிழந்துதீ நிரப்புக்கோட் பட்டுச்
செம்மையொன் றின்றி மறுமையில் வெய்ய தீநர கெலாந்துனைந் திடுவா
ரம்மைசா லுள்ளக் கயவர்தா மிருந்த வூரிலுங் கதியிரா தகலும். (௬௮)

எண்ணருஞ் சனன மிருஞ்சிவ தீக்கை யெய்தியு மாகம புராண
நண்ணரும் பொருளை நனியுளத் துணர்ந்து நவிலருட் குறிப்பூசை செய்துஞ்
கண்ணரு நம்பா லன்புமிக் காற்றிக் கைவந்த வுத்தமோத் தமரே [தூல்.
பண்ணருந் தவஞ்சா னுமக்கன்பு செய்யும் பான்மையர் மற்றையோர்க் கரி

அகளமா யமரித் தலத்தடி யேனை யாட்கொளப் பெருங்கரு ணையினாற்
சகளமாய் வந்தி ரெனைத்தரி சித்தோர் தாழ்பெற லென்னென வினவி
னிகளமாம் விருத்தி யெனப்புக லிம்மை நிகழ்ச்சிசான் மறுமையென் றோது
முகளறாம் பேரின் புறவனு பவித்தீற் றெருவினம் மடிக்கலப் புறுவார். (எ0)

ஆண்டினுக் கிருகான் மிதுனமா மதியுத் தரந்தனின் மிதுனலக் கினத்திற்
பூண்டிய றனுமா மதியிலா திரையிற் போர்தனு லக்கின மதனி
லீண்டியா நம்மை யாண்டருள் காட்சி யாவர்க்குங் காட்டுவோங் காண்போர்
வேண்டியா தரிக்கு நமதடிக் கலப்பின் மேவுவா ரென்றரு ளினரால். (எக)

அதிசயம் பயப்ப வான்மகா யகர்பே ரருளினு லருளிய வரத்தை
மதிநலம் பொலியும் வானவர் முனிவர் மானிடர் விருப்புறக் கேட்டுத்
துதிகெழு மினைய திருவிழாச் சேவை துணிபுறச் செய்தலே யெளிதிற்
கதியடை யுபாய மெனக்கடைப் பிடித்துக் கழிமகிழ் பூத்தனர்மாதோ. (எஉ)

அதிசயம் பயப்ப விவைநடந் ததன்பி னண்ணன்மா ணிக்கவா சகனைப்
பதிகொடி மரஞ்சா ரிடத்தெழுந் தருளப் பண்ணிப்பி னிடபயா கஞ்சீர்
மதிகொள்பே ரிகைதா டனந்தேவ தாவா கனந்துவ சப்பிர திட்டை
துதிதரு கணேச ரோடபடப் பிரதக் கிணமிவை சூழ்ந்துசெய் ததன்பின். (எங)

கருதியாத் திராதா னந்துவ சாரோ கணமாசீர் வாதமுற் பலவுஞ்
சுருதியா கமச்சொற் படிமுடித் ததன்பின் றூயவா ராதனஞ் செய்து
பொருவருந் திட்டி சுற்றுபு துவசம் பொலிதரு வுடைப்பிர கார
மருவுற வலஞ்செய் தாயவாத் தான மண்டபஞ்சேர்த்துப்பூ சித்தே. (எச)

அன்றிர வகம்யா காங்குரம் யாக மலங்கொளி வாதவூர்ப் பெருமான்
றன்றிரு வலமுன் கையிற்பொன் செய்து தயங்குநா மணமேத்தினி தணித
றுன்றிய யாக மந்திர தேவர் சூழ்பலி நாயக ராகச்
சென்றியை வாத வூரர்தம் மோடேந்திக்குபக் தனமுறச் செய்து. (எரு)

குடைகொடி யாதி விருதுக் கெருங்கக் கொண்டல்வென் குற்பபணை முழங்க
மிடைதரு மலங்கா ரம்பல வாங்கு விராயினர் கட்புலன் கவர
வடைபல்வா னவரும் பூமழை பொழிய வரகர வென்றுபன் முனிவர் [ம்.
புடையுற நெருங்கச் சென்றுலாப் போதும் பொலிவினைத்தனித்தனிவகுப்பா

ஆதிநா ளிளைய பெருந்துறை யண்டபோ தணைந்தது சிவிகையாதலினூற்
சேர்திசா லனைய சிவிகைக்கோர் முதன்மை தோன்றவூர் வதுகுறித் தாங்குப்
பாதிமா மதியஞ் சூடினு ரருளாற் பயில்விழாப் பரணிநா ளிரவி
லோதிசான் முனிவர் முதலியோ ருவப்ப வொளிருமற் றதிலுலாப்போந்தார்.()

திரிபுவ னமுஞ்சொல் பெருந்துறை மேய செல்வர்தா மருளிய வரத்தா
லரியமற் றவர்வை கிடந்தமக் குரிமை யாமெனல் விளக்குதல் போலக்
கரியல்கார்த் திகைநாட் காலையில் வெய்ய கதிர்செய்சூ ரியவிருத் தத்தில்
விரியுமா லையினி னிலா ச்செயு மதிய விருத்தத்தின் மேயுலாப் போந்தார். ()

ஒள்ளிய தாய வுரோகிணி நன்னு ளுயர்குண வழுதிமந் திரியாய்
வள்ளிய போகந் துய்த்ததற் கேற்ப வண்கதி ருதயஞ்செய் காலைத்
தெள்ளிய செம்பொன் மஞ்சமு மாலைச் செய்யகோ விரதமு மிவர்ந்தே
யுள்ளிய வறிஞர் கண்டுகண் களிப்ப வுவந்துலாப் போந்தனர்மன்னே. (எக)

மான்றலை நன்னுட் காலையிற் கல்வி வளத்தினுக் குடைந்ததன் றன்மை
கோன்றலை யரவஞ் சுமந்தறி விக்கு நுமக்கெனச் சேடவா கனத்து
மேன்றலை விலாத கயிலையி லிருப்பு மெமக்குள தெனவெறித் தாங்கு
வான்றலை வணக்கு கயிலைவா கனத்து மாலையி லிவர்ந்துலாப் போந்தார். ()

சேவைசெய் பவர்மண் கண்டுசே விக்கத் திகழுமா திரைநன்னுட் காலைக்
கோவைசெய் தரள வடம்பல செறியக் குயிற்றுபொற் றண்டிகை மீதுங்
காவைவைத் துயர்விண் கண்டுசே விக்கக் கருகிருண் மாலைவெம் பியலா
மரவயி னமையப் பூதத்தின் மீது மமர்ந்துலாப் போந்தன ளாயர். (அக)

ஒருபுனர் பூசக் காலையிற் றெய்வ வுத்தர கோசமங் கைக்கண்
ணிருமல ரருள்கா லிந்திர திருவ நேருறத் தெரிந்ததற்கிணங்க
மருமலர் செறியுங் கற்பகத் தடியின் மாலைநாம் கோட்டிபமுடியிற்
றிருவளர் வாதவூரர்தா மருவித் திருவுலாப் போந்தனர் மாதோ. (அஉ)

பூசநாட் காலை மறையுணர் விதிதன் புலமைதோற் றெழுதிறம் விளங்க
வாசநாண் மலர்வா ழனத்தினைக் கொடுக்க மற்றது கவர்ந்துகொண் டதன்மே
லீசனு ரருளா லிவர்ந்தென விவர்ந்து மெய்திய மாலையிற் றரும தார்.
வாசரென் றுரைத்தற் கிணங்கவெள் விடைமேல் வைகியுந் திருவுலாப் போந்

புத்தனு யிருந்து மூகைதீர்த் திலமியாம் புவனங்காண் வரவது தீர்த்த
வத்தனூர் தமைத்தாங் குதல்விதி யெனினு மபக்குவத் தாலது கொள்ளா
ரெத்தனுப் பிறந்தோ மென்றுமால் கவல வெய்துமா யிலியநாட் காலைச்
சுத்தவா ளரியு மாலைவாம் பரியுந் தூண்டுபு திருவுலாப் போந்தார். (அச)

நருமகத் திருநாட் காலையி லான்ம நாயக ரேயிவ ரென்னு
மிருமொழிக் கிணங்கத் தேவர்யா வருமாம் வியன்மணித் தேருலாப் போந்து
தொருகழு வாய்நீ ராடியா றுவார் தோற்றமுந் தாமென மாலைத்
தருநட நவில்வார் திருவுருக் கொண்டு தழைமறு கிடையுலாப் போந்தார். ()

பூரநாட் காலை யான்மநா யகர்முற் புண்ணியர் தாஞ்செல வுய்த்து
நாரவா மவர்க்குப் பட்டணி சாத்தி நாறு நிவேதனஞ் செய்து
பாரவாந் தீபா ராதனம் புரிந்தப் பட்டுமோ லிகைமுதற் பலவுஞ்
சேரநம் வாத வூரருக் காக்கித் தீர்த்தத்துக் கனுஞைபெற் றெழுந்து. (அசு)

நித்திய பலியிட் டுற்சவர் திருமு னிகழ்தரு பேரிகை யடித்தல்
சத்தமை தருதே வதாவாக னவிசர்ச் சனந்தீர்த்தாங் குரமிவை யாற்றி
யுத்தமச் சூர ணோற்சவம் புரிந்தே யுறுமுளை விசர்ச்சன மாற்றி
வித்தக மருவ நடாத்துபு தமிழாம்வேதபூ சாவிசர்ச் சனமும். (அஎ)

சாரமென் றுலோகா யதத்துற லெனக்குத் தவிர்க்கவென் றிந்திர னுய்ப்பச்
சேர்வந் தொளிரு மிந்திர விமானஞ் செறிந்துலாப் போந்துறு தீர்த்த
சாரமென் றுணைக்குந் தேவதீர்த் தத்தைச் சார்ந்துதீர்த் தங்கொடுத் தப்பாற்
சேரவிட் டிமைக்கு மணித்தளி புகுந்து திருமகவிசர்ச்சனஞ் செய்து. (அஅ)

வாதவூ ருதித்த மூலவர் தமக்கு மகரும்ப நறும்புன லாட்டிப்
போதவா சிர்வா தம்புரிந் ததற்பின் பொருந்திய மாலையி லென்று
மேதமே வாத சத்துவத் துள்ளா ரெனநெறித் தாங்குவெண் பொன்செய்
சீதமா ரிரத மிவருபு சூழ்ந்து திக்குபந் தனமொழித் ததன்பின். (அகூ)

கொடிமரத் தருகுற் றுயர்கொடி யிறக்கிக் குருந்தநன் னிழலமர் கின்ற
நெடியவ ரான்ம நாதர்சந் நிதியி னிலவுமண் டபத்தெம துளஞ்சே
ரடியுடை வாத வூரரைச் செலுத்தி யாகர வென்றுகை கூப்பிப்
படியவர் வானக் குடியவ ரெவரும் பணிந்தெழுந் தனர்மகிழ் சிறந்தார். (கூ௦)

ஏறுசா றுவசா ரோகண முதலா வியம்ப வரோகண மளவுங்
கூறுமோ ரிரண்டு காலத்தும் விசேடங் குலவபி டேகமே யுணவே
வேறு வேறாகத் தட்டிசுற் றுதலே விசாரணைச் சைவமா முனிவர்
பேறுசெய் திருக்கை தொரபெரி வட்டம் பிறங்கிய திருமலர் மாலை. (கூக)

சுவையதெங் கங்காய் சொன்னப்பூ வாதித் தொனகொடு மிகச்சிறப் பித்தல், குவைகொளும் பூநெற் பொரிவெண்பொன் மலரே குலவிய பொன்னிறு மலரே, யிவையுறக் கலந்தே யிருகையி னுலு மெடுத்தெடுத் திறைத் தல்கண் ணேற்றி, னவையறத் துகில்சூழ்ந் தெறிதல்கோ கனக நருமல ரடியுல்ற வைத்தல். (கூ௨)

பகலிர வோவாப் பலியிட லின்னும் பரமஞ கமத்தினிற் புகன்ற
தகல்விதி யெவள வவளவு மொருங்கு தகப்புரிந் தனர்வழு வாதே
யிகல்பவப் பகைக்கு மருந்தென நாரு மியறரி சனத்திரு விழாவும்
புகல்தற் குரியஞயினே னியானும் பொலிதவ மிக்குளே னன்றோ. (கசு)

இராப்பதி னெட்டு நாழிகை யளவி லெங்கடே வான்மநா யர்க்குங்
குராப்புனை கூந்தல் யோகநா யகிக்குங் குறித்தொரு மற்றைவா னவர்க்கு
மராச்சுமை யுலக முய்யவந் துதித்த வண்ணலார் வாதவூ ரருக்கு
மொராத்திர வியம்பல் கொண்டபி டேக முறுநிவே தனம்புரிந் ததன்பின். ()

கோலமா ணிக்க வாசகப் பிரானுர் குழிக்கொளு மான்மநா யகர்தஞ்
சீலவே காந்த தரிசனம் பெற்றுத் தீபவா ராதனை கண்டு
ஞாலமெய் தரிய மாலிய மேற்று நகுகருப் பூரதீ பமுமேற்
றேலவந் நின்று மெம்மையாள் பொருட்டே யெழுந்தரு ளினர்மறை முழங்க.

விழையருட் சொக்க விநாயக ரகோர வீரபத் திரருல கீன்ற
தழையருட் செல்வி குருந்தமர் பரமா சாரியர் திருமுனம் புரியும்
பிழையக நீப நோக்குபு குருந்தப் பெருந்தகை யெதிர்முக மாய
வுழைவட முகமா யிருகரங் கூப்பி யும்பரா ரேத்திட வமர்ந்தார். (கசு)

ஆயதோர் காலை யிவர்புரி வதுபோ லாங்கொரு வைதிக மறையோ
னேயமார் பரமா சாரியன் பூசை நிரம்புபு பட்டினன் மிறைத்துத்
தூயதா முபதே சக்குறிப் புணர்த்தித் தொக்கமா லியமெலா முதவி
மேயவா ரியரோ ரிருவர்க்குஞ் சமமா விளங்குமா ராதனஞ் செய்தான். (கஎ)

அரகர சிவவென் றகத்தியன் முதலா மருந்தவ முனிவரர் துதித்தார்
பரமவற் புதமீ தென்றய னரிமுற் பண்ணவ ரியாவரும் பணிந்தார்
கரதலங் குவித்துக் கண்பனி சோரக் காமரு புரூரவா வாதிப்
புரவலர் பலருங் கண்டுகண் டுவகைப் புணரிவீழ்ந் தனரெழுந் திலரால். ()

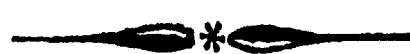
சிவகண மனைத்து மித்தரி சனமே திப்பிய மென்றுவப் புற்ற
பவமெனும் புணரி சுவற்றினே மென்று பாருளார் பலருமுட் குழைந்தா
ரவமென வொழிந்த தினியெனா வெவரு மறைதர வாங்குநின் றெழுந்து
சிவமணங் கமழுந் தளிவலஞ் சூழ்ந்து சிறக்குமாத் தானத்தை யடைத்தார்.

யாவுமாங் கழுவா யெனுமபி டேக மியைதரப் பெற்றுநன் னுளின்
மேவுமா ணிக்க வாசகப் பிரானுர் விரும்புதஞ் சேர்க்கைபுக் கமர்ந்தார்
பாவுசீர் மிகுத்த மிதிலைவாழ் சனகன் பரவுபு முத்திபெற் றதனை
காவுமெம் மனமுங் களித்திட வினிது கவிற்றிட லுற்றன மாதோ. (சுoo)

புரூரவன் பெருந்துறையடைந்து திருவிழாச்செய்தபடலம்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கஎஎகு.

சனகராசன் முத்திபெற்றபடலம்.

வாத வூரர்தம்
பாததாமரைப்
போத வாமன
மேத நீங்குமே. (க)

வேறு.

வாவிபயி றகட்டகட்டு வாளைவெடி கொண்டுவிழிக்
காவியரம் பையர்வெருவக் கற்பகத்தின் கழுத்தொடிக்கும்
பூவியலும் பெருவளஞ்சால் விதேகமெனப் பொலிநாட்டின்
மேவியபொன் மதிலுடுத்த மிதிலைமா நகர்வாழ்வோன். (உ)

கலைபலவுங் கற்றுணர்ந்தான் கற்பகமுஞ் சமழ்ப்படைய
வலைவில்கொடைத் தொழில்பயின்று னரசரெலாம் பணிகழலான்
மலைபொருவு திண்டோளான் மாண்புசா றத்துவந்தேர்
தலையறிவின் றலையமைந்தான் சனகனெனு மியற்பெயரான் (ஙு)

அனையவன்றத் துவமுணர்ந்த வாசிரியன் றனையடையும்
வினையமுளத் தொன்றுகொடு விசேடவிலக் கணம்படைத்துப்
புனையவுள குடச்செருத்தற் புனிற்றாக்க ளோரிலக்க
நனையமிளிர் தூரத்தொகுத்து நகர்ப்புறத்தோர் சார்நிறுவி. (ச)

புரவுபுரி பவர்களையும் போதுமா றுங்கமைத்துப்
பரவுமிவை தத்துவந்தேர் பனவர்கொளக் கடவரென
வுரவுமுர சறைவித்தே யுவந்திருந்தா னக்காலை
விரவுவள வந்நாட்டு வேதியரியா வருமுணர்வார். ()

பொன்னினலங் கரித்து மிளிர் புனிற்றாக்கள் கவர்வதற்கு
நன்னிலைமைத் தத்துவந்தேர் நலஞ்சிறிது மிலமானே
மென்னினர சனுமதியா னிருக்கும்விருத் தியுந்தவிர்ப்பான்
பன்னியெவ னவனெனப் படருழந்தா ரனைவோரும். (சு)

அன்னபொழு தியாக்கியவற்க் கியனையடைஇப் பணிந்தெழுந்து
மன்னவன்செய் திறமுரைத்து மறையவர்சூ ளாமணியே
பன்னரிய பராபவமாம் பரவையழுந் தினநீயே
மன்னுமொரு புணையாகி வாழ்விப்பா யென்றிரந்தார். (எ)

அரசர்திர வியங்கவர்த லடாதந்னி ஹுந்தானம்
பிரசுமையா தேற்பதனுற் பசுத்தானம் வாங்குதலோ
விரசவத னினுங்கொடிதா மெனத்தரும நூல்விளம்புங்
கரசரண மேற்கவியங் கக்குலையு மாஹும். (அ)

இரந்தமறை யவர்நிமித்த மிரப்பிரமென் றுருப்பட்டுச்
சுரந்தகரு ணையனுகித் தொக்கவவ ரொடுமெழுந்து
வரந்தழையுந் திருமிதிலை மாநகரின் புறம்வந்து
பரந்தபசுக் களையேற்ரும் பனவர்நீர் கவர்மினெனை. (௯)

மறையவர்த முத்தரியம் வாங்கியரை யுறயாத்தே
நீறைசிகழி யவிழ்த்து தறி நெருங்கமுடிந் தனரொருப்பட்
டறைகுடஞ்சுட் டொவ்வொன்று கவர்ந்தகம்புக் கனிரப்பாற்
குறைவின்முனி வரன்சனகன் கோநகரத் துட்புகுந்தான். (௧0)

இனியபசுப் புரந்தவர்க ளடைந்ததனை யிறைக்கியம்ப
முனிவரவு தெரிந்தவனு மெதிர்கொண்டு முன்பணிந்து
நனியமையு முகமனுரைத் தழைத்துகடந் தனனலஞ்சார்
தனியமைதன் னிருக்கைபுகூஉத் தழுவுமா தனத்திருத்தி. (௧௧)

அருக்கியமுன் னுயபுரிந் தஞ்சலித்து நின்றிடலு
மிருக்கெனவம் முனியுரைப்ப விருந்தவினு வுதல்செய்வான்
றிருக்கிளர்மா தவரேறே செவ்வியதத் துவஞான
மிருக்கின்முடி புரைத்தபடி யெனக்கியம்ப வேண்டுமென. (௧௨)

மன்னவபக் குவர்க்குரைப்ப தல்லாது மற்றையர்க்குச்
சொன்னவர்க ளவரோடுந் துனையகர கழுந்திடுவா
ரின்னலற நினக்குரைத்தற் கிழுக்கிலையா லினிதுரைப்பேன்
பின்னமறக் கேளென்று பேசுவா னம்முனிவன். (௧௩)

அத்திபா திப்பிரிய மாரிடத்து விளங்குவதோ
வொத்தியன்மற் றவருணர்வா ருணர்வரோ மற்றையர்கள்
சத்தியமாய்ச் சகத்தாயச் சகத்திற்குக் காரணமாய்ப்
பத்தியுளா யதின்விளங்கு பற்பலப தார்த்தமாய். (௧௪)

அப்பதார்த் தத்தினுக்குக் கருத்தாவா யமைசான்ற
யொப்பவெலாந் தானுய்த்தா னல்லாதா யுறுமனுவாய்ச்
செப்புமகத் தாயுருவ மருவமொடு சேரவத்தை
யப்புமைங்கோ சங்களிந்தி ரியங்குணங்கள் பாறியதாய். (௧௫)

வாக்குமனு தீதகோ சரமாய்மற் றுண்பெண்ணொடு
போக்குமலி யல்லாதாய்ப் பொலிகின்ற தேபிரம
நீக்குதலின் றாதலதிது நிகழ்குரவ னுபதேசந்
தேக்குதலா லெலாம்பிரம மெனத்தெரித லேவித்தை. (கசு)

அடுத்ததிது நானென்ப தவித்தைமூன் றுவதிதே
யெடுத்தசக லமும்பரித்தி யாகஞ்செய் தின்பதுன்பம்
படுத்தசம மாப்பெரியர் பயிற்சியொடும் பிரமநிட்டை
தொடுத்ததிறத் தொடுகூடித் துணிவுபெற விருப்பதுவும். (கஎ)

ஆன்றசக லமும்பிரம மாகச்சிந் திப்பதுவு
மேன்றதன்செய் கையனைத்து மிரும்பிரமச் செய்கையென
வூன்றவுட்பா விப்பதுவு மூயர்ஞான மாமிதுவே
சான்றநா லாவதென்ச் சாற்றுவார் ஞானியரே. (கஅ)

ஒப்பிலதாய் வியாபகமா யுறுசுகத்தைக் கொடுப்பதாய்த்
தப்பில்பர மாய்வாசா மகோசரமாய்த் தழைவதுவே
செப்பரிய தேயமிந்தைந் தாவதுதி யானமெனின்
வெப்பிலுரு வருவிரண்டாம் விளம்பிந்தா றுவதுவே. (ககூ)

சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழுத்தி துரியமது தனைக்கடத்த
னீக்கமிலா விவையவத்தை நிகழிவையே ழாவதாம்
போக்கருஞ்சத் துவமிரா சதம்புகர்த்தா மதமென்னத்
தேக்குகுண மொருமூன்று மத்திறமுஞ் செப்புவாம். (உ0)

வெள்ளியது பெருங்கருணை மேவியது சத்துவமே
யொள்ளியசெம் மையதார வாரமுள திராசதமே
கள்ளியகார் நிறமவித்தை கயந்தசூதா மதகுலமே
வள்ளிபவெட் டாவதிவை யென்றுரைப்பார் மாண்புடையோர். (உக)

பூதகா ரியமாகிப் பொருந்துமிரு வினைக்கேற்ப
வேதமொடு சுகநுகர்தற் கேதுவா யதுதூல
மாதசவிந் தியம்பஞ்சப் பிராணன்மனம் புத்தியொடு
சூதமையா யோகசா தனமாகுஞ் சூக்குமமே. (உஉ)

அருவாகி யறிவினுட னறியாமை புடையதுவாய்க்
கருகாத ஞானம்யோ காதிகட்குக் காரணமாம்
பொருவாத காரணமிம் மூவகையாய்ப் புணருடம்பே
வெருவாவொன் பதாவதென விரித்துரைப்பார் மேலோரே. (உந)

தூலத்தே யுபாதியெலாந் தொகுப்பொருந்து மன்னமய
மேலுக்கன் மேந்தியமைம் பிராணனொடாம் பிராணமயஞ்
சாலஞா னேந்திரியந் தழுவியது மனோமயமே
கோலிவவற் றொடிபுத்தி கூடுதல்விஞ் ஞானமயம். (௨௫)

மாற்றரிய மனோமயம்விஞ் ஞானமய மாமிரண்டிற்
றோற்றியவான் மாவறிவே சொல்லுமா னந்தமய
மேற்றமிகு மிவைபஞ்ச கோசமெனி வியம்பிடுநூல்
சாற்றரிய பத்தாவ திவையென்றே தகக்கோடி. (௨௬)

நால்வகைத்தோற் றத்தினுமாய் நக்கசரீ ரங்கடொறுஞ்
சாலவியா பித்தனைத்து நடத்துவதே தகுசீவ
னேனுமுந்தி மேற்களக்கீ ழியைகமலத் தகரவெளி
போதுமதனிடம்பன்னொன் றுவதிது வேனப்புகல்வார். (௨௭)

கருமஞா னேந்திரிய மொருபதந்தக் கரணநான்
கொருவரிய வாயுவைந்திவ் வுணாதருபத் தொன்பதொடும்
வெருவரிய மாயையொடு மிகக்கூடிப் புசிப்பதுவே
தருபோத்தா விதுபனிரண் டாவதெனச் சாற்றுவார். (௨௮)

மருவுடம்பி லபிமானம் வயங்கியெழ விராட்டேயா
வொருவிலிர ணியகருப்ப மாயுவக்கு மீச்சுரமாய்ப்
பொருவறமே யதுகருத்தா புகல்பதின்மூன் றுவதிது
வருபுவியி லவ்வருணச் சிரமங்க ளுக்கேற்ப. (௨௯)

ஆற்றுநிட்கா மியகரும மிதுபதினான் காவதுவே
தோற்றுகுரு வன்சேவை தூயவான் மவிசாரம்
போற்றுபெரி யவரிணக்கம் புகழும்வே தாந்தநடை
மாற்றரிய காரியமாம் வருபதினைந் தாவதிது. (௩0)

என்றவர் தனத்திருந்தே யியங்குமிரு வளியடக்கித்
தோன்றவா யுவையெழுப்பிச் சொலும்பிரம ரந்தரஞ்சேர்ந்
தான்றவா னந்தரச மாயசமுத் திரத்தழுந்தன்
மான்றலிலா யோகமிதே வருபதினா றுவதுகாண். (௩௧)

ஏலுவிரு தயகமலத் தெழின்மாயை விராய்ச்சகத்தைப்
பாலனஞ்செய் பவன்புருடன் பகர்பதினே ழாவதிது
சாலவெலா மழிந்துமழி யாததாய்க் காரணமாய்
ஞாலாவி லவ்வியத்த நருபதினெட் டாவதிது. (௩௨)

அவ்வியத்த முதித்தொமெங்கி நாமமா திகளடைந்த
செவ்வியவா னவர்வியத்தர் செப்புபத்தொன் பதாவதிது
கவ்வியமெய் கோசந்தத் துவமனைத்துங் கடந்துமிளிர்
திவ்வியமேன் மையதான்மா செறியிருப தாவதிது. (௩௨)

அழிபவஞ்ச மகித்தியமென் றையமற நினைப்பதுவே
கொழியகான் மாவிருபத் தொன்றுவ திதுகுறிக்கொள்
செழிசருவ மும்பிரம மெனத்தெரித லத்துவித
மொழியிருபத் திரண்டாவ திதுவென்றே மொன்னூதியால். (௩௩)

நூல்பலதே றுபுபவஞ்ச மித்தையென நோக்குபுதா
னேல்பிரம மெனன்மவுன மிருபதின்மூன் றுவதிது
சாலவித்தை தபப்பிரமந் தனைத்தெரிந்து கொளன்மோக்கம்
கோலியிரு பத்துநான் காவதெனக் கூறுவார். (௩௪)

துக்கமெலா நிவர்த்தியாய்ச் சுகம்பெறலே யானந்த
மிக்கவிஃ திருபத்தைந் தாவதென விளம்பிடுவார்
தக்கவிவை யெலாமுணர்தி சனகனே யென்றுரைத்தான்
றெக்கபசுக் கவர்ந்தமுனி யிறைதொழுது சொல்லுவான். (௩௫)

இவையனைத்துந் திடப்படுதற் குபாயமெவ னெனக்கேட்ப
நவையிறவு மியன்பாற்போய்ப் பெருந்துறைமான் மியநயந்து
செவையுறக்கே ளெனவிடுத்துத் தீர்ந்தானச் சனகனும்போ
யவைவியக்குந் தவமியனை யடைந்தனைத்துந் தெரிவித்தான். (௩௬)

சொன்னவெலாஞ் செவியேற்றுத் தூயதவ மியமுனிவன்
மன்னவநிற் கம்முனிவன் மாயாவா தம்புகன்று
ளன்னதுணர்ந் தவர்க்கென்று மையர்பெருந் துறைப்பெருமை
பன்னுல்பழு தென்றதன்றேஞ் சிறிதுபகர் தரத்துணிந்தான். (௩௭)

சத்தியமே யாமுரைப்பாஞ் சனகபுர வலகேண்மோ
சத்தியமா கியபிரமஞ் சகத்தாயிற் றென்றுரைக்கிற்
சத்தியமென் பதுதீர்ந்த சத்தியஞ்சார்ந் ததுகண்டாய்
சத்தியநு லதுவென்றே சாற்றுவரோ தக்கோரே. (௩௮)

காரணமாம் பரஞ்சகத்தாங் காரியமா கியதென்னிற்
காரணத்துள் ளதுசகத்தாங் காரியத்து முளதாமே
காரணஞ்சித் தாஞ்சகத்தாங் காரியமுஞ் சித்தெனச்சொல்
காரணந்தான் மாயையெனக் கரைந்தாலெக் குற்றமும். (௩௯)

அருவமிலை யுருவமிலை பிரமத்திற் றென்றறைந்து
மருவுவுறு தியானமிரு வகையவைகிட் களஞ்சகள
மொருவரிய தெனப்புகலி னுரைத்தவிவை யார்க்குரிய
வெருவமைய முன்னொடுபின் விரோதமுற லென்றாலே. (சo)

துக்கமற வொழிதலொடு சுகப்பேறே முத்தியெனின்
மிக்கதுயி லோருயிர்க்கு விளைதலுமற் றதுவீருந்
தக்கதலா மாயாவா தத்துளகுற் றங்கூற
லுக்கமணற் சோற்றிடைக்கல் லாய்திறத்தை யொக்குமால். (சக)

முதுமுனிவ னுனைமருட்ட மொழிந்ததிற முணராதே
யிதுபொருளென் றுளங்கொண்டா யென்றுதவு மியனியம்பக்
கதுமெனவம் மிதிலையர்கோ னெழுந்துகான் மிசைவீழ்ந்து
பதுமனுமெகவ் வாயடி யேற் குண்மைநெறி பகரென்றான். (சஉ)

என்றமொழி செவியேற்றே யிருங்கருணை தலைசிறப்ப
வன்றலிலாச் சிவதீக்கை யாற்றியடி முடிசூட்டி
நன்றமைய முப்பொருளும் புரூரவற்கு நவின்றபடி
யொன்றவுளாத் தவன்மயக்க மனைத்துமொழித் தருளினன். (சங)

பெருந்துறைமான் மியமனைத்துஞ் சிந்திக்கும் படிபேசிக்
குருந்துறையும் பெருமானைக் குலவுயோ காம்பிகையை
யிருந்துறைபோர் திருவாத வூரடிக ளிணையடியை
வருந்துறையா வையுமாற்றி வணங்குதிபோ வெனவிடுத்தான். (சச)

ஓரொருகா ரணம்பற்றி யுதித்தநூல் களைவிலக்கிச்
சீரொருவாத் திருவருளே காரணமாச் செனித்தெழுந்த
பீரொருவா வாகமநூற் படியொழுகுந் திறம்பூண்டு
பேரொருவா மகத்துவஞ்சால் பெருந்துறையை வந்தடைந்தான். (சரு)

கந்துமுற்றி கடாயானைக் காவலன்பு ரூரவன்றான்
முந்துவழி படுமுறைமை முழுவதுந்த னுளங்கொண்டான்
சிந்துதலி லாத்தரங்கத் தீர்த்தமெலாம் போய்ப்படிந்து
நந்துபுகழ் வெண்ணீறுங் கண்மணியு நயந்தணிந்து (சசா)

மனுவரசா மைந்தெழுத்து மானதமா கக்கணித்துப்
பனுவன்மறை முழங்குதிருத் தளிபுகுந்து பணிந்தேத்தித்
தனுமதியின் மிதுனமதித் தனிச்சாறு சேவித்தே
யினுமவட்செய் வனவனைத்து மியற்றியுவப் புறவமர்ந்தான். (சஎ)

ஆயபுகழ்ப் பெருந்துறையெம் மான்மகவ யகர்தோன்றி
நேயமிக மாஞான சனகனென நிலவிடுவாய்
தூயவவின் றுதியென வருள்புரிந்து துணையடிக்கீழ்
மேயகலப் பின்பருளி விண்ணவர்வாழ்த் திடமறைந்தார். (சஅ)

மன்னுபுகழ் மிகுசனகன் மாயாவா தத்தையொரீஇப்
பன்னுசிவா கமப்பரவை படிந்துமுத்தி பெற்றதிற
முன்னுமுப புராணத்துட் பார்க்கவமு மொழிதருமா
லின்னுமது கொளநெளிவா மிதுகோடற் பொருட்டன்றே. (சகூ)

நேயமிகு முனிவரர்கா ணீடுபுகழ் மிகுசனகன்
பாயதிரு வடிக்கலப்புப் பற்றியவா றெடுத்துரைத்தாா
தூயகுணஞ் சிறிதுமிலாத் துட்டமறை யோனொருபெண்
மேயபெருந் துறைமேவிப் பெற்றதிறம் விளம்புவாம். (ருo)

சனகராசன்முத்திபெற்றபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கஉ௯ரு.

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலம்.

வாத வூரெம் வள்ளல்பொற்
பாத தாம வைப்புக
ழோத வோத வோதமா
மேதமோவ மின்பமே. (க)

நன்மை மேய நருமதை
வன்மை மேய மாக்கரை
வின்மை மேய வேதியர்
பன்மை மேய தொருபதி. (உ)

வேறு.

அன்னபதி வேதபுரி யெனும்பெயர தனில்வாழ்வோர
பன்னருநூ லுணர்திரியம் பகனெனச்சொ லியற்பெயரா
ன்னர்மறை யவன்முன்னு ஊவின்றதீ வினைப்பயத்தா
லென்னகொடு மையுமுருவொன் றெடுத்தனவோர் மகற்பெற்றான். (ங)

அந்தமகன் செயனோக்கி யதர்மனெனப் பெயரிட்டார்
சந்தமிகு மங்கரா ரப்பெயர்தாங் கியகொடியோன்
கந்தமுழிவங் களியானை கடங்கொண்டு திரிவதென
வெந்தவிட னுந்திரிவா னெந்தவிட னும்பொருவான். (ச)

மறைமொழிநிந் தனைசந்தி வந்தனைநிந் தனைசிறிதுங்
குறையடையாப் பெரியவர்நிந் தனையாருங் குறிக்கொள்ளா
நறைமலர்ப்பூங் கொன்றையணி நாயனார் நிந்தனைமற்
றறைபலநிந் தனைகளுஞ்செய் தகலிடத்தே யுழிதருவான். (ரு)

ஒருதினஞ்சில் விடர்குழும வொருகானத் தூட்புகுந்தான்
பொருவரும்பல் குறும்புசெய்து போதருங்கா லாங்கொருசார்
மருவுசிவ முனியோகங் கொடுவெதிய வன்மீகம்
பெருகுறமேன் மூடியதாய்ப் பிறங்கவது கண்டணைந்தான். (சு)

இல்லிவழி நோக்குதலு மிருந்தவத்தோன் விழிதோன்றப்
புல்லியவீ தென்னையெனப் பொருக்கெனவோர் வளார்கொண்டு
சொல்லியவவ் விழிகுன்றுன் றுனையயோ கர்தவிர்ந்து
கல்லியந்நீங் கினன்வன்மீ கஞ்சிதைத்து வெளிவந்தான். (எ)

அடுசினங்கொ ளம்முனிவ னதர்மன்முக மெதிர்நோக்கிப்
படுசொடிய மாபாவி யென்செய்தா யெனப்பதைப்பக்
கொடுமையெவன் செய்தனன்கா கோதரங்கா ன் மணியென்றே
முடுகியீது செய்தன்னின் செங்கனென முன்னுதேன். (அ)

என்றுசொல மிகச்சீறி யெழுநாவோ னினுங்கொதித்துக்
கன்றுகொலை முதற்பாதகங்களுக்கோர் குழிசியா
யன்றுபுலைச் சார்புற்றே யலைதிநீ யெனச்சபித்து
வென்றுமிளிர் சிவமுனிவன் வேறிடம்பார்த் தெய்தினன். (கூ)

விடரொடுமெய் வனந்தீர்ந்து விடன்மடனு கியவதர்மன்
சுடர்பொருவு தந்தையுறை தொன்மனையி னுட்புகுந்தா
னிடர்கெடமற் றவன்புகலு மிதமனைத்துங் கொள்ளானாய்ப்
படர்செயலோர்க் தவன்றுறவு பற்றியொரு வனம்புகுந்தான். (கo)

ஆவயினோர் மரச்சூழ லகம்புகுந்து பனிதவிர்ப்பான்
மேவவொரு புலித்தோலை மெய்ப்போர்த்தி யோகிருந்தா
னேவவிய லாவதர்ம னிச்சைவழி யொருகதைகொண்
டாவவெனப் பயில்வானவ் வனத்துமொரு நாளடைந்தான். (கக)

செறிமரத்துன் மாலைவாய்ச் சென்றுபுலி யிருந்ததென
வறியதர்மன் பின்புறம்போ யங்கைத்தண் டேவோங்கி
முறியவொரு புடைபுடைப்ப முடிந்தானப் பிதாமறையோன்
னெறிகொள்பிதா வென்றறிந்து நினைவிலனாய் நீங்கினான். (௧௨)

நீங்கியவன் கொலைப்பாவ நிழல்போலத் தொடர்ந்துவர
வோங்கிமிகு பசிதாக மிரியாது னிவருத்த
வாங்கியலுங் கொடும்பாவி யணித்தாகக் கண்ணுற்றான்
வாங்கியவெஞ் சிலைமறவர் வழியலைத்து வாழ்சேரி. (௧௩)

அந்தமறச் சேரியிற்போ யலசினேன் பசியாலென்
றந்தவுரைத் தழுதானம் மறவருமுள் ளிரக்கமுற்றே
யிந்தமறப் பன்றியினூ னெடுத்துநுக ரெனவளித்தார்
கந்தவது நுகர்ந்துபசி தவிர்ந்தானீர் நசைமிக்கான். (௧௪)

எண்ணீரு மன்புடையா ரிறத்தனினைத் தழுதாலுங்
கண்ணீரோர் துளியும்வெளி காட்டாவிக் காட்டகத்தே
தண்ணீரெங் ககப்படுமென் றுளைந்து தடுமாறும்
புண்ணீர்மை மனத்தானங் கொருசூழல் போய்ப்புக்கான். (௧௫)

அதுபழையர் வாழ்சேரி யாவயிற்பன் மிடாவிருந்தின்
முதுகணிறைத் திருப்பதுகண் டுவந்தானாய் முன்னோடி
யிதுவிலைசெய் பவராரென் றெண்ணானாய் மோரென்றே
கதுமெனமொர் தையின்மொண்டு கடகடெனக் குடித்தனனால். (௧௬)

குடித்துநனி தேக்கெறிந்து கொண்டநீர் நசைதவிர்ந்து
வெடித்துவரா லெழுவாவி மென்பணைநன் னிலம்புக்கா
னொடித்துமதி யினைவெறிமே னொக்கலா லுயர்பிழிபு
மடித்துநர குய்த்திடுகோ மத்தாகந் தடித்ததால். (௧௭)

முன்செய்த வினைப்பயனை மோசிக்க வல்லவரியார்
தன்செய்கை யத்தனையுந் தவறென்று கருதானா
யென்செய்கை யிதற்கென்றே யெண்ணியெண்ணி மாழாக்கும்
புன்செய்கை யானங்கோர் புலைச்சிதனைக் கண்ணுற்றான். (௧௮)

கண்டவுடன் மாரவேள் கடுங்கணைகட் கிலக்காகி
யண்டமுழு வதும்பரவு மரியபழிக் காளானான்
கொண்டவுவப் பொடுமெவனோர் குறுகியொழி வருங்காம
மண்டவவள் கைப்பிடித்தான் மற்றவளு முடன்பட்டாள். (௧௯)

அழுக்குடைகா வதநாற வருவருப்பிபோன் றில்லானாய்
முழுக்கவமு தாயமைந்த முற்றிழையே யென்னவியந்
திழுக்கமைவா யூறலுமுண் டேக்தல்குற் றடம்படிந்து
விழுக்கவின்மே வுறத்துய்த்துப் பெருங்காம விடாய்தீர்த்தான். (உ0)

அடிசில்புலா லெடுத்தவளே யருத்தவினி துவந்துண்டு
கொடியனு வயிற்பயினுட் கொடுங்கள்வார் வாய்க்கடைஞர்
தடியெடுத்து வெரிந்புடைத்து முடுக்குதலுந் தளர்ந்தோடி
முடிவில்புகழ்ச் சாபாலி முனியுறையுட் கருகானுன். (உக)

புலையரகன் றனரன்னுன் புண்ணியவம் முனிமேய
நிலையுயராச் சிரமஞ்சார் நெடுவனத்தை யகலானு
யலைதருநா ளெப்பவத்தோ வவன்செய்த நல்வினையாற்
கலையுணரிம் முனியவனைக் கண்வெதும்பக் கண்ணுற்முன். (உஉ)

ஓதியா லவன்றன்மை யுள்ளவெலா முணர்ந்தானு
யாதிநா யகனேயென் றனைத்துலகும் புகன்முனிவ
னேதியா மிவற்கியற்ற லெனக்கருதிக் கமண்டலநீர்
மாதியா னம்புரிந்து வாரியிறைத் தனனவன்மேல். (உங)

அன்னநீர் தோய்தலுநல் லறிவுசிறி துதித்தெழுந்த
தென்னநாஞ் செய்தோமென் றிரங்கியவ னடிவீழ்ந்தான்
முன்னமியா வரும்புரியாப் பாவமுயன் றனைபுரிந்தாய்
சொன்னதீங் கொழிக்கும்வகை யென்றுணிந்தாய் சொலென்முன். (உச)

அடியனே னுதனறி யேனெல்லா மறியும்வித
முடிபுநீ புகறியென முன்பணிந்து வேண்டுதலுஞ்
செடியவாங் கானகத்தே சென்றுசிவ முனிவிழியிற்
கொடியவளாரி கொடுகிண்டிக் கொடுஞ்சாபி மேற்றனையால். (உரு)

நெடியகதை கொடுபுடைத்து நிகழ்தந்தை யுயிருண்டாய்
கொடியமற வர்களருத்துங் கொலைப்பன்றி யூனுகர்ந்தாய்
வடியமையக் குடித்துவந்தாய் வன்புலைச்சி முலைதோய்ந்தாய்
கடியவுனல் குணவயின்றாய் கடையைநீ யெனப்புகன்றான். (உசு)

சொற்றமுழு வதுங்கேட்டுத் துண்ணென்று நடுநடுங்கி
முற்றவுளம் பதைப்பதைத்து மூர்க்கனே னுய்யும்வகை
யுற்றவழி யருளென்று னேங்குதவச் சாபாலி
பொற்றதிற முளங்குறித்து நின்றானப் பொழுதின்கண். (உஎ)

குலவுகாம் பீலிவளர் கோபால சாமியெனு
நிலவுவயி ணவமறையோ னிகழுமவன் மனைக்குரியா
ளிலவுபுரை செவ்வாயா ளிலக்குமியென் ஞெருபெயராள்
கலவுகொடுங் குணம்பூண்டாள் கணவன்மன மழிந்திருந்தான். (உ௯)

அயலார்தோள் கலப்புறும்பே ராசையுளாண் மணவாள
னியலார்நன் னயமொழிக ளெள்ளளவுங் கொள்ளாளாய்
வியலார்தன் புன்ஞெழிலே மேற்கெண்டா ளதுகண்டு
மயலார்மற் றவட்சினந்தான் வைணவனு மக்கொழுநன். (௩0)

ஊருக நீயிருந்த லொன்றுமுற்று தெனக்கென்று
மாறுக நஞ்சூட்டி மடித்தாளக் கணவனைப்பின்
வேறுகத் தன்செயலே மேற்கொடலைத் தொழிந்ததற்குப்
பேறுகக் கொள்ளிவாய்ப் பேய்ாகி யுழிதருவாள். (௩0)

அந்தவனத் தகஞ்சார்ந்தா ளந்தணன்முன் பணிந்துநிற்கும்
பந்தமிகு மதர்மன்முகம் பார்த்தனள்பற் றுறநினைந்து
முந்தவழல் வாய்திறந்து முடுகுதலு மவனடுங்கச்
சந்தமுனி யுங்காரஞ் செய்துதடைப் படுத்திஞன். (௩௧)

ஆயவண்மற் றம்முனிவ னடிபணிந்து குணுங்கினுக்கு
மேயதியற் றிடநினைந்தேன் விலக்கியதெ னிவ்வுருவம்
போயதெனப் புரியிலையேற் புன்மையனைக் கொடுவென்று
ணயகவம் முனிவரனு நகைத்திதுகூ றுவதாஞன். (௩௨)

புருடனைக்கொன் மாபாவி போற்றியென மொழிந்தார்க்கு
மருடனைக்கொல் யோகாம்பா வெனப்புகனின் வாயார
வருடனைக்கொ லதர்மாநீ யான்மநா தாவெனச்செ
லிருடனைக்கொ லிருவீரு மெய்துவீர் பெருந்துறைக்கே. (௩௩)

பெருந்துறையென் பதுபாண்டி நாட்டகத்தே பிறங்கிடுமாங்
கருந்துறைத்தீர்த் தங்களெலா மடைந்துநா டொறுந்தோய்மின்
குருந்துறையும் பெருவாழ்வைக் கோமளயோ காம்பிகையை
மருந்துறைநோய்க் கெனத்தொழுது வழிபடுமி னினுஞ்சொல்வாம். (௩௪)

அருளான்ம நாயகருக் கன்னையோ காம்பிகைக்குத்
தெருளாள்வோ ராட்டியநீர் தேங்குதொட்டிக் கரையடைந்து
வெருள்சாரா விதமொண்டு மொண்டாடி வெண்ணீறே
பொருளாக நினைந்துடம்பெ லாம்புனைமி னினும்புகல்வாம். (௩௫)

அன்னநீ ருடற்பிணியு மமையாத் புவிப்பிணியு
மென்னபா தகமுந்தீர்த் திடுவதுசத் தியங்கண்டீர்
சொன்னமார் திருவீதி வலஞ்சூழ்மின் றுதித்திடுமின்
பன்னமே வாச்சிறப்புப் படைத்துய்வீர் போமென்றான். (௩௬)

அந்தமுனி வரன்பாத மன்புகொடு துதித்திறைஞ்சிச்
சந்தமிகு பெருந்துறையாந் தலஞ்சாரும் வழிக்கொண்டு
முந்தவவ னன்மகா தாவென்று மொழிதருவான்
பிந்தவிவள் யோகாம்பா வென்றுபே சுபுநடப்பாள். (௩௭)

ஓயாம விருவோரு முளைக்குமா மந்திரத்தாற்
சாயாம லோங்கியபா தகமனைத்துந் தலைசாய்ந்த
மாயாம லன்போங்க வந்துபெருந் துறையடைந்தா
ராயாமன் றுன்னைநா ளடுகொடும்பா தகம்புரிந்தோர். (௩௮)

தூயபெருந் துறையடையப் பேயுருவந் தொலைந்ததவட்
காயவதர் மனும்பிரம தேசுமரீஇ யவனானான்
பாயபுகழ்ச் சாபாலி முனிவரன்பன் னியபடியே
நேயமுற விருவோரு நிதமுஞ்செய் தேத்தெடுப்பார். (௩௯)

மிடைகொடுமை பலசெய்து வெவ்வினைக்கே யாளாகிக்
கடையரினுங் கடையேனாய் நரகமெலாங் கைக்கோடற்
குடையவனா யுடைந்துழலிவ் வொருத்தனையு மாட்கொண்டா
யடைசெறிபைங் குருந்தவனத் தண்ணாவோ வண்ணாவோ. (௪௦)

பொல்லாத பாவமெலாம் புரிவதற்கே யுடம்பெடுத்தே
னெல்லாத நரகமெலா மொருங்குதுவா வதற்கமைந்தேன்
கல்லாத கடையேனைக் கைகொடுத்தா டலுந்தகுமோ
வெல்லாத வளக்குருந்த வனத்தமரும் வித்தகவோ. (௪௧)

பஞ்சமா பாதகமும் பண்ணாளுஞ் செய்துழன்ற
வஞ்சனே னித்தலத்து வருவதற்கும் யோக்கியனோ
தஞ்சநீ யென்றடையுந் தன்னைளிசெய் தாட்கொண்டா
யஞ்சலூர் துறைக்குருந்த வனத்தமரு மண்ணாவோ. (௪௨)

அருவருக்கு மெனையுநின தடியருளுஞ் சேர்த்தாண்டாய்
பெருநெருப்புக் கீரமிலை யெனப்பேசல் விளக்கிடவோ
திருவிலிக்கோர் கதியில்லை யெனத்தேர்ந்த திருவுளமோ
மருமலர்ப்பைங் குருந்தவன வள்ளானீ யருளென்றான். (௪௩)

புருடனைக்கொல் பாவியான் புண்ணியனே பெற்றபடிநின்
னருடனைக்கொள் வதற்கடைந்தே னழுகிற்றே யழுகிற்றே
வெருடனைக்கொன் றடியானை மேன்மேலு முயர்த்திமிகு
தெருடனைத்தந் தருள்கருணைச் சிவயோகாம் பிகைத்தாயே. (௪௪)

விதவையெனற் கிருபொருளு மேவவுழ லிவ்விழிநாய்
கதவயிர நமனழுத்துங் கருநரகப் பெருங்கடற்கோர்
மிதவையென நின்னருடந் தாட்கொண்டாய் வியப்பிதுவே
சிதவயிரக் கலன்பூண்ட சிவயோகாம் பிகைத்தாயே. (௪௫)

காயுருவிற் கடையாகி நரகுழக்கப் போமெனது
பேயுருவந் தவிர்த்தாய்நின் பெருங்கருணைத் திறமென்னே
சேயுருவிற் கிரங்காரியார் சிவயோகாம் பிகைத்தாயே
வேயுருவத் தோளாயென் றிலக்குமியு மிகத்துதித்தாள். (௪௬)

அதர்மனென்போன் றன்பெயர்முன் னகன்றவொரு பெயர்புனைந்தான்
பதமருவு மிலக்குமியு மிலக்குமியே யெனப்பட்டா
ளிதமருவுந் தனுமதியி னெய்துபெருந் தரிசனத்தின்
சுதமிலிரு முதுகுரவர் களுமிவர்க்குத் துணைந்தருள்வார். (௪௭)

மறையோனைக் கணநாத ருக்கிவளர் திருக்கைலை
யுறைவாயென் றுய்த்தனரா லாட்கொண்ட வுமாபதியார்
கறைதீரு மவ்வளாகம் பணிசெய்யுங் காதலியாய்க்
குறைதீர வுறையென்று ளிலக்குமியைக் கோமளையே. (௪௮)

வாளுடையப் பொலியும்விழி யிலக்குமியை மறைக்குலத்துத்
தாளுடையப் பிறந்தானை யாளுடைய தன்மைகண்டே
வேளுடைய விழிதிறந்த பெருந்துறைவாழ் வித்தகரே
யாளுடைய ராளுடையா ரென்றகில மெடுத்தேத்தும். (௪௯)

மிக்கதவச் சாபாலி யருள்வழிமே விருவோரு
மிக்கபுகழ்க் கைலாய மேயதிற மெடுத்துரைத்தா
மிக்கவளப் பெருந்துறையுண் மேவியமற் றொருநால்வர்
மிக்கவருட் டிறம்பெற்று விளங்கியகா தையும்விரிப்பாம். (௫௦)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௫௭௩.

வேடன் முத்தியருளிய நால்வர்
அருள்பெற்றபடலம்.

புத்தியெய் தூர்களும் பொலிசு வர்க்கமுற்
சித்தியெய் தூர்களுந் தீரத் தீர்த்தியர்
முத்தியெய் தூர்களு முனிவர் வாதவூர்
நித்தியர் திருவடி நேசித் தார்களே. (க)

வேறு.

ஓங்குமல யாசலத்தி னொருசாருள் ளதூஉன்மை
தேங்குதிற மருவாத சிலைவேடர் செறிசேரி
யாங்கெறிகுத் தடிபறிகொல் லெனுமார வாரமலாற்
பாங்குபெறு மிரக்கமொழி யெந்நாளும் படுதலிலை. (உ)

அனையகுறச் சேரியிடை யாழிசூ ழிலங்கையிடை
வினையநிசா சரர்குலத்துள் வீடணன்போ லொருவனுளன்
ரிர் சிவலிங்க மாலைபுனை தருமுடியா
பெருமா னடிக்கன்பு நீங்காதான். (ங)

அன்னவனுக் குரியமனை யாளிரதி யெனப்பொலிவாள்
பன்னருங்கற் பினிற்சிறந்தாண் மணவாளன் பணிபுரிவா
ளின்னமுத நிகர்வளோ டியல்குறவ னிறடி விளைத்
தென்னகிழங் குங்கவரா வினிதுண்டு வாழ்தருநாள். (ச)

ஆயகிரா தச்சேரிக் கதிபனு மொருகொடியோன்
மேயவிவன் மனைவியெழில் விழைந்தொருநாட் கண்ணுற்றான்
பாயமத வேள்விடுக்கும் பல்கணையாற் புண்ணுற்றா
னேயவினிச் செயலாவ திஃதென்றே யெண்ணுற்றான். (ரு)

தனனுடைய கணவனுயிர் தபச்சாடி னலன்றி
மின்னுடையப் பொலிமருங்குல் விரும்பெனக்கு வசமாகாண்
முன்னுடைய நல்வினையான் முடிப்பதற்காம் வலியுள்ளேன்
கொன்னுடைய விக்காலங் குறித்தபடி செயல்வேண்டும். (சு)

என்றுகரு தியதுணர்ந்தா னென்செய்வேன் சிவனேயென்
றன்றுமனை வியுந்தொடர வந்நின்றும் வெளிப்பட்டுத்
துன்றுமிரா வழிநடந்து துட்டன்விழி காணாமே
மன்றுணட நவில்பெருமான் பெருந்துறையை வந்தடைந்தான். (எ)

கேடில்பெருந் துறையடைந்த கோதனரு மனைவியொடு
காடியவா னவதீர்த்த நயந்தாடி நீறணிந்து
கூடியபே ரருளான்ம நாயகர்சந் நிதிகுறுகிச்
சாடியவா தனையுடையா னுய்த்தாழ்ந்து தாழ்ந்தெழுவான். (அ)

இராமுழுதுந் துயிலானு மியல்வீதி வலஞ்சூழ்வான்
பராபரனே யடியேனைப் பாதுகாத் தருளென்பான்
விராயபகை வன்வலியோன் வெங்கொலைசெய் திடல்குறித்தா
னராவணிவா யடியேனு னடைக்கலங்கா ணெனப்புகல்வான். (௯)

அற்புமிக விவனிவ்வா றறைதரமற் றவன்மனைவி
வெற்பரைய னினிதீன்ற விளங்கிழையோ காம்பிகையே
பொற்பமையுந் தாயேநின் புத்திரியா னென்னுடைய
கற்புவழு வாவண்ணங் காத்தருள்வா யெனக்கரைவாள். (௧௦)

இந்தவா றமர்தருநா ளிறவுளர்தங் குலத்தலைமை
யந்தமா பாவியிவ னணங்கினொடு மெங்கொளித்தான்
முந்தநீர் தேடுமென முற்றியசில் வேடரொழுந்
தெந்தலூ ருந்துருவிப் பெருந்துறைவந் தெய்தினர். (௧௧)

மனைவியொடுஞ் சிவப்பிரியம் வாய்ந்தமர்வே டனைக்கண்டு
துனையவிறை யவன்பாற்போய்ச் சொற்றூரப் பொழுதத்தே
கனையிருண்மால் களிற்றுமதன் கடுஞ்சமருக் காற்றானுய்ப்
புனையிழையக் கையினெழுந்தான் போர்குறித்துப் படைஞரொடும். (௧௨)

வந்துபெருந் துறைபுகுந்தான் மாதேவன் சந்நிதியிற்
கொந்துமலர் புனைந்தகுழற் குறக்கோதை யுடன்பணிந்து
நந்துவிருப் பொடுநிற்கு நல்லவே டனைக்கண்டான்
சந்துமுசறி வரைக்குறவர் தமக்கிறையோ னுங்கொடியோன். (௧௩)

எடாநீ யெனைத்தப்பி யிங்குற்று யுய்திகொலோ
தேடவரும் பொருளிறைவற் சேர்வதென வுணராயோ
கூடமனை வியைக்கொடுத்தி கொடாயேலுன் னுயிர்வீப்பன்
மூடவிடுத் தொழிதியென மொய்படைஞ ரொடுவளைத்தான். (௧௪)

அதுதெரிபு நடுநடுங்கி யருளான்ம நாயகவோ
முதுவிடமுண் டுலகளித்த முழுமூல காரணவோ
கதுமெனவந் தெனைவளைத்தான் கடும்பாவி யானினிச்செய்
வதுதெரியே னபயமென வாய்திறந்து முறையிட்டான். (௧௫)

ஆலமெழ நடுநடுங்கி யன்றயன்மா லுள்ளிட்டார்
சாலவும்வந் தபயமெனத் தளராது புரந்தனைவெங்
காலனைக்கண் டபயமெனக் கைகுவித்தல் செய்தசிறு
பாலனைக்காத் தவற்கொன்ற பண்ணவனு நீயலையோ. (௧௬)

வெங்காள மெடுத்தயின்ற விமலவோ யோகமயில்
பங்காள வோமலரோன் படுதலையிற் பலிகொண்ட
கங்காள வோகொடியோன் கடியேனைக் கடியாம
லிங்காள வேண்டுமெனக் கென்றுமடைக் கலமென்றான். (௧௭)

புலிவலையப் பதைக்குமான் போற்பதைக்குங் குறக்கொடியு
மெலிவமைநின் மகட்கிரங்க வேண்டும்யோ காம்பிகையே
வலியவன்பன் மூர்க்கரொடும் வளைத்தனனியா னென்செய்கேன்
கலிபொருமீற் றவற்றுரந்தென் கற்புநிலை காவென்றாள். (௧௮)

வருந்தாமே யுலகனைத்து மீன்றெடுத்த மாதாவே
பொருந்தாதா னெனைத்தீண்டிற் போவதொழி யாதெனுயி
ரருந்தாநஞ் சயின்றவர்பா லமர்ந்தருள்யோ காம்பிகையே
கருந்தார்வண் டமர்குழலாய் காப்பதுநின் கடனென்றாள். (௧௯)

அம்மையருள் சுரந்தெங்க ளான்மநா யகற்பாராச்
செம்மையடி கேள்பரா முகஞ்செய்கை தகாதென்னக்
கொம்மைவிடை யுடையானுங் குறுமுறுவல் கொண்டருளி
வெம்மையொரா யுதமவன்கை மேவவிடுத் தருள்செய்தான். (௨0)

அந்தவாள் கையுறல்கண் டையாரு ளனறெரிந்து
சந்தமார் வரைக்குறவன் றுப்புலிப்போத் தெனப்பாய்ந்து
வந்தயா வருஞ்சிதைய மாட்டியிறை வனைத்துள்ளி
யுந்தமார் பாவுதங்கொண் டேன்றிழிதித் துயிர்குடித்தான். (௨௧)

யாவருங்கண் டதிசயித்தா ரான்மநா யகர்புரிந்த
மேவரும்பே ரருணினைந்து விடாதபெரு விருப்பினொடும்
பாவருந்தன் மனைவியொடும் பரம்பரனு லயத்துள்ளா
லோவருந்தே வாய்நின்றான் மற்றிருவர் திறமுரைப்பாம். (௨௨)

மாதங்க னெனுமொருவன் மனைவிமா தங்கியொடும்
பாதங்க மரியயனு லறியாதார் பதம்பணிவா
னுதங்க மொழிந்தானுய்க் கோடுகுறிப் பதினமைந்தா
னுதங்க வவன்றுதியோவிற்றுமொரு திறம்பூண்டான். (௨௩)

இந்தவிதம் பற்பலநாண் மனைவியொடு பிலவரியங்கச்
சந்தமறைப் பொருளானு ரவற்கிரங்கித் தாரணியி
லெந்தவிடத் தினுமுளபுன் றெய்வமெலாங் கோடே
மூந்தமகிழ் தரும்பறைக்கு மவ்வாறே மகிழ்முயங்கும். (௨௪)

பறையடித்துக் கோடேப் பிரசன்னப் படுமென்றே
றறைவரந்தங் தனநீயு மனையவரைக் குறவன்போன்
முறையினிலை கிற்றியென முன்னவன்பே ரருள்புரிந்தா
னிறைமனைவி யொடுநின்று னிகழுமொரு மாதங்கன். (௨௫)

குறவன்முத னல்வருக்குங் கோமான்பே ரருள்புரிந்த
வறமலிகா தையையுரைத்தா மருந்தவஞ்செய் நைமிசத்துத்
திறமலிமா முனிவரெலாம் பெருந்துறைசேர்ந் தருச்சித்து
கிறமலியுந் திருவருள்பெற் றமர்ந்ததிற நிகழ்த்துவாம். (௨௬)

வேடன் முதலிய நால்வர் அருள்பெற்றபடல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௫௧௧.

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து பூசித்தபடலம்.

சேல்காட்டி மிளிர்வயல்சூழ் தில்லைவா ழந்தணர்தம்
பால்காட்டி வாசகவாச் சியம்பகர வேண்டுமென
மால்காட்டி யிடாச்சபையிற் கைகாட்டி வழிவிட்டார்
கால்காட்டி யெமையாளுங் கருணையுடை யுவரானோர். (௧)

தாதநெறி முதலனைத்துந் தகப்பயின்ற சவுனகன்முன்
மாதவமா முனிவரெலாம் பெருந்துறைமான் மியம்டகர்ந்த
சூதமுனி வரன்பாதந் தொழுதெழுந்து முன்னிருந்து
காதவொரு விண்ணப்ப நாஞ்செய்வ துண்டென்றார். (௨)

அன்னதெவ னெனவினவ வருமறையா கமமுதலா
வென்னபல நூலுமெடுத் தியம்புதலம் பெருந்துறையென்
றுன்னருளி னானுணர்ந்தே மாங்கடைந்து தரிசிக்கத்
தன்னமிலா வேணவாத் தலைக்கொடுநின் றனவென்றார். (௩)

என்றவுரை செவியுறலு மிருந்தவத்துச் சூதமுனி
நன்றமையு மிவ்வாலை நமக்குமுன் மேயுளதா
லன்றலிலா நீவிரெலாம் புறப்படுமி னியாமுமுடன்
றுன்றவரு வேமென்றான் மகமுடித்துத் தொழுதெழுந்தார். (ச)

அந்தணா ணன்றுளே யாகனி மனமகிழ்ந்து
நந்தவான் வழிக்கொண்டு நடக்கின்ற ரக்காலை
முந்தனே யெனுஞ்சூத முனிசவுன காதியரைச்
சந்துமார் தரநோக்கித் தலமனைத்துந் தெரித்திடுவான். (ரு)

தனகனடைந் திறந்தவா ரினிப்பிறவாத் தகையருளிப்
புன்கணொழித் திடுதலமிப் பொழிலடுத்தோன் றிடல்காண்மி
னன்கணியன் மாறுகப் பொதுநாமஞ் சிறப்பாக்கி
வன்கண்மல மாற்றியமர் வரையிதுகண் டிறைஞ்சிடுமின். (சா)

வெள்ளியமா மலைபெயர்த்தான் மிகமுயன்றும் பெயர்க்கரிய
வொள்ளியமா பலவிலிங்க முறைதான மதுகாண்மி
னுள்ளியசீர் வடவெழுத்தச் சுட்சூறிநீர் நெடிலுண்முதல்
புள்ளியகவ் வேறமுதற் புணர்தார மிதுகாண்மின். (எ)

சரநாக மொருமூன்றுட் டாநாக மல்லாத
வுரனாக விரோதித்துத் தொழுவரைமற் றுதுகாண்மின்
கரவார்பால் வஞ்சமிலார் வஞ்சநிழல் காதலித்து
விரவாதன் கமர்தான மெய்த்தவத்தி ரிதுகாண்மின். (அ)

புண்ணியநா வலர்கோவைச் சங்கிலியார் பொருட்டவர்பே
ரண்ணியமெல் லொற்றைவல்லொற் றுக்கியவூ ரிதுகாண்மி
னெண்ணியவோர் தாதுவைக்கொண் டெழுதாதுஞ் சண்பையர்கோ
னண்ணியமுன் னிரப்பவொளிர் நற்றலமற் றிதுதொழுமின். (௯)

பேயுருவ் முறவடைந்தும் பிஞ்ஞகனே யிவ்வுருவந்
தாயுருவ மெனப்பட்டார் தொழுந்தலமற் றிதுகாண்மின்
ஆயுருவ மறைமாவார் மறைமாவி னடியமர
வேயுருவத் தோளிதொழு மெய்த்தலமற் றதுகாண்மின். (௧௦)

ச. ஸ்ரீகாசி. அ. திருக்காளத்தி. ௧௦. திருவாலங்காடு
,, ஸ்ரீசைலம். ,, திருப்பாசூர். ,, திருக்கச்சியேகம்
எ. திருக்கோகர்ணம். ௯. திருவொற்றியூர். பம்.
,, திருக்கேதாரம். ,, திருமயிலாப்பூர்.

ஒருகழுகு காணாத வொண்முடியா ரருணோக்கி
யிருகழுகு தொழுமவர்சொல் லெனும்விலங்க லிதுகாண்மின்
மருவுபல நூன்மொழிக்கு மாறாக வயங்கழலாய்ப்
பொருமிருவ ரகத்தினிருள் போக்குமலை யதுகாண்மின். (கக)

புரமூன்று மொருகணையாற் பொடித்ததல மிதுகாண்மி
னுரமார்ந்த வந்தகனை யுருட்டுதல மதுகாண்மின்
பரவான்ற மாணிவழி பட்டகுழி யுதுகாண்மின்
சிரமேந்தி தினைப்புனத்துறப் பவித்ததே மிதுகாண்மின். (கஉ)

நீர்செலுத்தல் போற்குளத்து நிதிசெலுத்து மணிமுத்தப்
பேர்செலுத்து நதிசூழும் பெரும்பதிமற் றிதுகாண்மி
னூர்செலுத்து மொருவனைக்கல் லொடுஞ்சுமந்து நனிநாலைப்
பேர்செலுத்து புனல்செலுத்தப் பிறங்குபதி யதுகாண்மின். (கங)

ஆக்கறம ருகமியற்ற வளித்தவுப யம்புரியப்
போக்கலழற் சிகையாக்க மறைத்தலொரு தாள்புரிய
நீக்கலொரு குஞ்சிதத்தா ணிகழ்த்தமறை முதலின்பந்
தேக்கவுயி ருறநடிக்குந் திப்பியத்தே மிதுகாண்மின். (கச)

கைத்தோணி கரவாது கடல்கிடந்த படிகாப்பக்
கைத்தோணி விடுத்தனைத்துங் காத்தார்கண் ணிதுகாண்மி
னெய்த்தோவென் றடைந்தார்தம் பிணியனைத்து மிரியவெல்லா
மெய்த்தோதஞ் சூழுமருந் தீவார்தே மதுகாண்மின். (கரு)

வழுவாத மலர்க்கணையான் மாணெழில்சே ருடம்பையழ
லெழுநாவுஞ் சுவைகாண விட்டதல மிதுகாண்மின்
கழுதாடு காட்டாடு கால்காலா லெனக்கடூம்
பொழுதேவன் மார்பமுறப் பொருத்துதல மதுகாண்மின். (கசு)

குடைவார்த மொருகுளக்கட் கண்மலரொன் றுறக்கொடுக்கு
மடைவார்கண் மலர்பலவா மூக்குளக்கண் ணதுகாண்மி
னுடையார்நெஞ் சொருவாத வுலகீன்ற வரமைஞ்ஞை
விடைவூர்கே தனற்போற்றி விழைந்ததல மிதுகாண்மின். (கஎ)

கக திருக்கழுக்குன்றம். கஉ திருத்தினைநகர். கரு புள்ளிருக்குவேளூர்.
,, திருவண்ணாமலை. கங. திருமுதுகுன்றம். கசு. திருக்குறுக்கை.
கஉ. திருவதிகை. ,, திருப்பாதிரிப்புலியூர். ,, திருக்கடவூர்.
,, திருக்கோவலூர். கச. சிதம்பரம். கஎ. திருவெண்காடு.
,, திருமாணிகுழி. கரு. சீகாழி. ,, திருமயிலாடுதுறை.

புரகரன்வெங் கரியுரித்துப் பேர்த்திடுதே மிதுகாண்மின்
வரமிகுமா துலன்வேள்வி மடித்தவிட மதுகாண்மின்
றரமிகுவெஞ் சலந்தரனைச் சாடியதே முதுகாண்மின்
பரவரிகண் ணிடந்தவனை பெற்றபதி யிதுகாண்மின். (கஅ)

ஒன்பதுகோ டியர்சித்த ரொருங்குதொழக் கற்பத்தும்
வன்பதுசார்க் தரசுநிலை மாத்தலமற் றிதுகாண்மி
னன்பதும மாதிகொடு நலங்கொள்பதி ஞெருகோடி
யன்பூதவா யுருத்திரரேத் தெடுத்ததல மதுகாண்மின். (ககூ)

பரவுபெரு நதியனைத்தும் பன்னிரண்டாண் டிற்கொருகால்
விரவுதிற மடைந்தாட விழைபுனற்றே மிதுகாண்மின்
கரவுதவிர் திருநந்தி காதலித்துத் தவஞ்செய்தே
யுரவுமிக நினைத்தவெலா முற்றதல மதுகாண்மின். (உ0)

கோழியர்கோ னுளங்களிப்பக் காவிரிநீர் கொளுமாரம்
வாழியநீ ரொடுங்கொண்டார் வாழிடமற் றிதுகாண்மின்
வீழியவா யொருத்திக்காத் தாயுமாய் வியக்கவரு
ளாழியநஞ் சுண்டபிரா னமர்வரைமற் றதுகாண்மின். (உக)

அரதனமா விலங்கலென வறைவிலங்கி லிதுகாண்மின்
மரகதமா மலையென்ன வழங்குமலை யதுகாண்மி
னுரவியம னதிகாரம் பெற்றதல முதுகாண்மின்
பரனுமையோ ருருவாகிப் பரிந்தமர்தே மதுகாண்மின். (உஉ)

கடனுகைக் காயாரோ கணரளித்த பரியுகைக்கு
மடலார்குஞ் சரமுகைக்க வருளியதே மிதுகாண்மின்
கெடல்சார வரசசபை கெழுமிமுனி வரர்காண
மிடலார்கோன் றையர்நடஞ்செய் மாத்தலமற் றதுகாண்மின். (உங)

கொழுவலையின் சாரமறக் குடித்தவர்தே மிதுகாண்மின்
பொழுதினுற விகள்பூசை புரிந்ததல மதுகாண்மின்
செழுமலரோன் சிரங்கொய்த திப்பியத்தே முதுகாண்மின்
முழுவலிமா றலைவினுனி முருக்கியதே மிதுகாண்மின். (உச)

கஅ. திருவழுவூர்.	உ0. திருக்குடந்தை.	உஉ. திருச்செங்கோடு.
,, திருப்பறியலூர்.	,, திருவையாறு.	உங. திருவஞ்சைக்களம்.
,, திருவிற்குடி.	உக. திருவானைக்கா.	,, திருப்பேரூர்.
,, திருவீழிமிழலை.	,, திருச்சிராப்பள்ளி.	உச. திருக்கற்குடிமாமலை.
கக. திருவாவடுதுறை.	உஉ. இரத்தினகிரி.	,, திருவெறும்பியூர்.
,, திருவிடைமருதூர்.	,, திருவீங்கோய்மலை.	,, திருக்கண்டியூர்.
	,, திருப்பைஞ்ஞீலி	,, திருவாரூர்.

புண்டரிக முனிவனையா ரோகணஞ்செய் புரப்பெருமா
னண்டர்தொழ வீற்றிருத்தற் காயதல மதுகாண்மின்
பண்டரிய மறையனைத்தும் பூசித்துப் பயன்பெற்ற
வண்டரிக வாய்பொழில்சூழ் வளம்பதிமற் றிதுகாண்மின். (உரு)

பண்டுதச முகற்செகுத்த பழிதீர விராகவன்முன்
மண்டுபெருங் காதலொடு வழிபடுதே மிதுகாண்மின்
விண்டுவனத் திடைப்பிறந்த வெண்முத்தே யெனக்கரைந்து
தொண்டுபடு வார்க்கருளுஞ் சுந்தரர்வைப் பதுகாண்மின். (உசு)

வினமணக்கு முருவமெனன் மாறிநறுங் கொன்றைதும்பை
யினமணக்கு மருவுருவ மியைந்ததே மிதுகாண்மின்
கனமணக்கு முடிமுதலாக் கைதொழுமூன் றிடங்கொண்டெம்
மனமணக்கும் படியமரு மால்வரைமற் றதுகாண்மின். (உஎ)

எம்மறையு மொழிந்தார்கை யேட்டெழுத மொழிபெயர்த்தே
யம்மறைசொற் றவருதித்த வருந்தலமற் றதுகாண்மின்
மும்மறையும் புகழ்சைவத் திறமுழங்கு நீருநெருப்
பும்மறையா வெளிப்படுத்தப் பொலிதலமற் றிதுகாண்மின். (உஅ)

தானகக ரத்திணொடு சம்பந்தஞ் செய்தவளை
யானதிரு கண்டிடுமி னழகியபி ரானேயென்
றீனமிலாள் கபோலத்திற் கிள்ளிமுத்த மிடப்பெற்ற
வானவர்நா யகருறையு மாத்தான மதுகாண்மின். (உகூ)

ஆயவசு கசப்பெயரா லலங்குதல மதுகாண்மின்
மேயபுகழ்ச் சிதளிசேர் மெய்த்தலமற் றிதுகாண்மின்
றூயதுணை மாலைபுணர் தோளார்தே முதுகாண்மின்
மாயவிடைக் காளைபயில் வண்கான மதுகாண்மின். (௩0)

மாலறையாப் பாசுரந்தங் கியவாய்மற் றதுகாண்மின்
சீலமெனும் பெயர்பூண்டு கிளர்தான மிதுகாண்மின்
சாலவிருத் தேசுரப்பர் தரித்தார்கள் ணுதுகாண்மின்
கோலமிகுத் தரமுதற்சார் கோசமங்கை யதுகாண்மின். (௩க)

உரு. திருநாகைக்காரோணம்.
,, வேதாரணியம்.
உசு. இராமேச்சுவரம்.
,, திருநெல்வேலி.
உஎ. திருக்குற்றாலம்.
,, கொடுங்குன்றம்.
உஅ. திருவாதவூர்.
,, திருவாலவாய்.
உகூ. திருப்பரங்குன்று.
,, திருப்பூவணம்.
௩0. திருவாடானை.
,, திருப்புத்தூர்.
,, திருச்சுழியல்.
௩0 காளையார்கோயில்.
௩க. திருவேடகம்.
,, திருவாப்பனூர்.
,, திருப்புனவாயில்.
,, திருவுத்தரகோசமங்கை.

இன்னமுள தலங்களெலா மெடுத்திலும்ப முற்றுவவோ
ன்னருள நாங்கருதிற் றணித்தாக நண்ணியதா
லன்னதலத் தினையின்னே யடைந்துதொழு துய்வாமென்
றுன்னரிய பெருந்துறைநே ருற்றார்நூல் கற்றாரே. (கூஉ)

தூயபெருந் துறைவலமாச் சூழ்ந்துநிலத் திறங்கினார்
பாயவளங் கண்விடுத்துப் பார்த்தனர்தம் மினைந்திகைத்தார்
மேயவிதற் குயர்வொப்பில் விளம்பலா மிதற்கிதுவென்
றாயுமகிழ்ச் சியர்முனிவ ரனைவரும்வீ தியிற்பணிந்தார். (கூகூ)

கோனுநா ளுந்தவழுங் கோபுரமு னடைந்திறைஞ்சி
யானுநா யகர்கோயி லுட்புகுந்தக் கினிதீர்த்த
மூனுமா கமவிதியாற் படிந்தெழுந்து முனைகர்கொளா
நானுமா னைந்தமருள் வெண்ணீறு நயக்கணிந்தார். (கூச)

கண்மணிமா லிகைபுனைந்தே யஞ்செழுத்துங் கணித்தாராய்
விண்மணியால் விடலுவக்கு மழகளிற்றின் முனமேவி
யெண்மணியே யொருகோட்டுக் கற்பகமே யெனுமடியார்
வண்மணியே யெனத்துதித்து மலரடிபோற் றுபுசென்றார். (கூரு)

ஆளுடைய பெருமானை யரவமெலா மெடுத்தணியெண்
டோளுடைய சுந்தரனைச் சுடர்மூன்று நனிவட்கும்
வாளுடைய மெய்யானை வருமறலி யுயிர்குடித்த
தாளுடைய வான்மநா தனைக்காண்பா னுட்புகுந்தார். (கூசா)

சொக்கவிநா யகர்பாதந் தொழுதுகுருந் தடிநீழன்
மிக்கபொன்னு லாஞ்சபைமுன் விரைந்தேகிக் கண்ணுற்று
ரக்கரவா ரணியான்ம நாயகனை யப்போதத்
தக்கவர்மே வியமகிழ்ச்சி யாமேயோ சாற்றவல்லேம். (கூஎ)

இருகண்ணுநோக் குறவிடுத்தா ரிருகைதலை மேற்குவித்தா
ரருகலிலா வரவோமென் றடுத்தடுத்து வாய்நவின்றார்
பெருகுமுரோ மஞ்சிலிர்த்தார் விழிப்புனலும் பெருக்கினார்
வெருவழல்சான் மெழுகென்ன மிகவுடைந்துள் ளுருகினார். (கூஅ)

இந்நாளே பிறந்தபய னெய்தியநா ளெனப்புகல்வா
ரிந்நாளே பசுபோத மிரித்துயர்ந்த நாளென்பா
ரிந்நாளே கண்படைத்த பேறெய்த நாளென்பா
ரிந்நாளே யின்பமுத்தி யெய்தியநன் னாளென்பார். (கூக)

அழுவாரு மழுதழுதாங் கன்பினாற பரவுவாராய்
விழுவாரு முடனெழுந்து மேனியுரோ மஞ்சிலிர்ப்பத்
தொழுவாரு நாக்குழறத் துதிப்பாரும் பவக்கடனின்
றெழுவாரு நாமேயென் றிசைப்பாரு மாயினார். (ச௦)

இந்தவிதம் பரவுபுநீ றேற்றுநுத லகத்தரித்துப்
பந்தமிலா ரொருவாறு வெளிவந்து பணைதளிசூழ்ந்
தந்தமிலாக் குருந்தடியா சாரியனை யடிவணங்கிச்
சந்தகடா ராசர்முத லியாவரையு முறத்தாழ்ந்து (சக)

படைத்தளித்துத் துடைத்துமறைத் தருளலெனப் பகரைந்து
முடைத்தலையிற் பலிகொண்டார்க் குடனிருந்து முடித்தருளி
யடைத்தவுல கத்தனைக்கு மாதார மாயெல்லா
முடைத்தனியோ காம்பிகைதன் றிருமுனமுற் றுருரவோர். (சஉ)

ஆங்குமுன முரைத்தபடி யகலெங்கும் பிட்டணைந்து
வீங்குபுகழ்த் திருவாத வூரர்முன மேவினார்
நீங்குதலின் மகிழ்ச்சியராய் நெஞ்சுருக நனிதொழுது
தேங்குபெருஞ் சிவயோகச் செழுந்தேறல் வாய்மடுத்தார். (சங)

அரிதுபுறம் போந்தொருசா ராச்சிரமஞ் செய்தமர்ந்து
பிரியமிகக் காலங்க டொறும்பேணிப் போய்த்தொழுவார்
விரிதிரைத்தீர்த் தங்களெலாம் விருப்பினொடு படிதருவார்
தெரியமகிழ் வுணர்த்தமருஞ் சிவக்கொழுந்தை யுந்தொழுவார். (சச)

ஓயாத முயற்சியரா யிவ்வண்ண முறைதருநாண்
மாயாத பெருங்கீர்த்தி மாணிக்க வாசகர்க்குச்
சாயாத வன்புடையார் தனுமாத விழாவெடுத்நா
ரேயாத வதுதரிசித் திடுவாஞ்சை யுடையவராய். (சரு)

ஆயவா ரோகணமுன் னலங்கவரோ கணமளவு
மேயவுலா விருபோதும் விளங்குறக்கண் டினிதேத்தி
நாயனார் குருந்தடியி னகவருளுந் தரிசனமும்
பாயவிருப் புறப்பெற்றார் பெறப்படுவ தினியென்னே. (சசு)

எல்லாரு மிந்தவித மேத்தியா னந்தமுற்றுச்
சொல்லாருங் குருந்தவனச் சோதிபால் விடைபெற்றுச்
செல்லாரு நைமிசமாந் தம்மிருக்கை யுறச்சேர்ந்தார்
வில்லாரும் புகழ்ச்சூத முனிபூசை மேற்கொள்வார். (சஎ)

அரியபுரா ணந்தாங்க ளறிபாக்கு விரித்துரைத்த
பெரியபுகழ் முனிவரனைப் பிறங்குமா சனத்தேற்றி
யுரியமலர் சந்தமுத லுபகரணம் பலகொண்டு
விரிவெருக் கியமாதி விசேடமுறத் தாபித்து. (சஅ)

பரசிவனே யிவனென்னப் பாவித்துப் பூசித்து
வரசன்மா னமுங்கொடுத்து முகமனுரை வழங்கியபி
விரவுமவன் மாணுக்க ரனைவருக்கு மேதகவிற்
கரவிறுகி லாதிகொடைத் தொழினிரம்பக் கண்டதற்பின். (சகூ)

ஏற்றமிகு சூதமுனி யிருக்கைசெல வுய்த்ததற்பி
னூற்றவவ னருளியவா றூன்மரா தனைக்கருணை
மாற்றரும்யோ காம்பிகையை வாதவூர்ப் பெருமானைத்
தேற்றமுறச் சிந்தித்துத் தெளிந்துவாழ்ந் திருந்தனரால். (ருo)

இத்தகைய புராணத்தை யெழுதுவோ ரெழுதுவிப்போ
ருத்தமமே வப்படிப்போ ருண்மையுறப் படிப்பிப்போர்
வித்தகமாம் பொருள்கேட்போர் கேட்பிப்போர் விளம்பிவர்கட்
கத்தமெடுத் துதவிடுவோ ராகியமற் றனைவோரும். (ருக)

இம்மையிலே பெருஞ்செல்வ மியையமனை மக்களொடுஞ்
செம்மைபெற வாழ்ந்திருந்திந் திரன்முதலோர் பதங்களெலாம்
வெம்மையற வனுபவித்து முற்றியபின் மேலாய
வம்மையொரு பாலான்பொன் னடிமலர்சார்ந் தின்புறுவார். (ருஉ)

நோயடையார் மிடியடையார் நுண்ணியர்மே வியசபையின்
வாயடையார் தீயகுண மனையடையார் மாண்பில்லாச்
சேயடையா ரினும்பலவாந் தீங்கடையார் செறிதளிர்பூக்
காயடையார் குருந்தவனப் புராணமது கற்போரே. (ருங)

புண்ணியமார் பெருந்துறைப்பு ராணத்தோர் கவிகற்றோர்
திண்ணியவான் பெருஞ்சைவ சித்தாந்தச் செல்வரா
யண்ணியசித் தாந்தசைவ மடைந்தின்ப நிலைபெறுவார்
நண்ணியமுற் றுந்தெரிவார் நலமுரைக்க வல்லவரியார். (ருச)

தூயவள மோங்குபெருந் துறைப்புரா ணம்பொறித்த
நேயமலி புத்தகமோர் சிறுமனைவாய் நிலைபெறினு
மாயமனை பெருமனையா யளப்பரிய திருவுடையு
மேயபுன்றே வம்மனையூ ரெல்லையினு முறுதன்றே. (ருரு)

வேறு.

வாதவூ ரடிகளுக்குப் புரூரவனேற் படுத்தியவா வளஞ்சால் சாறு
பேதமிலா கமப்படியே நடந்ததுமுன் வைதிகத்தாற் பின்னுண் மாறிற்
றோதவமை யாவதுதெய் வீகத்தா லுணர்ந்திநா ளுறத்தா பித்த
போதமலி துறைசையெஞ்சுப் பிரமணிய முனிவர்பிரான் புகழ்மேல் வாழ்க.()

தூயதிரு வெண்ணீறுங் கண்மணியு மைந்தெழுத்துஞ் சுரந்து வாழ்க
வாயபெருந் துறைவாழ்க வான்மா யகர்வாழ்க வருள்சூற் கொண்டு
மேயசிவ யோகபரா பரைவாழ்க வாதவூர் விமலர் வாழ்க
சேயமலி யம்பலத்து நடநவிலுங் குஞ்சிதத்தா ணீடு வாழ்க. (௩௭)

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து பூசித்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௧௫௬.

திருப்பெருந்துறைப்புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

அரும்பதவுரை

கடவுள் வாழ்த்து

க. மா - திருமகள். மோடு - பெருமை. ஆமை முதுகு-மந்தரமலையைத் தாங்குதற்குத் திருமால்கொண்ட ஆமைவடிவத்தின் முதுகு. ஓட்டை. தற்கு— தனக்கு; (விநாயகமூர்த்திக்கு). அருச்சிப்பார் - அங்கபூசை செய்பவர். என்பு ஆதி - எலும்பு முதலியவைகள். திருமாலின் அவதாரமாகிய கூர்மத்தைவென்ற விநாயகர் அதன் முதுகோட்டைச் சிவபெருமான் திருமார்பில் அணிந்தனரென்னும் புராணவரலாறு இங்கே அறிதற்பாலது.

உ. இலவு - இலவம்பூ. எம்பெருமாட்டி பார்வை - உமாதேவியாரின் திருக்கண்; சந்திரன். இருக்குமுன் நூல் - வேதமுதலிய நூல்கள். நம்பெருமான் பார்வை - பரமசிவனுடைய திருக்கண்; சூரியன். பலாபலாமரம். குருந்து - குருந்தவிருக்ஷம். நிலவு-பிறை. விநாயகக்கடவுள் இத்தலத்தில் நிலவையுடைய சடைமுடியையும் வெயிலையுடையதிருமேனியையுமுடையராயிருத்தல் இம் முதுகுரவர்களுடைய பார்வைகளிரண்டையும் இவர் ஒருங்கே பெற்றிருத்தற்சிறப்பைப் புலப்படுத்தியதென்றபடி. மூத்தபிள்ளையிடத்தே தந்தைக்கும் இளையபிள்ளையிடத்தே தாய்க்கும் மிக்கவிருப்பநிகழுமென்பதைக் கம்பராமாயணம், மிதிலைக்காட்சிப் படலம் கஉ0-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றிலுள்ள அம்பரீடன் கதையாலும், மூத்தப்பிள்ளையிடத்தேமட்டும் தந்தைக்கு விருப்பம் நிகழுமென்பதை, "மூத்தமகனிடத்தார்வ மீன்றெடுத்த பிதாமகற்கே முதிரும்" என்னும் விநாயகபுராணச் செய்யுளாலும் அறியலாகும். இவர் இத்தலத்தில் திருக்கோயிலின்றியே எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர்.

ங. தக்க - தக்கனே!. வினவு - கேட்டு. அகல் மறை - விரிவான வேதத்தின். மேகக் கவினாய் - மேகம்போன்ற அழகையுடைய திருமாலே!. மகச்சாலையின் அகல் - யாகசாலையினின்றும் நீங்குவாயாக. ததீசி இங்ஙனம் கூறியதை, கந்தபுராணம், ததீசி யுத்தரப்படலத்தாலுணர்க. கணிப்பு - அளவு. புக்கு-புகுந்து. ஆய் அகன் அமர்ந்து அவ்வின் முதலானாய் - ஆராய்கின்ற உள்ளங்கள்தோறும் எழுந்தருளியிருந்து அகரவுயிர்போல் முதற்பொருளாயினாய். மிக்க விநாயகன் எனவும் இக்கவி நாயகன் எனவும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. துன் ஊறு-வருகின்ற இடையூறு. என் என்பது இன்மைப் பொருளில் வந்தது.

ச. வண்டு அகம் பாய் - வண்டுகள் உள்ளிடத்தே பாயப்பெற்ற. கவுத்துவப்பேர் ஓர் பானு - கௌஸ்பது

மணியாகிய ஒரு சூரியனையணிந்த. மார்பான் - திருமால். நார் - அன்பு. ஆர் - நிறைவு.

௫. அருவம் - அருவத்திருமேனி. உருவம் - உருவத்திருமேனி. ஒரு தோன்றல் - சிவபெருமான். எனல்- என்று ஆகமங்கள் கூறுதலை. நாதம்- நாததத்துவம். அமர்தற்கு - அரு வத்திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி யிருத்தற்கு. மேய - அருவத்திரு மேனியுடன் மேவிய.

௬. அரை - திருவரை, ஓர்எண். கால் - பாதம், ஓர்எண். காற்புலி- வியாக்கிரபாதர்; காலாற் புலியென்க. ஒருபாம்பு - பதஞ்சலிமுனிவர். மேக்கு - மேலிடம்; சடைமுடியில். திரை பயம் மாது - அலைகளையுடைய நீர்வடிவமாகிய மாது; கங்காதேவி யார்; திரையையும் அச்சத்தையு முடைய முதுமகளென்பது மற் றொருபொருள். அலைஇ - அலைந்து. கிழக்கு - கீழிடம், கீழ்த்திசை. இளங்கன்னிகை - சிவகாமியம்மை. இதில் முரண் தொடையமைந்திருத் தல் பாராட்டற்பாலது.

௭. மாறு - கைம்மாறு. உடல் வளம் - உடம்பிற்கேயுரிய வளம். மின் முன் ஊறு - மின்னல் முதலிய இடையூறுகள். இடையீடு - இங்கே சிலகாலம் பெய்யாதிருத்தல். உயிர் கள் வளமேவி. நடம் - தாண்டவத் தை. பெற - உயிர்கள் பெற.

௮. கரியவன் - திருமால், அவன் மனைவி - பூமிதேவி. வாதவூர்ப்பெரி யர் - திருவாதவூரடிகள், சிவபோக மாகியமது.

௯. நூலளவை - ஆகமப் பிரமா ணம், ஒருவருக்கா - திருவாதவூரடி கள் பொருட்டு, தலைச்சாத்து - தலைக்கட்டு; தலைப்பாகை. உரிய ஒரு பரி- வேதமாகிய குதிரை.

௧௦. கழுவாய் - பிராயச்சித்தம். அன்றிக்கழுவாய் வேறின்று என்னும் மறைக்கு. வாள்கைக்கொண்டு அறுத் துச்சிதையச்செய்த; "செருக்கொ டுஞ்சிவ கிஞ்சைசெய் வார்க்கிலை தீர்வு" என்னும் பிரபுலிங்கலீலைச் செய்யுளைப்பார்க்க.

௧௧. அஞ்சு - ஞானேந்திரியங் களைந்தும். பிறகருவி-வேறு ஆயுதங் களை. நஞ்சு - விஷத்தை. மால் களிறு - கயமுகாசுரன். திங்கட் பிஞ்சு - இளம்பிறை; "மாமதிப் பிஞ் சுமிளை தேர்குயிற் குஞ்சுமுயிர் வாய் மடுத் துண்டொழிவதே" என்பது மதுரைக்கலம்பகம்; ௪௦. களிநிறை மாட்டி.

௧௨. புரமுதல் - திரிபுரம், கா லன், காமன் முதலியோர். புகழ் - புராரி, காலகாலர், காமதகனர் முத லிய திருநாமங்கள். யானை - கய முகாசுரன். அதனொடு - அப்புக ழோடு. ஊர்தி - வாகனம். கய முகாசுரனே விநாயகக்கடவுளுக்கு வாகனமாயினனென்பது புராணவர லாறு; "அத்திக்கிரங்கியருள் பதித் தூர்த்த வகத்திய வாரணமே" என் பது மாயூரபுராணம். முன்னோன் - விநாயகர். பரவுற - கொண்டாட. சூர் - சூரபன்மன். அவற்றோடு - புகழோடும் வாகனத்தோடும். கேத னம் - (கோழிக்) கொடி. மருந்து - சிவபெருமான்.

௧௪. முறையே அவற்றிற்கு எதிர் மறை - குறுமை, நெடுமை, இழிவு, உயர்வு. எண்மை - எளிமை. அரம்- பாதாளம். என்னும் - என்று பெரி யோர்களால் துதிக்கப்படுகின்ற. பெரியகடலைச் ஆசமித்தமையின், நெடுமையைக் குறுமை செய்தலும், குறிய தமது வடிவப்பொறையால் தென்றிசையைச் சமமாகும்படி செ ய்தமையின், குறுமையை நெடுமை செய்தலும், மிக்குயர்ந்த விந்தமலை யை அடக்கினமையின் உயர்பை இழி பாக்குதலும் திருக்குற்றாலத்தில் திரு மாலைச் சிவமாக்கினமையின் இழி யை உயர்பாக்குதலும் வெளியாயின

௧௫. பாலை அளவில்லாத நாளு ண்டு, ஆன் - பசு, தொறுவியர் -

இடைச்சியரை. பார்த்து உவந்த. மால்- கண்ணபிரான். அளவில்லாதநாண்.ஆன்-ரிஷபதேவர். அளவு -கலந்த. நூலளவு ஒருநூல் - பலநூற்பொருள்களும் கலக்கப்பெற்ற ஒரு நூல்; தேவாரம். சோன்மை யானை -வன்மையையுடையவனை.

௧௬. பாலிடை - பாற்கடலினிடத்தே. நூலிடை -நூல்போன்ற இடையையுடைய உமாதேவியாரை. ஓர்பாலவர்-சிவபெருமான். பாலிடை நஞ்சம் - சைனர்கள் பாலிற்கலந்து கொடுத்தவிடத்தை.

௧௭. உந்தி - கடல், ஆறு. மால் -இராமர். திருவையாற்றிற்குச் செல்லுகையிற் காவிரி வழிவிட்டமை இங்கே அறியற்பாலது.

௧௮. இந்தியம் ஒன்றற்கா - நேத்திரேந்திரியத்தால் தரிசிக்கும் பொருட்டு. முருந்தன் ஏமாற. ஐந்தும் - ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும்.

௧௯. ஆத்திமுதல் - ஆத்திமரத்தின் அடியில். இடையில்லா ஆத்தி-ஆதி; சிவலிங்கப்பெருமான். திகழும் ஆவின்பாலை ஆட்டி. பொல்லாத தியக்கமுள்ளது. அடி - தந்தையின் பாதத்தை. ஆத்தி - ஆப்தி; உமாதேவியார். ஆத்தன் - ஆப்தன்.

௨0. செயற்கருஞ்செயல் - மாது சொன்னகுளால் இளமை துறந்தது முதலியன. பரிவு -அன்பையுடைய.

௨௧. குரவருளொருவன்-உமாபதி சிவாசாரியார். அவர்கூறியதை, திருத்தொண்டர் புராணவரலாற்றில், ௪0-ம் செய்யுளில் வந்துள்ள, "தொண்டர் சீர் பரவவல்லார்"என்பது முதலியவற்றாலுணர்க.

௨௨. தில்லைமூவாயிரவர்களைப் போல் இவர்கள் இத்தலத்தில் ஸ்வாமியைப்பூசிக்கும் குழாத்தினர்.

௨௩. எழாவகை - மனம் எழாதபடி.

௨௪. இறையில் - இறைப்பொழுதில். அவை-மனிறயோதல் முதலியவை.

௨௫. வந்து இவண் யாம் உறைவாம். இந்தத்தலத்தில் நந்தி தேவர்

௨௬. ஆவடுதுறையில் தோன்றி. மாமலம் - ஆணவம். அடியை முடியிற் செறித்து.

௨௭. உணவு உதவுவேனென்று புகன்று இருந்தினேன்.போதவிலைவு-பசுஞானம். ஆரியன்பசிக்கவுண்பான் என்பதை"அந்தமொன்றில்லாவானந்தம் பெற்றேன் யாது நீ பெற்றனை யென்பால்" என்னுந்திருவாசகத்தால் அறிக.

அவையடக்கம்.

௨. தருதி என்ன - தருவாயென்று சொல்ல. புலம் - அறிவு.

௩. இறி - வஞ்சனை. ஒருவர்-சாக்கியநாயனார். கலும்-கல்லையும். மேனி ஏற்றதை.

௪. நிலையது=நிலைஇயது - நிலைத்தது. எள்ளின் உலைவு இல் நெய் - எண்ணெய். வேறொன்று- கணம்புல். தலை விளக்கு எரித்து உய்ந்தார் -கணம்புல்லநாயனார்.

௫. மணிமணி யாகத்தோன்றும் வார்த்தை - திருவாதவூரடிகளுடைய சொற்கள். வறிய சொல் - பொருளில்லாதசொல். உற்கை - விண்வீழ்கொள்ளி; வானம் விலக்கும்; வாவி போக்கும்.

௬. மூவர். - பிரமன்முதலியமும்மூர்த்திகள், சைவசமயாசாரியர். முடிவில் இன்பு

௭. மறையினும் - உருபுகள் மறைந்தாலும். அந்த முறைதவறிய தொகை - உருபுகள் மறைந்தபொழுது வேறு பொருள்படும் தொகை.

௮. முடிய - முற்ற. மெய்ஞ்ஞானம் - மெய்ம்மையாகிய அறிவு நாற்பொருளை. பதி பசு வென்னும்

இரண்டனுள், பதி உணர்த்தும் சித்து; பசு உணர்த்த வுணரும் சித்து. கொடியது என்றதற்கு எனது வாக்கு என்பது தோன்றுமெவழுவாய்.

௯ ஞானுன்மநாத மெனறனறுப் பொதுப்பட ஆன்ம நாதரென்னுந் திருநாமத்தைக் கொண்டிருத்தலின், ஞானமில்லாத என்னையும் ஆட்கொண்டருளுவாரென்றபடி. நாவலூரர்- சுந்தரமூர்த்திநாயனுர். வெண்ணெய்- திருவெண்ணெய் நல்லூர். அன்று - அடிமையோலையைக்காட்டி ஆட்கொண்டகாலத்தில். 'அருச்சனை பாட்டே' என்றதை, "மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றொண்ட'னென்னு நாமம், பெற்றனை நமக்கு மன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க, அர்ச்சனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச், சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்" என்னும் திருவாக்கா லுணர்க;(பெரிய. தடுத்தாட்.௭௦)

திருநாட்டுப்படலம்.

௧. சிமிழ்க்க - கட்ட. மேக்கும் கிழக்கும் - மேலிடத்தும் கீழிடத்தும்; சுவர்க்கத்திலும் நரகத்திலும். பவம் - பிறப்பு.

௨. சூல் - கருப்பம். தலம் - திருப்பெருந்துறை.

௩. படியகத்தில் - பூமியில். அவிரும்படி - விளங்கும்படி. அரும்பு அன்பாம் அடி - உண்டாகுகின்ற அன்பாகிய முதன்மையையுடைய. ஒருவர் - வரகுணபாண்டிய தேவர். தன்னென்றது பாண்டிய நாட்டை. செய்தன்று - செய்தது.

௪. குமரி - கன்னியாகுமரியாறு. பொருநை - தாம்பிரபர்ணி. வெண்குடிநை - வெள்ளாறு. என்று, எண்ணிடைச் சொல். இந்நாட்டில் குமரிமுதலிய ஆறுகள் நான்கும் அறமுதலியநால்வகைப் பொருள்களாகவும் விளங்குகின்றன.

௫. வலன் - வெற்றி. வறப்பவென்ற அடியையும் முகிலை வென்ற முடியையும் உடையதாகிய குலநகர் - திருவாலவாய். கோண் - மாறுபாடு; ஐ அசை.

௬. கும்பம் - நடுக்கம்; குரனுண்டாகியது. வம்பு - கச்சினை. யானை - தெய்வயானை. ஓர்குன்று. திருப்பரங்குன்று. நம்முடைய பந்தத்தை அறுப்பவன் - முருகக்கடவுள். இப்படலத்துள்ள ௪௬ - ம்பாடலைப் பார்க்க.

௭. அடிப்பிணிப்பு - கால்விலங்கு. முன்பு உக்கிரபாண்டியரால் சிறையிடப்பெற்றமையின், மேகங்கள் அஞ்சின. சந்தம் - அழகு.

௮. பருவரை - பொதியில்மலை.

௯. சரியையாதி - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். சனனத்தெவ்வை - பிறப்பாகிய பகைவனை.

௧௦. இது, திருக்குறளில், நாடென்னும் அதிகாரத்துள்ள, "தள்ளா விளையுள்", "பெரும்பொருளால்", கேடறியா" என்னும் பாடல்களின் பொருளைத்தழுவியது.

௧௧. துறை - வழி. முறை ஒலி - முறையான புகழை. புக்கு என்சொற்றும். மறை ஒலி படு - வேதங்களின் முழக்கங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணமான.

௧௨. சுரும்பு அலங்கல். உருப்பம் நீங்கு - வெம்மை நீங்கிய. இந்திரநீலப் பருப்பதம் - ஒரு சிவஸ்தலம்.

௧௩. வேந்தன் - இந்திரன். கூண்ட - திரண்ட. முடியைச்சிதர்த்தது, இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். புகழால் நீண்ட நாடு - பாண்டி நாடு.

௧௪. தருப்பம் - ஒருவகைத்தீக் குணம்.

கடு. வேலை - கடல். வடுகநாயகன் - பைரவமூர்த்தி. மேனியை. வானர் - தேவர்.

கசு. இளையவன் - உபேந்திரர்; திருமால். மகள்-பூமிதேவி. இடி பாம்பை அஞ்சச்செய்யும்.

கஎ. பருவம் ஆறு - கார்முதலியவை. பொருவ ஒன்றும் இல் அருள்- ஒத்தற்கு யாதொருபொருளும் இல்லாத அருள். செம்மல் பொழிந்தன.

கஅ. வள்ளியர் - வண்மையையுடையோர்; அவர்திறம் - கைம்மாறு கருதாமற் கொடுத்தல். ஒளித்தன்று - ஒளித்தது.

கக. 'நம்புனலெலாம்' என்பது முதலியன கடலின் உட்கோள். உண்டவன்-அகத்தியமுனிவர். பொதியில் அவருக்கு இருப்பிடம். ஆழி, எழுவாய். கவிழ்திறம் - கவிழ்க்குந்திறம்; பொழியும்விதம்.

உ0. நாணமுற்றோர் விளர்ப்பர். அனை - வருத்தம். அவித்து விளர்த்தன.

உக. கலுழி - காட்டாறு. வனம் சார் தரை - முல்லை. ஓடை - நீண்டுள்ளது; நீர்நிலை.

உஉ. கயிரவப்பகை - சூரியன். குறள் உ - குற்றியலுகரம்.

உங. மாட்சி கடுக்கும்.

உச. அடுத்ததை - அடுத்தது; ஐ - சாரியை.

உரு. உட்லூழ் - பிராரத்துவம். ஊற்றம் - ஊறுதல்.

உசு. வாரி - கடனீரை. மழை - மேகம். தளிப்பணி - ஆலயப் பணிவிடை. வேம்புடையான் - வேப்பமாலையையுடைய பாண்டியன்.

உஎ. நண்பகல் - நடுப்பகல். உதித்து - தோன்றி.

உஅ. மாயகாரியப்பொருள்கள் - மணி, பொன் முதலியவை. நவிலொணு இன்பமாய வான் பயன் - முத்தியின்பம்.

உக. படமாடம் - கூடாரம். விசிகயிறு - இழுத்துக்கட்டியகயிறு.

ங0. கவுணியர் - ஞானசம்பந்தர். தகைபோல் திகைத்த.

ஙக. ஐந்திணைவளம்- குறிஞ்சித்திணை முதலிய ஐந்திணவளம்.

ஙஉ. வரை பயந்தவள் - உமை. மான்மகள் - வள்ளி நாயகியாரை. வரை - கிரௌஞ்சகிரி. சேய்- முருகக்கடவுள்.

ஙங. பஃறரு - பலமரங்கள். வேங்கை மலரும், செண்பகமலரும் வண்டுணுதலை.

ஙச. போகட்டு - போட்டு. இனைவு இல்லா - வருந்துதல் இல்லாத. தாம் தெரியாதவர்கள் இழிந்ததை உயர்ந்ததாகவும் உயர்ந்ததை இழிந்ததாகவும் எண்ணுவார்கள்.

ஙரு. கவணில் மணியைவைத்து. குரல் - (தினைக்) கதிர். ஒருபக்கத்துக்கயிறு அற்றகவணிற்குப் படப்பாம்பு உவமை.

ஙசு. தௌ - ஓடம். குரங்கி - சந்திரன்; மானையுடையவன் என்பது பொருள்; குரங்கை யுடையவனென்பது மற்றொரு பொருள்.

ஙஎ. தெளித்தாங்கு - தெளிவித்தாற் போல. அடையுடுப்பார்- தழையாலாகிய வுடையை உடுப்பார்கள்.

ஙஅ. பிறையின் கோட்டினால் உடைந்த தேனடை. மது அருவி- தேனருவி. இது செந்நிறமுடையது- யானையின் கடாம்-யானையின் மதம். இது கருநிறமுடையது.

ஙக. மந்தி - பெண்குரங்கு. கடுவன் - ஆண் குரங்கு. அந்தில் - அவ்விடத்தே. மற்றொன்று - வேறோர் ஆண் குரங்கு; மாது-உருமை. இவள் சுக்கிரீவன் மனைவி. கவியிரண்டு- வாலியும் சுக்கிரீவனும்.

ச0. கயமுனிக்குலம்- யானைக்கன்றின் கூட்டத்தோடு. கணம் - கூட்டம். அறை - பாறை. தினைக்குரல் - தினைக்கதிர். மறம் - வீரம். எயின்குடி - வேடக்குடி.

சக. கடமை - ஒருவகை விலங்கு.

காளத்தியார்-காளத்தியிலுள்ள சிவ பெருமான். இவர், இறைச்சியைத் தேனிற்றோய்த்துக் கண்ணப்பநாயனார் அருத்த உண்டருளியது இங்கே அறிதற்பாலது.

சஉ. யானைக்கோடுகளில் முத்துண்டென்பர்.

சங. பிண்டியந்தளிர் - அசோகந் தளிர். ஆரம் - சந்தனம். இரத்தல் தலைவர்களின் தொழில். கொள்வார் - கொள்ளும் தலைவியர்கள்,

சச. எறும்பும் அல்லாத உயிர்களுமாகிய யாவும். குறும்பலாவுடைக் குன்றம் - திருக்குற்றாலத்துள்ள திரிகூடாசலம். இது, பாண்டிநாட்டிலுள்ள கச தலங்களுள் ஒன்று. தெறுகின்றபடநகளையும் ஆயிரம் வாயினையுமுடையவன் - ஆதிசேடன்.

சரு. வானமேவிய வாழ்க்கையர் - தேவர். புளிஞர் - வேடர்கள். கொடுங்குன்றம் - பிரான்மலை. ஏனம் நாடொணார் - ஆதிவராகத்தால் தேடியறியப்படாத சிவபெருமான். ஆங்கு ஞாலம் முன்காட்டியிருப்பின் - அவ்விடத்தே பூமி, அந்தரிக்ஷம் சுவர்க்கம் என்னும் மூன்று இடங்களைக் காட்டி எழுந்தருளியிருப்பாராயின். இம்மலையில் பூமியிலிருந்து மூன்று சிவசந்நிதிகள் உள்ளன. மானம் - பெருமை.

சசு. சூர் - சூரபன்மன். இறைவன் - முருகக்கடவுள். யானை தோள் - தெய்வயானையாருடைய தோளை. திருப்பரங்குன்றம், தெய்வயானையாரை முருகக்கடவுள் மணஞ்செய்தருளிய தலம்.

சஎ. மான் - மாரீசனாகிய மானை. வாளியால் தபுத்தானெனினுமெனக. மான் உருத்தழூஉம் - திருமகளாகிய மானின் வடிவத்தைத் தழுவிய. திருமகள் மான் வடிவமுற்றிருந்ததை கந்தபுராணம் வள்ளிநாயகியார் திருமணப்படலத்தால் உணர்க. மாலை - திருமாலை. மான் உருத்தகான் - மான் அழகு பெற்ற காடாகிய முல்லை நிலமானது.

சஅ. வனம் - துளசி. துளசியால் திருமாலுக்கு மயக்கம் நீங்கின மைகந்தபுராணத்தால் அறியப்படும். மீப்பாய - மேலே பரவிய. படர்ந்து - நினைந்து. அவண் - அவ்விடத்தே.

சகூ. தேரிலுள்ள அசைந்தாடு மாலைகள் சரக்கொன்றைப் பூங்கொத்திற்கு உவமம். மதலை - கொன்றை. கூவிளம் - வில்வம். ஓதிமம் - அன்னம். இப்பறவை மருதநிலத்திற்குரியது.

ருய. மூவகைத்தொழில் - படைத்தல் காத்தல் அழித்தல். இடைத்தொழில் - காத்தற்றொழில். தேவன் - திருமால். ஆவயின் - அவ்விடத்து. தோழம் - பசுக் கொட்டில். தீவு - இடங்கள். பரப்பிச்செறிவர்எனக.

ருக. புதல் - சிறு தூறுகள். கலையத்துப் பால்பாயுமோதை - பசுக் கறக்கும் ஒலி.

ருஉ. முளிபடேஉ - காய்ச்சப்பட்டு. பெருகு - தயிர். வெருகு - காட்டுப்பூனை. யந்திரம் - வண்டி முதலியவை.

ருங. வேய்ங்குழல் - புல்லாங்குழல். ஏறு - இடபம். பனித்த - குளிர்ச்சியைச் செய்த. மௌவல் - முல்லை. வில் - இந்திரவில். தொழிப்பு - முழக்கம். தனித்தமங்கையர் - கணவனை விட்டுப் பிரிந்தோர். மகளிர் தனித்திருத்தல் முல்லைக்குரிப்பொருள். இருக்கை சாய் - இருத்தலைக் கெடுக்கின்ற.

ருச. நகையரும்பிட - பற்களைப் போலவே தோன்ற. குழல் கனிந்திட - கூந்தலைப் போலவே பழுக்க. களவு - களாச்செடி.

ருரு. குறும்பொறைநாடர் - முல்லை நிலத்தலைவரின். இமிலுக்குத் தோளிணையுயர்ந்தன, கொங்கைகட்கு அவை ஒத்தனஎன்று சொல்லும்படி.

ருசு. இறுங்கு - சோளம். மூற்கம் - பயறு. கோத்திரவம் - வரகு. புல் - கம்பு. கானகத்தில்வரை நன்

ணிய வென்ன.
ருஎ. குருந்து குருந்தமரம். தூர்வை - அறுகு. ின் ஐந்து - பஞ்ச கவ்வியம். ுன்களம் பழம் - இனிய களாப்பழம்.
ருஅ. பூவை - காயா.
ருக. கானம் - புழுகு. தானப் பேரரசு - இந்திரன். வான் அப்பு ஏர் முடியாய் - ஆகாய கங்கையை அணிந்த சடைமுடியை யுடையீர். கானப்பேர் - காளையார் கோயில். புறவம் - முல்லைநிலம்.
சுO. ஆடானை - திருவாடானை.
சுக. புத்தூர் - திருப்புத்தூர். இத்தலத்தில் பிரணவம் தன் பொருள் சிவபெருமானே என்பதை அறிவிக்க வேண்டித் தவம்செய்து கொன்றை மரமாகிச் சிவபெருமானுக்கு நிழல் செய்கின்றது என்பது புராணவரலாறு.
சுஉ. அகரு - அகில். ஒருவரை - பொதியில் மலை. வாரி - கடலின்.
சுந. குறள் - பூதம்; குண்டோதரன். நீர்நசை - தண்ணீர்த்தாகம் அழைத்தவாறு - அழைத்தபடியே.
சுச. செங்கையின் ஆடல்கொண்டார் - திருவாதிரை நாளில் தாண்டவமாடியருளிய, சிவபெருமானது; கையால் ஆடல் கொண்டாரென்பது மற்றொருபொருள்; "செங்கையாட்டினர்" (நைமிச.) என்றார் திருநாகைக் காரோணப் புராணத்தும். வெள்ளாறு — ... ளாறு
சுரு. மதகின் ஊடு. வெள்ளம் காட்டிற்று.
சுசு. கொள்கைக்கு - கொள்ளுதற்கு.
சுஎ. சாதி - கள், ஜாதி. பழையர் - கள்விற்போர். மூவர் - பரசுராமன் முதலியவர். அலம் - கலப்பை.
சுஅ. ஏர்க்கால். நத்தம் தக - இருவையொப்ப. தாழ்வு உயர்பு. முட்கோல் - தாற்றுக்கோல்.
சுக. புரத்தல் செய்பவன் திருமால். பாங்கு - அழகு. முன் ஏர் நடக்கும் உழு விளாப்படைச்சாலை மாய்க்கும் தாத்தது பின் ஏர்.
எO. குறிகொள்ளும்பகடு - குறித்துக்கொள்ளும் எருமைக்கடா. நாஞ்சில் - கலப்பையின்; ஊழ்த்தல் - பதழிதல்.
எக. தழைதரல் - செழித்தல், தழைகளைத்தருதல். கங்கு - வரம் பின் பக்கம். பழையது ஈது அகரு (அகில்) தேய்த்த பான்மையது.
எஉ. கரம்பு - தரிசுநிலம். அவல் - பள்ளம். பரம்பு - ஒருவகைப்பலகை. தோடம் பாறியநாளில் - தோஷம் நீங்கிய நாளில். வரம்பு - வரப்பு, அளவு. நிரப்பு - தரித்திரம்.
எந. சேய் - பிள்ளை. விலங்குறு - விலகாத. குலம் - கூட்டம், உயர்வு. கூழ் - பயிர்.
எச. நாறு - நாற்று. விழைய - ஒப்ப.
எரு. பிழி - கள். "மீன்கணின வவும்வெற் றிடங்க ளின்மையால்" என்பது சிந்தாமணி. ஆற்றுக்காலாட்டிமார் - உழத்தியர். நாற்றுக்களைச் சாய்த்து நடுவது மரபு. சாய்வு - மெலிவு, நிமிர்ந்தவை, நாறுகள்.
எசு. சரோருகம் - தாமரை.
எஎ. களைகளைக் களையும் காலம். தளை - வயல். விளையும் நடையை.
எஅ. 'சிறியபகையெனினுமோம்புத றேற்றார்,பெரிதும் பிழைபாடுடையார்' என்பது, நீதிநெறிவிளக்கம். அல்லார் - பகையை ஓம்பியவர். தாமரைப்பூ திருமாலின் உந்தியாயும். நள்ளா - நட்புக்கொள்ளாத, ஒவ்வாத.
எக. தோட்டி - அங்குசம். வெள்ளாம்பல் - ஒருவகைமலர், வெள்ளை யானை. கை எவால் - கையாகிய பாணத்தால். தாமரை - ஒருவகைக் கொடி, தாவுகின்ற மரையென்னுமிருகம். புல் புற்கள், புலி. அங்கிரி - பாதம், அழகியமலை.
அO. புண்டரீகம் - வெண்டாமரை. கோகனகம் - செந்தாமரை.

-க்கரைகின்ற - சொல்லுகின்ற. கொடிய-கொடிகளாக உள்ளன, கொடுமையையுடையன.

அ௨. விண் அமைபவர் - தேவர். சூர் - சூரன். பயிர் - நெற்பயிர். பிணைத்தல்-இளைத்தல். கழைகொல் - மூங்கிலோ.

அ௩. வயிர் ஈட்டிபோலும் நீர நிறத்தைக்காட்டி வெளிப்பட்டு. மதி விடுகதிர்-சந்திரிகை. நிமிரச்சாய்ந்த.

அ௪. கொல்லரம் - கொல்லனது அரம். கொடும்பிறை இரும்பு - அரிவாள். சொல் - நெல். தார் - அடி. வரிந்து - கட்டி.

அ௫. பிணையல் - பிணைத்தல்.

அ௬. ஊர்தரும் இறைவன் - யமன். கடா, எழுவாய். வை, பலாலம் - வைக்கோல்.

அ௭. ஆற்ல ஒன்று மகாறறவன் கொளக்கொடுத்து. தொன்று - பழமை. ஆர்ப்பு செய்யும்.

அஅ. கழை - கரும்பு. வடிக்கும் சாற்றை. அரிசனம்-மஞ்சள். புழைமனம்-உள்ளீடில்லாத மனம். உழைமான்.

அ௯. இறை - சோமசுந்தரக்கடவுள். ஆடல் எட்டெட்டு - ௬௪ திருவிளையாடல். எவர்க்கும் - எல்லா மூர்த்திகளுக்கும். மூத்தி மூளைத்தமை, "மூளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி" என்னும் திருவாக்கால் விளங்கும்.

௯0. பொன் போல்வாள்-பொன்னனையாள். வண்ணமாலை எவாகக் கொண்டவர்.

௯௧. ஏட்டை அகத்தே கொண்டதாய ஏடகம்-திருவேடகம். மூன் - முதலிய தலங்கள். கூடிய அகங்கொண்ட. மென்பால் — மருதம்.

௯௨. "கடலுக்கு நதிபதியென்று ஒரு பெயருண்டு.

௯௩. சுறாமருப்பு - சுறாமீனுடைய கொம்பு. கோட்டினின்றும் - அக்கொம்பினின்றும்; சுறாமீன்கொம்பில் வருணனைப்பூசிப்பது நெய்தனிலத்தார் மரபு. திருவம் - செல்வத்தை.

௯௫. படருற - துன்பமுற. பக்னை - புலிநகக்கொன்றை. இதன் பூவிற்குத் தூண்டில் உவமை.

௯௬. இறையவன் - பரமசிவன். மொய்த்த பலவகையான புலால் நாற்றம் மாறும்படி.

௯௭. பிண்டிவைப்பு - குறிஞ்சி. முல்லைவைப்பு - முல்லை. நீலம் - கருங்குவளைப்பூ; இஃது ஐந்து பாலங்களுள் கொலைப்பாணம்.

௯அ. துகிர் - பவழம். நாகங்கள் - புன்னைகள். புன்மையடைமொழி, 'புன்னாகம்' என்னும் பெயரில் உள்ளதாகக் கொள்க.

௯௯. ஆர் ஒலி - நிறைந்த ஒலி. நாவாய் - கப்பல், நாவையுடைய வாய்கள்.

௧00. முண்டகம் - தாழை. உல்லம் - ஒருவகை மீன்.

"௧0௧. நன்கு அல்லது - தீயது.

௧0௨. மருநிலம் - பாலை; உமணர் - உப்பளப்போர். உப்பின் ஓங்கல் - உப்பின் குவியல்.

௧0௩. கடலாலும், கேணியாலும்; நிரனிறை.

௧0௬. கொற்றி - துர்க்கை.

௧0௭. மாலை - இயல்பு. வேலையில். விறற்று - விறலையுடையது.

௧0அ. ஈந்து - ஈச்சந்தோகை. குரம்பை - குடிசை. புள்ளுவர் - மறவர். விந்தை - வீரலக்ஷ்மி. நீர்மையராய் வாழ்குவர்.

௧0௯. இறுக்கர் - பாலைநிலமாக்கள். புறா - தூதுணம் புறா.

௧௧0. கர்ச்சூரம் - பேரீந்து. பாடலம் - பாதிரி. தொடுதல் - தோண்டப்படுதல்.

௧௧௧. இவர் சம்பந்தம் - ஏழும் சம்பந்தம். வேப்ப மாலை பாண்டியர்களுக்கு உரியது. அந்தநாயகன் பாண்டியன். ஸ்ரீவரகுணபாண்டியதேவர் திருவிடைமருதூரில் வேப்பங்கனிகளைச்சிவலிங்கங்களாகப் பாவித்து

அம்மரங்களுக்கு விதானம் கட்டுவி த்த அருமைச்சரிதை இங்கே அறியத் தக்கது; "வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மளித்தும்" என்பதனாலும் அறிக; இது, திருவிடை மருதூர்மும் மணிக்கோவை.

கஉ. எருவை -கழுகு. பொருள் கருத்துறப்போமவர் -பொருள் வயிற் பிரியும் ஆடவர். செலவு அழுங்குவிக் கும் - வருந்தச்செய்து, செல்லுகலைத் தடுக்கும். நெட்டராக்கள்-நீண்ட பா ம்புகள். புரி-வைக்கோற் புரி.

கக௩. கன்னிகாரம் - கோங்கு. பஞ்சிகள் - பஞ்சுகள்.

கக௪. உறந்து - மிகுந்து. பாலை கள் - பாலை மரங்கள். இப்பழங்கள், உண்பவர்களின் உதடுகளை ஒன்றோ டொன்று சேரும்படி செய்யும். அத ரம் - கீழுதடு. ஓட்டம் - மேலுதடு.

கக௫. மால் அயன் காடியது, அக் கினிமலையை முன்னின் இகழார். மயக்கம் - கல ப்பு.

கக௬. பாகல்-பலா. கறி-மிளகு. கான்வாரணம் - காட்டுக்கோழி. குறிஞ்சியும் முல்லையும் மயங்கினமை கூறப்பட்டது.

ககஎ. ஆன் குழக்கன்று-பசுவின் இளங்கன்று. அவலகம் - பள்ளத்தி னிடத்தே. உலகெடுத்துச் சொல்லு வது, "பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந் தது" என்னும் பழமொழி. முல்லை மருதங்களின் மயக்கம்.

கக௮. முண்டகம் - தாமரை, தா ழை. தையல் - அழகு. புதுக்கடி - புதுமணம். மருதம், நெய்தல் இவ ற்றின் மயக்கம்.

கக௯. வயலைக்கொடி - பசலைக் கொடி. நெடி - ஒருவகை வண்டு. பூ வை-காயாமரம். இதற்குத் திருமால் உவமும். நெய்தல், மருதம், முல்லை இவற்றின் மயக்கம்.

க௨0. வேழம் - யானை. ஆன் - பசு. இடல் - இடுதல். மதுரகத்தலர்- இருப்பைப்பூ.கறை- உரல். கரும்பு மருதத்திற்கும், யானை குறிஞ்சிக்கும், பசு முல்லைக்கும், இருப்பை பாலைக் குமுரியன. இஃது, ஐந்திணைமயக்கம கூறிற்று.

திருநகரப்படலம்.

க தேசு - ஒளி. வீசுதல் - கொடு த்தல். விண்டு - திருமால்.

௨. பொலி பெருந்துறை.

௩. பாடும் எல்லை - கொண்டா டப்படுகிற தலத்தின் எல்லை.

௪. விமானம் - தேவர்க்குரியன. உண்ணு - உண்டு. அளி - வண்டு.

எ. மதிசெய்-சந்திரனை யொத்த. வெள்ளை நதி - வெள்ளாறு.

௯. ஆசை - விருப்பம், பொன். வெறுக்கை - வெறுப்பு, பொன்.

க0 சிறுதுறை - சிறுவழி.

கக. குரவு-ஆசிரியத்தன்மை. புர வு-காத்தல். குரவு எற்று.

க௨. கதி - முத்தி.

[illegible] மணி நிறத்தவன் - நீலமணி போன்ற நிறத்தையுடைய திருமால். படலை - மாலை.

க௪. அவை - அம்மாங்கனிகளை.

க௫. நிரையலின் கொழுந்து-வெ ற்றிலைக் கொடியின் கொழுந்து, அலை யின் கொழுந்து; அல்லும் இன்னும் சாரியைகள். சிதநதி - வெள்ளாறு.

க௬. நிலாம் -விளங்கும். இலாங் கலி - தென்னை. அஃது-அம்மறைப் பிணை.

கஎ. தாய் - தாவி. வலிமுகம் - குரங்கு. ஆவி - தடாகம். அதனை -அவ்வாவியை. தாவிச்செய்வது.

க௮. கந்தியஞ்சூழல் - பாக்குத் தோட்டம். கூன் உறல் - மந்தா யின் கூன்முதுகை அடைதலை. அலை க்கு வில்லும், பாக்குப்பழத்திற்கு மண் உருண்டையும், வாழைக்குலைக்கு மந் தரையின் கூன்முதுகும் உவமைகள்.

கக. தேத்தடை - தேனடை. வளை - சங்கு.

உ0. நால்வகை மலர்கள், கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ. மலர்கள் தேவர்களுக்கு இருப்பிடம். வண்டுகளுக்கு அசுரர்களுவமை.

உக. மூவகைநகர்-புறநகர், இடைநகர், உண்ணகர். படை - சேனை.

உஉ. கோடு - சிகரம், கொம்பு. மணி - ரத்நம், ஒலிக்குமணி.

உங. புகர்முகவரை — யானை. கண் - இடத்தே. உறை - துளி. மூவகை-மும்மதம்,மூன்று நீர். பிறை உணர்ச்சியர் - பிறைபோல வளரும் அறிவினை உடையார். வாரி - கடல், யானைக்கூடம்.

உச. கடாம் - மதம்.

உரு. தொடர் - சங்கிலி. பன்முறை காலெழும் செவி.கால்-காற்று. எதற்கு - எதன்பொருட்டு.

உசு. மருவலர் - பகைவர், மணத்தையுடைய அலர். வால்நகம்-வெள்ளிய நகங்கள். கயங்குற -கசங்குற. நிரியாணம் - கடைக்கண்.

உஎ. பரியென -சுமப்பாயென்று. அரி புணர்ச்சி மெய் -திருமால் புணர்தலையுடைய மெய்; பூமியினுடம்பு.

உஅ. முரணுடைத்து, கடலுக்கு.

உகூ. பூப்பு - பூத்தல். பாடலம் -பாதிரி. கந்துகம் - பந்து. குதிரைக்குக் கொக்கு, படலம், கோரம், கந்துகமென்று பெயர்களுண்டு.

ங0. உருவை. ஆதிநூல் - வேதம். இளைத்த திங்கள் - பிறை. அதன் மிசை அவ்வேதக்குதிரையின் மேலே. அம் கள் மாலையான் - பிரமசிவன்.

ஙக. குரம் - குளம்பு. உகைக்கும் - செலுத்துகின்ற. தன்மை இல்லாத. மந்திரம் - குதிரைப்பந்தி.

ஙஉ. உதன்மிசை - அதன்மேல். மேதகம்- கோமேதகம். பிருதுவிமுதலிய ஐம்பூதங்களினிறம் முறையே பொன்னிறமுதலியன.

ஙங. வெற்றம் - வெற்றி. சயந்தனம் - தேர் -தேர்க்காற்கடுப்பு-நேதருருளையின் வேகம். காற்கடுப்பு-காற்றின்வேகம். அரைக்கால் - ஒருசிற்றெண்.

ஙச. சூரியனது தேர்செல்லுதலை மட்டு முடையது ; இத்தேர் செல்லுதலையும் மீளுதலையுமுடையது.

ஙரு. வியாளம் - பாம்பு ; ஆதிசேடன். எய்த்து - அறிந்து. நுதலி - நெற்றியை யுடைய சிவபெருமான் ; ஆவாது தேர் - பூமி.

ஙசு. துவையல் - துகையல்.

ஙஎ. இதன்முதலடி, "விழித்த கண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு" என்னுந்திருக்குறளின் பொருளையுடையது. சள் நிவப்புறு. கண்ணி - கருதி.

ஙஅ. மாசை நேர்வுறு - குற்றத்தைத் தருவது. தேசை - ஒளியை. ஈசை - அம்பிகை. இளமுளை - முருகக்கடவுள்.

ச0. தோற்றுநர் - தோன்றச்செய்பவர். முனைய - கூர்மையையுடைய.

சக. பசல் - பகற்காலம். ஒருவ- (ஒலியை) நீங்க.

சங. பற்ற ஆம் நளி. தோம் அற்ற.

சச. சற்றே கையை நீட்டி. பாடு, பீடு - பெருமை.

சரு. பல வில்-பலவகையொளி. நபச்சுரபி-காமதேனு;நபம்-ஆகாயம்.

சசு. கொடிய - கொடிகளையுடைய. மகவாக்கம் - புத்திரப் பேறு; "அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார், வழுக்கியுங் கேடீன் பது" என்பது திருக்குறள்.

சஎ. முகை செய் - தோன்றுதலைச் செய்கின்ற. முறி - தளிர். உகைத்தல் - செலுத்தல்.

சஅ. கைய்தாம் - தூய்மையையுடையதாகிய. மை அளாவலால்.

சகூ. உட்கோல - உள்ளத்தைச் சூழ. ஐங் கோலன்-ஐந்து அம்புகளையுடைய மன்மதன். தக்கோலத்தைமென்றவளுய். குறுங்கண் -சாளரம்.

ரு0. இலக்கம் - லக்ஷ்யம். அலக்

கண் - துன்பம்.

இக. ஆகாயத்தைப் புகைகிற மூடையதென்பர்.

இஉ. முல்லை - கற்பு. பங்கம் - குற்றம், சேறு.

இங. துணை - ஒப்பு. தமிழ் முனி - அகத்தியர். வரை - விந்தியம்.

இச. தாமரைப்பூ வேதியர்க்குரியது.

இரு. ஆவிவாய் - தடாகத்திலே. எவின் - அம்பைப்போலவே.

இசு. கிள்ளை - கிளி, கிள்ளுதலை. அம்கையா.

இஎ. வேட்டு - விவாகம் செய்து. உலாவுதல் - பவனிவருதல். நறுமொறுப்பன் - பொறுமையை அடைவன்.

இஅ. பூ வண்ணத்தொடை - பூவாலாகிய அழகியமாலை.

இகூ. கண்டும் - கற்கண்டும். தேம் - இடம்.

சுo. நியமம் - நியதி, வீதி.

சுக. கடை - முடிவு.

சுஉ. குசை - தருப்பை. தாழ்ந்த - பொருள் ஆழ்ந்த. வீழ்ந்த - விரும்பிய.

சுங. பண்ணிய - பண்ணுக.

சுச. குடிக்கும் - குடிப்பான். தெவ் - பகைவனுகிய இந்திரன். சேரிய - சேர்தற்கு.

சுகூ. ஆதியாகியவீ வெளியுற. கராம் - முதலை. உடு - அகடு. அகத்தே நலத்தையும் புறத்தே தீய வேடத்தையும் ஏற்றபுத்தர் - சாக்கிய நாயனுர்.

சுஅ. கொடியது - கொடுமையையுடையது, கொடிகளையுடையது. கோணை - மாறுபாடு; ஐ-சாரியை. சால் -மிகுதி. பொறி -யந்திரங்கள். கடியது - காவலையுடையது.

எo. பொறி - இந்திரியங்கள், யந்திரங்கள். பண்கப்புலம் - பகைமையையுடைய விஷயங்களை; பகைவருடைய இடங்களை.

எக. அதிர்வு - நடுக்கம். மூடுறுப்புதவு - மூடாததகதவு.

எஉ. ஓரா - நீங்காத.

எங. அணியல் - மாலை. கண் ஆடில. சுவர்ப்புறம் நிற்ப. படர்ந்தது - வந்ததை.

எச. தகைத்திறம் - தடுக்குந்திறம்.

எரு. மூரிநீர் - பெரியநீரையுடைய கடல் சூழ்ந்த. பெட்டு - விரும்பி.

எஎ. வன்னி - நெருப்பு. காமத்தீ, ங்கிற் சுடுமென்பதை, "நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்கால் தண்ணெனுந் தீயாண்டுப் பெற்றாளிவள்" என்பதனுலறிக.

எஅ. தருமம், ஊருணி, முத்தி ..வகள் பொதுவாதலறிக; ஊருணி -ஊரரால் உண்ணப்படுவது; குளம்.

எகூ. குலமகளிர் கருவுயிர்த்திருத்தலையும் பூத்திருத்தலையும் பரத்தையர் சேரியிலுள்ள தலைவர்க்குத் தெரிவிக்கவரும்மகளிர் முறையே வெள்ளணியையும் செவ்வணியையும் அணிந்து வருதல்மரபென்பர். பூந்தளி மங்கையர் - நாமகளும் திருமகளும்.

அo. வேர் - வியர்வை, தெய்வமகளிர்க்கு ஆடை அழுக்குறாது; வியர்வையுண்டாகாது; மாலை வாடாது. புவியகத்தீரம்பைமார் - பூமியிலுள்ள தெய்வப்பெண்கள்.

அக. பூசுரர் - பூமியிலுள்ள தேவர்.

அஉ. வேளாளர் - கங்கா குலத்தார்.

அங. முளகர் - கீழ்மக்கள்.

அச. வேளாளர் விருந்தை ஓம்புவரிலராயின். இச்செய்யுள், "பெயற்பான் மணிழபெய்யாக் கண்ணும்" என்னும் நாலடியாரின் பொருளை உட்கொண்டது.

அரு. வேளாளர் நீலோற்பலமாலையையுடையர்.

அஎ. கமலராகம் - பதுமராகம்; மாணிக்கம். வித்துருமம் - பவளம். வலன் அவிந்ததேம் - வலாசுரனிறந்த இடம்; இறந்தபின் தன்னுடைய உடம்பிலிருந்து நவமணிகளும் உண்டாக

வேண்டுமென்று இவன் வரம்பெற்ற வன்; திருவிளையாடல் மாணிக்கம் விற்றபடலம் பார்க்க.

அஅ. இனம் சுட்டலாவது, 'பய றளதோவணிசேர்'என்பார்க்கு அஃதி ல்லையாயின், 'உழுந்துண்டு' என்றல். கேட்டபொருளையே கொடுப்பாரென் றபடி. இம்மி-ஒருவகை அரிசி; சிறிய தோரளவு. கதுவுதல் - கொள்ளுதல்.

அகூ. அள்ளுநாள்-கொள்ளுநாள்.

கூ0. உயிர்வரினுக்குறண் மெய்வி ட்டோடலைக்கற்பவர். 'நம்தொழில்' என்றது, சிறிதுகொடுத்துப் பெரிது கொள்ளுதலை.

கூக. தோன்றலில் - தோன்றல் விகாரத்தில். தாளினால் திருஆதும்.

கூஉ. அவர்திருவை. மண் - மண் ணில். ஆண்டு - ஆட்கொண்டு, பெரு மனின்-சிவபெருமான்போல.

கூ௩. நகம் - மலை. இகவு-இகத் தல்; நீங்குதல்.

கூ௪. வண்டு — அம்பு. பகை வரைத் தேவராக்குவார். கண்டுசேர் -கற்கண்டை ஒத்த.

கூ௫. அரியுகைப்பவள் - தார்க் கை. அம்புயம்-அழகியபுயம். பரிக்கிரி -தேர்.

ஓடலும் வாடலுமுள்ள பகை வா ந்தவர்.

கூ௭. மறைக்கொடி - வேதத்துவ சம்.

கூஅ. சாலை ஊட்டலால்.

தங்கள் நெஞ்சில். சுதம் - அழிவு.

க00. கொற்படை - தொல்லு நிலையுடைய படை. பொற்பு அடை.

க0க. கற்பிற்கு அழல் உவமை; "தழலோவென்னுங் கற்புடையதனி நாயகி" - (பாரதம், சூது. உஉ௪).

க0உ. பொறை - பொறுமை. ஆன்மார்த்தபூசை, பரார்த்தபூசை.

க0௩. மறைமுடி - உபநிடதம். இறையும் - சிறிதும்.

க0௪. மூவகைத் தீக்கை-சமயம், விசேடம், நிருவாணம். பாவனம் - பரிசுத்தம்.

க0௬. கவிமுன் நால்வர் - கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி.

க0எ. மூரிவு - ஒடிதல். மூரல்- அன்னம். கருணை - பொரிக்கறி. பாகு - குழம்பு. பரிவு - அன்பு.

க0அ. தெவ்வி-கொண்டு. தோறும் - சால்கள் தோறும். சம் -எலுமிச்சை. வாக்கி- வார்த்து. ஓர்கனி - நெல்லிக்கனி.

கக்க. கோடிய-வளைந்த.

கக௩. கோள்கள் நம்மதிலென.

கக௫. ஞானம் ஐந்தாவன: ஞான நூலை ஓதல், ஓதுவித்தல், அதன் பொருளைக் கேட்டல், கேட்பித்தல், சிந்தி;

ககஎ. அருவென - அருபமாக. நள்ளிய - நள்ள; பொருந்த.

க௧அ. கதிர் - சூரியன்.

ககக. ஆவி-புகை. தாய்- தாவி.

க௨0. மூறை - மூறையே.

க௨உ. அறுபகை - காமமுதலிய வை.

நைமிசப்படலம்.

க. மந்திரிப்பவர் - ஜபிப்பவர். கன்மத்தைத் திரிப்பவர், சுமந்து ரிப்பவர். மந்திரிப்பவர்-மந்திரியா கிய பிறப்பையுடையர்; பவம்-பிறப்பு.

உ. மந்தி - வண்டு' ஒருவன் - பிர மன்.

௩. வந்து வழங்க. எந்திடத்து - எந்த இடத்து. அந்தஇடத்து. நந்து- சங்கு- வயங்குவாய், விளி. தேம் - விராவி இசைப்பாய்.

௬. எகின்கொடி - அன்னக்கொடி. கேமி-வயம்,

எ. அருள்திறங்குறித்து. வருட்டி (=வருடி) - தடவி.

அ. உதக்கு - வடக்கு.

கூ. மணிமார்பினன் - திருமால்.

க0. அகைக்கும் - வருத்துகின்ற.

முளைக்கும்-தோன்றும். அரசு அவன்று அமர்ந்து. உகைக்கும் - செலுத்தும்.
௧௨. சிருக்கு - வேள்விக்குரிய ஒரு வகைக்கருவி. வென் - முதுகு. ஒருரு எய்தின் - சாரூபத்தை அடைந்தால். தழால்-தழுவுதல்.
௧௩. தாமரைக்கு நாயகன் - சூரியன். சரு - தேவருணவு. குமுதநிரைக்கு நாயகன் - சந்திரன்.
௧௪. அருகுநீர் - சுருங்குதலில்லாத. யாகாக்கினியின் கொழுந்தால் தேவருலகம் உருகி வீழாதிருத்தற்பொருட்டே மேகத்தையும் ஆகாயகங்கையையும் கீழேயிருக்க அமைத்தனர்.
௧௫. யாகப்புகையால் மேகங்களும் அவற்றின் சம்பந்தத்தால் கடலும் கறுத்தன.
௧௭. நாதம் - ஒரு தத்துவம். போத ஆம் - மிக ஆகிய. இதிலுள்ள முனிவர் அடிசிலுண்ணு திருத்தல், இங்கேயுள்ள பலாக்கனி முதலியவற்றின் சுவையை நினைந்தே.
௧௮. சுதரிசனம்- நல்ல தரிசனம், சக்கரம். தண்மைதவா.
௧௯. ஒரு முனிவரன்-துருவாசர். உறந்து - மிகுந்து. ஒருவன்-கண்ணபிரான். கற்பகவனத்திலும் இது
உ௦. பன்ன - சொல்ல.
உ௧. வமனபதம் - வாந்திபண்ணின சோறு. இந்திரன் முதலியவர்களின் பதவிகளை மதியாதவர்கள். அருட்பவர் - திருவருளாலுண்டானவர்.
உ௨. எதிர்மறை -தன்பம்
ஊழ் - பிராரத்துவம். வரை - மலை. நன்பயச்சுரதேனு-நல்லபாலையுடைய காமதேனு.
உ௩. முடிய - முற்ற.
உ௪. அருட்குறி - சிவலிங்கம். நிகமம் - வேதம். பவஞ்சம் - பிரபஞ்சம்.
உ௫—௩௨. முனிவர்களுடைய பெயர்கள்.
உ௫. சுநீகூணர்.
உ௬. அரபத்தர். கோண் இரண்டு காலினன் - அஷ்டகோண மஹருஷி. மாண் இரப்பியர்.
உ௭. உரோமசர்.
உ௮. கூஷ்மாண்டர் தாலப்பியர். அசிதர். சித்திசால- சித்தி மிகுந்த. அகமருஷணர்.
உ௯. வல்ல சுகர். தநிசிப்பெயரை ஆள்பவர். நல்ல சனுதர். நகு சாதர்.
௩௦. கலைச்சிருங்கன்- கலைக்கோட்டு முனிவர். நாரதர். ஒற்கம்இல் - வறுமையில்லாத. தூமபானர்.
௩௧. முது . மொழி- சொல்லப்படுகிற.உக்கிரவீரியர். வீறு முடி- சந்திரனை அணிந்தமுடியையுடையவர்.
௩௨. சவுபரி. பருப்பதன் - பர்வதமுனிவர். ஆசுவலாயனர். காலவர். திரணவிந்து.
௩௩. இமவரைத்தோன்றுகொடி- உமாதேவியார். உறந்த- மிக்க. ஓரியாகம்-தீர்க்கசத்திரம்.மறம்- பாவம்.உபக்கிரமித்தார்- தொடங்கினுர்.
௩௪. பன்னியர்- பத்தினியர்.மனு- மந்திரம்.
௩௫. சவுநகர் முனிவர்களுக்கு முகம் போல்வார். தளி -கோயில்.
௩௬. அருவும் உருவும். உபயம்- ரூபாரூபம்.
௩௭. ஒதின் நின்னலது. பரமசிவன் அருவத்திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தலத்தைக் கேட்கவிரும்பினுர்.
௩௮. ஓர்தரு நசை - ஆராயும் இச்சை. அன்று நீர் - விரோதம் நீங்கிய.
௩௯. அந்த வேலை - அந்தச்சமயத்தில். அளவா - கலந்து- சந்தம் - அழகு. பந்தம் - கட்டு.
௪௦. வரவு போக்கு இலான் - பரமசிவன். புரவு - காத்தல். கரவு-கள்ளம். மாணுக்கர் கலப்ப.
௪௧. விகசிதம் - மலர்ச்சி.
௪௨. மயிலின் - மயில் போல. நந்த ஓர்நகில் - மிக உணரு மாணுக்கர்

போல.

சங. இருக்கை ஓதினர் - வேதத்தை ஓதினர். மூகமன் இயம்பினர். திருக்கை - மாறுபாட்டை. திருக்கையால் - அழகியகைகளால்.

சச. இருக்க - இருந்திடுக. என்றதை ஓர்ந்து. அன்று அவ்வேலையில். நன்று அவாம் மகம்.

சரு. உறுவரர் - முனிவரர். அருவாய் - அருபமாய்.

சசு. யாம் எல்லாம்.

சஎ. உரை வினு - கேட்கும் கேபுரைய - ஒப்ப. நயந்து - விரும்பி. கரை-உருகுகின்ற.

சக. நம்முன்னோன் அருப்மாய மார்ந்து. மோக்கம் - மோக்ஷம்.

ருO. பவுடிகம் - பவிஷியம். மந்தணம் - இரகசியம்.

ருக. சதுமறை - நான்குவேதம். சாற்றுவது - சொல்லுவது.

புராணவரலாற்றுப் படலம்.

க. மூகை - பௌத்தமதத்தைச் சார்ந்திருந்த அரசன்மகள்.

உ. படிகம் - ஸ்படிகம். மேனியில் ஓர்பால் வெள்ளிய முறுவலான் - சிவபெருமான்.

ச. புலிக்காலண்ணன் மைந்தன்- உபமன்னிய முனிவர்.

சு. மழமுனிவன் - இளமையையுடைய முனிவர்.

எ. மறைமுதல் -சிவபெருமான். தந்தை - வியாக்கிரபாதர். மறைமுதல் தந்தைகாணப்புரியு மாநடம்.

கூ. மூர்த்தி - உபமன்னியர்.

கக-ங. இவற்றிலுள்ள வரலாற்றைப் பெரியபுராணம், திருமலைச் சிறப்பாலுணர்க.

கச. வாசகவேதம் - திருவாசகம்.

கரு. அழற் புனல் - அக்கினிதீர்த்தம்.

கஎ. இருந்துறை - பெரியவழி. புத்தராறு - பௌத்தமதத்தை.

கஅ. ஏர் அண்ண.

கக. தௌமிய முனிவர்.

உ0. மலத்தைத் துமிக்கும்.

புராணச்சிறப்புரைத்தபடலம்.

உ இன்பு உருவாய்.

ங சகசமலம் - ஆணவமலம்.

ச. மலநோய்க்கு மருந்தாய்.

உ-ச. ஆன்மநாதசிவம் ஆயிற்று.

ரு. இரண்டாவதாகிய தோற்றும், முற்று. பொழிலையுடைய அத்தலம்.

சு. கழுநீர்மாலை, ஆசிரியர்க்குரியது. எத்தலத்து அமராநிற்கும்.

கூ. எனை - மற்ற.

க0. பிறந்தை - பிறப்பு.

புரூரவா தவுமியரை யடைந்த படலம்

க. பிடக முதலியவற்றைப் பெட்பார் - பௌத்தர்.

உ. உவரிமண்.

ங. அம் தவளநீறு. நந்து அவ்வளவு எனும் களத்தார் - மகளிர். நந்த- மிக. அளிக்கருங்காமம் மூந்த. அளத்துரும்பு - உப்பளத்தில் அகப்பட்ட துரும்பு. எந்த அளக்கரும்.

ச. புலையையும் மிடியையும் வேறக் களைந்து.

ரு. திரைப்பால் - பாற்கடலினிடத்தே.

சு. "ஒருபுடை பாம்பு கொளினு மொருபுடையா,' லங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறூஉம் - திங்கள்" -(நாலடியார்) அவை - அவ்வுயிர்.

எ. களைகள் தலையெடாது.

கூ. அணவு அரிய.

கக. "நீரிற் குமிழியிளமை" என்னும் செய்யுள், நீதிநெறிவிளக்கம்.

௧௩. வன்றி - பன்றி.

௧௪. மிதவை - மிதப்பு. பீதம் சமயம். இதம் அகிதம் - புண்ணியம் பாவம்.

௧௫. இரவுரவம் - ஒரு நரகம்.

௧௮. வயம் - வசம்.

௧௯. யாரிடத்தும் விடையுங்கொண்டு.

௨௦. ஆனந்தவனம் - காசி. ஆல்நந்தம் - முழங்குகின்றசங்கம். ஆலோன் - சந்திரன். இதனால் நந்தம் செருக்கு ஒழிந்தது. கவல் நீங்கா - கவலுதல் நீங்காத. நந்து - பெருகிய.

௨௧. துண்டியானை - துண்டிவிநாயகர். கழுது - பேய். அகிலநாயகன் - விசுவநாதர். உழுது ஆர்க்கும். தடங்கணுமை - விசாலாக்ஷி.

௨௨. தாலம் - பூமி.

௨௪. களம் - கள்ளம்.

௨௫. குப்பாயம் - சட்டை. சண்ணித்த - பூசிய. புள்ளியதோல் - மான்தோல்.

௨௬. சிவகோசம் - சிவலிங்கம். கீண்டல் - கிழித்தல்.

௨௭. பரிணமம் - க்ஷேமம்.

௩௧. பரசுதல் - துதித்தல்.

௩௨. ஓரிய - உணரும்படி.

௩௩. பித்தனை - பித்தனாகிய என்னை. முத்து ஆனையானை.

௩௫. புண்ணிய சாந்தம் - விபூதி; மழமுனி - உபமன்னியர்.

௩௬. அரு ஆன்மநாயகர் - அருவத்தையுடைய ஆன்மநாயகர்.

ஆன்மநாதர் அநாதிமூர்த்தச் சேயலுரைத்தபடலம்.

௧. பெருந்துறையுற்று ஆனந்த உததிமூழ்கும் திருவாதவூரர் என்பது "பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளமூழ்கிய புனிதன்" (நால்வர் நான்மணிமாலை) என்பதை ஒத்துநின்றது. சிந்திப்போம் - நினைப்போம். சிதறுண்டு போய்விடும்.

௨. பசுக்கள் - உயிர்கள்.

௩. புணர்ந்த அன்று - வந்தனவல்ல.

௪. அவரால் - பிரமதேவராலும் திருமாலாலும்.

௬. விந்து - சுத்தமாயை.

௭. நீதம் - நீதி.

௧௧. பந்தமுறு வாழைத்தண்டு. பசுவிறகு - பச்சைவிறகு. இருந்தை - கரி. நிரனிறை.

௧௩. வமனபதம் - வாந்திபண்ணிய அன்னம்.

௧௬. மகாமாயை - சுத்தமாயை.

௧௮ தனு - உடம்பு. விசுத்தம் - விசேஷமான சுத்தம். தீபகம் - பார்வை மிருகம். இசித்து - இழுத்து. வசித்து - வசஞ்செய்து.

௨௧. "மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன், பாண்டி நாடே பழம்பதியாகவும்" என்பது திருவாசகம்.

சதாசிவ மூர்த்தமுரைத்தபடலம்.

௧. புலிங்கம் - தீப்பொறி. தடி - காலதண்டம். அல் - இருள். சுவண நகர் - அமராவதி.

௩. ஆதி - ஆதிசத்தி. அறிவு ஞானசத்தி.

ம் - ஆப்தம்; உண்மை.

மகேச்சுர மூர்த்தமுரைத்த படலம்.

௧. இருப்பாய் - பிரமனே. விதுமுடி - சிவபெருமான்; விது - சந்திரன்.

௬. ஆரியன் மனையை - குருவின் மனைவியாகிய தாரையை.

௧௦. முனிவரன் - பிருங்கி.

௧௬. பயிக்கம் - பிச்சை; பயிக்கம் புக்கவர்-பிக்ஷாடனர்.

௧௯. பாலமுனி-மார்க்கண்டேயர். மால-மயங்க.

௧௭. அரா - பாம்பு; வாசுகி.

௧௮. விரைஇ படர்கரியை - விரைந்து வந்தயானையை.

௨0. நங்கு-பழிச்சொல்லே. சிறுவிதி-தக்கன். பங்கு - அவிப்பாகம். உதை - அத்தயாகத்தை.

௨௧. ஆன்நெய் - பசுநெய். பரந்த தன்னை. ஆலிலேஇடத்தான்-திருமால்.

௨௨. வேட வேடம்மரீஇ- வேடவுருவத்தைஅடைந்து. இகன்று-போர் செய்து.

௨௩. கங்காளம் - முழுவெலும்பு.

௨௪. வர சாதம் - விசேடம் பொருந்திய உண்மை. சேய்ஞல் வளம்பதி-திருச்சேய்ஞலூரில். ஆற்று ஆர் அடிமண்ணியாற்றினிடைக்குறையிலுள்ள ஆத்திமரத்தின் அடியை. விரசுகலந்த. பரசாதவனே - துதியாத தந்தையை. தடிந்தார் பால் - வெட்டிய தண்டீசரிடத்தே.

௨௫. வண்டர் - வண்டு.

௨௬. எக்கரவும் - எந்தக்களிலும். அன்பு மிக்கு அரனே, ஓவென்று சொல்ல. நேமி - சக்கரத்தை.

௨௭. நோக்கு - பார்வை. ஞாக்கரு - தள்ளுதற்கரிய. ஆக்கம் - விருத்தியாதல். கா கந்த குழல்-சோலையைப் போன்ற மணம் பொருந்தியகூந்தல்.

௨அ. மதிக்கருள் - அஞ்ஞானம்; கருள்-இருள். தம்பிமுக வல்லசுரன்-கயமுகாசுரன். துதிக்கு அருள் ஓரிடம் - திருச்செங்காட்டங்குடி. புகர்முகத்த தயாநிதி - விநாயகமூர்த்தி.

௨௯. இருபால் - இரண்டுபக்கத்திலும்.

௩௧. உதீசிஎதிர்த்திசை - தென்றிசை; உதீசி-வடக்கு. மூலாசிரியர்-

௩௨. சேய. நெடுந்தூரம் செல்லுதற்குரிய; சேய்மை - நெடுந்தூரம்.

௩௩. இணைந்து - சேர்த்து.

௩௬. திரோபவித்து - மறைத்து.

உருத்திரமூர்த்த முனைத்தபடலம்.

௨. ஏது உருத்திரர் - காரண உருத்திரர்.

௩. தோன்றல் - தலைவர்.

௪. மத்தமும் அறுகும்.

௫. அதிகார ஐவர் - பிரமன் முதலியோர்.

௧௨ மனு - மனுக்கள்.

௧௩. அறம் பிறழ் தொழில்- தருமம் மாறுபடுந்தொழில்; பாவச்செய்கை.

௧௬. "நாலிரு கோடிமேற் புகப்பெய்த நரகங்கள், பத்திரட்டியுங் காப்பவர் பாரிடப் படையுடைக் கூர்மாண்டர்." (திருவிளை, திருமணப், அஉ).

௧௭. வீரர் - வீரபத்திரர்.

௧௧. கீழ் உத்தர மூலே - வட கீழ்த்

௨௨. ஒழுங்கு. காள் - கருமை.

௨௪. மனுநீத ஆனந்தம். பின் ஆதாரம்: பின் - பின்பு.

வெள்ளாற்றுப் படலம்.

௪. உழுவல் அன்பு - எழுமையும் தொடர்ந்துவரும் அன்பு.

௬. சக்கு எரித்தார், சோ-மதில். பாக்கு, வினையெச்ச விகுதி.

௯. மெய் - உடம்பில். அம்மாதவத் தலங்க. வேறு எண்ணுது அவத்திறம்போய் மாய. ஆத்வப்பிரியர்-வெயிலுவந்த விநாயகர்.

அ. எம்மானுக்கு - சிவபெருமா னுக்கு.
௯. கெழுவுதல் - பொருந்தல்.
௧௧. பரமாக - மிகுதியாக.
௧௪. ககுபம் - திசை. புகுமுகம் புரியுமாறு - தன்னை அவர்பார்க்கும் படி; "புகுமுகம் புரிதல்" என்பதன் பொருளாலுமுணர்க.
௧௨. கரக்க - ஒளிக்க. அம் கை ஆமலகம் - உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.
௧௫. மெய் - உண்மை, உடம்பு. ஆதவம் - வெய்யில்.
௧அ. குடிஞை - ஆறு. பெயர்முற் சொல் - சுவேதம்.
௧௯. அளறு - நரகம்.
உ௪. வில்லையாநிற்கும், வில் - ஒளி.
உ௫. வால் நந்தம் அலை விராவ - வெள்ளிய சங்கங்கள் அலைகளிற் கலக்க.

பெருந்துறை விசேடப்படலம்.

பண்டாரம் - பொன்னறை.
... ...ந்த.
௬. கயிரவம் - செவ்வல்லி.
௧0. அகளம் - அருபம். நிகளம் - விலங்கு, ஒப்புகளறப் புணர்த்திடும்;
அம்மா, இடைச்சொல்.
௧௧. உந்த - பொருந்த.
௧௩. பதம் - உணவு.
௧௪ தளி - கோயில்.

மூர்த்தி விசேட நாமமுரைத்த படலம்.

உ. நிலவடு - வெட்டுண்டகுழி.
௪. குந்தம் - குருந்த மரம்.
அ. பனவர்நாயகன், ஸ்வாமியின் திருநாமம்; ௧௧ - ம் பாடலைப்பார்க்க.
௧உ. உபாத்தியாயரான வரலாறு, பெருந்துறைப் படலத்தா லறியலா கும்.

யாகபீடச்சிறப்புரைத்த படலம்.

௧. கோல உரு - பன்றிவடிவம். இடந்து - பெயர்த்து. தரணிமேற் பயில.
௧௩. பெருவிதி - பிரமன்.
௧௫. சரு - தேவருணவு.
௧௬. கெடுமா - கெடுமாறு.
௧எ. கழங்கு - கழற்சிக்காய். குற்று - பறித்து.
௧அ. மகதியாழ் - நாரதருடைய வீணை. தனிமுதல் - சிவபெருமான்.
உஉ. அந்தை - அகந்தை.
உ௩. நயனமணி - உருத்திராக்க மணி. பொரு இயலாத - ஒப்பில்லாத.
உஎ. புரிமோ செய்வாயாக; மோ, முன்னிலையசை. சேறி - செல் வாய். கடுப்ப - ஒப்ப.
௨௯. சீரை - மரவுரி.
௩௩. பாகு உள் - பக்குவத்தை யுடைய மனம்.
௩௪. உய்பாக்கு - பிழைக்கும்பொ ருட்டு.
௪0. மண்டலம் - வட்டம்.

வீரபத்திரப்படலம்.

௧. சாறு - திருவிழா. சோறு - முத்தி.
உ. அங்கின்று - அங்கேநின்று.
௩. புலிங்கம் - தீப்பொறி. தஞ்சு - பற்றுக்கோடு.
௪. துரோணம் - வில்.

௯. குடிக்கோ - குடிப்பேனே.
௧௦. புலிப்போத்து - ஆண்புலி.
௧௪. நீர் அல் நீர் - மூத்திரம்.
௧௫. அவ்வண்ணம் போல - அகரவுயிர் போல. நவ்வண்ணம் - மறைத்தலை.
௧௬. எழூஉ - எழுந்து. எழுமாறு விழுமாறு.
௧௭. போழ்ந்த - பிளவு பட்ட.
௧௮. வேதண்டம் - கைலைமலை.
௧௯. தாழ்ந்து இட்ட சித்திகள். ஞாலமூம்மை - மூன்றுலகம்.
௨௦. ஒன்று - பொருந்திய.

தீர்த்தப்படலம்.

௧. யாச்சியம் - பொருள். சுட்டிடியுணர்த்தினமை. திருவாத வூரடிகள் புராணம், திருவடிபெற்ற சருக்கம், உ௫-ம் திருவிருத்த முதலியவற்றா லறியலாகும்.
௨. மதிலைப் பொடித்தவர் - சிவபெருமான்.
௩. விதிக்கு - கோணத்திக்கு. கூவப்படிவம் - கிணற்றுவடிவம்.
௪. பன்னம் - இலை. நறுமுறுப்ப - பொருமை கொள்ள.
௧௧. முன்னம் - குறிப்பு.
௧௨. அடைந்தேற்கு - அடைந்தேனுக்கு.
௧௪. அக்கமணி - உருத்திராக்கமணி.
௧௬. தண் ஆம் மேல் தோன்றாத; ஆம் - கங்கைநீர்.
௧௭. கோளியக்குமக் - கோள்களை நடத்தும் பிள்ளையை.
௧௯. பைதிரம் - நாடு.
௨௦. சேரி - தெரு. முனகு - ...
௨௧. ...முலை - பிள்ளை
௨௨. குதுகலம் - மகிழ்ச்சி.
௨௩. தவளை - நாயகனை. வன்றி - பன்றி.
௨௪. குணுங்கு - பேய். தோன்றலார் - பைரவமூர்த்தி. பாலம் - ...ற்றி.
௨௭. கபோதகம் - புறா.
௨௮. அவாசித்திக்கு - தென்திக்கு.
௩௧. பிந்தல் - பின்னிடுதல்.
௩௩. நடவை - வழி. சிகரி - கோபுரம்.
௩௬. ஞமலி - நாய். பிதிர்வனம் - மயானம்.
௩௭. குறும்பு - சேட்டை.
௩௮. மூன்றனுக்கும் புறம் - வீடு.
௪௨. மஞ்சு - அழகு. தஞ்சு அகக்கழுவாய் - பற்றுக்கோட்டைத் தன்னிடத்தேயுடைய பிராயச்சித்தம்.
௪௩. மண்ணிய - கழுவிய.
௪௪. [illegible]
௪௮. சூர் - சூரன். புரைத்த - உயர்ந்த.

குமாரர் வருகைப் படலம்.

௨. தகருன் - ஆட்டிறைச்சி. அறக்கடை - பாவம்.
௯. அரிணம் - மான்.
௧௦. குடந்தம்பட்டனர் - வணங்கி நின்றார்.
௧௧. அன்றும் - விரோதிக்கின்ற.
௧௨. காலும், அழலும்
௧௫. ...ரை - ஏகாதச ருத்திரரை.
௧௬. மேய் - மேவி.
௧௭. அலைவாய் - திருச்செந்தூர். இளவல் - வீரவாகு.
௧௯. சூராயமா - சூரனாகிய மாமரம்.
௨௦. கொடியும் ஊர்தியும். ஓர் மால்வரை - திருப்பரங் குன்றம்.

பிடி - தெய்வயானை. உ௬. மடன் உள்ள அன்பு
உக. நாலும் ஒருகின்ற.

பெருந்துறைப் படலம்

க. கதிர் கண், அழல் மெய். பாகு - பாகன். வளைக்கரன் - திருமால்; அம்பும் ஏறும் இல்லும். கதிர் முதலியோர் பரமென்று கூறப்பெற்றவரேனும் சிவபெருமானுக்குக் கண் முதலியனவாக இருத்தலின், பரமாகார்.

உ. அங்கம் - வேதாங்கங்கள்.

௫. தோலா - தோல்வியடையாத.

௬. கலிங்கம் - ஆடை.

எ. தஞ்சிய - நிலைபெற்ற.

௯. இழுதையர் - மூடர்.

கஉ. போது - தாமரைப்பூ.

க௪. இருமுது குரவர் - தாய்தந்தையர்; யோகநாயகி, ஆன்மநாதர்.

க௬. விருத்தவடிவம் - மூப்பு வடிவம். கங்கள் - தலைகள்.

கஎ. வேணுவனம் - திருநெல்வேலி; அதிலும் பாசூரிலுமுள்ள ஸ்தலவிருக்ஷம் மூங்கில்.

கஅ. அரைக்கலை - பிறை, அரையின். ஆடை.

க௯. அறுக்கும் - கெடுக்கும். குப்பாயம் - சட்டை.

உ0. உறைகொல் - உறையோ. புண்டரீகம் - வெள்ளைத்தாமரை.

உஉ. வளை - சங்கம்; வளையுரு - வளைந்த வடிவம். கண்ணெனும் பை அணிந்த விரல் - பவித்திரவிரல். பவித்திரம் - தருப்பையினாற் செய்யப்பெற்றது.

உ௩. வேதமாகிய பாதரக்ஷை. வலக்கண் - சூரியன். கவிகை - குடை.

உ௪. தண்டம் - ஊன்றுகோல். விளர்குடை - வெளுத்தகுடை.

உ௫. சந்தம் - அழகு.

உ௬. சிவபுரம் - திருப்பெருந்துறை. கங்கு - பழிமொழி. அநாதர் - தமக்குமேல் தலைவரில்லாதவர், கதியற்றவர்.

உஎ. இருக்கு - வேதத்தின் சிறியதொரு பகுதி. நாலெண்கையர்: நாற்கையர் - திருமால், எண்கையர் - பிரமதேவர்.

உஅ. வன்னம் - வர்ணம். இது முதலியவை - வேதத்தை ஓதும் வகை.

௩உ. எழுதரும் - எழுகின்ற.

௩௩. குறும்பர் - குறுநிலமன்னர், தோன்றல் - தலைவன். உண்டாக்கனென்பது அவன் பெயர். குறும்பவேளாளரென்ற ஒருசாதியார் திருப்பெருந்துறைப் பக்கத்துள்ள ஊர்களில் இருக்கின்றனர்.

௩௪. அலைசெயல் - வருத்தல்.

௩௫. சிவபுரவளப்பார் - திருப்பெருந்துறைக்குரிய வளத்தையுடைய பூமி.

௩௬. நிரம்பு அமை - நிரம்புதலமைந்த. உரம் - வலி.

௩எ. எழுதரும் புகழான் - பாண்டியன்.

௩அ. ஆவணம் - சாஸன ஓலை.

௩௯. பரத்னம் - பிறருடைய பொருள்.

௪க. துய்த்தல் - அனுபவித்தல்.

௪உ. லகரவப்பகை - சூரியன். ஆதவம் களிப்பில் கொண்டார் - வெயிலுவந்த விநாயகர்.

௪௩. கடியபாவி - உண்டாக்கன். தெய்வம் வழிவிடும்.

௪௫. தன்னம் - அற்பம்.

௪௬. ஆக்கிம்கூறி - ஆசிகூறி. விரகஉபநிடதம்.

௪எ. சத்தநூல் - வியாகரணம். மீமாஞ்சையுள்ளும் உத்தரம் - உத்தரமீமாஞ்சை.

௪அ. இதிகாசங்கள் - சிவரகசியம், பாரத முதலியவைகள். நியாயம் - தருக்கநூல்.

௩௦ நாற்பத்து முக்கோணம் - ஸ்ரீ சக்கரம். மங்களானி பவந்து - மங்களங்கள் உண்டாகுக.

௩௧. காரியசித்தி - காரியம் கை

௩௨. தோட்கோப்புப் பொதி சோறு - தோளிற் கோத்துக்கொள்ளுதற்குரிய கட்டுச்சோறு; "தோட் கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டுய்ம் மின்" என்பது நாலடியார்.

௩௩ கழுமி - காட்டாறு. ஆடல் ... அறுபத்துநான்கு. திருவிளையாடல் கலை அறுபத்துநான்காதலின், 'கலை ...யென வாடல்செய்த ...நதன் மதுரை' என்றார்.

௩௪. பா அலர் சீர்த்தி - பாடல்களிற் பரந்த கீர்த்தி.

௬௧. 'எங்கெழி னெவன் ஞாயிறு' என்பது, "எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்" ...னும் திருவாசகத்தைத் தழுவி ...றது; ஞாயிறெங் கெழினு மெவனென விருப்பன்யா னினியே' என்பர் பின்னும்,

௬௨. நட்ட - நட்புற்ற.

௬௪. தொடர் ஆட்சி - தொடர்ந்த அனுபவம். நல்லார்தம் காட்சி - ஸாக்ஷி.

௬௯. மீன் தங்கிய கொடியை யுடையவன் - பாண்டியன்.

௬௬. அஞ்சிச்சொல்லாரென்க.

௭௦. மண்தொடு கருவி - மண் வெட்டி.

௭௧. என்ன சாற்றினன் - என்ன வார்த்தை சொன்னன். படுமாறு என் - உண்டாகும் தீங்கு யாதோ.

௭௨. மூன்றுமுறை கூறுதல் மரபு.

௭௩. பரிசனம் - வேலை செய்வோருடைய தொகுதி.

௭௪. ஒருவி - நீங்கி.

௭௬. அவல் ஒரீஇ - பள்ளமான இடத்தைவிட்டு நீங்கி.

௭௭. கொட்டு - மண்வெட்டி. பாவம் கருநிறமுடையதாதலின் அதன் காரியமாகிய இடரைக் காரிடரென்றார்.

௭௮. அறையாநிற்க - மோத. அறுதி - முடிவு.

௭௯. பிழி - தேன். வேப்பந்தாரான் - பாண்டியன்.

௮௦. மலய வெற்பு - பொதியின் மலை.

௮௨. பேறு - இலாபம்.

௮௬. மறைமுதல் - சிவபெருமான். அழற்கருமத்தாலே அவித்து.

௮௭. ஒருவு அற - நீங்குதலற.

பிரமனுபதேசப் படலம்.

௧. அடியுரள் - வந்தி. வெந்தை ...பிட்டு. நெடுமால்கொள் பாகமுள்ளார்க்கு - திருமாலைக்கொண்ட இடப் பக்கமுடைய சிவபெருமானுக்கு. ஓரடி - பிரம்படியை. நெடுமால் கொள். பாகம் இல்லேற்கு - நெடிய மயக்கத்தைக்கொண்ட பக்குவமில்லேனாகிய அடியேனுக்கு. ஈரடி - இரண்டு திருவடியை.

௩. ஆறுமதி ஓர் அயனம். இரண்டு அயனம் ஓராண்டு.

௪. கேவலம் - கேவலாவஸ்தை. மறுவலும் - திரும்பவும்.

௫. குண்டை - ரிஷபம்.

௭. படை - ஆயுதம். பைதிரம் - நாடு.

௯. கைய - கையினிடத்துள்ள.

௧௦. நானார் - நான் யாவன். வனம் ஆர் - வனம் யாது. ஒளி யார் - ஒளியாது.

௧௪. சேர்ந்தார்க்கொல்லி அம்புனல் - அக்கினிதீர்த்தம். குடவயிறு - குடம்போலும் வயிறு. ஆதவம் - வெய்யில்.

௧௭. நெடுமாலின் தங்கை.

௧௮. இருகால் - இருமுறை.

௧௯. இலதை - கொடி.

௨௦. வந்தியர் - புகழ்ந்துபாடு

வோர். அட்டகம் - அஷ்டகம்.

உஉ. அம்பரந்த- அழகு பரவிய.

உஎ. நால்வகை நடை - சரியை முதலியன. தேசுசால்வனம் - சோதிவனம்.

உகூ. கம்பிதம் - நடுக்கம்.

௩க. ஓதிமம் - அன்னப்பறவை.

௩உ. கனக்கருங்கண்டனை - மேகம்போன்ற கரியகண்டத்தை உடையவரை.

௩௩. எழு நாவோன்புனல் - அக்கினி தீர்த்தம். வாதராயணன்-வியாஸமுனிவர்.

௩௪. பாயதலை அரவு இறை - பரவிய தலைகளையுடைய ஆதிசேடன்.

௩௫. தருத்தகை - கற்பக தருவின் தன்மையையுடைய.

௩௬. தேள்மதி - கார்த்திகைமாதம்.

௩எ. பஃறகழி = பல் தகழி - பல அகல். வாக்குபு- வார்த்து. அக்கு அணி மாலையர். சுடர் - தீபம். உக்க வினையவன் - தீவினை நீங்கப்பெற்றவன்.

௩அ. எட்டு இயலும் மூர்த்தியார் - அஷ்டமூர்த்தியான சிவபெருமான்; "எட்டிசைந்த மூர்த்தியாய்" என்பது தேவாரம்.

௩௯. அந்தகனூர் - யமபுரம்.

௪௦. பவானி - ஒரு நதி. பதரிவனம் - இலந்தை வனம்; திருநணா. மண்டேகம் - தவளை.

௪௧. செண்ணம் - வடிவு

௪உ. அதனை - அப்பாம்பை.

௪௩. குறி - குறித்திடுகின்ற.

திருமாலுபதேசப் படலம்.

உ. களேபரம் - உடம்பு. கங்காளம் - முழுவெலும்பு.

௪. வரும் தலமாகிய சிவபுரம்.

௫. பத்தெனப்படும் உடம்பு - தசாவதாரம்.

௬. வாழ்வை.

அ. வாகு - அழகு. இரவோன்- சந்திரன். தீர்த்தம் - அக்கினி தீர்த்தம்.

௯. கொள்ளிய - கொள்ள. நீழல் உவவாக்குஞ்சரம் - வெயிலுவந்த பிள்ளையார். கள்ளிய - பொருந்திய.

க௦. சிட்டான- ஞானவடிவுள்ள.

கக. பிப்பிலம் - அரசு.

க௫. தமிழுற-இனிமையுற. எம் இதயத்து.

க௬. கார்த்தை - சிவகார்த்தை. ஆர் - ஆத்தி.

கஎ. கமை- பொறுமை. இறை நீள் - சிறிதுநீண்ட. அமைவு ஆர்.

கஅ. பழகு ஆரணங்கள்.

க௯. அருமா குருந்தம் - அரிய பெரிய குருந்த மரம்.

உ௦. மதலைத்தொடை - கொன்றை மாலை.

உக. பஞ்ச தசாக்கரி - ஒரு மந்திரம்.

உஉ. நிறத்து அகலாமல் - மார்பினின்றும் நீங்காமல். திதி - பாதுகாப்பு.

உ௫. தேத்து - இடத்தில். தீர்த்தந்தான் நாராயண தீர்த்தமென்பர். பாய - பரவிய.

உஎ. பாவக் குழிசியாய் - பாவம் நிரம்பிய பானையாய். கரவு-திருட்டு.

உ௯. நிரயம் - நரகம்.

௩௦. ஞமலி - நாய். மொத்த - அடிக்க. கெழியினன் - பொருந்தினன்.

௩உ. கேழல் - பன்றி.

௩௪. பண்ணவன்-தேவன்.

௩௬. நசைஇ - விரும்பி. கனம்- மேகம். மனன் அமர்ந்து - மனம் விரும்பி. தனபதி - குபேரன்.

௩எ. அந்த ஹேது.

௩அ. எரிபுரை-நெருப்பை ஒத்த.

௪௦. வாசித்த - மணத்தை வீசிய.

காலாக்கினியுருத்திரர் உபதேசப் படலம்.

க. வெள்ளிலை - வெற்றிலை.

௩. குல்லை - துளசி. அம் சரோருகம் - அழகிய தாமரை. சிலம்பு ஒள்ளடி அலம்ப.

௫. சின்னம்-அடையாளங்கள்.

௬. மால் தளிக்கும். மகிழ் - மகிழமரம்.

௭. கதி-நடை. போகி - பாம்பு.

௮. திரிவு இல் - மாறுபடுதலில்லாத. இதழி - கொன்றை.

௯. பரிபுரம் - சிலம்பு. பதங்கர் - சூரியர். அடைப்பை - வெற்றிலைப்பை.

க0. மூடிகம் - மூஷிகம்.

கக. நிகர்தரா - ஒவ்வாத. அன்புகிழி அவிழ்த்தென வளர. முகிழுறு கை - குவித்தகை.

க௨. நடி - நடித்தருள்வாய்.

க௩. மானையும் அமர்செய் மழுவையும்.

க௫. அசைத்த - கட்டிய.

க௬. குரவா - ஆசிரியரே.

க௮. உந்து உனக்கு - பொருந்திய உனக்கு.

உக. வைச்சிருக்கும் - வைத்திருக்கும்.

உ௨. மயல் இடிய.

உ௩. சந்தம்-அழகு.

உ௫. கோட்டினர் - வளைத்தனர்.

உ௭. சோத்து - சோத்தம்; இழிந்தோர் செய்யும் அஞ்சலி; "சோத்துன் னடியமென் றோரைக் குழுமித் தொல் வானவர் சூழ்ந், தேத்தும்படி நிற்பவன்" என்பது, திருக்கோவையார், கஎ௩.

உ௮. உபகரணத்து சதுணைக்கருவிகளைக்கொண்டு. நிரைத்த - அலைகளைச்செய்த.

உ௯. மதியையும் கதிரையும். அவாய் - விரும்பி, இலக்காகி - லக்ஷியமாகி.

௩0. அனகர் - சிவபெருமான்.

௩க. ஐயம் - பிச்சை. படிமத்தான் - தவவேடமுடையவன். பண்டாரம் - பொன்னறை. வெந்தமடி - வெந்த வஸ்திரம.

௩௨. என்னரும் - எத்தன்மையையுடையவரும்.

௩௩. சேர்ந்து - உடன்பட்டு. கரங்கோடி - கைக்கொள்வாய்.

௩௪. கன்னல் - நாழிகை. கோல்மென்று - பல்விளக்கி.

௩௫. எளியவர் பங்காம் - எளியவர்களிடத்து இரக்கமுடையவராகிய.

௩௬. சிவத்துவிசர் - ஆதிசைவர்.

௩௭. அளவு இறை ஒன்றும் - இறை அளவேனும்; சிறிதும்.

௩௮. தெவ்வுபு - கொண்டு.

௩௯. அமுது - நிவேதனம்.

௪0. மணிப்பணி - இரத்தினாபரணம். காம்பு - கவரிமுதலியவற்றிற்குரியது. நேத்திரம் - பட்டாடை. நக்கு - சிரித்து. இறை - ஈசன்.

௪க. எடீஇ - எடுத்து.

௪௨. கோசம் - கருவூலம். தணவரும் - நீங்குதலில்லாத.

௪௩. அலசினீர்-மெலிந்தீர். சிகரிமடம் - கோபுரத்தின் வெளிப்பக்கத்துள்ள மடம்.

௪௪. ஐவர், ௪௨ - ம் கவியிற் கூறப்பெற்றவர்கள்.

௪௬. அபராதம் - குற்றம்.

௪௭. துரோணமலர் - தும்பைப்பூ. பாய - பரவிய.

௪௯. கூற்றின் தமர் - யமபடர். மன்னு - ஒவ்வாத.

௫0. எண்ணில் நாள். கண் - தாக்

௫க. கருக்கொள்ள - கருப்பம் கொள்ள. வலை=வல்லை - பறழ் - குட்டி.

௫௨. மூவெல் - பெண்ணாய். இடுகும் - வருந்துகின்ற.

௫௩. சதுவேத புரம் - திருப்பெருந்துறை.

௫௬. தானவுலகு - தேவலோகம். தவிர்தல் - தங்கல்.

௫௮. சத்தியன் சத்தியையுடைய சிவபெருமான்.

திருவாதவூரர் திருவவதாரப் படலம்.

௧. முடி ஆர் கொள் - திருமுடியில் ஆத்திமாலையைக் கொண்டருளிய. அவரை அடைதருவார் - அவ்விருவரையும் அடையும்அடியார்கள். இன்பத்தில். ஓர்படியார் - ஒரேதன்மையினர்கள்.

௨. வரை—சக்கரவாளகிரி. புரை - ஒப்பு. பூழியர் கோமான் - பாண்டியன். வாதவூர் ஒளிர்தரும்.

௩. குழை - தளிர். சினைகள் மயிலைக்காட்டும்.

௪. கடுத்து - விரைந்து. மணியை அஞ்சி. மால்போல் மிதந்திடும்.

௫. ஒரு கடல் - கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல்.

௬. வனப்பு ஒலி வார் கழல் - அழகையுடைய முழங்குகின்றநீண்ட வீரக்கழல்.

௭. பிடி - பெண்யானை, கைப்பிடி. வள்ளை - வள்ளைக்கொடி, உலக்கைப்பாட்டு. வண்டு - அளிகள், வளையல்கள். இரண்டாவது மாலை. இயல்பு. கற்பு - முல்லை, பதிவிரதாதர்மம்.

௮. கிழக்கு உதயப்பொருள் - சூரியன். புனைந்த நீறு.

௧௦. மகதூரியம் - யாகத்திற்குரிய வாத்தியம். ஓதம் - கடல்.

௧௧. மருவாத ஊர். இருவாத - இருத்தாத. ஒருவாத - நீங்காத.

௧௨. தற்குறுபெயர் - வாதமென்னும் பெயர், 'தன்' என்றது, வாதவூரை. வளி - காற்று. இரண்டு - சத்தமும் பரிசமும்.

௧௩. பிரமபுரம் - சீகாழி. வேள் நாடு. வாள் - ஒளி. சைவசமயாசாரியர் நால்வரும் தம்முள் ஒத்தவராதலின், அவர்கள் அவதரித்த ஊர்கள் நான்கும் தம்முள் ஒப்ப வென்று கூறியநயம் பாராட்டற்பாலது.

௧௪. தொழும்பு - அடிமை.

௧௭. தன்னம் - அற்பம்.

௧௯. ஐங்கடிகை - ஐந்துநாழிகை. குற்று - பறித்து.

௨௦. ஆன் நறுநெய் - பசு நெய். மானம் - பெருமை.

௨௧. பிடகம் - பௌத்தாகமம்.

௨௩. பந்தி - வரிசை.

௨௪. சீவரம் - பௌத்தர்களுடைய உடை விசேடம்.

௨௫. குன்றுகவித்தவன் - கோவர்த்தனத்தைக் குடையாகப்பிடித்த திருமால். சாக்கியர் - பௌத்தர்.

௨௬ நாலாம் சத்தி - தீவிரதரம்.

௨௭. உத்தரகோச மங்கை - பாண்டிநாட்டி லுள்ளதொரு சிவஸ்தலம்.

௨௮. முதுக்குறைவு - பேரறிவு.

௩௧. பமரம் - வண்டு. முழுவல் - எழுமையும் தொடரும் அன்பு. உபக்கிரமம் - ஆரம்பம்.

௩௨. இரட்டி அவுணர் - ௬௬ கோடி அசுரர். துப்பு - வன்மை.

௩௩. முழவு - மத்தளம். பரம்பு - பரவிய. "மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத், தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்" என்பது நாலடியார்.

௩௪. கதலித்துடவை - வாழைத்தோட்டம். ஒலியல் - ஈயோட்டி.

௩௬. புலோமசை - இந்திராணி. உறுவரர் - முனிவர். ஆக்கம் - ஆசி.

௩௭. நடவை - வழி. ஒல்லையில் - விரைவில். வளியாய உணவுணும் பூண் - பாம்பு; வளி - காற்று.

௩௮. தேரர் - பௌத்தர். முகில் பொருவாத மேனியன் - திருமால்.

௩௯. அண்மை - சமீபம்.

௪௦. ஒன்றும் - சிறிதும். மனத்தைக்கொன்று.

௪௧. நடை - நல்லொழுக்கம். ஆல்

அடை - ஆலிலை.

௬௩. திராவிடம் - தமிழ்.

௬௪. சதுவிதமாம் பாதங்கள் - நாற்பாதங்கள்; சரியைமுதலியன.

௬௬. அதனில் - அந்தத் தருமத்தில். தினம் - தினந்தோறும். மணியாதியில் - மாணிக்கமுதலியவற்றைப் போல.

௬௭. வெய்யவன் - சூரியன். கை - ஒழுக்கம்.

௬௮. மூக்கையார் சூதவினை - முதன்மையார்ந்த சாதகன்மம்.

௭0. மாசானம் - பெரிய தியானம். ஆசறு பல - குற்றமாய பலவற்றை.

௭உ. தால் அசைத்திடுவார் - நாவை அசைப்பவர்.

௭௩. "வாத வூரினில் வந்தினிதருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பரிசும்" என்பது திருவாசகம், கீர்த்தி.

௭௪. வித்தம் - பொன். பவஞ்சமூத்தம் - பவஞ்சத்தினின்றும் நீங்குதலை.

௭௬. முதற்குரவன் - சிவபெருமான். பாம்பின் நட்பை உறவாய், இதிற் சாமமுதலிய நான்கும் கூறப்பெற்றுள்ளன.

௭௭. வெரு கழல - அச்சம் நீங்க. மேவியபல் சிற்றில் - உடம்புகள்.

௭௮. உரவு - வலி. உம்பல் - யானை. அரி - சிங்கம்,

௭௯. சேய - சிவந்த. அவனேமி - அவனுடைய ஆஞ்ஞாசக்கரம்.

௮0. முகை - மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு. வேதச்சிகை - உபநிடதம்.

௮உ. "மாமதியன்னான் வளர்கின்றான்" என்பது சிந்தாமணி. அகவை - பிராயம்.

௮௪. சாதம் - உண்மை. மேதம் - யாகம்.

அமைச்சுரிமை பூண்டபடலம்.

க. செவ்வாய்க்கட்டு - பேசாதிருந்த தன்மை.

உ. இறைத்தலத்துமுதல் - சந்திரன். இரதத்தில் தோற்றுகின்ற கதிர் - சூரியன். பொறாது - சகியாமல்.

௩. துஞ்சும்போதும் - அடங்கும் போதும்.

௪. உழவு - உழுதல். மழவு - குழந்தை.

௫. 'ஊறுற்றாலும்' என்பது முதலியவற்றில், "ஒருபுடை பாம்பு கொளினும்" என்னும் நாலடியாரின் கருத்தமைந்துள்ளது. அகழ்மறதீதினன் - நீக்கிய பாவத்தையுடையவன்; பாவத்தை நீக்கியவன்; அகழ்தல் - தோண்டுதல்.

எ. தூய்மையை.

௯. குலவுகின்ற அதிசயம்.

கக. அகவை - பிராயம்.

கஉ. என்றவர் - எற்றவர்; தக்கவர். மான்றவர் - மயங்கியவர்கள்.

க௫. கானிடம் - மயானத்தில்,

க௬. கருவிகள் - சேனையும் பொருளும். பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

க௮. அக்கு - அக்குமணி, உருத்திராக்கம்.

உ0. குப்பாயம் - சட்டை, மதாணி - பதக்கம்.

உக. வரூதினி - சேனை.

உஉ. உறையுள் - இருப்பிடம் அமைச்சுரிமை

உ௪. நொச்சி - மதில்; "கபாலி நீள் கடிமதிற் கூடலால வாயிலாய்" என்பது, தேவாரம்.

உ௬. கறை - கறுப்பு.

உஎ. கவர் மனம் - பிளவு பட்ட மனம்.

உ௮. நறுமுறு பகைவர் - பொறாமையுற்ற பகைவர்; 'நறுமொறு' எனவும் வழங்கும்.

உ௯. பாண்டிநாட்டின் எல்லை கூறுவதாகிய "மேற்குப் பெருவெளி"

என்னும் வெண்பாவைப் பார்க்க. வரு வாய்-வரும்படி.

ருO. உல்கு-சுங்கம். ஆகரம்-பொருளிற் இருப்பிடம். அநாதர்-உரியாரற்றவர்.

ருக. அமுதருத்துசாலை-அன்னசத்திரம், நீர்வாக்குசாலை-தண்ணீர்ப்பந்தர். கோயில்-தேவாலயம். அறப்புறம் - தருமத்திற்குரிய ஸர்வமானியம்; இறையிலிநிலம்.

ருஉ. எச்சம் - மிஞ்சியது.

ருரு. "கருவியுங்காலமும்" என்னுந் திருக்குறளையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

ருச. இது, "வன்கண்குடிகாத்தல்" என்னுந் திருக்குறளின் பொருளைத் தழுவியது.

ருஅ. தீபம் - தீவு.

ருகூ. நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம் மனத்திற்கூட எச்சமாகியுள்ளது, வீடு.

சO. இல் - இல்லை.

சக. கறையடி - யானை. உறவி - எறும்பு. இச்செய்யுள் முதலியவற்றின் பொருள், திருவாசகம், போற்றித்திருவகவலிலுள்ள கக-ம் அடிமுதலியவற்றால் விளங்கும்.

சஉ. கலை - வித்தை.

சச. இதன் ச-ம் அடிமுதலியவற்றால், கருமப் பிரமவாதிமுதலியவர்களின் கொள்கைகளும் மறுப்புக்களும் கூறப்படுகின்றன.

சரு. பரியங்கம் - கட்டில்.

சஎ. சிதடர் - மூடர். விசரம் - நோய்.

எரு. குளிகை - சித்தகுளிகை; மாத்திரை வடிவாக வுள்ளது. காளிதம் - களிம்பு.

எச. வேட்டுவெளி - ஒருவகைக்குளவி.

திருப்பெருந்துறையடைந்த படலம்.

க. திருவா - திருவை யுடையாய். தரு வாச - தருவின் கீழ்த் தங்குதலையுடைய இந்திரனே. கந்தும் - கந்து இன்றி. மருவு ஆசு (குற்றத்தை). அகம் மனம்.

உ. வெளி - ஆகாயம். உருஎட்டு- அஷ்டமூர்த்தம். சிவமுன் உரு ஒன்பது-நவந்தருபேதம்.

ச. ஆசிரியனைத் தேடி.

ரு. மானு - ஒவ்வாத.

சு. பொருப்பால், ஆல் - அசை

எ. வில்லும் புலியும் தம் கொடிகளில் உயர்த்தியவர்- சேரனும் சோழனும்.

கூ. வேம்பன்முன்பு - பாண்டியன்முன்பு.

கக. தவர் - வில்.

கரு. புதவு-கதவு. எழேழ்கோடி- சகு கோடி; "ஈனமிலாநெறி வந்த பொரேனெழுகோடிவழங்கினன்" என்பது திருவாதவூரர் புராணம்; (மந்திரி. உஅ.) கயல் இலச்சினை - மீன முத்திரை.

கச. நெடுங்கழுத்தல்-ஒட்டகம்.

கஎ. கல்லவடம் - ஒருவகைவாத்தியம்.

கஅ. ஆவளிகள் - விருதாவளிகள்.

உக. அரிவயப் போத்து - ஆண்சிங்கம்.

உஉ. பரிசை - கேடகம்; "மழையென மருளும் பஃறோல்" என்பர்.

உரு. அரிமிசை இவர்ந்துளாள்- துர்க்கை.

உசு - கூ. குறிஞ்சிவளம்.

உக. இறால் - தேனடை.

உஎ. பவர் - நெருக்கம்.

ருO - ருச. முல்லைவளம்.

ருO. அனீகம் - சேனை.

ருக. தளவம் - முல்லை.

ருஉ. நம்பேர் பெற்றது - மான் (மகத்தத்துவம்). தவர் - முனிவர், வில்.

ருரு. தமைச்சிறப்பித்து கவின்றது,

ருக.

குயிற்பத்து. குழை - தளிர். கூசம் - கூச்சம்.

ஙச. சேதா-செம்மையாகிய பசு.

ஙரு - அ. பாலே.

ஙசு. குறை - சுழல் காற்று. கோங்கிலவு - ஒருவகைமரம்.

ஙஎ. ஓரி - நரி.

ஙஅ. இதிற் பெருந்துறையை அமைத்த நயம் பாராட்டற்பாலது.

ஙக - சங. மருதவளம்.

ஙக. கயப்பு (கசப்பு)- வெறுப்பு.

சக. அகவிருள் - அஞ்ஞானம்.

சஉ. சுவைத்தண்டு - கரும்பு.

சச - சு. நெய்தல்வளம்.

சச. நெஞ்சப் பிறங்குபோது - இதயகமலம்.

சரு. வாரி விரசு அழல் - வடவைத்தீ.

சஅ. வாதை -துன்பம்.

சக. சந்து - சந்தனம்.

ருO. அவிகை - அவிதல்.

ருக. படமாடம் - கூடாரம்.

ருங. எற்றை உவந்து எறுகின்ற.

ருஅ. அயர்வுயிர்த்தார் - சிரமபரிகாரஞ்செய்துகொண்டார்.

ருக. குடகடலமுவம்;மேல்கடற்பரப்பு.

சுO. தாவரம் -நிலைபெற்றதுவடபாலிற்சார - மேருவின்வடக்கேசெல்ல; இங்ஙனம் கூறுவது கவிமதம். சீவரப்போர்வை,பௌத்தருடையது.

சுஉ. என்று ஆதரவு கூர.

சுங. நத்தம் -இருள். குவையுரு-குவிந்து. வரும் அல் - வந்த இருள்.

சுரு. கதிர்க்கும் -ஒளிவீசுகின்ற.

உபதேசப் படலம்.

க. பரம்பரன் செவ்வாய்ப் பாடல்- வேதம்.

உ. குணக்கு -கிழக்கு.

ங. எவ்வுப்பிரகாசமெய்திற்றென்று - தமக்குத்துன்பத்தைத்தரும் சூரியப்பிரகாசம் வந்ததென்று.

ச. கருமலம் - ஆணவம். ஐயர் - திருவாதவூரர்.

அ. தாழ்வடம்- மாலை. போழ் - பிளக்கின்ற. அள்ளொளி - செறிந்த ஒளி.

கO. கந்து -கேடு.

கக. இரவுரவம் -ஓராகமம். ஞானமுத்திரை -சின்முத்திரை.

கஉ. ஒருவரில்லாத நொற்றூர் - தொளாயிரத்தொண்ணூற்றொன்பதின்மர்; உO-ம் செய்யுளைப் பார்க்க.

கரு. விரவுகின்ற அதனுள்ளும்.

கஎ. கண்படை -படுக்குமிடம்.

உO. உத்தமர் -சிவபெருமான்.

உஉ. கண்ணீர் தவழ.

உரு. என்கோ-என்பேனோ.

உசு. சங்கள் - தலைகள். இங்கு எழுந்தருளின.

உஅ. ஓவியம்- சித்திரம்.

உக. காந்தம் -அயகாந்தம். அருள் ஒத்தது.

ஙO. நவ்வண்ணம் மவ்வண்ணம் - திரோதானமும் ஆணவமும். அவ்வண்ணமாயினார் - அகாரம் போன்றவர்.

ஙங. கனவியது -கனாக்கண்டது.

ஙச. மைந்து-வலி.

ஙரு. அரி பளிங்கு-அரிந்தபளிங்கு. வேதி-திண்ணை, தூண் நிரை.

ஙசு. தேசிகம்-பொன், கோசிகம்-சாமவேதம், பட்டாடை.

ஙஎ. கப்புரச்சாந்து - கற்பூரம்கலந்த சந்தனம்.நீவி - மெழுகி. இரும்பு உள்குநீம் - இரும்புபோன்ற மனமும்.

ஙஅ. முத்தித்தையலை - மோக்ஷமகளை.

சO. "பூவினுட்சிறந்தது பொறிவாழ் பூவே" என்பது, நால்வர் நான்

மணிமாலை.

சக. தனியமை பணி - கோயிற்ப் ணிவிடை.

சரு. மனு - மந்திரம்.

சகூ. அருங்கதிர் - திருவாசகம்.
மூனகர் - கீழமக்கள்.

ருச. ஞானமென னிரண்டேயா கும்.

ருசு. மகநெறி - புத்திரமார்க்கம்.

ருஎ. இயமாதி - இயமமுதல். ஒப் பி - ஒழித்து. வியம் - விசாலம். சக மார்க்கம் - தோழமார்க்கம். யோகு - யோகம்.

ருஅ. நிருவாணத்து - நிருவாண தீக்கையால்.

ருகூ. பதி - சிவம்.

சுO. பாத்து - பகுத்து.

சுக. தொன்று - பழமை.

சுரு. உவர் - உவர்மண்.

சுச. இந்திரஞாலம் - இந்திரசா லம்.

சுரு. உளி - அவ்விடத்தில்.

சுசு. படரும் - செல்லும்.

சுஅ. ஏறுவினை - ஆகாமியம்.

எக. உழிதரூஉ - சுழன்று.

எஉ. மலடு - மலட்டுப்பசு.

எச. கனிவிளவு - விளாங்கனி. முனிவரும் - வெறுப்பில்லாத.

எரு. கவைஅழல் - கவைத்த கொ ழுந்தையுடைய அக்கினி.

எசு. இடப்புற்று - பெயர்த்து.

எஅ. ஐயகோ - ஐயோ.

எகூ. கொம்மை - வட்டம்.

அக. தவிசு - மெத்தை.

அரு. பாண்டு - வெண்மை.

அச. தம்பவிம்பம் - தூண்களி லுள்ள உருவங்கள், பாவுகல்.

கூக. காலினும் - காற்றைக்காட்டி லும். முடங்கல் - திருமுகம்.

கூரு. காதரம் - அச்சம்.

கூரு. திருமுக - திரும்புக.

கூசு. உய்த்தனன் - செலுத்தி ன், அனுப்பினன்.

கூஎ. இன்னே - இப்பொழுதே.

கOO. ஒருவி - நீங்கி. செருக்கொ ருவி.

மதுரையை அடைந்து விடைபெற்ற படலம்.

ரு. இதில் மூறையே நெய்தல் பாலை, முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம் இவை கூறப்பட்டுள்ளன.

ரு. காணுமா - காணுமுறைப்படி.

சு. இரவி சிங்கம் கண்டு செல்மதி, ஆவணிமாதம். மந்திரம் - குதிரைப்பந்தி.

எ. கவுரியன் - பாண்டியன்.

கூ. பழுதில் தம்மிருக்கை.

கO. இந்திரனுள் - கேட்டை. குசை - கடிவாளம்.

கக. பாடி காவல் - கொலைகளு வான் ஒருவனைக்கொண்டு வேந்தன் செய்விப்பதொரு தண்ட விசேடம்; "கோடி காவனைக் கூறாத நாளெலாம், பாடி காவலிற் பட்டுக் கழியுமே" என்பது, தேவாரம்.

கஉ. நம்மடிகள்தம்மை - திருவா தவூரரை 'உரைத்தவப்படியே செய்தார்' என்பது, பெரியபுராணத்தில், "முன்னின்ற பாதகனுந் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்" என்பது போன்றுநின்றது; (பெரிய எறிபத். சO.)

கரு. நஞ்சை முன்புண்டு அஞ்சாதி - அஞ்சாதே.

கச. விடையையும் முகிலையும் இருகின்ற. ஏனை - மற்ற. அடைக்கலமென்று அடையேனை. கிறி - வஞ்சனை. உடையேனை - உடைத்து விடாத என்னை.

கரு. ஒவரும் - ஒழிவில்லாத. கழைக்குழைத்தான் - மன்மதன்.

கசு. கோலத்தையுடைய வாவுகின்ற குதிரை.

உ0. பரிமள்ளர் - குதிரை வீரர். தோம் - குற்றம். காப்பண். ரடு.ஆம்ப ரிசு - ஆகும் விதம்.

உக. படர்ந்தமை - வந்ததன்மை யை.

உஉ. கடுப்பின்-வேகத்தையுடை யன. அசனியாய ஏறு.

உ௩. மேல்தாய - மேலே.தாவி. மிச்சிரம் - பல நிறங்களும் கலந்தது.

உ௪ ஐந்துகதிகளை யுடைய குதி ரைகள்.

உ௫. கோட்டைமதில், இருபெய ரொட்டு.

உ௬. பரல் - பருக்கைக்கல். பண் ணைத்தரை - மருத நிலம்.

உ௭. உடு-அகழி. கொடுவரி-புலி- வளைந்த கோடுகளையுடையது.

உ௮. தளி - கோயில். சதுக்கம் - நாற்றெருக் கூடுமிடம். சிலைத்து-முழ ங்கி.

உ௯. புறக்குடிகள் - அனுலோமர் முதலியோர்.

௩0. தார் - கிண்கிணிமாலை.

௩க. பறந்து - விரைந்துசென்று. உறந்த - மிகுந்த.

௩௩. நான்

௩௫. ஒன்னலார்க்கு-பகைவருக்கு. முறுவல் உண்டாக.

௩௮. இவ் இயல்ல - இந்தஇயலை யுடையன; விரித்தல் விகாரம்.

௪0. அருந்தமிழாளியார் - திருவா

௪க. அன்பாம்நீர். சாதம்- உண் மை.

௪உ. குழும் - கருதாநின்றன. மனித்தரை - மனிதரை ; விரித்தல் விகாரம். ''மனித்தப் பிறவியும் வே ண்டுவதே'' என்பது, தேவாரம்.

௪௩. கொத்தைநாகு - குருட்டு நத்தை; ''கொத்தையாக்கினீர்'' என் பது தேவாரம். பெருஞ் சம்பத்தை- பெருஞ்செல்வத்தை. வள்ளி அத்தை சேய் - வள்ளிநாயகியாரின் மாமியா ராகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரின் புதல்வர்; உக்கிரபாண்டியர். அவரு டைய வழியிற் றோன்றியகோன், அரி மருத்தன பாண்டியன்.

௪௫. இகலன் முதலியன நரியின் பெயர்கள்.

௪௬. அகல்தர - விரிவாக.

௪௭. தஞ்சம் உற்றவர்க்கா - தம் மைப்பற்றுக் கோடாக அடைந்தவர் பொருட்டு.

௪௮. போந்த நீர் - கங்கை. இட விய - விசாலித்த.

௪௯. இதும்-இதுவும். விளைந்தது ஈது. பக - பிளவுபடும்படி.

௫உ. புத்தி - உடன்பாட்டுக் குறி ப்புச் சொல். பத்தியின் - வரிசை யாக. பலாலம் - வைக்கோல். பரி - குதிரைமரங்களை.

௫௩. மிதப்புற- மிக. உடைப்பு ஒழிதர. பாம்புகள் - வைக்கோலாற் செய்யப்படுந் திரணைகள்.

௫௪. திங்களாயிரம் தொழுதுள் ளாள் - ஆயிரம்பிறையைத் தொழுத வள்; ''திங்களாயிரந் தொழுதாள்'' என்றார்; (திருவிளை. மண். சுமந்த ௪0).

௫௫. அடைத்திடும் ஆள். முனியு மே - கோபிப்பானே.

௫௬. பழங்கலை - பழமையான நூ ல்கள், பழையதுணி. குழங்கல், இ ண்டை - மாலைவிசேடங்கள்; குழங் கலை, ஐ - சாரியை. சழங்கல் - நழு வுதல். முந்தர் - முதன்மையையுடை யவர்.

௫௮ ஒரீஇ - நீங்கி.

௫௯. சிற்றுண்டி - பிட்டு. உடை யா - உடைத்து. நன்னிய - பொருந் திய.

௬0. தடுவரி விருப்பின் - தடுத்த ற்கரிய விருப்பத்தோடு; தொகுத்தல்.

௬க. வினுய் - கேட்டு. அன்றலி ல் - விரோதித்தலில்லாத.

௬உ. கரைபடல் - கரை உண் டாதல், கரைதல்.

௬௩. அடைப்படுகின்றதால், ஆ

ல் - அசை. இனிய பாலை - நல்லூழை.

சச. நாடுகின்ற அவர்களுடைய வேலையையும். அணையுறாது - வருந்தாது.

சரு. ஏலான் - ஏற்றுக் கொள்ளான்.

சசு. இதுகரை படாதது - இக்கரை உயராதது.

எ0. தரிகருவுயிர்க்கும் - கருவிற் றங்கிய உயிர்க்கும்.

எக. திருக்கு - கண்.

எஉ. கான் அடிபட்ட - மணம் பொருந்திய. நிம்பம் - வேம்பு.

எங. வள்ளல், எழுவாய்.

எச. அலக்கண் - துன்பம். ஆளாகி - கூலியாளாகி.

எரு. கன்றல் - வாடுதல். புந்தரம் - அற்பத்தருதி.

எசு. கீள் - லங்கோடு; "கீளார் கோவணமும்" என்பது, தேவாரம்.

தில்லையையடைந்த படலம்.

ங. இழுதையேன் - அறிவில்லாதேன்.

ரு. அற்புதமறியேனென்றது, அற்புதப்பத்து. பின்வருவனவற்றை இப்படியே அறிந்துகொள்க. திண் அற - வலிமையற. ஒண்ணலன் - ஒருபொருளல்லேன்; "ஒண்ணுளே யொன்பது வாசல் வைத்தாய்" என்பது, தேவாரம்.

அ. மூழ்குமா - மூழ்குமாறு. பொற்ற - பொலிவு பெற்ற.

கூ. கொல்லை - முல்லைநிலம்.

க0. பாண்டிமருஉம் - பாண்டிநாட்டிற் பொருந்திய.

கக. கழுமலம் -

கஉ. ஈங்கோய்வெற்பு - ஈங்கோய்மலை. வாஞ்சியம் - ஸ்ரீ வாஞ்சியம். மறைக்காடு - வேதாரணியம். கணிகிளர் - மதித்தல் மிக்க. பெண்ணை - தென்பெண்ணையாறு.

கங. முதுகிரி - விருத்தாசலம். அதிகை - திருவதிகை.

கரு. தேம் - வாசனை. தாம் மருவும்படி.

கசு. சேண் பொலியாநிற்கும். தவ - மிக.

கக. ஈழம் - யாழ்ப்பாணம்.

உ0. "கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர், குழாஅத்துப் பேதை புகல்" என்பது திருக்குறள். போதி - அரசமரம். தேவு - புத்தன்; தேவை இருத்துவேன்.

உக. 'சேற்றிற்கல்லை விட்டெறிந்தாற்போல்' என்பதும், 'நாய் குரைத்தாற் கூடக்குரைப்பாரில்லை' என்பதும் பழமொழிகள்.

உஉ. தீட்டி - எழுதி. சென்னி - தலை, சோழன்.

உங. குறு முயலகன் வெரீஇன்று - குறிய முயலகனுடைய முதுகின் மேலே நின்று.

உசு. குறி அரசு - குறிக்கப்படும் அரசன். போதி செறிபவன்றனை - புத்தனை.

ஙக. எழினி - திரை.

ஙஉ. அலர் கண் - பரந்த இடத்தையுடைய.

ஙங. அரியோடு - சிங்கத்தோடு.

ஙஎ. மாலைப் போக்குற - மயக்கத்தைப்போக்க.

ஙஅ. காம்.கழுதை: சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம் கஅக - ம் பாடலைப்பார்க்க.

சஉ. சீரியது - சிறந்தது.

சங. பரி அவர் - வருந்துகின்ற அப்பௌத்தர்கள்.

சச. மறைதப - இரகசியம்கெட.

சரு. ஆர்த்தார் வேந்தன் - ஆத்திமாலையையுடைய அரசன்; சோழன்.

சஎ. மூகை தீர்ந்தவர் தெரிஇ - ஊமைத்தன்மை தீர்ந்தவாறு தெரிந்து. சாழல் - திருச்சாழல்.

சஅ. பாய் - பரவிய. குள் உறு - சபதம் செய்யாத.

௩௨. ஞாதுரு - காண்பவன். ஞேயம் - அறியப்படுவது.

௩௪. சித்தையர் - கீழ்மக்கள்.

௩௫. அடை அரும் பொழில்-இலைகள் நீங்காதசோலை.

௩௬. நறப்பயில்-தேன் தங்கப்பெற்ற. தலமாதி மூன்று-தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி.

௩௮. சிமிழ்க்க - கட்ட.

௪௦. அவ்வண்ண முதல்வன் - அகரம்போன்ற முதன்மையை யுடைய சிவபெருமான்; திருக்குறள், க.

௬௪. பவர் படிசடை - கொடிபோன்றசடை. இவர் - விரும்புகின்ற.

௬௫. சந்தவாசகம் - அழகிய திருவாசகத்தை, நம்தயாநிதியே.

௬௮. ஐந்தெழுத்தின் நாமப்படி - பஞ்சாக்ஷரப்படி.

௭௨. ஆனிமகம் - ஆனிமாதத்துள்ளமகநக்ஷத்திரம்.

௭௫. மோனி - தவுமியமுனிவர்.

புநரவன் பெருந்துறைத் திருவிழாச் செய்த படலம்.

க. மணிவாசகர் என்னுந் தொடர்மொழியிலுள்ள மணி அசுத்த மாயாகாரியம்; வாசகம் சுத்தமாயாகாரியம். மணி - மாணிக்கம்.

உ. பொதியில் வேந்தன் - பாண்டியன்.

௩. இருந்தஃது - இருந்தது. நவதீர்த்தங்களுள் இரண்டு திருக்கோயிலினுள்ளும் ஏழு புறத்தும் உள்ளன.

௫ விண்டு - திருமால்.

௬. வரும்சீர், தவாச்சீர்.

௯. விடை - ரிஷபம்; வேதண்டம் - கைலாயமலை.

௧௧. தன வில் - பொன்னொளி.

௧௪. திதிக்கும் - பாதுகாத்தற்குரிய.

௧௫. கோணலடையும் தண்டம் - கோணற்றடி.

௧௭. நேத்திரம் - பட்டாடை. பொன் இழைசால் அம்பரம் - பீதாம்பரம்; அம்பரம்-ஆடை.

௧௮. விழிக்கு விருந்தாகின்ற விழா.

௨௩. காவணம் - பந்தர். விதானம்-மேற்கட்டி.

௨௬. சமழ்ப்பு - நாணம். மருவின் - நறுமணத்தால்.

௨௭. உற்றூர் - வந்தவர்கள்.

௨௯. வெய்ய - விரும்பத்தக்க.

௩௪. தமிழ்முனி - அகத்தியர்.

௩௫. தக - ஒப்ப. சுதை- அமுதம். ஏலா - ஏற்று.

௩௬. விட்டரம் - முனிவர்க்குரிய ஆசனம்.

௩௭. கருதியது ஆற்று - கருதிய திருவிழாவைச்செய்.

௪௩ - ௧00. திருவிழா விலக்கணமும் அது நடந்தமையும் இவற்றிற் கூறப்படுகின்றன.

சாறு - திருவிழா.

சுடர்ந்த - ஒளிவீசிய.

௬௮. நிரப்புக்கோட்பட்டு - வறுமையாற் கொள்ளப்பட்டு.

௭0. நிகளம்-பந்தம். உகளம்-இரண்டு.

௭௮. சூரியவிருத்தம், சந்திரவிருத்தம்-வாகன விசேடங்கள்.

௮0. மான்தலை நன்னாள் - மிருகசீரிடம்.

௮௨ கற்பகத்து- கற்பகமரத்தின்.

௮௩. விதி - பிரமன்.

௮௪. அரி - சிங்கம்.

௯௪. ஓரா=ஒருவாத - நீங்காத.

சனகராசன் முத்திபெற்ற படலம்.

௭. விதேகம்-விதேகநாடு.

௯. விருத்தி - சீவிதம்; சீவித்தற்காக அரசனாற் கொடுக்கப்பட்டது.

௭. பராபவம் - அவமானம்.

௧௦. சிகழி - குடுமி.

௧௨. இருக்க என.

௧௪ - ௩௫ : யாக்கிய வல்கிய முனிவர் சனகராசனுக்குச் செய்யும் உபதேசம்.

௩௫. இறை - சனகராசன்.

௩௬. நவை இல் -குற்றமில்லாத. தவுமியன் - தவுமியமுனிவர்.

௩௭. அதன் தோம் - அவ்வுபதேத்தின் குற்றத்தை.

௩௯ - ௪௩ : தவுமியமுனிவர் சனகராசனுக்குச் செய்யும் உபதேசம்.

௪௪. இருந்துறு போம் - பெரியவழியிற் சென்ற.

௪௫. பேர் ஒருவா - கீர்த்தி நீங்காத.

௪௬. நந்து - பெருகுகின்ற.

௪௭. மனு அரசாம் - மந்திரங்களுக்கெல்லாம் அரசாகிய.

௪௮. மேய=மேவிய - பொருந்திய.

௪௯. ஒரீஇ - நீங்கி.

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்த படலம்.

௧. ஓதமாம் ஏதம் - வெள்ளத்தையுடைய கடல்போன்றதாகிய துன்பம்.

௨. வின்மை - ஒளியின்றன்மை.

௩. நன்னர் - நன்மை.

௪. அங்கரார் பெயரிட்டார். இடன் - இடம். எந்தவிடனும் பொருவான்: விடனும் - விடபுருஷனையும்; பொருவான் - ஒப்பான்; ஒவ்வானென்பதும் பொருந்தும்.

௫ உழிதருவான் - சுழலுவான்.

௬ குறும்பு - சேட்டை.

௭ இல்லி - துவாரம். வளார் - சிறுகொம்பு. சூன்றான் - தோண்டி.

௮. காழ்தோதரம் கால் மணி- பாம்புகக்கிய மாணிக்கம்.

௯. எழுகாவோனிலும் - நெருப்பைக் காட்டிலும். கன்று - அடிப்பட்ட. அன்று - விரோதிக்கின்ற.

௧௦. விடனும் மடனுமாகிய. படர் - துன்பம். அவன் - தந்தையானவன். துறவு - துறவறத்தை.

௧௧. எவ இயலா - எவவும் நடவாத. கதை - தண்டம். ஆவ என. கண்டோர் ஐயோவென்று சொல்ல.

௧௩. கண்ணுற்றான் - கண்டான்; சேரியைக்கண்ணுற்றான்.

௧௪. அலசினேன்-வருந்தினேன்.

௧௫. எண் ஈரும் அன்பு - எண்ணத்தைக் கடந்த அன்பு; எண்ணத்தை ஈருமன்பென்றுமாம்.

௧௬. பழையர் - கள்விற்போர். மிடாவில். ஈந்தின்முதுகள் - ஈச்சங்கள். மொந்தை - ஒருவகைப்பாண்டம்.

௧௭. தேக்கெறிந்து - ஏப்பம் விட்டு.

௧௮. மோசிக்க - நீக்க.

௧௯. பரவும் - பர[illegible] மண்டு - மிக.

௨௦. அழுக்கு உடை - அழுக்கையுடைய ஆடை.

௨௩. ஏது - யாது; இயற்றல் ஏது. மா தியானம் - பெரியதியானத்தை.

௨௫. ஆதன் - அறிவில்லாதவன்.

௨௬. வடி - கள். கடியவள் நல்குணவை.

௩௨. குணுங்கு - பேய்.

௩௪. உறுநோய்க்கு மருந்தென்க.

௩௬. பவம் - பாவம், பிறப்பு. பன்ன - சொல்ல.

௩௬. மரீஇயவன் பொருந்திய வன்.

௪௨. அஞ்சம் - அன்னப்பறவை.

௪௩. திருவிலி - செல்வமில்லாதவன்.

௪௫. ஈாயென்றது, தன்னே. வயிரம் - தணியாக்கோபம். மிதவை-தெப்பம். சிதம் - வெண்மை.

௪௭. தன்பெயர்முன்-அகரவுயிர்; அஃது அகன்ற ஒருபெயர்-தன்மனென்பது. தனுமதி - மார்கழிமாதம். சூதம் - அழிவு.

௪௮. பணி - பணிவிடை. காதலி-காதலையுடையவள். கோமளை - அம்பிகை.

௪௯. வேள் உடைய. மன்மதன் கெட.

வேடன்முதலிய நால்வர் அருள்பெற்ற படலம்.

௧. புத்தி - போகம்.

௨. மலயாசலம்- பொதியின்மலை. ஆரவாரம் - முழக்கம்.

௪. இறடி - தினை.

௮. சாடிய வாதனை - நீக்கியவாதனையை.

௯. விராய - கலந்த.

௧௧. இறவுளர் - வேடர்.

௧௨. சிவப்பிரியம் - சிவபக்தி.

௧௪. இறைவன் - அரசனை.

௧௫. இனிச்செய்வது தெரியேன்

௧௬. என்உயிர் போவது ஒழியா

௰. அருந்தா - பிறருண்ணாத.

௨௧. தாப்புலிப் போத்து - வலியையுடைய ஆண்புலி. மார்பில் ஊன்றி.

௨௨. பா-பாக்களில்.

௨௩. பாதம் அரியாலும் கம்அயனாலும் அறியாதார் - சிவபெருமான்; கம் - தலை. கோடு - கொம்பு. நாதங்க - நாவில் தங்க. அவன் துதி - சிவஸ்துதியையே.

௨௪. புன் தெய்வம் - அற்பத் தெய்வங்கள்.

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து பூசித்த படலம்.

௧. வாசகவாச்சியம் - வாசகத்தின் பொருள்.

௨. தாதநெறி முதல் அனைத்தும் - தாஸமார்க்கம்,ஸத்புத்திரமார்க்கம், ஸகமார்க்கம், ஸன்மார்க்கம்.

௫. முக்தன் - முதன்மையையுடையவன்.

௬ - ௩௧: சூதமுனிவர் இடையேயுள்ள தலங்களை மற்ற முனிவர்களுக்குக் காட்டல்.

௬. யொதுகாமம் - ஸைலமென்பது.

௭. கோகன்னத்திற் சிவலிங்கப் பெருமான்பெயர் மகாபலேசுவரரென்பது. வடமொழி உயிரெழுத்துக்களில் குற்றெழுத்துக்களில்லாத நெட்டெழுத்துக்களுள் முந்தியது ஏகாரம். புள்ளிய க- புள்ளியையுடைய ககரமெய்;'கே' என்பதை முதலிற்புணர்ந்த தாரம் - கேதாரம்.

௮. நாகமென்னும் சொல்லின் பொருள்களுள்ளே சரித்தலையுடையன மூன்று. அவை குரங்கு, பாம்பு, யானை. தாம் நாகம் - தாவும்நாகம்; குரங்கு. அல்லாதவை பாம்பும் யானையும். வஞ்சிமூல் -மூங்கில்மூல்.

௯. நாவலர் கோவை-சுந்தரமூர்த்தி நாயனுரை சங்கிலியாரென்னும் பெயரினுள்ள மெல்லொற்றை வல்லொ

ற்றுக்கின்றச் சக்கிலியாரென்றும்; சக்கு இலியார் - கண்ணில்லாதவர். ஓர் தாது-என்பு. சண்பையர் கோன்-திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். எழு தாதும் நிரப்ப.

௧௦. தாயுருவமெனப்பட்டார் - காரைக்காலம்மையார். மறைமாவார் - வேதத்தைக் குதிரையாக வுடையவர். மறைமாவின் - வேதமாகிய மாமரத்தின

௧௧. ஒருகற்பத்தில் பிரமதேவர் கழுகுவடிவங்கொண்டு சிவபெருமான் திருமுடியைத்தேடச் சென்றனரென்பது புராணவரலாறுதலின், 'ஒருகழுகுகாணாத வொண்முடியார்' என்றார். இதனை, "பூவார்பொற் றவிசின்மிசை யிருந்தவனும் பூந்துழாய் புனைந்தமாலும், ஓவாது கழுகேன மாயுயர்ந் தாழ்ந் துறநாடி யுண்மை காணாத், தேவாருந் திருவுருவன்" என்னும் தேவாரத்தா லுணர்க. அவர் சொல் - வேதம். அவர் சொல்லெனும்விலங்கல் -வேதாசலம்; திருக்கழுக்குன்றம். பொரும்இருவர்-திருமாலும் அயனும்.

௧௨ அந்தகன் - அந்தகாசுரன். மாணி - வாமனர்.

௧௩. நிதி - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்க்குக் கொடுத்தபொற்றொகுதி. நார் செலுத்துமொருவரை - திருநாவுக்கரசரை; நார்-அன்பு.

௧௪. மறைமுதல்-சிவபெருமான்.

௧௫. கைத்தோணி - கைப்பாணம். எய்த்து ஓவென்று அடைந்தார் - இளைத்து ஓவென்று அடைந்தவர். எய்த்து ஓதநீர்சூழும் மருந்து ஈவார்-அறிந்து, கடல்சூழ்ந்த பூமியாகிய மருந்தைக் கொடுத்தருளுபவர். அத்தலத்திற் பிணிதீர்தற்பொருட்டு மண்ணுருண்டை கொடுப்பது மரபு; "விரிந்தபுகழ்ப் புள்ளிக்கு வேளூர் வயித்தியனார், பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதர்கா ணம்மானை,பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதரே யாமாயின், மருந்துவிலை கைக்கூலி வாங்காரோ வம்மானை,வாயிலே மண்போட்டு வாங்குவர்கா ணம்மானை" என்னும் பழைய அம்மானைச் செய்யுளாலும் "மருந் துதிக்கு மண்மருந் தருத்தியும" என்னும் வேளூர்க்கலம்பகச் செய்யுளாலும் இஃது அறியப்படும்.

௧௬. கால்- திருவடி, காலன், காற்று; கால் பொருத்துதலம்.

௧௭ குளக்கண் - நெற்றியினிடத்தே. மூக்குளக்கண் - மூன்றுகுளங்களுள்ள இடம். உலகீன்ற வரைமஞ்ஞை - உமாதேவியார்.

௧௮. மாதுலன்-மாமன்; தக்கன். சலந்தரன் - சலந்தராசுரன். கண் இடந்து - கண்ணைப்பெயர்த்து. வளை -சக்கரம்.

௧௯. வன்பது சார்ந்து -வன்மையைச்சார்ந்து. அரசு - அரசமரம். திருவாவடுதுறைக்கு நவகோடி சித்தபுரமென்பது ஒருதிருநாமம். அன்பது வாய் - அன்பு வாய்ந்த; பதினொருகோடி யுருத்திரர்.

௨௦. விழைபுனல் - மாமகதீர்த்தம். உரவு - வன்மை.

௨௧. வீழியவாய் - வீழிப்பழத்[தி]ன் தன்மையையுடையவாய். ஒரு[த்தி]க்கு -ஒரு செட்டிப்பெண்ணுக்கு.

௨௨. ஈங்கோய்மலைக்கு மரகதமலையென்பது ஒரு திருநாமம். உரவு யமன் - வலியையுடைய யமனை. பரன் உமை ஒருருவாகி - அர்த்தநாரீசுவரவடிவமாகி.

௨௩. பரியுகைக்கும் அடலார் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். அரசசபை - அரசம்பலம்.

௨௪. உறவிகள் - எறும்புகள். மால் தலையை வில்நுனியானது முருக்கிய தலம்.

௨௫. வண்டர் இகவா - வண்டுகள் நீங்காத.

௨௬. தசமுகன் - இராவணனை. விண்டுவனம் - மூங்கில்வனம்.

௨௭. வனமனைக்கு முருவம் - திருமால்வடிவம்; வனம் - திருத்துழாய். கனம் - மேகம். பிரான்மலையில்முடி முதலாக மூன்று இடமுண்டென்பது [திருப்]புராணம், திருநாட்டுப்படலம், [முதலிய]ம் பாடலாலும் அறியலாகும்.

உஅ அம்மறை சொற்றவர் - திருவாதவூரடிகள்.

உகூ. தானநகர் - அமராவதி. ஈனமிலாள் - பொன்னனையாள்.

௩0 அசம் - ஆடு. கசம் - யானை. திருவாடானைக்கு அஜகஜ புரமென்பது ஒருதிருநாமம். திருப்புத்தூர் ஆலயத்திற்கு ஸ்ரீதளியென்று பெயர். திருச்சுழியலில் அம்பிகைக்குத் துணைமாலையென்பது திருநாமம். காளையென்பது திருக்கானப்பேரில் ஸ்வாமியின் திருநாமம்.

௩௧ வாய் - இடம். ஞேலம் - ஆப்பு.

௩௩. உயர்வு ஒப்பு இல் - உயர்வும் ஒப்பும் இல்லை.

௩௫. விண்மணி - சூரியன்; அவனால் விடப்படுவது வெய்யில்.

௩௪. வட்கும் - அஞ்சும்.

௩௮. வெருவு - அஞ்சுகின்ற.

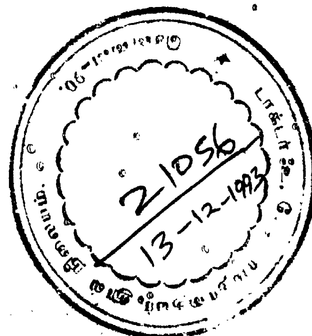
௪௪. மகிழ்வனத்தமரும் சிவக்கொழுந்து - காலாக்கினி யுருத்திரர் பூசித்த சிவலிங்கப் பெருமான்.

௪௯. கரவு இல் - கள்ளமில்லாத; கரவில் கொடை.

௫0. மனை - மனைவி. காய் அடை - காயும் இலையும் ஆர்ந்த.

அரும்பதவுரை

முற்றிற்று.

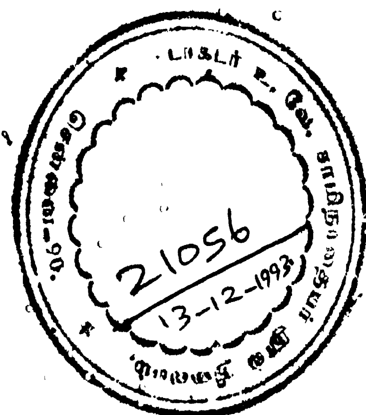

சூசீபத்திரம்

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௮	௮	௧	சார்து	சந்து
௧௦	௨௯	௧	கரிர்க்	கார்
௨௦	௧௧௫	௨	மாலேய	மாலய
௨௨	௪	௩	ணிறை	விறை
௨௫	௨௪	௧	ஒரு	பொரு
௩௧	௭௪	௩	றகை	றகைத்
௩௪	௯௫	௩	உருளே	உருளேப்
௩௯	௧௨	௧	வென்றி	வெந்தி
௪௯	௧௦	௪	யமைய்த்	யமைந்த
௫௩			நாதர்,	நாதர்
௫௪	௨	௪	பரர	பரா
௫௭	[illegible]	௩	கத்துரு	கர்த்துரு
,,	௭	௨	கணுப்	கணுப்
௬௨	௩௧	௧	யெதிர்	யெதிர்த்
௮௦	௩௬	௪	களோர்	களே
,,	௩௮	௨	மெழிற்	மெயிற்
௯௯	௪௯	௩	யெல்வா	யெல்லா
,,	௫௩	௧	நகை	நடை
௧௦௨	௭௨	௩	யெனிலு	யெனின்லு
௧௧௬	௮	௧	திருவி	திரிவி
,,	௧௦	௧	வொளி	வொலி
௧௨௪	௧௩	௨	ணுடும்	ணுடு
௧௨௬	௨௪	௧	லாங்	லாஞ்
௧௨௮	௪௪	௩	மலர்க	மலர்
௧௫௩	௪௫	௧	ளாய்தொடு	உளத்தொடு
௧௫௫	௫௯	௪	மேவுயி	மேயுயி
௧௫௭	௭௬	௨	ளுத்தை	ளுதை
௧௬௦	௩	௩	மடுக்	மடு
௧௯௭	௫௪	௨	பிரந்	யிரந்
,,	௯௧	௪	யன்றலின்	யன்றலில்
௧௭௯	௨	௨	மேவு	மேவி
௧௮௫	௫௧	௧	ப்லி	ப்லி
[illegible]	[illegible]	௩	வரை	[illegible]

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY.
BESANT NAGAR, MADRAS-90.